

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

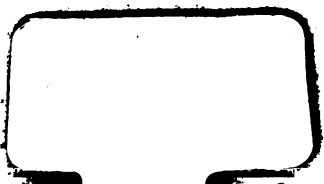
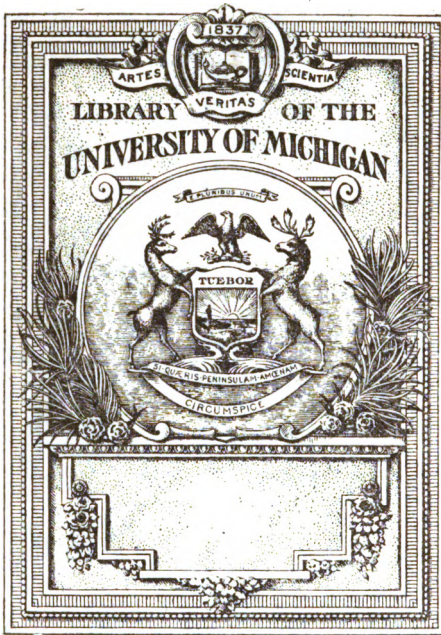
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

CVI.
150

a-5

Leipzig

F. D. Allen

888

A63

B26

Archaic
Α Ρ Κ Α Δ Ι Ο Τ
Π Ε Ρ Ι Τ Ο Ν Ω Ν.

E
CODICIBUS PARISINIS
PRIMUM EDIDIT
EDMUND. HENR. BARKERUS.

*Mensch.
106.*

ADDITA EST EDITORIS EPISTOLA CRITICA AD
JO. FR. BOISSONADE.

L I P S I A E
APUD GERHARDUM FLEISCHERUM
MDCCCXX.

7111
7112
7113
7114
7115
7116
7117
7118
7119
7120

GODOFREDO HERMANNO

**QUEM UNO ORE PLURIMAE CONSENTIUNT
GENTES LITERATI POPULI PRIMARIUM
ESSE VIRUM**

LIBELLUM HUNC

INSCRIPSIT

E D I T O R.

P R A E M O N I T U M.

In hac Arcadii editione accurate expressum est Apographum Gregorii Georgiadae Zalykii, quale ante biennium praestantissimus Barkerus Lipsiam transmisit. Plurima in eo insunt vitia, non illata, ut putamus, Zalykii negligentia, sed errore librarii qui Codicem Parisinum scripsit: sic tamen comparata illa maximam partem, ut nullo negotio corrigi possint, inprimis si adhibeas diversitatem scripturae ex altero Codice excerptam notatamque in imo margine paginarum. Haec praemoneri oportere visum fuit, ne forte operae talibus cavillationibus premerentur, quales in Photium Lipsiensem iactas commeminimus, quum illius Lexicon, consulto cogitatoque non abstersis libri manu scripti vitii, prodisset.

PROLEGOMENA

Arcadii de accentibus librum anno 1816. transscripsi e Codice 2102. Bibliothecae Regiae Parisiensis, apographumque contuli cum Codice ejusdem Bibliothecae 2603, unde quae scripturae diversitates enotavi, eas posui in imo margine paginarum.

*Gregorius Georgiades Zalykius
Thessalonicensis.*

ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΝΩΝ. 1) *Scripturae denu-
scatae cod. Hammis.*

2) Πίναξ τῶν βιβλίων καὶ τῶν περιεχομένων αὐ- Πίναξ τοῦ ἑλίου
τοῦ, τῆς παρούσης βιβλίου. 3) *(βιβλίου τοῦ περι-
τῶν.*

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον βιβλίον περιέχει τὰ εἰς
ν̄ λήγοντα ὀνόματα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀρσενι-
κά 4) καὶ θηλυκά. 5

Τὸ δὲ δευτέρον περιέχει τὰ εἰς ξ̄, καὶ εἰς ρ̄,
καὶ τὰ εἰς ας̄.

Τὸ δὲ τρίτον, εἰς ης̄ καταλήγοντα 5).

Τὸ δὲ τέταρτον, τὰ εἰς ις̄.

Τὸ δὲ πέμπτον, τὰ εἰς ὡς̄ ὀνόματα λήγονται
πάντα καθαρά 6).

Τὸ δὲ ἕκτον, ἀπὸ τῶν εἰς βς̄ ἀρξάμενον

1) Codex alter (2603.) titulum habet ἀρκάδιον γραμματικῆ.

2) Hic πίναξ descriptus est apud Villosi. Epist. Vinar. p. 118.
In Codice altero sequitur Arcadii praefationem, quae finitur his
verbis: μετὰ τοῦ σαφιστέρου — ἐπισημεῖς.

3) πίναξ κ. β. κ. τ. π. α. τ. π. β. a Cod. alt. absunt.

4) Cod. alt. συλλαβὴν ὄντα ἀρσενικά.

5) κατάληξιν.

ita. 6) ὡς λήγοντα καθαρά.

συμπληροῖ 7) τὰ εἰς $\overline{\lambda\omicron\varsigma}$ · κατὰ γὰρ τὴν τῶν στοι-
χειῶν τάξιν ἢ παράθεσις καὶ ἐπὶ τῶν εἰς $\overline{\omega\eta}$ λη-
γόντων.

$\overline{\mu\omicron\varsigma}$ Τὸ δὲ ἑβδομον, ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\kappa\omicron\varsigma}$ μέχρι τῶν
5 εἰς $\overline{\omega}$ ὀνομάτων 8).

Τὸ δὲ ὄγδοον, ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\rho\omicron\varsigma}$, μέχρι καὶ
 $\overline{\varphi\omicron\varsigma}$ καὶ ἔτι περὶ τῶν εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ οὐδετέρων.

Τὸ ἔννατον, περὶ τῶν εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ συνθέτων.

Τὸ δὲ δέκατον περιέχει τὰ εἰς $\overline{\upsilon\varsigma}$ ἀρσενικὰ
10 καὶ θηλυκὰ, καὶ τὰ ἔχοντα διφθόγγους πρὸ τοῦ
 $\overline{\sigma}$ · ἔτι τὰ εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ καὶ $\overline{\psi}$.

$\overline{\alpha\iota\upsilon\kappa}$ Τὸ ἐνδέκατον περιέχει τὰ εἰς $\overline{\alpha}$ λήγοντα θη-
λυκὰ ὀνόματα.

Τὸ δωδέκατον, τὴν εἰς $\overline{\eta}$ κατάληξιν τῶν θη-
15 λυκῶν, καὶ τὴν εἰς $\overline{\omega}$, μετὰ τῆς τῶν συμφώνων
πάλιν τάξεως.

Τὸ τρισκαιδέκατον περιέχει περὶ οὐδετέρων
ὀνομάτων. 9)

Τὸ τεσσαρεσκαιδέκατον περιέχει πᾶν ὄνομα
20 μονοσύλλαβον.

Τὸ δέκατον πέμπτον, τὰς πλαγίας τῶν ὀνο-

α. 7) ἔκτον ἀρξάμενον ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\beta\omicron\varsigma}$ συμπληροῖ.

β. 8) ὀνομάτων abest.

γ. 9) Τὸ τρισκαιδέκατον περὶ οὐδετέρων ὀνομάτων διέξισι.

μάτων κανονίζει, καὶ τοὺς κατὰ κλίσιν ἀριθμοὺς καὶ τοὺς κατὰ θέμα εἰρημένους.

Τὸ ἑκαδέκατον περιέχει πᾶν ῥήμα καὶ πᾶσαν μετοχὴν.

Τὸ 15 περιέχει τὰ εἰς ὦ καὶ εἰς με ῥήματα κατὰ τὰν ἠρόσωπν. Τὸ 13 περιέχει πᾶν ῥήμα καὶ τὰ εἰς μετοχὴν.

Τὸ δέκατον ἑβδομον περιέχει πᾶν ῥήμα τῶν εἰς μι, καὶ περὶ συνθέτων ῥημάτων. 10)

Τὸ δέκατον ὄγδοον, ἀντωνυμίας, ἄρθρα καὶ προθέσεις περιέχει.

αβγ.

Τὸ δέκατον ἔννατον περιέχει ἐπιρρήματα καὶ συνδέσμους 11).

19

10) Τὸ δέκατον ἑβδομον — ῥημάτων absunt.

11) Post v. συνδέσμοις leguntur haec: Τὸ εἰκοστὸν, περὶ χράτων τῶν ἐν φωνήσῃ καὶ πνευμάτων. ἐπὶ δὲ τοῖς εἰκοσὶ ἐν ἄλλοις βιβλίῳ τὸ ἀναγνωστικὸν εἶδος κατὰ τὴν ἀνταξίαν τῶν λέξεων παραδίδεται ἀπολούθου μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς καθ' ἑκάστην προσφάδας γινομένην διδασκαλίαν περὶ διαστολῆς καὶ συναλοιφῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν παρακολουθῶντων τῇ ἀναγνώσει, οἷον ὅτι τὸ ζεὺς ὀξυνόμενον οὐκ ἔχει τὴν ὀξείαν φωνημένην; ἐν τῷ ζεὺς δ' ἐπεὶ οὐκ τρώσας, ἀλλ' ἐγκλινομένην διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ συνδέσμου. ἐν γούν τῷ ζεὺς τε καταχθόνιος φωνηταὶ διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ τί. ἢ δὲ οἱ ἀντωνυμία περισπωμένη ἐν τῷ οἱ αὐτῷ θάνατον, οὐκ ἐφέλαξε τὴν περισπωμένην ἐν τῷ καὶ οἱ ἐπευχόμενος, τῆς συντάξεως τοῦτ' ἀπαιτούσης τοῦ σημασιολογίου. οὕτως ἔχει καὶ τὸ μάχη ἐν κνιδιανείῳ, καὶ ὅσα ἄλλα.

ὁμοιοπαθῶς

τ. δε β.

ἐνδ

Τὰ εἰς ἀν λήγοντα ἀπλᾶ ὀνόματα ὀξύνεσθαι θέλει κ. τ. ἢ.

Πρόλογος ἡμῶν
Προδεδίου εἰς τοὺς
ἐκδόσεις τῆς κα-
θολικῆς προση-
δίας τοῦ Ἡρωδίου
Ἡρωδίου.

1) Ἀρχαδίου περὶ τόνου τῶν ὀκτὼ μερῶν τοῦ λόγου, καὶ περὶ εὐρέσεως τῶν προσφιδίων, καὶ περὶ ἐγκλιτικῶν 2) καὶ ἐγκλινομένων, ἐν ᾧ καὶ περὶ πνευμάτων καὶ χρόνων. 3)

5 **Τ**ὸ ἐφικέσθαι τῆς ἐν προσφιδίαις καθολικῆς ἀναλογίας ποθοῦντες, πρὸς δὲ τὸ μῆκος τῆς Ἡρωδίου πραγματείας ἀπαγορεύοντες, ἡ δι' ἐπιτομῆς παράδοσις ὀνήσει πρὸς τὸ βούλημα. Σκόπει οὖν εἴ τι καὶ ἡμῖν ἤνυσται χρήσιμον εἰς συντομίαν, 10 ἀλλὰ καὶ εἰς σαφήνειαν, ἐπεὶ γὰρ τὸ πολύυλον τῶν ὀρισμῶν ἐν πολλοῖς κανόσιν ἀθρόως κείμενον δύσληπτον ἦν, καταδιηρέθη τοῦτο, ἵν' εὐληπτα γένηται διαιεθεύοντα, ὑφ' ἐν κείμενα τῷ Ἡρωδίου τὸ γὰρ ἅμα γένος, εἶδος, σχῆμα, κατάληξιν, 15 παράληξιν, ἀρχὴν, χρόνον, στοιχεῖον, πάθος, παρατηρεῖν, καὶ ὅσα ἄλλα, ἡ τὰ πλείστα τούτων, χαλεπὸν καὶ δυσέφικτον. ἐφ' ἐκάστῳ δὲ τῶν τοιούτων ὀρισμῶν ἡ μὴ ἐπιπολλῆς ἅμα διὰ τῶν παραδειγμάτων εὐθὺς παράθεσις, ἀπαγορεύει διάνοι- 20 αν, ὥστε ῥᾶον τοῖς ἄλλοις ἀκολουθεῖν. δεῖ δὲ τὸν ἐφ' ἐκάστου κανόνος περιμένοντα λόγον, οὕτως

1) Apud Villoison. p. 117. usque ad vv. μετὰ τοῦ σαφιστέρου — ἐπιγραφῆς.

2) Villoison. ἐγκλίσεως.

3) Ἀρχαδίου — χρόνων in Cod. alt. absunt.

ἔχειν αὐτὸν ἐντελῆ συναγόμενόν τε ἐκ τῶν κατὰ μέρος, ἵνα μὴ συντομία μόνον, ἀλλὰ καὶ σαφήνεια τοῖς ἐντευξομένοις ἰπάρχη. συντομίας δὲ χάριν παρεῖται τὸ διὰ ζητήσεως κανονίζειν τῶν ἀνα- τῶν μὲν
 τρεπομένων λόγον, τῶν δὲ κρατενομένων· ἱκανόν⁵ γὰρ τῷ κρατοῦντι λόγῳ πείθεσθαι περὶ τῆς ὀρθῆς προσφιδίας, ὅτε⁴): τῆς ὀρθότητος τῶν ἑλλή- πῶ ἑλληνισμῶν
 σμῶν μὴ διαμαρτάνειν, καὶ τοῦ ταύτην συνισταῖν- ἀνίσταντος
 τος λόγου μὴ ἀκεπιστήμονα ἔχειν. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ πλῆθος τῶν παραδειγμάτων, καὶ ἡ περὶ τῶνιο ἀγνοουμένων ἐν αὐτοῖς ἐξήγησις, καὶ ἡ τῆς χρήσεως αὐτῶν πολλὴ παράθεσις καταλείπεται τῷ συγγραφεῖ· κακεῖθεν αὐτὰ λήφεται ὁ μὴ μόνον τὴν τῶν προσφιδῶν ὀρθότητα ζητῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τὰς δυνάμεις καὶ χρήσεις φιλομαθῶν. εὐθύς¹⁵ οὖν τὴν ἐν τῷ προοιμίῳ διατριβὴν περιελόντες ἐνδεικνυμένην τὸ μέγεθος τῆς πραγματείας, καὶ τῶν πρότερον γεγραφότων τὸ ἐνδεὲς ἐλέγχουσαν, ἐπ' αὐτὰ ἤξομεν τὰ πρὸς ἐπίγνωσιν τῆς ἀναλογίας κατεπείγοντα. εἰ δὲ τὸ συντομώτερον τοῦ πρὸς²⁰ δὲ τὸ
 ἡμῶν ἐπειγομένου πεποιθήκαμεν ὥσπερ ἐξήγησας, τὸν πρὸ
 μετὰ τοῦ σαφεστέρου καὶ εὐσυνόπτου τοῖς πολλοῖς ἐπιμνηεῖς⁵). αὐτὸς ἐπιμν.

4) Wilkison. p. 117.: „lege dore“.

5) Post ἐπιμνηεῖς in Cod. alt. incipit Πλάτ., ut supra mōnti.

ἡτοιμασμέναι : Κανόνες τῆς καθολικῆς προνομίας τοῦ εσφραγίστου ἱεροδίακονου, οὗς περιέχειτε δευδόσιος ὁ γραμματικὸς, φησὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλίων.

§ A R C A D I U S

Περὶ τῶν εἰς ὕ βιβλίων α. Τὰ εἰς ὕ λήγοντα ὀνόματα ἄρσενικά καὶ θηλυκά. 6)

Βιβλίον α.

ἡτοιμασμένα Τὰ εἰς ἄν λήγοντα ἀπλᾶ ὀνόματα ὀξύνεσθαι θέλει, ἐπ' εὐθείας πτώσεως μὴ τροπήν ἀναδεξάμεθα ἀπὸ τῶν εἰς ἦν βαρυτόνων, οἷον παιῶν, ἰῶν, θαρσαῶν, ἄλκμῶν, τιτῶν, πελεκῶν.

Τὰ εἰς ἄν σύνθετα ἀπὸ ἀπλῶν ῥημάτων πάντα βαρύνονται, οἷον αἰγίπαν, ἐρμόπαν, αἰνοτίταν. τὸ 10δὲ καρβᾶν ὀξύνεται, καὶ ὅσα μὴ ἀπὸ ἀπλῶν ῥημάτων.

ἡτοιμασμένα Τὰ εἰς ἦν λήγοντα μὴ συντεθειμένα ἀπὸ τῶν εἰς ἦν ῥημάτων, εἰ ἔχει 7) πρὸ τοῦ ἦν δασυ σύμφωνον ἢ ψιλόν, ὀξύνεσθαι θέλει, οἷον, ἀρχήν, εὐαχὴν, 15χὴν, ναυχὴν, κηφήν, ὄρφην.

Τὰ εἰς ἦν ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ τὸ α ἤτοι μόνον, ἢ καὶ σὺν ἑτέρῳ φωνήεντι, διασύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἔχει οὐδετέρου προσχηματισμὸν, οἷον ἀγὴν, αὐχὴν, ἀτμὴν, ἀπτὴν, ἀδὴν, 20ῆ νόσος.

μὴ παρ. Τὰ εἰς ἦν λήγοντα ἔχοντα πρὸ τοῦ ἦ τὸ σ, ἢ διπλοῦν σύμφωνον παραληγόμενον τῇ σου διφθόγγῳ, ὀξύνεσθαι θέλει, εἰ μὴ παρασχηματίζοιτο οὐδετέρῳ γένει, οἷον ἐσσην, καμασσην, οἰχθην, 25νασσην, ἐρσην, αἰζην, ἀζην, ἐψην.

- 6) Τὰ εἰς ὕ λ. ε. α. κ. θ. absent.

7) ἔχει.

Τὰ εἰς ἡν λήγοντα ὀξύνεται, βαλλήν, τελλήν, ὠλλήν, σῶλλήν, κελήν, σικελήν. σροημίζωται τὸ *ωλήν*, ἔλλην βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς ἡν ἀπλᾶ ἔχοντα δεδιπλασιασμένον σύμφωνον ὀξύνεται, εἰσσην, ὄσσην, τελλήν, βαλλήν,⁵ *εἰσην* πλήν τοῦ ἔλλην. τὰ δὲ ἄρρην ἀττικῶς ἀπὸ τοῦ ἄρσην γέγονε.

Τὰ εἰς ἡν κατ' ἐπιπλοκὴν δύο συμφῶνων ὀξύνεται· πυθμήν, κερβήν, πλήν τοῦ ἔκτην.

Τὰ εἰς ἡν ἔχοντά τι τῶν μέσων πρὸ τοῦ ἡιο ὀξύνεται, ὅποτε διχρόνῳ παραλήγοιτο, ἢ φύσει μακροῦ, οἷον ὠγήν, ἀθήν, ἀττήν, ἀτταγήν, τριβήν, ὁ τρίπους.

Τὰ εἰς ἡν ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς χαιρῶσαι τῇ ὀξείᾳ, οἷον ἀτταγήν, κορδυλήν, μαραθῆν, δο-15 θῆν, πλήν τοῦ περπέρην.

Τὰ εἰς ἡν ἀπὸ ῥητῶν ἦτοι διαλεγομένων τῶν εἰς ἡν βαρύνεται, οἷον ἔλλην, φιλέλλην, εἶρην, μελείρην, ποιμήν, ἀρχιποιμήν.

Τὰ εἰς μῆν ὀξύνεται, εἰ μὲν ἀνθεται ἀπόδο εἰ μὴ ἀπλοῶν εἴη τῶν εἰς μῆν, δαμήν, λιμήν, ὕμήν, ποιμήν.

Τὰ εἰς ῥην καθαρὰν μὴ ἔχοντα πρὸ τέλους συλλαβῆν εἰς τὸ ε φωνῆεν καταλήγουσαν ὀξύνεται, εἰρην, πιρην, διπρην, πλήν τοῦ ἄρρην. 25. ἄρρη - δεπ.

Τὰ εἰς ῥην καθαρὸν παραλήγοντα⁸⁾ ὀξύνεται, οἷον ἔρρην, τέρρην, θέρρην ποταμὸς, πέρρην.

8) καθαρὸν τῷ παραλήγοντα (εἰς).

εἰς ω
εἰς ω

Τὰ εἰς ἡν διατάληκτα ἀπλᾶ μὲν οξύνεται, δελφίν και δελφίς, τριχίν και τριχίς⁹⁾, σαλαμίν και σαλαμίς, ἀκτίν και ἀκτίς. σύνθετα δὲ βαρύνεται, εὐ-ἀκτιν, χρυσάκτιν.

εἰς ω

5 Τὰ εἰς υν λήγοντα βαρύνεται ἐξαιρέτως παρὰ γόγγυν, μόσυν, τοῖς αἰολεῦσι, φόρκυν, πόλτυν, γόγγυν, τέκτυν, ὁ τέκτων.

εἰς ω κατά τὰ ὁποῖα

Τὰ εἰς βων δισύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ μέρος σώματος δηλοῖ, οἶον στείβων, τριβών, αοστράβων, ἄμβων.

Τὰ εἰς βων ὑπερδισύλλαβα οξύνεται, ἀλαβών, ἀρράβων. τὸ δὲ χαρτέβων περισπᾶται.

Τὰ εἰς γων δισύλλαβα ἀρσενικὰ, ὅποτε μὴ περιεκτικὴν ἔχει δύναμιν διὰ τοῦ ο κλίνοιτο κατὰ τὴν 15 πρὸ τέλους συλλαβὴν, βαρύνεται· οἶον πύργων, αἰγών, μέγων. τὸ δὲ φλεγών και ἀγών οξύνονται.

εὐλάγων ἢ ἐνλάγων

Τὰ εἰς γων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς οξύνεται και βαρύνεται. και βαρύνεται μὲν, ὅσα φυλάττει τὸ ὦ κατὰ τὴν γενικὴν, και διὰ τοῦ ντ κλίνεται, ἐλέγων, 20 λολάγων¹⁰⁾, προάγων, σαλάγων, ἐρίγων. οξύνεται δὲ διὰ τοῦ ο κλινόμενα, εἰ μὴ ἀπὸ συνθέτου τοῦ ὅς παρώνυμα ὑπάρχοι· οἶον παφλαγών, λαιστρηγών¹¹⁾, ἀρηγών ὁ σύμμαχος, πλὴν τοῦ καταπύγων· τὰ γὰρ ἀπὸ συνθέτων εἰς ὅς παραχθέντα κατὰ τοῦ αὐτοῦ 25 σημαινομένου βαρύνεται· ἀπειρος, ἀπίρων, ἀναιμος, ἀναίμων, ἀγκύλος, ἀγκύλων.

ἰκ. 9) τελχίν και τελχίς pro τριχίν και τριχίς.

10) ἀάγων pro λάγων.

ἰκ. 11) λαιστρυγών.

Τὰ εἰς δῶν δισύλλαβα ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. βαρύνεται μὲν, ὅσα ἐστὶν ἀρσενικὰ διὰ τοῦ ντ κλινόμενα καὶ φυλάττοντα τὸ ω κατὰ τὴν γενικὴν, χωρὶς τῶν συνεμπικτόντων πόλει, οἶον κώδων, φαίδων, φείδων, κλύδων, κνώδων. τὸ δὲ σιδῶν πόλις. 5 ὀξύνεται δὲ τὰ διὰ τοῦ ο μόνου κλινόμενα, οἶον μυγδῶν, σαρδῶν, σινδῶν.

Τὰ εἰς δῶν ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, εἰ παραλήγοιτο τῷ ο, ἢ α, ἢ υ, βαρύνεται, οἶον ἀκόδων, κινάδων, κορύδων. 10

Τὰ εἰς δῶν ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, παραλήγοιτα τῷ ο ¹²⁾, ἢ ὀνόματα ὄντα πόλεων, ἢ ἔθνικα, ἀμυδῶν, καλυδῶν, ἀσπιδῶν, χελιδῶν.

Τὰ εἰς δῶν θηλυκὰ ὀξύνεται, ληθεδῶν, τηκεδῶν, σηπεδῶν, ἀριδῶν. 15 ἀηδῶν.

Τὰ εἰς ζῶν λήγοντα ἀρσενικὰ βαρύνεται, ὅποτε μὴ εἴη ὑπερδισύλλαβα, ἢ πρὸ τέλους ἔχει μακρὸν τὸ α πόλει ὁμωνυμεῖ, οἶον μείζων, ῥίζων, ὀλίζων. τὸ α, ἢ πόλις δὲ ἀλαζῶν ὁ ὑπερήφανος ὀξύνεται. τὸ δ' ἐπὶ ἔθνοσι ^{ῥέζων, ὄζων,} φυλάττει τὸ ω ἐν ταῖς πλαγίαις. 20

Τὰ εἰς ἦων βαρύνεται, παιήων, ξενήων.

Τὰ εἰς θῶν δισύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνεται, ὅποτε μὴ ἔθνικα εἴη ἢ περιεκτικὰ, μῶθων, ὠθων, μάθων ὁ θηβαῖος, πήθων ὁ πύθηνος ὑποκοριστικῶς, ρίνθων, αἰθων. τὸ δὲ πυθῶν πόλις, καὶ σιθῶν, καὶ 25 πιθῶν, καὶ κιθῶν ὁ χιτῶν ὀξύνεται.

12) ἢ pro ο.

Τὰ εἰς θων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, ὅπο-
τε μὴ τόπου ἢ ὄρους ὄνομα ὑπάρχοι, ἢ διὰ τοῦ ντ
κλινοῖτο, καὶ φυλάττει τὸ ω τῆς εὐθείας, οἷον φαέ-
θων φαέθοντες, πυριφλεγέθων πυριφλεγέθοντες,
σκιναιθων, ἐνοσίχθων. τὸ μέγτοι μαραθῶν, ἀργά-
θων ὀξύνεται. τὸ δὲ ἵπποθῶν περισπᾶται φυλάτ-
τον καὶ τὸ ω μέγα, καὶ διὰ τοῦ ντ κλινόμενον.

Τὰ εἰς κων δυσύλλαβα ἀρσενικὰ, ὅποτε μὴ
εἷη περιεκτικὰ, ἢ μέρος σώματος σημαίνοντα¹³⁾,
10βαρύνεται, χάλκων, δράκων, αἰκῶν¹⁴⁾, λά-
κων. τὸ δὲ κροκῶν, πενκῶν, χαλκῶν ὡς περιεκτικὰ
ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀγκῶν μέρος σώματος, καὶ τὸ ἀγ-
κῶν πόλις, ὡς θηλυκὸν, καὶ τὸ ἐρκῶν¹⁵⁾.

Τὰ εἰς κων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται καὶ
15βαρύνεται καὶ περισπᾶται. τὰ μὲν οὖν διὰ τοῦ ντ
κλινόμενα καὶ ὁ παραληγόμενα περισπᾶται, ἵππο-
κῶν, λαουκῶν. τὰ μέγτοι μὴ οὕτως καὶ παραληγόμενα
τῷ α ὀξύνεται, εἰ ἔστι τοπικώτερα, οἷον χαρα-
κῶν, ἀνθρακῶν, δαρμακῶν τὸ βαφεῖον· τοιοῦτο
20καὶ τὸ γυναικῶν, ἐλικῶν, ὡς τοπικόν· τὸ μέγτοι
αἰολοσίκων τριάκων, σαλάκων, καὶ αἰολοσίκων ὑγιῶς βαρύνεται.
αὐτὰ γὰρ εἰσι τοπικά.

Τὰ εἰς λων δυσύλλαβα βαρύνονται μὴ ὄντα το-
πικά, οἷον δόλων, φίλων, γέλων. τὸ δὲ αὐλῶν καὶ
25μυλιῶν ὡς τοπικά ὀξύνονται.

13) σημαῖνοι.

14) κίκων pro αἰκῶν.

15) ἔρκῶν (sic).

Τὰ εἰς λων λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνονται, μὴ ὄντα περιεκτικά, ἀπόλλων, κεφάλων. τὸ δὲ ἀμπελῶν, καὶ μηλῶν, ὡς περιεκτικά ὀξύνονται· τὸ βαβυλῶν ἀρσενικῶς, ἀφ' οὗ καὶ ἡ πόλις, ὁμοίως καὶ τὸ μιμαλῶν θηλυκόν, σημαίνει δὲ μαινάδα¹⁶). 5

Τὰ εἰς μων δισύλλαβα μὴ ὄντα τοπικά, ἢ ἐπὶ καιροῦ λαμβάνοιτο, ἢ ἔχοι πρὸ τοῦ τέλους τὸ ὑ ἐκτεταμένον, βαρύνεται, ἔρων, σάλμων, τίμων, σίμων. τὰ μέντοι ὀξυνόμενα τοπικά ἐστίν, ἢ ἐπὶ καιροῦ λαμβάνοιτο, ἢ ἔχοι τὸ ὑ ἐκτεταμένον· καὶ τὸ κρεμῶν ὀξύνεται.

Τὰ εἰς μων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ παραλήγοιτο φύσει ἢ θέσει μακροῦ, βαρύνεται, ἀμύμων, ἐγκύμων, ἠγήμων, φιλήμων.

Τὰ εἰς μων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα 15 ἢ βραχεῖ, καὶ μὴ κλινόμενα διὰ τοῦ ντ, ὀξύνεται· εἰ δὲ τι ἐβαρύνθη, ὡς κύριον. καὶ ὀξύνονται μὲν τελαμῶν, καὶ τὸ κύριον καὶ τὸ προσηγορικόν, καλαμῶν, πλαταμῶν, κεραμῶν, περιεκτικόν· κεράμων δὲ τὸ κύριον, ὡς τὸ ποτάμων, ἀσσάμων. τὸ δὲ τε-20 ράμων βαρύνεται, ὡς διὰ τοῦ ντ κλινόμενον.

Τὰ εἰς μων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν βραχεῖαν, ὑπεσταλμένης τῆς εἰς τὸ α παραλήξεως, εἰ μὴ ἐγκλίνοιτο διὰ τοῦ νος, τῆς πρὸ τέλους οὔσης διὰ τῆς ο, ὀξύνεται· εἰ δὲ διὰ τοῦ ε,²⁵ βαρύνεται, οἶον ἐπὶ τῶν βαρυτόνων, ἀρτέμων, πο-

16. 16) ἢ τοι μαινάς προ σημαίνει δ. μ.

λέμων, διδύμων. τῶν δὲ ὀξύτων τὸ τίμων, ἰτυ-
μῶν, κηδεμῶν, ἀκρεμῶν, ἐθνυμῶν τὸ ἔθνος.

Τὰ διὰ τοῦ αιμων βαρύνεται, δαίμων, αἶμων,
ἀναίμων, καχοδαίμων.

5 Τὰ εἰς πων μὴ ἔχοντα ἐν ἐπιπλοκῇ σύμφωνον,
ἢ κατὰ διάστασιν, εἰ μὴ ἐπὶ πόλεως εἶη, ἢ περιεκτι-
πόλεων μένων, ἄφρων, κα, βαρύνεται, μέμων, ἄμφρων, ἄγνω. τὸ καρ-
μῶν ὡς ἐπὶ πόλεως ὀξύνεται· καὶ τὸ θαφρῶν, ὡς πε-
ριεκτικόν.

10 Τὰ εἰς νων ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς φωνῆεν
ἢ φωνήεντα λήγουσαν, εἰ μὴ τοπικὰ εἶη, βαρύνεται,
ἢ ἰσοδυναμεί τοῖς διὰ τοῦ ωνος, οἶον κῶνων, σίνων.
κῶνων
κάλων
πλατάνων
τὸ δὲ καμων ὀξύνεται, προσέτι ¹⁷⁾ πλαταιῶν καὶ
ξενῶν.

15 Τὰ εἰς ξων, ὅποτε μὴ εἶη ἐπίθετα, δυνάμενα
καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεσθαι, βαρύνονται, ἄξων, πρά-
ξων. τὸ μέντοι δραξῶν ὀξύνεται ὡς ἐπιθετικόν.

Τὰ εἰς πων μὴ ὄντα περιεκτικὰ βαρύνεται,
λάμπων, δράπων ὁ δραπέτης, δούπων, ἵπων τὸ
20 κύριον, ἵπων περιεκτικόν, πέπων τὸ πεπώνιον,
πεπῶν περιεκτικόν.

Τὰ εἰς ρων μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ εἶη
περιεκτικὰ, ἢ ἐπὶ πόλεων, ἢ διὰ τοῦ ντ κλίνεται,
ἄφρων βαρύνεται, ἄβρων ¹⁸⁾, πρόφρων, μάκρων. τὸ μέν-
λ., ἀνδρῶν, 25 τοῖ ἀνδρῶν, λουτρῶν, ὡς περιεκτικὰ ὀξύνεται. τὸ
δὲ ἐξικρῶν, καὶ ἐρμοκρῶν, ὡς διὰ τοῦ ντ κλινόμενα
ὀξύνεται.

ἴα. 17) καὶ pro προσέτι.

18) ἄβρων.

Τὰ εἰς ῥων μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ εἶη περιεκτικά, ἢ ἐπὶ πάσεων, ἢ διὰ τοῦ ντ κλιόμενα, βαρύνεται, ἄφρων, πρόφρων, μάκρων. τὸ μέντοι ἀντρῶν, λουτρῶν, ἀνδρῶν, ὡς περιεκτικά ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐξικρῶν, καὶ ἐρμοκρῶν, ὡς διὰ τοῦ ντδ κλιόμενα, ὀξύνεται.

Accenti priores fortissimi, in cas. Accenti cap. sunt tantum super leguntur.

Τὰ εἰς ῥων μὴ παραληγόμενα τῆ οἰ ἢ αἰ διφθόγγῳ, εἰ μὴ τοπικὰ εἶη ἢ πόλει ὁμώνυμῃ, βαρύνονται, θήρων, νέρων, γέρων, τήρων. τὸ δὲ οἰρῶν καὶ σχειρῶν διὰ τὰς διφθόγγους, καὶ τὸ προ-¹⁰ θυρῶν, ἀχυρῶν, πλευρῶν, ὡς τοπικὰ ἢ ὁμώνυμα, πρ., θυρῶν,

Τὰ εἰς σων ἀρσενικά, εἰ μὴ ἔθνικὰ εἶη, ἢ περιεκτικά, βαρύνονται, παύσων, θράσων, αἰσων, ἰάσων. τὸ δὲ λουσῶν πόλις, καὶ τὸ κισσῶν, ὡς περιεκτικόν.

15

Τὰ εἰς των μὴ περιεκτικά διὰ τοῦ ο κλιόμενα βαρύνεται· εἰ δὲ τι ὀξυνθῆ, τοῦτο διαστολὴν ἀνεδέξατο βαρυνομένου, πλούτων, πλάτων, κράτων, χι-⁰ κρώτων, των ποταμῶν· χιτωνῶν δὲ τὸ ἱμάτιον. τὸ ἀρίστων, ἐκάτων, χαρίτων βαρύνονται· τὸ δὲ κοιτῶν, ἰσιτῶν,²⁰ ἰστῶν προβατῶν ὡς περιεκτικά ὀξύνεται.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ υων ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς καὶ βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. καὶ βαρύνεται μὲν, ὅσα κλίνονται διὰ τοῦ ω, μὴ συνεπιπτόντα πόλεις, ὡς ἔχει ἀμφιτρύων, ἠλεκτρύων. τὸ δὲ σικυῶν ὀξύνεται. τὰ²⁵ μέντοι κατὰ γενικὴν τρέποντα τὸ ω εἰς ε ὀξύνεται, ἀλεκτρυῶν, γηρυῶν, ἀμφικτυῶν¹⁹).

ἰα. 19) αλεκτριῶν, γηρυῶν, κερκτιῶν, ἀμφικτυῶν.

Κ. καὶ κατάφω
 Τὰ εἰς φων ἀρσενικὰ σύνθετα διὰ τοῦ ντ κλι-
 νόμενα περισπᾶται, ἀγλαφῶν, ξενοφῶν, ἀντιφῶν,
 δημοφῶν. τὸ μέντοι κολοφῶν ὀξύνεται.

ντ κλινόμενα
 Τὰ εἰς χων δισύλλαβα ἀρσενικὰ βαρύνονται μὴ
 ὄντα μηνῶν ὀνόματα, βρύχων, τρύχων, σπέρχων.
 τὸ δὲ γλίχων ὄφειλε βαρύνεσθαι. εἰ δὲ θηλυκὸν καὶ
 διὰ τοῦ β, ὀξύνεται. τὸ δὲ παχῶν ὀξύνεται, ὄνομα
 μῆνός παρ' αἰγυπτίοις ὄν. τὸ δὲ πολυσπερχῶν διὰ
 τοῦ ντ περισπᾶται, ὡς ξενοφῶν καὶ ἱπποκῶν ²⁰).
 τοσσεσημείωται τὸ ποσειδῶν, καὶ ταῶν, καὶ τυφῶν, πε-
 ρισπώμενα μὲν, οὐ μέντοι διὰ ντ ²¹) κλινόμενα.

σταγῶν
 τριήρων
 Τὰ εἰς ὦν θηλυκὰ μὴ ἐπὶ πόλεων κατηγορούμε-
 να ὀξύνεται, ὅποτε μὴ διὰ τοῦ ο κλίνεται, χιῶν,
 λαγῶν, τρυγῶν, ταχῶν, γοργῶν. τὸ δὲ τριή ²²),
 15μήκων, γλίχων, βαρύνονται, φυλάττοντα τὸ ὦ ἐπὶ
 τῆς γενικῆς.

μακρὰ
 Τὰ εἰς ὦν δισύλλαβα ἐπὶ πόλεων ὀξύνονται· εἰ
 δὲ τε βαρυνθῆ, ἐτέρω χαρακτῆρι, ἢ διαστολῇ σημαι-
 νομένου, ἰῶν, πλευρῶν, πυθῶν, σιδῶν. τὸ ἴτων
 20βαρύνεται, ὡς ἐν ἐτέρω χαρακτῆρι ὑποπεσόν· κα-
 θόλου γὰρ τὰ εἰς τῶν δισύλλαβα, φύσει μακρὰ πα-
 ραληγόμενα, βαρύνεται μὴ ὄντα τοπικὰ, διὰ τὸ κοι-
 τῶν. τὰ δὲ βαρύντονα, πλούτων, γείτων, τρίτων,
 σούλμων πόλις Σικελίας, πλὴν τοῦ κροτῶν.

ντ καὶ ἡμῶν.:
 τὰ εἰς ἡμῶν.
 20) διὰ τοῦ ντ κλινόμενον περισπᾶσθη. τὰ εἰς ὦν ἐν τίλει ἔχον-
 τα τὸν τόνον καὶ κλινόμενα διὰ τοῦ ντ περισπᾶται, ξενοφῶν, ἱπ-
 ποκῶν.

21) διὰ τοῦ ντ.

22) τριήρων.

Τὰ εἰς ὧν ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐπὶ πόλεων ὀξύνε-
σθαι θέλει, εἰ μὴ εἰς ἁλῶν λήγου, ἔχοντα πρὸ τοῦ
τέλους ὦ, ἢ ἔννοιαν συνθέσεως, ἐλαιῶν, μηδεῶν,
αικῶν, βαβυλῶν. σεσημειῶται τὸ ὑσκάλων, καὶ ἀγκάλων
ὑσσάλλων. 5

Τὰ εἰς ὧν σύνθετα ἀπὸ ἀπλῶν συντεθειμένα
ῥητὰ ἀπὸ βαρυτόνων βαρύνονται, ἀνακρέων, χα-
μαιλέων. τὰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων περισπῶνται,
φιλοξενοφῶν καὶ τὰ ἀπὸ ὀξυτόνων φυλάττει τὴν φ, φιλοκτη-
ῶν ὀξεῖαν, φιλομανεδῶν, ἵππαλεκτροῦν. 10

Τὰ εἰς ὧν ὀξύτονα δισύλλαβα καὶ μονοσύλλα-
βα ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, ὅποτε
μὴ σχέσει τονικῇ ἤνωται, ὡς ἔχει τὸ κατὰ συνή-
θειαν, προκοιτων, προφυλῶν, προθυρῶν. τὰ δὲ
ἄλλα ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, οἶον βαθυλείμων, 15
ἀχίτων, αὐτόχθων.

Αἱ εἰς ὧν λήγουσαι μετοχαὶ δισύλλαβοι ὀξυτο-
νούμεναι καὶ ὀνόματα κλινόμενα μετατιθέασι τὸν
τόνον, οἶον ἀμφίων, ὑπερίων. Καὶ τσαῦτα περὶ
τῶν εἰς ἡ ληγόντων ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν. 20

Τὰ εἰς ὧν τοὺς τρεῖς ἐπιδέχεται τόνους, τὰ
μὲν γὰρ ὀξύνεται, ὡς αἰὼν, τὰ δὲ βαρύνεται, ὡς
πλάτων, τὰ δὲ περισπᾶται, ὡς ξενοφῶν.

Τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ καὶ ὑποκοριστικὰ βαρύν-
νεται, ἀτρείων, κρονίων, μωτίων, ἡφαιστίων. 25

Τὰ διὰ τοῦ ἁων ἀρσενικὰ δισύλλαβα παραλη-
γόμενα ἢ βραχεῖ βαρύνεται, μὴ ὄντα περιεκτικὰ,

κρείων

φάων, κάκων ²³⁾, κρέων, λείων, νέων, νεών δὲ ὡς περιεκτικόν.

Τὰ διὰ τοῦ ἰων βραχεῖ παραληγόμενα βαρύνε-
ται, ἡμαθίων, ἐνδυμίων.

5 Ἔτι καὶ τὰ ἔχοντα τὸ ἰ μακρὸν, κίων, πρίων,
ἐχίων, θήϊων, ἀμφίων, βραχίων.

ἀνα βότα

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ἄων, μαχάων, ποσειδάων,
ἀρετάων. Τὰ εἰς ὧν ὀνόματα μηνῶν ἢ χρόνων ὀξύ-
νεται, ποσειδεῶν, ἐλαφηβολιῶν, καὶ τὰ τοπικὰ πε-
10 ριστικὰ, ἀγών, ἱππών, ἀνδρών.

Τὰ διὰ τοῦ αἰων ὑπερδιαύλλαβα, εἰ μὴ εἶη ὀνό-
ματα μηνῶν ἢ ποταμῶν, βαρύνονται, οἶον εὐφραίων,
ἀκταίων, εὐαίων.

Καὶ περὶ μὲν τῶν εἰς ὦ ληγόντων τσαῦτα ²⁴⁾.

15 Περὶ τῶν εἰς ἔ καὶ εἰς ρ καὶ εἰς ας ληγόντων
ὀνομάτων.

Βι β λ ι ο ν β.

Πᾶν ὄνομα εἰς ἔ λῆγον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν
βαρύνεται, εἰ μὴ παρὰ ῥῆμα εἶη συντεθειμένον, καὶ
σομίαν συλλαβὴν φυλάττοι τοῦ ῥήματος, καὶ ἐπιθετι-
κὸν ὑπάρχοι, μὴ ἔθνικόν, φαίαξ, θώραξ, ἀναξ,
κλίμαξ, αὐλαξ· τὸ διασφαξ ὀξύνεται.

λητροβαστάξ

Τὰ δὲ ἀπὸ ῥήματος συγκείμενα, βλεφαριπαξ,
καὶ κητροβαστάξ, καὶ νεκροβαστάξ. τὸ δὲ ἄσφαξ
25 βαρύνεται ὡς ἔθνικόν.

²³⁾ κων (sic).

κ. ²⁴⁾ Καὶ περὶ μ. τ. α. ν λ. ε. absunt.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\bar{\epsilon}$, καὶ $\bar{\iota}\bar{\iota}$, καὶ $\bar{\omicron}\bar{\omicron}$, καὶ $\bar{\upsilon}\bar{\upsilon}$, πάντα βαρύνε-
ται, λέλειξ, πέριξ, κακπάδοξ, κῆρυξ.

Τὰ εἰς $\eta\bar{\epsilon}$ μὴ ὄντα σύνθετα ἐπιθετικά βαρύνε-
ται, μύρμηξ, σκόληξ, αλώπηξ.

Τὰ εἰς $\eta\bar{\epsilon}$ σύνθετα παρὰ φῆμα ὀξύνεται, εἰς
ἐπιθετικά εἶη, βουπλήξ, καμποπλήξ, μεθυπλήξ· τὸ κυμοπλήξ
ὑσπλήξ καὶ ἀντίσπληξ βαρύνεται, ὅτι οὐκ ἐπιθετι- ἀντίπληξ
κά· τὸ δὲ χηναλώπηξ καὶ αὐτὰ βαρύνεται, ὡς τὸ
χαραιοσκόληξ, λεοντόμύρμηξ.

Τὰ εἰς $\omega\bar{\epsilon}$ ὀξύνεται, ὅσα μίαν συλλαβὴν ἔχειν
ἐπὶ τέλους ἐν τῇ συνθέσει, ἰποπόωξ, κυμοτροωξ,
θύλακοτροωξ, φυλάξαντα συλλαβὰς ἐν τῇ συνθέσει.

κυμοπλήξ τὸ δὲ
θηροπλήξ καὶ αὐ-
τοπλήξ βαρύνεται
ὡς δύο φιλῆματα

Περὶ τῶν λεγόντων εἰς $\bar{\alpha}\bar{\rho}$.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}\bar{\rho}$ ὑπὲρ μίαν, εἴτε ἀρσενικά, εἴτε οὐ- μ. συλλαβὴν
δέτερα, βαρύνεται, μάκαρ, δάμαρ, ὄναρ, οὐθαρ. 15

Ἔτι τὰ εἰς $\bar{\omega}\bar{\rho}$, ῥήτωρ, κέλωρ, ἄπωρ.

Ἔτι τὰ εἰς $\bar{\upsilon}\bar{\rho}$, οἶον μάτυρ, κέρνυρ, ἴλλυρ, μάστυρ
λίγυρ.

Τὰ εἰς $\eta\bar{\rho}$ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ ὀξύ-
νεται μὲν ἀπλᾶ ὄντα ἀρσενικά. ὁ δὲ λόγος τοῦ $\bar{\tau}\bar{2}\bar{0}$
προηγουμένου τοῦ η , στατήρ, ἐλατήρ, καμπτήρ,
ἐξανστήρ. ἐξάντηρ δὲ κύριον, ὡς τὸ ἀμάτηρ καὶ ἐξάντηρ
ἄντηρ, καὶ ἄστηρ κύριον. ἀρσενικά δὲ εἶπε δια-
τὰ θηλυκά. καὶ γὰρ τὰ εἰς $\eta\bar{\rho}$ θηλυκά μὴ μετα-
τιθέμενα κατὰ τὸ ἔθος ποιητοῦ εἰς διάφορον γέ- 25 κατὰ τι
νος βαρύνεται, μήτηρ, θυγάτηρ, δημήτηρ. τὸ δὲ
γαστήρ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ἡρ̄ ἔθνικα ἢ κύρια, μὴ συνεπιπύοντα προσηγορισίς, βαρύνονται, ἴβηρ, ἀνίβηρ.²⁵⁾ δόμηρ, πίηρ τὰ μέντοι ἐλευθῆρ ὀξύνεται, ὡς τὸ ἄσθηρ.

β Τὰ εἰς ἡρ̄ ἀπλά, μὴ ὄντα σύνθετα, μηδὲ ἔθνικα, ὀξύνεται, ἀνήρ, ἀήρ, αἰθήρ, σπινθήρ. τὸ μέντοι ἐρήρ, ὡς σύνθετον, βαρύνεται.

Τὰ εἰς ἡρ̄ ὀξύτονα, φυλάττοντα τὸ ἡ κατὰ τὴν γενικὴν, φυλάττει καὶ τὸν τόνον ἐν τῇ συναθεσί, οἷον ἀετήρ, ἀμαλλοδετήρ, στατήρ, ἄβολοστατήρ. τὸ μέντοι αἰήρ, ἀπῶμηρ, δαήρ, πολυδάήρ, πατήρ, πολυπάτηρ²⁶⁾, ὡς μὴ φυλάττοντα τὸ ἡ, βαρύνονται. καὶ τὸ πάνθηρ καὶ σατυρόφηρ ἀπὸ μονοσυλλάβων.

15 Τὰ εἰς εἰρ̄ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἀσυνήθη μὲν, τὰ δὲ εὐραθέντα βαρύνεται, βλέχειρ, ^{δάπειρ}σάπειρ, ἐλεάζειρ, λίγειρ, ἐλάτειρ, ἑκατοντάχειρ, ἀντίχειρ. ἔτι καὶ τὰ μονοσύλλαβα, οἷον χεῖρ, φθεῖρ, εἶρ.

20 Τὰ εἰς ὦρ̄ πάντα βαρύνονται, νέστωρ, ἔκτωρ, κάστωρ, ἄχωρ τὸ τῆς κεφαλῆς πιτύρισμα. τὸ μέντοι ἰχώρ ὀξύνεται.

Περὶ τῶν εἰς ἄς πολυσυλλάβων.

Τὰ εἰς ἄς πολυσύλλαβα ἐκτεταμένον ἔχοντα
25 τὸ ἄ βαρύνεται ἢ περισπᾶται. καὶ βαρύνεται μὲν

λα. 25) ἀνίβηρ.

λα. 26) αἰνοπάτηρ pro πολυπάτηρ.

αἴνας, ὄσας περισπᾶται δὲ ἀρκᾶς, πελικᾶς. οὐδέποτε δὲ ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ὡσιν ἀπὸ παθητικοῦ παρασύνθετα. ὅθεν τὸ ἰμάς καὶ ἀνδριάς, παρακειμένον ὀξύνεται ὡς ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ $\alpha\bar{s}$, σημειούμεθα ὀξυνόμενα, καὶ τὸ χαλκοκράς, καὶ γαλατοκράς, ὡς ἀπὸ παθητικοῦ παρακειμένου. βαρύνεται δὲ τὰ εἰς $\alpha\bar{s}$ καθαρὸν, ἀρχίας, λοξίας, γοργίας. τὸ μέντοι τριάς θηλυκὸν, καὶ συστέλλόμενον ἔχει τὸ α .

Τὰ εἰς $\beta\alpha\bar{s}$ βαρύνονται, βίβας, φέρβας, ἄββας ποταμὸς, τὸ δὲ ἀκριβᾶς περισπᾶται. 10

Τὰ εἰς $\gamma\alpha\bar{s}$ πάντα βαρύνονται, εἰ μὴ ἀπὸ κινήματος, ὡς ἔχει 27) τὸ φαγᾶς, γίγας, μέγας. τὸ μέντοι φυγᾶς ὀξύνεται, οὐκ ἔχον τὸ α ἐκτεταμένον. οὐσημειῖται τὸ ἀτταγᾶς περισπώμενον, ὅπερ καὶ ἀτταγήη λέγεται. 15

Τὰ εἰς $\delta\alpha\bar{s}$ βαρύνονται, εἰ μὴ διὰ τοῦ $\delta\alpha\bar{s}$ κλίκοιτο ἢ συναλλειμένα εἴη ἢ ὑποκοριστικά, ἴδας, βρασιδας. τὸ μέντοι θαδᾶς περισπᾶται, μητρᾶς, ληκᾶς, πυθᾶς. τὸ δὲ κεριδᾶς ἀπὸ συναλοιοφῆς. 20

Τὰ εἰς $\zeta\alpha\bar{s}$ ἐκτεταμένον ἔχοντα τὸ πρὸ τῶν $\alpha\bar{s}$ διπλῶν βαρύνονται, βύζας, ἐλίξας, αλείψας. τὸ μέντοι ὑψᾶς περισπᾶται, καὶ τὸ κῆξ ἐπὶ ποσότητος ὄν. 25

Τὰ εἰς $\lambda\alpha\bar{s}$ δι' ἐνὸς λ βαρύνονται, εἰ μὴ ἐν συναλοιοφῆς εἴη. γέλας, ὕλας, μέλας. τὸ μέντοι ἰλιάς περισπᾶται ἀπὸ τοῦ ἰλιάς.

Τὰ εἰς δύο $\lambda\lambda$ ἐκτείνονται, κῦλλας, βᾶλλας, μέλλας, κάλλας, βᾶλλας, 30

27) ὡς περὶ ἰχθυῶν

Τὰ εἰς δης δισύλλαβα μὴ διὰ τοῦ ους κλινο-
μενα βαρύνονται, πύδης, ἄδης, γράδης, μέδης. τὸ
μέντοι ψευδῆς καὶ φραδῆς ἐπιθετικά. καὶ τὸ πο-
δῆς καὶ ῥοδῆς περισπᾶσθη, ὅτι τὸ ο παραλήγει.

5 Τὰ εἰς ης ἀσυνᾶλειπτα βαρύνονται, ἄνδης,
σκύδης, σεύδης, λάχης, πάχης. τὸ μέντοι κριτῆς
καὶ ψαλτῆς ἀττικῶς οξύνεται· καὶ ἔτι τὸ ληιστῆς
καὶ ληοτῆς. τὸ δὲ δεσπότης ἀρσενικόν, καὶ τὸ δε-
σπότις θηλυκόν.

10 Τὰ εἰς ης δισύλλαβα μὴ ὄντα τοπικά ἢ συν-
ἀλλειμμένα βαρύνονται, ἔχοντα πρὸ τοῦ η σ ἢ
ξ, ἔεφεης, χρούσης, κάσης. τὸ μέντοι κασῆς τὸ
πλωτίον ἱμάτιον περισπᾶται. τὸ δὲ κισσῆς οξύνε-
ται, ἐπίθετον.

15 Τὰ εἰς νης καὶ ρης δισύλλαβα ἀπλά, μὴ ἔχοντα
κατ' ἐπιπλοκὴν σύμφωνον, βαρύνεται· εἰ δέ τι
περισπασθῆ, τοῦτο κατὰ συναλοιφήν ἐγένετο, ἢ
ιαμβικόν ἐστὶ καὶ ἰσοσύλλαβον. ὅσα δὲ οξύνεται,
εἰς ους ἔχει τὴν γενικὴν ἢ εἰς τος. τὰ βαρύτονα,
20 πένης, πλάνης, μύνης, χλούνης, φάνης. τὰ μέντοι
σθενῆς, τεχνῆς, λαχνῆς, ζαχοῆς, ἀπὸ συναλοιφῆς
γίνονται. καὶ τὸ φανῆς ἰαμβικόν ἰσοσύλλαβον.

Τὰ εἰς ης δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ η ἀμέ-
τάβολον μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνων ἑτέρου, κύρια
25 ὄντα ἢ προσηγορικά, βαρύνεται, μέσθλης, μάσθλης,
μάγνης, πήγρης, ὄπλης, πέτρης, ἀμύμητις. εἰ πι
δὲ περισπασθῆ, κατὰ πάθος γέγονε. Τὸ μέντοι
γυμνῆς, ἀβλῆς, προβλῆς, ἐπιθετικά ὄντα, οξύν-
νεται.

Τὰ εἰς ἧς ἐπιθετικά διούλλαβα, εἰς οὖς τὴν γενικήν ποιοῦντα, καὶ μὴ παθόντα συγκοπὴν, ὀξύνεται, ψευδῆς, πρηνῆς, ζαῆς, ἀλῆς. τὸ δὲ βαρύνεται⁵⁴⁾. πλήρης γὰρ, ὡς ἐφήρης, λιγῆρης. καὶ τὸ ἄρης, κύριον. 5

Τὰ εἰς ἧς διούλλαβα κύρια ἔχοντα ὑ ἐν τῇ παραληγοῦσιν περισπᾶται, μῆς, θυῆς, κυῆς. βαρύνεται δὲ τὸ βρύης, κύης, περιττούλλαβα. γύνης δὲ οὐ κύριον.

Τὰ εἰς ἧς κύρια ἀπὸ ἐντελεστέρου περισπᾶται, ἐρμῆς, θαλῆς, πυλῆς, ποδῆς.

Τὰ παρὰ τὸ κλέος ἐπίθετα ὄντα ὀξύνεται, ἐν μὲν εὐκλεῆς, ἀκλεῆς. κύρια δὲ ὄντα, ἐν μὲν τῇ ἐντελείᾳ βαρύνεται, ἐν δὲ τῇ συναιρέσει περισπᾶται, ἠρακλεῆς ἠρακλῆς. καὶ τὰ εἰς ᾠς⁵⁵⁾, ἀρτεμίας ἀρ-15 τεμῆς.

Τὰ εἰς ἧς ἀπὸ τῶν εἰς εἰς περισπᾶται, τιμῆς, τεμῆς, δαφνῆς. εἰς ἔως. Βλακ. 7215.

Τὰ εἰς ἧς πατρωνυμικά, ἢ ὡς πατρωνυμικά βαρύνεται, πηλειδῆς, ἀτρείδης, κρονίδης, εὐριπί-20 δης, θουκυδίδης.

Ἐτι τὰ διὰ τοῦ ὠδης, εὐαῖδης, περσῶδης, θυσῶδης.

Ἐτι τὰ προϋλλάβα παρωνύμα, εὐπατριδῆς, ἐπταπόδης. τὸ δὲ ἐθέλοντης ἀπὸ τοῦ ἐθέλοντος, 25 καὶ ἐκοντῆς ἀπὸ τοῦ ἐκόντος, γενικῆς μετοχῆς.

ἰα. 54) τὸ δὲ πλήρης βαρύνεται.

ἰα. 55) εἰς προ ᾠς.

147- Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ἄλης καὶ ονής, ὀξείλης, μυ-
ριόνης ³⁶). τὸ μέντοι ἀκρινής ³⁷) ἐπίθετον, καὶ εἰς
οὐς τὴν γενικὴν ἔχει.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ἀτης κύρια, ἀριστοφάνης,
δοιοφάνης. τὸ δὲ ἐπίθετον θεοφανής ἐξύνεται, καὶ
τὰ εἰς ης περσικὰ πάντα, ἀντιφάτης.

Τὰ εἰς τῆς πολυσύλλαβα ὀξύνεται, τευχιστής,
ὄρχιστής, ἀλφηστής.

Ἔτι τὰ εἰς ἀρης, εἰ μὴ ἐπίθετα εἶη, κυξά-
τορης, παντάρης, σωχάρης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ἦρης, χαλιήρης, χρυσήρης,
θυμήρης, φρονήρης, τριήρης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ωρης, διώρης, λυκώρης, ὅπερ
Καλλιμαχος ὀξύνει.

15 Τὰ εἰς τῆς ἀπλᾶ ἀρσενικὰ, βραχειὰ παραλη-
γόμενα, βαρύνεται, οἰκέτης, ὀφειλέτης, ἐργάτης.
τὸ εὐρετής δὲ ὀξύνεται, καὶ τὸ ἀθλητής, μαθη-
τής, ποιητής, ὅτι ἔχουσι τὴν παραλήγουσαν μα-
κράν. τὸ δὲ προπετής, ἀκρατής, τριτής, εὐνθετα.

20 Τὰ εἰς οἰτης ἰσοσύλλαβα βαρύνεται, δαμοί-
της, μενοίτης, θυμοίτης.

Ἔτι τὰ διὰ τοῦ ατης, τὸ ἄ μακροῦν ἔχοντα,
μὴ ὄντα ὀνηματικά, βαρύνεται, τεργάτης, σπαρτιά-
της, ἐλαάτης ³⁸). τὸ δὲ θεατής καὶ περατής, ὀη-
25 ματικά ὄντα, ὀξύνεται.

36) μυριόνης.

37) ἀκρινής.

38) ἐλαάτης.

Ἐπι τὰ ιτης, τοῦ μακροῦ ὄντος, καὶ ειτης, Ἐπι τὰ εἰς πολίτης, τιμενίτης, εἰρείτης, βαθυρρείτης, καὶ ὅσα παρῶνται τὸ υ μακρὸν ἔχοντα, πρῶβυτης, ἀρχύτης, πιδύτης. τὸ μέντοι καλυτής, μηνυτής, φηματικὰ καὶ οὐ παρῶνται. 5

19) Ἐπι τὰ διὰ τοῦ σσης, μὴ φηματικὰ, ὀρσσης, θυέσσης, ἀέσσης. τὸ μέντοι κηδεσσης καὶ ἀρχεσσης ἐπιθετικὰ ὀξύνονται.

Ἐπι βαρύνονται τὰ παρὰ τὸ ὄλλω, πανώλης, ἐξώλης, προώλης. 10

Τὰ εἰς ης ἐπίθετα παρὰ ῥῆμα σύνθετα εἰς ους ποιοῦντα τὴν γενικὴν ὀξύνεται, εὐσεβής, εὐλαβής, θεοφιλής, ἀντισφαγής, πολυδευκής· πολυδεύκης δὲ τὸ κύριον βαρύνεται. τὸ μέντοι φιλαλήθης, καὶ μισαλήθης, καὶ εὐήθης, καὶ κακοήθης, παρῶνται ἰς ὄνομα γυμά εἰαι, οὐ παρὰ ῥῆμα. 15

Τὰ εἰς ης κύρια ἀπὸ τῶν εἰς ος οὐδετέρων σύνθετα βαρύνεται, δημοσθένης, διοχένης, καὶ τὰ ἔχοντα ἢ ἐν τῇ παραληγουσῇ, ἀπὸ διουλλάβου, συνήθης, κακοήθης. τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα ἐπίθετα ἰς ὀξύνεται, εὐγενής, ἀγενής, εὐμενής, εὐτυχής.

Τὰ εἰς της, παρὰ τὸ ἔτος καὶ ἔργον, ὀξύνονται, διετής, τριετής, κλεπτουργής, ναξουργής.

Τὰ εἰς ης ἀπὸ τῶν υς, ὀξυτόνων μὲν ὀξύνονται, βροθύς ἐμβροθής, βαρύς ἀβαρής, βαρντόνων δὲ βαρύνονται, πῆχυς, τρικτήχης, πετραπήχης.

20) Ἐπι τὰ διὰ τοῦ σσης μὴ φηματικὰ, θαλασσίας, στρατιώτης.

Ἐπι τὰ διὰ τοῦ σσης μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ, ἀρχεσσης.

Τὰ εἰς ἧς σύνθετα τὴν τῶν πρωτοτύπων τά-
ξιν φυλάττει, ἐρανιστής, ἀρχερανιστής, δανει-
στής, μισοδανειστής, ἀπαισθής, ἀρχαισθής, ἀπελ-
λῆς, φιλαπελλῆς. σεσημαίωται ἀληθής, φιλαλήθης,
ἔκριτής, δικαιοκρίτης. τὸ δὲ ὑποκριτής οὐ παρὰ τῆ
κριτής, ἀλλὰ τὸ ὑποκρίνομαι.

ἢ παρὰ

Τὰ εἰς τῆς πολυσύλλαβα θηλυκὰ βαρύνονται,
λογιότης, λευκότης, ποιότης. σεσημαίωται ταχυ-
τής⁴⁰⁾, τὰ μέντοι πατρὸς καὶ ἐσθῆς διασύλλαβα. τὰ
ἡδὲ νημερτής ἐπίθετον.

Περὶ τῶν εἰς ἰς ὀνομάτων.

Βιβλίον δ.

Τὰ εἰς ἰς συν-
θετὰ μένον ἔφε:

Τὰ εἰς ὀνόματα συνισταλμένον τὸ εἶδος
ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ καὶ κρινὰ βαρύνεται, ὄφρα
ἰδῶς, παῖς, μάντις.

Τὰ εἰς ἰς βαρύνοντα καὶ ἐν τῇ συνθέσει βαρύν-
ονται, μῆτις, πολύμητις, ἰδρις, αἰδρις, πόλις,
φιλόπολις, χάρις, εὐχαρίς.

Φυλάττει πῶς
τοῦ πῶς δὲ
λαβόντων καὶ
φυλάττει μὲν

Τὰ εἰς ἰς ὀξύτονα πῆ μὲν ἐν τῇ συνθέσει
φυλάττουσι τὰ⁴¹⁾ φυλάττοντα τὸ θηλυκὸν γένος,
σκέλις, περισκέλις, νυχίς, παννυχίς, τὰ δὲ κριν-
ωνοῦντα ἀρσενικῶ γένει μετατιθέασιν, ἐλπίς,
εὐελπίς, ἀσπίς, λεύκασπις.

Τὰ εἰς ἰς πατρωνυμικά, ἢ τύπον ἔχοντα πα-

ἢ πατρὸς
ἀδότης.

40) ταχυτής, βραδυτής, ἀδότης· καὶ τὰ παρὰ ἐσθῆτος ὀξύ-
τονα, τραχυτής, κουφοτής· τὸ μέντοι —

41) φυλάττουσι μὲν τὰ

τρωνυμικά, ὀξύνεται, ποσειδῆς, τανταλῆς, τυν-
δαρίς, ἢ τοῦ Τυνδάρεω ⁴²).

Τὰ εἰς α ὑπερκοσμητικά, ἔχοντα ἐκ ἰσῆς σὺλ-
λαβῆς τὴν παραγωγὴν, ὀξύνεται, θεραπαινῆς, ἑται-
ρις, λαρίς. τὸ δὲ ἰρις, ἀπὸ τοῦ ἰρι γενόμενον, 5 μυρ:
βαρύνεται.

Τὰ εἰς ρ ἰσχυρωσμένα ἀπὸ βαρυτόνου μελ-
λόκτων ἢ δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ πα-
ρακειμένου βαρύνονται, προήσω, ποιήσαι, γνώσω,
γνώσις, πράξω, πράξις, πέφανσαι, φάνσις, με-10
μίανσαι, μίανσις. τὸ δὲ ἄρις σεσημειώται, μα-
κρὸν ἔχον τὸ ι.

Τὰ εἰς β ὑπερδυσύλλαβα ὀξύνεται ἢ παρο-
ξύνεται. ὀξύνεται τὰ παρώνυμα καὶ ἐπιθετικά,
εὐβοῖς, λυκανβῆς, περφοιβῆς. σεσημειώται τὸ καλ-15 λυκανβῆς
λαβῆς. τὰ δὲ κύρια ἢ προσηγορικά βαρύνεται, ἀθα-
ράβῆς, καννάβῆς. σημαίνει ⁴³) τὸ καλλαβῆς.

Τὰ εἰς γ δυσύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἄρ-
χοιντο ἀπὸ τοῦ γ, αἰγῆς, μαγῆς, σφαγῆς. τὸ μέν-
τοι γέργῆς βαρύνεται· ἀπὸ τοῦ γ γὰρ, ὡςπερ καιρο
τὸ γέλγῆς, τέγγῆς ⁴⁴).

Ἐτι τὰ εἰς ις πολυσύλλαβα, στρατηγῆς, ἀλουρ-
γῆς. τὸ δὲ ἄμοργῆς, ἢ ὑποστάθμη, βαρύνεται.

Τὰ εἰς θ δυσύλλαβα, εἰ μὴ μετάληψιν ἔχοι
εἰς ἄρσενικὸν γένος, ὀξύνεται, πληθῆς, ἀτθῆς, τι-25

42) ἢ τοῦ Τυνδάρεω absent.

43) σημεῖωσαι pro σημείνω.

44) γέγγῆ pro τέγγῆ.

θις ἢ ἀδελφῆ· σεσημειώται τὸ αἰθις καὶ κρόθις καὶ κράθις.

Ἐπι τὰ εἰς θις ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται μὴ ὄντα ὀνόματα πόλεων αἰγυπτίων, ἀκανθίς, κολομαυσιθίς, Ἰκνωθίς. τὸ δὲ ταμιθίς καὶ μενουθίς καὶ τερενοῦθις βαρύνεται.

Τὰ εἰς τις δισύλλαβα ὀξύνεται, φωνίς, κερπίς, χαλκίς⁴⁵⁾, πινακίς, φαρμακίς.

Τὰ εἰς λις ἀπλῶ ἔχοντα σύμφωνον κατ' ἐπιτοπλοκὴν ἢ διπλασιασμόν τοῦ λ ὀξύνεται, εἰ μὴ διὰ τοῦ θ κλινόιτο, ἢ πόλιν σημαίνοι, φυλλίς, κυγκλίς, θυλλίς ὁ θύλακος. τὸ δὲ τράλλις πόλις, κλίτσι, καὶ τὸ δέλλις τὸ μικρὸν σφηκίον διὰ τοῦ θ, καὶ τὸ βάλλις δὲ βαρύνεται εἶδος ἄνθους, ὃ δοκεῖ ἰσποιεῖν ἀναζῆν τὸν νεκρόν.

Τὰ εἰς λις βραχὺ δισύλλαβα, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ π ἄρχοιτο, μήτε ὑποκοριστικὰ εἶη, ὀξύνεται, βολίς, φολίς, σελίς, ψαλίς, πυλίς, ὑποκοριστικόν. τὸ δὲ πρύλις βαρύνεται, ἢ ἐν ὄπλοις ὄρησις, 20 ὡσπερ καὶ ἡ πόλις ἀπὸ τοῦ π ἀρχομένη.

Τὰ εἰς λις δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, εἰ παραλήγοιτο φύσει μακρᾶ, χωρὶς α μακροῦ ὀξύνεται, μηλίς ἢ μηλέα, δουλίς, δαυλίς. ἐναντιοῦται τὸ μάλνυθις ἢ μάχαιρα, καὶ τὸ τῆλις 25 τὸ δὲ τάλις ἢ μελλέγαμος τὸ α μακρὸν ἔχει. Ἐπι βαρύνεται καὶ τὸ βάλις καὶ μάμις καὶ μάλις⁴⁶⁾.

45) χαλκίς· τὸ δὲ φικίς βαρύνεται· ἔτι καὶ τὰ τρισύλλαβα, κολομαυσιθίς.

46) καὶ τὸ βάλις καὶ μάμις (sic) καὶ μάλις.

καὶ τὸ ῥῆς καὶ ῥις ἢ ῥία, καὶ αῦρις ἢ ἑκαυρις,
αὔρις δὲ ἢ πόρις ὀξύνεται.

Τὰ εἰς λις ὑπερδισύλλαβα εἰς α βραχὺ προ-
 παραλήγοντα ἢ ὀξύνεται ἢ βαρύνεται. καὶ ὀξυ-
 ρονται, ὅσα 47) τυγχάνει ἐπιθετικώτερα, ἢ ἔχει5
 τὴν πρώτην συλλαβὴν καταλήγουσαν εἰς ν, ἀφώ-
 του ἐπιφωρομένου, ταρταλις, πανθαλις, ἢ θερά-
 παινα, ἐγναλις· τὸ γὰρ γ ἐκ τοῦ ν πενταλις. τὰ
 μέντοι προσηγορικὰ ἢ κύρια προπαροξύνονται, βού-
 βαλις, δάμαλις, βαύναλις.

16

Τὰ εἰς λις ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ἢ
 βαρύνεται, κάπηλις, κέβηλις, ὁ πέλυξ, ἔπηλις, τὸ
 πτώμα (in marg. manu poster. πῶμα) τῆς λάρνα-
 κος, τρόπηλις, ἢ δέσμη τῶν σκορόδων, πλήν τοῦ
 φραηλις.

15

Τὰ εἰς δύο λλ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται,
 εἰ μὴ ἐπιθετικὰ παρώνυμα εἴη γενόμενα ἀπὸ τῶν
 εἰς ης, κορυθαλλις, ἀναβαλλις, ἢ σφαῖρα, σκαλι-
 λις, μοιχαλλις, θρυαλλις. τὸ μέντοι κέβαλις βα-
 ρύνεται.

20

Τὰ εἰς λις ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι εν τι τῶν
 φύσει βραχέων τὸ ι βραχὺ, ὀξύνεται, κυψελίς, βα-
 σιλίς, αἰολίς. τὸ μέντοι ἄξιλις, τὸ ξι μακρόν.

μακρὸν ἔχει.

Τὰ εἰς λις παρώνυμα, τὸ ω ἢ διφθόγγῳ πα-
 ραληγόμενα, ὀξύνεται, πακτωλις, αἰτωλις, ἰουλις.25
 τὸ ἄγουλις προπαροξύνεται καὶ τὸ ἀρτόπωλις.

ἀστυλις.

47) ὀξύνονται μὲν, ἔκ.

Τὰ εἰς μῖς προσηγορικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβῶν
οἰζύονται, πυραμῖς, σῆσαμῖς, καλαμῖς, πλοκαμῖς,
νεραμῖς· τὸ δὲ ἄρτεμῖς, σεμίραμῖς, χρυσόθεμῖς,
κύρια. καὶ τὸ σεμῖς κύριον ὄν οἰζύεται.

5 Τὰ εἰς νῖς διβραχέα προσηγορικὰ οἰζύονται,
κατ' οὐσίας κελμῆνα, α ἢ ο παραληγόμενα, βανῖς,
χλανῖς, σανῖς, ὄνῖς, κονῖς, τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς
κόνῖς δὲ, τὸ χῶμα. σπάνῖς καὶ φρόνῖς οὐκ ἐπὶ οὐ-
σίας· τὸ δὲ ὄνῖς βαρύνεται τὸ ὕ εἶχον, ὡς περ τὰ
κέρμῖς. Υοαρίνῖς.

Τὰ εἰς νῖς δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεν-
τι μικρῶ ἢ ἐκτεινομένῳ βαρύνεται, μὴ ὑποκο-
ριστικὰ ὄντα, ὀρθῶνῖς, μῆνῖς, εὐνῖς· τὸ μέντοι
φρονῖς ὑποκοριστικόν ἐστί.

15 Τὰ εἰς νῖς θηλυκὰ διφθόγγῳ παραληγόμενα⁴⁸⁾
οἰζύεται, μαινῖς, δαυνῖς, ἐπιγουνῖς, θερακαινῖς,
λαεινῖς· τὸ μέντοι εὐνῖς βαρύνεται, καὶ βούνῖς
καὶ χλουνῖς.

Τὰ εἰς ανῖς θηλυκὰ ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οἰζύ-
εται, ὠκεανῖς, τιτανῖς, στεφανῖς· τὸ δὲ νεανῖς
προπερισπᾶται, καὶ τὸ ἄθανῖς προπαροξύνεται,
καὶ τὸ θήβανῖς.

Τὰ εἰς ενῖς καὶ ωνῖς ὑπὲρ δύο συλλαβῶν οἰζύ-
νεται, εὐμενῖς, εὐγενῖς, λυκαωνῖς, ἀραξωνῖς.

25 Τὰ εἰς ξῖς ἀπὸ μελλόντων ἐσχηματισμένα βα-
ρύνεται, ἔξω, ἔξις, λέξω, λέξις, ψύξω, ψύξις.
σεσημειώται ἅπῃς οἰζυνόμενον. τὰ μέντοι παρώνυ-

48) παραλήγοντα.

μα ὀξύνεται, ἀμαξα, ἀμαξίς, πύξος, πυξίς, ὄξος, ὄξις.

Τὰ εἰς πισ διβράχεια ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα ὀξύνεται, πρᾶπις, κοπις, λεπις. σεσημειῶται τὸ βόπις ⁴⁹⁾. τὸ δὲ ὄπις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται. ἢ ἀμφώνων

Τὰ εἰς πίς δισύλλαβα θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, εἰ μὲν ἀπὸ συμφώνου ἀρχοῖτο, βαρύνεται, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά. εἰ δὲ ἀπὸ φωνήεντος, ὀξύνεται. βαρύνεται δὲ ταῦτα, τράμπις, σάλπις, πόλις, κάλις, θέσπις, πόρπις. ὀξύνεται δὲ ¹⁰ ταῦτα μὴ πληθυντικῶς λεγόμενα, ἐλπῖς, ἀσπίς, ἐλπῖς (sic) ⁵⁰⁾, ἐμπῖς, τὸ δὲ ἄλις βαρύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ οπις πολυσύλλαβα μὴ ἔννοιαν ἔχοντα συνθέσεως ὀξύνεται, κεχροπις, δροοπις, αἰδιοπις· τὸ φύλωπις δὲ προπαροξύνεται. 15

Τὰ εἰς ρις δισύλλαβα ὑποκοριστικὰ ἔννοιαν ἔχόμενα ὀξύνεται, τευχρίς, χειρίς.

Τὰ εἰς κρίς κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται, μάκρης, πρόκρης, ἄκρης· τὰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, ἀκρίς, λοκρίς. 20

Τὰ εἰς ρις ἔχοντα πρὸ τοῦ ρ ἔν τι τῶν ψιλῶν ὀξύνεται, παλαιστρίς, αὐληστρίς, ἐπαντρίς.

Τὰ εἰς ρις μετ' ἐπιπλοκῆς μέσου ἢ δασέος ἢ τοῦ π βαρύνεται· εἰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, χωρίς εἰ μὴ σύμφωνον εἶη δεδιπλασιασμένον, ὕβρις, κν-15

ἰα. 49) τρόπις pro βόπις.

ἰα. 50) ἔλις abest.

πρις· οξύνεται δὲ τὸ νεβρις, κεδρις, τὸ δὲ αἰρις δεδιπλασιάσται.

Τὰ εἰς ρις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῶ α βαρύνεται, κίθαρις, εὔμαρις, σέβαρις, κάπ-
5παρις, εἰ μὴ εἴη ὡς ὑποκοριστικὰ ἢ πατρων-
μικὰ, ἢ ἐν τῇ ποιότητι ⁵¹⁾ εἶ ἔχοντα, τότε γὰρ οξύνεται, μεγαρις, βλεφαρις, θεωρις, ἑαρις.

Τὰ εἰς ερις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς θηλυκὰ οξύνε-
ται, ἀστερις, νυκτερις, τὸ δὲ πάτερις καὶ κέλερις ιοβαρύνεται.

Τὰ εἰς ερις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς θηλυκὰ οξύν-
νεται, ἀστερις, νυκτερις ⁵²⁾.

Τὰ εἰς υρις μὴ κατὰ τροπὴν γενόμενα οξύνε-
ται, ἀλμυρις, πορφυρις, ἀργυρις, πλυρις. τὸ δὲ 15θάμυρις προπαροξύνεται. τὸ δὲ ἀγυρις κατὰ τρο-
πὴν ἐγένετο.

Τὰ εἰς ρις αἰγύπτια προπαροξύνεται, βούσι-
ρις, οἰαρις, ψένυρις.

Τὰ εἰς σις ἀπὸ μέλλοντος γινόμενα, ἢ ἀπὸ
30 δευτέρου προσώπου τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου,
βαρύνονται, ποιήσω, ποιήσις, λύσω, λύσις, κέκρι-
σαι, κρίσις. τὰ μέντοι παρώνυμα χαίρουσι τῇ
οξείᾳ, χρύσης, χρυσίς, νῆσος, νησίς. σεσημειώται
τὸ ἄσις ὁ ῥύπος, ἀπὸ τοῦ ἄσης γεγονός.

25 Τὰ εἰς τις δισύλλαβα ἔχοντα τὸ ο μικρὸν ἢ

51) τρίτη pro ποιότητι.

52) Τὰ εἰς ερις — νυκτερις absunt.

ὦ μέγα πρὸ τοῦ τις ἐπιθετικά, εἰ μὴ παρὰκει-
ται ἀρσενικῶ τῶ εἰς τῆς, ὀξύνεται, φορτίς, φρον-
τίς, νοτίς, οὔτις, δοτίς, ὠτίς. τὸ δὲ πόρτις ἀπὸ
τοῦ πόρις.

Τὰ εἰς τις πρὸ αὐτοῦ ψιλὸν ἔχοντα βαρύνε-5
ται, κλέπτis, ἱκτίς ζῶον, λάκτις, ἢ τρυγών. τὰ *λάκτις*
δὲ ὀξύνεται, νοκτίς, πηκτίς.

Τὰ εἰς τις πρὸ τοῦ τις ὕ ἔχοντα, σπάνια
ὄντα, τὰ μὲν βαρύνεται, σύρτις, τὰ δὲ ὀξύνεται,
ρύρις, κυρτίς. 10 *ρυτίς*

Τὰ εἰς δύο ττ σπάνια ὄντα, τὰ μὲν βαρύνε-
ται, οἶον παιτέτις, τὰ δὲ ὀξύνεται, τριοττίς,
νεοττίς.

Τὰ εἰς στις δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ὑπο-
κοριστικώτερα εἶη, πίστις, μνήστις. τὸ μέντοι κί-15
στις ὀξύνεται ὡς ὑποκοριστικόν.

* Ἐτι τὰ εἰς στις ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ μὴ
ἐπιθετά εἶη, προπαροξύνεται, βούβρωστις, ἄγρω-
στις. ὀξύνεται τὸ κεραστis, λογιστίς, λιβυστίς, ὡς
ἐπιθετικά. 20

Τὰ εἰς τις πολυσύλλαβα ὕ πρὸ τοῦ τ ἔχοντα
μὴ παρακείμενα τοῖς εἰς τῆς ὀξύνεται, προποντίς,
ἐλλησποντίς, αὐθεντίς.

Τὰ εἰς ις θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ἀρσενικῶν
γινόμενα πρὸ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον, ὁ κυνηγέτης, 25
ἢ κυνηγέτις, ὁ δεσπότης, ἢ δεσπότις, ὁ πολίτης, ἢ
πολίτις, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῆς κοίτης καὶ πωλῶ ταῦτα
γὰρ προπαροξύνονται, ἄκοιτις, παράκοιτις, ἀρτῶ

πωλις, λαχανόπωλις. τὸ σκυθίς δὲ δισυλλαβοῦν ὀξύνεται, ὡς τὸ περσίς.

Τὰ εἰς φῖς διβράχεια ὀξύνεται, ραφίς, γλυφίς, στραφίς. εἰ δὲ ἡ παραλήγουσα εἴη φύσει ἴσθῃσει μακρὰ ἐν δισυλλάβοις, παροξύνεται, μέμφις. τὸ δὲ κηφίς ὡς ἐθνικὸν ὀξύνεται, ὡς καὶ δελφίς.

Τὰ εἰς φῖς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, εἰ μὴ κύρια εἴη, ἀσταφίς, κροταφίς, ἐλαφίς. τὸ δὲ ἱερόσφις ὡς κύριον παροξύνεται.

10 Τὰ εἰς χῖς ὀξύνεται, εἰ μὴ ὀνόματα πόλεων ἢ νήσων εἴη, κολχίς, ἀντιοχίς, παννυχίς. τὸ δὲ ῥᾶχῖς σεσημειώται. τὸ μέντοι ἀτάρβηχῖς, ὑδαλφῖς ἐπὶ πόλεων καὶ νήσων.

Τὰ εἰς ῖς-θηλυκὰ ἐπὶ τέλους ἔχοντα τὸν τᾶ-15νον καὶ εἰς ᾶ ποιοῦντα τὴν αἰτιατικὴν ὀξύνονται, ἀσπίς, ρανίς, κρηπίς, κνημῖς, ἀψίς.

Εἰ δὲ εἰς ἰν ἔχουσι τὴν αἰτιατικὴν, περι-20σπῶνται, βενδίς, μολίς, τοτίς, ἀτεργατίς.

Περὶ τοῦ τόνου τῶν εἰς ὄς ὀνομάτων.

20

Βιβλίον ε΄.

Τὰ εἰς ὄς καθαρὰ δισύλλαβα τῶ ᾶ μακρὸν παραληγόμενα ὀλίγα εἰσὶ, καὶ ὀξύνεται μὲν, ὅσα οὐ κύρια μὴ δὲ ἐπιθετικά, παὸς καὶ πηὸς, ναὸς καὶ νηὸς, λαὸς καὶ ληὸς. τὸ δᾶος ὡς κύριον βα-25ρύνεται, καὶ τὸ πρᾶος δὲ ἐπιθετόν. τὸ μέντοι

ταὸς ⁵³⁾ παρ' ἀλεξανδρεῦσιν ἀντὶ τοῦ μῶν ⁵⁴⁾ σε- ταῖς
σημειῶται. τὸ δὲ λάος παρὰ Σοφοκλεῖ ἀπὸ γενι-
κῆς εἰς εὐθείαν μετεποιήθη.

Τὰ εἰς αἰος δισύλλαβα, εἰ μὴ εἴη κύρια, ὀξύ-
νεται, λαιός, σκαιοῦς τὸ ἐπίθετον. σκαῖος δὲ τὸς
κύριον, ὡς μαῖος, γραῖος, παῖος.

Τὰ διὰ τοῦ αὐος δισύλλαβα ὀξύνεται, ναῖος,
αὔος ὁ ξηρός. τὸ δὲ ἀγανός τρिसύλλαβον.

Τὰ εἰς οἰος δισύλλαβα ὀξύνεται, εἰ μὴ εἴη
κύρια καὶ πνευματικά, καὶ τὸ ᾧ πλεονάζει ἐν τῇ ¹⁰
ἀρχῇ, σμοῖος ἐπίθετον, σκλιοῦς ὁ σκολιὰς, δοῖος,
γλοῖος ἐπὶ κόπρου, βοῖος, κλοῖος. τὸ παῖος, τοῖος,
οἰος ὁ μόνος βαρύνεται, ὡς πνευματικά. καὶ τὰ
κύρια δὲ ὁμοίως, μαῖος, βοῖος, κοῖος. οἰός δὲ ὁ
δῆμος τῆς ἀττικῆς ὀξύνεται. 15

Τὰ εἰς εἰος δισύλλαβα ἐπίθετικά βαρύνεται,
λειός, μεῖος, κεῖος, θεῖος, πλειός. τὸ δὲ νεῖος
ἀρσενικὸν καὶ μονογενές.

Τὰ εἰς ὄς καθαρὸν δισύλλαβα παραληγόμενα
τῷ ἰ μακρὸν ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς συμφώνου ⁵⁵⁾ 20
βαρύνεται, πῖος, χῖος, δῖος, θρῖος, φθῖος. τὰ
κριαὲς ἀσημειῶται.

Τὰ εἰς ἰος τὸ διχρονον ἔχοντα βαρύνεται, — *βραχύ*
αἰός, ἰός, τίος, ἰος ὁ μόνος, βῖος ἢ ζωῆ. βῖος
δὲ τὰ τόξον. τὸ δὲ κῶς ἢ κῆμφη ὀξύνεται. 25

53) ταῖς.

54) μῶς.

55) ἐνὸς δῖα συμφώνων.

Τὰ διὰ τοῦ οος καὶ εος δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα καὶ μὴ μόνου τοῦ θ βαρύνεται, νόος, γόος, ῥόος, πλόος, θρόος, νέος. τὸ δὲ ἐὸς⁵⁶) ὀξύνεται ἀπὸ φωνήεντος γάρ· καὶ τὸ θεός, ὥς ἀπὸ τοῦ θ μόνου.

Τὰ εἰς ως μετὰ προσγεγραμμένου ι δισύλλαβα βαρύνεται ἢ προπερισπᾶται, κῆος, σῆος, λῆος. τὸ δὲ κλωός ἀπὸ τοῦ κλοιός ὀξύνεται, καὶ ἔτι τὸ ζῆός.

υος
υός. 10 Τὰ εἰς ηος σπάνια ὄντα ὀξύνεται, οἶον ἦός.

Τὰ εἰς ος τρισύλλαβα ἀπλᾶ τῷ α μόνῳ παραληγόμενα ὀξύνεται, εἰ μὴ ἡ τρίτη ἀπὸ τέλους φύσει ἢ θέσει μακρὰ εἴη, ἢ κατὰ διάστασιν σύμφωνον ἔχοι; ἀγλαός, ἀλαός, δαναός. τὸ δὲ γόαος¹⁵ ἐκ τοῦ γόης γέγονε.

Τὰ εἰς λεος τρισύλλαβα ἀπλᾶ ὀξύνεται, μὴ ὄντα κτητικά, ἢ διάφορον τόνον σημαίνοντα, εἰλεός⁵⁷) ἢ κατάδυσσις, φωλεός, κολεός, μαλεός. ἐλεός τὸ κύριον, ἐλεός δὲ τὸ προσηγορικόν. τὸ δὲ τέλολεος καὶ τέλειος κτητικά.

Τὰ διὰ τοῦ εος παροξύνεται ἢ κτητικά εἴη, ῥητέος, πρακτέος, ἀθροιστέος. τὸ δ ἑτεός ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ αλεος παράγωγα ὑπὲρ τρεῖς συλλαβᾶς ἐστί καὶ προπαροξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔνδειαν ἔχη ι τοῦ ἀπὸ κτητικοῦ ὀνόματος, οἶον νη-

ἰα. 56) ἐὸς.

57) ἰλεός.

γάλεος, αὔλεος, σμερδαλέος, θαρσαλέος. πρῶσαι-
ται εἰ μὴ ἔχη ἔνδειαν τοῦ ἰ ἀπὸ κτήτικου ὀνόμα-
τος, διὰ τὸ δεδάλειος, δαιδαλέος, κωνισάλειος,
κωνισαλέος. ὅσα δὲ παροξύτανα ἀπὸ τῶν κτήτικῶν
ἐγένετο, κατ' ἔνδειαν τοῦ ἰ, καὶ προπαροξύνονται,⁵
ἀγαμεμνόνιος, ἐπτόρεος, νεστόρεος, τέλειος, χάλ-
κειος, χρύσειος.

Τὰ εἰς ὅς ὑπὲρ δύο συλλαβῶν τῆ ἠ παραλη-
γόμενα τὸ αἰζήτος ἐστὶν ὀξυνόμενον. (sic) τὸ γὰρ
πάληος καὶ ἄρχηος κατὰ τροπήν τῆς αἰ διφθόγγου-
10 γου ἐγένετο καὶ προπαροξύνεται. τὸ δὲ ἄρηος καὶ
αὐτὸ παροξύνεται κατὰ τροπήν τῆς αἰ διφθόγγου
γεγονός. τὸ δὲ ἐχένηος καὶ πολύνηος παροξύνεται.
σύνθετα γάρ.

Τὰ διὰ τοῦ διος προπαροξύνεται, εἴ μὴ τρι-
15 σύλλαβα ὄντα τριβράχεια εὐρεθῶσι, καὶ προπα-
ροξύνονται πρὸς διαστολήν κυρίων καὶ ἐπιθέτων,
ὡσπερ ἔχει τὸ ῥόδιος καὶ⁵⁸) σχέδος. τὰ δὲ προ-
παροξύτανα ταῦτα, ἴδιος, αἰδῖος, μεμφίδιος, παυ-
ρίδιος, ἀρμόδιος, τυμφίδιος. σσημειώταται τὸ εὐω-
20 δῶς ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ ἰονίος⁵⁹) προπαροξύνεται, κ-
θαιρώνιος, μαραθώνιος, ἀπολλώνιος.

Τὰ εἰς νίος καθόλου ὑπὲρ τρεῖς συλλαβῶν
προπαροξύνεται, κιδαρώνιος, μαραθώνιος, (sic)⁶⁰) 25

58) ῥόδιος κύριον καὶ

59) ἰονίος.

14. 60) κιδαιρώνιος, μαραθώνιος εἰσὶν.

παροξύνεται ἑλευσίνιος⁶¹⁾, σαλαμίνιος. τὸ δὲ κλονίος προπαροξύνεται⁶²⁾ τρισύλλαβον ὄν. καὶ τὸ μονίος ὀξύνεται ὡς κύριον καὶ τρισύλλαβον. εἰ δὲ τὸ υ̅ πλεονασία, προπαροξύνεται· μούνιος γάρ.

β. Ὅσα ἀπὸ τοῦ ε̅ ἢ ρ̅ γίνεται διὰ τοῦ ι̅ βραχέως, προπαροξύνεται, εἰ μὴ διαστολὴ κυρίου γένοιτο, ἐν τρισυλλάβοις καὶ τρισιβραχέσιν, ὡσπερ τὸ φρυγίος, φλεγίος καὶ προπαροξύνεται δὲ ταῦτα, θρηήκιος, κιλίκιος, φαιάκιος, μακάριος, σωτήριος. τὸ δὲ ἰλλυριὸς οὐκ ἀντίκειται.

Τὰ διὰ τοῦ ἰος ἔθνικὰ ἢ τοπικὰ προπαροξύνονται, θαλάσσιος, ἐντόπιος, ἐνδάπιος. τὸ δὲ ὀξύνεται χλωριὸς καὶ θαλαμιὸς ὁ κωπηλάτης.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ος διὰ τοῦ ἰος προπαροξύνεται συνασταλμένου τοῦ ι̅, εἰ μὴ τριβραχέα ἐπὶ κυρίῳ εἶη, πολέμιος, ποτάμιος, μίσθιος, ῥύθμιος, δέσμιος, φρύγιος, κύριος⁶³⁾, παροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ σιος καὶ τιος προπαροξύνονται, εἰ μὴ κύρια εἶη καὶ τριβράχεια, ἀσπασίος, προμνησίος, ταλάντιος, θαλάττιος. τὸ δὲ πλησίος καὶ ἀντίος, σκοτίος, κλυτίος, τριβράχεια, καὶ τὸ φρασίος.

Τὰ διὰ τοῦ ἰος καθαρὸν πρὸ τοῦ ι̅ ἢ ἡ̅ ὄντα προπαροξύνονται, ὑήριος⁶⁴⁾, δήϊος, γήϊος, βλαΐϊος, πατρῷϊος. τὸ ἀσκληπιῶς ὀξύνεται.

ιζ. 61) ἑλευσίνιος.

ιζ. 62) παροξύνεται.

63) φρύγιος δὲ τὸ κύριος.

ιζ. 64) γήϊος pro ὑήϊος.

Τὰ εἰς λίος ὑπερτρισύλλαβα παροξύνεται, εἰ *προφ:*
 μὴ ὀρνέου κατηγοροίη, ἐνάλιος, δασάλιος, ὁ διό-
 νυσος, θεμέλιος. τὸ μέντοι λαλιός, πελιός ὁ πο-
 λιός, σκολιός. φάλιος ὁ λευκομέτωπος ὡς τρισύλ- *σκι, φάλ:*
λαβον ὀξύνεται. τὸ δὲ ἐγολιός, ἐρωδιός, ἐδωλιός, ⁵ τρισύλλαβα
 βαμβυλιός, ὡς ἐπὶ ὀρνέων κατηγορούμενα ὀξύν-
 νεται.

Ἔσα εἰς μονογενῆ ἀπὸ ἐνεστώτων γινόμενα *γεν:*
 εἰς ίος, μὴ ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ δύο σύμφωνα κα-
 τὰ διάστασιν, προπαροξύνεται. αἰτῶ αἴτιος *αεση-10* ^{ἀρμόδιω}
 μειώται. ^{ἐρμόδιος, ἀρμό-}

Ἐτι καὶ τὰ ἀπὸ μέλλοντος γινόμενα, ὀρθώ- ^{τιος. τὸ δὲ ἀρμό-}
 σομαι, ὀρθώσιος, ἀσπάσομαι, ἀσπάσιος, φυλάξο- ^{ἄρτιος.}
 μαι, φυλάξιος. τὸ μέντοι πλήσω πλησίος, καὶ τὸ
 ἀέξομαι δεξιός, καὶ ἔψομαι ἐψιός. 15

Τὰ διὰ τοῦ ίος τρισύλλαβα, εἰ ἔχοιεν ὃ ἐν
 τῇ πρώτῃ συλλαβῇ, προπαροξύνεται, εἰ μὴ τις
 διαστολὴ εἶη, ἢ κύριον ὑπάρχῃ τρίβραχυ, κύριος,
 κύπριος, τύριος, μύλιος, πύλιος, φρύγιος. τὸ τυ-
 χιός, φρυγιός, πλυτιός, κλυτίος, σκυφίος, παρο- ²⁰
 ξύνονται ὡς κύρια. | μυρίος ὁ ὠρισμένος ἀριθμὸς,
 μυρίος ὁ ἀόριστος, καὶ νύμφιος οἶκος προπαροξύ-
 τονον, νυμφίος δὲ ὁ γαμετῆς παροξύτονον.

Ἔσα ἀπὸ ἐπιρρήμάτων παρῆκται διὰ τοῦ ίος,
 προπαροξύνεται, πρωῖ πρωίος, ὄψῃ ὄψιος, νόσφιν ²⁵
νόσφιος, ἴφι ἴφιος, ἀεὶ αἰδιός, ῥέα ῥηίδιος. σε- ^{νοσφίδιος}
 σημειώται ἄντιν ἀντίος, σχεδὸν σχεδίος, ὡς κύριον.

Τὰ διὰ τοῦ ίος τρισύλλαβα κύρια, ἔχοντα
 τὴν τρίτην μακρὰν, προπαροξύνεται, μούλιας, βάν-
 χιος, σέργιος. τὸ δὲ ἐρχίος παροξύνεται. 30

Τὰ εἰς ἰος ὑπερτρισύλλαβα ἐπὶ ἀλόγων ζῶων
οἰκνύεται, αἰγυπιός, χαρυνδριός, ἐρφιδίος. τὸ δὲ
σκorpionis, κυβίος, παροξύνεται ὡς τρισύλλαβα.

Κωβ:
ἔστι περὶ τῶν εἰς ἰ.

τὰ πολλὰ δὲ

ἑλαβάς, τῷ ὁ μόνῳ παραλήγοντα, προπαροξύνονται.
τὰ δὲ πολλὰ σύνθετα παροξύτοκά τε καὶ προπαρο-
ξύτονα. καὶ παροξύτονα μὲν θυσοκός, λαοσσός,
βροτοσσός· προπαροξύτονα δὲ τρόχος, δυσήκος.
τῶν δὲ περὶ τῶν ἀπλῶν διαληψόμεθα.

10 Τὰ ὡσπερ ἐντελῆ τῶν εἰς πλους ληγόντων ἀπλᾶ
ὄντα παροξύνονται, διπλός, τριπλός, ἀπλός. τὸ
δὲ πρωτόπλος καὶ ἀλίπλος προπαροξύνεται, ὅτι
μη ἀπλᾶ. τὸ δὲ ἀθρόως παροξύτονον τὸ ἅμα ση-
μαίνει· τὸ δὲ οἰκνύτονον τὸ ἄφωνον.

ἀθρόως

15 Τὰ διὰ τοῦ ὄς κύρια προπαροξύνεται, σί-
στος, πίρος, ἄθος ὁ καὶ ἀθῶος. τὸ δὲ ὄγδος,
εἰ καὶ ἐπίθετον, προπαροξύνεται· ἐπειδὴ τὰ εἰς ὄς
τακτικὰ βαρύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς στος,
ἑβδομος, ὄγδος, ἔννατος, δέκατος. τὸ δὲ εἰκο-
στός, τριακοστός, καὶ τᾶλλα οἰκνύεται. καὶ τὸ
ὄλοός οἰκνύεται ἀπὸ τοῦ ὄλω.

τᾶλλα

Ἐπιπέδου·
τὰ εἰς ὄς ὑπερ-
τρισύλλαβα πα-
ραληγόμενα ὑπερ-
εσταλμένων προπα-
ροξύνεται, σίκκος,
πέρυος, φωπτός·
τὸ δὲ τιτύος
οἰκνύεται, καὶ τὸ
ὑπὲρ ἔχει ἐν-
εσταλμένων.

Τὰ εἰς ὄς καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβάς, τῇ ὡ τῷ ὡ
διφθόγγῳ καταχρηστικῇ παραληγόμενα, προπερι-
σπάται, πατρῶος, ἡρῶος, ἀχελῶος, αἰδῶος. τὸ
δὲ κολφός οἰκνύεται ἀπὸ τοῦ κολοός. τὸ μέντοι
λαγωγός καὶ πατρῶός οἰκνύονται, διότι οὐκ ἔχουσι
τὸ ἰ προσγεγραμμένον.

Πᾶν εἰς ὄς καθαρὸν ὑπὲρ δύο συλλαβάς τῇ
αἰ διφθόγγῳ παραληγόμενον, εἰ ἀπὸ οἰκνύτονον μὲ-

του θηλυκοῦ γένοιτο, προπερισπᾶται, ἀρχὴ ἀρ-
 χαῖος, ἀλκῆ ἀλκαῖος, κορυφὴ κορυφαῖος. τὸ μέν-
 τοι ἐπιπόλαιος οὐκ ἀπὸ τοῦ ἐπιπολῆς παρῆνται,
 ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐπιπολάζω· πλὴν οἱ πλείους αὐτὸ
 περισπῶσιν. 5

Τὰ εἰς μαιος προπερισπᾶται, εἰ μὴ διαστολὴ
 γένοιτο ἢ κύριον εἶη σύνθετον, πυγμαῖος, ῥω-
 μαῖος, πτολεμαῖος, ἔρμαῖος. τὸ δὲ ἔρμαῖος κύριον
 προπαροξύνεται, καὶ τὸ φιλορῶμαῖος σύνθετον ὄν.
 τὸ δὲ τίμαῖος σεσημείωται. 10

Τὰ διὰ τοῦ αιος ὑπερτρισύλλαβα περισπᾶται,
 εἰ μὴ διαστολὴ τις εἶη, ἢ σύνθετον ὑπάρχοι, ἀθη-
 ναῖος, εἰρηναῖος, ἀρουραῖος. τὸ ἐρυσίχαιος προ-
 παροξύνεται. τὸ δὲ ἀθήναιος κύριον προπαροξύν-
 νεται εἰς διαστολὴν. 15

Ἐτι τὰ διὰ τοῦ δαιος περισπᾶται, ἰουδαῖος,
 χυδαῖος, χαλδαῖος.

Ἐτι τὰ διὰ τοῦ αιος ἐθνικὰ, ἀθηναῖος, θη-
 βαῖος, ῥωμαῖος. σεσημείωται τὸ ἀχαιὸς ὀξυνόμε-
 νον, καὶ τὸ ἐρυσίχαιος προπαροξυνόμενον. 20

Ἐτι τὰ τρισύλλαβα ἀπὸ α ψιλουμένου ἀρχό-
 μενα, ἀλκαῖος, ἀλκμαῖος. 25

Ἐτι τὰ διὰ τοῦ λαιος, ὑλαῖος, βουλαῖος, θη-
 λαῖος. τὸ δὲ δεῖλαιος καὶ φύλαιος προπαροξύνεται.

Ἐτι σημειοῦνται τὰ ἐν ἀρχῇ πρόθεσιν ἔχον-
 τα, ἐπιπόλαιος, ἢ ἀπὸ ἐπιρρήματος, ὥσπερ τὰ
 παλαιὸς ἀπὸ τοῦ πάλαι, καὶ τὰ κατὰ διαστολὴν
 γινόμενα. παλαιὸς τὸ κύριον, παλαιὸς δὲ τὸ ἐπί-
 θετον.

ἀλκμαῖος

μ. margini add.
 ἀρκαῖος ὁ μὴ
 πυκνός ἀρκαῖος
 ὅτις ἀρκαῖος.

Τὰ ἀπὸ ἐπιρρήμάτων προπερισπῶνται, χύδην χυδαῖος, ἄντην ἀνταῖος. τὸ μέντοι μάτην μάταιος, καὶ τὸ βέβαιος παρὰ τὸ βέβηκα. τὰ δὲ παρώνυμα παρ' οὐδετέρων γινόμενα ὀξύνεται, γῆρας γηδραιὸς, κράτος κραταιὸς, ῥέα ἄραιος.

Τὰ εἰς εἰος καθαρὸν τρισύλλαβα ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἤ, προπαροξύνεται, θήρειος, μήλειος, χήνειος, κήλειος, ὁ καυστικός. τὸ μέντοι ἡλλείος, ἡθεῖος, προπερισπᾶται, οὐκ ἀπὸ συμφώνου ἀρχοῦμα. τὸ δὲ κητειὸς, πληνεῖος, ὀξύνεται ὡς κύριον καὶ τὸ μήδειος κύριον προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς εἰος ἐπιθετικά τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρώτην φύσει ἢ θέσει μακρὰν, πλὴν τῶν ἐχόντων τὸ ἦ, περὶ ὧν εἴρηται, καὶ τῶν ἐχόντων ἔννοιαν ἰστοπικὴν, προπαροξύνονται, γλαύκειος, δούλειος, χρύσειος, δούρειος, χοίρειος. τὸ μέντοι ὀλμειὸς, ὄρνειος, σπερχειὸς, σπονδειὸς, δαρειὸς, ὡς κύρια, ὀξύνεται. τὸ δὲ παιδείος ὁ παιδικὸς προπερισπᾶται.

20 Τὰ εἰς εἰος τρισύλλαβα κύρια, καὶ τὰ πλείω ὀνόματα ποταμῶν ὀξύνεται, σπερχειὸς, ἀλφειὸς, πηνειὸς, κητειὸς, ἐπειὸς. τὸ δὲ ἄρνεῖος καὶ δαρειὸς προπερισπῶνται. προπαροξύνεται δὲ ταῦτα, ἰττέρειος, ἀσκάτειος. τὸ δὲ δαρδανειὸς ὀξύνεται.

25 Τὰ εἰς εἰος τριγενῆ μὴ ἔθνικὰ προπαροξύνεται, εἰ ἀπὸ βραχείας ἄρχοιτο, βρότειος, τέλειος, φλόγειος, λύκειος, βόσιος. τὸ δὲ ἐπειὸς κύριον. τὸ δὲ φατειὸς κατὰ πλεονασμὸν ἔσχε τὴν διφθογγον.

Τὰ εἰς εἰος ὑπερτρισύλλαβα, μὴ πλεοναζούσης τῆς εἰ διφθόγγου, προπαροξύνεται, αἰάντειος, ὀμήρειος, γαλήνειος, ἰππάρχειος· τὸ δὲ ἀδελφειὸς ἀπὸ τοῦ ἀδελφὸς πλεονάζει τὸ εἰ. τὰ μέντοι προπερισπώμενα ἀπὸ τῶν ὀμήρου λέξεων εὐρεθέντα5 ταῦτά εἰσι, πρυτανεῖος, ἑταιρειὸς, μεταλεῖος, γυναικεῖος, ἀκατεῖος.

Τὰ εἰς οἰος ὑπερδισύλλαβα προπερισπῶνται, εἰ ἐπιθετικά εἴη ἢ κύρια, ὁμοφωνοῦντα τοῖς ἐπιθέτοις, ἀλλοῖος, αἰδοῖος, ὁμοῖος, γελοῖος, παν-10 τοῖος. τὸ δὲ φλοιὸς δισύλλαβον, καὶ τὸ κλοιὸς προσηγορικόν.

Τὰ εἰς ος καθαρὸν ἔχοντα δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ υ ὀξύνεται, ἐπιθετικά ὄντα, οὐκ ἔθνικα, ἀκουὸς καὶ ἐπακουὸς, ἀγανὸς καὶ τὸ κύριον καὶ τοῖς ἐπίθετον. πρόσκειται, εἰ μὴ ἔθνικα εἴη, ἀλλὰ κύρια, ὅτι ταῦτα βαρύνεται, ἀκάλαυρος, πειδραυρος, ἄραυρος.

πειραυρος
ἄραυρος

Περὶ τῶν εἰς βος, εἰς γος, καὶ τῶν καθ' ἑξῆς
μέχρι τῶν εἰς μος.

20

Βιβλίον ε΄.

Τὰ εἰς βος δισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικά βαρύνεται, ὄλβος, λίβος, λέσβος, φλοῖσβος, θάμβος, τὸ μονογενὲς τάρβος. σισημειώται τὸ ὄλβος

κύριον παροξυνόμενον, ὡςπερ λόβος, ὅπερ μέρος τοῦ ἥπατος ἐστίν. ⁶⁵⁾

Τὰ εἰς βος δισύλλαβα ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, στραβός, ραιβός, ὁ μὴ ὀρθός, καὶ κωβός.

5 Τὰ εἰς βος κύρια ἢ προσηγορικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, ἄραβος, κόραβος, ἱμβός, κάραβος, σάραβος, ἀττέλαβος, ὅπερ οἱ ἀττικοὶ παραλόγως ὀξύνουσι.

Τὰ εἰς βος ἐπιθετικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, εἰ 10 μὴ τὸ ἠ παραλήγοι ἢ σύνθετα εἴη ἀπὸ τῶν εἰς βος ληγόντων, ὀξύνεται, ἐρεμβός, κολοβός, βουφορβός, ἱπποφορβός. τὸ δὲ ἔφηβος, ἄηβος παραλήγουσι τῷ ἠ. τὸ δὲ φιλόκοιβος σύνθετον.

ἔννηβος

Τὰ εἰς γος δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους 15 συλλαβὴν εἰς σύμφωνον λήγουσαν, προσηγορικὰ ὄντα ἢ κύρια, βαρύνεται, πύργος, σπόγγος, φόγγος, γόργος τὸ κύριον, γοργός δὲ τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ σαγγός ὁ ἰχθύς ὀξύνεται.

φόγγος

σαγγός

Τὰ εἰς γος ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν 20 εἰς σύμφωνον λήγουσαν, ἐπιθετικὰ ὄντα, εἰ μὴ ἐννοιά τις ὑπάρχοι συνθέσεως, ὀξύνεται, γοργός, ἀργός. τὸ μέντοι σάγγος ⁶⁶⁾ βαρύνεται, καὶ τὸ μάργος σύνθετον ἀπὸ τοῦ μα στερητικοῦ καὶ τοῦ ἔργον· ὁ γὰρ τοι μάργος ⁶⁷⁾ οὐδὲν ἀγαθὸν ἐργάζεται.

ἰα. 65) σισημειῖται τὸ ἄλβος παροξυνόμενον, ὅτι προσηγορικόν. ἄλβος δὲ τὸ κύριον, ὡςπερ λόβος μέρος τοῦ ἥπατος.

ἰα. 66) γάγγος pro σάγγος.

ἰα. 67) ὁ γὰρ μάργος.

Τὰ εἰς ογος διβράχεια βαρύνεται, λόγος, μόγος, ψόγος.

Τὰ διὰ τοῦ αγος διβράχεια ἐπιθετικά, καὶ μὴ ἔθνικα, βαρύνεται, φαγός, κραγός. τὸ δὲ κράγος ὁ κραυγαστικός βαρύνεται, καὶ τὸ μάγος ἔθνικόν.

Τὰ εἰς γος δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα ὀξύνεται, εἰ μὴ κύρια εἶη, λοιγός, φηγός. τὸ δὲ λάγος κύριον.

Τὰ εἰς γος ὑπερδισύλλαβα βραχεῖα παραληγόμενα προπαροξύνεται, πάταγος, ἔλεγος, ὁ θρηγος.

Τὰ εἰς γος τρισύλλαβα ἄρσενικὰ φύσει ἢ θέσει μακρᾷ παραληγόμενα, μὴ διπλασιαζομένου τοῦ σ, ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ κύρια εἶη καὶ ἔν-¹⁵νοϊαν συνθέσεως ἔχοι, ἀρηγός, πελαργός, ἀμολγός, βροτολοιγός. τὸ δὲ ἄμολγος προπαροξύτονον ἐπὶ τῆς νήσου, οὐκ ἄρσενικόν. καὶ τὸ ὄμαργος σύνθετον, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ καὶ τοῦ ἀργος· ἔστι δὲ ὄνομα κυνός.

Τὰ εἰς δος διβράχεια ἄρσενικὰ καὶ θηλυκά²⁰ βαρύνονται· εἰ δέ τι ὀξυνθῆ, τοῦτο θηλυκὸν προσηγορικὸν εὐρέθη τῷ ὁ παραλήγον· λάδος, ἄδος, κιάδος. τὸ μέντοι ὁδός καὶ σποδός ὀξύνεται ὡς θηλυκά.

Ἔτι τὰ εἰς δος δισύλλαβα ὀξύνεται, ὁδός,²⁵ ὑποδός, οὐδός. τὸ δὲ φροῦδος ἀπὸ τοῦ πρόδος σποδός σύνθετον, καὶ τὸ μῆδος ἔθνικόν. σεσημείωται τὸ κοῖδος παρὰ Μακεδόσιν ὁ οἰκονόμος, καὶ τὸ χλῖδος προπερισπώμενα.

βεῦδος Τὰ εἰς ὄσος ἀρσενικὰ, φύσει μακρῶ παραλη-
γόμενα, βαρύνεται, μῆδος, νῖδος, ζεῦγος. τὸ μέν-
τοι κενδὸς θηλυκόν, ὡσπερ καὶ τὸ μαυδός.

ὄγτος Τὰ εἰς ὄσος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ δ σύμ-
φωνον βαρύνεται, ὄγδος, φάβδος, ἄσδος, στήλη
λιδίγη.

Τὰ εἰς ὄσος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ δ σύμ-
φωνον κατὰ διάστασιν βαρύνεται, εἰ μὴ ἐθνικὰ
εἶη, λίνδος, σίνδος, πίνδος, νάρδος, μάρδος, αὐ-
10λοῦ εἶδος. σεσημείωται τὸ ἰνδὸς ποταμὸς καὶ τὸ
ἐθνικόν. τὸ δὲ κονδὸς ἐπίθετον, καὶ ὁ μυνδὸς ὁ
ἄφωνος. 68)

συμφώνων Τὰ εἰς ὄσος ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατ' ἐπι-
πλοκὴν συμφώνων κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνε-
15ται, μόλυβδος, σμάραγδος. τὸ δὲ ὀργανιδὸς ὀξύν-
νεται.

Τὰ εἰς ὄσος ὑπερδισύλλαβα φύσει μακρῶ πα-
ραληγόμενα κύρια προπαροξύνεται, ἄοιδος, ἐνοι-
20δος, εἶηδος. τὸ μέντοι ἀοιδὸς ἐπίθετον. τὸ δὲ κί-
20ναιδος προπαροξύνεται τῷ λόγῳ τῆς συνθέσεως.

τριῶδες Τὰ εἰς ὄσος πάντα βαρύνεται, ἴζος, ροῖζος,
ταῦζος, τοῶζος. τὰ δὲ τριγενῆ καὶ τὰ ἀπὸ ἐπιρ-
ρήμάτων ὀξύνεται, πεζός, χθιζός, πρωιζός.

Τὰ εἰς ὄσος μονογενῆ δισύλλαβα φύσει μακρῶ
25παραλήγοντα μὴ κοινὰ κατὰ γένος βαρύνεται, μῦ-

68) Post ἄμφωνος haec sequuntur: Τὰ εἰς ὄσος ὑπερδισύλλαβα
βραχίᾳ παραληγόμενα προπαροξύνεται, ὄμαδος, κέλαδος, τίνεδος,
κόρυδος, ὅπερ οἱ ἄττικοι ὀξύνουσιν.

Τὰ εἰς ὄσος ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα π. τ. λ.

θας, κῦθος, ζῆθος, ξοῦθος, τὸ κύριον. τὸ δὲ κῦθος στρουθοῦ κοινὸν τῷ γένει.

Τὰ εἰς θας δισύλλαβα μονογενῆ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται, πτόρθος, γένθος, ὁ κόγχος, γρόνθος, τὸ ἐπὶ τῆς αὐλήσεως, σμίνθος ὁ μῦς. τὸ δὲ ξανθός καὶ αυτθός τριγενῆ.

Τὰ εἰς θας διβράχεια ὀξύνεται, εἰ μὴ τόπον δηλοῖεν, νόθος, πόθος, ψόθος, ὁ ψόφος, μόθος. τὸ μέντοι βυθός ταπεινόν. 10

Τὰ εἰς θας δισύλλαβα τριγενῆ παραληγόμενα φύσει μακρᾶ ἢ θέσει, μὴ προηγουμένου τοῦ σ, ὀξύνεται, ἀφθός, τυτθός, ξανθός, αἰθός, ὁ διάπυρος. τὸ δὲ λοιδοθός ἔχει τὸ σ. ἀσημειώται τὸ πάρθος, καὶ τὸ ὄνθος. 15 ^{2las}

Τὰ εἰς αθος μονογενῆ τρισύλλαβα ἀπὸ βραχείας ἀρχόμενα προπαροξύνεται, ψάμαθος, κύαθος, κάλαθος, καὶ λέκυθος. τὸ μέντοι ἀγαθός τριγενές. τὸ δὲ ἀρμαθός καὶ γυργαθός ὀξύνεται ἀπὸ μακρᾶς ἀρχόμενα. 20

Τὰ εἰς θας ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραλήγοντα ι ἢ υ ἢ καὶ φύσει μακρᾶ, προπαροξύνεται, εἰ δὲ τι καὶ ὀξύνεται, ἐπιθετικόν ἐστί, λάπιθος, λέκυθος, ἔριθος, μύκυθος, ἄκυθος, ἢ μὴ τίκτουσα. τὸ δὲ βοηθός καὶ κακηθός, ὁ κάκιστος, ὀξύνεται. 25

Τὰ εἰς θας ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατὰ τὴν παραλήγουσαν δύο σύμφωνα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ προπαροξύνονται, ἐρύμανθος, λαβύρινθος, μέ-

λανθος, ὀλυνθος, τὸ μὴ πῆπειρον. τὸ δὲ ὀλι-
σθός, ὁ ὀλισθηρός, ὀξύνεται, ἐπίθετον ὄν.

Τὰ εἰς κος μονογενῆ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ
παραληγόμενα βαρύνεται, φῶκος, σῶκος, ταῦκος.
Ἐπὶ δὲ σηκός ὀξύνεται. τὰ δὲ ἐπιθετικά ὀξύνεται,
γλαυκός, λευκός, γραικός.

Τὰ εἰς κος δισύλλαβα κύρια, εἰ ἔχει τὴν πρὸ
τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, πλὴν
τοῦ κ, ⁶⁹⁾ βαρύνεται, λάκος, κόκος, ἄρκος, κέρκος,
ιοῶρκος. σεσημειώται τὸ θηριγκός. τὸ δὲ χαλκός
ἔχει λ. καὶ τὸ φολκός ἐστὶ τριγενές ἔχον καὶ
τὸ λ

Τὰ εἰς κος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοῦης συμ-
φώνου τοῦ σ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενά βαρύνε-
ιῆται, δίσκος, φύσκος, μύσκος. τὸ δὲ τίσκος ἀπὸ
φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς κος διβράχεια μονογενῆ, εἴτε ἀρσενι-
κὰ, εἴτε θηλυκὰ, βαρύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις
σημαιομένου γένοιτο. οἷον κύνκος, πλάκος, πό-
κος, τόκος. σεσημειώται τὸ φακός ὀξύτονον. τὸ
δὲ φάκος κύριον ὄνομα ὄρους.

Τὰ εἰς κος δισύλλαβα τριγενῆ ὀξύνεται, αἷος
λευκός, γλαυκός, πλὴν τῶν παραληγόντων τῷ ω.

69) καταλήγουσαν βαρύνεται, μάκος, ἔλκος τὸ κύριον, λύ-
κος, φόκος.

Τὰ εἰς κος δισύλλαβα προσηγορικά μὴ παρασχηματιζόμενα εἰς
θηλυκὸν γένος, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον κα-
ταλήγουσαν, πλὴν τοῦ κ, κ. τ. λ.

Τὰ εἰς κός ὑπὲρ δύο συλλαβὰς α παραληγόμενα, οὗ προηγείται σύμφωνον, ἢ σύμφωνα, κύρια ὄντα, βαρύνεται, λάμβδακος, πίνακος καὶ ἀμάρακος, ἴθακος. σσημειώται τὸ ἀσακός καὶ ἀλακός καὶ καλλιακός. 5

Τὰ εἰς κος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῶ α προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, λιθακός, μαλθακός, ψητακός, ἀστακός, φυλακός, ὁ φύλαξ, φύλακος δὲ τὸ κύριον, φαρμακός, ὁ ἐπὶ καθαρμῆ τῆς πόλεως τελευτῶν, φαρμακεὺς δὲ, ὁ γόνυ. σσημειώται τὸ θύλακος, ὕσακος, αἰσακος, προ-
 παροξενόμενα, καὶ τὸ μαίμακος οὐνόθετον. *μαίμακος*

Τὰ διὰ τοῦ εἰς ακος κτητικὰ ὀξύνεται, δηλιακός, φρυγιάκος, ἰλιακός.

Τὰ εἰς εκος ἔν ἐστιν, ἀλάεκος, ἀπὸ τῆς αἰώπτεκος γενικῆς.

Τὰ εἰς οκος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μακρῶ παραλήγοντα ⁷⁰⁾ σπάνια ὄντα βαρύνεται, ἔστρηκος, μάληκος, πίθηκος. τὸ δὲ ἰωλκός καὶ ἀρτισκός ὀξύνεται. πάγαικος, φίλαικος, μίθαικος, σόλοικος, μόνοικος τὸ κατὰ συναλοιφήν, τὸ εὐβύοικός ἐπιθετικὸν ὄν. *Τὰ εἰς κός παραληγόμενα αὐτὰ δὲ μὴ ἐπιθετικὰ προπαροξενήσονται, τὰ δὲ*

Τὰ εἰς κος ὑπερδισύλλαβα, εἰ παραλήγοιτο ε μακρῶ, βαρύνεται, ἄνικος κύριον, καϊκος, γρήνικος, φίλικος. εἰ δὲ τῇ εἰ διφθόγγῳ, ὀξύνεται. 25

70) Τὰ εἰς οκος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξενήσονται, σπάνια ὄντα, καπκάδοκος, σπέρδοκος. τὸ δὲ ξενοδόκος βαρύνεται, καὶ τὸ αἰγοβουκός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς οκος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς μακρῶ παραλήγοντα π. τ. λ.

Ἐτι τὰ εἰς λος δισύλλαβα προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικά, τῷ ἢ παραληγόμενα, εἰ ἔχει ἄφωρον πρὸ τοῦ ἢ, ὀξύνεται, πηλός, βηλός, οὐλός. τὸ μέντοι ἦλος καὶ ζῆλος βαρύνεται, οὐδὲ γὰρ ἄφωρον ἔχει.

Τὰ εἰς αυλος δισύλλαβα μονογενῆ μὴ κύρια ὀξύνεται, αὐλός, δαυλός, καυλός. τὸ δὲ βραῦλος, παῦλος, αυῦλος, κύρια, καὶ τὸ ναῦλος, μὴ ᾧν κύριον. τὰ δὲ φαῦλος ἐπίθετον.

Τὰ εἰς λος ἐπιθετικά, ἔχοντα πρὸ τοῦ λασιο δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ υ βαρύνεται, οἷον φαῦλος, δοῦλος, οὐλος. τὸ δὲ τραυλός ὀξύνεται καὶ τὸ δειλός προσέτι ὀξύνεται.

Τὰ εἰς δύο λλ κύρια ἀρσενικὰ βαρύνονται, ὕλλος, τέλλος, μύλλος, ποιητῆς κωμικός, γάλλος, ψύλλος τὸ κύριον. τὸ δὲ κυλλός ὀξύνεται, ὡς ἐπιθετικόν, καὶ τὸ μαλλός, θηλυκόν, ὄνομα πόλεως.

Τὰ εἰς δύο λλ προσηγορικὰ, εἰ μὴ παραληγοῖεν ι, ὀξύνεται, μαλλός, φαλλός. τὸ σίλλος, καὶ βίλλος, τὸ ἀνδρείον αἰδοῖον, τὸ κοινῶς βιλίν, παρὰ ἐφεσίσις βαρύνεται. αεσημείωται τὸ ψύλλος τὸ ἐπὶ τοῦ ἔθνους.

Τὰ εἰς λος μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου βαρύνεται, εἰ δέ τι εἴη ὀξύτονον, ἐπιθετικόν ὑπάρχει, ὄπλος, βύβλος, βίβλος, ἄχλος, κόχλος, πέπλος, κύκλος. τὸ δὲ τυφλός ὀξύνεται, ἐπιθετικόν ὄν, ὡςπερ καὶ τὸ

71) φαλλός, φιλός, τὸ.

στρεβλός, και ἰσθλός. σεσημειώται τὸ μούχλός
ὄξυνόμενον.

Τὰ εἰς ἄλλος τρισύλλαβα μὴ ἔθνικα προπα-
ραξύνεται, κρύσταλλος, κιάλλος, ὄκταλλος, ὅ
5 ὄφθαλμός παρα βουιωτοῖς. τὸ δὲ τριβαλλός ἔθνι-
κόν, και τὸ προβαλλός ἢ ἀσπίς ὄξυνόμενον.

Τὰ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἐκφερόμενα παραλη-
γόμενα τῷ ἄ βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ ἠ ἄρχου-
το, ἐρίβαλλος τὸ μαρώπιον⁷²⁾, περιάλλος τὸ
10 ιοῖσχιόν, αἰγίδαλλος. κρατεπαλλός δὲ, εἶδος νομί-
σματος, και κορυδαλλός ὄξύνεται.

Τὰ εἰς ἄλλος πολυσύλλαβα, ὁποῖον φωνήεντι
παραλήγει πλὴν τοῦ ἄ, προπαροξύνεται, μύσκελ-
15 λος, μάρκελλος, κύριλλος, σόφιλλος, δούριλλος. τὸ
δὲ ὀπτίλλος παροξύνεται. και τὸ νεογιλλός ἔχει
θηλυκόν.

Τὰ διὰ τοῦ ἄλος, εἰ ἔχει τὴν τρίτην ἀπὸ τέ-
λους μακρὰν, προπαροξύνεται, κώδαλος, τάνταλος,
ἄρπαλος, ἰξάλος, δαίδαλος. σεσημειώται τὸ ὀμ-
20 σοφαλός, και τὸ θεσσαλός.

Τὰ διὰ τοῦ ἄλος ἔχοντα τὴν τρίτην συνε-
σταλμένην, θηλυκῶν ἰστερημένα, εἰ μὴ περιεκτικῇ
σημασίᾳ ἐκφέρεται, προπαροξύνεται, ἐγκέφαλος,
25 πιάλος, φῖγαλος, δάμαλος. τὸ δὲ ἰταλός ὄξύνεται.
σεσημειώται δὲ τὸ μέγαλος προπαροξύτονον.

Τὰ διὰ τοῦ ἄλος ὑπερδισύλλαβα μετὰ τοῦ ἄ
ἐκτεταμένου βαρύνεται, φάρσαλος, τάβακος.

72) μαρώπιον.

ὄξ: και τὸ αἰ-
γιώλος περιεκτι-
κόν.
Τὰ διὰ τοῦ ἄλος
τρίτην ἔχοντα
τὴν τρίτην βρα-
χίαν ὄξύνεται
ἄπαλος, χυ-
μαλός, τροχί-
λός, ἰταλός.
664: -

Τὰ διὰ τοῦ ελος μονογενῆ προπαροξύνεται, εἰ μὴ πάθος τι γένοιτο, ἄμπελος, σθένελος, πύελος, κύπελος, ἀσφόδελος, ἡ βοτάνη. ἀσφοδελός, ὁ τόπος ὁ περιέχων, τὸ διελός, τὰ δειλιών, οἰζύ- δειλιός
νεται, καὶ τὰ ὀβελός καὶ μυελός. 5

Τὰ διὰ τοῦ ελος ὑπερθετικὰ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν προπαροξύνεται, αἰεί-
δελος, εἰκελος, εὐτράπελος, πέμπτελος ὁ παλαιός. εἰ δὲ τρισύλλαβα εἴη, ἐπιθετικὰ μὴ ὄντα σύνθετα ὀξύνεται, σικελός, στροβελός, κεφαλός. τὰ δὲ ζά-10 στροβελός
φελος, σύνθετον ὄν, προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ηλος ὑπερδισύλλαβα μὴ ἔχοντα ἴδια θηλυκὰ προπαροξύνεται, εὐνηλος, τράχηλος, κάτηλος. τὸ δὲ ῥιγηλός ἔχει θηλυκὴν.

Τὰ διὰ τοῦ ηλος ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ ἔχον-15
τα θηλυκὰ ὀξύνεται, σιγηλός, μιμηλός, ἀπατηλός, ὑψηλός, ὑδρηλός.

Τὰ διὰ τοῦ ιλος ἀρσενικὰ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὸ ι βραχὺ παροξύνεται. εἰ δὲ τι προ-
παροξύτονον εἴη, ἢ πάθει ἢ γένει, ναυτίλος,20
τρῳίλος, ζωίλος, πενθίλος. τὸ δὲ αἰγίλος θηλυ-
κὸν προπαροξύνεται. τὸ δὲ κίλος ἀπὸ τοῦ κοίλος
κατὰ πάθος, καὶ τὸ μίτιλος ὁ ἔσχατος προπαρο- μίτιλος
ξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ιλος ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὸ25
ι ἐκτεταμένον, προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἡ τρίτη
ἔχοι τὸ α, οὐ προκατάρχει σύμφωνον, στρόβιλος,
εἶδος ὀρχίσεως, στροβιλός δὲ ἡ ευστροφὴ τοῦ

ἐχίνου, ἔσβιλος, ὄμιλος, πάμμιλος⁷³⁾, ἀλλ' οὐκ ἐν συλλήψει τὰ σύμφωνα. τὸ δὲ καδμίλος ὁ ἐρμῆς περιαπᾶται ἔχον τὸ α.

Τὰ εἰς ὄλος ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς ἀπλᾶ κύρια
 5 ἢ προσηγορικὰ προπαροξύνεται, ἄσβολος, εὐκόλος.
 τὸ δὲ αἰόλος, εἴτε κύριον, εἴτε ἐπίθετον, παροξύνεται. καὶ τὸ βουκόλος παροξύτοτον. τὸ δὲ ὄβολος ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ὕλος τρισύλλαβα προσηγορικὰ, ἢ
 10 κύρια, εἰ ἄρχοιτο ἀπὸ φύσει μακρᾶς, παροξύνεται,
 κρακύλος, ἀκρύλος, κηρύλος, αἰσχύλος, ῥωμύλος.
 σεσημειῶται τὸ αἴτυλος καὶ ὄγκυλος. τὸ δὲ αἰ-
 συλος ἐπίθετόν ἐστιν.

Τὰ διὰ τοῦ ὕλος τρισύλλαβα ἐπιθετικὰ ἀπλᾶ
 15 ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν παροξύνεται, στωμύ-
 λος, αἰμύλος, ὁ πρᾶος, στρογγύλος, ἀγγύλος,
 καμπύλος. τὸ δὲ αἰσυλος προπαροξύνεται ὡς
 σύνθετον, ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ συλῶ, ὁ πολλὰ
 συλῶν.

20 Τὰ εἰς ὄλος τρισύλλαβα κύρια ὄντα, ἔχοντα
 τὴν πρώτην συλλαβὴν μηκυνομένην, παροξύνεται.
 προσηγορικὰ δὲ ὄντα προπαροξύνεται. παροξύνεται δὲ
 κύλλος, βακχύλος, χαρμύλος. προπαροξύνεται δὲ τὸ
 κίνδυλος, σφόνδυλος, δάκτυλος,
 25 γόγγυλος. τὸ δὲ ἄξυλος καὶ ὄξυλος κύρια ὄντα
 τοῖς προσηγορικοῖς κατὰ τὸν τόπον ἠκολούθησαν.

73) πάμμιθος.

Τὰ διὰ τοῦ ὕλος τριβράχεια, εἰ ἔχοιεν ἐν τῇ ^{ἔχει} τρίτῃ συλλαβῇ τὸ $\bar{\iota}$, εἰ μὴ εἷη παρώνυμον ἐν ἰσο-
συλλάβοις, προπαροξύνεται, τίτυλος, ἴστυλος τὸ
κύριον. τὰ μέντοι χρεμύλος καὶ κρατύλος παρο-
ξύνονται οὐκ ἔχοντα $\bar{\iota}$ ἐν τῇ πρώτῃ. τὸ δὲ στά- 5
φυλος παρώνυμὸν ἐστὶ παρὰ τὸ σταφυλή. καὶ τὸ
ἄγκυλος κύριον προπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ὕλος ὑπερτρισύλλαβα παροξύνε-
ται, εἰ μὴ ἔχοιεν ἔννοιαν συνθέσεως, οἷον ἐρωτύ-
λος, ἰαμβύλος. τὸ μέντοι εὐρύκυλος σύνθετον. 10

Τὰ διὰ τοῦ ὠλος μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλ-
λαβὰς προπαροξύνεται, εἰ μὴ ἔχοι πρὸ τοῦ ω
δύο σύμφωνα κατ' ἐπιπλοκὴν, ὧν τὸ δευτέρον ἐστι
 τ , οἷον κίμωνος, εὐρύσωλος, φάσκολος, ὁ θύλακος. ^{εὐρύσωλος}
καστωλὸς δὲ ὀξύνεται, ἔχον δύο σύμφωνα, ὧν τὸ 15
ἐν τ ἐστί. τὸ μέντοι σπάρτωλος βαρύνεται· τὰ
γὰρ δύο σύμφωνα οὐκ εἰσὶν ἐν συλλήψει, ἀλλ' ἐν
διαστάσει. τὸ δὲ αἰτωλὸς τριγενές.

Τὰ διὰ τοῦ ὠλος ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ ῥημα-
τικά ἔχοντα τὴν τρίτην μακρὰν ὀξύνεται, φειδω-20
λὸς, αἰτωλὸς, ἀμαρτωλὸς. τὸ μέντοι ἔωλος, ὁ
χθειςινὸς, προπαροξύνεται, ὡς παρώνυμον, καὶ
τὴν τρίτην βραχεῖαν ἔχει.

Τὰ εἰς ὄλος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ
διὰ τοῦ $\bar{\upsilon}$ διφθόγγῳ προπαροξύνεται, διάυλος, 25
ἰουλος, κούμουλος, ὕπουλος.

Περὶ τῶν εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$, $\overline{\nu\omicron\varsigma}$, $\overline{\xi\omicron\varsigma}$, $\overline{\pi\omicron\varsigma}$.

Βιβλίον ζ΄.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ τὸ $\overline{\gamma}$ ὀξύνεται
 προσηγορικὰ ὄντα, *νυγμός, φραγμός, τιναγμός,*
 5 *ἀλλαγμός, ὑλαγμός, διωγμός.* ασημειώται τὸ
 ὄγμος, ἢ τάξις, βαρυνόμενον, καὶ τὸ *ῥοιγμός* προσ-
 ηγορικόν.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ ὁ ἔχοντα ὀξύνεται,
 προσηγορικὰ ὄντα· εἰ δὲ κύρια εἶη, βαρύνεται.
 10 ὀξύνεται δὲ ταῦτα, ἀρδμός, σκιαδμός· βαρύνον-
 ται δὲ ταῦτα, κῆδμός, κῦδκος.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ θ̄ ἢ χ̄ ὀξύν-
 νεται, *βαθμός, ἰσθμός, σταθμός, ἀνχμός.* αση-
 μειώται τὸ κριθμός βαρυνόμενον.

15 Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ τὸ $\overline{\kappa}$ σπάνια
 μὲν εἰσι, καὶ βαρύνονται, οἷον λάκμος, δέκμος. τὸ
 μέντοι τρακμός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ τὸ
 $\overline{\tau}$, βαρύνονται, οἷον πότμος, πάτμος, λάτμος.
 20 ασημειώται τὸ ἀτμός ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\omicron\varsigma}$ λήγοντα, ἔχοντα πρὸ τοῦ $\overline{\mu}$ τὸ $\overline{\sigma}$,
 προσηγορικὰ ὄντα ὀξύνεται, μὴ ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ
 τέλους συλλαβῇ τὸ $\overline{\sigma}$ μόνον, εἰς $\overline{\sigma}$ καταλήγον,
 βρυσμός, δεσμός, δασμός, θεισμός, χρησμός,
 25 *πασμός.* πρόκειται προσηγορικὰ, ἵνα φύγωμεν
 τὰ βαρύτερα κύρια, τὸ κροῖσμος καὶ τὸ κάσμος,
 οὐκ ἔχοντα τὸ $\overline{\sigma}$ μόνον. τὸ δὲ κόσμος βαρύνεται,

καὶ τὸ κρουσιμὸς ὀξύνεται, καὶ τὸ σύνδεσμος προ-
 παροξύνεται σύνθετον, ὄφθαλμὸς, τιλμὸς, ψαλ- ^{ἀφ' ἑστέον ὄν. τὸ}
 μὸς, παλμὸς, ἰνδαλμὸς. τὸ δὲ ἄλμος τὸ κύριον ^{εἰς μὸς προσήγο}
 καὶ τὸ προσηγορικὸν βαρύνεται. ^{μὸς ἔχοντα τὴν}
^{πρὸς τὸ τέλος δὲ}
^{καθὼς εἰς ἅ καὶ}
^{ταλήγουσαν ὄξεί}
^{νεται, ὀφθαλμὸς}

Τὰ εἰς μὸς ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς μ κα-5
 ταλήγουσαν ἀρσενικὰ προσηγορικὰ, εἰ ἀπὸ τῆς
 πρώτης εἰη συζυγίας, ὀξύνεται, γράφω γραμμὸς,
 τρίβω τριμμὸς, θλίβω θλιμμὸς. τὸ δὲ ἄμμος καὶ
 ψάμμος θηλυκά. ἔτι καὶ τὸ μνάμμος, ὁ ἔκγονος,
 βαρύνεται, ἐπιθετικὸν ὄν. 10

Τὰ εἰς μὸς δισύλλαβα τῷ ἢ παραληγόμενα
 κύρια ὄντα βαρύνεται, κρῆμος, φῆμος, πρῆμος.
 τὰ προσηγορικὰ ὀξύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις εἰη,
 κημὸς, ἢ χώνη, τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τῇ ὑδρία, εἰς κ' δε' πρ.
 ἧς αἱ ψῆφοι φέρονται, κημὸς, ὁ τραχὺς τόπος 15
 τῶν ὀρέων, δημὸς, τὸ λίπος, δῆμος δὲ, ὁ ὄχλος.

Τὰ εἰς αμὸς μονογενῆ δισύλλαβα, μὴ ὄντα
 τριγενῆ, βαρύνεται, βράμος, γάμος, τάμος, ἄμ- ^{αίμος}
 μος. τὸ μέντοι αἰμὸς, ὁ ἡμέτερος, καὶ μηδαμινὸς,
 τριγενὲς ὄν, ὀξύνεται. 20

Τὰ εἰς μὸς δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ὀ ἢ
 ε, μὴ ὄντα τριγενῆ, βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ
 συμφώνου ἢ συμφώνων, βρόμος, γόμος, τρόμος,
 δρόμος, ρόμος, ὁ σκώληξ, τόμος, ὁ τετμημένος,
 τομὸς, ὁ τέμνων. 25

Τὰ εἰς υμὸς ἔχοντα τὸ υ ἐκτεταμένον δι-
 σύλλαβα ὀξύνεται, κρυμὸς, ρυμὸς, θυμὸς, χυμὸς.
 θύμος 74) δὲ τὸ κύριον, ἢ ἡ βοτάνη. τὸ δὲ

74) θύμος.

δρυμός δρυμός 75) και ἐπὶ τοῦ κυρίου και προσηγορικοῦ
ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ὦμος δισύλλαβα προσηγορικὰ ἀρχό-
μενα ἀπὸ συμφώνου ἢ τοῦ μ, εἰ ἐπὶ οὐσίας τάτ-
5 ττοιτα, ὀξύνεται, βωμός, ψωμός, ζωμός, θωμός,
ἢ σ σωρός. τὸ μέντοι κῶμος, ἢ ᾠδή, βαρύνεται, καὶ
τὸ μῶμος ἀπὸ τοῦ μ ἄρχεται, καὶ τὸ ῥῶμος καὶ
βρῶμος κύριον βαρύνεται, ὡςπερ τὸ πῶλος.

Τὰ εἰς μος δισύλλαβα διφθόγγῳ παραλήγον-
10 τα, ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, ὀξύνεται, λαιμός,
δαιμός. τὸ δῆμος 76) καὶ οἶμος βαρύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ αμος τριβράχεια προπαροξύνεται,
εἰ μὴ προηγεῖται τῷ α τὸ τ, πλόκαμος, κέραμος,
κάλαμος, θάλαμος, κύαμος, πρίαμος. τὸ μέν-
15 τοι ἰταμός και ποταμός ὀξύνεται ὡς ἔχοντα τὸ τ
πρὸ τοῦ α.

Τὰ διὰ τοῦ αμος, εἰ ἔχει τὴν πρώτην θέσιν
μακρὰν, εἰ μὲν κύρια εἶη, προπαροξύνεται, πύρα-
μος, σίσαμος. εἰ δὲ μὴ, ὀξύνεται, οὐλαμός, χι-
20 αμος, ἢ κατάδυσις, φωριαμός, τὸ κιβώτιον.

Τὰ διὰ τοῦ αμος, εἰ ἄρχεται ἀπὸ δύο συμ-
φώνων, κύρια ὄντα ἢ ἐπίθετα, προπαροξύνεται,
ἄρταμος, ὁ μάγειρος, ὄρχαμος, πέργαμος, ἔμ-
παμος. τὸ μέντοι κινθαμός, ὁ ἐλιγμός, ὀξύνεται
25 προσηγορικὸν ὄν.

75) τὸ δὲ δρυμός.

76) δαίμας.

Τὰ εἰς μος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ τι
 ε̄ προπαροξύνεται, τήλεμος, ἔχμος, πόλεμος,
 ἄνεμος. τὸ δὲ θελεμός ἀπὸ τοῦ θελήμος, οὐδέ-
 νεται.

Τὰ εἰς μος ἀπλᾶ τῷ ἢ παραληγόμενα σπά- 5
 νια ὄντα προπαροξύνεται, ἔρημος ἀττικῶς 77),
 ἐρημός δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἴημος. ἔτι καὶ τὰ
 σύνθετα, ἔβδομος 78), εὐφημος.

Τὰ εἰς ιμος ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται,
 ἀγώγιμος, ὄψιμος, πρῶιμος, ὠφέλιμος, ἄλκιμος. 10

Τὰ εἰς ομος ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται,
 κίρτομος, ἀνδρομος, ὁ ἀνδρώδης, ἔβδομος, θέομος.
 πλὴν τοῦ καρατόμος, ἀγριονόμος, ἀπὸ φημάτων
 συντεθέντων.

Τὰ εἰς υμος ἔχοντα τὸ υ βραχὺ πρὸ τοῦ 15
μος προπαροξύνεται, ἔλυμος, ἔτυμος, δίδυμος,
 σέλυμος, ἔρυμος. τοῦ μέντοι κολυμός καὶ φύμος
 τὸ υ μακρόν.

Τὰ εἰς μος τρισύλλαβα παραληγόμενα τῇ οι
 διφθόγγῳ, μὴ παρεσχηματισμένα θηλυκῷ γένει, 20
 οὐδένεται, κυδοιμός, ἀθροισμός, ἀφλοισμός, ἢ
 ταραχή. τὸ δὲ ἔτοιμος ἀττικόν· τὸ δὲ ἔτοι-
 μος κοινόν. καὶ τὸ ἀλύδαιμος, ὁ ιατρὸς, προπαρο- οἰκτρὸς
 ξύνεται.

Τὰ εἰς νος ἔχοντα πρὸ τοῦ ν ἐν τι τῶν μέ- 25
 σων στοιχείων, ἔχοντα θηλυκὸν γένος, παροξύνε-

ἀττικῶς

ἄ. 77) κοινῶς (sic).

ἄ. 78) εὐδημος pro ἔβδομος.

ται, στεγνός, στυγνός, ἀγνός, κεδνός. τὸ μέντοι
λάγνος βαρύνεται· οὐκ ἔχει γὰρ ἴδιον θηλυκόν.
ὡσαύτως καὶ τὰ κύρια, κύδνος, πύδνος, καλύδνος.

Τὰ εἰς νος ἀπλᾶ ἔχοντα πρὸ τοῦ ἡ ἔν τι
5 τῶν ἀντιστοιχίων ὀξύνεται, ἐπιθετικὰ ὄντα καὶ
μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους ορ, πυκνός, κραιπνός,
τερπνός, στρυφνός, ισχνός· σισημειώται τὸ λίχνος
βαρύτονον, ὡς σύνθετον παρὰ τὸ λίαν χαινεῖν.
τὸ δὲ μόρφνος, ισχνός (εἰς)⁷⁹⁾, ὁ μέγας, ἔχει τὸ
10ορ, καὶ τὸ ὄκνος προσηγορικόν.

Τὰ εἰς νος μονογενῆ δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ
τοῦ νος ἔν τι τῶν ἀντιστοιχίων, πλὴν τοῦ α, βα-
κύνος, κ—, ρύνεται, ὄκνος, κύθνος, πέφνος, ὕφνος, αἴφνος.
τὸ δὲ καπνός ὀξύνεται ἔχον τὸ α.

15 Τὰ εἰς μνος δισύλλαβα, εἰ παραλήγοι α με-
τὰ συμφώνου, βαρύνεται, θάμνος, ράμνος. τὸ δὲ
ἀμνός ὀξύνεται· ἀπὸ τοῦ α γὰρ καὶ ἐπιθετικῶ-
ἐπιθετικῶτε-
ρον
τέραν· ἄμενος γὰρ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μένος.

Τὰ εἰς νος δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους
20 μὴ φύσει μακρὰν, μονογενῆ μὲν ὄντα βαρύνεται,
ὔμνος, σκύμνος, τέμνος· τριγενῆ δὲ ὀξύνεται,
γυμνός, σιμνός, στυμνός, ὁ σκληρός.

Τὰ εἰς νος ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προση-
γορικὰ, μὴ ἔχοντα ἴδια θηλυκὰ, παροξύνεται, ἄτυ-
25 μνος, λύκαμνος, ἐπίδαμνος, αἰσαμνος. τὸ μέντοι
ἐρεμνός ἔχει θηλυκόν τὸ ἐρεμνή, ὡσπερ καὶ τὸ
ἐρυμνός, ὁ κεκαλυμμένος.

ἄ. 79) ισχνός abest.

Τὰ εἰς δύο ὄν βαρύνεται ἀπαρασχημάτιστα ὄντα θηλυκῶ γένει, βλέννος, θύννος, κύννος, δάθυνος, ἄργυννος, τύραννος. τὰ μέντοι ἔχοντα θηλυκὰ ὀξύνεται, ἔραννος, ὁ ποθεινός, ἄργεννος, κελαινός, ἔρεβεννός. 5

Τὰ εἰς ἕνος ἰταλιωτικὰ προπαροξύεται, φαλίριος, πατέριος. τὰροξύεται

Τὰ εἰς ἄνος δισύλλαβα κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ, μὴ ἔχοντα διαστολὴν, βαρύνεται, τάνος, φάνος, τὸ κύριον, πάνος, ὁ δίφρος. τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ἢ προσηγορικὰ ἔχοντα διαστολὴν ὀξύνεται, φανός. τὸ δὲ πλάνος βαρύνεται, καὶ τὸ νάνος, ὁ μικρός. 10

Τὰ εἰς ἔνος δισύλλαβα, τινὰ μὲν βαρύνονται, ἔνος, ὁ ἐνιαυτός, ξένος· τινὰ δὲ ὀξύνονται, κενός, 15 στενός.

Τὰ εἰς ἦνος κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, τῆνος, φῆνος, ὁ τόπος, φῆνος. τὰ δ' ἐπίθετα ὀξύνεται, φηνός, ὁ λαμπρός, πτηνός, ἔτι καὶ τὸ ληνός, μὴ ὄν ἐπίθετον. 20

Τὰ εἰς ἴνος δισύλλαβα βαρύνεται, νίνος, πίνος, δίνος, σκίνος. τὸ δὲ κλεινός, αἰνός, δεινός, ἔχινος ὀξύνεται μὴ ἔχοντα τὸ ἰ μόνον.

Τὰ εἰς ὕνος δισύλλαβα, εἰ μὴ κύρια εἶη, ὀξύνεται, θυμός, ξυμός, γρυμός, ἢ ρίζα τῶν ξύλων ἢ ἔτρα καὶ παχεῖα, κλυμός. 25

Τὰ εἰς ὠνος βαρύνεται, πρῶνος, κῶνος, ὦνος, ἢ τιμή.

Τὰ εἰς αινος καὶ οἶνος μονογενῆ βαρύνεται,
ἀγαινος αἶνος, αὔαινος, κόλαινος, οἶνος, σχοῖνος. τὸ μέντοι
δαφουρός κοινὸς τριγενής, ὡς περ τὸ δελφουρός, μελαινός,
καινός, αἰνός.

5 Τὰ εἰς νος διφθόγγῳ παραληγόμενα τῇ δια
 τοῦ ν μονογενῆ ὀξύνονται, καινός, γλαινός, βαι-
νός, ὅπερ οἱ ἄττικοὶ βαρύνουσι, κρουνός, βουνός,
κεραυνός. τὸ μέντοι καῦνος τριγενής. τὸ δὲ πύ-
ραυνος, ὁ χυτρόπους, προπαροξύνεται.

10 Τὰ εἰς ανος, τοῦ α βραχέος ὄντος, εἰ μὴ
 θηλυκὰ ἔχοι, εἰ μὴ πρὸ τοῦ α τὸ δ ἢ η ἢ ε
 ὑπάρχοι, προπαροξύνεται, στέφανος, κλίβανος,
λίβανος, χόανος. σσημείωται τὸ πελανός, οὔρα-
νός, σικανός. τὸ δὲ πιθανός ἔχει θηλυκόν. τὸ δὲ
 15δ πρὸ τοῦ α, διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ δανος, ὅτι πάντα
 ὀξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ὀφθείη πρὸ τοῦ δ τὸ ρ
 καταλήγον, οἷον ἡδανός, ὁ ἡδύς, οὔτιδανός, ἔλλε-
ἀπιδανός ἐφιλιά
ξαιτο δὲ ὁ κανων
 τὸ ρ, ἀπιδανός, ἐφιλιά-
ξαιτο κανόνα τὸ ρ πρὸ τοῦ δ ὑπάρχον, διὰ τὸ
 20δ ιόρδανος, ιόρδανος, ἃ προπαροξύνονται.

Τὰ διὰ τοῦ ανος τριγενῆ ὀξύνεται, στεγανός,
 ὁ πυκνός, πιθανός, ὁ πρᾶος, ικανός, ὁ ορφανός.

Τὰ διὰ τοῦ μενος μετοχικὰ ὀξύνονται, εἰ
 μὴ πάθος τι γένηται παρὰ τὴν φωνήν, τότε γὰρ
 25προπαροξύνεται. τὰ δὲ ὀξύτονα ταῦτα, στησα-
μενός, ἀκесаμενός, φαμενός, ιαμενός, σώζομενός.
παιδόν τὸ ιάλμενος προπαροξύνεται, ὡς παθῶν, ὡς περ
 καὶ τὸ ὄρμενος, κλύμενος, ἴκμενος.

Τὰ εἰς ἤρος (εἰς) ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ ἢ παρα- ἤρος
 σύνθετα ὀξύνεται, εἰ μὴ παρώνυμα εἴη κατὰ τρο-
 πὴν γένους θηλυκοῦ εἰς τὴν εἰς ὅς κατάληξιν γε-
 νόμενα, ἢ παρὰ γενικῆς ἀναπεφθέντα, ἢ παρὰ ἐπιπεφθέντα
 Συρακουσίοις παράγοιτο καθ' ὁμοιωματικὴν ση-5
 μασίαν. ὀξύνονται δὲ ταῦτα, τυρσηνός, ἀβυδη-
 νός. τὸ δὲ πανσέληνος σύνθετον, ὥσπερ καὶ τὸ
 δύστηνος, δίμηνος, τρίμηνος.

Τὰ εἰς ἰνος ὑπερδισύλλαβα τὸ ἰ βραχὺ ἔχον-
 τα σημαίνοντα μετουσίαν προπαροξύνεται, ἀρίδι-10 κρίθινος
 νος ⁸⁰), δάφνινος, φήγινος, πύρινος, ξύλινος, λί-
 θινος. Τὰ μέντοι ἀπὸ καιροῦ ἢ ἀπὸ ἐπιρρήμα-
 τος ὀξύνεται, οἶον θερινός, χειμερινός.

Τὰ εἰς ἰνος μακρὸν τὸ ἰ ἔχοντα, ὅσα ἐν ὕ-
 दाτι διαιτᾶται, προπερισπῶνται, ἐχίνος, κορα-15
 κίνος, φωξίνος, καρκίνος. ἐχρῆν κατὰ τὸ προπε- καὶ τὸ γυγίνος
 ρισπᾶσθαι ὁ μικρὸς βάτραχος. σπάνια δὲ τὰ ὀξύ-
 τωνα, ἐρινός, ὁ ἐρινεός ⁸¹), καὶ ὁ χαλινός.

Τὰ εἰς ἰνος τὸ ἰ μακρὸν ἔχοντα, κύρια, ἐ-
 θνικὰ, ἢ ἐπιθετικὰ, ἢ ὑποκοριστικῶν ἔννοιαν ἔχον-20
 τα προπερισπῶνται, φιλίνος, κρατίνος, ἐχίνος τὸ
 κύριον, λατίνος, λεοντίνος, ῥηγίνος, μαμερτίνος.
 τὸ δὲ λαρινός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς εινος ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ παρώνυμα
 ὀξύνεται, φαεινός, σκοτεινός, ἀλγαινός, βορεινός,25
 ταπεινός τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ εὐξείνος σύνθετον
 ὄν προπαροξύνεται.

80) κρίθινος.

81) ἐρινός ὁ ἐρινός.

υπέρ

Τὰ εἰς εὐρος ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται· εἰ δέ τι ὀξυτονηθῆ ἔθνικόν εὐρέθη, κίνδυνος, πά-
 χυνος, βόθυνος. τὸ μέντοι βυθινός και μαρναν-
 δινός ἔθνικα τὸ μέντοι ὁμόσυνος ἀπὸ μετοχῆς
 5 μετήχηθη.

Τὰ εἰς ωνος ἀπλᾶ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται,
 κοινωνός, οἰανός, γελωνός. τὰ δὲ σύνθετα προ-
 παροξύνεται, τετραώνος, ἄφωνος, ἄγωνος. τὸ
 δὲ κόφωνος κύριον, τὸ δὲ κορωνός προσηγορι-
 10 κόν ⁸²).

Τὰ εἰς ξος θηλυκὰ βαρύνονται, λίπαξος, ἄρα-
 ξος, ἀκρωτήριον, πύξος, ἡ πόλις και τὸ φυτόν. τὸ
 μέντοι ἰξός ὡς προσηγορικόν ὀξύνεται, και τὸ λο-
 ξός, φαξός, ὡς ἐπίθετα, και τὸ καραξός, ὡς ἔ-
 15 θνικόν.

Τὰ εἰς πος δισύλλαβα μὴ ὄντα ἐπιθετικά
 παραλήγοντα διχρόνω ἢ μακρῷ φωνήεντι βαρύνε-
 ται, ἵπος ἢ παγίς, ῥύπος, ῥῶπος, ὁ παντοδαπός
 φόρτος, κῆπος.

20 Τὰ εἰς πος δισύλλαβα παραλήγοντα διχρόνω
 καταλήγοντι εἰς μ ἢ π βαρύνεται, ἵπος, κάμπος,
 λάμπος, κύριον· λαμπός δὲ τὸ ἐπίθετον. τὸ δὲ
 καρπός ὀξύνεται.

Τὰ εἰς πος δισύλλαβα μὴ ἐπιθετικά ἔχοντα
 25 ἔν τῇ παραληγουσῇ μετὰ συμφώνου ἢ συμφώ-
 νων, εἰ μὴ διαφορὰν τινὰ ποι εἶη ⁸³), ἢ ὑποστρέ-

⁸² προσηγορικόν
 ἐπίθετον (sic).

83) τινὰ ποιήη.

φει εἰς ῥῆμα τῷ ε̄ παραληγόμενον, βαρύνεται, τρόπος ὁ τρέπων, τροπὸς ὁ τετραμμένος, κόμπος τὸ προσηγορικόν, κομπὸς τὸ ἐπίθετον, τόπος, κόπος, κόλπος, δόρπος. τὸ μέντοι σκοπὸς οὐκ ἐξύνεται, ὡσπερ τὰ ἐπίθετα, λοιπὸς, γρυπὸς, πομπὸς, χαλεπὸς.

Τὰ διὰ τοῦ δαπος πάντα παρηγμένα οὐκ ἐξύνεται, ἡμιδαπος, ποδαπὸς, παντοδαπὸς, ἀλλοδαπὸς. ἔτι τὰ ἐπιθετικά, σύνθετα τῷ ὦ παραληγόμενα, αἰμωπὸς, κελαινωπὸς, πολυωπὸς. 10

Τὰ εἰς ποσ̄ ὑπερδισύλλαβα ἀρσενικὰ ὄντα καὶ ἐπιθετικά, εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ ὦ, προπαροξύνεται, ἄροπος, ἀναπος, ἀστέροπος, ὄλυμπος, εὐριπος, χάροπος τὸ κύριον, χαροπὸς δὲ τὸ ἐπίθετον. σεσημειῶται τὸ ἀτραπὸς οὐκ ἐξύνόμενον. τὰ δὲ 15 παραληγόμενα τῷ ὦ κύρια ἢ προσηγορικὰ καὶ βαρύνεται καὶ οὐκ ἐξύνεται. τὰ μὲν οὖν κύρια ἀπὸ φύσει μακρᾶς ἀρχόμενα οὐκ ἐξύνεται, οἰνωπὸς, ἀσωπὸς, ὄρωπὸς. σημειῶσαι τὸ αἰσωπὸς. τὸ δὲ κριτωπὸς καὶ μελάνωπος κύρια οὐκ ἀπὸ μακρᾶς ἀρχονται. 20 τὸ δὲ ἀνθρωπὸς προσηγορικόν προπαροξύνεται. τὸ μέντοι στενωπὸς οὐκ ἐξύνεται προσηγορικόν ὄν, ἐπὶ θηλυκοῦ μόνου. ἔτι καὶ τὸ ἀλωπὸς οὐκ ἐξύνεται.

κρίτ.

Περὶ τῶν εἰς ποσ̄.

Βιβλίον η̄.

εἰς ποσ̄, ποσ̄, ποσ̄, τὸς, ποσ̄, καὶ τῶν κα- 25 δεξιάς

Τὰ εἰς ποσ̄ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ἄ κύρια ὄντα ἢ προσηγορικὰ βαρύνονται, λάρος, κάρος, φάρος, σάρος ποταμὸς, πάρος. τὰ μέντοι

ἐπιθετα ὀξύνεται, μναρός ὁ ἡδύς, λαρός ὁ γλυκὺς, φαρός, βλαρός.

Τὰ εἰς ἦρος δισύλλαβα κύρια ὄντα βαρύνεται, εὐῆρος ⁸⁴⁾, τῆρος, ἦρος. τὰ δὲ προσηγορικά, δει μὴ ἀπὸ συμφώνων ἀρχοῖντο, ὀξύνεται, κηρός, φηρός. τὸ μέντοι κλήρος βαρύνεται, ὡς ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρξάμενον.

Τὰ εἰς ἦρος δισύλλαβα ἐπιθετικά ὄντα μετὰ θηλυκῶν, εἰ μὴ ἀπὸ ἡμιφώνου ἀρχοῖντο, ὀξύνεται, ιοσκληρός, ξηρός. τὸ δὲ λήρος μονογενές.

Τὰ εἰς ἦρος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ι κύρια ὄντα βαρύνεται, ἶρος, πίρος, τίρος, σπίρος τὸ κύριον. εἰ μέντοι προσηγορικά εἰ ἐπιθετικά εἶη, ὀξύνεται, ἰρός ὁ ἰερός, λιρός ὁ ἀνακτῆς ειρός τὸ ἡπροσηγορικόν, ὁ κατώγειος οἶκος.

Τὰ εἰς ὄς δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ο βαρύνεται, ὅποτε γίνεται ἀπὸ τῶν παραληγομένων τῇ εἰ διφθόγγῳ ⁸⁵⁾ ρήμάτων, εἰ μὴ τις διαστολή γένοιτο, σπόρος, ὅτι σπείρω, πτόρος ὁ πταρμὸς, ποῶτι πτείρω, φθόρος, ὅτι φθείρω, μόρος, ὅτι μείρω, κόρος, ὅτι κείρω, φόρος, ὅτι φέρω, φορός δὲ ὁ ἄνεμος ὀξυτόνως, ὄρος, εἶρω γὰρ, ὄρός τὰ ⁸⁶⁾ ἀφυλιζόμενον τοῦ γάλακτος, ὀξυτόνως ⁸⁷⁾. τὸ μέντοι βορός ὁ πολλὰ ἐσθίων, καὶ τὸ χορός, καὶ ὁ

84) εἶρος pro εὐῆρος.

85) τῇ ε ἢ ο διφθόγγῳ (αιε).

86) ὄρος δὲ ὀξυτόνως τὸ.

87) ὀξυτόνως absct.

σορός ἢ τᾶφος, καὶ τυρός ὀξύεται· οὐ γὰρ γίνονται ἀπὸ τοιούτων ῥημάτων. σσημειώται τὸ δαρὸς ὁ δεδαρμένος, εἰ καὶ ἐκ τοῦ δείρω γίνεται.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ὑ βραχεῖ βαρύνεται, σύρος, τύρος. εἰ δέ τι ²⁸⁾ ἔχεις ἐπιτεταμένον, κύρια μὲν ὄντα βαρύνεται, κύρος, σκύρος ἢ κῆρος, φύρος· μὴ αὐτὰ δέ, ὀξύεται, πυρός· ὁ αἶτος, τυρός, ξυρός.

Τὰ εἰς ρος μενογενῆ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ω βαρύνεται, δῶρος, βῶρος, χλωρός τὸ ἰο κύριον. σσημειώται τὸ σωρός τὸ πλήθος. τὰ μέντοι ἐπιθετικά ὀξύεται, χλωρός, βλωρός, ὁ ὑπόλευκος, ζωρός ὁ μικρός, μωρός, καὶ μῶρος ἀτιμῶς.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ αἰ ⁵ διφθόγγῳ, εἰ μὲν κύρια εἶη, βαρύνεται, σφαῖρος, σκαῖρος· εἰ δέ μὴ οὕτως, ὀξύεται, καιρός. τὸ δαῖρος διαφορεῖται, ἦτοι ὁ καυστικός.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα τῇ αν διφθόγγῳ παραληγόμενα ἐπὶ ἐμπύχων τιθέμενα βαρύνεται, φλαῦρος, σαῦρος, καῦρος ὁ κακός. σημειῶσαι τὰ σταυρὸς ἄψυχαν· καὶ τὰ μαῦρος ἀπὸ τοῦ ἀμαυρὸς γέγονεν.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα τῇ εν παραληγόμενα σπάνια βαρύνονται, εὔρος, πλεῦρος. τὸ δέ λευρός ²⁵ ἐπίθετον, καὶ νευρός ὄνομα ἔθρους.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἀπλᾶ παραληγόμενα τῇ

28) τι abest.

εἰ μὴ τι

οὐ διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μὴ τις εἴη κατὰ διαστολήν, οὖρος ὁ ἄνεμος, οὐρός, τόπος ὁ περιορίζων τὰς ναῦς, φρούρος τὸ κύριον, φρουρός τὸ ἐπίθετον, κοῦρος, φοῦρος, λοῦρος πλακοῦντος εἶδος. τὸ δὲ κηπουρός, καὶ οἰκουρός, ὡς σύνθετα, ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ $\bar{\alpha}$, μονογενῆ ἢ κυρία, προπαροξύνεται, πίνδαρος, πάνδαρος, κόμαρος.

10 Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα δεδιπλασιασμένα κατ' ἀρχὴν, καὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν εἰς $\bar{\rho}$ καταλήγοντα, προπαροξύνεται, βάρβαρος, τάρταρος, μάρμαρος, κέρβερρος, πέρπερος, βόρβορος.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα $\bar{\alpha}$ ἰσυνεσταλμένῳ ἢ ἐκτεταμένῳ, τριγενῆ ὄντα ὀξύνεται, εἰ μὴ δεδιπλασιασται ἐν τῇ ἀρχῇ, χαλαρός, λιπαρός, χλιαρός, ψαφαρός, λαγαρός ὁ ἀσθενής. τὸ μέντοι φλύαρος προπαροξύνεται, οὐκ ἔχον θηλυκὸν, καὶ τὸ ἔγκαρος ἢ ἔγκυρος.

20 Τὰ διὰ τοῦ τερος τρισύλλαβα, εἰ ἔχει τὴν ἄρχουσαν μακρὰν, προπαροξύνεται, φέρτερος, βέλτερος, κήτερος⁸⁹), ὕστερος, δεύτερος. τὸ δὲ κατερός (sic) ὀξύνεται ἀπὸ τοῦ κρατερός.

Τὰ διὰ τοῦ ερος τριβράχεια τότε βαρύνονται, ὅτε πνευματικὴν ἔννοιαν ἔχει, ἢ ἐκ δύο προσώπων ἐν τι τὸ κατηγόρημα ποιεῖται; πρότερος, πρότερος, ἕτερος, οἷς ἠκολούθησε καὶ τὸ ἐκάτερος.

89) κύντερος.

Τὰ εἰς τέρας ὑπερτρισύλλαβα συγκριτικά, ἢ συγκριτικῶς παραληγόμενα προπαροξύνεται, κύων-
 τερος, βέλτερος, μελάντερος, ορέστερος. τούτοις
 ἠκολούθησε καὶ τὸ κασαίτερος, εἰ καὶ προσηγορι-
 κόν ἐστὶ. τὸ μέντοι ἀριστερός οξύνεται.

*ὁξύνεται, ὡς διὰ
 τῆς, καὶ δεξιτέ-
 ρος τὸ δὲ ἀμφὶ
 τῆς ἐπιθετικῶν
 τὸ δὲ ἀμφότερος
 ὡς κῆρον ὁξύνεται*

Τὰ διὰ τοῦ ἑρος τριγενῆ ὄντα καὶ τριβράχεια
 ὁξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔχοι τὸ τ πρὸ τοῦ ε, γο-
 ερός, νοερός, ψογερός, δροσερός, τρυφερός.

Τὰ διὰ τοῦ ἦρος ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, εἴτε
 κύρια εἴτε προσηγορικά εἴτε ἐπίθετα, μὴ ἔχοντα
 κατ' ἰδίαν θηλυκὰ, προπαροξύνεται, ὄμηρος, σί-
 δηρος, φάληρος, τριέτηρος, πενταέτηρος, τετρα-
 φάληρος. τὰ μέντοι διὰ τοῦ ἦρος ὑπὲρ δύο συλ-
 λαβᾶς ἐπιθετικά ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ ὁξύ-
 νεται, λαπηρός, ἀταρτήρος, τυχηρός, ὀλισθηρός.
 ἰστέον δέ, ὅτι τὸ πόνηρος καὶ μόχθηρος ἀεὶ οἱ ἀτ-
 τικοί ἀντὶ τοῦ ὁξύνειν προπαροξύνουσι, ὅταν τὰ
 ἐπίμονον καὶ ἐπιμόχθηρον σημαίῃ.

ἢ π-

*ἀεὶ τὸν
 ἐπιμόχθον*

Τὰ εἰς ῥος ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς παραληγόμενα
 τῆ εἰ διφθόγγῳ ἢ μόνῳ τῷ ε̄ ἐκτεταμένῳ βαρύν-
 νεται, κάμειρος, ὄνειρος, πέπειρος, μάγειρος,
 στάλειρος, σύσειρος⁹⁰). τὸ καυστειρός οὐ μαρτυ-
 ρεῖται, ἀπὸ γὰρ τοῦ ἠοδρῆση εἰς εἰ.

Τὰ εἰς ῥος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ
 ὀ, σὴθητα ὄντα, προπαροξύνεται, κατήγορος,
 συκήγορος, περὶ ὧν ἐν τῷ τέλει λέγομεν· νῦν δὲ
 διαληφόμεθα περὶ τῶν ἐχόντων τὸν τόνον ἐν τῇ
 παραληγούσῃ, ἄνορος, πάπορος, κατάμορος.

κα. 90) στάλιρος, σύσειρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τὸ ὕ κύρια ἢ προσηγορικὰ, μὴ περιεκτικὰ, ἢ ἐπιθετικὰ, ἔχοντα κατ' ἰδίαν θηλυκὰ, προπαροξύνεται, πάρσυρος, δίπυρος ὁ θερμὸς, μάρτυρος, δάργυρος. τὸ δὲ ἀχυρὸς ὁ ἀχυρῶν παρὰ ἀττικοῖς ὀξύνεται, ὡς περιεκτικόν. τὰ δὲ ἔχοντα θηλυκὰ τριγενῆ ὀξύνεται, λιγυρὸς, καπυρὸς, άλμυρὸς, ὀ-
ἐκυρὸς ὁ πενθε-
ρος.

Τὰ διὰ τοῦ ωρος ὑπερδισύλλαβα κύρια προ-
 10 παροξύνεται, θεόδωρος, ἄψωρος, ισόδωρος. τὰ μέντοι προσηγορικὰ ἢ ἐπιθετικὰ καὶ ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ ὀξύνονται μὲν, ὅσα ἔχει ἔννοιαν τοῦ ωρος ῥήματος, θεωρὸς, ύλιωρὸς, ὁ γνήσιος φύλαξ, ιωρὸς, πυλωρὸς. τὰ δὲ βαρύνεται, νέω-
 15 ρὸς, ἀσχέωρος, μετέωρος, ὀλίγωρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῆ
 20 αι διφθόγγῳ προπαροξύνονται, κἄν ἐπιθετικὰ ὑ-
 πάρχωσιν, εὔκαιρος, ἄκαιρος. τὸ μέντοι ἑταῖρος προπερισπάται.

Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῆ
 20 αυ διφθόγγῳ, μὴ ἔχοντα θηλυκὰ, προπαροξύνε-
 ται, πίσαυρος, ἐπίδauρος, κένταυρος, ἄναυρος.
 τὸ δὲ θησαυρὸς ὡς περιεκτικόν ὀξύνεται, ὡς περ
 καὶ τὰ τριγενῆ ἄμαυρὸς, ἄφαυρὸς.

Τὰ εἰς ρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα
 οὐ προπαροξύνεται, ἐπίκουρος, ἐπάρουρος ὁ κη-
 25 πουρὸς, ἔλουρος ἐθνικόν, μελάνουρος, καλίνουρος,

91) ἐκυρὸς, πενθερός.

καλιούρος τὸ φυτόν. σσημειώται νομίουρος ὁ τὴν ^{νομιστοῦρος} νομὴν φυλάττων, καὶ ὑλοκουρός ὁ τὴν ὕλην τέμνων.

Τὰ εἰς ρος τρισύλλαβα παραληγόμενα τῆ ου ὀξύνεται, εἰ ἔχοι τὴν ἄρχουσαν μακράν, οἰκουρός, 5 κηπουρός, τηλουρός ὁ μακράν ὦν. τὰ μέντοι προπερισπώμενα δισύλλαβα ὀράται ἔχοντα ἐν τῇ ^{τριε:} πρὸ τοῦ ου δύο σύμφωνα, ἢ καὶ πλείω τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν βαρυντόνων, ἀρκτουρός, ἀγχοῦρος, κλαγχοῦρος, ὁ κρατι- ¹⁰ ^{κρακτικός} κός (sic). τὸ δὲ λάμπουρος προπαροξύνεται, καὶ τὸ κέρκουρος εἶδος πλοίου.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς νε ὀξύνεται, νεκρός, νεβρός, νεφρός. 15

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς τοῦ γ βαρύνεται, μονογενῆ ὄντα, φάγρος, πάγρος, γόγρος. τὰ δὲ τριγενῆ ὀξύνεται, λυγρός, ὕγρος, μεθ' ὧν καὶ ἀγρός.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἔχοντα δ̄ μονογενῆ²⁰ βαρύνεται, ἄνδρος, κόδρος, φαῖδρος τὸ κύριον. φαῖδρος δὲ ὁ λαμπρός ὀξύνεται, ὡς τὸ καὶ κυδρός ²²) ὁ τίμιος. σσημειώται τὸ χανδρός ὀξυνόμενον, οὐ τὸ ἐπίθετον τριγενές ὄν, ἀλλὰ τὸ προσηγορικόν, εἶδος ἐντέρου ὄν. 25

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα τριγενῆ ἔχοντα δασυ πρὸ τοῦ ρ ὀξύνεται, νωθρός, σαθρός, ψυχρός,

92) ὡςπερ καὶ τὸ κυδρός.

ἐχθρός, αἰσχρός, στιφρός ὁ συναστραμμένος. σα-
σημειώται τὸ γλίσχρος.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου ἀρχό-
μενα ὀξύνεται, μακρός, πικρός, μικρός, νεκρός,
5 βλοκρός, τευκρός τὸ ἐθνικόν, τεῦκρος δὲ τὸ κύ-
ριον. τὸ δὲ ἄκρος καὶ ἴγκρος βαρύνεται.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἔχοντα π̄ πρὸ τοῦ ρ̄
μονογενῆ μὲν παροξύνεται, κόπρος, κάπρος, κύ-
προς, λάμπρος τὸ κύριον, λαμπρός τὸ ἐπίθετον.
10 ιοτριγενῆ δὲ ὄντα ὀξύνεται, σαπρός, λεπρός, λυ-
πρός.

Τὰ εἰς ρος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ρ̄ τὸ
τ̄ μόνον ἢ μεθ' ἑτέρου μὴ ἐπιθετικὰ βαρύνεται,
χύτρος, λεύκτρος, οἰστρος, βόστρος, ἴστρος. τὸ
15 δὲ δαιτρος ὀξύνεται, καὶ τὸ οἰκτρος, ἔτι καὶ τὸ
φιτρος ὁ κορμός.

Τὰ εἰς δύο ρρ̄ ἐπιθετικὰ ὄντα ὀξύνεται, στερό-
ρός, πυρόρος τὸ ἐπίθετον, πύρρος δὲ τὸ κύριον,
ὡσπερ καὶ τὸ ὑρόρος.

20 Τὰ εἰς ρος ὑπερδισύλλαβα μετ' ἐπιπλοκῆς
συμφώνου ὀξύνεται ἐπιθετικὰ ὄντα, φαλακρός,
● κ. τὸ μελοβρός, ἐρυθρός. τὰ δὲ σύνθετα τῆς κατὰ τέ-
λος συνθέσεως ὑπερβαινούσης μίαν συλλαβὴν βα-
ρύνεται, δειλανδρος, ἀνανδρος, ἐνυδρος, ἀνυδρος,
25 ὑπανδρος, φίλανδρος, αἰδρος.

Τὰ εἰς ρος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς κύρια ὄντα
μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου προπαροξύνεται, εἰ μὴ
ἐθνικὰ εἶη, μίνυθρος, ἐρυθρος, χάραθρος ποτα-

μός, σκάμανδρος. τὸ δὲ οἰνωτρός κύριον, ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος.

Τὰ εἰς σος διβράχεια βαρύνεται, θράσος, κάσος, δράσος, πίσος τὰ ὄσπριον, μέσος, ἴσος, πόσος, ὄσος, τόσος⁹³⁾. 5

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα τῷ ἡ παραληγόμενα ὀξύνεται, κρωσσός⁹⁴⁾ ἢ ὑθρία, κνωσσός. τὸ μέν- κρωσσός
κνωσσός
ἄλλος ἀπό
ται ἀπὸ τοῦ σώσω⁹⁵⁾ βαρύνεται.

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα ἀρσενικὰ μονογενῆ παραληγόμενα διχρόνῳ ἐκτεταμένῳ βαρύνεται, ἴσος¹⁰ τὸ κύριον, κίνσος, κρίσος τὸ κύριον, πίσος τὸ κύριον. τὸ δὲ λισός ὀξύνεται, καὶ τὸ μεσός ἔθνικόν, καὶ τὸ χρυσός. μυσός

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα παραληγόμενα διφθόγῳ ὀξύνεται, ὅτε ἐπιθετικά εἴη, ἢ ἐπὶ πόλεως¹⁵ κεῖται; παῖσος πόλις, λουσός, πραισός, ὅτι ὀξύνεται καὶ τὰ ἐπιθετικά δὲ, βλαισός. τὸ μέντοι ναῖσος βαρύνεται, καὶ τὸ βλαισός κύριον, καὶ τὸ γαῖσος πρῶσηγορικόν, εἶδος θόρατος ὄν. πραισός ἔτι
ὅτι

Τὰ εἰς σος δισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τέλους συλ-20
λαβῆν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν βαρύνεται· εἰ δέ
τι εὐρεθῆ ὀξυνόμενον, τοῦτο ὠφθῆ ἐν τῇ πρὸ τέ-

93) ὄσος, τόσος absunt.

94) Τὰ εἰς σος δισύλλαβα τῷ ἡ παραληγόμενα βαρύνεται; νῆσος, βῆσος, μῆσος, ῥῆσος.

Τὰ εἰς σος θηλυκὰ δισύλλαβα τῷ ω παραληγόμενα ὀξύνεται, κρωσσός κ. τ. λ.

95) sic.

λους συλλαβῆ ἔχον $\bar{\iota}$ ἢ $\bar{\alpha}$. καὶ βαρύνεται μὲν ταῦτα, κόρσος ὁ κρόταφος, μόλσος ὁ δῆμιος, καὶ τὸ σέλινον, μόρσος, χέρσος, θάρσος, μύρσος. σσημειώται τὸ πυρσός⁹⁶) ὀξυνόμενον, τὸ κισσός καὶ δάρσός.

Τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ ἀμεταβόλου τὸ $\bar{\alpha}$ ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ βαρύνεται, βάγαρος, μέγαρος. τούτοις ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ἀγάθυρσος, εἴτε κύριον εἴτε ἐθνικὸν εἶη.

10 Τὰ εἰς σος δισύλλαβα ἔχοντα καὶ ἕτερον σ κλιτικὸν ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ μὴ κατὰ πάθος ὀξύνεται, βισσός τὸ ἐθνικὸν, θυσσοί, ἀσσοί, δισσοί, τρισσοί, κισσοί. ὡσαύτως καὶ τὸ ὕσσοι, καὶ ἔσσοι ἐπὶ τοῦ κενταύρου. τὸ γὰρ γλωσσοί ὁ
15 λάλος παρὰ τὸ γλώσσα γέγονε παρωνύμως. τὸ δὲ κάσσοι ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἔστι δὲ καὶ εἰδός τινος ἱματίου οὕτω καλουμένου.

20 Τὰ εἰς ος ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὸ $\bar{\alpha}$ συναρσταλμένον, ἐνός ὄντος τοῦ σ, προπαρῶνται, βάνιασος καὶ β· κόμπασος, ἄρπασος, δάμασος, βάνιασος. σημειώσαι τὸ κερασός φυτὸν ὀξυνόμενον, τὴν δὲ πόλιν

βαρύνουσι. τὸ μέντοι ἐγγυσσοί (sic)⁹⁷ ἐπιτεταμένον ἔχον τὸ $\bar{\alpha}$ ὀξύνεται, καὶ τὸ παρνασσοί δύο σσ $\bar{\alpha}$ -

25 ἔχον. Τὰ εἰς ος ὑπερδισύλλαβα ἀκτῶ τῶν ἔχοντα ὀξύνεται. ἔφρσος, ἔρσος. τὸ μέντοι θυεσσοί δύο σσ ἔχον ὀξύνεται.

ἔχοντα ἔφρσος.
(ἰσχυρὰ φ ἔρσος βαρύνεται. Μοι.)

96) μυσσοί (sic).
97) ἐγγυσσοί.

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma$ ς ὑπερδισύλλαβα τῷ $\bar{\eta}$ παραληγόμενα ὀξύνεται· εἰ δέ τι βαρύτονον εἶη, παρώνυμον ἂν εἶη, καὶ ἔννοϊαν συνθέσεως ἔχοι· ταρτησσοῦς, λυρνησσοῦς, λυκαβησσοῦς. τὸ μέντοι κάβησσος⁹⁸) τινὲς βαρύνουσι. βαρύνεται δὲ ταῦτα, μάρ-5 πησσοῦς ἀπὸ τοῦ μάρπισσα⁹⁹). τὸ δὲ μυρόνησος, χερρόνησος¹), προικόνησος, ἐλαφόνησος, καὶ ἔτι τὸ πελοπόννησος²) σύνθετα.

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma\sigma$ ς ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους $\bar{\iota}$ εἰς $\bar{\sigma}$ καταλήγον μονογενῆ ὄντα προπα-10 ροξύνεται, κυπάρισσος, νάρκισσος, καὶ τὸ φυτὸν καὶ τὸ κύριον, μέλισσος. τὸ μέντοι περισσοῦς τριγενές. σεσημειῶται τὸ τελμισσοῦς.

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma$ ς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἐκτεταμένον λήγοντα ὀξύνεται· εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο¹⁵ παρώνυμον ὤφθη ἀπὸ θηλυκοῦ³)· κηφισσοῦς, ἰλισσοῦς, κερδισσοῦς. τὸ δὲ ἄρκισος ἄρκισα, λάρισος λάρισα, ἀπὸ θηλυκῶν.

Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma$ ς ὑπερδισύλλαβα τῷ \bar{o} παραληγόμενα ἐν διπλασιασμῷ τοῦ $\bar{\sigma}$ ὀξύνεται, νεοσσοῦς, κο-20 λωσσοῦς, μολωσσοῦς.

ἰα. 98) κάρησσοι.

ἰα. 99) ἀπὸ τοῦ μάρπησσα.

ἰβ. 1) χερρόνησοι.

ἰβ. 2) πελοπόννησοι.

ἰβ. 3) Τὰ εἰς $\bar{\sigma}\sigma$ ς ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς $\bar{\iota}$ ἐκτεταμένον λήγουσαν ὀξύνεται, εἰ δέ τι βεβαρυτόνηται, τοῦτο παρώνυμον ὤφθη ἀπὸ θηλυκοῦ.

Τὰ εἰς δύο σσ παραληγόμενα τῷ ῡ προπαρο-
ξύνεται, μέθυσσοσ, γόγγυσσοσ, διόνυσσοσ.

Τὰ εἰς σσοσ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ρ (sic) ⁴⁾
^{2) λωσος} παραληγόμενα ὀξύνεται, κερωσσοσ. τὸ δὲ ἄμυ-
σσοσ ⁵⁾ ἐν σ ἔχει.

Τὰ εἰς τος δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ οῡ ἢ
οῑ ἢ αῑ διφθόγγῳ, μὴ τῇ εῑ, ἀρσενικὰ ὄντα, μὴ
ἐπιθετικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ μέρος σώματος ση-
—, κλοῖτος, μαινει, πλοῦτος, οἶτος, προῖτος, γοῖτος ὁ ῥῦπος,
10 λαῖτος, βροῦτος. τὸ δὲ κλειτὸς ἔχει τὴν εῑ. καὶ

τὸ γλουτὸς σώματος μέλος δηλοῖ. καὶ τὸ βρουτὸς
δηλυκὸν, κόμη αἰγύπτου. καὶ τὸ παιτὸς ἐθνικόν.

Τὰ εἰς τος δισύλλαβα παραληγόμενα ἐνὶ τῶν
φύσει μακρῶν κύρια ὄντα βαρύνεται, κλη̄τος, δᾱ-
15 τος, ὠτος. τὸ μέντοι λωτὸς οὐ κύριον. εἰ μὲν-
τοι ἐπιθετικὸν εἶη παραληγὸν τῷ ἦ ἢ τῷ ῶ, ὀξύ-
νεται, εἰ μὴ ἐπὶ ἀριθμοῦ τάττοιτο, ρητὸς, πλω-
τος, πρωτὸς ὁ πεπρωμένος. πρῶτος δὲ ἐπὶ ἀρι-
θμοῦ.

20 Τὰ εἰς τος διβράχεια μονογενῆ βαρύνεται, ὁ-
πότε μὴ ἐπ' ἀθροίσματος ἢ κύρια εἰσὶν ἀπὸ ἐπι-
θετικῶν, βάτος, λάτος, βρότος τὸ εἶμα, βροτὸς
δὲ ὁ φθαρτὸς τὸ τριγενές. πότος τὸ συμπόσιον,
ποτὸς δὲ τὸ πινόμενον, πάτος ἢ ἀναστροφή, στρα-
25 τος τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος, στρατὸς δὲ τὸ

ὀξύνεται. τὰ εἰς σὺναγμα. τὸ δὲ κριτὸς καὶ κλιτὸς ὀξύνεται, βα-
τος διβράχεια ἐπι-
θετικὰ μὴ ἐπὶ
ἀριθμοῦ τάττο-
μανα ὀξύνεται,
βάτος,
16. 4). τῷ ῶ.
5) ἄμυσσοσ.

αδφ μεταστῆ, πιστός, ευστός, μαστός¹⁰⁾, μιστός, κα-
στός. τὸ δὲ πλείστος, λῶστος, ῥᾶστος, ὑπερθε-
τικά ὄντα βαρύνεται· καὶ τὸ δύστος ὁ δύστηνος,
καὶ πόστος ἐκ τοῦ πόσατος γέγονεν.

πνικτός
είστος
5 Τὰ εἰς τος ῥηματικά, μὴ ὄντα ἀριθμητικά,
πρὸ τοῦ τ τὸ κ ἢ τὸ π ἔχοντα ὀξύνεται, πλε-
κτός, ἐλκτός, πνικτός, θρεπτός. τὸ δὲ οἶκτος βα-
ρύνεται, οὐ γὰρ ῥηματικόν, καὶ τὸ ἄρκτος, καὶ
πόκτος ὁ πόκος, καὶ τὰ κάκτος. τὸ δὲ πέμπτος,
10 ἔκτος τὰ ἀριθμοῦ¹¹⁾ βαρύνεται. τὸ μέντοι πεμ-
πτός ὀξύνεται τὸ ἐπιθετικόν, καὶ τὸ ἔκτος ὁ ἔχων,
ἔκτος δὲ τὸ χωρὶς ἐπιρῥημα.

Τὰ εἰς διπλοῦν τι βαρύνεται, χωρὶς τῶν
ἀττικῶν, κόττος, ῥύττος, κάττος. τὰ δὲ ἀττικά
15 ὁμοτονεῖ τοῖς κοινοῖς, ἐξ ὧν γέγονε, κιττός, ὅτε
κισσός, τριττός, ὅτι τρισσός.

Τὰ διὰ τοῦ τατος ὑπερθετικά προπαροξύνε-
ται, οἰωτάτος, καὶ ὅσα εἰς στος ὑπερθετικά, λαμπρότατος,
σεμνότατος, κάλλιστος, κύνιστος, ἄριστος. ὁμοίως
20 καὶ τὸ πλατάνιστος ἀπὸ τοῦ πλάτανος.

είστος
Τὰ εἰς τος ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ προσηγο-
ρικά παραληγόμενα τῷ α προπαροξύνεται, ἔλα-
τος¹²⁾, ὕπατος, ἄατος, θάνατος, ἔραστος τὸ κύ-
ριον, ἐραστός ὁ ἐπιθυμητικός.

εί
25 Τὰ διὰ τοῦ ατος παρηγημένα ἦ¹³⁾ καὶ ῥημα-

10) μαστός absent.

11) τὰ τοῦ ἀριθμοῦ.

12) ἔλατος.

τικά εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς μι ληγόντων, ἢ ἀπὸ δευ-
τέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων προπαροξύνου-
ται, μέστος, πύματος, ὀγδόατος, τρίτατος, τέ-
ταρτος, νέατος. τὸ μέντοι ἐρατὸς, ἐλατὸς, ὀξύ-
νεται. ὡσαύτως δὲ ὀξύνεται καὶ τὰ ἀπὸ τῆς δευ-5
τέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων μακρὸν ἔχοντα
τὸ α, περατὸς, θεατὸς, φρατὸς, ιατὸς.

Τὰ εἰς τὸς τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ α,
κύρια ὄντα καὶ προσηγορικά, προπαροξύνεται, μέ-
γιστος, πέλετος, ἔχτος, δέρκτος, μένετος τὸ κύ-10
ριον, μερέτος τὸ ἐπίθετον. τούτοις ἠκολούθησε μεκτός
καὶ τὸ ἔμετος, ὡς ἔχον ε ὡπερ τὰ ἀνώ. τὰ δὲ
ἔχοντα α ὁμοίως, ἄργετος, ἄρετος, ἀνετος, ἀνε-
τὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, πάγετος, ὅπερ ὀξύνει ἢ συν-
ῆθεια. ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ νιφετὸς, ὑετός, καὶ 15
τὸ αἰετός.

Τὰ διὰ τοῦ ετος τρισύλλαβα προσηγορικά ἢ
ἐπίθετικά ὀξύνεται, εἰ μὴ παρωνύμως τετύπωνται,
κοπετός, πυρετός, τοκετός, συρφετός, ἀφυσγετός,
ἢ ἀκαθαρσία. τὸ μέντοι ἄσχετος, ἄσπετος, γονύ-20
πετος ὁ χαῦνος, προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς τὸς κύρια ἢ ἐπίθετα παραληγόμενα
τῷ ἢ μορογενῆ βαρύνονται. εἰ (sic)¹⁴⁾ προπαρο- affant.
ξύτοια, ἄρητος, δάμητος, μέλητος, βύνητος, εἰ-
δος ἱματίου παρ' αἰγυπτίους, τρύγητος ὁ καιρός²⁵
μορογενῶς, τρυγητός δὲ τὸ τρυγόμενον. τοιοῦτον
καὶ τὸ ἄμητος καὶ ἀμητός. τὸ δὲ ἐψητός¹⁵⁾, λα-

14) εἴτε προ εἰ.

15) ἔψητός.

λητός, οξύτονα και επιθετικά· και τὸ ἀλαλητός
τοῦ ᾱ. ἀπὸ τοῦ λαλητός προσθέσει ᾱ.

Τὰ εἰς τὸς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα
τῶ ἢ ἀπλᾶ τριγενῆ οἰκνύεται, δωρητός, ἀσηκτός,
ἔκοσμητός, ἀγαπητός, ὠνήτός. τὸ δὲ ἀρρήτος, ἀκλή-
τος, ἄητός ὁ ἀκατάπαυστος ἀπὸ τοῦ ἔτος, προ-
παροξύνεται.

Τὰ εἰς τὸς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἀρσενικὰ πα-
ραληγόμενα τῶ ἢ μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνονται,
ιοβάρβιτος, δάριτος¹⁶), δήριτος, ἄρκιτος. τὰ δὲ θη-
λυκὰ οἰκνύεται, ἀμαξιτός, ἀτραπιτός, λαχνιτός, ἢ
πόλις, δηριτός.

Τὰ εἰς τὸς τρισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέ-
λους συλλαβὴν εἰς ὃ καταλήγουσαν, σπάνιά εἰσὶν,
ἰδῶνότος, μωλοτός. τὸ μέντοι εὐροτός και βίοτος
προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς τὸς ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ὑ-
βραχεῖ, κύρια ὄντα βαρύνεται, ἔρως, ἄνως,
αἴπυτος, ὄρνιτος. πρόσκειται κύρια διὰ τὰ τρι-
γογενῆ ἀπλᾶ ὄντα, ἃ οἰκνύεται, φορυτός, πινυτός.

²λυτός τὸ δὲ ἄλυτον σύνθετον προπαροξύνεται¹⁷). τὰ
προπαροξύνεται. τὰ δὲ τρισύλλα-
βα ἐκτεταμένον
το ὑ ἔχοντα οἰκ-
νύεται, βλητός, κωκίτης, κωκί-
δύτης, βοιωτός, πολύγνωτος, ἀκηλίδωτος.
τὸς τὸ δὲ ἐστὶν
ντος προπαρο-
ξύνεται ὑπὲρ
βραχέων τὴν τρι-
συλλαβίαν. ἴα
ἰστικὰ ποσὰ (ᾱ-
δύο γμα ἢ πτα
χρυσωτός, βοιωτός, μυωτός, εἶδος χιτῶνος, ἀλωτός, τὸ δορυάλωτος
17. ᾱ λατῆ. ᾱ-
μέλιος. τὰ εἰς τὸς

16) δηριτός.
17) προπαροξύνεται, υπερβαῖνον τὴν τρισύλλαβον. Τὰ εἰς τὸς
τρὶςύλλαβα παραληγόμενα τῶ ὡ οἰκνύεται, περιωτός, τορυωτός,
αὐρωτός, βοιωτός, μυωτός, εἶδος χιτῶνος, ἀλωτός, τὸ δορυάλωτος
οὐ σύνθετον προπαροξύνεται. τὰ δὲ ἔχοντα κ. τ. λ.

Τὰ εἰς τος ὑπερδισύλλαβα κύρια, καὶ ἔντοιαν συνδέσεως ἔχοντα, καὶ ἔτι τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον καταλήγουσαν βαρύνεται, εἰ μὴ διαστολή τις γένοιτο, ἀλίαντος, ἄψυρτος, ἄσφαλτος, ἄμάραντος τὸ κύριον, τὸ ἔθνικόν ὀξύνεται. ὀξύ-5 τὸ δὲ -
νται δὲ τὰ πρὸ τέλους ἐν ἔχοντα, λομεντὸς, λαυρεντὸς, σικελικαὶ πόλεις. ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ κο-
νιορτὸς καὶ κολοσυρτὸς σύνθετα ὄντα. τὰ μέντοι ἐπιθετικά ὀξύνεται, ιμερτὸς, ἡγερτὸς, ὑφαντὸς.

Τὰ εἰς τος ἀπλᾶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα πρὸ τοῦ τ ψιλὸν κατ' ἐπιπλοκὴν ἐπιθετικά ὄντα καὶ ῥηματικά ὀξύνεται, ἐλικτὸς, ἀμελητὸς¹⁸⁾, χα-
ρακτὸς, ὄρεκτὸς. τὸ μέντοι αἴγυπτος καὶ πάρρα-
πτος καὶ ναύπακτος μὴ ὄντα ῥηματικά προπαροξύνονται. σεσημειῶται τὸ δουφαντὸς ὀξυνάμενον, 15 φραγματὸς
ἢ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἢ καὶ κινηλίδες κα-
λοῦνται.

Τὰ εἰς στος κύρια ἀρσενικά μόνως βαρύνεται, ἄκαστος, ἄλαστος, ἡφαιστος.

Τὰ δὲ προσηγορικά ὀξύνεται, ἀχρστὸς, οἰ-20 στὸς. Una factio.
ἀχρστὸς ἢ ἀγ-
κλή,

Τὰ εἰς στος ἐπιθετικά ἀπλᾶ ῥηματικά ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, ληϊστὸς, μεριστὸς, ὀνομαστὸς. τὰ δὲ σύνθετα προπαροξύνεται, φραστὸς ἄφραστος, ἀλλιαστος, ἀλαστος ὁ ἀδικὸς ἀπὸ τοῦ λαμβάνω. ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπερθετικά, τάχιστος, ἄριστος, κάλλιστος, μεθ' ὧν καὶ ἐκαστος.

Τὰ εἰς στος ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ο,

18) ἀμελητὸς.

ἐπὶ ποσότητος τασσόμενα, ὀξύνεται, πολλοστός, εικοστός, τριακοστός, πεντηκοστός.

Τὰ εἰς τος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῇ εὐ διφθόγγῳ ἀπλᾶ ὄντα ὀξύνεται, τορνευτός, 5 στρατευτός, βουλευτός. τὸ δὲ ἀστράτευτος σύνθετόν.

Τὰ διὰ τοῦ οντος προπαροξύνεται, τηλικουτός, τοιοῦτος, τσοῦτος.

Τὰ εἰς τος ὑπερδιαύλλαβα τῇ αὐ διφθόγγῳ 10 παραληγόμενα προπαροξύνεται, ἄπανστος, ἄθραυστος, ἄκλαυστος. σεσημειώται τὸ ἐμμαντός ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς φος διαύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ καρυλήγοι τῷ ὕ βραχεῖ, ἢ εἰς 15 τὸ λ τοπικὰ, πάφος, τάφος, σόφος τὸ κύριον, σοφός δὲ τὸ ἐπίθετον, ὄρφος κοινῶς, ὄρφως (εἰς) δὲ ἄττικῶς. τὸ δὲ κρυφός καὶ στρυφός ἔχει τὸ ὕ βραχύ. τὸ δὲ κῦφος τὸ κυ μακρόν. τὸ δὲ ἀλφός τὸ σωματικὸν πάθος, καὶ πολφός ὄψον τε, ἔχουσι 20 τὸ λ. τὰ δὲ ἐπίθετα ὀξύνεται, σοφός, κυφός, κωφός. τὸ δὲ κοῦφος προπεριαπᾶται.

Τὰ εἰς φος ὑπερδιαύλλαβα ἀπλᾶ μὴ δηλοῦντα ἐνέργειαν προπαροξύνεται, κρόταφος, ἔλαφος, ἔπαφος, κόλαφος, ἀσκάλαφος, ἄργυφος ὁ λευκός. 25 τὸ δὲ ἀδελφός ὀξύνεται, καὶ τὰ ἐνέργειαν δηλοῦντα παροξύνεται, πορφυροβάφος, ὑπόδηματοράφος καὶ ἵπποτρόφος.

Τὰ εἰς χος διαύλλαβα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνεται, κόλχος, βρόγχος, μόσχος, κόχλος, τρά-

χος ὁ τόπος ἐν ᾧ τρέχουσι, τροχὸς δὲ ὁ κύκλος, βρόχος· σφαιμειώται τὸ μυχὸς ὁ ἐνδότερος τόπος· τὸ δὲ μοιχὸς, πτωχὸς, ἀρχὸς, ἐπιθετικά ὄντα ὀξύνεται.

Τὰ εἰς χος ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, 5
στόμαχος, βάτραχος, σωτήριχος, δόλιχος τὸ ὄσπριον, δολιχὸς δὲ ὁ μακρὸς· τὸ δὲ μοναχὸς. — ὀξύνεται.

Τὰ εἰς ψος δισύλλαβα ἐπιθετικά βαρύνεται, μῶψος, γύψος, τίψος, τάψος εἶδος ξύλου· τὰ δὲ ἐπιθετικά πρὸ τοῦ ψ ἔχοντα μ ὀξύνεται, κομ-10
ψός, γαμψός.

Τὰ εἰς ψος ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, καλυψός, κινδαψός, χορδαψός.

Τὰ εἰς ὄς λήγοντα οὐδέτερα ὀνόματα αἰεὶ βαρύνεται, τείχος, βέλος, πάθος, πέλαγος, ὕψος. 15
αἱ δὲ μετοχαὶ οὐδέτεραι ὀξύνονται, τετυφός, πεποιηκός, γεγραφός, ὥσπερ καὶ αἱ ἀρσενικαί.

Περὶ τῶν συντιθεμένων ὀνομάτων.

Βιβλίον θ΄.

Περὶ τῶν εἰς ὄς.

20

Τὰ εἰς ὄς σύνθετα προπαροξύνεται, φιλαλέξανδρος, φιλάνθρωπος, εὐστέφανος.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὄς παροξυτόνων προπαροξύνεται, νόος ἀλκίνοος, πόντος ἐλλήσποντος, φίλος δίφιλος· τὸ δὲ ὀστολόγος καὶ οἰκονόμος οὐ παρα- 25

τὰ λόγος καὶ νόμος, ἀλλὰ παρὰ τὸ λέγω καὶ νό-
 μω. *nov. fact.* ὅσα δὲ ὑπερδισύλλαβα παροξύνονται, ἐν τῇ
 συνθέσει προπαροξύνονται, ποιμίλος παμποίμιλος,
 αἰόλος παναίολος. τὸ δὲ κορυθαίολος ἐκτὼρ αὖν
 5 ἀπὸ ὀνόματος, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος. τὸ μέντοι ἰπ-
 προβουκόλος διὰ τὴν ἐνέργειαν παροξύνεται, καὶ
 ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥήματος καὶ αὐτό. τὸ δὲ ἐναντίος
 ἀπὸ τοῦ ἀντίος παρέλκον ἔχει τὸ ἐν.

τῶν εἰς 05
 Τὰ ἀπὸ τῶν δυσλλάβων προπερισπωμένων
 10 προπαροξύνεται, ζῆλος ἀρίζηλος, δοῦλος σῦνδου-
 λος, δοῦπος ἐρίγδουπος. σεσημείωται τὸ οἰκουρὸς
 καὶ κηπουρὸς. ἐτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα, ρωμαῖος
 φιλορωμαῖος, ἀθηναῖος φιλαθηναῖος.

Τὰ ἀπὸ ὀξύτων προπαροξύνονται, δημητὸς
 15 ἄδμητος, κητὸς δορίκτητος, κακὸς ἄκακος.

una fact. Τὰ δὲ παρασύνθετα καὶ φυλάττει καὶ ἀνα-
 βιβάζει, ἐκλεκτὸς ἐκ τοῦ ἐκλέγω, ἐπίλεκτος ἐκ τοῦ
 ἐκλεκτός. τὸ δὲ ἰατρὸς φιλιάτρος ἀναβιβάζει, καὶ
 ἐν τῷ ἀρχιατρὸς καὶ ἰππιατρὸς φυλάττει.

20 Τὰ παρὰ τὸ εἶδω ¹⁹⁾ γινόμενα, εἰ μὲν τῇ ᾧ
 διφθόγγῳ παραλήγονται, ὀξύνεται, τραγῶδης, κω-
 μῶδης, μελωδός· εἰ δὲ τῇ οἰ διφθόγγῳ, εἰ μὲν ὑ-
 πὲρ τρεῖς συλλαβὰς ᾧσι, προπαροξύνεται, λιγυαῖ-
 δος, ὑπεράοιδος· εἰ δὲ τρεῖς ὁμοίως, ὑμνάοιδος,
 25 ἐπάοιδος, λυράοιδος. τὰ δ' ἐξ αὐτῶν ὀξύνεται, ὑ-
 μνῶδης, ἐπῶδης, λυρῶδης.

Ὅσα ἀπὸ γενικῆς εἰς ὅς συντίθενται, προπα-
 ροξύνεται, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ᾧπος, οἷον στε-

19) αἰε.

νωπός, πνυθμένος ἀπύθμετος, λυμένος ἀλίμενος, μινός διμήνος, τρίμηνος, πατρός ἀντίπατρός, χάριτος ἀχάριτος, θέμιτος ἀθέμιτος.

Τὰ εἰς ὅς συντεθειμένα ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ εἰς ἦ προπαροξύνεται, ἐστία ἐφέστιος, σκιά εὐ-5 σκίος, μούσα φιλόμουσος, χρεία ἄχρειος τὸ κοινόν, ἀχρεῖος δὲ τὸ ἀττικόν, ὡς ἀστεῖος, ἀρχὴ ταξίαρχος, φωνὴ ἄφωνος, μορφή πολύμορφος. τὸ δὲ ἵππομάχος καὶ ἵπποκόμος ἀπὸ φημάτων, καὶ τὸ γηροκόμος, καὶ τὸ παραβός ἀπὸ τοῦ κάρη γέγονε. 10 τούτῳ ἠκολούθησε τὸ μανδαρός καὶ πλαδαρός ὁ *μανδάνης* ἀσθενής. τὸ δὲ ἀδῶος προπερισπάται ἀπὸ ταῦθω.

Τὰ εἰς ὅς σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ὄν οὐδετέρων ἢ ὅς ἢ α προπαροξύνεται, δῶρον βοτρυόδω-15 ρος, τόξον κλυτότοξος, ξίφος ἄξιφος, ὄνομα ἐπώνυμος, διώνυμος.

Τὰ εἰς ὅς συντεθειμένα παρὰ τὸ ἔργον μὴ ὄντα κύρια ὀξύνεται, ἐλεφαντουργός, αὐτούργος. τὸ μέντοι κακοῦργος καὶ πανοῦργος βαρύνεται, 20 ὁμοίως καὶ τὸ ἐκάεργος, περίεργος, πολυέργος, πάρεργος. τὰ δὲ ὄντα κύρια βαρύνεται, λυκοῦργος, φιλοῦργος.

Περὶ τῶν παρὰ τὸ ῥῆμα συντεθειμένων.

Τὰ παρὰ τὸ βόσκω ὀξύνονται, πορνοβοσκός, 25 ὄβοσκός, χηνοβοσκός.

Ὅσα παρὰ τὸ ἔλκω καὶ ἀμέλω, ὀξύνεται, γαμουλκός, ἀμολγός.

Τὰ εἰς δύο σσ παραληγόμενα τῷ ῡ προπαρο-
ξύνεται, μέθυσσοσ, γόγγυσσοσ, διόνυσσοσ.

Τὰ εἰς σσοσ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῷ ρ (sic) ⁴⁾
^{2) λωσσοσ} παραληγόμενα ὀξύνεται, κερωσσοσ. τὸ δὲ ἄμυ-
σσοσ ⁵⁾ ἐν σ ἔχει.

Τὰ εἰς τος δυσύλλαβα παραληγόμενα τῇ οῡ ἢ
οῑ ἢ αῑ διφθόγγῳ, μὴ τῇ εῑ, ἀρσενικὰ ὄντα, μὴ
ἐπιθετικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ μέρος σώματος ση-
—, κλειτός, μαινει, πλουτός, οἶτος, προῖτος, γοῖτος ὁ ῥύπος,
10 λαῖτος, βροῦτος. τὸ δὲ κλειτός ἔχει τὴν εῑ. καὶ
τὸ γλουτός σώματος μέλος δηλοῖ. καὶ τὸ βρουτός
δηλυκόν, κόμη αἰγύπτου. καὶ τὸ παιτός ἐθνικόν.

Τὰ εἰς τος δυσύλλαβα παραληγόμενα ἐνὶ τῶν
φύσει μακρῶν κύρια ὄντα βαρύνεται, κλητός, δῶ-
15 τος, ὠτος. τὸ μέντοι λωτός οὐ κύριον. εἰ μὲν-
^{ἐπιθετικὰ οἷα}
^{παραληγόμενα} τοι ἐπιθετικόν εἶη παραλήγον τῷ ἦ ἢ τῷ ῶ, ὀξύν-
νεται, εἰ μὴ ἐπὶ ἀριθμοῦ τάττοιτο, ῥητός, πλω-
τός, πρωτός ὁ πεπρωμένος. πρώτος δὲ ἐπὶ ἀρι-
θμοῦ.

20 Τὰ εἰς τος διβράχεια μονογενῆ βαρύνεται, ὁ-
πότε μὴ ἐπ' ἀθροίσματος ἢ κύρια εἰσὶν ἀπὸ ἐπι-
θετικῶν, βάτος, λάτος, βρότος τὸ αἶμα, βροτός
δὲ ὁ φθαρτός τὸ τριγενές. πότος τὸ συμπόσιον,
ποτός δὲ τὸ πινόμενον, πάτος ἢ ἀναστροφή, στρα-
25 τος τὸ μὴ ἐπὶ τοῦ ἀθροίσματος, στρατός δὲ τὸ

ὀξύνεται. τὰ εἰς σύναγμα. τὸ δὲ κριτός καὶ κλιτός ὀξύνεται, βα-
τός διβράχεια ἐπι-
θετικὰ μὴ ἐπὶ
ἀριθμοῦ τάττο-
μονα ὀξύνεται,
βάτος,
ἦ. 4). τῷ ῶ.
5) ἄμυτος.

abst μεταστῆ, πιστός, ξυστός, μαστός¹⁰⁾, μαστός, κα-
στός. τὸ δὲ πλείστος, λῶστος, ῥᾶστος, ὑπερθε-
τικὰ ὄντα βαρύνεται· καὶ τὸ δύστος ὁ δύστηνος,
καὶ πόστος ἐκ τοῦ πόσατος γέγονεν.

πικτός
έλατος
5 Τὰ εἰς τος ρηματικά, μὴ ὄντα ἀριθμητικά,
πρὸ τοῦ τ τὸ κ ἢ τὸ π ἔχοντα ὀξύνεται, πλε-
κτός, ἐλκτός, πυκτός, θρεπτός. τὸ δὲ οἶκτος βα-
ρύνεται, οὐ γὰρ ῥηματικόν, καὶ τὸ ἄρκτος, καὶ
πόκτος ὁ πόκος, καὶ τὰ κάκτος. τὸ δὲ πέμπτος,
10 ἔκτος τὰ ἀριθμοῦ¹¹⁾ βαρύνεται. τὸ μέντοι πεμ-
έλατος πτός ὀξύνεται τὸ ἐπιθετικόν, καὶ τὸ ἐκτος ὁ ἔχων,
ἐκτός δὲ τὸ χωρὶς ἐπίρρημα.

Τὰ εἰς διπλοῦν τι βαρύνεται, χωρὶς τῶν
ἀττικῶν, κόντος, ρύντος, κάκτος. τὰ δὲ ἀττικά
15 ὁμοιοτονεῖ τοῖς κοινοῖς, ἐξ ὧν γέγονε, κικτός, ὄτε
κισσός, τρικτός, ὄτι τρισσός.

Τὰ διὰ τοῦ τατος ὑπερθετικά προπαροξύνε-
—, *οὐκίωτατος*, ται, καὶ ὅσα εἰς στος ὑπερθετικά, λαμπρότατος,
σεμνότατος, κάλλιστος, κύνιστος, ἄριστος. ὁμοίως
20 καὶ τὸ πλατάνιστος ἀπὸ τοῦ πλάτανος.

ένιατος
Τὰ εἰς τος ὑπερδυσύλλαβα κύρια ἢ προσηγο-
ρικὰ παραληγόμενα τῷ α προπαροξύνεται, ἐλα-
τος¹²⁾, ὕπατος, ἄατος, θάνατος, ἔραστος τὸ κύ-
ριον, ἐραστός ὁ ἐπιθυμητικός.

εἰ 25 Τὰ διὰ τοῦ ατος παρηγμένα ἦ¹³⁾ καὶ ῥημα-

10) μαστός abst.

11) τὰ τοῦ ἀριθμοῦ.

12) ἔλατος.

13) εἰ pro ἦ.

τικά εἰσὶν ἀπὸ τῶν εἰς μι ληθόντων, ἢ ἀπὸ δευ-
τέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων προπαροξύνο-
ται, μέσατος, πύματος, ὀγδόατος, τρίτατος, τέ-
ταρτος, νέατος. τὸ μέντοι ἐρατός, ἐλατός, ὀξύ-
νεται. ὡσαύτως δὲ ὀξύνεται καὶ τὰ ἀπὸ τῆς δευ-5
τέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων μακρὸν ἔχοντα
τὸ α, περατός, θεατός, φρατός, ιατός.

Τὰ εἰς τος τρισύλλαβα παραληγόμενα τῷ α,
κύρια ὄντα καὶ προσηγορικά, προπαροξύνεται, μέ-
ριστος, πέλετος, ἔχεται, δέρκετος, μένετος τὸ κύ-10
ριον, μενέτος τὸ ἐπίθετον. τούτοις ἠκολούθησε μενέτος
καὶ τὸ ἔμετος, ὡς ἔχον ε ὡσπερ τὰ ἄνω. τὰ δὲ
ἔχοντα α ὁμοίως, ἄργετος, ἄρτετος, ἄνετος, ἀνε-
τός δὲ τὸ ἐπίθετον, πάγετος, ὅπερ ὀξύνει ἢ συν-
ήθεια. ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ νιφετός, ὑέτος, καὶ 15
τὸ αἰετός.

Τὰ διὰ τοῦ ετος τρισύλλαβα προσηγορικά ἢ
ἐπιθετικά ὀξύνεται, εἰ μὴ παρωνύμως τετύπεται,
κοπετός, πυρετός, τοκετός, συρφετός, ἀφυσγετός,
ἢ ἀκαθαροσία. τὸ μέντοι ἄσχετός, ἄσπετος, γονύ-20
πετος ὁ χαῦνος, προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς τος κύρια ἢ ἐπίθετα παραληγόμενα
τῷ ἢ μονογενῆ βαρύνονται· εἰ (sic)¹⁴) προπαρο- αφίματ.
ξύνοται, ἄρητος, δάμητος, μέλητος, βύνητος, εἰ-
δος ἱματίου παρ' αἰγυπτίοις, τρυγητός ὁ καιροσός
μονογενῶς, τρυγητός δὲ τὸ τρυγόμενον. τοιοῦτον
καὶ τὸ ἄμητος καὶ ἄμητός. τὸ δὲ ἐψητός¹⁵), λα-

14) εἴτε pro εἰ.

15) ἐψητός.

Τὰ εἰς τος̄ ὑπερδισύλλαβα κύρια, καὶ ἔννοιαν
 συνθέσεως ἔχοντα, καὶ ἔτι τὴν παραλήγουσαν εἰς
 ἀμετάβολον καταλήγουσαν βαρύνεται, εἰ μὴ δια-
 στολή τις γένοιτο, ἀλίαντος, ἄψυρτος, ἄσφαλτος, εἰ:
ἀμάραντος τὸ κύριον, τὸ ἔθνικόν ὀξύνεται. ὀξύ-5 τὸ δὲ -
 νεται δὲ τὰ πρὸ τέλους ἐν ἔχοντα, λομεντός, λαυ-
ρεντός, σικελικαὶ πόλεις. ἔτι ὀξύνεται καὶ τὸ κο-
 νιορτός καὶ κολοσυρτός σύνθετα ὄντα. τὰ μέντοι
 ἐπιθετικά ὀξύνεται, ἰμερτός, ἠγερτός, ὑφαντός.

Τὰ εἰς τος̄ ἀπλᾶ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ἔχοντα
 πρὸ τοῦ τ̄ φιλον̄ κατ' ἐπιπλοκὴν ἐπιθετικά ὄντα
 καὶ ῥηματικά ὀξύνεται, ἐλικτός, ἀμελητός¹⁸⁾, χα-
ρακτός, ὄρεκτός. τὸ μέντοι αἴγυπτος καὶ πάρρα- πέν:
πτος καὶ ναύπαντος μὴ ὄντα ῥηματικά προπαρο-
 ξύνονται. σσημεῖωται τὸ δρυφαντός ὀξυνόμενον,¹⁵ δρυφαντός
 ἢ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἢ καὶ κινηλίδες κα-
 λοῦνται.

Τὰ εἰς στος̄ κύρια ἀρσενικά μόνως βαρύνε-
 ται, ἄναστος, ἄλαστος, ἠφαιστος.

Τὰ δὲ προσηγορικά ὀξύνεται, ἀγαστός, οἰ-20 ἕνα factio.
ἀγαστός ἢ ἀγ-
κάλη,
 στός.

Τὰ εἰς στος̄ ἐπιθετικά ἀπλᾶ ῥηματικά ὑπὲρ
 δύο συλλαβὰς ὀξύνεται, ληιστός, μεριστός, ὀνο-
μαστός. τὰ δὲ σύνθετα προπαροξύνεται, φρα-
στός ἀφραστός, ἀλλιαστός, ἄλαστος ὁ ἄδικος ἀπὸ 25
 τοῦ λαμβάνω. ὡσαύτως καὶ τὰ ὑπερθετικά, τά-
χιστός, ἄριστος, κάλλιστος, μεθ' ὧν καὶ ἕκαστος.

Τὰ εἰς στος̄ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ο̄,

18) ἀμελητός.

ἐπὶ ποσότητος τασσόμενα, ὀξύνηται, πολλοστός, εἰκοστός, τριακοστός, πεντηκοστός.

Τὰ εἰς τος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῇ $\bar{\epsilon}\nu$ διφθόγγῳ ἀπλᾶ ὄντα ὀξύνηται, τορνευτός, 5στρατευτός, βουλευτός. τὸ δὲ ἀστράτευτος σύνθετόν.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\omicron}\nu\tau\omicron\varsigma$ προπαροξύνηται, τηλικουτός, τοιοῦτος, τοσοῦτος.

Τὰ εἰς τος ὑπερδισύλλαβα τῇ $\bar{\alpha}\nu$ διφθόγγῳ 10παραληγόμενα προπαροξύνηται, ἄπανστος, ἄθραυστος, ἄκλαυστος. σισημείωται τὸ ἐμμαντός ὀξυνόμενον.

Τὰ εἰς $\bar{\phi}\omicron\varsigma$ δισύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικὰ βαρύνεται, εἰ μὴ καρυλήγοι τῷ $\bar{\upsilon}$ βραχεῖ, ἢ εἰς 15τὸ $\bar{\lambda}$ τοπικὰ, πάφος, τάφος, σόφος τὸ κύριον, σοφὸς δὲ τὸ ἐπίθετον, ὄρφος κοινῶς, ὄρφῶς (εἰς) δὲ ἀττικῶς. τὸ δὲ κρυφὸς καὶ στευφὸς ἔχει τὸ $\bar{\upsilon}$ βραχύ. τὸ δὲ κῦφος τὸ $\bar{\kappa}\upsilon$ μακρόν. τὸ δὲ ἀλφὸς τὸ σωματικὸν πάθος, καὶ πολφὸς ὄψον $\tau\epsilon$, ἔχουσι 20τὸ $\bar{\lambda}$. τὰ δὲ ἐπίθετα ὀξύνηται, σοφός, κυφός, κωφός. τὸ δὲ κοῦφος προπερισπᾶται.

Τὰ εἰς $\bar{\phi}\omicron\varsigma$ ὑπερδισύλλαβα ἀπλᾶ μὴ δηλοῦντα ἐνέργειαν προπαροξύνηται, κρόταφος, ἔλαφος, ἔπαφος, κόλαφος, ἀσκάλαφος, ἄργυφος ὁ λευκός. 25τὸ δὲ ἀδελφός ὀξύνηται, καὶ τὰ ἐνέργειαν δηλοῦντα παροξύνηται, πορφυροβάφος, ὑπόδηματοράφος καὶ ἵπποτρόφος.

Τὰ εἰς $\bar{\chi}\omicron\varsigma$ δισύλλαβα μὴ ὄντα ἐπιθετικὰ βαρύνεται, κόλχος, βρόγχος, μόςχος, κόχλος, τρά-

χος ὁ τόπος ἐν ᾧ τρέχουσι, τροχὸς δὲ ὁ κύκλος, βρόχος· σσημειώται τὸ μυχὸς ὁ ἐνδότερος τόπος. τὸ δὲ μοιχὸς, πτωχὸς, ἀρχὸς, ἐπιθετικὰ ὄντα ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\chi\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, 5
στόμαχος, βάτραχος, σωτήριχος, δόλιχος τὸ ὄσπριον, δολιχὸς δὲ ὁ μακρὸς. τὸ δὲ μοναχός. — ὀξύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\psi\omicron\varsigma}$ δισύλλαβα ἐπιθετικὰ βαρύνεται, μόψος, γύψος, τίψος, τάψος εἶδος ξύλου. τὰ δὲ ἐπιθετικὰ πρὸ τοῦ $\overline{\psi}$ ἔχοντα $\overline{\mu}$ ὀξύνεται, κομ-10
ψός, γαμψός.

Τὰ εἰς $\overline{\varphi\omicron\varsigma}$ ὑπερδισύλλαβα ὀξύνεται, καλυψός, κινδαψός, χορδαψός.

Τὰ εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ λήγοντα οὐδέτερα ὀνόματα αἰεὶ βαρύνεται, τεῖχος, βέλος, πάθος, πέλαγος, ὕψος. 15
αἱ δὲ μετοχαὶ οὐδέτεραι ὀξύνονται, τετυφός, πεποιηκός, γεγραφός, ὡσπερ καὶ αἱ ἀρσενικαί.

Περὶ τήνου τῶν συντιθεμένων ὀνομάτων.

Βιβλίον θ΄.

Περὶ τῶν εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$

20

Τὰ εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ σύνθετα προπαροξύνεται, φιλαλέξανδρος, φιλάνθρωπος, εὐστέφανος.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς $\overline{\omicron\varsigma}$ παροξεντόνων προπαροξύνεται, νόος ἀλκίνοος, πόντος ἐλλήσποντος, φίλος δίφιλος. τὸ δὲ ὀστολόγος καὶ οἰκονόμος οὐ παρα- 25

τὰ λόγος καὶ νόμος, ἀλλὰ παρὰ τὸ λέγω καὶ νό-
 μω. ὅσα δὲ ὑπερδισύλλαβα παροξύνονται, ἐν τῇ
 συνθέσει προπαροξύνονται, ποιμίλος παμποίμιλος,
 αἰόλος παναίολος. τὸ δὲ κορυθαίολος ἔκτωρ οὐκ
 ἔσται ὀνόματος, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος. τὸ μέντοι ἰπ-
 προβουκόλος διὰ τὴν ἐνέργειαν παροξύνεται, καὶ
 ὅτι ἀπὸ τοῦ ῥήματος καὶ αὐτό. τὸ δὲ ἐναντίος
 ἀπὸ τοῦ ἀντίος παρέλκον ἔχει τὸ ἐν.

Τὰ ἀπὸ τῶν δυσλλάβων προπερισπωμένων
 10 προπαροξύνεται, ζῆλος ἀρίζηλος, δοῦλος σὺνδου-
 λος, δοῦπος ἐρίθδουπος. σεσημείωται τὸ οἰκουρός
 καὶ κηπουρός. ἔτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα, φωμαῖος
 φιλορωμαῖος, ἀθηναῖος φιλαθηναῖος.

Τὰ ἀπὸ ὀξύτων προπαροξύνονται, δημητὸς
 15 ἀδμητὸς, κτητὸς δορίκτητος, κακὸς ἄκακος.

Τὰ δὲ παρασύνθετα καὶ φυλάττει καὶ ἀνα-
 βιβάζει, ἐκλεκτὸς ἐκ τοῦ ἐκλέγω, ἐπίλεκτος ἐκ τοῦ
 ἐκλεκτός. τὸ δὲ ἰατρὸς φιλιατρὸς ἀναβιβάζει, καὶ
 ἐν τῷ ἀρχιατρὸς καὶ ἰππιατρὸς φυλάττει.

20 Τὰ παρὰ τὸ εἶδω¹⁹⁾ γινόμενα, εἰ μὲν τῇ ᾧ
 διφθόγγῳ παραλήγονται, ὀξύνεται, τραγῶδης, κω-
 μῶδης, μελωδός· εἰ δὲ τῇ οἰ διφθόγγῳ, εἰ μὲν ὑ-
 πὲρ τρεῖς συλλαβὰς ᾧσι, προπαροξύνεται, λιγυάοι-
 δος, ὑπεράοιδος· εἰ δὲ τρεῖς ὁμοίως, ὑμνάοιδος,
 25 ἐπάοιδος, λυράοιδος. τὰ δ' ἐξ αὐτῶν ὀξύνεται, ὑ-
 μῶδης, ἐπῶδης, λυρῶδης.

Ὅσα ἀπὸ γενικῆς εἰς ὅς συντίθενται, προπα-
 ροξύνεται, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ὀπος, οἷον στε-

19) εἶε.

νωπός, πυθμένος ἀπύθμενος, λυμένος ἀλίμενος,
μηνός διμήνος, τρίμηνος, πατρός ἀντίπατρός, χά-
ριτος ἀχάριτος, δέμιτος ἀδέμιτος.

Τὰ εἰς ὄς συντεθειμένα ἀπὸ τῶν εἰς α καὶ
εἰς ἦ προπαροξύνεται, ἐστία ἐφέστιος, σια εὐ-5
σκιος, μούσα φιλόμουσος, χρεία ἄχρειος τὸ κοι-
τὸν, ἀχρεῖος δὲ τὸ ἀττικόν, ὡς ἀστεῖος, ἀρχὴ
ταξίαρχος, φωνὴ ἄφωνος, μορφή πολύμορφος. τὸ
δὲ ἵππομάχος καὶ ἵπποκόμος ἀπὸ φημάτων, καὶ τὸ
γηροκόμος, καὶ τὸ παραβός ἀπὸ τοῦ κάρη γέγονε. 10
τούτῳ ἠμολούθησε τὸ μανδαρός καὶ πλαδαρός ὁ μανδάνης
ἀσθενης. τὸ δὲ ἀδάος προπερισπᾶται ἀπὸ ταῦ
θωή.

Τὰ εἰς ὄς σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ὄν οὐδετέ-
ρων ἢ ὄς ἢ α προπαροξύνεται, δῶρον βοτρυόδω-15
ρος, τόξον κλυτότοξος, ξίφος ἄξιφος, ὄνομα ἐπά-
νυμος, διώνυμος.

Τὰ εἰς ὄς συντεθειμένα παρὰ τὸ ἔργον μὴ
ὄντα κύρια ὀξύνεται, ἐλεφαντουργός, αὐτούργός.
τὸ μέντοι κακοῦργος καὶ πανοῦργος βαρύνεται, 20
ὁμοίως καὶ τὸ ἐκάεργος, περίεργος, πολύεργος,
πάρεργος. τὰ δὲ ὄντα κύρια βαρύνεται, λυκοῦργος,
φιλοῦργος.

Περὶ τῶν παρὰ τὸ βῆμα συντεθειμένων.

α.β.γ.

Τὰ παρὰ τὸ βόσκω ὀξύνονται, πορνοβοσκός, 25
ὄβοσκός, χηνοβοσκός.

Ὅσα παρὰ τὸ ἔλω καὶ ἀμέλω, ὀξύνεται,
γαμουλκός, ἀμολγός.

Τὰ παρὰ τὸ μάχομαι καὶ μὴ παρὰ πρόθεσιν παροξύνεται, λεοντομάχος, μονομάχος, χωρὶς τοῦ ἀγχέμαχος. τὸ δὲ πρόμαχος καὶ σύμμαχος ἐκ προθέσεων.

Τὰ παρὰ τὸ ἀγορῶ μετὰ προθέσεως σύνθετα προπαροξύνεται, συνήγορος ²²⁾.

Ὅσα ἐν τῇ ἀρχῇ συντίθεται ἐκ τοῦ πολὺ, προπαροξύνεται, πολύστροφος, πολύκαρπος, πολὺ λύφιλος. τὸ μογγιλάλος παροξύνεται· οὐ γὰρ παρὰ τὸ πολὺ.

Τὰ παρὰ τὸ φαγεῖν ²³⁾ ἐν τῷ τέλει συντεθειμένα παροξύνεται, εὐτοκος, εὐτονος, εὐμολπος, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ ἔργον, εὐεργός.

Ὅσα ἀπὸ τοῦ ἄ στερητικοῦ μορίου συντίθεται, προπαροξύνεται, ἄτολμος, ἄτομος, ἄστοργος.

Ὅσα ἐν ἀρχῇ ἔχει τὸ φιλεῖν, προπαροξύνεται, φιλόπονος, φιλόσοφος, φιλόλογος.

Τὰ παρὰ τὸ λέγω, χωρὶς τῶν παρὰ τὸ φιλεῖν, παροξύνεται, δικαιολόγος, φυσιολόγος, τετρατολόγος. τὸ δὲ φιλόλογος ἀπὸ τοῦ λόγος καὶ τοῦ φιλοῶ.

Τὰ παρὰ τὸ δύς, ζα μόρια προπαροξύνεται, καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται, δύσμορφος, δύστηνος, ζάπλουτος, ζάητος, ζάθεος.

Τὰ παρὰ τὸ ὠκός προπαροξύνεται, ὠκύμορος, ὠκύπορος. τὸ δὲ ποντοπόρος παροξύνεται, καὶ τὸ εὐρύπορος προπαροξύνεται· οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὠκός. σσσημείωται τὸ ὠκυμάχος.

22) οὐ γὰρ ἀπὸ προθέσεως προ συνήγορος.

23) sic.

συνήγορος, κρηγο-
ρος, προσηγορος.
δημιουργος δὲ πα-
ροξύνεται οὐ γὰρ
ἀπὸ προθέσεως.
ἔκ τινος ἰστίο·
ἔτι τὰ παρὰ τὸ
πολύ σύνθετα
προξύνεται, χρι-
στόφορος, εὐνοίας.
τὸ πρόσθετος δὲ
ἀπὸ συνθέσεως.
προξύνεται, ἀρ-
τοφάνης, μονομά-
χος, παμφάνης.
ἔκ τινος ἰστίο
Ὅσα τὸ ἐν μερι-
ον κατ' ἀρχὴν
ἔχει, προπαροξύν-
νεται, εὐτοκος,

καὶ ζα
ἀκότος

Ἔχει κατὰ ἀρχὴν τὸ ναυ, προπαροξύνεται, ναύαρχος, ναύκληρος, ναύλοχος. τὸ δὲ ναυπηγός, ναυηγός, ὀξύνεται.

Ἔχει παρὰ ἐπιρρόημα συντίθεται, προπαροξύνεται, ὀψίφυγος, ἀγχίμολος, ἀγγέμαχος. τὸ δὲ περικλυτός ἀπὸ τῆς περι.

παλίμβ.
παλίμκ:

Ἔχει παρὰ τὸ πάλιν καὶ ἄγαν καὶ αὐτὸ σύνθετα, προπαροξύνεται, παλίνβολος, παλίνκοτος, ἀγάννιφος, ἀγάτονος, αὐτόμαχος, αὐτοδί-
10δακτος.

ἀβαντ.
ῥόχος

Ἔχει παρὰ τὸ ἀκούω προπαροξύνεται, ὑπήκοος, ἀνήκοος. τὸ δὲ ἐπακούος παρασύνθετον γίγεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπακούω.

Ἔχει παρὰ τὸ ἔχω βαρύνεται, ἡνίοχος, ἄοχος.
15προπερισπᾶται δὲ τὸ λιχνούχος, ραβδούχος, σταθμοῦχος.

Ἔχει ἀπὸ δισυλλάβου φήματος, οὗ ἡ ἄρχουσα μακρὰ, συντεθειμένα προπαροξύνεται, μυκῶ, ἐρίμυκος, συλῶ, ιερόσυλος, ἄρχω, γυμνασίαρχος.

20 Ἔχει παρὰ τὸ τρεῖς ἐπιρρόημα ἀριθμοῦ συντεθειμένα προπαροξύνεται, τρίφορος, τρίπολος, δίφορος, μεθ' ὧν ²⁴⁾ καὶ τετράφορος.

Ἔχει παρὰ τὸ γράφω παροξύνεται, ιστοριογράφος, βιβλιογράφος. τὸ δὲ ἀπαράγραφος τὸ ση-
25μειον τὸ ἐν τοῖς μέτροις τιθέμενον προπαροξύνεται, παρὰ τὸ γραφή ²⁵⁾.

ἰα. 24) Ἔχει παρὰ τὸ π ἐπιρρόημα ἀριθμοῦ συντεθειμένα προπαροξύνεται, δίφορος, τρίφορος, τρίπολος, μεθ' ὧν —

ἰα. 25) γραφή γὰρ.

Τὰ ἐπὶ ἐνεργείας τιθέμενα συντεθειμένα ἀπὸ τοῦ τέμνω, φονεύω, ὀρύσσω, κτείνω, νέμω, τίπτω, παροξύνονται, σκυτοτόμος, μαιφόνος, τοιχωρύχος, πατροκτόνος, οἰκονόμος. τὸ δὲ καρατόμος καὶ πρωτοτόμος παροξυνόμενα μὲν ἐπὶ ἐνεργείας τίθενται, προπαροξυνόμενα δὲ ἐπὶ πάθους. —, *δοτικίας*. 5

Περὶ τόνου τῶν εἰς υς ληγόντων.

Βιβλίον ι΄.

Τὰ εἰς υς πολυσύλλαβα κύρια ἢ προσηγορικῶς βαρύνεται ²⁶⁾, πόλυς ²⁷⁾, βότρως, ἔρπυς, ἄλως. 10 τὸ ἰχθύς προσηγορικὸν περιεσπᾶσθαι ἀλόγως, ὡς περ τὸ μῦς, σῦς.

Τὰ εἰς υς ἀπλᾶ ἐπιθετικὰ διὰ τοῦ ε κλιόμενα δισύλλαβα ὄντα ὀξύνεται, ἦυς, ἦδυς, ταχύς, βραδύς, ὠκύς. τὸ δὲ ἡμῖς προπαροξύνεται, καί 15 τὸ θῆλυς προπερισπᾶται· καὶ τὸ πρέσβυς βαρύνεται.

Πᾶν εἰς υς λῆγον σύνθετον ἐπιθετικὸν βαρύνεται, ἐπηλυσ, νέηλυσ, πολύδακρυς, μελάνοφρυς.

Τὰ εἰς υς ἀρσενικὰ ὑπερδισύλλαβα βαρύνε- 20 ται, ἡμῖς, πέλεκυς, ραδάμανθυς. σεσημειώται τὸ ἐλαχύς ὁ ἐλάχιστος βαρυνόμενον.

Τὰ εἰς υς θηλυκὰ συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ

ἄ. 26) προσηγορικῶς ἢ ἰθνηκῶς βαρύνεται.

ἄ. 27) ἄλως, πόλυς.

ὑ̄ και διὰ τοῦ δος κλινόμενα ὀξύνεται, κλαμῦς, πηλαμῦς. τὰ μέντοι μὴ διὰ τοῦ δος κλινόμενα βαρύνεται, γένυς, πίτυς, χέλυς, γῆρυς, ἀτράφαξυς, εἶδος λαχάνου.

5 Τὰ εἰς ὑς πάντα σύνθετα συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ ὑ̄ προπαροξύνεται, σύνοφρυς, κάλλιχθυς ²⁸), δίβραχυς.

Τὰ εἰς ὑς θηλυκὰ ἐκτείνοντα τὰ ὑ̄ ὀξύνεται, πληθύς, ἐδητύς, οἰζύς, ἐριννύς, ἰξύς ἢ ῥάχις. τὸ ¹⁰δὲ νηθύς ποιητικῆ ἀδεία ²⁹) συστέλλεται. σεσημειώται ἐν τοῖς θηλυκοῖς τὸ ὄφρυς καὶ ἡ ὄσφυς, ἡ ῥάχις, περισπώμενα.

Τὰ εἰς ὑς ὑποκοριστικὰ περισπῶνται, κλαμμῦς, κλαυσῦς, λαρδῦς, διανῦς, ἀπφῦς. τὸ δὲ ἰξύς ¹⁵ποτὲ μὲν ὀξύνει ὁ ἠρωδιανός, ποτὲ δὲ περισπᾷ. τὸ δρυς καὶ μῦς καὶ σῦς περισπῶνται.

Τὰ εἰς αἰς πολυσύλλαβα αἰολικῶς ὀξύνεται, ἀτρεΐδαις ἀντὶ τοῦ ἀτρεΐδης, ὀρέσταις, καὶ τὰ σύνθετα, ἄπαις, εὔπαις, ἀνδρόπαις. τὸ δὲ παῖς ²⁰περισπᾶται, καὶ τὸ σταῖς. τὸ δὲ δαῖς ὀξύνεται.

Τὰ εἰς εἰς πολυσύλλαβα κοινολεκτούμενα παροξύνεται, δαφνήεις, κητώεις. αἱ δὲ μετοχαὶ ὀξύνονται, τυφθεῖς, τυπεῖς. τὸ δὲ κτεῖς ὀξύτονον, ὡς μονοσύλλαβον, καὶ τὸ κλείς. καὶ οἱ βοιωτοὶ τὸ ²⁵τῶν εἰς ἧς εἰς εἰ τρέποντες ὀξύνουσιν αὐτὰ, εὐγενεῖς ἀντὶ εὐγενῆς, ἀγενεῖς ἀντὶ ἀγενῆς.

ἰθ. 28) σύνοφρυς, λυνοφρυς, κάλλιχθυς.

ἰθ. 29) ἔξουσία pro ἀδεία.

Τὰ εἰς αν πολυσύλλαβα βαρύνονται, χιλίο- ανς
 ναυς, ὁμόγραυς. τὰ δὲ ἀπλᾶ περισπῶνται, γραῦς,
 ναῦς.

Τὰ εἰς ενς κοινῶς μὲν ὀξύνεται, βασιλεῦς,
 πληεῦς, τυδεῦς· αἰολικῶς δὲ βαρύνεται, ἄρευς. 5

Τὰ εἰς ους πολυσύλλαβα ἀπλᾶ μὲν ὄντα πε-
 ρισπᾶται, ἀδελφιδούς, θυγατριδούς, διπλοῦς, τρι-
 πλοῦς, πλὴν τοῦ ὁδοῦς. τὰ δὲ σύνθετα βαρύνε-
 ται, περιίθους, ἀλκίνους, εὐπλοῦς, πολύνους, οἰ-
 δίπους. 10

Τὰ εἰς ος ἀρσενικὰ, περιττοσυλλάβως κλινό-
 μενα καὶ διὰ καθαροῦ τοῦ ος, βαρύνονται, ἦρως,
 μίνως, πάτρως, μήτρως.

Τὰ εἰς ως ἀπλᾶ διὰ τοῦ τος κλινόμενα, εἰ
 μακρᾷ παραλήγοι μετοχικὰ ὄντα, ὀξύνεται, εὐ-15
 ρῶς, ἰδρῶς, ἀραρῶς, ὑπερδεδιῶς. εἰ δὲ ἰαμβικὰ
 ὑπάρχοι διὰ τοῦ τος κλινόμενα, βαρύνεται, γέ-
 λως, ἔρως, νέπως. τὸ δὲ εἴλωσ ἀπὸ τοῦ ἔλωος.

Τὰ ἀπὸ παρακειμένου συντεθέντα διὰ τοῦ
τος κλινόμενα ὀξύνεται, ἀπτῶς, ἀγνώς. 20

Τὰ εἰς ως σύνθετα ἀπὸ τῶν εἰς ως μονο-
 συλλάβων παροξύνεται, ζῶς ἀεῖζωος (sic) ³⁰⁾, χρῶς
 λευκόχρωσ. τὸ μέντοι ὑποδμῶς ὀξύνεται ὡς πα-
 ρέλικουσαν ἔχον τὴν ὑπό.

Τὰ εἰς ως σύνθετα πολυσύλλαβα ἀπὸ τῶν εἰς 25
ως παροξύνεται, ἔρωσ χρυσέρωσ, ἰδρῶσ λυσιδρῶσ.

στα. 30) ἀεῖζωος.

τὸ δὲ δύσεως καὶ φιλόγεως, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἄττικὰ ὄντα προπαροξύνονται.

Τὰ εἰς ὡς ἄττικὰ ὁμοτονοῦσιν ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἐσχηματίσθησαν, ναὸς, νεὼς, λαὸς, λειὼς, ἀ-
5 ξιόχρεος, ἀξιόχρεως. τὸ δὲ λαγῶς καὶ ὀρφῶς πε-
ρισπῶνται, καὶ ὁ τυφῶν καὶ ταῶν.

Τὰ εἰς ὡς περσικὰ ἢ αἰγύπτια παροξύνεται, φάργως, ἰνάρως.

Τὰ εἰς ὡς θηλυκὰ πολυσύλλαβα βαρύνεται
10 μὲν, ὅσα βραχέα παραλήγει, κέως, τέως, ἄλως,
ἔως. τὰ δὲ μὴ οὕτως ὀξύνεται, αἰδῶς, ἠῶς.

Τὰ εἰς ψ πολυσύλλαβα βαρύνεται, ἄραψ, λαί-
15 λαψ, ψόραψ. τὸ δὲ πλινθοβὰψ καὶ πελεθοβὰψ
ὀξύνεται.

15 Τὰ εἰς ψ̄ πολυσύλλαβα ἔχοντα πρὸ τοῦ ψ̄ ὀ
ἢ ε̄ βαρύνεται, πέλωψ, θρύοψ, μέροψ, βούκλεψ,
τυρόκλεψ.

Τὰ εἰς ψ̄ ἔχοντα ἰ̄ πρὸ τοῦ ψ̄ βαρύνεται,
σκευτότριψ, παιδότριψ, χέρνιψ.

20 Τὰ εἰς υψ̄ βαρύνεται, κίνυψ, χάλυψ.

Τὰ εἰς ηψ̄ βαρύνεται, σκῶληψ.

Τὰ εἰς ωψ̄ πολυσύλλαβα κύρια ὄντα ἢ προε-
ηγορικὰ βαρύνονται, κύνκλωψ, ἰωψ, μῶλωψ. σε-
σημειῶται, ὡς τινὲς φασί, τὸ εὐρῶψ ὀξυνόμενον.
25 τὰ μέντοι ἐπιθετικὰ ὀξύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν
ὑποπεπτωκότων κυρίοις, ἢ τῶν ἰδιαζόντων, μονῶψ
ὁ μονόφθαλμος, κελαινῶψ, τυγλῶψ. τὸ δὲ ἐλί-
κωψ καὶ μύωψ, ὁ μυὸς ὀφθαλμοὺς ἔχων, βαρύνε-

ται, ὡσπερ τὸ κύκλωψ καὶ κέρωψ ὁ δόλιος, καὶ ἰωψ ὁ κυνικός.

Περὶ τόνου τῶν εἰς \bar{a} θηλυκῶν ὀνομάτων.

Βιβλίον ια΄.

Τὰ εἰς \bar{a} λήγοντα μακρὸν θηλυκᾶ τῶν εἰς5
 ος ὁμοτονοῦσιν αὐτοῖς, καὶ ἔτι τὰ εἰς η, φοβε-
 ρος, φοβερά, ἰσχυρός, ἰσχυρά, σοφός, σοφή, κα-
 λός, καλή, φίλος, φίλη. τὸ μέντοι βαρύτερος, βα-
 ρυτέρα, καὶ τὰ ὅμοια, εἰ καὶ τὸν τόπον ἐνήλλα-
 ξαν, ἀλλ' οὐ τὸν τόνον.

10

Τὰ εἰς \bar{a} μακρὸν καὶ εἰς $\bar{\eta}$ τῶν εἰς ους πε-
 ρισπωμένων περισπᾶται, ἀργυροῦς, ἀργυρά, χρυ-
 σοῦς, χρυσή, διπλοῦς, διπλή.

Τὰ ἔχοντα τὸ \bar{a} βραχὺ διὰ τοῦ τρια προ-
 παροξύνεται, ἀλλήτρια, ψάλτρια. τὸ δὲ μετρία15
 καὶ ἀλλοτρία τὸ \bar{a} μακρὸν ἔχουσι. καὶ τὸ πότνια
 καὶ ὄπνια προπαροξύνεται.

Τὰ εἰς \bar{e} ἀπὸ τῶν εἰς \bar{e} ς προπαροξύνεται,
 βασιλεὺς, βασιλεία, ἱερεὺς, ἱέρεια.

Ἐτι τὰ ἀπὸ τῶν εἰς \bar{u} ς βαρυτόνων προπα-20
 ροξύνεται, ἡμισυς ἡμίσεια, θήλυς θήλεια. τὰ
 μέντοι ἀπὸ ὀξυτόνων προπερισπῶνται, ταχὺς τα-
 χεῖα, βραδὺς βραδεῖα, πλὴν τοῦ λίγεια καὶ ἐ-
 λάχεια ἀπὸ τοῦ λίγυς καὶ ἐλάχυς.

Τὰ εἰς \bar{v} α συνεσταλμένον ἔχοντα τὸ \bar{a} ἀπὸ25
 τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ σχηματιζόμενα προπα-
 ροξύνεται, μέλανος μέλαινα, τάλανος τάλαινα, —, λέκων, λέ-
κων,
 δράκων δράκαινα.

Ἔτι τὰ εἰς $\overline{\rho\alpha}$ βραχὺ παρεσχηματισμένα, σω-
τῆρ σώτεια, μάκαρ μάκαιρα.

Τὰ εἰς $\overline{\sigma\alpha}$ ὑπερδισύλλαβα παρεσχηματισμένα
προπαροξύνεται, εἰ μὴ κατὰ συναλοιφήν εἴη ἀπὸ
50ξυτόνων εἰς $\overline{\eta\sigma}$, δαφνήσσα, φωνήσσα. τὸ δὲ
τεχνήσσα ἀπὸ τοῦ τεχνήσσα. καὶ τὰ ἀπὸ ὀξυτό-
νων εἰς $\overline{\eta\sigma\sigma\alpha}$, χερνῆς χερνήσσα, ἀρπῆς ἀρπήσσα,
κρῆς κρητὸς κρῆσσα, θῆς θῆσσα.

Τὰ εἰς $\overline{\alpha}$ βραχὺ ἀπαρασχημάτιστα διὰ διπλοῦ
10ὀξυφερόμενα, εἰ μὲν δισύλλαβα εἴη καὶ μακροῦ πα-
ραλήγει, παροξύνεται, ρίζα, πέζα, φύζα, δόξα,
δίψα. τὰ δὲ ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, ἄμα-
ξα, λακέρυζα.

Τὰ εἰς $\overline{\theta\alpha}$ ἔχοντα τὸ $\overline{\alpha}$ βραχὺ βαρύνεται,
15μίνθα τὸ ἠδύοσμον, ἄκανθα, κολόκυνθα, ἡ ἄτ-
τικῶς κολοκύνθη, μεθ' ὧν καὶ ἡ διαίτα.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\alpha}$ θηλυκὰ σπάνια ὄντα βαρύνεται,
τόλμα, θέρμα, ἄττικῶς δὲ τόλμη καὶ θέρμη.

αἰματ. Τὰ εἰς $\overline{\lambda\alpha}$ θηλυκὰ σπάνια ὄντα βαρύνεται,
20ψύλλα, σκύλλα, σιβύλλα, ἄμιλλα, ἀέλλα, καὶ ἀ-
νάπαυλα.

μνῆ Τὰ εἰς $\overline{\nu\alpha}$ μονογενῆ βαρύνεται, κύννα ἢ πόρ-
νη, ἄννα, γέννα, χλαῖνα, εἰ μὴ κατὰ πάθος γέ-
νοιτο, ἀθηναῖ, μηνᾶ. τὰ δὲ ἰταλικὰ προπερισπῶν-
25ται, σαβίνα, φανστίνα, ιουστίνα, κωνσταντίνα.

εφῶρα Τὰ εἰς $\overline{\rho\alpha}$ δισύλλαβα συνεσταλμένον ἔχοντα
τὸ $\overline{\alpha}$ βαρύνεται, σφαῖρα, μοῖρα, πείρα, σφῆρα.
τὰ δὲ μὴ συνεσταλμένον τὸ $\overline{\alpha}$ ἔχοντα ὀξύνεται,

ἡρά ἢ ἐκκλησία, σμῆρα, πνῆρα, οὔρα, φρουρά, πλευρά.

Τὰ εἰς ῥα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τὸ ᾠ βραχὺ ἔχοντα προπαροξύνεται, ἄρουρα, ἄργουρα³¹⁾, μάχαιρα, χίμαιρα, δηϊάνειρα, σκολόπενδρα. 5

Τὰ εἰς ρα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ ῦ βαρύνεται, πορφύρα, ἐφύρα.

Τὰ εἰς ρα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βραχὺ ἔχοντα τὸ ᾱ, καὶ πρὸ τέλους ἔχοντα ου προπαροξύνεται, ἄρουρά, ἄργουρά, κυνήσουρα, μεθ' ὧν καὶ τὸιο κέρκυρα, γέφυρα.

Τὰ εἰς σα ὑπερδισύλλαβα ἀπαρασχημάτιστα προπαροξύνεται, εἰ μὴ παραλήγοι ου, θάλασσα, ἰφιάνασσα, θέρμᾶσσα, ἢ κάμινος. τὰ δὲ παραλήγοντα τῇ ου, εἰ μὲν ἔχοιεν ἐν σ, προπαροξύνεται,¹⁵ φαέθουσα, ἀρέθουσα, αἶθουσα· εἰ δὲ δύο ἔχοιεν, προπερισπῶνται, πιτυοῦσα, ῥοδοῦσα³²⁾, ὀνόματα νήσων, πλὴν τοῦ ἔμπουσα καὶ συράκουσα³³⁾.

¹ ἔμπουσα
συράκουσα

Τὰ εἰς σα δισύλλαβα βαρύνεται, αἶσα, μοῦσα, πείσα ἢ πειθῶ, μεθ' ὧν γλῶσσα, πίσσα,²⁰ νύσσα.

Τὰ διὰ τοῦ αἶα καὶ υἶα δισύλλαβα προπερισπᾶται, μαῖα, γαῖα, θυῖα, μυῖα.

Τὰ εἰς ᾱ συνισταλμένον μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραλήγοντα τῇ αι διφθόγγῳ, ἢ τῇ ει²⁵

31) ἄρουρα, ἄργουρα absent.

32) πιτυοῦσα, ῥοδοῦσα.

33) ἔμπουσα καὶ συράκουσα.

ὅτι ἢ ἢ προπαροξύνεται, ἀλλὰται, ἀλεξάνδρεια, θέσπεια· θεσπειαὶ δὲ τὸ πληθυντικόν· εὐνοια, πρόνοια, ἄρπυια, αἶθυια, ὄργυια³⁴), καὶ πληθυντικῶς ὀξύνεται· τὸ δὲ μητρικῶς μακρὸν ἔχον τὸ ἄ ὀξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ αἰα μονογενῆ μακρὸν ἔχοντα τὸ ἄ παροξύνονται, σεληναία, ἀθηναία, ἰουδαία, περικεφαλαία, θηροαία³⁵).

Τὰ εἰς ἄ καθαρὸν μονογενῆ παραληγόμενα ἔ βαρύνεται, εἰ μὴ προσσηγορικῶς ἢ περιεκτικῶς εἴη, ρέα, θέα, τὸ δὲ θεα ὀξύνεται, πτελέα, ἰτέα, σκυκία.

Τὰ εἰς ἄ μακρὸν μονογενῆ, τῇ εἰ ἢ τῷ εἰ μακρῶ παραληγόμενα ἐπὶ οὐσίας τιθέμενα ὀξύνεται, χρεῖα, ζεῖα, εἶδος κριθῆς, φλιά, θριά, τὸ δὲ μνεῖα, χρεῖα βαρύνονται, οὐ γὰρ ἐπὶ οὐσίας λαμβάνεται, καὶ τὸ λεία δὲ καὶ φθία βαρύνονται, καὶ τὸ δεῖα ἢ ἔνδεια.

Τὰ διὰ τοῦ μα ἐπὶ χωρῶν κείμενα παροξύνονται, λυκία, ἄσια, κιλικία.

Τὰ γινόμενα ἀπὸ εὐω παροξύνεται, ἐρμηγεία, βασιλεία, δουλεία, κολακεία, παιδεία ἢ παιδευσις· παιδιὰ δὲ τὸ παίγνιον· τὸ δὲ παρεῖα καὶ φορβεία καὶ φορεῖα ὁ βόρβορος, καὶ ἀρειά³⁶) ἢ ἀσπειλή, ὀξύνονται· οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν διὰ τοῦ εὐω.

34. αἶθυια, ἄργυια, ὄργυια.

35. θηροαία abest.

36. τὸ δὲ παρεῖα καὶ φορβεία τὸ βούρκος, καὶ ἀρειά κ. τ. λ.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ μακρὸν τὸ $\bar{\alpha}$ ἔχοντα παροξύνεται, ἀνία, φίλια, πενία, ξενία.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ παρὰ μελλόντων γνόμενα παροξύνεται, ὀρέω ἀνορεξία, πέψω ἀπεψία, προ- προδύω προ-
5 δυνία. δωσία προδωσία.

Τὰ διὰ σια τὸ $\bar{\alpha}$ μακρὸν ἔχοντα βαρύνεται, ἀθανασία, διχαστασία, ικασία. εἴ τι δὲ ὄξυθῆ, ὄνομα δήμου ἔχει, ἢ περιεκτικὸν ὑπάρχει. τὸ δὲ προστασία καὶ πρῶσις ὁ τόπος, καὶ αἰμασία ³⁷⁾, ὡς ἔννοιαν περιεκτικῶν ἔχοντα ὀξύνεται. τὰ δὲ μψισιὰ καὶ οἰσιὰ καὶ λουσιὰ ἀνόματα δήμων.

Τὰ διὰ τοῦ νιὰ μακρὸν ἔχοντα τὸ $\bar{\alpha}$ βαρύνεται, μανία, πενία, γειτοκία. τὸ δὲ ροθονία καὶ κονία ἰωνιὰ περιεκτικὴν τοπικὴν ἔννοιαν δηλοῖ. καὶ τὸ χελιδονία δῆμος· καὶ ἔτι τὸ ἰμονία παρ' ἄττικοῖς ³⁵ χελιδονία ὀξύνεται, δηλοῖ τὸ ἀντλητήριον.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν ³⁸⁾ παραληγόμενα τῆ $\bar{\lambda}$, ἧς προηγείται $\bar{\alpha}$, βαρύνεται, πρᾶγμα σημαῖνον, δαδασκαλία, ἀτασθαλία, ἢ ὀνόματα χωρῶν, οἰχαλία, θεσσαλία. εἰ δὲ μὴ οὕτως, ὀξύνεται, ἀμυγδαλία, ποφυταλία. τὸ δὲ ὑσκαλία ἢ αἰλία βαρύνεται.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν τρισύλλαβα παραληγόμενα τῆ $\bar{\iota}$ ἐπὶ οὐσίας λαμβανόμενα βαρύνεται, χωρῖς.

ἰα. 37) πρῶσις ὁ τόπος ὅπου ξηραίνονται τὰ οὐκα, καὶ αἰμασία π. τ. λ.

38) ἔτι τὸ ἰμονία τὸ ἀντλητήριον παρ' ἄττικοῖς ὀξύνεται.

ἰα. Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν τῆ $\bar{\rho}$ παραληγόμενα παροξύνεται, κίθρια, κωπρία, ὄδρια, φαρρία. τὸ μέτρο επταμέ δῆμος.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ μακρὸν π. τ. λ.

τινῶν, καρδία, σφραδία, δημία, σηρία, οίχη. τὸ μέντοι σκοπία καὶ σπονδία ὀξύνονται, ὡς ἔχοντα τὸ ὀ πρὸ τοῦ ι, ὡς περ καὶ τὸ παλῖα καὶ τροχία καὶ ἀρματροχία.

ἀματρ.

5 Τὰ εἰς α μακρὸν τῷ ρι παραληγόμενα παροξύνεται, αἰθρία, κοπρία, ὑδρία, φατρία. τὸ μέντοι στηρια δῆμος ³⁹).

Τὰ παραληγόμενα ἀπὸ τῶν εἰς ξ βαρύνεται, φρυγία, βεβρυκία. σεσημείωται ⁴⁰) τὸ ἀδρακία ιο ὀξύνόμενον.

ἴσα, τὸ δέγμα

Τὰ διὰ τοῦ ο ἀπάνια καὶ κατὰ πάθος γινόμενα παρ' ἀττικοῖς ὀξύνεται, οἶα, ἴσα, χροῖα ⁴¹), χροῖα. τὰ δὲ ἐν συνθέσει ὀξύνεται, στοῖα στοῖα, ροῖα ροῖα.

15 Τὰ διὰ τοῦ ο ἀπάνια μακρὰ, ὅσα ὑπὸ ψιλῶ συμφώνου ἄρχονται, βαρύνεται, ποῖα ἢ βοτάνη, τροῖα, ποῖα ἢ σφαῖρα, καὶ οὕτω ⁴²) οἶα ἢ κόμη. τὸ μέντοι χροῖα, στοῖα ὀξύνεται.

Τὰ εἰς α μακροκατάληκτα βαρύνονται παραπολλήγοντα τῷ υ, ὀξία εἶδος ξύλου, καρύα, κωδύα ἢ τῆς μήκωνος κεφαλή, δατύα πόλις.

ἄ μακρὸν

Τὰ εἰς α καθαρὸν τῷ ω παραληγόμενα βαρύνεται, ὡα ἢ μηλωτή, κρώα, ψωδία, ἢ ψώρα.

Τὰ εἰς α μακρὸν μὴ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα πλὴν τοῦ ρ παροξύνεται, ἦρα, ὀπώρα, χώρα.

39) Τὸ εἰς α μακρὸν — δῆμος absunt, v. not. anteced.

40) βεβρυκία, ὄρτυγία. σεσημείωται — .

41) οἶα, ἴσα τὸ δέγμα, χροῖα.

42) οὕτω καὶ.

εἰ δὲ τι ἄλλο εὐρεθῆ, κατὰ διάλεκτον ἢ πάθος
 ἐγένετο, ὡς τὸ ἑλένα, ἑλένη, ἀθηναία, ἀθηναῖα.

ἀθηναία

Τὰ εἰς ρα μακροκατάλητα τρισύλλαβα πα-
 ραληγόμενα τῷ ε̄ μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ ἐπι-
 θετικά εἶη, ἡμέρα, ἄσπερα, εἶδος ὑποδήματος, δι-
 φθέρα, λακέρρα. τὸ δὲ γλυκέρρα οὐκ οὐκ, εἴτε ἀ-
 ριον, εἴτε ἐπιθετικὸν εἶη. καὶ τὸ περισσότερὰ τε-
 τρασύλλαβον, καὶ τὸ ἐλευθεραὶ πληθυντικῶς λε-
 γόμενον.

Τὰ εἰς ρα ὑπὲρ δύο συλλαβῶν τῷ ῡ παραλη-
 γόμενα βαρύνεται. ἀλλ' εἰ μὲν ἔχῃ τὸ ᾱ μα-
 κρὸν, παροξύνεται, πορφύρα, ἐφύρα· εἰ δὲ βραχυ-
 προπαροξύνεται, κέκυρα, ἀγκυρα, γέφυρα. τὰ
 δὲ γλαφυρά οὐκ οὐκ, εἴτε ὄνομα πόλεως εἶη, εἴ-
 τε ἐπιθετικόν.

15
 67

Τὰ εἰς ρα μακρὸν τῷ ω̄ παραληγόμενα βα-
 ρύνεται, χώρα, ψώρα, ὄρα, μεθ' ὧν καὶ τὸ πω-
 ρα, εἰ καὶ συστέλλεται τὸ ᾱ.

πρωρα

Τὰ εἰς ρα ἀπλῶς μονογενῆ τρισύλλαβα παρα-
 ληγόμενα τῷ ω̄ ἀπὸ τῆς μακροῦς ἢ βραχείας ἐρ-
 χόμενα βαρύνεται, φάλωρα, πληθώρα, ληθώρα.
 εἰ δὲ ἀπὸ θέσει μακροῦς, οὐκ οὐκ, θαλπωρά, ἐλ-
 πωρά. τὸ δὲ πανδώρα σύνθετον ὄν παροξύνεται.

Τὰ εἰς ρα μονογενῆ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώ-
 ρον παροξύνεται, καὶ μακρὸν ἔχει τὸ ᾱ, ὕδρα, πέ-
 ττρα, ῥήτρα, φαρέτρα, γάστρα, μήτρα. ὑψη-
 μειόταται τὰ τάναγρα καὶ σκολοάσειφρα, προπαρο-
 ξύτονα καὶ συστέλλοντα τὸ ᾱ.

Περὶ τῶν τῶν
εἰς τὴν ἑλληνικῶν
βιβλίον ββ.

Περὶ τῶν εἰς τὴν ἑλληνικῶν καὶ τῶν αἰ μὲν τῶν
καθ' ἑξῆς.

Κ. β. λ. ο. ν. β. 43)

Τὰ εἰς τὴν λήγοντα θηλυκῶν, παρὰ γενικῆς σχη-
ματισθέντα, βαρύνεται, χιτώνας χιτῶνη, ἡγε-
μόνος ἡγεμόνη, ἀφρόνος ἀφρόνη, εὐφρονος εὐ-
φρόνη, ἀμύμονος ἀμυμόνη, τὸ δὲ ἀρπαγῆ οὐκ ἐννε-
ται, διότι ἀπὸ τοῦ ἀρπάζω. τὸ δὲ ἀρπάγη, σιδή-
ριον τὸ βαρυνόμενον, ἀπὸ τοῦ ἀρπαγος. καὶ τὰ
10 παρῶνυμα ὁμοίως, ἀμφίρυντος ἀμφιρύτη, δορυκτῆ-
τος δορυκτῆτη, ἀμφίλυκος ἀμφίλυκη.

Τὰ εἰς τὴν σύνθετα καὶ παρασύνθετα βαρύνε-
ται, ἀνυπέτη, ὑπιπύλη, ἐριφύλη, βερονίκη, πο-
λυκάστη.

15 Τὰ εἰς τὴν προσηγορικῶν ἢ βαρύνεται ἢ οὐκ ἐννε-
ταί σύνθετα ὄντα. ὅσα οὖν ἔχει τι ἄλλο μέρος
λόγου, καὶ ἄρχεται χωρὶς προθέσεως, βαρύνεται,
κυνάγχη, βουκάμπη, ἢ τῶν βοῶν κάμπη 44), παρ-
τοχύνη, ἢ ταραχιάτης γυνή, δεῦλλη, τολύπη, ἢ
ποδερκασία. τὸ δὲ ἀστεροπή οὐκ ἐννεταί, καὶ σύνθετα
παρὰ τὸ ἔπα καὶ ἀστήρ. καὶ τὸ ὑδαρῶν οἱ πα-
16 μεταγενέστεροι λατοὶ ἐβάρυναν, οἱ δὲ μετανέοντεροι (sic) οὐκ ἐννεοῦσι
οὐκ ἐννεοῦσι.

Τὰ εἰς τὴν θηλυκῶν προσηγορικῶν ἀπὸ προθέ-
σεως συντεθειμένα, τότε μὲν οὐκ ἐννεταί, ὅταν τὰ ἐ-
αυτῶν ἀπλῶς, καὶ τότε βαρύνεται, ὅταν τὰ ἐαυ-
τῶν βαρύνηται, ἀνατολή, μεταβολή, ἀναβολή,

43) Περὶ τῶν εἰς τὴν — ββ. absent.

44) φάτιγη pro κάμπη.

ἐπιτρολή, παραμύθη, τὰ προσηγορικῶν, παραμύθη, δὲ τὸ κύριον, τὸ δὲ ἀναστροφή παροξύνεται, καιτοὶ ἀναστροφή ἀπὸ τοῦ ροῆ, καὶ τὸ ἀναδέσμη ἀπὸ τοῦ ἀναδέσμος. τὰ δὲ βαρύνοντα ταῦτα, ἀνυδρή, παρακαταθήκη, ἀγγυαίη, συνάγχη. 5

Τὰ εἰς ἣ συναλλειμμένα παρισπᾶται, λεοκτεά λεοντή, σικέα σικῆ, γαλέα γαλή, ἀμυγδαλέα ἀμυγδαλή.

Τὰ εἰς ἣ καθαρὸν μονογενῆ εὐ πολλὰ βαρύνεται, δανάη. ἀραυῆ ὀξύνεται ἐπιθετικῶν ὄν. καιὶο τὰ διὰ τοῦ εὐη παροξύνεται, χλεύη, κεύη, δεύη. τὸ μέντοι σκευῆ ὀξύνεται, καὶ τὰ ἀπ' αὐτῆς, κατᾶσκευῆ, ἐπίσκευῆ, οἰσσκευῆ.

Τὰ εἰς ἣ καθαρὸν δισύλλαβα τῶ ᾠ παραληγόμενα ὀξύνεται καὶ βαρύνεται. καὶ βαρύνεται 15 τὰ ἐκπὸ δύο ἀκροῦστων προσηγομῆν τοῦ δασέος, φθόη ἢ φθασά, χλόη, χλόη (sic) αἱ χοινίδες (sic) τῶν ἀρμάτων. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα ὀξύνεται, χοῆ ἢ σποδός, βοῆ, θοῆ τὸ ἐπίθετον, θόη δὲ τὸ κύριον, πνοῆ. ἐτι καὶ τὰ ὑπερδισύλλαβα, οἰνός, 20 χολός. τὸ δὲ ἀκοῆ ἐκ τοῦ ἀκούω.

Τὰ εἰς ἣ δισύλλαβα παραληγόμενα τῶ ὦ, σπᾶνια ὄντα, τὰ μὲν βαρύνεται, λύη ἢ στάσις, δύη ἢ κακοπάθεια, γύνη ἢ γῆ καὶ μέρος ἀρότρου, γῆ ψύη ἢ ψύα καὶ ψόαι. τὰ δὲ ὀξύνεται, φρυῆ, καί 25 φλυῆ ὁ δῆμος ἀττικός.

Τὰ διὰ τοῦ υῆ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, θιγύη, ὄρυη, εἶδος ὀσπρίου, λιβύη.

Τὰ διὰ τοῦ ῶη ὀξύνεται, ζωῆ, θωῆ, ἐρωῆ.

Τὰ εἰς βῆ ἔχοντα πρὸ τοῦ β σύμφωνον κατ' 50

ἐπιπλοκῆν ἢ κατὰ διάστασιν βαρύνεται, εἰ μὴ ῥη-
ματικά εἶη ἢ προσηγορικά ἢ παραλήγοι τῷ ὄ, τὺρ-
βη, κόμβη τὸ κύριον, κύμβη ἄλλου εἶδος, θήσβη,
κράμβη, ἄλμη. τὸ δὲ φορβῆ ἔχει τὸ ὄ. Τὰ γὰρ
5 εἰς ἡ ῥηματικά οὐκ οὐκ, τρέπω τροπή, τρέφω
τροφή, νέμω νομή.

Τὰ εἰς βη ὑπερδυσύλλαβα μὴ παραληγόμενα
τῇ οι διφθογγῶ βαρύνεται, ἀλύβη, καλύβη, νιό-
βη, ἀστράβη, εἶδος ἀμαξῆς, ἐκαβη. τὸ δὲ ἀμοι-
10 βῆ οὐκ οὐκ, ὡς ἔχον τὴν οι διφθογγον.

Τὰ εἰς βη ἰαμβικά κύρια ἢ παρώνυμα βαρύνεται, ἄβη κύριον, βλάβη. οὐκ οὐκ, ταῦτα,
βῆ ῥηματικά οὐκ οὐκ, φοιβη, κοιβη. προσηγορικά δὲ οὐκ οὐκ, λοιβη,
κύρια μὲν ὄντα, στοιβῆ, ἀμοιβῆ.
15

Τὰ εἰς βη δυσύλλαβα φύσει μακρᾷ παραλη-
γόμενα καὶ μὴ τῇ οι βαρύνεται, ἦβη, θήβη, στή-
βη ἢ ψυχρά, λῶβη.

Τὰ εἰς γη δυσύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην εἰς
σύμφωνον λήγουσαν, προσηγορικά ὄντα οὐκ οὐκ,
20 φθογγῆ, κλαγγῆ, ὄργη, στοργῆ. τὰ δὲ κύρια βα-
ρύνεται, βέργη, σέλγη, πάργη.
πέργη.

Τὰ εἰς γη ἰαμβικά ῥηματικά ὄντα οὐκ οὐκ,
ταγῆ ἀπὸ τοῦ τάσσω, φυγῆ, σφαγῆ. παρώνυμα
δὲ βαρύνεται, πάγη, τρύγη, στέγη. τὸ μέντοι
25 σαγῆ, τὸ πλῆθος, τινὲς μὲν οὐκ οὐκ, τινὲς δὲ βα-
ρύνουσι.

Τὰ εἰς γη δυσύλλαβα ἀσυνάλειπτα φύσει μα-
κρᾷ παραληγόμενα, εἰ μὴ διαστολή τις εἶη, ἢ ἀπὸ
τοῦ γ ἄρχοιτο, οὐκ οὐκ, πληγῆ, σιγῆ, κραυγῆ.

κραδῆ δὲ τὸ κύριον. τὸ δὲ γῆγ ἀπὸ τοῦ γ ἀρ-
χεται. τὸ δὲ αἰγῆ ἀπὸ τοῦ αἰγία συναλειφθέν
περισπάται:

Τὰ εἰς γῆ ὑπερδισύλλαβα προσηγορικά, ἔχον-
τα τὴν πρὸ τέλους σύλλαβην εἰς φωνῆεν λήγουσαν⁵
ὀξύνεται, μαρμαρυγῆ, κορκορυγῆ ὁ θόρυβος, ὀ-
λολογῆ, οἰμωγῆ. λαλάγῆ δὲ κύριον, ὡς περ τὰ ἀ-
λέγῆ ἢ αἰαῖ, καὶ παπάγῆ ἢ ἀγνῆ ἰέρεια. καὶ τὸ
πατάγῆ δὲ τινες βαρύνουσι.

Τὰ εἰς γῆ ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχει τὴν πρὸς
τέλους σύλλαβην εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, βα-
ρύνεται, θλίγῆ ἢ ἀνάπτουσι, λιθύσγῆ, ἀμόργῆ ἢ
τοῦ ἐλαίου τρυβλίου. σσημείωται τὸ ἀμολγῆ ὀξύ-
μενον.

Τὰ εἰς δῆ ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ ο εἰς⁵
σύμφωνον καταλήγον προσηγορικά ἅντα ὀξύνεται,
χορδῆ, σποιδῆ. τὸ μέντοι χάνδῆ κύριον βαρύνε-
ται, καὶ τὸ μένδῆ κύριον, καὶ τὰ ἄλλα.

Τὰ εἰς δῆ προσηγορικά ὀξύνεται, ὠδῆ, αἰ-
δῆ, σποιδῆ, ἐδαδῆ, ἀνδῆ. τὸ μέντοι λῆδῆ κύριον,²⁰
καὶ ἰδῆ καὶ μίδῆ.

Τὰ εἰς δῆ λήγοντα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους
σύλλαβην βραχεία μὴ εἰς σύμφωνον καταλήγου-
σαν, εἰ μὲν κύρια ὄσιν, ἢ οὐσίαν σημαίνει, βαρύν-
νεται, πίδῆ, κνίδῆ, σίδῆ, νέδῆ. εἰ δὲ κατὰ πρᾶ-²⁵
γματος τάσσοιτο, ὀξύνεται, κομιδῆ ἢ ἐπιμέλεια,⁴⁵ φραδῆ⁴⁵ ἢ βουλῆ, κλιδῆ ὁ κόσμος.

45) ἢ ἐπιμέλεια, ἴδῆ ἢ ἰδονῆ, φραδῆ.

Τὰ εἰς ᾧ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἰαμβικὰ εἴη τῷ ᾧ παραλήγαντα, μάλθη ἢ κηρός, τίθη, ξάνθη, σπάθη. σσημειώται τὸ κρηθὴ ὄξυ νόμιμον, καὶ τὸ ποθὴ ἔχον τὸ ᾧ.

9 Τὰ εἰς ᾧ μονογενῆ ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, θαλάθη πόλις, βεσάνθη, ἰάνθη, λυκάνθη. τὸ δὲ ἀγαθὸς ἀγαθὴ τριγενές.

Τὰ εἰς κῆ δισύλλαβα φῦσει μακροῦ παραληγόμενα ἀσυνάλειπτα βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων, μὴ ποιότητα φωνῆς ἀλόγου ζώον σημαίνοντα, γλαύκη κύριον, *λένκη κύριον, πέκη,* πύκη, νίκη, φρίκη. τὸ δὲ μυκὴ ὄξυται, σημαίνον φωνὴν λένοντα. τὸ δὲ ὠκὴ ἀρχεται ἀπὸ φωνήεντος.

Τὰ εἰς κῆ ἰαμβικὰ ἀσυνάλειπτα, εἰ μὲν τῷ 150 παραλήγοιτο, ὄξυται ῥηματικά ὄκα, πλέκο πλοκὴ, δέκω δοκὴ ἢ ὑπόνοια, πέκω ποκὴ τὸ ἔριον. τὸ μέντοι κρόκη ἀπὸ τοῦ κρόκος. εἰ δὲ ἄλλω συμφώνῳ, βαρύνεται, δίκη, λίκη κέριον, κάκη ἢ κίκωσις. τὸ μέντοι *ἄκη* ἢ ἡσυχία ὄξυται, πρὸς 20 ἀντιδιαστολὴν κυρίου. τὸ δὲ φρακὴ περιπατάται ἐν συναιρέσεως.

Τὰ εἰς κῆ δισύλλαβα πρὸ τοῦ κ συμφωνον ἔχοντα μὴ τὸ λ βαρύνεται, κάκη ἢ δαυλία, λίκη ἢ χλαμύς, κρόκη ἢ παραλίος ψηφίς, δίακη, κίση, 25 νάρκη, βάρκη, ἄση ἢ ἄσησις. τὸ δὲ ὀκὴ καὶ ἀκὴ ὄξυται, ὡς ἔχοντα τὸ λάμβδα. τὸ δὲ *ἀντιδιαστολὴν* χάλκη ἢ πόλις πρὸς διαστολὴν τοῦ χαλκῆ.

Τὰ εἰς κῆ ὑπερδισύλλαβα τῷ α παραληγόμενα εἴη προσηγορικά, βαρύνεται, εἰ

μη εδη φηματικα, ιθακη, ετακη, σκυλακη πό- ετακη
λις. η δε φυλακη απο του φυλασσω, και αιμακη
απο του αιμαζω.

Τα εις κη υπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ε ἢ τῷ ο πα-
ραληγόμενα σπασία εἰσιν. τὸ ἀλωπακη οὐκ εὐνεταί. 5
τὸ δὲ βορβοροκη βαρύνεται, και τὸ ψαθούκη ἢ
ἀκαθαρσία.

Τὰ εις κη υπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ι
συνεσταλμένῳ παροξύνεται, ἐλικη κύριον, μύρη ⁴⁶⁾,
βαιτική χώρα, μηδίκη. τὰ δὲ ἔχοντα ἄννομον τι-19
νος προσυπικουομένον οὐκ εὐνεονται, μουσική, ἰατρι-
κή, γραμματική.

Ἐτι τὰ ἔχοντα τὸ ι ἐπιτεταμένον κύρια ἢ
προσηγορικά βαρύνεται, φοινίκη, ἐρίκη. και τὰ
ἔχοντα ᾱ πρὸ τοῦ κ παροξύνεται, λικανίσκη, παρ-15
θενίσκη, θηλίσκη.

Τὰ εις κη υπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ
ῡ βαρύνεται, καλύκη κύριον, σαβύνη εἶδος ὄργα- εωμβύνη
νου, ἰτύκη, ἐρύκη.

Τὰ εις κη υπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ια
ω̄ οὐκ εὐνεεται, ἀκωκή, ἰωκή ἢ δισέεις.

Τὰ εις λη μετ' ἀππλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ
παραλήγοιτο ὄ, ἐν προσηγορικοῖς βαρύνεται, ζάγ-
κη, αἶγλη, σίγλη τὸ ἐκώπρον, ζεύγλη, φύτλη,
τρώγλη. τὸ μέντοι ὁμοκλή και ὀπλή παραλήγου-25
σιν ὄ, και τὸ κελῆ ἀπὸ τοῦ κεφαλή γέγονε.

Τὰ εις λη μονόγενῆ δισύλλαβα ἐτέρω λ πα-

λα. 46) μυρση.

παληγόμενα βαρύνεται, ἔλλη, πέλλη. τὸ δὲ κυλλή τριγενές.

Τὰ εἰς λη μονογενῆ δισύλλαβα παλαηγόμενα τῷ α ἢ υ βαρύνεται ἀσυνάλειπτα ὄντα, πάλη, δασάλη, ἡ φροντίς, ζάλη, ἄλη, πλάνη. ἔλλη δὲ δήμος τῆς ἀττικῆς ὀξυνόμενον. τὸ δὲ γάλη περισπᾶται ἀπὸ συναιρέσεως.

Τὰ διὰ τοῦ εἰλη δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἀπὸ δασέος ἀρχοῖτο συμφώνου, στήλη, μήλη, κήλη, μέθ' ὧν καὶ ἦλη ἄθροισι. τὸ δὲ χηλή καὶ θηλή ὀξύνεται ὡς ἀπὸ δασέος ἀρχόμενα.

Τὰ εἰς λη δισύλλαβα μὴ κύρια, παλαηγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ υ, ὀξύνεται, βουλή, οὐλή, ὁ σκῶληξ, οὐλή τὸ μονογενές. τὸ γὰρ οὐίλος, οὐλή βαρύνεται, ὁ ἀλέθριος καὶ ὁ οὐλότριχος. τὸ δὲ θούλη κύριον, καὶ τὸ δούλη τριγενές.

Τὰ εἰς λη δισύλλαβα παλαηγόμενα τῷ εἰ ἢ τῷ ι βαρύνεται, εἰλη ἢ θερμασία, δείλη. τὸ δὲ δήλη τριγενές. σεσημείωται τὸ σμειλή τὸ σμιτολίον *7) ὀξυνόμενον.

Τὰ διὰ τοῦ αλη ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ ἀσυνάλειπτα βαρύνεται, ἐκάλη, μασχάλη, αἰθάλη, δειμάλη. τὸ δὲ κεφαλή ὀξύνεται. τὸ ἀλάλη ὁ θόρυβος παρὰ τὸ λαλῶ. τὸ δὲ ἀμυγδαλή ἐκ συναιρέσεως.

Τὰ διὰ τοῦ ελη μονογενῆ ὑπερδισύλλαβα παροξύνεται, σεμέλη, ἀγέλη, κυψέλη ὁ ῥυπος τῶν

*7. 47) τὸ σμειλίον.

ᾠτων, καὶ τὸ ἀγγεῖον τῶν κηρίων. εἰ δέ τι οὐ-
νεται, τὴν πρώτην συλλαβὴν μακρὰν ἔχει, πιμα-
λὴ τὸ λίπος, καὶ τὸ ἀγγελὴ καὶ ἐκτελὴ οὐνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ἡλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται,
ἀθήλη, γαμήλη, κωβήλη. τὸ δὲ ἀμφηλὴ οὐνεται,⁵
καὶ τὸ θυηλὴ ἢ θυσία.

Τὰ εἰς ἰλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, πασι-
λὴ τὸ ἀπόξεσμα τῶν δερμάτων, μαρίλη ἢ κόνις, ^{ἀπόξεσμα}
μυστίλη ὁ κοῖλος ἄρτος. τὸ μέντοι ὠτειλὴ καὶ ἀ-
πειλὴ καὶ ὄφειλὴ οὐνεται, ὡς ἔχοντα τὰ εἰ πρώτο
τοῦ ι.

Τὰ διὰ τοῦ ὀλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται,
εἰ μὴ σύνθετα εἴη ἐκ προθέσεως, ἀσβόλη, θερσό-
λη. τὸ δὲ ἐνκολὴ, ἀνατολὴ, καὶ τὰλλα ἐκ προ-
θέσεως οὐνονται. 15

Τὰ διὰ τοῦ υλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται,
κορδύλη, κοτύλη, γογγύλη, σταφυλὴ τὸ τεκτονι-
κὸν ἐργαλεῖον, σταφυλὴ δὲ ὁ καρπός. τὸ μέντοι
ἀγκυλὴ, καὶ ἀγρυλὴ, ὀνόματα δῆμων οὐνονται.

Τὰ διὰ τοῦ ὦλη ὑπερδισύλλαβα οὐνεται,²⁰
παυσωλὴ, τερπωλὴ, εὐχωλὴ, ἀθμωλὴ ἢ ἄγνωια. τὸ
δὲ ἐρμωλὴ ⁴⁸⁾ ἢ μεγάλη πνοή, ἀπὸ τοῦ ἔρι καὶ
τοῦ ἄω τὸ πνέω, βαρύνεται.

Τὰ εἰς μη λήγοντα προσηγορικὰ ἔχοντα κατ'
ἐπιπλοκὴν σύμφωνον μὴ δασύ οὐνεται, δεσμῆ,²⁵
δυσμῆ, πυγμῆ. τὸ μέντοι χάσμη βαρύνεται δασύ
ἔχον τὸ σύμφωνον.

48. 48) ἐρμωλὴ

Τὰ εἰς $\overline{\mu\eta}$ ἔχοντα σύμφωνον κατὰ διάστασιν βαρύνεται, τόλμη, ἄλμη, χάρμη, σκάλμη. σωσημειώται τὸ ὄρμη, καὶ τὸ γραμμὴ ὀξυνόμενα.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\mu\eta}$ εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ἐκ συναϊρέσεως, σάμη νῆσος, καλάμη, παλάμη. τὸ δὲ σπιδαμὴ ὀξύνεται. τὸ δὲ σισαμὴ περισπαῖται ὡς ἐκ συναϊρέσεως.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\eta}$ ἰαμβικά, παραληγόμενα τῷ \bar{o} , ἀπὸ ἰσθμημάτων παραληγόντων $\bar{\epsilon}$, ὀξύνεται, δρέμω δρομῆ, τέμνω *τομή*. τὸ μέντοι κόμη βαρύνεται ἀπὸ τοῦ κόσμος γεγονυῖα, κάσμη χάφ.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\eta}$ φύσει μακρᾷ παραληγόμενα βαρύνεται, μνήμη, κνήμη, φήμη, λήμη, σύμη τὸ κύριον. σωσημειώται τὸ τιμὴ προσηγορικὸν ὀξυνόμενον. τίμη δὲ τὸ κύριον βαρύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\nu\eta}$ μονογενῆ μετ' ἐπιπλοκῆς σύμφωνου βαρύνεται, πάχη, λάχη, ἄχη, τέχη, αἶτη, φάτη, δάφη, ὄρφη, ἡ νύξ. τὸ δὲ ψεδνὸς 20 ψεδνὴ τριγενές.

Τὰ εἰς $\overline{\nu\eta}$ μονογενῆ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς $\bar{\rho}$ καταλήγουσαν βαρύνεται, πτέρρη, λέρρη, πάρρη. τὸ δὲ φερρὴ ἢ προῖξ παρὰ τὸ φέρειν ὀξύνεται.

25 Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\eta}$ δισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, ἄη ἢ ἄνυσις, πλάνη, κυάνη κύριον, σάνη.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\eta}$ μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, θηγάνη ἢ ἀκόνη, ἐργάνη ἢ ἀθη-

νᾶ, ὀρκίην ἢ εἰρκτή, σωσάνη, πρισσάνη, σαπά-
νη, λεκάνη, βοτάνη. τὸ δὲ μηχελίη ὀξύνεται. *μηχελίη*

Τὰ εἰς ῆη δισύλλαβα τῶ ε παραληγόμενα καὶ
βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. βαρύνεται τὸ ἔνη, ὀξύ-
νεται τὸ θραυα (sic) ⁴⁹⁾ πόλις, καὶ τὸ εὐνή μεταδ *θραυ*
τρῦ ῦ.

Τὰ διὰ τοῦ ἔνη ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βα-
ρύνεται, ὠκένη, ὠλένη, χριμένη. τὸ δὲ κλαζομε- *ἐλένη, ἐλέτη,*
ναὶ πόλις ὀξύνεται, καὶ τὸ δεξαμενῆ, εἰαμενῆ ὁ *χρυμένη*
κάθυγρος τάπος, τοπικὴν ἔννοιαν ἔχοντα. 10

Τὰ διὰ τοῦ ἠη μονογενῆ δισύλλαβα βαρύ-
νεται, εἰ μὴ περιεπτικὰ εἶη, φήνη, σκήνη, φήνη
τὸ ὄρνεον, γλήνη ὁ ῥύπος. τὸ μέντοι σκηνῆ ὀ-
ξύνεται ὡς πρᾶσηγορικὸν περιέχον ἔννοιαν.

Τὰ διὰ τοῦ ἠη τρισύλλαβα μονογενῆ βαρύ-¹⁵
νεται, ἀρήνη, ἀθήνη, ἀνδρήνη εἶδος μελίττης,
μασσήνη, γαλήνη. τὸ δὲ γερμηνῆ ἢ συνήθεια ὀ-
ξύνεται ⁵⁰⁾.

Τὰ διὰ τοῦ ἠη ὑπερτρिसύλλαβα ὀξύνεται,
καμασυνῆ, μελιτηνῆ, παλαιστηνῆ. τὸ δὲ μιτυλή-²⁰
νη βαρύνεται, καὶ τὸ πακτηήνη ⁵¹⁾ καὶ δινδυμήνη.

Τὰ εἰς ῆη δισύλλαβα μονογενῆ τῶ ε παρα-
ληγόμενα ἢ τῶ εἰ βαρύνεται, κλίνη, δίνη ἢ συ-
στροφῆ, πείνη, ρίνη ὁ ἰχθύς. τὸ δὲ ὄργανον ὀ-
ξύνεται. 25

49) θραυα.

50) ὀξύνει.

51) πακτηήνη.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}$ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραλη-
γόμενα τῷ $\bar{\iota}$ βαρύνεται, εἰλαπίνη, μυρσίνη, θρι-
δακίνη, ἀξίνη, ὑσμίνη. τὸ δὲ ἐχίνη ἢ τραχεῖα
ἀπὸ τοῦ ἐχινῆ γέγονε, διὸ περισσῶσαι.

5 Τὰ εἰς $\bar{\eta}$ δισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα
μὲν τῇ $\bar{\sigma}$ διφθόγγῳ βαρύνονται, οἶη, θοίση. τὸ
δὲ ποιηὴ ὀξύεται. παραληγόμενα δὲ ὁ ὀξύεται,
μονή, γονή, καὶ φονή ἢ ὀλεθρία.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\sigma}$ ὄνη ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται
10 καὶ ὀξύονται. βαρύνεται μὲν τὰ παρώνυμα κύ-
ρια, ἀντιγόνη, ἐριγόνη. ἔτι καὶ ταῦτα, σφενδό-
νη, ὀθόνη, ἀκόνη, βελόνη, περόνη. ὀξύεται δὲ
ἡδονή, γλεγμονή, πλησμονή.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}$ δισύλλαβα τῷ $\bar{\upsilon}$ μακροῦ παραλη-
15 γόμενα βαρύνεται, μύνη ἢ τροπή, βύνη. τὸ φρυ-
γὴ δὲ καὶ γυνή ὀξύεται τὸ $\bar{\upsilon}$ βραχὺ ἔχοντα.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}$ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραλη-
γόμενα τῷ $\bar{\upsilon}$ βαρύνεται, αἰσχύνη, ὀδύνη, δουλω-
20 σύνη, ἀγνωμοσύνη.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}$ δισύλλαβα παροξύεται, ζώνη,
μνώνη, σμώνη, ἢ πλήξις τοῦ ἀνέμου. τὸ δὲ φω-
νὴ ἀπὸ τοῦ φωνῶ καὶ τὸ ὠνὴ ἀπὸ τοῦ ὠνῶ ὀξύ-
νεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ κύρια ὑπερδισύλλαβα βαρύ-
25 νεται, δωδώνη, μεθώνη, εἰρεσιώνη, χελώνη, κο-
ρώνη. τὸ δὲ ἀζωνὴ ὀξύεται, καὶ τὸ κλεωναὶ καὶ
μοχωναὶ ⁵²⁾ πόλεις, πληθυντικῶς λεγόμεναί.

ἄ. 52) μοχωναί.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\eta$, τὸ $\alpha\acute{\upsilon}\eta$, εὔρηται βαρύτονον.

Τὰ εἰς $\pi\eta$ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, μὴ τῷ \bar{o} ; βαρύνεται, $\nu\acute{\alpha}\pi\eta$, $\lambda\acute{\upsilon}\pi\eta$, $\sigma\acute{\kappa}\epsilon\pi\eta$, $\kappa\acute{\omega}\pi\eta$. τὸ δὲ τυτῆ \acute{o} -
ξύνεται, καὶ τὸ $\rho\acute{o}\pi\eta$ καὶ $\tau\rho\acute{o}\pi\eta$. 5

Τὰ εἰς $\pi\eta$ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται, $\acute{\alpha}\rho\pi\eta$, $\lambda\acute{\alpha}\mu\pi\eta$, $\kappa\acute{\alpha}\mu\pi\eta$ τὸ ὄρος, $\sigma\acute{\alpha}\lambda\pi\eta$, $\kappa\acute{\alpha}\mu\pi\eta$ σκώληξ, $\kappa\alpha\mu\pi\eta$ δὲ ἢ $\kappa\acute{\alpha}\mu\psi\iota\varsigma$. τὸ μέντοι $\mu\omicron\lambda\pi\eta$ ἀπὸ τοῦ μέλλω, καὶ $\pi\omicron\mu\pi\eta$ πρὸς τὸ πέμπω, ὀξύνεται. τὸιο δὲ $\pi\acute{o}\mu\pi\eta$ κύριον ὄν παροξύνεται.

Τὰ εἰς $\pi\eta$ κύρια ὄντα ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, $\kappa\alpha\lambda\lambda\iota\acute{o}\pi\eta$, $\acute{\alpha}\nu\tau\iota\acute{o}\pi\eta$, $\sigma\tau\epsilon\rho\acute{o}\pi\eta$ τὸ κύριον, $\sigma\tau\epsilon\rho\acute{o}\pi\eta$ δὲ ἢ $\acute{\alpha}\sigma\tau\rho\alpha\pi\eta$, $\acute{\alpha}\rho\acute{\upsilon}\pi\eta$ πόλις, $\sigma\iota\omega\acute{o}\pi\eta$. τὸ μέντοι $\sigma\iota\omega\pi\eta$ ὀξύνεται, καὶ τὸ $\acute{\epsilon}\nu\omicron\pi\eta$ καὶ $\acute{\alpha}\sigma\tau\rho\alpha$ -15 $\pi\eta$ καὶ $\acute{\alpha}\sigma\tau\epsilon\rho\omicron\pi\eta$ καὶ $\acute{\epsilon}\nu\iota\pi\eta$ ἢ $\acute{\epsilon}\pi\iota\pi\lambda\eta\acute{\xi}\iota\varsigma$. $\sigma\epsilon\sigma\eta\mu\acute{\epsilon}\iota$ - καὶ $\sigma\tau\epsilon\rho\omicron\pi\eta$ ὠται τὸ $\lambda\acute{\upsilon}\pi\eta$ βαρύτονον ἢ ἐργασία.

Τὰ εἰς $\rho\eta$ ἰωνικώτερα κατὰ τροπὴν τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς η βαρύνεται, $\kappa\acute{o}\rho\eta$, $\acute{\alpha}\gamma\kappa\eta$, $\acute{o}\lambda\iota\sigma\kappa\eta$, $\acute{\alpha}\nu\tau\iota\sigma\acute{\alpha}\rho\eta$, $\delta\acute{\epsilon}$ -^{ἀέκρη} $\rho\eta$ ὁ τράχλος. τὸ δὲ $\kappa\alpha\rho\eta$ ὀξύνεται. 20

Τὰ εἰς $\sigma\eta$ λήγοντα προηγουμένου τοῦ $\bar{\sigma}$ βαρύνεται, $\acute{\alpha}\sigma\sigma\eta$ ὁ ῥύπος, $\kappa\acute{o}\rho\sigma\eta$ ὁ κρόταφος, $\mu\acute{\epsilon}\sigma\sigma\eta$ πόλις. τὸ $\lambda\iota\sigma\eta$ ὀξύνεται, καὶ τὰ τῶν δῆμων ὀνόματα $\mu\epsilon\sigma\sigma\eta$ καὶ $\pi\epsilon\rho\gamma\alpha\sigma\sigma\eta$.

Τὰ εἰς $\tau\eta$ παραληγόμενα τῷ $\bar{\alpha}$ ἢ τῷ \bar{o} βα-25 $\tau\eta$ η ρύνεται, εἰ μὴ ἐπὶ δῆμου τάττοιο, $\pi\lambda\acute{\alpha}\tau\eta$ καὶ $\acute{\omega}\mu\omicron\pi\lambda\acute{\alpha}\tau\eta$, $\acute{\alpha}\tau\eta$ καὶ $\acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\tau\eta$, $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\tau\eta$, $\acute{\epsilon}\kappa\acute{\alpha}\tau\eta$, $\kappa\rho\eta\tau\eta$, $\acute{\alpha}\rho\eta\tau\eta$. τὸ δὲ $\beta\alpha\tau\eta$ τὸ τοῦ δῆμου.

Τὰ εἰς $\tau\eta$ παραληγόμενα τῷ $\bar{\epsilon}$ κύρια ὄντα

ἐπιπλοκῆν ἢ κατὰ διάστασιν βαρύνεται, εἰ μὴ ῥη-
ματικά εἶη ἢ προσηγορικά ἢ παραλήγοι τῶ ὄ, τύρ-
βη, κόμβη τὸ κύριον, κύμβη νηδὲ εἶδος, θήσβη,
κράμβη, ἄλμη. τὸ δὲ φορβῆ ἔχει τὸ ὄ. Τὰ γὰρ
5 εἰς ἦ ῥηματικά ὀξύνεται, τρέπω τροπή, τρέφω
τροφή, νέμω νομή.

Τὰ εἰς βῆ ὑπερδισύλλαβα μὴ παραληγόμενα
τῆ οι διφθογγῶ βαρύνεται, ἀλύβη, καλύβη, νιό-
βη, ἀστράβη, εἶδος ἀμάξης, ἐκαβη. τὸ δὲ ἀμοι-
10 βῆ ὀξύνεται, ὡς ἔχον τὴν οι διφθογγον.

Τὰ εἰς βῆ ἰαμβικά κύρια ἢ παρώνυμα βαρύν-
νεται, ἄβη κύριον, βλάβη, ὀξύνεται δὲ ταῦτα,
φοίβη, κοίβη. προσηγορικά δὲ ἀξύνεται, λοιβῆ,
στοιβῆ, ἀμοιβῆ.

15 Τὰ εἰς βῆ δισύλλαβα φύσει μακρὰ παραλη-
γόμενα καὶ μὴ τῆ οι βαρύνεται, ἦβη, θήβη, ατή-
βη ἢ ψυχρὰ, λώβη.

Τὰ εἰς γῆ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρώτην εἰς
σύμφωνον λήγουσαν, προσηγορικά ὄντα ὀξύνεται,
20 φθογγῆ, κλαγγῆ, ὄργῆ, στοργῆ. τὰ δὲ κύρια βα-
ρύνεται, βέργῆ, σέλγῆ, πάργῆ.

Τὰ εἰς γῆ ἰαμβικά ῥηματικά ὄντα ὀξύνεται,
ταγῆ ἀπὸ τοῦ τάσσω, φυγῆ, σφαγῆ. παρώνυμα
δὲ βαρύνεται, πάγῆ, τρύγῆ, στέγῆ. τὸ μέντοι
25 σαγῆ, τὸ πληθός, τινὲς μὲν ὀξύνουσι, τινὲς δὲ βα-
ρύνουσι.

Τὰ εἰς γῆ δισύλλαβα ἀσυνάλειπτα φύσει μα-
κρὰ παραληγόμενα, εἰ μὴ διαστολή τις εἶη, ἢ ἀπὸ
τοῦ γ ἄρχοιτο, ὀξύνεται, πληγῆ, σιγῆ, κραυγῆ.

κραυγή δὲ τὸ κύριον. τὸ δὲ γῆγ ἀπὸ τοῦ γ ἀρ-
χεται. τὸ δὲ αἰγῆ ἀπὸ ταῦ αἰγῆ συναλειφθέν
περισπάται.

Τὰ εἰς γη ὑπερδισύλλαβα προσηγορικά, ἔχον-
τα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆν λήγουσαν
ὀξύνεται, μαρμαρυγῆ, κορκορυγῆ ὁ θόρυβος, ο-
λογγῆ, οἰμωγῆ. λαλάγῆ δὲ κύριον, ὡς περ τὸ ἀ-
λέγῆ ἢ αἰῶ, καὶ πακάγῆ ἢ ἀγνῆ ἰέρεα. καὶ τὸ
πατάγῆ δὲ τινες βαρύνουσι.

Τὰ εἰς γη ὑπερδισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ
τέλους συλλαβὴν εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν, βα-
ρύνεται, θλίγγῆ ἢ ἀνάπτουσι, λιβύργῆ, ἀμόργῆ ἢ
τοῦ ἐλαίου πρῦξ. σσημείωται τὸ ἀμολγῆ ὀξυνό-
μενον.

Τὰ εἰς δη ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ ο εἰς
σύμφωνον καταλήγον προσηγορικά ἅντα ὀξύνεται,
χορδῆ, σπονδῆ. τὸ μέντοι χάνδῆ κύριον βαρύνε-
ται, καὶ τὸ μένδῆ κύριον, καὶ τὰ ἄλλα.

Τὰ εἰς δη προσηγορικά ὀξύνεται, ὠδῆ, αἰ-
δῆ, σπονδῆ, ἐδάδῆ, ἀδδῆ. τὸ μέντοι λῆδῆ κύριον,
καὶ ἰδῆ καὶ μίδῆ.

Τὰ εἰς δη λήγοντα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους
συλλαβὴν βραχείαν μὴ εἰς σύμφωνον καταλήγου-
σαν, εἰ μὲν κύρια ὄσιν, ἢ οὐσίαν σχμαίνει, βαρύν-
νεται, πίδῆ, κνίδῆ, σίδῆ, νέδῆ. εἰ δὲ κατὰ πρᾶ-
γματος τάσσοιτο, ὀξύνεται, κομιδῆ ἢ ἐπιμέλεια, —, ^{ἀδῆ ἢ ἴδῆ}
φραδῆ ⁴⁵⁾ ἢ βουλῆ, χλιδῆ ὁ κόσμος.

45) ἢ ἐπιμέλεια, ἴδῆ ἢ ἴδονῆ, φραδῆ.

Τὰ εἰς $\overline{\delta\eta}$ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἰαμβικὰ εἴη τῷ $\overline{\sigma}$ παραλήγοντα, μάλθη ἢ κηρός, τι-
 δη, ξάνθη, σπάθη. σσημειώται τὸ κρηθὴ ὄξυ-
 νόμενον, καὶ τὸ ποθὴ ἔχον τὸ $\overline{\sigma}$.

5 Τὰ εἰς $\overline{\delta\eta}$ μονογενῆ ὑπερδισύλλαβα βαρύνε-
 ται, τελάθη πόλις, βουάνθη, ἰάνθη, λυκάνθη. τὸ
 δὲ ἀγαθὸς ἀγαθὴ τριγενεῖς.

Τὰ εἰς $\overline{\kappa\eta}$ δισύλλαβα φέσει μακροῦ παραλη-
 γόμενα ἀσυνάλειπτα βαρύνεται, ἀρχόμενα ἀπὸ
 ἰσοσμφώνου ἢ συμφώνων, μὴ ποιότητα φωνῆς ἀλό-
 γου ζῶσα σημαίνοντα, γλαύκη κύριον, πύκη, νί-
 κη, φρίκη. τὸ δὲ μυκὴ ὄξυται, σημαῖνον φω-
 νὴν λήγοντα. τὸ δὲ οἴη ἀρχεται ἀπὸ φωνήεντος.

Τὰ εἰς $\overline{\kappa\eta}$ ἰαμβικὰ ἀσυνάλειπτα, εἰ μὲν τῷ
 15δ παραλήγοιτο, ὄξυται φηματικὰ ὄντα, ἕλεω
 πλοκὴ, δέω δοκὴ ἢ ὑπόνοια, κέω ποκὴ τὸ ἔργον.
 τὸ μέντοι κρόκη ἀπὸ τοῦ κρόκος. εἰ δὲ ἄλλω συμ-
 φώνῳ, βαρύνεται, δίκη, λήκη κύριον, κάκη ἢ κά-
 κωσις. τὸ μέντοι ἰακὴ ἢ ἡσυχία ὄξυται, πρὸς
 20ἀντιδιαστολὴν κυρίου. τὸ δὲ φακὴ περιπατάται ἐν
 συναιρέσεως.

Τὰ εἰς $\overline{\kappa\eta}$ δισύλλαβα πρὸ τοῦ $\overline{\kappa}$ συμφωνον
 ἔχοντα μὴ τὸ $\overline{\lambda}$ βαρύνεται, κάκη ἢ ἀελία, λόκη
 ἢ χλαμύς, κρόκη ἢ παράλιος ψηφίς, δίκη, κίρκη,
 25νάρκη, βάρκη, ἄσκη ἢ ἄσκησις. τὸ δὲ ὄλη καὶ
 ἀλη ὄξυνοται, ὡς ἔχοντα τὸ λάμβδα. τὸ δὲ
 30καλκὴ ἢ πόλις πρὸς διαστολὴν τοῦ χαλκῆ.

Τὰ εἰς $\overline{\kappa\eta}$ ὑπερδισύλλαβα τῷ $\overline{\alpha}$ παραληγόμε-
 να, εἴτε κύρια εἴτε προσηγορικὰ, βαρύνεται, εἰ

μη εἶη φηρατικῆ, ἰάσκη, ἐπέσκη, σκυλάκη πό- ἀρτίκη
λις. ἡ δὲ φυλακὴ ἀπὸ τοῦ φυλάσσω, καὶ αἰακὴ
ἀπὸ τοῦ αἰάζω.

Τὰ εἰς κη ὑπερδισύλλαβα τῶ ε ἢ τῶ ο παρα-
ραληγόμενα σπάνια εἰσιν. τὸ ἀλωπεκὴ οἰζύνεται. 5
τὸ δὲ βορβοροκὴ βαρύνεται, καὶ τὸ ψαθούκη ἢ
ἀκαθαροσία.

Τὰ εἰς κη ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῶ ε
συνισταμένῳ παροξύνεται, ἐλίκη κύριον, μύρακη ⁴⁶⁾,
βαϊτικὴ χώρα, μηδικὴ. τὰ δὲ ἔχοντα ἔντομον τι- 10
τὸς προσυπαικουμένου οἰζύνονται, μουσικὴ, ἰατρι-
κὴ, γραμματικὴ.

Ἐτι τὰ ἔχοντα τὸ ε ἐκτεταμένον κύρια ἢ
προσηγορικὰ βαρύνεται, φοινίκη, ἐρίκη. καὶ τὰ
ἔχοντα ᾱ πρὸ τοῦ κ παροξύνεται, λεκανίσκη, παρ- 15
θενίσκη, θυϊσκη.

Τὰ εἰς κη ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῶ
ῡ βαρύνεται, καλύκη κύριον, σαβύκη εἶδος ὄργα- 20
νον, ἰτύκη, ἐρύκη. ωμφύκη

Τὰ εἰς κη ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῶ
ω̄ οἰζύνεται, ἀκωκὴ, ἰωκὴ ἢ δίωξις.

Τὰ εἰς λη μετ' ἐπεπλοκῆς συμφώνου, εἰ μὴ
παραλήγαιτο ὄ, ἐν προσηγορικοῖς βαρύνεται, ζαγ-
κλή, αἰγλή, σίγλη τὸ ἐκώπικον, ζεύγλη, φύτλη,
τρώγλη. τὸ μέντοι ὀμοκλή καὶ ὀπλή παραλήγου- 25
σιν ὄ, καὶ τὸ κελὴ ἀπὸ τοῦ κεραλή γέγονε.

Τὰ εἰς λη μονόγενῆ δισύλλαβα ἔτερον λ̄ πα-

46) μυρίκη.

παληγγόμενα βαρύνεται, ἔλλη, πέλλη. τὸ δὲ κυλλή
τριγενές.

Τὰ εἰς λη̄ μονογενῆ̄ δισύλλαβα παραληγγόμενα
τῶ̄ ᾱ ἢ ε̄ βαρύνεται ἀσυνάλειπτα ὄντα, πάλη,
5 αἰλή, ἢ φροντίς, ζάλη, ἄλη, πλάνη. ἔλη δὲ δῆ-
μος τῆς ἀττικῆς ὀξυνόμενον. τὸ δὲ γάλη̄ περισπᾶ-
ται ἀπὸ συναιρέσεως.

Τὰ διᾱ τοῦ εἰλη̄ δισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ
ἀπὸ δασέος ἀρχεῖτο συμφώνου, στήλη, μήλη, κῆ-
10 λη, μέθ' ὧν καὶ ἦλη̄ ἀθροῖσις. τὸ δὲ χηλή̄ καὶ
θηλή̄ ὀξύνεται ὡς ἀπὸ δασέος ἀρχόμενα.

Τὰ εἰς λη̄ δισύλλαβα μὴ κύρια, παραληγγό-
μενα διφθόγγῳ τῇ διᾱ τοῦ ῡ, ὀξύνεται, βουλή,
εὐλή, ὁ σκώληξ, οὐλή τὸ μονογενές. τὸ γὰρ οὐ-
15 λος, οὐλή βαρύνεται, ὁ ἀλέθριος καὶ ὁ οὐλότρι-
χος. τὸ δὲ θούλη̄ κύριον, καὶ τὸ θούλη̄ τριγενές.

Τὰ εἰς λη̄ δισύλλαβα παραληγγόμενα τῶ̄ εἰ ἢ
τῶ̄ ῑ βαρύνεται, εἰλη̄ ἢ θερμασία, δεῖλη. τὸ δὲ
20 δήλη̄ τριγενές. σεσημειῶται τὸ σμειλή̄ τὸ σμι-
σολίον ⁴⁷⁾ ὀξυνόμενον.

Τὰ διᾱ τοῦ ἀλη̄ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ̄ ἀ-
συνάλειπτα βαρύνεται, ἐκάλη, μασχάλη, αἰθάλη,
δαιμάλη. τὸ δὲ κεφαλή̄ ὀξύνεται. τὸ ἀλλάλη̄ ὁ θό-
25 ρυβος παρὰ τὸ λαλῶ. τὸ δὲ ἀμυγδαλή̄ ἐκ συναι-
ρέσεως.

Τὰ διᾱ τοῦ εἰλη̄ μονογενῆ̄ ὑπερδισύλλαβα πα-
30 ροξύνεται, σεμέλη, ἀγέλη, κυψέλη ὁ ῥῦπος τῶν

47) τὸ σμειλίον.

ᾠτων, καὶ τὸ ἀγγεῖον τῶν κρητῶν. εἰ δέ τι οὐ-
νεται, τὴν πρώτην συλλαβὴν μακρὰν ἔχει, πιμα-
λὴ τὸ λίπος, καὶ τὸ ἀγγεῖον καὶ ἐκτελεῖ οὐνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ἤλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται,
ἀθήλη, γαμήλη, κοβήλη. τὸ δὲ ἀμφηλή οὐνεται,⁵
καὶ τὸ θυηλή ἢ θυσία.

Τὰ εἰς ἰλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται, παστί-
λη τὸ ἀπόξεσμα τῶν δερμάτων, μαρίλη ἢ κόνις, ^{ἀπόξεσμα}
μυστίλη ὁ κοῖλος ἄρτος. τὸ μέντοι ὠτειλή καὶ ἀ-
πειλή καὶ ὄφειλη οὐνεται, ὡς ἔχοντα τὰ εἰ πρώτο
τοῦ ι.

Τὰ διὰ τοῦ ὀλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται,
εἰ μὴ σύνθετα εἴη ἐκ προθέσεως, ἀσβόλη, θερσό-
λη. τὸ δὲ ἐντολή, ἀνατολή, καὶ τὰλλα ἐκ προ-
θέσεως οὐνονται. 15

Τὰ διὰ τοῦ ὕλη ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται,
κορδύλη, κοτύλη, γογγύλη, σταφύλη τὸ τεκτονι-
κὸν ἐργαλεῖον, σταφυλή δὲ ὁ καρπός. τὸ μέντοι
ἀγκυλή, καὶ ἀγρυλή, ὀνόματα δῆμων οὐνονται.

Τὰ διὰ τοῦ ὠλη ὑπερδισύλλαβα οὐνεται,²⁰
παυσωλή, τερπωλή, εὐχωλή, ἀθμωλή ἢ ἄγνωια. τὸ
δὲ ἐρμωλή⁴⁸⁾ ἢ μεγάλη πνοή, ἀπὸ τοῦ ἔρι καὶ
τοῦ ἄω τὸ πνέω, βαρύνεται.

Τὰ εἰς μὴ λήγοντα προσηγορικὰ ἔχοντα κατ'
ἐπιπλοκὴν σύμφωνον μὴ δασύ οὐνεται, δεσμή,²⁵
δυσμή, πυγμή. τὸ μέντοι χάσμη βαρύνεται δασύ
ἔχον τὸ σύμφωνον.

48) ἐρμωλή

Τὰ εἰς $\overline{\mu\eta}$ ἔχοντα σύμφωνον κατὰ διάστασιν βαρύνεται, τόλμη, ἄλμη, χάρμη, σκάλη. σεσημειώται τὸ ὄρμη, καὶ τὸ γραμμὴ ὀξυνόμενα.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\mu\eta}$ εἴτε δισύλλαβα εἴτε ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ἐκ συναϊρέσεως, σάμη νῆσος, καλάμη, παλάμη. τὸ δὲ σπιθαμὴ ὀξύνεται. τὸ δὲ αἰσαμὴ περσπαῖται ὡς ἐκ συναϊρέσεως.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\eta}$ ἰαμβικά, παραληγόμενα τῷ $\overline{\sigma}$, ἀπὸ ἰσθμιάτων παραληγόντων $\overline{\epsilon}$, ὀξύνεται, δρέμω δρομῆ, τέμνω τομῆ. τὸ μέντοι κόμη βαρύνεται ἀπὸ τοῦ κόσμος γεγονῦσα, κόσμη χάφ.

Τὰ εἰς $\overline{\mu\eta}$ φύσει μακρᾶ παραληγόμενα βαρύνεται, μνήμη, κνήμη, φήμη, λύμη, σύμη τὸ κύριον. σεσημειώται τὸ τιμὴ προσηγορικὸν ὀξυνόμενον. τιμῆ δὲ τὸ κύριον βαρύνεται.

Τὰ εἰς $\overline{\nu\eta}$ μονογενῆ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου βαρύνεται, πάχη, λάχη, ἄχη, τέχη, κίτη, φάτη, δάφνη, ὄρφνη, ἡ νύξ. τὸ δὲ ψεδνὸς τοψεδνὴ τριγενές.

Τὰ εἰς $\overline{\nu\eta}$ μονογενῆ ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς $\overline{\rho}$ καταλήγουσαν βαρύνεται, πτέρνη, λέρνη, πάρνη. τὸ δὲ φερνὴ ἢ προῖξ παρὰ τὸ φέρειν ὀξύνεται.

25 Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\eta}$ δισύλλαβα μονογενῆ βαρύνεται, ἄη ἢ ἄνυσις, πλάνη, κυάνη κύριον, σάνη.

Τὰ διὰ τοῦ $\overline{\alpha\eta}$ μονογενῆ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς βαρύνεται, θηγάνη ἢ ἀκόνη, ἐργάνη ἢ ἀθη-

νᾶ, ὀρκίην ἢ εἰρκίην, σωσάνη, πρισσάνη, σαπά-
νη, λεκάχη, βοτάνη. τὸ δὲ μηχισιλή ὀξύνεται. μηχισιλή

Τὰ εἰς ἦη δισύλλαβα τῶ ε̄ παραληγόμενα καὶ
βαρύνεται καὶ ὀξύνεται. βαρύνεται τὸ ἔνη, ὀξύ-
νεται τὸ θεναί (sic) ⁴⁹⁾ πόλις, καὶ τὸ εὐνή μετὰ θενή
τρῦ ῥ.

Τὰ διὰ τοῦ ἐνη ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ βα-
ρύνεται, ὠκένη, ὠλένη, χριμένη. τὸ δὲ κλαζομε- ὠλένη, εἰλένη,
ναὶ πόλις ὀξύνεται, καὶ τὸ δεξαμενῆ, εἰαμενῆ ὁ χυμένη
κάθυγρος τόπος, τοπικὴν ἔννοιαν ἔχοντα. 10

Τὰ διὰ τοῦ η̄νη μονογενῆ δισύλλαβα βαρύ-
νεται, εἰ μὴ περιεκτικὰ εἶη, φήνη, σκήνη, φήνη
τὸ ὄρνεον, γλήνη ὁ ῥύπος. τὸ μέντοι σκηνῆ ὀ-
ξύνεται ὡς πρᾶσηγορικὸν περιέχον ἔννοιαν.

Τὰ διὰ τοῦ η̄νη τρισύλλαβα μονογενῆ βαρύ-¹⁵
νεται, ἀρήνη, ἀθήνη, ἀνδρήνη εἶδος μελίττης,
μασσήνη, γαλήνη. τὸ δὲ γερμηνῆ ἢ συνήθεια ὀ-
ξύνεται ⁵⁰⁾.

Τὰ διὰ τοῦ η̄νη ὑπερτρिसύλλαβα ὀξύνεται,
καμασυνῆ, μελιτηνῆ, παλαιστηνῆ. τὸ δὲ μιτυλή-²⁰
νη βαρύνεται, καὶ τὸ πακτηήνη ⁵¹⁾ καὶ δινδυμήνη.

Τὰ εἰς ῆη δισύλλαβα μονογενῆ τῶ ε̄ παρα-
ληγόμενα ἢ τῶ εἰ βαρύνεται, κλίνη, δίνη ἢ συ-
στροφῆ, πείνη, φίνη ὁ ἰχθύς. τὸ δὲ ὄργανον ὀ-
ξύνεται. 25

49) θεναί.

50) εἰξύνει.

ἢ. 51) πακτυήνη.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}$ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραλη-
γόμενα τῶ $\bar{\iota}$ βαρύνεται, εἰλαπίνη, μυρσίνη, θρι-
δακίνη, ἀξίνη, ὑσμίνη. τὸ δὲ ἔχνη ἢ τραχεῖα
ἀπὸ τοῦ ἔχνεα γέγονε, διὸ περισπᾶται.

5 Τὰ εἰς $\bar{\eta}$ δισύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα
μὲν τῇ $\bar{\omicron}$ διφθόγγῳ βαρύνονται, οἶη, θοίη. τὸ
δὲ ποιηὴ ὀξύνεται. παραληγόμενα δὲ $\bar{\omicron}$ ὀξύνεται,
μονή, γονή, καὶ φονή ἢ ὀλεθρία.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\omicron}$ ὑπερδισύλλαβα βαρύνονται
10 καὶ ὀξύνονται. βαρύνεται μὲν τὰ παρώνυμα κύ-
ρια, ἀντιγόνη, ἐριγόνη. ἔτι καὶ ταῦτα, σφενδό-
νη, ὀδόνη, ἀκόνη, βελόνη, περόνη. ὀξύνεται δὲ
ἡδονή, γλεγμονή, πλησμονή.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}$ δισύλλαβα τῶ $\bar{\upsilon}$ μακροῦ παραλη-
γόμενα βαρύνεται, μύνη ἢ τροπή, βύνη. τὸ φυρ-
15 νή δὲ καὶ γονή ὀξύνεται τὸ $\bar{\upsilon}$ βραχὺ ἔχοντα.

Τὰ εἰς $\bar{\eta}$ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ παραλη-
γόμενα τῶ $\bar{\upsilon}$ βαρύνεται, αἰσχύνη, ὀδύνη, δουλω-
20 σύνη, ἀγνωμοσύνη.

Τὰ εἰς $\bar{\omega}$ δισύλλαβα παροξύνεται, ζώνη,
μυώνη, σμώνη, ἢ πληῆξις τοῦ ἀνέμου. τὸ δὲ φω-
νὴ ἀπὸ τοῦ φωνῶ καὶ τὸ ὦνῆ ἀπὸ τοῦ ὦνῶ ὀξύν-
νεται.

Τὰ διὰ τοῦ $\bar{\omega}$ κύρια ὑπερδισύλλαβα βαρύν-
25 νεται, δωδώνη, μεθώνη, εἰρεσιώνη, χελώνη, κο-
ρώνη. τὸ δὲ ἄζωνῆ ὀξύνεται, καὶ τὸ κλεωναὶ καὶ
μοχωναὶ ⁵²⁾ πόλεις, πληθυντικῶς λεγόμεναί.

ἄ. 52) μεθωναί.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}\eta$, τὸ $\alpha\acute{\upsilon}\eta$, εὐρηται βαρύτερον.

Τὰ εἰς $\pi\eta$ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν, μὴ τῷ \bar{o} ; βαρύνεται, $\nu\acute{\alpha}\pi\eta$, $\lambda\acute{\upsilon}\pi\eta$, $\sigma\acute{\kappa}\epsilon\pi\eta$, $\kappa\acute{\omega}\pi\eta$. τὸ δὲ τυπὴ \bar{o} -
ξύνεται, καὶ τὸ $\rho\acute{o}\pi\eta$ καὶ τροπὴ. 5

Τὰ εἰς $\pi\eta$ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς σύμφωνον καταλήγουσαν βαρύνεται, $\acute{\alpha}\rho\pi\eta$, $\lambda\acute{\alpha}\mu\pi\eta$, $\kappa\acute{\alpha}\mu\pi\eta$ τὸ ὄρος, $\sigma\acute{\alpha}\lambda\pi\eta$, $\kappa\acute{\alpha}\mu\pi\eta$ σκώληξ, $\kappa\alpha\rho\pi\eta$ δὲ ἢ $\kappa\acute{\alpha}\mu\psi\iota\varsigma$. τὸ μέντοι μολπὴ ἀπὸ τοῦ $\mu\acute{\epsilon}\lambda\pi\omega$, καὶ πομπὴ παρὰ τὸ $\pi\acute{\epsilon}\mu\pi\omega$, $\acute{o}\xi\upsilon\eta$ ται. τὸιο δὲ πόμπη κύριον ὄν παροξύνεται.

Τὰ εἰς $\pi\eta$ κύρια ὄντα ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, $\kappa\alpha\lambda\lambda\iota\acute{o}\pi\eta$, $\acute{\alpha}\nu\tau\iota\acute{o}\pi\eta$, $\sigma\tau\epsilon\rho\acute{o}\pi\eta$ τὸ κύριον, $\sigma\tau\epsilon\rho\acute{o}\pi\eta$ δὲ ἢ $\acute{\alpha}\sigma\tau\rho\alpha\pi\eta$, $\acute{\alpha}\rho\upsilon\pi\eta$ πόλις, $\sigma\iota\nu\acute{o}\pi\eta$. τὸ μέντοι $\sigma\iota\omega\pi\eta$ $\acute{o}\xi\upsilon\eta$ ται, καὶ τὸ $\acute{\epsilon}\nu\omicron\pi\eta$ καὶ $\acute{\alpha}\sigma\tau\rho\alpha$ -15 $\pi\eta$ καὶ $\acute{\alpha}\sigma\tau\epsilon\rho\acute{o}\pi\eta$ καὶ $\acute{\epsilon}\nu\iota\pi\eta$ ἢ $\acute{\epsilon}\pi\iota\pi\lambda\eta\acute{\xi}\iota\varsigma$. $\sigma\epsilon\sigma\eta\mu\acute{\epsilon}\iota$ - καὶ $\sigma\tau\epsilon\rho\acute{o}\pi\eta$ $\acute{o}\tau\alpha\iota$ τὸ $\lambda\acute{\upsilon}\pi\eta$ βαρύτερον ἢ ἐργασία.

Τὰ εἰς $\rho\eta$ ἰωνικώτερα κατὰ τροπὴν τοῦ $\bar{\alpha}$ εἰς η βαρύνεται, $\kappa\acute{o}\rho\eta$, $\acute{\alpha}\gamma\kappa\eta$, $\acute{o}\lambda\iota\sigma\kappa\eta$, $\acute{\alpha}\nu\tau\iota\sigma\acute{\alpha}\rho\eta$, $\delta\acute{\epsilon}$ - ^{$\acute{\alpha}\lambda\kappa\eta$}
 $\rho\eta$ ὁ τράχλος. τὸ δὲ $\kappa\alpha\rho\eta$ $\acute{o}\xi\upsilon\eta$ ται. 20

Τὰ εἰς $\sigma\eta$ λήγοντα προηγουμένου τοῦ $\bar{\sigma}$ βαρύνεται, $\acute{\alpha}\sigma\eta$ ὁ ῥύπος, $\kappa\acute{o}\rho\sigma\eta$ ὁ κρόταφος, $\mu\acute{\epsilon}\sigma\sigma\eta$ πόλις. τὸ $\lambda\iota\sigma\eta$ $\acute{o}\xi\upsilon\eta$ ται, καὶ τὰ τῶν δῆμων ὀνόματα $\mu\epsilon\sigma\sigma\eta$ καὶ $\pi\epsilon\rho\gamma\alpha\sigma\eta$.

Τὰ εἰς $\tau\eta$ παραληγόμενα τῷ $\bar{\alpha}$ ἢ τῷ \bar{o} βα-25 ^{$\tau\acute{\omega}$ η}
 $\rho\acute{\upsilon}\eta$ ται, εἰ μὴ ἐπὶ δῆμου τάττοιο, $\pi\lambda\acute{\alpha}\tau\eta$ καὶ $\acute{\omega}\mu\omicron\pi\lambda\acute{\alpha}\tau\eta$, $\acute{\alpha}\tau\eta$ καὶ $\acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\tau\eta$, $\acute{\epsilon}\lambda\acute{\alpha}\tau\eta$, $\acute{\epsilon}\kappa\acute{\alpha}\tau\eta$, $\kappa\rho\eta\tau\eta$, $\acute{\alpha}\rho\eta\tau\eta$. τὸ δὲ $\beta\alpha\tau\eta$ τὸ τοῦ δῆμου.

Τὰ εἰς $\tau\eta$ παραληγόμενα τῷ $\bar{\epsilon}$ κύρια ὄντα

βαρύνεται, βρεμέτη, ψυπέτη, δημαρέτη. τὸ δὲ
 ἀφεται πληθυντικῶς λέγεται. τὸ δὲ προσηγορικὸν
 ὀξύεται, ἀρετή, τελετή, βιοτή. τὸ δὲ μελέτη
 παροξύεται σύνθετον ὄν παρὰ τὸ μέλω, καὶ τεόν
 ὑπὸ ἀληθές.

Τὰ εἰς τῆ παραληγόμενα τῷ ἰ ὑπερδισύλλα-
 βα κύρια ὄντα βαρύνονται, μελίτη, ἀμφιτρίτη, ἀ-
 φροδίτη. τὸ δὲ λιτή δισύλλαβον.

Τὰ εἰς τῆ πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ ὕ ὀξύεται,
 ἰωῦτή ἢ βοή, πινυτή τὸ ἐπίθετον, πινυτή δὲ (εἰς)⁵³
 τὸ κύριον.

Τὰ εἰς τῆ ὑπερδισύλλαβα τῷ ω παραληγόμε-
 να βαρύνεται, κριθώτη, περικώτη, γεφυρώτη. τὸ
 μέντοι μηλωτή, κερωτή, ὀξύεται, καὶ τὸ οἰπω-
 15 τῆ ὁ ῥυπος.

Τὰ εἰς τῆ δισύλλαβα διφθόγγῳ παραληγόμε-
 να βαρύνεται, κραύτη εἶδος ὑποδήματος, προίτη,
 κοίτη, δροίτη ἢ πύελος, βαιτή ἢ διφθέρα, δαίτη
 ἢ εὐωχία. τὸ δὲ τελευτή τρισύλλαβον.

Τὰ εἰς τῆ δισύλλαβα προσηγορικὰ ἔχοντα πρὸ
 τοῦ τ σύμφωνον ὀξύεται, εἰ μὴ παραλήγοι ἰ ἢ
 α ἢ λ, βροντή, εἰρκτή, πηκτή, ὄργανον μουσικόν,
 ἀκτῆ, βλατή⁵⁴). τοῦτό τινες βαρύνουσιν. τὸ
 μέντοι κίστη βαρύνεται, δίκτη, σπάρτη.

Τὰ εἰς τῆ ὑπερδισύλλαβα ἔχοντα κατὰ σὺλ-

53) πινυτή δὲ.

54) βλαστή.

ληψιν σύμφωνον, ἢ πρὸ τέλους τὸ ρ, κύρια ὄντα βαρύνεται, ἀδρήστη, ἰωκάστη. τὸ μέντοι ἐορτή οἰκνύεται, καὶ τὸ παλαιστή καὶ λεπαστή ἢ κύλιε.

Τὰ εἰς φη λήγοντα δισύλλαβα προσηγορικὰ παραληγόμενα ἄ οἰκνύεται, ἀψη, βαφή, ραφή, 5 γραφή, σκαφή τὸ σκάμμα, σκάφη τὸ πλοῖον. τὰ δὲ κύρια βαρύνεται, τράφη, κάρφη, καὶ τὰ τει- αψη
αὔτα.

Τὰ εἰς φη παραληγόμενα τῷ ο ἢ τῷ υ̅ συνε- σταλμένῳ οἰκνύεται, ὀμφή, μομφή, τροφή, ὄρφη, 10 γλυφή, κορυφή.

Τὰ εἰς φη παραληγόμενα φύσει μακρὰ ἐνὶ φωνήεντι βαρύνεται, σίφη, ἀγρίφη τὸ σκάφιον, ἀ- 7 ἐκ
καλήφη ἢ κνίδη. τὸ δὲ ἀλοιφή οἰκνύεται δύο φω- νήεντα ἔχον. 15

Τὰ εἰς φη ὑπερδισύλλαβα κύρια ἢ παρὰ ἄ παραληγόμενα βαρύνεται, ἀράφη, ἀνάφη, σιιδάφη, ἢ ἀλώπηξ, ἐρίφη κύριον.

Τὰ εἰς χη δισύλλαβα παραληγόμενα φωνήεντι προσηγορικὰ οἰκνύεται, ἠχή, βληχή, ψυχή, βρυχή ὄμο- κτύπος, βροχή. τὸ δὲ τύχη καὶ μάχη βαρύνεται.

Τὰ εἰς χη ἔχοντα ἄλλο σύμφωνον κατὰ σύλ- ληψιν ἢ διάστασιν βαρύνεται, βάκχη, κόκχη, λέ- σχη, λόγχη. τὸ δὲ λογχή κύριον. τὸ δὲ ἀρχή οἰκ- οἰκνύεται. τὰ εἰς
κη ὑπερδισύ-
λλαβα εἰς α ἢ
εἰς υ̅ παραλη-
γόμενα, εἰ μὴ
κύρια εἰσ, οἰκ-
νύται, στοναχή,

25 στοναχή, ταραχή, ἰακχή, ἀλαχή, θουαχή. τὸ δὲ μαλάχη βαρύνεται.

Τὰ εἰς χη παραληγόμενα ἰ βαρύνεται, δολι- κη νῆσος, δολιχή δὲ ἢ μακρὰ, μαστίχη, σαμβρίχη.

Τὰ εἰς ψη οὐκ εὐρήται.

Τὰ εἰς ὦ λήγοντα θηλυκὰ ὀξύνεται, κλωθῶ,
ἐρατῶ, θεανῶ, σαπφῶ.

Περὶ τόνου οὐδέτερων ὀνομάτων.

Βιβλίον ιγ'.

5 Πᾶν οὐδέτερον ὄνομα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν,
παρᾶσχηματισμένον ἀρσενικῶ, ὁμοτονεῖ τῷ ἀρσε-
νικῶ, φίλος, φίλον, κοῦφος, κοῦφον, καλὸς, κα-
λὸν, χρυσοῦς, χρυσοῦν. τὸ δὲ εἰς, ἐν μονοσύλ-
λαβον.

10 Πᾶν οὐδέτερον κατὰ ἀποβολὴν τοῦ σ γινώ-
μενον ἀπὸ ἀρσενικοῦ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει
τῷ ἀρσενικῶ, μέγας μέγα, λειπόπατρις λειπόπα-
τρι, ταχὺς ταχὺ, ἥμισυς ἥμισυ.

Πᾶν εἰς ὄν ἐπιθετικὸν οὐδέτερον, παρᾶσχη-

15 ματισμένον τοῖς εἰς ὅς λήγουσιν ἀρσενικοῖς, τού-
τοις φυλάττει τὸν τόνον, φιλόσοφος, φιλόσοφον,
ἄχρειος, ἄχρειον, καὶ ἀττικῶς, ἄχρειως ἄχρειων.

φυλάττει

Τὰ εἰς οὐς λήγοντα τῶν ὀνομάτων, ἔχοντα
οὐδέτερου παρᾶσχηματισμὸν, ὁμοτονοῦσιν, χρυ-
σοῦς χρυσοῦν, χαλκοῦς χαλκοῦν, εὔνους εὔνου.

Τὰ εἰς ὡς λήγοντα ἔχοντα οὐδέτερου παρᾶ-
σχηματισμὸν ὁμοτονοῦσιν, ἀξιόχρεως ἀξιόχρεων,
ἀνάπλεως ἀνάπλεων.

25 Τὰ εἰς ἄς ἔχοντα οὐδέτερου παρᾶσχηματι-
σμὸν ὁμοτονοῦσιν, ἄπας ἄπαν, σύμπας σύμπαν,
τάλας τάλαν, μέλας μέλαν.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς εἰς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν οὐδέτερα, εἰς ἐν λήξαντα, ἐν μὲν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ τὸν τόνον φυλάττουσι, σὺ μὴν δὲ τὸν αὐτὸν, φωνῆεις φωνῆεν, αὐδήεις αὐδήεν.

Τὰ εἰς ες οὐδέτερα τῶν εἰς ἧς ὀξύτωνων ὀ-5
μοτονοῦσιν αὐτοῖς, εὐσεβῆς, εὐσεβες, ἀληθῆς, ἀ-
ληθες, καὶ ἀληθες παρ' ἄττικοῖς τὸ ἐπίρρημα, ἕξα-
εἰτης, ἕξαετες, τριέτης, τριέτες.

εξ:
εξ:

Τὰ βαρύτενα εἰς ἧς, ἔχοντα δὲ οὐδέτερα εἰς
ες, ἢ προπερισπώμενα αὐτὰ ἔχει ἢ προπαραξύνοντα. 10

Τὰ μὲν οὖν διὰ τοῦ ἧρης ἔχει προπερισπώ-
μενα, ὀλιγῆρης ὀλιγῆρες, θυμῆρης θυμῆρες. τὸ δὲ
θυμαλγῆς ἀπὸ τοῦ θυμαλγῆς γέγονε. εἰφήρης εἰ-
φήρες, πλήρης πλήρες.

una lectio

Τὰ διὰ τοῦ ᾠδης εἰ ἔχει οὐδέτερα, προπερι-15
σπώμενα αὐτὰ ἔχει, εὐᾠδης εὐᾠδες, γεᾠδης γε-
ᾠδες.

Ἔτι καὶ τὰ διὰ τοῦ ᾠρης, νεῶρης νεῶρες, αὐτῶ-
ρης αὐτῶρες, καὶ τὰ παρὰ τὸ ὄλω συντεθειμένα,
ἐξῶλης ἐξῶλες, πανῶλης πανῶλες. τὰ δὲ ἄλλα προ-20
παροξύνονται, ἐξαίρετως τὰ παρ' οὐδετέρων συν-
τεθέντα βαρύτενα, εὐμήκης εὐμήκες, κακότηδης
κακότηδες, μεγακότης μεγακῆτες. καὶ τὰ παρὰ τὸ
ἦκη, τανυήκης τανυήκες. καὶ τὰ παρὰ τὸ ἀδης καὶ
αρκης, αὐθάδης αὐθαδες, αὐτάρκης αὐταρκες. τὸ 25
μὲν τοι ποδαρκης βαρύτενον ἔχει τὸ ποδαρκῆς οὐ-
δέτερον ὀξυνόμενον.

Τὰ παρὰ τὸ ἀντης οὐδέτερα προπαραξύνον-

ται, καπάκτης κάταντες, προσάντης πρόσκτες, ανάντης αναντες, και τὰ ὅμοια.

Τὰ εἰς ὄν μετοχικὰ ὁμοτονοῦσι ταῖς ἀρσενικοῖς, ὁ λαβὼν τὸ λαβόν, ὁ φαγὼν τὸ φαγόν. Τῶν δὲ εἰς ὄν βαρυτόνων τὰ αὐδέτερα ὁμοτονοῦσι ταῖς κλητικαῖς τῶν ἀρσενικῶν, ὁ σῶφρον, ὡ σῶφρον, και τὸ σῶφρον, ὁ ἀγνώμων, ὡ ἀγνώμων, και τὸ ἀγνώμων.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἦν εἰς ἐν οὐδέτερα ὁμοτονοῦσιν αὐτοῖς, ἄρσην ἄρσην, τέρην τέρεν.

Τὰ εἰς ἄ λήγοντα οὐδέτερα βαρύνεται ἢ προπερισπάται κατὰ τὸν κανόνα, στόμα, αἷμα, βῆμα, ὄρνυμα, εὐρημα. και τὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξύνεται, ποιήμα. τὸ κάρη αὐδέτερον ἀπὸ 15 τοῦ κάρη γέγονεν. τὸ δὲ κάρη ὀξύτονον θηλυκόν ἐστι.

Τὰ εἰς ἰ μονογενῆ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, μέλι, κίλι εἶδος ἐλαίου, κόμμι τὸ κομμίδιον⁵⁵⁾, πέπερι, κιννάβαρι, σίνγηι. τὸ δὲ τρόφι ἀπὸ τοῦ τροφίμου γέγονεν.

Τὰ δὲ εἰς ἰ ἐπιθετικά ὁμοτονεῖ τοῖς ἀρσενικοῖς, λειπόπατρις λειπόπατρι.

Τὰ εἰς ὕ μονογενῆ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται, δόρυ, γόνυ, μέθυ, δάκρυ, πῶν, ἄστνυ, 25νάπνυ τὸ σίνγηι.

Τὰ εἰς λειὼν ὀξύνεται, χαλεὼν, ἐλεὼν ἢ μαγειρικὴ τράπεζα. εἰ δὲ μὴ ἔχουσι τὸ λει, προπα-

55) κόμμι τὸ κομμίδιον.

ροξύνονται, ὄστρακον, ἄρνεον, δένδριον. τὸ δὲ ὄστειον παραξύνεται ὡς δισύλλαβον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἰατμῆ στέον καὶ ὄστειον.

Τὰ εἰς ον δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ι μόνῳ ἢ τῇ ει διφθόγγῳ βαρύνεται, μνίον, ρίον,5 σίον λαχάνου εἶδος, ἰον, ὄριον, κρεῖον ἀγγείου κρεῶν, εἶον τὸ εἰς τὰ εἶναι ἐπιτύθειον.

Τὰ διὰ τοῦ ιον τριβράχεια ὑποκοριστικὰ προ- παραξύνεται, πτένιον, πτύχιον, πόδιον, θρόνιον. εἰ μέντοι ἢ πρώτη τούτων μακρὰ ὑπάρχοι, ὑπε-10 σταλμένων τῶν διὰ τοῦ διον παρηγημέων, παραξύνεται, κλειδίον, παιδίον, δαίδιον· οὐ γὰρ διὰ τοῦ διον, ἀλλὰ διὰ τοῦ ιον· τὸ γὰρ δ τοῦ πρωτοτύπου ἐστίν. ἔτι σφητίον, χαρτίον, ὠτίον. τὰ *σφηκίον* δὲ βούριον προπαραξύνεται· οὐ γὰρ ὑποκοριστικόν.15 *φρούριον*

Τὰ διὰ τοῦ ιον τρισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι ρ ἢ λ, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, προπαραξύνεται, ἰκρίον τὸ σανίδωμα, ἴτριον, ὄσπριον, ἔριον, μείλιον τὸ δῶρον, τρίβλιον. τὸ δὲ θηρίον ἔχει τὸ *τρίβλιον* ἢ καὶ ὑποκοριστικόν ἐστιν. ἔτι τὰ βιβλίον καὶ20 σμηλίον.

Τὰ διὰ τοῦ ιον τρισύλλαβα κύρια προπαραξύνονται, ἴλιον, δέριον, ρήγιον, ἰσθμιον.

Τὰ διὰ τοῦ νιον ἔχοντα πρὸ τοῦ ν σύμφωνον προπαραξύνεται, χωρὶς εἰ μὴ ἔχοι ἢ πρώτη τὸ25 ᾱ μεθ' ἑτέρου φωνήεντος, ἄνευ τῶν ὑποκοριστικῶν, ποιμνιον, δέμνιον, παίγνιον. τὸ γὰρ ᾱ οὐκ ἐστὶ μόνον. φέρνιον ἢ πυρίς τῶν ἰχθύων. τὸ δὲ ἀμνιον παραξύνεται, καὶ τὸ σκυμνιον.

Τὰ διὰ τοῦ ιον τρισύλλαβα ἔχοντα διάφθογον ἐν τῇ ἀρχούσῃ προπαροξύνεται, μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, φρούριον, παίγνιον, ποιμνιον. τὰ δὲ σχοινίον, κρούνιον ὑποκοριστικά. τὸ δὲ ὄνιον ἑπροπαροξύνεται.

Τὰ διὰ τοῦ ιον τρισύλλαβα προσηγορικά, ἔχοντα πρὸ τοῦ ι δύο σύμφωνα, ὧν τὸ ἐν οὐκ ἔστιν ἀμετάβολον, παροξύνεται, ἰσχίον, ἰστίον. τὸ σίλφιον καὶ φόρκιον προπαροξύνεται.

10 Τὰ διὰ τοῦ ηιον προπαροξύνεται, λήϊον, νήϊον, σημῆϊον, μνημῆϊον.

Τὰ διὰ τοῦ διον ἀπὸ παραγωγῆς ἔχοντα τὸ δ προπαροξύνεται, μύδιον, κώδιον, βοῖδιον, βιβλίδιον. τὸ δὲ παιδίον, κλειδίον, δαιδίον ἐκ παραγωγῆς.

Πᾶν εἰς ὃν ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς μονογενὲς κύριον ἢ προσηγορικὸν ἢ ὑποκοριστικὸν προπαροξύνεται, περγάντιον, αἰάντιον, βυζάντιον, ἀρτοπώλιον, πλοιάριον.

20 Τὰ διὰ τοῦ αιον μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαροξύνεται, ἥραιον τὸ τέμενος, ἔλαιον, δίκαιον, κίρκαιον, τρόπαιον, καὶ τροπαῖον ἀττικῶς. τὸ δὲ ἀρχαῖος προπερισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ αιον μονογενῆ ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς προπαροξύνεται, ἀθήναιον τὸ τέμενος, λιλύβαιον, κεφάλαιον, περιβόλαιον, χωρὶς τοῦ χαλουστραῖον ἰατροῦ, καὶ στεφαναῖον, καὶ ἡλενταῖον, καὶ καστραῖον.

Χαλουστραῖον
ἡλακαταῖον

Τὰ διὰ τοῦ ειον τρισύλλαβα προπαροξύνεται κύρια ὄντα, βούδειον, χλούνειον, αἰγειον.

Τὰ διὰ τοῦ ειον τρισύλλαβα προπαροξύνονται, εἰ ἢ πρὸ τέλους συλλαβῆ εἰς φωνῆν λήγῃ, ὄρειον, κόνειον, γένειον, δάνειον. τὸ δὲ κοινεῖον⁵ προπερισπᾶται, καὶ λυχνεῖον καὶ πορνεῖον, οὐ μόνον ἔχοντα τὸ ν.

Τὰ διὰ τοῦ ειον μονογενῆ τρισύλλαβα χωρὶς τῶν εἰρημένων προπερισπᾶται, πορθμειον, στοιχεῖον, ἀγγεῖον, γραφεῖον, ὠδειον, σημειον. 10

Τὰ διὰ τοῦ ειον ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς μὴ ὄντα ἐπὶ μηνῶν ἢ κύρια προπερισπᾶνται, ἀπλᾶ ὄντα ἢ παρασύνθετα, θωρακειον, πανδοκειον, διδασκαλεῖον, βάλανειον, ἐλεγεῖον. τὸ δὲ κηρύκειον τὸν τοῦ κηρύκειος τόνον ἐφύλαξε. τὸ δὲ ὠκυτό-15 κειον καὶ ἄλλα σύνθετα προπαροξύνεται, καὶ τὰ κτητικά⁵⁶), ὡς περ τὰ ἀρσενικά, ἡράκλειον, αἰάκειον, διοσκόρειον. τὸ δὲ ἠφαιστεῖον προπερισπᾶται. καὶ τὸ κορυβαντεῖον, ναὸς τῶν κορυβάντων.

Τὰ εἰς ον καθαρὸν παραληγόμενα τῷ υ βα-20 ρύνεται, πτύον, βρύον, πύον τὸ ἔμπυον, τὸ καὶ πύος, λήπυον, γήθυον, τὸ ἀμπελόπρασον.

Τὰ εἰς ον δυσύλλαβα παραληγόμενα τῇ οι διφθόγγῳ ὀξύνεται, κλοιὸν ὄρος, βοῖον, μοῖον, τὸ αἰδοῖον. τὸ δὲ πλοῖον προπερισπᾶται ὡς πάσχον²⁵ κλοῖον διαίρεσιν αἰολικῶς· πλοῖον γὰρ λέγεται.

Τὰ εἰς ον δυσύλλαβα μονογενῆ παραληγόμενα

56) σύνθετα. προπαροξύνεται. καὶ τὰ κτητικά. — .

τῷ ω̄ μετὰ τοῦ ῑ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου προ-
περισπᾶται, ζῶον, πτῶον ὄρος. τὸ μέντοι ῶδὸν
οὐξύνεται· ἀπὸ φωνήεντος γὰρ ἄρχεται.

Τὰ εἰς ὄν̄ ὑπερδισύλλαβα μονογενῆ τῇ οἱ δι-
5 φθόγγῳ παραληγόμενα ἢ τῷ ω̄ ταύτην ἔχουσι τὴν
διαίρεσιν· προπαροξύνεται μὲν, ὅσα σύνθετά ἐστι,
ὑπισταλμένων τῶν ἀπὸ προθέσεως, ἀκρόθιαν, ἐ-
κατόμβοιον, εἰκοσάβριον. τὸ δὲ μητῶον, ἡρῶον,
προπερισπᾶται, ὡσπερ καὶ τὰ ἀρσενικά. τὸ δὲ
10 περὶ σφῶον προπαροξύνεται. τὸ δὲ προστῶον προ-
περισπᾶται.

Πᾶν οὐδέτερον εἰς ὄν̄, πρὸ τοῦ ο̄ συμφώνον
ἔχον, ὑπερδισύλλαβον προπαροξύνεται, χέριβον,
δάπεδον, σίτταβον, τὸ μικρὸν δέρμα. παροξύνε-
15 ται δὲ ταῦτα, ῥόδον, ἔργον, φύλλον. προπερι-
σπᾶται δὲ ταῦτα, σῦκον, φύλον, τὸ γένος, κῶ-
λον, κῆλον, μῆλον.

Τὰ δὲ μεταβολὴν γένους πεπονθότα οὐξύνε-
ται, χαλινός, χαλινόν, ζυγός, ζυγόν.

20 Τὰ εἰς ῶρον̄ δισύλλαβα προσηγορικὰ παραλη-
γόμενα τῷ ῡ καὶ μὴ ἀρχόμενα ἀπὸ ἀμεταβόλου
οὐξύνεται, σφυρόν, πυρόν, ξυρόν. τὸ μέντοι μύ-
ρον βαρύνεται ἀπὸ ἀμεταβόλου ἀρχόμενον.

Τὰ εἰς ῶρον̄ δισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραλη-
25 γόμενα βαρύνεται, δῶρον, σπείρον τὸ ἰμάτιον,
νεῦρον, φῆρον βρωμα θεῶν, μῆρον καὶ μηρίον.
σεσημείωται τὸ πλευρόν.

Τὰ εἰς ῶρον̄ ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῷ
ᾱ ἢ τῷ ε̄ βαρύνεται, μέγαρον, βλέφαρον, γάργα-

ρον, ἔντερον, ἔλλαρον τὸ κακόν. τὸ μέντοι πτε-
ρὸν διασύλλαβον, καὶ τὸ σαυρὸν τὸ μέλι ἀπτικῶς.

Τὰ εἰς ρον παραλήγοιτα οὐ ὀξύνεται, ἀνα-
πτορὸν, σμιορὸν.

Τὰ εἰς ρον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῶ ὑ παρα-5
ληγόμενα βαρύνεται, εἴτε προπαροξύνεται, ἄχνυ-
ραν, πίτυρον, ἀνέχυρον, βούτυρον. —, πρόδυρον,

Τὰ εἰς ρον κατ' ἐπιπλοὴν συμφώνου βαρύ-
νεται, ῥεῖθρον, φίλτρον, κέντρον, ἄρθρον, πλέ-
κτρον, νίτρον. σισημείωται τὸ λουτρόν καὶ λο-10
ετρόν.

Τὰ εἰς ρον ὑπερδισύλλαβα μακρᾶ παραληγόμενα προπαροξύνεται, ἄμηρον, ἀνδειρον, τῶν πο-
ταμῶν τὸ χεῖλος, ἄλευρον, φθινιόπορον. ἀνέχρον

Τὰ εἰς τον διβράχεια ὀξύνεται, εἰ μὴ πρόι5
τέλους ἔχοι μόνον, φυτὸν, ῥυτὸν, εἶδος πετη-
ρίου, βοτὸν ἢ βοτάνη. τὸ μέντοι βλίτον ἢ βο-
τάνη βαρύνεται.

Τὰ εἰς τον διασύλλαβα ἔχοντα σύμφωνα κατὰ
σύλληψιν ὀξύνεται, λεκτόν, δρεπτόν. τὰ δὲ ἔχον-20
τα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον λή-
γούσαν βαρύνεται, μύρτον ἢ μυρσίνη, γύντον τὸ γέτον
κρέας. τὸ μέντοι παλτόν τὸ δόρυ ὀξύνεται.

Τὰ εἰς τον ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, πρό-
βατον, ἔγκατον, ἄλφιτον, γίγαρτον. τὸ δὲ ἐρ-25
πετόν ὀξύνεται, καὶ ἐνδυτόν καὶ δελτωτόν, ὡς
τριγενῆ.

Τὰ εἰς ρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βαρύνεται,

ἔαρ, ὑπάρ, ὑδωρ, ἔλθωρ, δέλωρ, ὄνειαρ. τὸ δὲ πῦρ ὡς μονοσύλλαβον περισπᾶται.

Τὰ εἰς ας βαρύνονται, γῆρας, κρέας, δέμας, οὔαυ. ἔτι τὰ εἰς ος, τεῖχος, βέλος, πέλαιος, ὄβριφος. αἱ δὲ μετοχαὶ ὀξύνονται, τὸ τετυφός, πεποιητός.

Τὰ εἰς ες μονογενῆ προπαροξύνεται, κυνόσαργες, ὄμαργες, τὸ ἑμοσυμφωνοῦν ^{στ)}, πεύκαες, τὸ πικρόν, φώπαιες, τὸ ἀλοῦδες. τὰ δὲ ἐπιθεταικῶ ὀξύνονται, ὡς περ καὶ τὰ ἀρσενικᾶ, εὔσαβες, εὐχενές. τὰ μονοσύλλαβα τῶν στοιχείων περισπῶνται, μῦ, νῦ, ξῦ, οῦ, πῖ, ρῶ, ταῦ, φῖ, χῖ, ψῖ, ᾠ.

Περὶ μονοσυλλάβων ὀνομάτων.

Βιβλίον ιδ΄.

15 Πᾶν μονοσύλλαβον οὐδέτερον ἔχον φύσει μακράν, εἴτε ἀπαθές εἴη, εἴτε πεπονθός, περισπᾶται. πᾶν ἀπὸ τοῦ πᾶς, καὶ τὸ δῶ ἀπὸ τοῦ δῶμα, καὶ τὸ φᾶρ τὸ ἱμάτιον ἀπὸ τοῦ φᾶρος, καὶ κρῖ, σταῖς, στήρ τὸ στέαρ, οὐς, ὡς, φῶς, πῦρ. τὰ 20δὲ ἔχοντα βραχεῖαν ὀξύνεται, ὄν, τίς, τί.

Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον εἰς ν λήχον ἀρσενικὸν καὶ θηλυκὸν ὀξύνεται, πᾶν, ὁ δαίμων, ἄν, κύριον, ζήν, μῆν, χῆν, φῆν, τὸ θρέμμα, χωρὶς τοῦ θῶον (sic) θῶντος, κύριον.

^{συμ}
57) ἑμοσυμφωνοῦν (sic).

Τὰ εἰς ις μονοσύλλαβα ὀξύνεται, ἴν, ἴς, ῥίς, ἴς, ἴω,
ῥίν, λίς ὁ λέων, τίς, ὅπερ ἀστέλλει τὸ ι; δίς,
διός, ὁ Ζεὺς.

Τὰ εἰς εἰ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, πλαῖς, δραῖς,
γλαῖς βυτιάκη γαλακτοποιός, σαῖς, λεῖς ἔθνος, φλοῖς,⁵
προῖς, στιῖς ἢ τάξις, ὄλις, αἰῖς, καὶ τοῦτο οἱ ἀτ- ὄλις
αι
τικοὶ προπερισπῶσι (sic), καὶ τὸ θρεῖς (sic)^{5b} καὶ
βῶς.

Τὰ εἰς ρ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ μονοσύλλαβα
ὀξύνεται, παρ, κάρ, σῆρ, θῆρ, κῆρ ἢ θανατη-¹⁰ φῆρ
φόρος μοῖρα, χεῖρ, φθείρ, φῶρ ὁ κλέπτης. τὸ
μέντοι πῶρ, στῆρ, κῆρ τὸ κῆαρ, ὡς οὐδέτερα πε-
ρισπᾶται.

Τὰ εἰς ας μονοσύλλαβα, εἰ μὲν ἀποβολῇ τοῦ
σ τὴν γενικὴν ποιούσι, περισπῶνται ὁ γραῦς (sic)¹⁵ γραῦς
τοῦ γρα, ὁ θαῦς τοῦ θα, ὁ χναῦς τοῦ χνα, δαῦς,
βαῦς, λαῦς, παῦς πα ὁ πατήρ. ζαῦς ὁ Ζεὺς, φθαῦς, εἰ δὲ περισπῶνται
λαῦς κλίση τοῦ
μονογενῆ ὄντα ὀξύνεται, πρῶς, λαῖς,
κραῦς ἢ κεφαλή. τὸ μέντοι πᾶς παντὸς τριγενές.

Τὸ ναῦς καὶ γραῦς περισπᾶται, καὶ τὰ εἰς
αις μονοσύλλαβα, παῖς, σταις. τὸ δὲ δαῖς ὀξύνεται.²⁰

Τὰ εἰς εις μονογενῆ ὀξύνονται, μεῖς ὁ μῆν,
κλεις, κτεῖς. τὸ μέντοι εἰς περισπᾶται ὡς τρι-
γενές.

"Ἐτι καὶ τὰ εἰς οῖς περισπᾶται; φθοῖς, οῖς. 25

Τὰ εἰς εὺς μονοσύλλαβα ὀξύνεται; ζεὺς,

14. 58) δραῖς.

φθεῦς ὁ διόνυσος, εὖς ποταμός, θνεύς⁵⁹⁾. τὸ μέντοι εὖς ἢ ναῦς⁶⁰⁾ περισπᾶται, ὡσπερ καὶ τὸ γρεῦς.

ἀξύνειον

Τὰ εἰς οὖς μονοσύλλαβα περισπᾶται, βούς, ἑπλοῦς, φούς, χροῦς, καὶ τὸ οὖς οὐδέτερον. τὸ δὲ πούς ἀξύνόμενον, καὶ τὸ δούς μετοχή.

ἀξίφ

Τὰ εἰς ἦς κατὰ διάλεκτον γινόμενα ἐκείνον ἔχει τὸν τόνον, ὅποιον καὶ τὰ πρωτότυπα, μῆν, μῆς, δαίς, δῆς, παῖς, πῆς, εἶς, ἦς. τὸ δὲ κῆς 10 ἀπὸ τοῦ κρέας καὶ οὐδέτερον ὄν περισπᾶται.

Τὰ εἰς ἦς μονοσύλλαβα τυχόντα φυσικῆς καταλήξεως ἢ ὀξύνεται ἢ περισπᾶται. καὶ ὀξύνεται μὲν τὰ περιττοσυλλάβως κλινόμενα, κῆς, σῆς, γῆς ὁ ῥόδιος· περισπᾶται δὲ τὰ ἰσοσύλλαβα, δῆς, 15 ἦς κύριον.

Τὰ εἰς ὕς μονοσύλλαβὰ περισπῶνται, μῦς, δρυς, σῦς καὶ ὕς.

ἀξίφ

Τὰ εἰς ψ̄ μονοσύλλαβα ὀξύνεται, κνᾶψ ὁ δειλός, λῶς, μᾶψ, ὄρνεόν τι, φλέψ, ἱψ, ὁ σκώληξ, λίψ, 20 νίψ, ὄνομα κνίσσης, καὶ κνίψ.

ἀξίφ

Τὰ εἰς ὠς ἀρσενικὰ μονοσύλλαβα περιττοσύλλαβα ὀξύνεται, τρῶς, θρῶς, πλῶς ἰχθύς τις. τὸ μέντοι κατὰ διάλεκτον τροπῇ γινόμενον, βῶς, ἀπὸ τοῦ βούς βοός, περισπᾶται. τὰ μέντοι ἰσοσύλλαβα περισπῶνται, σῶς, κρῶς, γλῶς, κῶς, ὄνό-

59) θνεῦς.

60) τὸ μέντοι ναῦς ἢ ναῦς.

ματα ἠρώων, χωρὶς τοῦ ζῶς· καὶ τὸ δῶς ἀξύνεται.

Τὰ εἰς ὡς οὐδέτερα περισπᾶται, τὸ φῶς, τὸ φς.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνου τῆς ὀνομαστικῆς· περὶ δὲ τῶν πλαγίων νῦν ἔπεται εἰπεῖν· καὶ πρὸ τούτου, ὅτι ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ περισπωμένη λέξεων εἰσι τόνοι, ἡ δὲ βαρεῖα συλλαβῶν.

Περὶ τόνου τῆς ἐνικῆς γενικῆς. γεν. ἐν.

Βιβλίον ιε.

Πᾶσα γενικὴ ὀνόματος κοινῆ, ἀπαθῆς, ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθειᾶ, χωρὶς εἰ μὴ ἕτερος λόγος κωλύσῃ, ὑπεσταλμένων τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν, αἰαντος ἐκ τοῦ αἴας, λέβης λέβητος, ἐπὶ τῆς πρώτης, ταχὺς ταχέος, ὀξὺς ὀξέος, ἐπὶ τῆς δευτέρας, ἀχιλλεὺς ἀχιλλέως, εὐγενὴς εὐγενέος, ἐπὶ τῆς τρίτης. Τὰ μέντοι προπαροξύτονα ἐπὶ τῆς εὐθείας οὐ φυλάττει τὸν κανόνα, ἐπεὶ ἀδύνατόν ἐστι πρὸ τῶν τριῶν συλλαβῶν δοθῆναι τόνον, ἄδωνις ἀδώνιδος, φίλημα φιλήματος. ἔτι τὸ ὄμηρος ὀμήρου, ἀνθρωπος ἀνθρώπου, οὐ φυλάττει, ἀλλὰ καταβιβάζει· διότι μακρᾶς οὐσῆς τῆς ληγούσης οὐ δύναται προπαροξυνθῆναι λέξις, εἰ μὴ ἐπὶ τῶν ἄττικῶν. διὸ ὄμηρος, ἄελοι, προπαροξύνεται κοινῶς, πα-
 ραλαμβανομένης τῆς διφθόγγου ἐν τέλει λέξεως οὐσῆς, ἐπὶ τῆς εὐθείας κλητικῆς, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις εὐθ. καὶ

λοῖς οὐ. οὕτω καὶ ἐπὶ ἄλλων πολλῶν, τύπτονται, πεποιήνται, τύπτεσθαι, λέγεσθαι. προστίθαι δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι τὸ μητρός καὶ ἀνδρός καὶ πατρός ἀπὸ τοῦ μητέρος καὶ ἀνέρος καὶ πατέρος ἐγένετο ἕκαστὰ συγκοπὴν, διὸ οὐκ ἐφύλαξαν τὸν τόνον, ἀκολουθήσαντα τοῖς ἰδίῳις συγγενέσι, πατέρος, μητέρος, ἀνέρος. ἔτι ἡμάρτηται καὶ ὁ τόνος τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς. τὸ δὲ ἰα ἰᾶς καὶ μία μιᾶς διαφορεῖ κατὰ τὸν τόνον ἔθει ἰωνικῶ, καὶ 10 ἐν τῇ δοτικῇ ἰᾶ καὶ μιᾶ. πᾶσα γὰρ γενικὴ καὶ δοτικὴ μακροκατάληκτος ἐπὶ τέλους ἔχουσα τὸν τόνον περισπᾶται.

Αἱ εἰς ὅς δισύλλαβοι γενικαὶ ἐπὶ ὀνομάτων ὀξύνεται, φωτός, μηνός, γραός, παιδός, ἀνδρός, 15 πατρός, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναϊρέσεως εἶη, ἢ δια- ἀκολουθήσει στολὴν σημαῖνοι, ἢ χαρακτηρὶ ἀκολουθήσει⁶¹). ἀπὸ συναϊρέσεως μὲν, ὡς τὸ λάος ἀπὸ τοῦ λάαος, — καὶ κῆρος, κράσει τῶν δύο αἰ εἰς ἓν μακρόν, κέαρ κέαρως, ἔαρ ἔαρως καὶ ἦρος· καὶ πάλιν υἷς υἷος καὶ υἷος. 20 τὸ δὲ θῶνος ἀπὸ τοῦ θῶνιδος καὶ θῶνιος ἰωνικῶς, καὶ κράσει θῶνος· ἢ ἀπὸ τοῦ θῶνιος εὐθείας κατὰ συγκοπὴν· πρὸς ἀντιδιαστολὴν δὲ ἐτέρου σημαυνομένου, τίνος τίνός. πρόκειται, εἰ μὴ χαρακτηρὶ ἀκολουθήσει, διὰ τὸ φθᾶς φθάντος 25 κύριον ἀκολουθήσαν ταῖς μετοχαῖς.

Περὶ τόνου τῆς ἐνικῆς δοτικῆς.

Πᾶσα δοτικὴ ἐνικὴ ἰσοσυλλαβοῦσα τῇ γενικῇ

61) ἀκολουθήσει.

ἐντῆ καὶ ὁμοτονεῖ αὐτῆ, καλοῦ καλῶ, φωτὸς φω-
 τι, ἀνδρὸς ἀνδρὶ, μητρὸς μητρὶ, τινὸς τινὶ, κη-
 ρὸς κηρὶ. πρόσκειται ἰσοσυλλάβως, διὰ τὸ παχείος
 παχεῖ, ἥτις διὰ τὴν συναίρεσιν οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ
 τῆ γενικῆ· τὸ δὲ παχεῖ ἰσοσυλλαβεῖ· λέγει δὲ ὁ5
 τεχνικὸς, ὅτι αἱ μεταπεπλασμένα δοτικαὶ ἔχουσαι
 τὸ ἰ προπαροξύνονται, εἰ μὴ δυσυλλαβία (sic) κωλύσῃ, *δε*:
 ὁ πολυπάταγος, τοῦ πολυπατάγου, τῷ πολυπατά-
 γω, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν πολυπάταγι ἀναβιβάζει·
 αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσιν, ὀπίσωθεν ὀπισθεν, 10
 ὁμόπατρος ὄπατρος. τὸ δὲ πατρὸς καὶ ἀνδρὸς καὶ
 τὸ μητρὸς συγκοπέντα ἠκολούθησε τῷ χαρακτῆρι
 τῶν εἰς ὅς δισυλλάβων γενικῶν. τὸ δὲ κλάδος, κλά-
 δου, κλάδω, καὶ κατὰ μεταπλασμὸν κλαδὶ κατα-
 βιβάζει διὰ τὴν δυσυλλαβίαν (sic), καθ' ὁμοιότητα τῷ 15 *δε*:
 μηνὶ καὶ παιδὶ καὶ ἀνδρὶ, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ συναι-
 ρέσεως εὐρεθῆ, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημα-
 νομένου, ἢ χαρακτῆρι ἀκολουθήσει, ὡς εἴρηται.

Δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι τῶν μεταπε-
 πλασμένων δοτικῶν, χωρὶς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς νη20
 θηλυκῶν φύσει μακρᾶ παραληγομένων, οἷον ἡ
 ὑσμίνη, τῆς ὑσμίνης, τῆ ὑσμίνῃ καὶ ὑσμῖνι, ἡ
 δωδώνη, τῆς δωδώνης, τῆ δωδώνῃ καὶ δωδῶνι.

Περὶ τόνου τῆς αἰτιατικῆς. τῆς ἐνικῆς

Πᾶσα αἰτιατικὴ ἐνικῶν ἐπὶ ταύτης τῆς σὺλ-25
 λαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικῆ, πλὴν
 τῶν εἰς ᾧ δισυλλάβων, ἀβλήτος ἀβλήτα, λιμέ-
 νος λιμένα, διομήθεος διομήθεα, καλοῦ καλόν, εἰ

μη τὸν αὐτὸν φυλάττει τόκον διὰ τὸν κανόνα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ αὐτῇ συλλαβῇ. τὸ μέντοι ὁμήρου ὀμηρον διαφορεῖ· διότι καὶ δοτικῇ καταβιβάζει, μακρᾶς οὐσης τῆς ληγούσης. σημειῶσαι τὸ γυναικὸς *— ἡ γυναικὶ* *Δυμητέρη καὶ* *Δυμητῆ* δυναίκα, καὶ δυνατρός θύγατρα, ἀναβιβάζουσι· ὅτι πᾶσα αἰτιατικῇ ἐνικῶν εἰς ᾧ λήγουσα ἀπέστραπται τὴν ὀξειαν τάσιν, αἴαντος αἴαντα. τὸ δὲ τινα ὀξύνεται εἰς διαφορὰν τοῦ τινα. τὸ δὲ ἐρετριᾶ καὶ πειρεᾶ καὶ στειρεᾶ κατὰ κρᾶσιν τοῦ ᾧ καὶ ᾧ. 107 ἡ δὲ ὀξειᾶ καὶ ἡ βαρεῖα τὴν περισπωμένην ἐποίησαν, ὡς περ εἰς τὸ παῖς παῖς, ἡρακλῆς ἡρακλῆς. ἐξ ὀξειᾶς γὰρ καὶ βαρεῖας περισπωμένη γίγνεται. πρόσκειται τῷ κανόνι, πλὴν τῶν εἰς ᾧ ληγουσῶν δισύλλαβων αἰτιατικῶν, διότι αὐταὶ μόναι βαρύνονται, μῆνα, φῶτα, τῶν γενικῶν αὐτῶν ὀξυνομένων.

Αἱ μέντοι εἰς ᾧ λήγουσαι μονοσύλλαβαι αἰτιατικαὶ μακρὰν ἔχουσαι τὴν λήγουσαν περισπῶνται, μῦν, σῦν, θρῦν, λῖν, ναῦν, γραῦν, γῆν, βοθεῦν, εἴην θέσιν κατὰ κρᾶσιν, κλεῖν.

Περὶ τὸν οὐ τῆς κλητικῆς.

Πᾶσα κλητικῇ ἐπὶ ταύτης τῆς συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ εὐθεῖα, καὶ μὴ ⁶²⁾ τὸν αὐτὸν, διὰ τὸν κανόνα τοῦ φόνου, αἴας, αἴαν, 25 ἄχιλλεὺς, ἄχιλλεῦ. ὁ γὰρ αἴας ὀξύνεται· μακρὰ γὰρ πρὸ μακρᾶς οὐ περισπᾶται. τὸ δὲ αἴαν προπερισπᾶται, τοῦ ἄν βραχέος ὄντος. πᾶσα γὰρ φυ-

16. 62) εἰ καὶ μὴ προ καὶ μὴ.

σει μακρὰ πρὸ βραχέος ἐν ἐνὶ μέρει οὐα περι-
σπᾶται. τὸ δὲ ἀχιλλεύς οὐκ ἐκταται. τὰ γὰρ εἰς εὐκ
κοινῶς οὐκ ἐκταται. ἢ δὲ κλητικῇ περισπᾶται, πᾶσα
γὰρ δίφθογγος.

Περὶ τόνου τῆς δυνικῆς εὐθείας. 5

Αἰ εἰς αἰ λήγουσαι εὐθείαι τῶν δυνικῶν ὁμο-
τονεῖ εἰς τῇ εἰς ἄ ληγουσα αἰτιατικῇ ἐνικῇ, ἀ-
βλήτα ἀβλήτε, λιμένα λιμένε, γυναῖκα γυναῖκε,
θυγατέρα θυγατέρε. προστίθεται τῷ κανόνι, εἰ μὴ
ἄλεκτος εὐρεθῇ, τουτέστι μὴ λέγεται ἢ εἰς ἄ λῆ-10
γουσα αἰτιατικῇ. τότε γὰρ ἡ εὐθεῖα εἰς εὐ ὁμο- — ληγουσα
τονεῖ τῇ γενικῇ, μάντεως μάντεε, τείχεος τείχεε,
πόλεως πόλεε.

Ἔτι δεῖ προσθεῖναι, χωρὶς τῶν οὐκ ἐκτατῶν γε-
νικῶν, ἐπὶ τούτων γὰρ ἡ εὐθεῖα οὐκ ὁμοτονεῖ, 15
μυὸς μύε, σὺς σύε, θρὺς θρῦε, λῦς λύε.

Αἰ εἰς ἄ λήγουσαι εὐθείαι δυνικαὶ ἐπὶ ταύτης
τῆς συλλαβῆς ἔχουσι τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γε-
νικῇ ἐνικῇ, ἀέλλης ἀέλλα, θυέλλης θυέλλα, ὁμή-
ρου ὁμήρω, ἀνθρώπου ἀνθρώπω, καλοῦ καλῶ, εἰσο
καὶ μὴ διὰ τὸν κανόνα τὸν αὐτὸν τόνον ἢ γὰρ δυνικῇ
εὐθεῖα ἀπέστραπται τὴν περισπωμένην, σοφῶ, ἀγα-
θῶ, ἢ δὲ γενικῇ καὶ δοτικῇ ἐπὶ τέλους μακροκατά-
ληκτος περισπᾶται. τὸ δὲ ἄμφω καὶ δύο θεματικά εἰσι.

Περὶ τόνου τῆς δυνικῆς γενικῆς. 25

Ἡ γενικῇ δυνικῇ εἰς αἰν λήγουσα ὁμοτονεῖ τῇ
ἰδίᾳ ὀνομαστικῇ, πέρα πέρσαιιν, αἰνεῖα αἰνεῖαιιν.

οὐ πάντα δὲ τὸν αὐτὸν ποιητὰ γὰρ ποιηταῖν,
καλὰ καλαῖν, διὰ τὸν κανόνα.

Ἐτι αἱ εἰς οἶν ὁμοτονοῦσι τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ
τῇ εἰς ὦ, καλλίστω καλλίστοι, ἐρήμω ἐρήμοιν·
50ὺ πάσα δὲ τὸν αὐτὸν, καλῶ γὰρ καλοῖν διαφο-
ρεῖ, καὶ σοφῶ σοφοῖν, καὶ χωρὶς τοῦ ἀμφο ἀμ-
φοῖν, καὶ δύο δυοῖν καὶ δυεῖν ἐπὶ θηλυκοῦ, ὡς
φασιν, κατὰ τροπὴν τοῦ ὀ εἰς ε.

Εἰ δὲ ἡ εἰς οἶν γενικὴ ἀπὸ εὐθείας τῆς εἰς ες
10 γίνονται, τότε ὁμοτονεῖ τῇ γενικῇ πληθυντικῇ, αν-
δρῶν ἀνδροῖν, φωτῶν φωτοῖν ἐπὶ ἀνδρῶν, φω-
των δὲ φωτοῖν ἐπὶ πυρῶν, πάντων πάντοι, χειρῶν
χειροῖν καὶ χεροῖν, παιδῶν παιδοῖν.

Πᾶσα κλητικὴ δυνικὴ καὶ πληθυντικὴ ὁμοτο-
15 νεῖ τῇ ἰδίᾳ εὐθείᾳ.

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς εὐθείας.

Πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικὴ εἰς ες λήγουσα ὁ-
μοτονεῖ τῇ εὐθείᾳ τῶν δυνικῶν, ἔκτορε ἔκτορες,
αἰαντέ αἰαντες, γυναῖκε γυναῖκες, μητέρε μητέρες.

20 Αἱ εἰς οἶ εὐθεῖαι ὁμοτονοῦσι τῇ ἐνικῇ εὐ-
θείᾳ, ὄμηρος ὄμηροι, ἄνθρωπος ἄνθρωποι, πλη-
σίος πλησίοι, καλὸς καλοὶ, χρυσοῦς χρυσοί.

Ἐτι αἱ εἰς αἶ εὐθεῖαι μονογενεῖς οὖσαι ὁ-
μοτονοῦσι τῇ ἐνικῇ εὐθείᾳ, κοχλίας κοχλῖαι, το-
25 ξότης τοξόται, μούσαι, ὅτι μούσα, ἄελλα⁶³) ἄελ-
λαι, ἀτρείδης ἀτρεΐδαι, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν δια

63) τοξόται, μούσα μούσαι, ἄελλα.

τὸν κανόνα· ἢ γὰρ αἱ ἀντὶ κοινῆς παραλαμβάνεται.

Αἱ εἰς αἱ εὐθείαι παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, τύπτοντες τύπτουσαι, χαριέντες χαρίεσσαι, ταχέες ταχεῖαι, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τόνον, ἐναντίοι ἐναντία, βυζάντιοι βυζάντια, ἡμεροὶ ἡμεραι, τὸ τριγενές· ἡμέραι δὲ τὸ μονογενές. οἱ δὲ ἀθηναῖοι παροξύνουσι τινὰ μονογενῆ, ἡμεραι, εὐπράξια, τιμῶραι, αἵτιαι. 10

Αἱ εἰς ᾧ λήγουσαι εὐθείαι τῶν οὐδετέρων τριγενεῖς μὲν οὔσαι ὁμοτονοῦσι ταῖς εὐθείαις τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, φίλοι φίλα, ἐναντίοι ἐναντία, ἄγιοι ἄγια, δίκαιοι δίκαια, τύπτοντες τύπτοντα. μονογενεῖς δὲ οὔσαι, εἰ μὴ ἀπὸ ἰσοσυλλάβων γενικῶν, ὁμοτονοῦσι τῇ ἐνικῇ εὐθείᾳ, ξύλον ξύλα, δένδρον δένδρα, λουτρὸν λουτρά. εἰ δὲ ἀπὸ γενικῶν περιττοσυλλάβων ᾧσι, βαρύνονται, πῦρ πυρὸς πύρα, φίλημα φιλήματα, ὡς ὠτὸς ὠτα, φῶς — *φιλῆματος* φωτὸς φῶτα. 20

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς γενικῆς.

Πᾶσα εὐθεῖα πληθυντικῆ εἰς ες λήγουσα δισύλλαβος ἐπὶ ὀνομάτων περισπᾷ τὴν ἰδίαν γενικὴν, κῆνες κηνῶν, φῶτες φωτῶν, ἄνδρες ἀνδρῶν, — *μῆνες μῆνῶν*, χεῖρες χειρῶν. πρόσκειται δισύλλαβος, διὰ τὰ περιδισύλλαβα, αἶαντες αἰάντων, λάχητες λαχῆτων παροξεντόπως. πρόσκειται ὀνόματα, διὰ τὰς μεταχᾶς, δάντες δόντων, σπάντες σπάντων. σση-

μειώται ταῦτα μὴ περισπασθέντα, τρώες τρώων, τίνες τίνων, πάντες πάντων, παῖδες παιδῶν, θῶες θῶων, κράτες κράτων, αἱ κεφαλαί, δάδες δάδων, λάες λάων, δμῶες δμῶων. χωρὶς δὲ τούτων εἰσι δὲ καὶ ἕτερα, σέες σέων, ἐπὶ τῶν σκολήκων, καὶ φῶδων, οὐδένων, φθάντων. ἔστι δὲ εἰπεῖν περὶ ὅλων τῶν σεσημειωμένων, ὅτι τὰ εἰς ὅς λήγοντα μονοσύλλαβα κατὰ τὴν γενικὴν, τὰ μὲν ὀξύτονα, εἴαν διὰ συμφώνων κλίνοντο, περισπῶνται κατὰ ἰοτὴν γενικὴν πληθυντικὴν, σῆς σητός, σῆτες σητῶν, κρῆς κρητός, κρητες κρητῶν. εἴαν δὲ διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλιθῶσι, βαρύνονται κατὰ τὴν γενικὴν πληθυντικὴν, τρώς τρώος, τρώες τρώων, δμῶς δμῶος, δμῶες δμῶων. τὸ δὲ τίνων εἰς διαφοράν τῶν τινῶν, καὶ τὸ κράτων, τῶν κεφαλῶν, εἰς διαφοράν τῶν κρατῶν ἀπὸ τοῦ κρατός (sic) ἢ ἀρχῆς. τὸ δὲ φῶδων καὶ δάδων ἀπὸ τῶν φῶιδων καὶ δαῖδων.

Τὰ δὲ περισπώμενα ἐκ τοῦ ἐναντίου γίνεται. τοῖαν μὲν διὰ καθαροῦ τοῦ ὅς κλίνοντο, περισπῶσι τὰς γενικὰς πληθυντικὰς, μῦς μυός, μῦες μυῶν, βοῦς βοός, βῶες βοῶν, δρύες δρυῶν, σύες συῶν. εἴαν δὲ διὰ συμφώνων, βαρύνονται, παῖς παιδός, παῖδες παιδῶν, πάντες πάντων. τὸ δὲ λάων ἐβαρύνθη εἰς διαφοράν τῶν λαῶν.

Ἔτι αἱ εἰς αἱ λήγουσαι πληθυντικαὶ εὐθείαι ἀρσενικαὶ μὲν οὔσαι περισπῶσι τὴν ἰδίαν γενικὴν, ὀρέσται ὀρεστῶν, τοξόται τοξοτῶν, ἀτρεῖδαι ἀτρειδῶν, αἰνεῖται αἰνεῶν, χωρὶς τοῦ χλοῦναι χλοῦσονων, καὶ χρῆσται καὶ ἐτρησίαν. θηλυκαὶ δὲ οὔσαι, εἰ

μὲν μονογενεῖς ὡς, περισπῶσι τὰς ἰδίας γενικὰς, μού-
 σαι μουσῶν, ἄλλαι ἀελλῶν, κλίαι κλιῶν, πλήν
 τοῦ ἀφύαι ἀφύων, εἰς διαστολὴν τῶν ἀφύων. εἰ
 δὲ παρεσχηματισμέναι ἀρσενικοῖς, εἰς ὁμοφωνή-
 σωσι τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, ὁμοτονοῦ-5
 σιν αὐτῇ, οἱ ῥόδιοι τῶν ῥαδίων, μία φωνὴ καὶ αἱ ῥόδια τῶν
εἰς τόνος, οἱ βυζάντιοι τῶν βυζαντίων, αἱ βυζάν-
τιαι τῶν βυζαντίων, αἱ ῥόδια τῶν ῥαδίων. εἰ δὲ ^{αἱ ῥόδια τῶν}
 παραλλάξωσι τῇ φωνῇ πρὸς τὴν γενικὴν πληθυν- ^{αἱ ῥόδια τῶν ῥαδίων,}
 τικὴν τοῦ ἰδίου ἀρσενικοῦ, καὶ τὸν τόνον παραλ- ^{αἱ ῥόδια τῶν ῥαδίων,}
 λάσσει καὶ περισπῶνται αἱ γενικαὶ θηλυκαὶ, οἱ μέ-
 λατες τῶν μελάνων, αἱ μέλαιнай τῶν μελαινῶν,
 οἱ τάλατες τῶν ταλάνων, αἱ τάλαιнай τῶν ταλαι-
 νῶν, οἱ γράψαντες τῶν γραψάντων, αἱ γράψασαι
 τῶν γραψασῶν. ὅτε δὲ κατὰ διάλεκτον ἡ γενικὴ 15
 τραπὴν ὑπομένει τοῦ ὦν εἰς ἀν, περισπᾶται, κυ-
 νεᾶν, ἀμφοτερᾶν. τὰ δὲ εὐχ ὁμοτονοῦντα ταῦ-
 τα, πόρνοι πόρνων, πόρται πορνῶν, βάρχοι βάρ-
 χων, ὄχθοι ὄχθων, ὄχται ὄχθῶν, πέτροι πέτρων, ^{βάρχοι βάρχων,}
 πέτραι πετρῶν, χῆροι χήρων, χῆραι χηρῶν, κοῦ-20 ^{κόροι}
 ροι κούρων, κούραι κουρῶν. ἐπὶ τεύτων γὰρ αἱ
 γενικαὶ πληθυντικαὶ περισπῶνται, καίπερ τῶν ἀρ-
 σενικῶν ὁμοφώνουσῶν καὶ βαρυνομένων. ὅτι τὰ
 θηλυκὰ ὡς μονογενῆ περισπᾶσθησαν. οὐ γὰρ ἐν
 τῶν ἀρσενικῶν ἐγένοντο, ἀλλὰ τὰ ἀρσενικὰ ἐξ ἀν-25
 τῶν, οὕτω καὶ παιδίσκοι παιδίσκων, καὶ παιδί-
 σκαι παιδισκῶν.

Αἱ εἰς ες εὐθείαι πληθυντικαὶ ὑπερδισύλλα-
 βοι μὲν οὔσαι βαρύνουσι τὰς ἰδίας γενικὰς, αἰαν-
 τες αἰάντων, θόαντες θοάντων, λάχητες λαχῆτων, 30

χωρίς τοῦ γυναιῖνες γυναικῶν, καὶ θυγατέρες θυγατρῶν, ἐπόμεναι τῷ τόπῳ τοῦ τόπου τῆς γενικῆς ἐνικῆς, καὶ χωρὶς τῶν παρ' ἀθηναίοις ἀριθμητικῶν τοῦ χιλιάδων καὶ μυριάδων. ταῦτα γὰρ ἕπαρ' αὐτοῖς περισπῶνται, παρ' ἡμῖν δὲ βαρύνονται.

Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι, ἐὰν εὐρεθῶσιν ὁμοφωνοῦσαι ἀπὸ τῶν εἰς ἐς πληθυντικῶν εὐθειῶν γενικαὶ γενικαῖς ἀρσενικῶν περισπωμέναις, οὐκ ἀνοαγκάζονται καὶ ὁμοτονεῖν αὐταῖς, οἷον οἱ ἠλιάδαι τῶν ἠλιαδῶν, αἱ ἠλιάδες τῶν ἠλιαδῶν, οἱ δαναῖδαι τῶν δαναῖδων (εἰς), αἱ δαναῖδες τῶν δαναῖδων, οἱ πριαμίδαι τῶν πριαμιδῶν, αἱ πριαμίδες τῶν πριαμιδῶν. ἐν τούτοις αἱ τῶν ἀρσενικῶν ἡγενοικαὶ περισπῶνται, αἱ δὲ τῶν θηλυκῶν βαρύνονται.

δαναῖδων

Αἱ μέντοι εἰς ἐς εὐθείαι καὶ εἰς κατὰ διαίρεσιν γινόμεναι περισπῶσι τὴν συνηρημένην γενικὴν πληθυντικὴν, οἱ δημοσθένες καὶ δημοσθένεις, 20 τῶν δημοσθενέων καὶ δημοσθενῶν, εὐσεβέες εὐσεβεῖς, εὐσεβέων εὐσεβῶν. τὸ δὲ δυσώδων παραλόγως ἐβαρύνθη. καὶ τὸ τριήρων, οἱ μὲν βαρύνουσι, οἱ δὲ περισπῶσι, ὥσπερ καὶ αὐτάρκων, καὶ τὸ συνήθων καὶ κακοήθων βαρύνεται, ὥσπερ 25 καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιρρήματα.

Αἱ μέντοι ὑπολειπόμεναι πληθυντικαὶ γενικαὶ, αἱ μὲν ὑποπίπτουσαι τούτοις τοῖς κανόσιν ἀκολουθοῦσι τῇ γενικῇ τοῦ δυϊκοῦ, φίλοι φιλῶν, ἀνθρώποι ἀνθρώπων. καὶ οὕτως αἱ εἰς οἱ 30 λήγουσαι εὐθείαι πληθυντικαὶ, εἰ μὲν βαρύνονται,

βαρύνουσι τὰς γενικάς, δοῦλοι δούλων, κούφοι κούφων, νυμφίοι νυμφίων, ὄμηροι ὀμήρων, τίμιοι τιμίων. αἱ δὲ εἰς οἱ εὐθεΐαι ὀξύτονοι περισπῶσι τὰς γενικάς αὐτῶν, σοφοὶ σοφῶν, καλοὶ καλῶν, χρυσοὶ χρυσῶν. 5

Αἱ δὲ εἰς ᾧ οὐδέτεραι, εἰ μὲν εἰσι τριγενεῖς, ὁμότονον ἔχουσι τὴν γενικὴν αὐτῶν τῇ γενικῇ τῶν ἰδίων ἀρσενικῶν, φίλοι φίλων, φίλα φίλων, κούφοι κούφων, κούφα κούφων, σοφοὶ σοφῶν, σοφὰ σοφῶν. εἰ δὲ εἰσι μονογενῆ τὰ ὀνόματα ἐν τῇ¹⁰ τελευταίᾳ συλλαβῇ ἔχοντα τὸν τόνον, ἐν τῇ αὐτῇ καὶ αἱ γενικαὶ αὐτῶν ἔχουσιν, εἰ καὶ μὴ τὸν αὐτόν, τὰ ξυρὰ τῶν ξυρῶν, τὰ πτερὰ τῶν πτερῶν, τὰ ὀστά τῶν ὀστῶν, τὰ κανὰ τῶν κανῶν. εἰ δὲ αἱ ὀνομαστικαὶ βαρυνθῶσι, καὶ αἱ γενικαὶ αὐ-¹⁵τῶν ὁμοίως, ὀστέα ὀστέων, γούνα γούνων, ποιήματα ποιημάτων, κέρατα κεράτων. καταβιβάζουσι τὸν⁶⁴) τόνον ἔνια, μακρᾶς οὔσης τῆς ληγουσῆς.

Περὶ τόνου τῆς δοτικῆς πληθυντικῆς.

Ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ ἐπ' ἐκείνης τῆς συλλα-²⁰βῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ δοτικὴ ἐνική, καλῶ καλοῖς, σοφῶ σοφοῖς, μενελᾶφ μενελάοις, ἀέλλα ἀέλλαις, χωρὶς τοῦ παντὶ πᾶσι. κανῶν γὰρ, ὅτι πᾶσα δοτικὴ εἰς ἰ ἐκφωνούμενον λήγουσα δι-²⁵σύλλαβος ἐπὶ μετοχῆς βαρύνεται, βᾶσι, σῆσι, δοῦσι· ἐπὶ δὲ ὀνομάτων ὀξύνονται, τρασί, βου-

ἢ. 64) καταβιβάζουσι δὲ τὸν.

— και ενδει
 ούδεν.
 προσλαβόμεν

ἄνδρασι, παῖσι, χωρὶς τοῦ πᾶσι καὶ πληθεύσι, καὶ ἔτε
 χωρὶς τοῦ μηδενὶ μηδέσιν. αἱ δὲ δοτικαὶ προσλα-
βοῦσαι ἢ παροξύνονται, πατρὶ πατράσιν, ἀνδρῶν
 ἀνδράσιν, υἱὶ υἰάσιν.

5 Αἱ μέντοι μεταπλασμὸν παθοῦσαι δοτικαὶ
 προπαροξύνονται, προβάτοις πρόβασιν, ἐγκάτοις
 ἔγκασιν, ἄστραις ἄστρασιν.

Περὶ τόνου τῆς πληθυντικῆς αἰτιατικῆς.

Πᾶσα αἰτιατικὴ πληθυντικὴ ἐπὶ ταύτης τῆς
 10 συλλαβῆς ἔχει τὸν τόνον, ἐφ' ἧς καὶ ἡ γενικὴ ἐνι-
 κῆ, καλοῦ καλοῦς, αἰάντος αἰάντας, κοχλίου κο-
 χλίας, εἰ μὴ συναίρεσις γένοιτο, ταχέος ταχεῖς,
 βραδέος βραδεῖς. καὶ χωρὶς τῶν εἰς ὅς ὀξύτων
 γενικῶν· τότε γὰρ οὐχ ὁμοτονουῖσιν αἱ αἰτιατικαὶ
 15 ταῖς γενικαῖς· αἱ γὰρ αἰτιατικαὶ πληθυντικαὶ εἰς
 ἄς λήγουσαι βραχυκατάληκτοι οὐκ ὀξύνονται, ἀλ-
 λα βαρύνονται. ὁμοτονουῖσι δὲ τῇ πληθυντικῇ εὐ-
 θεία οὐδέποτε ὀξυτονουμένη, οἷον γυναικὸς γυ-
 ναῖκες γυναῖκας, θυγατρὸς θύγατρεις θύγατρας
 20 προπαροξυτόνως, καὶ φωτὸς φῶτες φῶτας. καὶ
 πάλιν ἡ πληθυντικὴ αἰτιατικὴ συνβαρύνεται τῇ
 ἰδίᾳ εὐθείᾳ, οἷον, φῶτας, ἄνδρας, παῖδας, διότι
 φῶτες, ἄνδρες, παῖδες. πρόσκειται εἰς ἄς λήγου-
 25 σαι, διὰ τὸ κλάς, σαφᾶς· κἂν γὰρ ὀξύνηται, ἀλλ'
 ἀνὸ βραχυκαταληκτεῖ· μακρὰν γὰρ ἔχει τὸ ἄ.

Περὶ τῶν ἐγκλινομένων μορίων.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἐν ὀνόμασι καὶ ἀντωνυμίαις καὶ ῥήμασιν, ἐν ἐπιρρήμασι καὶ συνδέμοις εὐρί- ^{ῥήμασι καὶ ἐν} σκεται ἐγκλινόμενα. καὶ ὀνόμασι μὲν τὸ τις, καὶ κ. ἐν ἄν. αἱ ἐξῆς πτώσεις καὶ ἀριθμοὶ, ἀνθρωπός τις, ἀν-5 θρώπῳ τινε, ἀνθρώποι τινες. ἐν ἀντωνυμίαις δὲ τὰ σημαίνοντα ἀπόλυτα πρόσωπα, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, ἔτυπάς με. ἐν δὲ ῥήμασι τὸ φημι, καὶ εἰμι καὶ ἐστὶ, καὶ τὰ ὅμοια, ἀνθρωπός εἰμι, ἀνθρώποι εἰσιν, ἀρεσίλαόν φημι. ἐν δὲ τοῖς ἐπιρρήμασι τὰ ἀν-10 ταποδοτικά τῶν πευστικῶν, οἶον, πότε, ποτέ, εἰάν ποτε, πόθεν, ποθέν, εἰάν ποθεν, πόθι, ποθί, αἰ- κέν ποθι. ἐν δὲ τοῖς συνδέμοις ὁ τέ καὶ ὁ νῦ, — ^{ἐγκλινόμενα} καὶ ὁ ποῖ καὶ τοῖ, καὶ δὴν, ^{καὶ ποῖ καὶ γέ.} περ, γέ.

Ἰστέον δὲ, ὅτι, ἦνίκα ἐστὶ λέξις τετράχρονος, 15 οὐκ ἀναπέμπει τῇ προηγουμένῃ λέξει τόνον, ἀλλὰ τῇ προηγουμένῃ συλλαβῇ, ἀνθρώπος ἡμων, ἔτυ- πας ἡμας· ἐπειδὴ οὐδέποτε πρὸ τεσσάρων χρόνων τόπος πίπτει. εἰάν δὲ εὐρεθῇ λέξις τρίχρονος, ἢ δίχρονος, ἢ μονόχρονος, τότε ἀναπέμπει τῇ προ-20 ηγουμένῃ λέξει τὸν τόνον κατὰ τὴν διαίρεσιν, ἦ- νίκα εὐρεθῇ ἢ προηγουμένη λέξις ἢ προσαροξύτο- νος ἢ παροξύτονος τροχαϊκῆ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ τυφθέντα, ἀπὸ γὰρ τοῦ τόνου ἐπὶ τὴν λί- γουσαν ἀναποδίξων τροχαῖον εὐρίσκει, ἢ προσπ-25 ρισπωμένην μὴ ἔχουσαν τὴν τελευταίαν θέσει μα- κρὰν, τότε ἀναπέμπουσι τῇ προηγουμένῃ λέξει, οἶον ἀρεσίλαός τε, ὄμηρός ἐστι, γυναικὲς εἰσι, τυφθέντά τε (sic) ⁶⁵). πρόσκειται, μὴ ἔχουσαν τὴν

65) τυφθέντά τε.

κῆρυξ

φθίνε κῆρυξ

τελευταίαν θέσει μακρῶν, διὰ τὸ φοίνε καὶ κῆ-
 ρυξ· τούτων γὰρ προηγουμένων οὐ γίνεται ἔγκλι-
 σις, φοίνε ἐστὶ κῆρυξ ἐστί. Ἐὰν δὲ εὐρεθῇ λέ-
 ξις οὕτονος ἢ προηγουμένη οὐσα περισπωμένη,
 5προηγείται δὲ τοῦ ἐγκλιτικοῦ⁶⁶), φυλάττεται ἡ ὀ-
 ξεία καὶ ἡ περισπωμένη, οἷον ζεύς, ζεύς τε, κα-
 λῶς, καλῶς μοι, σαφῶς, σαφῶς γε, κανόνος λέ-
 γαντος, ὅτι πᾶσα λέξις οὕτονος πολλάκις ἐν τῇ
 συνθέσει (in margine γρ. συνεπεία)⁶⁷) κοιμίζει τὴν
 10ὀξείαν εἰς βαρεΐαν, χωρὶς τοῦ τίς· οἷον, ζεύς, ζεύς
 δε· καλῶς! (sic), καλὸς ἄνθρωπος· σοφός· σοφὸς
 ἀνὴρ. πρόκειται χωρὶς τοῦ τίς· ἐπεὶ τοῦτο φυ-
 λάττει τὴν ὀξείαν, οἷον τίς πόθεν εἰς ἀνδρῶν.
 δεῖ δὲ προσθεῖναι τῷ κανόνι, χωρὶς εἰ μὴ ἐπιφέ-
 15ρηται στιγμῇ, ἢ ἐγκλιτικόν· τότε γὰρ οὐ κοιμι-
 ζεται ἡ ὀξεία εἰς βαρεΐαν, οἷον, ὠκύς· ἀχιλλεύς·
 ἐπιφερομένη στιγμῇ οὐ κοιμίζει τὴν ὀξείαν εἰς βα-
 ρεΐαν τοῦ ἐγκλιτικοῦ ἐπιφερομένου.

βενί
καλός

ὠκύς

Εἰ δὲ πρὸ τοῦ ἐγκλιτικοῦ εὐρεθῇ λέξις πυθ-
 20ρήχαικῇ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταμέλει⁶⁸), ἢ
 σπονδειακῇ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀτρείδης, καὶ
 ἐπιφέροντι δισύλλαβα ἐγκλιτικά, φυλακτικά γίνονται
 τῶν ἰδίων τόνων, ὡς ἀτρείδης ἐστὶ· μεταμέλει
 ἡμῖν· πολλάκις εἰσί. δεῖ δὲ προσθεῖναι χωρὶς τῶν
 25ἀπὸ σφ ἀρχομένων ἀκτωνυμιῶν· αὐταὶ γὰρ ἀνα-

ἰα. 66) ἡ περισπωμένη προηγουμένη τοῦ ἐγκλιτικοῦ.

ἰα. 67) συνεπεία (sic).

ἰα. 68) τόνου, δηλονότι ἐπὶ τὴν λήγουσαν, ὡς ἐπὶ τοῦ πολλάντι,
 ἢ ἰαμβικῇ ἀπὸ τόνου, ὡς ἐπὶ τοῦ μεταμίλει.

πέμπουσι τὸν τόνον τῇ προηγουμένη λέξει, οἷον ἀτρείδης φησι (sic), πολλάκις σφέας. εἰ δὲ μὴ ὡς ἐφεί, πολλάκις σφέας. δισύλλαβα, ἀλλὰ μονοσύλλαβα, τῷ τῷ μόνῳ γίνεται ἢ ἐγκλιος, μεταμέλει μοι, πολλάκις τις, ἀτρείδης σε. ταῦτα γὰρ οὔτε τὸν ἴδιον τόνον δύνανται φυλάττειν, οὔτε ἀναπέμπουσιν αὐτὸν τῇ προηγουμένη λέξει.

Γίνωσκε δὲ, ὅτι οὐδὲν προτακτικὸν ἐγκλίνεσθαι δύναται· τινι (sic) γὰρ παραπέμφθησι τὸν ἴδιον τόνον, ἀλλ' οὐδὲ τὰ ἔχοντα προηγουμένην σιγμὴν πῶς γὰρ διαξέξως προηγουμένης ἐγκλισης γένηται; καὶ τούτου χάριν τὰ ἄρθρα οὐκ ἐγκλίνονται, οὐδὲ τὰ βαρυνόμενα αὐτὰ καθ' αὐτὰ ἐν τῇ συντάξει δύνανται ἐγκλίνεσθαι. τὰ γὰρ ἐγκλινόμενα κατὰ τὴν εὐθείαν καὶ κατὰ τὰς ἀλλαγίς κλινομένη ἀπώσεις ἐγκλίνεσθαι δύναται. ὅτι τὰ μὴ οὐκ ἐγκλίνονται, καὶ ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα οὐ πάντως κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγκλίνονται.

τὰ καθ' ἑαυτὰ δέλονται ἔχει τὸν τόνον, ὅτι τὰ ἐγκλινόμενα κατὰ τὸν ἐνεστῶτα οὐ πάντως κατὰ τὰ λοιπὰ ἐγκλίνονται.

*Ἐστὶ δύναται ἀλλοτρίω ἐν παρῶντι· διὰ οὗτο αἱ προδέ-
ιαι οὔτε αἱ μεταχρηστικαὶ ἐγκλίνονται δέλονται.*

Ἐτι περὶ τῶν ἐγκλινόμενων. 20

Πᾶν ἐγκλινόμενον μόριον ἢ οὐκ ἐκλύεται ἢ περιπαῖται, οὐδὲν δὲ βαρύνεται. οὕτω δὲ ὄντων τῶν μερῶν τοῦ λόγου, τὰ πέντε ἐγκλίνονται, ὄνομα, ῥῆμα, ἀντανυμία, ἐπίρῥημα, σύνδεσμος. πάλιν τῶν ἐγκλινόμενων τὰ μὲν χάριν κόσμου ἐγκλίνονται, ὡς τὰ ῥήματα καὶ οἱ σύνδεσμοι, τὰ δὲ σημασίας, ὡς τὰ λοιπὰ. ἐν μὲν οὖν ὀνόμασι τὸ τις μόνον ἐγκλίνεται, καὶ αἱ τούτου πτώσεις, καὶ οἱ ἀριθμοὶ καὶ τὸ οὐδέτερον, ἀνθρωπός τις, ἦκουσά

τινος, ἔδωκά τινι, ἐδίδακά τινα, καὶ ἐπὶ τῶν λοι-
 πῶν ὡσαύτως. καὶ τὰ ἰσοδυναμῶντα τούτοις, τοῦ
 καὶ τῆ, ἤκουσά του, ἔδωκά τῆ. ταῦτα δὲ ἐγκλι-
 νόμενα, ὡς πρόκειται, ἀριστενεῖ (69). Τῶν δὲ κα-
 τὰ φύσιν τόνον ἔχοντα πνευματικά (70) γίνονται,
 τίς, τίνος, τίνα, τίνα. ἐν δὲ ῥήμασιν ἐγκλίνεται
 τὸ φημι καὶ εἰμι. περὶ δ' ἔνδεκά φημι, τόσων
 ἐγὼ φημι. τούτου τὸ δεύτερον φης ἀνέγκλιτον. τὸ
 δὲ τρίτον ἐγκλίνεται, τί φησιν οὗτος; ἔσθ' ὅτε
 10 καὶ τὰ πληθυντικά ἐγκλίνεται. ἔτι καὶ τὸ εἰμι,
 διὸς δὲ τοι ἄγγελός εἰμι. τὸ δὲ εἰ ἀνέγκλιτον. τὸ
 δὲ ἔστιν ἐγκλίνεται, αἵματός ἐστιν ἀγαθοῦ. τοῦ-
 το δὲ τὸ ἔστιν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν λόγων βαρύν-
 νεται, ἔστι πάλιν ἐφύρη, καὶ μετὰ τῆς οὐ ἀπο-
 15 θράσεως, οὐκ ἔστιν ἀγαθόν. καὶ μετὰ τοῦ καὶ καὶ
 ὡς παροξύνεται, καὶ ἔστιν ἰδεῖν, ὡς ἔστιν εἰπεῖν.
 ὁμοίως καὶ τὰ δοῦκα καὶ τὰ πληθυντικά ἐγκλίνον-
 20 ται. καὶ ἐσθὶ δεύτερον ἐμικόν ἐγκλίνεται, ἔσσε
 γεραιέ.

20 Τῶν δὲ ἀντωνυμιῶν αἱ μὲν κλητικαὶ οὐδέ-
 ποτε ἐγκλίνονται, ἀλλ' οὐδὲ αἱ εὐθείαι τῶν προ-
 τοτύπων. αἱ δὲ τῶν παραγῶγων πτώσεις χωρὶς
 τῆς κλητικῆς ἐγκλίνονται, ἡ γενικὴ καὶ δοτικὴ καὶ
 αἰτιατικὴ. ἀλλ' αἱ μὲν τοῦ πρωτοτύπου προσώ-
 25 που ἐγκλινόμεναι καὶ τὸ κατ' ἀρχὴν εἰ ἀποβάλ-
 λουσιν, ἤκουσάς μου, ἔδωκάς μοι, ἐδίδαξάς με.

ἴα. 69) ἀριστενεῖ εἰσι.

ἴα. 70) πνευματικά πρὸ πνευματικά.

αἱ δὲ τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου μονο-
 σύλλαβοι οὔσαι οὐδεμίαν στειχίαιον ἀποβολὴν
 ποιούσιν, ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι, ἐδίδαξά σε,
 καὶ οἱ ἐπενχόμενος, καὶ ἑ νέον πόλεισιν, καὶ μη-
 φωνήσας.

Αἱ δὲ αἱ τοῦ πρωτοτύπου τοῦ ᾱ καὶ β̄ προσ-
 ὄπου οὐδέποτε ἐγκλίνονται διὰ τὴν βραχίαιαν τὰ-
 σιν, νῶϊν, σφῶϊν ^{περισπῶνται γάρ.} αἱ δὲ τοῦ ^{πρωτῆ:}
 τρίτου ὀξυνόμεναι ἐγκλίνονται, τίς τ' ἄρ σφῶε, ^{εφαι-}
 θεῶν, καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν. ^{καὶ τὰ πληθυντικαῖα.} Καὶ
 τοῦ τε πρώτου προσώπου καὶ δευτέρου, ἡμῶν, ὑμῶν, ^{in margin script:}
 ἡμῖν, ὑμῖν, ἡμᾶς, ὑμᾶς, τετραχρονοὶ οὔσαι, ἐπει- ^{Τοὶ ἐγκλινόμενοι}
 δὲ ἐγκλίνονται, τὴν πρώτην συλλαβὴν ὀξύνουσιν, ^{καὶ ἅπαντα ὀξύνου-}
 ἤκουσεν ἡμῶν, ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ^{ται, μετὰ δὲ ἐτέ-}
 οὕτως. ἀδύνατον γὰρ ὑπερβῆναι τοὺς τεσσαρακτὶς ^{των ἁ ὀξύνων ἐν-}
 χρόνους τὴν ὀξείαν. καὶ αἱ τοῦ τρίτου προσώπου ^{τιδόμενοι ἀναφί-}
 πληθυντικαὶ ὀξυνόμεναι ἐγκλίνονται, καὶ σφῶν, ^{καὶ ὄνοσι τὸν ἐ-}
 καὶ σφῖν, καὶ σφας. καὶ εὐλογόν τε οἶμαι λέγειν, ^{γιε}
 ὅτι μετὰ τὴν ἐγκλίσειν τὸ πᾶθος ἐπηκολούθησεν,
 ἵνα μὴ βαρύτεροισι οὔσαι ἐγκλίνονται. Τῶν καλου-
 μένων μονοπροσώπων μόνῃ ἡ αἰτιατικὴ ἔλαβεν
 αὐτόν. ἐγκλίνεται δὲ αἰεὶ καὶ ἡ μιν, καὶ μιν φω-
 νήσας, καὶ ἡ ἔθεν παράλογος· διότι παράγωγος
 καὶ βαρύτερος, αἱ μὲν οὖν ἐγκλινόμεναι τῶν ἀν-
 τωνυμιῶν αὐταὶ εἰσὶν, αἰτινες ὀρθοτονοῦμεναι ^{αὐ-}
 μὲν ἀντιδιαστολὴν ἔχουσιν ἐτέρου προσώπου, ἐμοῦ
 ἤκουσας, οὐκ ἄλλω (sic), ἐμοὶ ἔδωκας, οὐκ ἄλλω, ^{ἄλλον, ἐμοὶ}
 ἐμὲ ἐδίδαξας, οὐκ ἄλλον. ἐγκλινόμεναι δὲ ἀπό-
 λυτα πρόσωπα δηλοῦσιν, ἤκουσά σου, ἔδωκά σοι.
 καὶ ἡ μὲν γενικωτάτη αἰτία τῆς ὀρθῆς τάσεως ἦτο

ἀντιδιαστολή τοῦ προσώπου. αὕτη δὲ διαιρεῖται εἰς πλείονα εἶδη· αἱ τε γὰρ διεξευγμένα ὀρθοτονοῦνται, καὶ ἐμοὶ καὶ ἀπολλωνίῳ, ἢ ἐμοὶ ἢ ἀπολλωνίῳ, καὶ μετὰ τοῦ ἔνεκα συνδέσμου, ἔνεκα σοῦ, ἔνεκα δέμου· καὶ αἱ μετὰ προθέσεως δὲ αἰεὶ ὀρθοτονοῦνται, διὰ σέ, περὶ σοῦ, κατ' ἐμέ, ἐπὶ σοί.

Αἱ μετὰ τῆς ἐπιταγματικῆς ἀντωνυμίας τῆς αὐτοῦ αἰεὶ ὀρθοτονοῦνται, αὐτὸν ἐμέ, αὐτῷ ἐμοί. ὑπεξαιρείσθωσαν δὲ αἱ παρὰ τοῖς ποιηταῖς μετὰ 10τῆς ἐπιταγματικῆς παραλόγως ἐγκλιόμεναι, ἀλλὰ οἱ αὐτῷ ζεὺς ὀλέσειε βίην, καὶ εὐρύαλος δὲ (sic) αὐτόν. καὶ τινες ἄλλοι μετὰ προθέσεων ἢ συνδέσμων ἐνεγκλίθησαν παραλόγως. αἱ κατ' ἀρχὴν τιθέμεναι, κἂν μὴ ἔχωσιν ἀντιδιαστολήν, διὰ τῶν 15ἀρξτικῶν τόπων, ὀρθοτονοῦνται, ἐμέ δ' ἔγνω καὶ προσέειπεν.

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιρρήμασι ἐγκλίνεται τὰ ὑποκείμενα, πῶς, πῆ, ποῦ, ποτέ, ποθεν, ποδί. εἰ μὲν ὀρθοτονοῦνται βαρυνόμενα, πνευματικά ἐστιν· 20εἰ δὲ ἐγκλίνονται, ἀόριστα. καὶ τὰ ὑποδείγματα δῆλα, πῶς ἦλθεν, ἦλθέ πως, πῆ ἦλθες, ἦλθές πη, πότε γράφεις, γράφεις ποτε⁷¹⁾, πόθεν ἦλθες, ἦλθές ποθεν, πόθι τοι πτόλις. ταῦτα πνευματικά ὄντα βαρύνεται, ἀόριστα δὲ ὀξύνεται, καὶ ἐν τῇ 25συντάξει ὑποτασσόμενα ἐγκλίνονται, ἦλθέ ποδί, αἰκέ ποθι ζεὺς, καὶ ποτέ τις εἶπησι.

— 146, 5 καὶ β. κ. — Ἐν δὲ συνδέσμοις οἱ ἐγκλινομένοι εἰσιν οἶδε, τε, καί, περ, τὲ, καίπερ, γε, τοι, θην, κεν. Τὰ μὲν οὖν ἐγ-

71) γράφεις ποτί.

κλινόμενα μόρια ταῦτά ἐστιν· οὐχ ὡς ἔτυχε δὲ ἐγκλίνονται, ἀλλὰ κατὰ τινὰ παρατήρησιν τῆς πρὸ αὐτῶν λέξεως. αἱ μὲν οὖν τετράχρονοι τῶν ἐγκλιτικῶν ἐπὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν ἑαυτῶν τὴν ἐγκλισιν ἀναπέμπουσιν, ὡς μηδὲ μιᾶς δεόμενα⁵ *μηδὲ μιᾶς* παρατήρησεως τῆς πρὸ αὐτῶν λέξεως, ἤκουσαν ἤμων, ἔδωκαν ἡμῖν. αἱ δὲ λοιπαὶ τὴν πρὸ αὐτῶν ἐγείρουσι βαρεῖαν. οὐκ ἐπὶ πάσης συλλαβῆς ταύτην ἐγείρειν δύνανται· οὐ γὰρ, εἰ σπονδιακὴ ἢ τυχάνοι προκειμένη λέξις, καὶ βαρύνοιτο, ἢ βαρεῖα ταύτης¹⁰ ἐπὶ τέλει ἐγείρει· οὕτω που διτ' μέλλει ὑπερμενεῖ *ἢ ἐπὶ* φίλον εἶναι, ἤδη τις εἶπεν, καὶ οὔτε τὴν τῷ συλλαβὴν τοῦ οὕτω ὀξύνομεν, οὔτε τὴν δη τοῦ ἤδη· ἀλλ' οὔτε, εἰ ιαμβικὴ τύχοι, βαρύνεται, οἷον λέξος τις, φίλος τις, ξένος τις· ἐπὶ γὰρ τούτων τῷ νοτ' μό-¹⁵ σφ καταλαμβάνεται ἢ ἐγκλισίς· διὸ σημειοῦνται κατὰ χορ βαρύνεται, ἐνθ' ἔσσαν πέπλοι παμπτικοῖλοι (sic) ἔργα γυναικῶν. ^{οὐδ' ἔσσαν οἱ} Ἀπαραλόγως δὲ ἐγκλίθη ἢ ἀντωνυμία πυρρῦ-^{οὐδ' ἔσσαν οἱ} χίου (sic) προκειμένου. σημειοῦνται καὶ τὰς διὰ τοῦ ἐντεκλιθῆ ἢ στ' σφ ἀντωνυμίας· καὶ αὐταὶ γὰρ πυρρῦχίου προς-^{οὐδ' ἔσσαν οἱ} 20 κειμένου ἐγκλίνονται, ἵνα σφ' ἀγορῆ τε θέμιστές τε, ὅς τε σφείας εἰσαφίκηται, καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων ὡσαύτως. εἰ μέντοι προπαροξύνοιο ἢ προκειμένη λέξις τῶν ἐγκλιτικῶν μορίων, ἐγείρει τὴν ἐν τῷ τέλει αὐτῆς βαρεῖαν, οἷον, ἄνθρωπός τις, ἐν γὰρ²⁵ τῇ αν συλλαβῇ καὶ τῇ πος ὀξεῖα τίθεται, ἤκουσέ μου, ἄνθρωποι εἰσι, κάκιστοί εἰσιν. εἶπομεν γὰρ, ὡς ἐπιρῶμασι μόνοις καὶ ἐν εὐκτικοῖς ἢ αὖ ^{ὡς ἐν} καὶ ἢ οἱ μακροὶ εἰσιν· ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς οὐκ ἔτε μακροὶ εἰσιν.

περισπῶτο Ὅμοιος εἰ περισπᾶται ἢ προσκειμένη λέξις, ἐγκλιτικῷ ἐπιφερομένου ἐγείρει τὴν μετὰ τὴν περισπωμένην βαρεῖαν, οἷον οὐδὲς τις, σκόλον τε, κνήμῳν τε, κὰν παροξύνουτο τροχαϊκῆ οὖσα, ἄλλος τις, ἔστι τις, ἐνθάποτε.

Ἔτι καὶ αἱ ὀξυνόμηναι λέξεις, βαρυνόμεναι δὲ διὰ τὴν συνέκειαν, ἐγκλιτικῷ ἐπιφερομένου τὴν βαρεῖαν ἐγείρουσιν, αὐτὸς, αὐτὸς μοι. εἰ δὲ *πῶ ποτε,* *πῶ ποτε,* ἢ λέξις, φυλάττεται ἢ περισπωμένη, πῶ ποτε, πῶ ποτε, πῆ με φέρεις. Ἐὰν οὖν συμβῇ πλείονα ἐφεξῆς ἐγκλιτικὰ εἶναι, πολλαὶ ἔπονται αἱ παράλληλοι ὀξεῖαι, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, ἢ νυ σε κοῦ θεός ἴσχει ἀκήριον. τρεῖς γάρ εἰσιν ἐφεξῆς αἱ ὀξεῖαι. δυνατόν δὲ καὶ πλείους ἐπινοῆσαι, οἷον εἰ

εἰ πῶ τις δέ μοι ἀπὲρ τις σ' ἔμοι φησὶ ποτε. τὸ γὰρ εἰ ὀξύνεται διὰ τὴν ἐπιφορὰν τοῦ περ ἐγκλιτικῷ. τὸ δὲ περ διὰ τοῦ τις. τὸ δὲ τις διὰ τὸ σέ, τὸ δὲ σέ διὰ τὸ μοι, τὸ δὲ μοι διὰ τὸ φησὶ, τὸ δὲ φησὶ διὰ τὸ ποτέ. ὥστε ἐφεξῆς εἶναι ὀξεῖας, εἰ καὶ σπᾶσθαιον τὸ τοιοῦτον διὰ τὴν τοῦ πνεύματος συνέ-

Εἰ νομίστ: *χειαν δεομένην ἀναπαύσεως.* αἱ 72) δὲ παραλλήλων ὄντων ἐγκλιτικῶν, ἐν τῷ μεταξὺ περισπωμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ πού, πῆ, πῶς, καὶ μετὰ τοῦτο ἐπιφέρουσι τὸ ἕτερον ἐγκλιτικόν. τοῦτο τὸ περισπῶμενον ὅτε περισπᾶται διὰ τοῦ ἐγκλίνας τὸν ἴδιον τόνον. ἐπεὶ μὴ πέφυκεν ἡ περισπωμένη κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος συστολῆς μὴ παρακολουθούσης εἰς ὀξεῖαν μετατίθεσθαι, οἷον οὐπὼ ἔστ' ἀγέλας, ἐν

72) εἰ pro αἱ.

γὰρ τῆ̄ οῡ διφθόγγῳ μόνῃ ἢ ὀξεΐα, εἶπον τίς σφιν ὀξεΐα ἢ που εἶπεν ἐν τῷ ἦ, καὶ ἐν τῷ τίς ἢ ὀξεΐα, ἀνθρώπων

τινά που φησὶ μελωδεῖν, πάλιν ἐν τῆ̄ ποῡ συλλα- ^{μελωδεῖν}
βῆ, καὶ τῆ̄ ᾱ ἢ ὀξεΐα τίθεται. κακῆ δὲ παρα- ^{τῆ̄ κα}
φυλακτέον, ὅτι τῶν ἐγκλινομένων ἢ σπονδουακῆδ ^{κακ: nova fact.}
προηγείται λέξις ἢ τροχαϊκή. εἰ μὲν μονοσύλλα-
βον εἴη τὸ ἐπιφερόμενον ἐγκλιτικόν, ὥσπερ ἐθέ-
μην ἐγκλίνεται, αὐτῷ που ἴδη τίς, οὔτε τὸ ἐγκλι- ^{του, ἴδη τίς,}
τικόν δέχεται τὸν ἴδιον τόνον. οὐδὲ ἡ βραχεΐα
τῆς δευτέρας συλλαβῆς προηγουμένης ἐγείρεται λέ-
ξεως, ἀλλὰ νοῦ μόνῳ νοεῖται τὰ τῆς ἐγκλίσεως, ὡς
ἔφθημεν εἰπόντες.

Ἐὶ μέντοι δισύλλαβον εἴη τὸ ἐγκλιτικόν μὲν
ριον, τότε ἴδιον δέχεται τόνον, οὔτε δυνάμει οὐ- ^{τὸν ἴδιον}
τε ἐνεργεία ἐγκλινόμενον, οἷον ἦδη φαμέν· οὐ-
νομεν γὰρ τὸ φαμέν· φίλοι εἰσὶν, ὁμοίως καὶ τὸ
εἰδὸν οὐνομεν. οὕτω ποτὲ, καὶ τὸ ποτὲ οὐνομεν.
καὶ τοῦτο εἰκότως· οὔτε γὰρ τῆς προηγουμένης
λέξεως τῆν̄ ἐπὶ τέλει βαρεΐαν ἐγείραι δυνατόν, οὐ-
τε τὴν ἐγκλίσειν νοεῖσθαι κατὰ τὴν πρώτην συλ-
λαβὴν τῶν σπονδουακῶν ἢ τῶν πυφύστικων· οὐδὲ γὰρ
ποτε στερῆται ἀπὸ πέλουσ ἢ ὀξεΐα πίπτει.

Τὸ ἔστιν ἠνίκα ἀρχὴ λόγου ἢ ὅτε ὑποτάττη- ^{ἢ, ὅτε}
ται τῆ̄ οῡ ἀποφάσει, ἢ τῷ καὶ συνδέσμῳ, ἢ τῷ
ὡς ἐπιφύσματι, τῆνικαῦτα τὴν ὀξεΐαν ἔχει ἐπὶ τῷ²⁵
ἔ, ἔστι πάσις ἐφέρη. εἰάν δὲ ὑποτάττηται οὐνό-
νω λέξει, ἢ περισπωμένῳ, ἢ τροχαίῳ μὴ παροξυ-
τόνω, ἀλλὰ προσπερισπωμένῳ, τῆνικαῦτα ἐγκλίνε-
ται, οἷον ἀγαθός ἐστι, κακός ἐστιν. εἰάν δὲ μὴ
οὕτως ἔχη, τῆν̄ ὀξεΐαν ἐπὶ τοῦ ἔ δέχεται. καὶ ἔακθο

πρόκειται αὐτῷ ἢ τροχαῖος παροξύτονος ἢ σπον-
 δειος ὀμάϊος παροξύτονος, ἢ ἰαμβος πάλιν παρο-
 ξύτονος, τημικαῖσα τὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ἰ προσδέ-
 χεται, οἶον φίλος ἐστί, ἦρας ἐστίν, ἀγαμέμνων
 ἔστιν.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνου τῶν ὀνομάτων,
 εἶτι καὶ περὶ τῶν ἐγκλινομένων μορίων. ἐπιτεταί δὲ
 εἰπεῖν περὶ τόνου τῶν ῥημάτων, καὶ τῶν ἄλλων
 μερῶν τοῦ λόγου.

10 Παρὶ τῶν εἰς $\bar{\alpha}$ καὶ εἰς $\bar{\mu}$ ῥημάτων κατὰ πᾶν
 πρόσωπον.

Βιβλίον 15.

Πᾶν ῥήμα βαρύνεται ἢ περισπᾶται, γράφω,
 τύπτω, ποκῶ, βοῶ. ὀξύνεται δὲ οὐδέποτε κατὰ
 15 τὴν κοινὴν συνήθειαν, εἰ μὴ παρὰ θαρσεύσαι τὰ
 σσημημένα ἀπαρέμφατα εἰς $\bar{\epsilon}$ ἀφαιρῆσαι τοῦ $\bar{\epsilon}$,
 ποιῆν ἀντὶ τοῦ ποιῆν, δεσμοφορῆν ἀντὶ τοῦ δε-
 σμοφορεῖν. σσημειῶται δὲ τινὰ ῥήματα ὀξύτο-
 να, δός, θές, σχές, σφές, τὸ ἀπόλυσον, χρή, ἐλ-
 20 θές, εἰπέ, εὔρε, εἰμί, φημί, ἀπὸ τοῦ ἦμι, καὶ τὸ
 ἐσσι καὶ ἐστίχ.

Εἰσι δὲ τινὰ ῥήματα ἀπλᾶ ὀξυνόμενα ἀπὸ
 κλίσεως τούτων, ἐστὸν, ἐστὸν, ἐστέ, εἰσί. καὶ ἀπὸ
 τοῦ φημί, φής, φησί, καὶ φῆ ἐκεῖνος κατ' ἀποκο-
 25 πλῆν, φατὸν, φατὸν, φαμέν, φατέ, φασίν. καὶ τὸ
 φθῆ οὕτω ἐπεκράτησεν λέγεσθαι. τὸ δὲ λάβε καὶ

Ἰδε παρ' ἡμῖν μὲν βαρύνονται, παρὰ δὲ ἄττικοῖς
οἰκνύονται.

οἰκνύονται

Πᾶν ῥῆμα εἰς ᾧ μοносύλλαβον περισπᾶται,
 ζῶ, κλῶ, κνῶ, θλῶ, δρῶ, εἰάν δρῶ, εἰάν βῶ, εἰάν
 στῶ. λείπεται τοίνυν διασαφηνίσει τὴν τῶν εἰς ᾧ⁵
 λήγοντων ἐνεστατικῶν τάσει, κατὰ τὰς ἑαυτῶν συ-
 ζυγίας.

Τὰ εἰς βῶ λήγοντα βαρύνονται. τότε περι- *— 20 una fact.*
 σπᾶται, ὅτε ⁷³⁾ ἐν ταῖς δυοῖ συλλαβαῖς ἔχει τὸ β,
 ἢ ὄνομα προϋπάρχον, ἢ τὸ ὀ ἔχει ἐν τῇ παραλη-
 γούσῃ, ἢ τὸ ᾠ μέγα. καὶ βαρύνεται μὲν ταῦτα,
 λείβω, τρίβω, στειβω, φέριβω. περισπᾶται δὲ
 ταῦτα ὡς ἔχοντα ἐν δυοῖ συλλαβαῖς β, βαβῶ τὸ
 καθεύδω, βομβῶ, βιβῶ τὸ περιπατῶ. ἐτι περι-
 σπῶνται τὰ ἔχοντα προϋπάρχοντα ὀνόματα, φό-
 βος φοβῶ, ἀσεβῆς ἀσεβῶ, εὐσεβῆς εὐσεβῶ, θό-
 ρυβος θορυβῶ, κάλυμβος κολυμβῶ, λαβὴ λαβῶ
 τὸ γὰρ λάβω ὑποτακτικόν ἐστι τοῦ ἔλαβον.

Ἐτι περισπῶνται τὰ ἔχοντα ὀ μικρὸν ἢ μέ-
 γα ἐν τῇ παραληγούσῃ, σοβῶ, κολοβῶ, λωβῶ. *20*

Τὰ εἰς πῶ λήγοντα βαρύνονται, εἰ μὴ παρα-
 λήγοιτο τὸ (εἰς) υ ἢ κῶ ω, ἢ εἰ μὴ παρώνυμα ἔχει, *πῶ*
 ἢ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ συλλαβῇ ἔχοι τὸ
 & (εἰς), θάλπω, λάμπω, πέμπω, λείπω, μέλπω,
 βλέπω, ἐρείπω τὰ καταβάλλω. πρᾶσκειται εἰ μὴ *25*
 ἔχοι ἐν τῇ πρὸ τέλους τὸ υ ἢ τὸ ᾠ, διὰ τὸ γρυ- *γυγκῶ*
 πῶ τὸ γονυπετῶ, καὶ κλωπῶ τὸ κλέπτω, ὅθεν καὶ
 κλώψ. τὸ δὲ, εἰ μὴ παρώνυμα ἔχοι, διὰ τὸ κό-
 πος κοπῶ, ἵπος ἢ παγίς, ἰπῶ τὸ βλάπτω, λύπη

73) ὅτι πρᾶ ἔτα.

λυπῶ, τρύπη τρυπῶ, κενῶς κτυπῶ, ῥήπος ῥυπῶ.
 πρόσκειται δέ, εἰ μὴ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ δευτέρῃ συλ-
 λαβῇ ἔχει τὸ π, διὰ τὸ πιπῶ καὶ ὀπιπῶ, τὸ πε-
 ριβλέπομαι. τὸ δὲ πίπτω βαρύνεται ἔχον τὸ τ.

5. Τὰ εἰς φῶ λήγοντᾶ βαρύνεται, εἰ μὴ παρα-
 λήγοιτο τῷ ὀ μικρῷ ἢ τῷ ὦ μεγάλῳ, ἢ παραφῶ-
 μα πῆ, γράφω, γλύφω, ψῆφω. αἰσημειῶται τὸ
 διφῶ τὸ ζητῶ, καὶ ἀμφάφω. καὶ ἴσως παραφῶμα
 ἐν εἰῆ ἀπὸ τοῦ ἀφῆ. πρόσκειται, εἰ μὴ παραφῶμα
 τρυφῆ τρυφῶ, καὶ ἰαεῖη, διὰ τὸ τρυφῶ, κορυφῆ κερυφῶ, σοφὸς σσφῶ,
 ζωγραφὸς ζωγραφῶ, ψῆφος ψηφῶ, ἀφῆ ψηλαφῶ.
 τὸ δὲ στροφῶ καὶ ῥωφῶ ἔχουσιν ὀ καὶ ὦ.

Τὰ εἰς πτω βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοι
 ὄνομα ἢ διαστολή γένοιτο σημαινόμενον, σκάπτω,
 15 ῥίπτω. τὸ γὰρ ῥίπτω ἀττικὸν ποιητικόν. ἴπτω
 τὸ βλάπτω, θάπτω, σκώπτω, ἐνίπτω τὸ ἐπιπλήτ-
 τω, τύπτω καὶ τυπτῶ ἀττικῶς, ὀπτω καὶ ὀπτῶ.
 εἰς ταῦτα δὲ προκατάρχεται ὄνομα, ἄβλεπτος
 ἀβλεπτῶ, ἀπεπτος ἀπεπτῶ, ἀλείπτης φιλοαλείπτῶ.

20. Τὰ εἰς γω δισύλλαβα τῷ ι παραληγόμενα ἀ-
 πὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνεται, θῆγω, λῆγω,
 τιμῆγω. τὸ δὲ ἡγῶ, ἀφ' οὗ τὸ ἡγῶμαι, περισπᾶ-
 ται, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον.

25. Τὰ εἰς γω ὑπερδισύλλαβα, σύνθετα δὲ διὰ
 τοῦ γος παρηγημένα τῷ η παραληγόμενα περι-
 σπᾶται, ποδηγὸς ποδηγῶ, φορτηγὸς φορτηγῶ,
 στρατηγὸς στρατηγῶ, κυνηγὸς κυνηγῶ. τὸ δὲ ἀρή-
 γω οὐκ ἀπὸ τοῦ ἀρηγὸς, ἀλλ' αὐτὸ ἐκ ἐκείνου.

τὸ δὲ κεκλήγω καὶ πεπλήγω ποιητικῶς βαρύνονται ἀπὸ τῶν παρακειμένων γεγονότα.

Τὰ εἰς γω ὑπερδυσύλλαβα τῷ ᾱ παραληγόμενα περισπᾶται μὴ ὅτι σύνθετα παρὰ πρόθεσιν, σμεράγω, πλατέγω. τὸ δὲ ἄγω βαρύνεται καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ σύνθετα, διάγω, ἀνάγω, κατάγω.

Ἐσμεράγω, πλατέγω, λαλέγω, καὶ καθέλου τὰ ἔχοντα τὸ ᾱ περισπᾶται ἄργω, κατάγω. τὸ δὲ

Τὰ εἰς γω μὴ παρώνυμα, ἢ κατὰ παραγωγήν γινόμενα ἀπὸ βαρυτόνου βαρύνονται, ὅποτε μὴ πρὸς διαστολὴν παραλαμβάνοιτο ἢ παραλήγοιτο τῷ ἦ ἢ τῷ ᾠ, ψέγω, φλέγω, λέγω, εἶρω, πνίγω, ἀμέλω, ἀλέγω, ὀρέγω. πρόσκειται μὴ παρώνυμα, διὰ τὸ τρύγη τρυγῶ, στῆε στυγῶ, ἄλγος ἀλγῶ, σιγὴ σιγῶ, ρίγος ριγῶ. μὴ ἀπὸ βαρυτόνου δὲ ῥήματος παραχθέντα διὰ τὸ λεγῶ, ἀ-15 λογῶ. μὴ πρὸς ἀντιδιαστολὴν πρόσκειται διὰ τὸ ἄγω καὶ ἄγῶ τὸ καταπλήττωμαι, ἐξ οὗ τὰ ἄγῃμαι καὶ ἄγαμαι. ἢ εἰ μὴ παραλήγοιτο τῷ ᾠ ἢ τῷ ἦ, διὰ τὸ σμεραγῶ, καὶ ἦγῶ, ὅθεν τὸ ἦγούμαι.

λέγω εἶρω.

Τὰ εἰς γω ἰαμβικά, εἰ μὲν ἔχει πρὸ ταῦ τέ-20 λους τὸ ε̄, βαρύνεται, εἰ δὲ ἄλλα τι, περισπᾶται, φλέγω, λέγω, στέγω. μαγῶ δὲ καὶ στυγῶ καὶ τρυγῶ μὴ τὸ ε̄ ἔχοντα περισπῶνται.

ἔχα

Τὰ εἰς γω ἔχοντα πρὸ ταῦ γ ἀύφωνον βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα γένοιτο, εἶρω, στέρ-25 γω, ἀμέλω, σφιγγω. τὸ δὲ ἀλγῶ ἔχει τὸ ἄλγος, καὶ τὸ ἀργῶ τὸ ἄργος, καὶ τὸ γεωργῶ τὸ γεωργός, καὶ κακουργῶ τὸ κακούργος.

ἄργος

Τὰ εἰς γω δυσύλλαβα παραληγόμενα φύσει μακρᾶ ὅτε ἀπὸ συμφώνου ἄρχοιτο, βαρύνεται, εἶσο

φενγω

μη παρ' ὄνομα εἶη, τρώγω, φάγω, τμήγω, λήγω, δήγω. τὸ μέντοι ρίγω ἔχει τὸ ρίγος.

αβφ.

Τὰ εἰς γω ὑπερδυσύλλαβα μὴ παρ' ὄνομα σύνθετα, εἰ μὴ παραλήγοιτο φύσει μακρῆ, βαρύνεται, σπείρω, ἀρήγω, ἐρεύγω. τὸ δὲ παιδαγωγῶ ἔχει τὸ παιδαγωγός.

Τὰ εἰς κω δυσύλλαβα ἔχοντα τὸ ε̄ ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ βαρύνεται, εἰ μὴ ἄρχοιτο ἀπὸ τριῶν συμφώνων ἢ παρ' ὄνομα εἶη, ῥέγκω, δέρσοκω, πλέκω, τέκω, πέκω, καὶ πείκω, καὶ πέκτω, ἔλκω· τοῦτο δὲ ἀπὸ περισπωμένου τὸ ἔλκω· δείκω τὸ δεικνύω, εἶκω. τοιαῦτα καὶ τὰ ὑπερδυσύλλαβα τῷ ε̄ παραληγόμενα, ὀλέκω, ἐρίκω, τὸ σχίζω, ἐνέκω. πρόσκειται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, διὰ τὸ ἔλκω ἔλκω ἔλκος, καὶ πελεκῶ πελεκῆς, καὶ μὴ ἄρχοιτο ἀπὸ τριῶν συμφώνων, διὰ τὸ σπλεκῶ τὸ συνοουσιάζω.

κω

Τὰ εἰς σκω (sic) δυσύλλαβα τῷ ἢ παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα βαρύνεται, ἀπὸ τοῦ δὲ ἡμιφώνου περισπῶνται. καὶ βαρύνονται μὲν ταῦτα, τήκω, δήκω, μεθ' ὧν καὶ τὸ εἶκω· περισπᾶται δὲ ταῦτα, ληκῶ, φρηκῶ.

φρηκῶ

Τὰ εἰς κω, εἰ μὴ τῷ σ̄ παραλήγοιτο ἢ τῷ ἦ, περὶ ὧν προείρηται, πάντως περισπᾶται, καθκῶ, ἀρκῶ, ναρκῶ, σαρκῶ, σαλκῶ, δοκῶ. τὸ δὲ δίκω καὶ ἦκω βαρύνεται. τὸ δὲ ἀλκῶ, σφηκῶ, περισπᾶται.

Τὰ διὰ τοῦ σκω βαρύνεται, εἰ μὴ κατάρχοιτο ὄνομα, τιτρώσκω, γινώσκω, βιβρώσκω, ἀρέσοσκω, ἐπιφλοίσκω, κικλήσκω, βόσκω. τοῦτο δὲ καὶ

ἀπὸ περισπωμένου ἐγένετο, βοσκῶ βοσκήσω· τὰ μέντοι δισκῶ καὶ ἀσκῶ καὶ διασκῶ ἔχουσι τὸ δίσκος καὶ ἀσκός, καὶ τὸ βοσκῶ τὸ βοσκός, καὶ ἵπποβοσκῶ τὸ ἵπποβοσκός.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ κτω μὴ παρ' ὄνομα γινόμενα βαρύνεται, τίκτω, πέκτω τὸ κτερίζω. τὰ δὲ περισπωμένα ἔχουσιν ὄνομα, εὐτακτος εὐτακτῶ, ἀτακτος ἀτακτῶ, ὕλακῆ ὕλακτῶ. τούτοις ἠκολούθησε καὶ τὸ ἀγανακτῶ.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ κτω δισύλλαβα ἀπὸ συμφώνου μὴ διαίῳ ἀρχόμενα ἐπὶ τοῦ η παραληγόμενα φύσει μακρᾷ βαρύνεται. εἰ δέ τι περισπᾶσθη, τοῦτο ἐκ βαρυτόνου παρήχθη, ὡς ἐπὶ τοῦ τρέχω τροχῶ, ἢ παρ' ὄνομα ἐγένετο, τεύχος τευχῶ. βαρύνεται δὲ ταῦτα, στίχω, τύχω, ψύχω, τρούχω, λείχω, γλίχω. οὐκ ἀντιπίπτει τὸ αὐχῶ ἀπὸ φωνήεντος γὰρ, ὅτι ἠκολούθησε τὸ καυχῶ. τὸ δὲ βληχῶ ἔχει η .

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ κτω δισύλλαβα τῶ η παραληγόμενα ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα, εἰ μὴ πεπονημένην φωνὴν σημαίνοι, νήχω, ἐξ οὗ τὸ νήχομαι, σμήχω, τρήχω τὸ κτυπῶ, λήχω, ἀφ' οὗ τὸ ἔλαχον. τὸ δὲ βληχῶ πεπονημένην φωνὴν δηλοῖ. τὸ δὲ ἦχῶ ἀπὸ φωνήεντος ἦρξάτο.

Τὰ εἰς $\bar{\alpha}$ κτω δισύλλαβα μὴ ἔχοντα πρὸ τοῦ χ τὸ σ περισπᾶται, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους μὴ φύσει μακρὰν, ὑπεσταλμένων τῶν ἐχόντων τὸ ϵ ἢ τὸ α πρὸ τέλους, λοχῶ, τροιχῶ, ὄρχῶ, κιχῶ. τὸ δὲ ἰσχω ἔχει σ , καὶ τὸ σμήχω ἔχει τὴν παραλή-

γουςαν φύσει μακράν. τὸ δὲ τρέχω ἔχει ε̄, καὶ τὸ ἄρχω ᾱ.

Τὰ εἰς χῶ ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ ε̄ ἔχοντα βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα γένοιτο, τρέχω, 5. βρέχω, δέχω, ἔχω, σπέρχω, εὖχω, ὅθεν εὐχομαι, ἔρχω, ὅθεν ἔρχομαι, ἐλέγχω, τεύχω. τὸ δὲ τευχῶ περισπῶμενον, ὅτι τεύχος.

περισπῶται.

Τὰ εἰς χῶ δισύλλαβα ἔχοντα τὸ ᾱ ἐν τῇ πρὸ τέλους βαρύνεται, ἄχω ἄχομαι, μάχω μάχομαι, λοκαὶ μαχῶ περισπῶμενον, ἄρχω, πάσχω, μεθ' ὧν καὶ τὸ ἴσχω. τὸ δὲ βακχῶ περισπῶται ὡς ἔχον τὸ βᾶχος.

Τὰ διὰ τοῦ ᾱχῶ τρισύλλαβα βαρύνεται, στενάχω, ἰάχω. ταῦτα δὲ καὶ ἀπὸ περισπωμένων, ἰδιαχήσω, στεναχήσω.

Τὰ εἰς χῶ ὑπερδισύλλαβα φύσει μακρᾷ παραληγόμενα, ἢ παρ' ὄνομα ὄντα ἢ διὰ τὸ ἰάχω (sic), περισπῶται, στοναχῶ, συμμαχῶ, γνωσιμαχῶ, ἡνιοχῶ, ὀμιχῶ τὸ οὐρῶ. σεσημειῶται τὸ 20 στενάχω καὶ ἰάχω. τὸ δὲ διδάχω διδάξω οὐκ ἐν χρήσει ὄν βαρύνεται.

εἰς τῆ: Τρίτη ὑδύγη.

Τὰ εἰς δῶ δισύλλαβα παραληγόμενα τῷ ἢ βαρύνεται, ἦδῶ ἦδομαι, κήδῶ κήδομαι. τὸ δὲ πηδῶ περισπῶται.

25 Τὰ εἰς δῶ δισύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους εἰς τὸ ε̄ καταλήγουσαν περισπῶται, ἐδῶ ἐδήσω, μεδῶ, ἐξ οὗ τὸ μεδέω. ταῦτα δὲ βαρύντονα λέγονται, ἐδῶ καὶ μέδω.

Πάν̄ εἰς δ̄ω λήγον̄ ἔχον̄ τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆεν λήγουσαν μετὰ βραχείας, οὐ βαρύνεται, ἀλλὰ περισπᾶται, ὡς ἔχει τὸ σταφιδῶ, ὀμαδῶ. τοῦτο καὶ ἀπὸ βαρυτόνου. τὸ φείδω φείδομαι, ψεύδω ψεύδομαι, εἰρίδω εἰρίδομαι, 5 παραλήγουσι διφθόγγῳ.

Τὰ εἰς δ̄ω ἔχοντα ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ ε̄, ᾧ ὑποτέτακται ἢ σύμφωνον ἢ ὑποτακτικὸν φωνῆεν, βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, σπένδω, ἔρδω. τὸ δὲ κερδῶ, ὅτι κέρδος, περισπᾶται.

10 ἔρδω, φέρδω, τὸ ἑσπερίων, εἰ, τῶ, ἐπείδω, φείδω τὸ φεβούμαι, εἶδω καὶ εἰδῶ. τὸ δὲ

Τὰ εἰς δ̄ω παραληγόμενα τῷ ὀ περισπᾶται, σποδῶ, οἰδῶ τὸ οἰδαίνω, αοιδῶ.

Τὰ εἰς δ̄ω παραληγόμενα τῷ ὦ, εἰ παρ' ὄνομα εἶη, περισπᾶται, κισσαρῶδω, κομψῶδω, τραγῶδω, μεθ' ὧν καὶ τὸ πηδῶ καὶ αὐδῶ. |

15 additum: Τὰ εἰς δ̄ω ἐν τῇ πρὸ τέλους ἔχοντα τὸ ἰ εἰς ᾧ καταλήγουσι βαρύνεται, ἀλίνδω, κατὰ λίνδω, κινδῶ.

Τὰ εἰς δ̄ω δισύλλαβα, εἰ ἔχοι τὸ ᾠ λήγον̄ ἐν τῇ πρὸ τέλους συλλαβῇ, περισπᾶται, φραδῶ τὸ βουλευόμεναι· εἰ μέντοι εἰς σύμφωνον καταλήγοι, βαρύνεται, ἄρδω. τὸ μέντοι ἄλδω τὸ αὐξω ἀπὸ περισπωμένου τοῦ ἄλδω καὶ ἀλδήσω ἐγένετο.

20 absp.

Τὰ διὰ τοῦ θ̄ω ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα, ὅπερ κατὰ τροπὴν τοῦ τέλους εἰς ὦ ἐποίησε τὸ θῆμα, κιάθω τὸ πορεύομαι, ἀμννάθω τὸ βοηθῶ, διωκάθω τὸ διώκω. τὸ μέντοι φιλομαθῶ καὶ εὐσταθῶ περισπῶνται παρ' ὄνομα γάρ. τὸ δὲ μαθῶ μαθήσω δισύλλαβον.

Τὰ διὰ τοῦ ε̄θω βαρύνεται, σχέθω, ἔθω, ἐ-

ἀερῶ

ρεῖθω, ἀκνρέθω ⁷⁴), φαῖθω, φλεγέθω. τὸ δὲ τη-
λεθῶ, τὸ εἰς ὕψος θείω, περισπᾶται.

λήθω, —
— ἀηθῶ

Τὰ διὰ τοῦ ηθω βαρύνεται: εἰ δὲ τι περι-
σπᾶται, ἀπὸ ὀνόματος γέγονε, ἀλήθω, κνήθω,
Ἐπήθω, ἐξ οὗ καὶ ἔπαθον, πλήθω, κρήθω. τὸ δὲ
βροηθῶ παρ' ὄνομα ὁμοιον καὶ τὸ γηθῶ γηθήσω.

Τὰ διὰ τοῦ υθω βαρύνεται, μινύθω, φδι-
νύθω.

Τὰ εἰς σθω κατ' ἐπιπλοκὴν συμφώνου βαρύν-
ονται, εἰ μὴ προκατάρχοιτα ὄνομα ἢ τῷ ὁ παρα-
λήγοιτο, αἰσθω τὸ ἐκπνέω, αἰσθω καὶ αἰσδομαι.
τοῦτο δὲ ἀπὸ περισπωμένου ἐγένετο. τὸ μέντοι
μισθῶ περισπᾶται, ὅτι μισθός.

Τὰ εἰς θω παραληγόμενα εὖ βαρύνεται, πεύ-
15θω, λεύθω, κεύθω.

προκατάρχοιτο
ᾧθω

Τὰ εἰς θω παραληγόμενα φύσει μακρᾷ, χω-
ρις τῶν διὰ τοῦ η, εἰ μὴ ὄνομα προκατάρχοι,
βαρύνεται, πείθω, κλώθω. σεσημειῖται τὸ ᾧθω.
τὸ μέντοι μυθῶ καὶ ἀπειθῶ περισπῶνται, ὅτε
20μῦθος καὶ ἀπειθεία ⁷⁵).

ᾧθω

Τὰ εἰς θω δισύλλαβα, ἔχοντα τὴν πρὸ τέ-
λους συλλαβὴν εἰς φωνῆν λήγουσαν μετὰ βραχείας
καὶ τοῦ ε μὴ ⁷⁶), περισπᾶται, τιθῶ, ποθῶ, μα-
θῶ, ἐξ οὗ τὸ μαθήσω. τὸ μέντοι σχέθω βαρύν-
25τονον ἔχον τὸ ε. σεσημειῖται τὸ ᾧθω τὸ φρον-
τίζω βαρυνόμενον.

74) ἀηρέθω pro ἀκνρέθω

75) ἀπειθή.

76) καὶ μὴ τοῦ ε.

Τὰ εἰς $\bar{\theta}\omega$, εἰ ἔχοι τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ὑπεσταλμένης τῆς ερ, περισπᾶται, πτορθῶ, ἀνθῶ, περθῶ, ὄρθῶ. σημειώται τὸ ἄλθω. τὸ δὲ πέρθω βαρύνεται ὡς ἔχον ερ. 5

Τὰ εἰς τῷ δισύλλαβα μὴ κατ' ἐπιπλοκὴν τοῦ σ περισπᾶται, ζητῶ, κροτῶ, πατῶ, στρατῶ τὸ στρατοπεδεύομαι, κοτῶ τὸ ὀργίζομαι, βροντῶ. τὰ μέντοι βαρύτερα σπάνια, καὶ μὴ ἐνεργητικῶς λεγόμενα, πέτω πέταμαι, λίτω λίτομαι. τὸ δέιο ^{πτόμαι} ἀνύτω ἀπὸ τοῦ ἀνύω κατὰ πλεονασμὸν τοῦ τ.

Τὰ εἰς ζῶ βαρύνεται, εἰ δὲ τι περισπᾶται, αἰτια: ἰεταρτη
ουδυνία.
τοῦτο βαρύτερον ᾤφθη. εἰ δὲ μόνως περισπᾶσθη, προὔπηρξεν αὐτῷ ὄνομα, οὐ τὸ τέλος εἰς ῶ τραπέν, ἰσοσύλλαβον ῥῆμα ἀπετέλεσε. καὶ βαρῦ-15
νεται μὲν ταῦτα, βάζω, βιβάζω, λάζω τὸ λαμβάνω, στάζω, φράζω, τράζω, πιέζω. τοῦτο δὲ καὶ ἀπὸ περισπωμένου. τὸ δὲ τραπεζῶ περισπᾶται, ὅτι τράπεζα, ρίζῶ ρίζα, ροίζῶ ροῖζος, φυζῶ φύζα. 20

Τὰ διὰ δύο σσ βαρύνεται· εἰ δὲ τι περισπᾶσθη, τοῦτο παρ' ὄνομα ἐγένετο· πάσσω, πλάσσω, πῖσσω, φρίσσω, τινάσσω, ἐλίσσω. τὰ δὲ ἀ- ^{μῖσσω, —} πὸ ὀνομάτων περισπᾶται, θάλασσα θαλασσῶ, ἡσσαν ἡσσῶ, κρεῖσσων κρεῖσσῶ, κισσὸς κισσῶ, λῦσ-25
σα λυσῶ.

Τὰ εἰς ῶ ἀπὸ ἐνεστῶτος, ὁπότε μὴ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεστῶτα μετήχθη, ποιητικῶς δὲ πε- <sup>μετήχθη ποιη-
τικῶς, περισπᾶται</sup> ρισπᾶται, ἰσῶ, νοσῶ, μασσῶ.

Σημ. : Πρώτη συλλαβή.

Τὰ εἰς ἄλλω βαρύνονται, εἰ μὴ ἀπὸ ὀνόματος εἶη, βάλλω, θάλλω, κάλλω, φάλλω, τίλλω, ποι- κίλλω. τὸ δὲ κυλλῶ περισπᾶται, ὅτι κυλλός· καὶ τὰ μεταλλῶ, ὅτι μέταλλος.

βούλω

5 Τὰ εἰς ἄλω παραληγόμενα τῇ ου δίφθογγα σπάνιά εἶσι. βόλω, ὅθεν τὸ βούλομαι, βαρύνεται. τὸ δὲ οὐλῶ περισπᾶται, ὅτι οὐλή. καὶ τὸ δουλῶ, ὅτι δοῦλος.

—, μέλω,

Τὰ εἰς ἄω δισύλλαβα, εἰ ἔχει τὴν πρὸ τέ-
10 λους συλλαβὴν εἰς ἑ καταλήγουσαν, βαρύνεται, ἀρ-
χόμενα ἀπὸ συμφώνου μὴ μέσου, χωρὶς εἰ μὴ
παρ' ὄνομα εἶη, κέλω, πέλω, θέλω. τὸ μέντοι
ἐλῶ περισπᾶται, ὅτι ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο. τὸ
δὲ τελῶ ἔχει τὸ τέλος ὄνομα.

15 Τὰ εἰς ἄω ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν
εἰς φωνῆεν ἢ φωνήεντα λήγουσαν περισπᾶται, ὑ-
πεσταλμένων τῶν ἐχόντων τὴν ου δίφθογγον ἢ
τὸ ἑ ἐν δισυλλάβῳ, καλῶ, χαλῶ, ζηλῶ, δηλῶ, ἀν-
λῶ, πολῶ τὸ ἀναστρέφωμαι, πωλῶ, ἀπειλῶ, βου-
ροκολῶ, ἀμελῶ, ὠφελῶ. σσημειῖται τὸ θέλω καὶ
ἔφειλω.

Τὰ εἰς ἄω μετ' ἐπικλιτικῆς συμφώνου περισπᾶ-
ται· εἰ δὲ τι βεβαρωτόνηται, τοῦτο πάθος ἔχει
ἐξ ἐντελεστεύου τοῦ εἰς ὦ λήγοντος καθαρεύοντος·
25 ἀπλῶ, διπλῶ, τριπλῶ, πιμπλῶ, κυκλῶ, ἀντλῶ.
ταῦτα καὶ τὰ ὅμοια περισπῶνται. τὸ μέντοι ὄ-
φλω βαρύνεται ἐκ τοῦ ἔφειλω, ὡς περὶ καὶ τὸ κέ-
λω, κέκλω, καὶ μέλω, μέλω.

Τὰ εἰς μω ἀπὸ συμφώνου ἢ συμφώνων ἀρ-

χόμενα παραληγόμενα τῷ ε βαρύνεται; εἰ μὴ παρ-
 ὄνομα εἶη, τρέμω, νέμω, καὶ νέμῳ, ὄθεν γενέ-
 μακα, δέμω, τέμω, γέμω, τρέμω τὸ ἤχῳ, βρέ-
 μω τὸ κτυπῳ. σσημεύεται τὸ κρεμῳ περισπώ-
 μενον, ὁμοίως καὶ τὸ ἀτρεμῳ. τὸ δὲ ἐμῳ ἀπὸς
 φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς μῶ μὴ παραληγόμενα τῷ ε περισπᾶ-
 ται, κομῳ, δαμῳ, γαμῳ, θυμῳ καὶ θυμοῦμαι,
 μιμῳ καὶ μιμοῦμαι, χραισμῳ, κοσμῳ, καιμῳ καὶ
 κοιμᾶμαι, οἰμῳ τὸ ὄρμῳ. 10

Τὰ εἰς νῶ δυσύλλαβα μὴ κατ' ἐπιπλοκὴν συμ-
 φώνου ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς ἀμε-
 τάβολον καταλήγουσαν περισπᾶται, κερνῳ, πιλνῳ,
 πορνῳ, ἀρνῳ ἀρνοῦμαι.

Τὰ εἰς νῶ δυσύλλαβα ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους 15
 συλλαβὴν εἰς δίχρονον συσταλμένον καταλήγου-
 σαν, ἢ συμφώνου ἢ συμφώνων μὴ ἀντιστοιχῶν, ἢ ἀπὸ ἀμφώ-
 περισπᾶται, χωρὶς εἰ μὴ κατ' ἐπένδεσιν εἶη τοῦ
 ν γινόμενον, κυνῳ καὶ ἐν συνθέσει προσκυνῳ,
 πλανῳ, σινῳ τὸ βλάπτω. τὸ δὲ τιῳ τίνω κατ' ἐ-20
 πένδεσιν τοῦ γ, οὐ τὸ δίχρονον ποτὲ μὲν συστέλ-
 λει, ποτὲ δὲ ἐκτείνει. τὸ δὲ φθίνω καὶ φθάνω
 ἀπὸ ἀντιστοιχῶν ἦτοι ἰσοστοιχῶν. τὸ δὲ ἄνω ἀντι
 ἀνώ ἀπὸ φωνήεντος ἄρχεται.

Τὰ εἰς νῶ παραληγόμενα τῷ ε, εἰ προκατάρ-25 τῷ ε περισπᾶ-
 ται ὄνομα, ἐξ οὗ γέγονε, φρενὸς φρενῳ, ἐνὸς ἐ-
 νῳ, ξένος ξενῳ, ἀσθενὴς ἀσθενῳ, σθένος σθενῳ,
 στενὸς στενῳ. τὸ γὰρ τένω οὐκ ἔχει ὄνομα οὔτε
 τὸ μένω.

Τὰ εἰς νω παραληγόμενα τῷ ὀ περισπᾶται, φθονῶ, δονῶ, πονῶ, κλονῶ, ὄνῶ τὸ ὠφελῶ, φρονῶ, δουλιῶ.

Τὰ εἰς νω παραληγόμενα φύσει μακρῷ φωνήεντι, ὅποτε μὲν 77) εἶη κατ' αἰολίδα διάλεκτον, περισπᾶται, σκηνῶ, θρηνῶ, σφηνῶ, φωνῶ, ὦνῶ καὶ ὠνοῦμαι, κοινωνῶ. τὸ πάνω βαρύνεται ὡς ἴδιον αἰολικόν.

Τὰ εἰς νω δισύλλαβα παραληγόμενα τῇ εἰσοδιφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ παρ' ὄνομα εἶη, τείνω, γείνω, κτείνω. τὸ δεινῶ περισπᾶται, ὅτι δεινός, καὶ τὸ πεινῶ, ὅτι πείνα.

Τὰ εἰς νω δισύλλαβα παραληγόμενα εἰ ἐκτεταμένῳ βαρύνεται, εἰ μὴ κατάρχοιτο ὄνομα, κρίνω, πίνω, κλίνω, σίνω. τὸ δὲ ρίνῶ παρὰ τὴν ρίνη. τούτοις ὅμοιον καὶ τὸ κοινῶ.

Τὰ εἰς νω παραληγόμενα ὦ μακρῷ βαρύνεται, εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα, δύνω, θύνω, πλύνω, φύνω, μηκύνω, πλατύνω, ταχύνω. σεσημασμένῳ τὸ ὦνῶ περισπῶμενον. τὸ δὲ ξυνῶ ἔχει τὸ ξυνός. καὶ τὸ ὄδυνῶ ἔχει τὸ ὄδυνη, καὶ τὸ ὦνῶ βραχύ.

Τὰ διὰ τοῦ αἰνω βαρύνεται ἃ δὲ περισπῶνται, ὀλίγα εἰσὶ, καὶ παρ' ὄνομα γέγονασι, φαίνομαι, 25 φαίνομαι, μαινῶ μαινομαι, ραίνομαι, μαινομαι. τὸ μέντοι αἰνῶ περισπῶμενον ἔχει τὸ αἶνος, ὡς περὶ καὶ τὸ κελαινῶ τὸ κελαινός, καὶ τὸ τρῆαινῶ τὸ τρῆαινα.

77) μὴ προ μίν.

Τὰ εἰς ᾠω παραληγόμενα διφθόγγῳ, μὴ τῇ αἰ ἢ εἰ, περισπᾶται, ἐρευνῶ, θοινῶ, χαυνῶ, κοι-
νῶ, οἰνῶ, χωρὶς τοῦ ἐλαύνω.

Τὰ εἰς ᾠω ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα τῇ εἰ διφθόγγῳ ἢ μακροῦ τῷ ἰ βαρύνεται, εἴνω,⁵
ὀρίνω⁷⁸). τὸ δὲ χαλινῶ περισπᾶται, ὅτι ἔχει τὸ
χαλινός, ὡσπερ καὶ τὸ ταπεινῶ τὸ ταπεινός.

Τὰ εἰς ᾠω μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνου περισπᾶ-
ται, ὑπνῶ, πυκνῶ, ἰκνῶ καὶ ἰκνούμαι, τεχνῶ
τεχνῶμαι, σκιδνῶ, ἰδνῶ. σεσημειῖται τὸ δάκνω¹⁰
βαρύτερον, ὅπερ ἀπὸ τοῦ δαγκάνω γέγονε κατὰ
συγκοπὴν. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τοῦ ᾠ τὸ μ βαρύ-
νεται, χωρὶς εἰ μὴ ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχοιτο,
ἢ ὄνομα προκατάρχοι, μίμνω, κάμνω, τέμνω. τὸ
δὲ κριμνῶ περισπᾶται, ὅτι ἀπὸ δύο συμφώνων¹⁵
ἤρξατο.

Τὰ διὰ τοῦ ᾠω ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται,
ὁπότε παρῆκται ἀπὸ ῥήματος. αὐτὴ δὲ ἢ διὰ τοῦ
ᾠω παραγωγὴ οὐκ ἔχει κατάρχον τὸ ἰ ἐκτεταμέ-
νον διὰ τὸ ἰσχω, ἢ τὴν εἰ διφθόγγον διὰ τὸ δεῖ-²⁰
κω τὸ δεικνύω, καὶ δεκάνω. βαρύνεται δὲ ταῦτα, δεικ-
λείπω λιμπάνω, λήβω λαμβάνω, μήθω μανθάνω,
δήκω δαγκάνω, φεύγω φυγγάνω, οἶδω οἰδάνω. πε-
ρισπῶνται δὲ τὰ διπλασιασμὸν πάσχοντα, γαγγα-
νῶ τὸ ταράσσω, ἢ ὁπότε ἀπὸ ὀνόματος ἐγένετο,²⁵
κυρκάνη κυρκανῶ, τὸ θορυβῶ, δαπάνη δαπανῶ,

ἕκ. 78) εἴνω, αἰθίνω, ὀρίνω.

-μηχανή μηχανῶ, στέφανος στεφανῶ, λίβανος λι-
βανῶ, μέλαρος μελανῶ. τούτοις ὁμοιον καὶ τὸ
παμφανῶ.

Τὰ εἰς ῥω παραληγόμενα φωνήεντι ᾱ ἢ ἡ ἢ ἣ
δῶ περισπᾶται, κηρῶ, πληρῶ, γηρῶ, τηρῶ, ὠρῶ
τὸ φυλάττω, τιμωρῶ. σεσημειῶται τὸ ἄρω βα-
ρύτερον, τὸ ἀρμόζω, ἢ τὸ λαμβάνω καὶ ἀποφέ-
ρομαι.

Τὰ εἰς ῥω παραληγόμενα τῷ εἰ καὶ βαρύνε-
10ται καὶ περισπᾶται. καὶ περισπᾶται μὲν, ὅποτε
ἔχει πλησιάζον ψιλὸν τὸ εἰ, κερῶ τὸ κερῶ, περῶ,
πετρῶ, στερῶ. μὴ οὕτως δὲ ἔχοντα, βαρύνεται,
δέρω, φέρω. τὸ εἰρῶ περισπᾶται ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενον.

15 Τὰ εἰς ῥω, μὴ ὄντος πρὸ τοῦ ρ συμφώνου,
εἰ παραλήγοιτο τῷ ὀ μόνῳ ἢ μεθ' ἑτέρου φω-
νήεντος, περισπᾶται, ἀγορῶ, ἀφορῶ, ἐν-
σορῶ, ἀπορῶ, καρποφορῶ, ιστορῶ, ἐπικουρῶ,
ἀμοιρῶ.

20 Τὰ διὰ τοῦ αἰρω βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ
παρ' ὄνομα εἶη, μαρμαίρω, καρκαίρω, σπαίρω
καὶ ἀσπαίρω, αἰρω τὸ κτυφίζω, ἐξ οὗ τὸ ἐπαίρω.
τὸ δὲ σφαιρῶ ἔχει τὸ σφαῖρα, καὶ ἑταιρῶ τὸ ἑ-
ταίρος.

25 Τὰ διὰ τοῦ εἰρω βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄ-
νομα εἶη, μείρω τὸ μερίζω, τείρω, φθείρω, εἰ-
ρω, σπείρω, κείρω, ἐγείρω, οἴκτειρω. τὸ δὲ πε-
ρῶ, ὅτι πεῖρα, καὶ τὸ χειρῶ, ὅτι χεῖρ.

Τὰ διὰ τοῦ ὑρω ἐκτεταμένον τὸ ὕ ἔχοντα

ἴδους τὸ διὰ
πράττομαι.

βαρύνεται, σφύρω, πτύρω, φύρω, καὶ φυρῶ περι-
 ριαπώμενον, μορμύρω, πλημμύρω, ὀδύρω, ἐξ οὗ
 τὸ ὀδύρομαι, ὀλοφύρω, ἐξ οὗ τὸ ὀλοφύρομαι.
 τὰ μέντοι ἔχοντα συνεσταλμένον τὸ ὕ περισπᾶ-
 ται, μαρτυρῶ, ἀργυρῶ, πυρῶ, ξυρῶ, κυρῶ τὸς
 τυγχάνω, οὗ τὸ ὕ ἐκτέταται.

Τὰ εἰς ῶ παραληγόμενα διφθόγγῳ τῇ δια-
 τοῦ ὕ περισπᾶται, ἀμαυρῶ, εὐρῶ, ἐπικουρῶ, οἰ-
 κευρῶ.

Τὰ εἰς ῶ ἔχοντα ἐπιπλοκὴν συμφώνου, ὁ-10
 πότε μὴ συγκοπὴν ἐμφαίνοι, περισπᾶται, μετρῶ,
 γεωμετρῶ, ἰδρῶ, κοπρῶ, πιμπρῶ, ποδαιρῶ (sic)⁷²⁾,
 λυτρῶ, ἐξ οὗ τὸ λυτροῦμαι. τὸ δὲ ἔγρω κατὰ
 συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ἐγείρω.

Τὰ διὰ τοῦ αἰω βαρύνεται, εἰ μὴ εἴη ἐπιθῆ-
 ὄνοματος, ραίω τὸ φθείρω, πταίω, ναίω, παίω,
 δαίω, παλαίω, κλαίω, λιλαίω, ὄθεν τὸ λιλαίομαι.
 τὸ δὲ ἔδραιῶ ἔχει τὸ ἔδραϊος, καὶ τὸ δικαίῶ τὸ
 δίκαιον (sic), καὶ βεβαιῶ τὸ βέβαιος, καὶ τὸ παλαιῶ
 τὸ παλαιός, καὶ περαιῶ τὸ πέρας, καὶ μαιῶ τὸσο
 ζητῶ τὸ μαῖα, καὶ ματαιῶ τὸ μάταιος.

ἐπιθῆ
 ἐκτῆ
 ἑω-
 τυρία

Τὰ εἰς ῶ καθαρὰ παραληγόμενα τῇ διαὶ ὕ
 διφθόγγῳ βαρύνεται, ψαύω, θαύω, απαλαύω,
 σαύω, τὸ βροῶ, δεύω, τοξεύω, ἰξεύω, λιτανεύω.

Τὰ εἰς ῶ καθαρὸν παραληγόμενα τῷ α βα-25
 ρύνεται, ὁπότε πλησιάζουσι τοῖς, διὰ τοῦ ααω,
 χραύω χράω, φάύω φάω. περισπῶνται δὲ μὴ οὐ-

72) ποδαγρῶ.

6αὐδω, τως ἔχοντα, δαῶ δαήσω, σαῶ σαήσω, αἰαῶ. τὸ δὲ βοάω καὶ γελάω καὶ πεινάω βαρύνεται, καὶ τὰλλα ὡς ἐντέλειαι τῶν περισπωμένων.

Τὰ εἰς ῶ καθαρὸν παραληγόμενα ε βαρύνεται, χωρὶς εἰ μὴ προκατάρχοιτο ὄνομα, ἢ ἀπὸ βαρυτόνου μετασταίη εἰς βαρύτονον, δέω, ξέω, θέω, πνέω, πλέω, ρέω, ποιέω, νοέω, τελέω. σεσημειώται τὸ εῶ περισπώμενον. τὸ δὲ θεῶ, ὅθεν τὸ θεῶμαι, ἔχει τὸ θέα, καὶ τὸ νεῶ τὸ νέος. καὶ τὸ δεῶ δεήσω ἀπὸ τοῦ βαρυτόνου δέω γέγονε.

Τὰ εἰς ῶ καθαρὸν παραληγόμενα τῆ εἰ διφθόγγῳ βαρύνεται, εἰ μὴ ὄνομα ἔχοι, σείω, βρωσειῶ, ὄψειω, κηχείω, τελείω. τὸ μέντοι μειῶ ἔχει τὸ μειός, καὶ τὸ τεκείω τὸ τέλειος, καὶ τὸ δάρειω τὸ ἀρείων, καὶ τὸ ἀχρείω τὸ ἀχρεῖος.

Τὰ εἰς ῶ καθαρὸν ὑπερδισύλλαβα παραληγόμενα ι βραχεῖ περισπᾶται, μειδιῶ, κοπιῶ, ἀξιῶ, ἐρυθριῶ, αγωνιῶ. τὸ δὲ ἐσθίω καὶ αἴω βαρύνονται. τὸ δὲ διδίω καὶ κικίω δεδιπλασίασται ἀπὸ τοῦ δίω καὶ κίω. τὸ δὲ μαστίω ἀπὸ τοῦ μαστίζω. σπάνια δὲ εἰσι τὰ δισύλλαβα κατὰ συστολήν του ἰ, ὡς καὶ τὸ δίω καὶ τὸ διῶ τὸ διῶκω, ἰω καὶ ἰῶ τὸ πορεύομαι, καὶ τίω τὸ τιμῶ. τὸ δὲ βιῶ, οἰς, οἰ, τὸ ζῶ, βιῶ δὲ, βιάς, βιά, τὸ βιάζω.

25 Τὰ εἰς ῶ καθαρὸν ἔχοντα ι ἐκτεταμένον βαρύνεται, εἰ μὴ ὄνομα ἔχοι, ψίω τὸ ἐμβρωματίζω, λιώ, δηριῶ, μητίω, κονίω, μηνίω, ὃ διαφορεῖται κατὰ τὸν χρόνον. τὸ δὲ ἰῶ ἰῶμαι ἶος, κριῶ κριῶς, ἀνιῶ ἀνία.

Τὰ εἰς ὦ καθαρὸν παραληγόμενα τῷ ὀ μόνῳ περισπᾶται, νοῶ, βοῶ, γοῶ, θροῶ, ποῶ, μακκοῦ τὸ μωραίνω. αἱ μέντοι ἐντέλειαι τῶν περισπωμένων βαρύνονται, χρυσῶ, στεφανῶ.

Τὰ εἰς ὦ καθαρὸν παραληγόμενα τῇ διφθόγῃ-3 γῷ⁸⁹⁾ περισπᾶται, εἰ μὴ διάστασις χένοιτο τοῦ ἰ, ποιῶ, αἰῶ τὸ μονῶ, ἀλλοιῶ τὸ τύπτω, ἀλλοιῶ ἀλλοιῶ τὸ μεταποιῶ, ἔταιροιῶ. τὸ δὲ οἶω οἶομαι, οἶα ἕτερουῶ γίνεται. ὁ δὲ οἶω ἐνεστῶς τοῦ οἶσω μέλλοντος οὐκ ἔστιν ἐν χρήσει. 10.

Τὰ διὰ τοῦ ὄω δισύλλαβα βαρύνεται καὶ περισπᾶται. περισπᾶται μὲν, ὅσα ἔχει ὄνομα, ἢ κατ' ἐναλλαγὴν γέγονε, θυῶ, θυῶ τὸ θυμιῶ, ἔθεν θύος, μυῶ, καὶ μύω βαρύντονον, κυῶ ἄττικὸν ἐκ τοῦ κύω. τὰ δὲ μὴ οὕτως ἔχοντα βαρύνεται, δύω, 15 ἐξ οὗ τὸ δύνω, θύω, ἐξ οὗ τὰ θύνω, λύω, μύω, κύω, ξύω.

Ἐτι τὰ διὰ τοῦ ὠω ὑπερδισύλλαβα βαρύνεται, εἰ μὴ ἔχει ὄνομα, ἀλύω, ἀρτύω, πληθύω, κωλύω, ζευγνύω, ὀμνύω, ἀρνύω, σβεννύω. τὸ δὲ ἐξ ἰχθυῶ ἔχει τὸ ἰχθύς, καὶ τὸ ἐγγυῶ τὸ ἐγγή, καὶ ἰχθύς τὸ βοτρυῶ τὸ βάτρυς.

Τὰ εἰς ὦ καθαρὸν παραληγόμενον τῇ υἱ βαρύνεται, εἰ μὴ παρ' ὄνομα εἶη, ἀλυῖω, ἀρπυῖω. ἀρυῖα τὸ δὲ γυῖω περισπᾶται. 25

Τὰ εἰς ὦ καθαρὰν παραληγόμενα τῷ ὠ βαρύνεται, ζῶω, πλώω, σώω, χωρὶς τοῦ κωλῶ, ὄπερ

89) τῇ οἰ διφθόγγῃ.

καλαώς ἀπὸ τῆς κολοιᾶς γέγονε, καὶ ἔχει τὸ ι προσγε-
γραμμένον.

Τὰ εἰς τω καὶ ψω περισπᾶται, διψῶ, γυψῶ,
ἀλέξω. κενοδοξῶ, φιλοδοξῶ, ἀδοξῶ, αὐξῶ. τὸ γὰρ αὐξῶ
5 καὶ ἀλέξω καὶ ἔψω ⁸¹⁾ ἀττικῶς βαρύνονται.

Περὶ τῶν τῶν μελλόντων.

Οἱ εἰς ω μέλλοντες κατὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον,
εἰάν μιν ἔχωσι πρὸ τοῦ ω τὸ ξ ἢ τὸ ψ ἢ τὸ σ,
βαρύνονται, λέξα, πλέξω, τύψω, γράψω, ποιήσω,
10 νοήσω. εἰάν δὲ μηδὲν ἔχωσι τούτων πρὸ τοῦ ω,
περισπᾶται, σπερῶ, φθερῶ, πλυνῶ, κτενῶ, τιλῶ.
πρόσκειται διὰ τὴν κοινὴν διάλεκτον, ἐπειδὴ τὸ
πρήσω ποιησῶ οἱ δωριεῖς λέγουσι, καὶ τὸ λέξω
λεξῶ.

Διῶτα: Περὶ τῶν
πῶν προτακτι-
κῶν.
προτακτικῶν

Τὰ εἰς ω λήγοντα δεύτερα πρόσωπα προστα-
τικῶ (sic) ὁμοτανεῖ τοῖς ἰδίαις ὀριστικοῖς, νικῶ ἐγώ,
νικῶ σύ, κρεμῶ ἐγώ, κρεμῶ σύ. τὰ μέντοι τρίτα

²¹ εἴτε εἰς τῶν εἴτε
εἰς τῶν
λεγάδω

εἰς τω εἰς ψω βαρύνεται, λεγέτω, ποιείτω, τυ-
πέσθω, λελέχθω.

Διῶτα: Περὶ τῶν
πῶν ὑποτακτικῶν.

Τὰ εἰς ω πρῶτα (sic) πρόσωπα τῶν εὐκτικῶν ἤτις
περισπῶνται μετὰ τοῦ προσγεγραμμένου ι, βράαι
βοῶ, τρυπάοι τρυπῶ.

Διῶτα: Περὶ τῶν
πῶν ὑποτακτικῶν.

Τὰ εἰς ω ὑποτακτικῶν μονοσύλλαβα μὲν ὄντα
περισπῶνται, εἰάν δῶ, εἰάν βῶ, εἰάν στῶ, εἰάν σχῶ.
25 ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβὴν βαρύνεται καὶ περισπᾶ-

81) ἔψω.

ται. καὶ περισπῶνται μὲν, ἤνικα ἔχουσι τὴν μετο-
χὴν εἰς εἰς μετ' ὀξείας τάσεως, καὶ διὰ τοῦ ντ
κλινομένην, τυφθεῖς τυφθέντος, εἰάν τυφθῶ, τυ-
πεις τυπέντος, εἰάν τυπῶ, τιθεις τιθέντος, εἰάν
τιθῶ ἢ ἤνικα ὡσιν ἐνιστώτος καὶ παρατακτοῦς²⁵
τῶν συνηρημένων, εἰάν ποιῶ, εἰάν βοῶ, εἰάν χρυ-
σῶ. ἤνικα δὲ μὴ ὡσι τοιαῦτα, βαρύνονται, ἔφα-
γον, εἰάν φάγω, εἶπον, εἰάν εἶπω, τέτυπα, εἰάν τε-
τύφω, τέτυπα, εἰάν τετύπω. σεσημείωται τὸ εἰάν
εἰδῶ, οὗ ἢ μετοχῇ ἢ εἰδῶς τοῦ εἰδότης, εἰ καιῖο
ἀπὸ τοῦ εἰδέω.

Τὰ εἰς ὦ ὑποτακτικὰ τῶν ἀορίστων παθητι-
κῶν περισπῶνται, εἰάν ληφθῶ, εἰάν τυφθῶ. τότε — διὸ καὶ τὸ
γὰρ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν περισπῶν- <sup>εἰάν ὄγκοι καταλιπῶ
ἀπὸ τοῦ, περιπῶ
ται.</sup>
ται, ὅτε ἔχουσιν ἀπαρέμφατον εἰς ναι, ὡς τὸ εἰάν¹⁵
νυγῶ, νυγῆναι, ἢ μετοχῇ εἰς εἰς, ὁ νυγεῖς καὶ καὶ μετοχῆν
τὸ εὐκτικὸν εἰς ἠν καθαρὸν, νυγεῖην. ὁμοίως εἰάν
δαρῶ, δαρεῖην. εἰάν δὲ μὴ οὕτως ἔχει²², βαρύν-
νεται, εἰάν δράμω, δραμεῖν καὶ δραμοίμι, εἰάν ^{ἢ γὰρ καὶ}
φύγω, φυγεῖν καὶ φύγοιμι. ^{20.}

Τὰ δευτέρα καὶ τρίτα τῶν ὀριστικῶν ὁμοτο-
νεῖ τοῖς πρώτοις, εἰάν ἰσοσυλλαβῇ, λείπω, λείπεις,
λείπει, ποιῶ, ποιεῖς, ποιεῖ. τὸ δὲ πνεῖ καὶ ρεῖ
καὶ πλεῖ οὐκ ἰσοσυλλαβεῖ. οὕτω καὶ ἐπὶ μέλλον-
τος, νοήσω νοήσεις νοήσει, καὶ ἐπὶ ὑποτακτικῶν (sic),²⁵ ὑποτακτικῶν
εἰάν λέγῶ, εἰάν λέγῃς, λέγη, εἰάν βοῶ, βοᾷς, βοᾷ²¹).

²² ἢ 82) ἔχη.

²¹ ἢ 83) βοᾷς, βοᾷ.

περὶ τόνου τῶν
εἰς μί.

Περὶ παντὸς ῥήματος τῶν εἰς μί.

αριθμ. Βιβλίον ιζ.

Τὰ εἰς μί λήγοντα ὀριστικά ἀποστρέφονται τὴν ὀξεϊαν τάσιν, καὶ τὰ τρίτα ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις πρώτοις, τίθημι, τίθης, τίθησι, δίδωμι, δίδως, δίδωσι, φημι, φῆς, φησι, εἰμι, εἰς, εἶ, ἐστί.

Τὰ εἰς μί εὐκτικά ἀποστρέφονται τὴν ὀξεϊαν τάσιν, τύπτοιμι, τύποιμι, ποιοῖμι, χρυσοῖμι, βοῶμι.

Τὰ δεύτερα καὶ τρίτα τῶν εἰς μί εὐκτικῶν ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίοις πρώτοις, τύπτοιμι τύπτοις τύπτοι, ποιοῖμι ποιοῖς ποιοῖ, βοῶμι βοῶς βοῶ.

Πᾶς παρακείμενος ὀριστικός εἰς ᾱ λήγων ὑπερδισύλλαβος ἀπλοῦς προπαροξύνεται, τέτυπα, πεποίηκα. ὁμοίως καὶ ὁ ἀόριστος, ἔτυπα, ἐπόησα. τὸ δὲ ἦψα καὶ οἶδα δισύλλαβα, καὶ τὸ συνῆψα σύνθετον. τὸ δὲ ἐφοῖτα ἀπὸ τοῦ ἐφοίτας τὸ ᾱ μακρόν.

20 Τὰ εἰς θᾱ ἐν δευτέροις προσώποις ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνεται, λάβησθα, ἔφησθα, οἶδαςθα. τὰ μέντοι δισύλλαβα προπερισπάται, φῆσθα, ἦσθα.

Καὶ τὰ εἰς θᾱ δὲ πρώτα πρόσωπα προπαροξύνονται, τυπτόμεθα, νικώμεθα, χρυσούμεθα.

Πᾶν ῥῆμα εἰς ν̄ μακροκατάληκτον ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν πρὸ μιᾶς τοῦ τέλους ἔχειν⁸⁴) τὴν ὀξεϊαν,

κ. 84) ἔχει.

ἐνόουν, ἐδαίκνυν, ἔγνω, ἔγεγράφειν, τυγείην, διδοίμην, ἐτυπέτην, ἔστων. τὸ δὲ ἔχρην καὶ ἦν περισπᾶται.

Πᾶν πρόσωπον ὀριστικόν, εἴτε ἐνικόν, εἴτε πληθυντικόν, ἀπλοῦν, ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, προπαροξύνεται, ἔγραφον ἐγὼ καὶ ἔγραφον ἐκεῖνοι, ἔτυπον ἐγὼ καὶ ἔτυπον ἐκεῖνοι. τὸ δὲ εἶχον, ἐξ οὗ τὸ κατεῖχον, καὶ ἄλλα περισπᾶται, ὡς δισύλλαβον. τὰ γὰρ δισύλλαβα ἢ προπερισπῶνται ἢ παροξύνονται κατὰ τοὺς κανόνας· μακρᾶς γὰρ οὔσης τῆς ¹⁰προπαραληγουσῆς, προπερισπῶνται, ἦλθον, εὔρον, ^{παραληγουσῆς} εἶχον, εἶδον, καὶ τ' ἄλλα· βραχείας δὲ τῆς παραληγουσῆς, παροξύνονται, ἴδον, ἔσχον.

Τὰ εἰς ὄν προστακτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου ὑπερδισύλλαβα προπαροξύνονται, ἄκουσον, νόη-¹⁵σον, φίλησον· δισύλλαβα δὲ ὄντα παροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται κατὰ τοὺς κανόνας, νεῖμον, κρῖνον, εἶπον ἀντὶ τοῦ εἰπέ, τύπον, λέξον, γράψον.

Πᾶν δευτέρον πρόσωπον εἰς σ λῆγον παρω-²⁰χημένου χρόνου ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λήγοντος ἢ εἰς ἦν ἢ εἰς α ὁμοτονεῖ τῷ πρώτῳ, ἐνύγην ἐνύγης, ἐδάρην ἐδάρης, τέτυφα τέτυφας, ἔτυφα ἔτυφας, ἔτυπον ἔτυπες. ἔτι καὶ τὰ τρίτα ὁμοτονεῖ τοῖς δευτέροις, ἔλαβες ἔλαβεν, ἔτυφας ἔτυπεν.²⁵

Περὶ τόνου τῶν παθητικῶν.

Τὰ εἰς μαι ὀριστικὰ προπαροξύνονται, ἢ προπερισπῶνται. τὰ μὲν οὖν βραχεῖα παραληγό-

μενα προπαροξύνονται, λέγομαι, ἴσταμαι, δίδομαι. τὰ δὲ φύσει μακρὰ, ἀπλᾶ ὄντα, προπερισπῶνται, κείμαι, εἶμαι, ποιῶμαι, γελῶμαι, ὑπεσταλμένων τῶν τῆς αἰαλίδος διαλέκτου, ἀκάχημαί γὰρ καὶ ἀλάλημαι, καὶ τοῦ παρακειμένου οὗτος δὲ προπαροξύνεται, ὁμότονος ὢν τῷ ἰδίῳ ἐνεργητικῷ, γενόηκα γενόημαι, πεποίηκα πεποίημαι. τὸ δὲ κατάκειμαι καὶ κάθημαι προπαροξύνει σύνθετα ὄντα.

10. Τὰ εἰς ται τρίτα ὁμοφωνεῖ τοῖς εἰς μαι πρώταις, τύπτομαι τύπτεται, πεποίημαι πεποίηται, ποιῶμαι ποιεῖται, οἶμαι καὶ οἶμαι οἶεται.

ἰσοσυλλαβόντων Τὰ δευτέρα πρόσωπα τῶν εἰς μαι ἰσοσυλλαβούνται μὲν τοῖς πρώτοις καὶ ὁμοτονεῖ αὐτοῖς, 15 τίθεμαι τίθεσαι, δίδομαι δίδοσαι, πεποίημαι πεποίησαι. ἐνδέοντα δὲ μιᾷ συλλαβῇ, ἀπὸ μὲν προπαροξυτόνων ὄντα, προπαροξύνονται (sic)⁸⁵, τύπτομαι τύπτῃ, γράφωμαι γράφῃ· ἀπὸ δὲ περισπωμένων περισπᾶται, βοῶμαι βοᾷ, ποιῶμαι 20 ποιῃ.

Τὰ εἰς μαι ὑποτακτικὰ προπερισπῶνται μὲν ἀπὸ περισπωμένων ὄντα, εἰάν νοῶ, εἰάν νοῶμαι, εἰάν φιλῶ, εἰάν φιλῶμαι· καὶ ὅταν ὡς παρακειμένου καὶ ὑπερσυντελείου, εἰάν πεποιῶμαι, εἰάν 25 μεμνῶμαι. βαρύνονται δὲ ἀπὸ βαρυτόνων ὄντα, εἰάν τύπτω, εἰάν τύπτομαι, εἰάν τύπω, εἰάν τύπωμαι.

85) παροξύνονται.

Ζήτησιν δὲ ἔχουσι τῶν ἐνεστώτων χρόνου τοῦ — τὰ ἰσῶ
 ἀπὸ τῶν εἰς μι, πότε προπαροξύνονται καὶ πότε
 προπερισπῶνται. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι, εἰ μὲν
 ἔχουσι τὰ ἐνεργητικὸν ὀριστικὸν ἐν χρήσει, προ-
 περισπῶνται, τίθημι, εἰάν τιθῶμαι, ἴσθημι, εἰάν5
 ἴσθῶμαι, δίδωμι, εἰάν διδῶμαι. εἰ δὲ μὴ ἔχουσι
 τὸ ἐνεργητικὸν ἐν χρήσει, προπαροξύνεται, δύνα-
 μαι, εἰάν δύνωμαι. τὸ γὰρ δύνημι οὐκ ἐν χρήσει
 ἐπίσταμαι, εἰάν ἐπίστωμαι.

Τὰ δευτέρα τῶν εἰς μι προστακτικῶν βαρύν-10
 νεται, ὅποτε προπαροξύνονται κατὰ τὸ δεύτερον
 πρόσωπον ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς ὑπάρχον, ἐτίθεσο,
 ἐδίδοσο, πεποίησο, ἔκεισο. τὸ δὲ ἦσο προπερι-
 σπᾶται ἕως δισύλλαβον, εἰ δὲ μακρὰ λήγουσιν, ἀο-
 ρίστου μὲν ὄντα παροξύνονται, ἐγράψω, ἐποίη-15
 σω, ἐγένου, ἐλάβου. παρατατικῶν δὲ ὄντα ἀπὸ
 βαρυτόνων θεμάτων βαρύνονται, ἐλεγόμεν ἐλέγου.
 εἰ δὲ ἀπὸ περισπωμένων ρημάτων, περιδιδῶνται,
 ἐποιούμην ἐπιοῦ, ἐνικώμην ἐνικοῦ (sic). ἐνικῶ

Τῶν εἰς μι (sic)⁸⁶ εὐκτικῶν τὰ δευτέρα πρὸς-20
 ὦπα εἰς ὀ καταλήγουσι, καὶ ἡ προπαροξύνονται,
 ἢ προπερισπῶνται. προπερισπῶνται μὲν τὰ δι-
 σύλλαβα, σχοίμην σχοίῳ, διοίμην διοίῳ (sic). ἔτι δοίμην δοίῳ
 καὶ ὦν τὰ ἐνεργητικὰ εἰς μι λήγουσι, νοοίμην νο-
 οίῳ, ποιοίμην ποιοίῳ, διοίμην διοίῳ, βοώμην25 *abrupt.*
 βοῶ.

Ὅμοίως δὲ ἔστιν εἰπεῖν, ὅσα ἀπὸ τῶν εἰς μι

ἰτ. 86) τῶν αἰε μὴν.

ὀριστικά εἰσι καὶ ἔχουσι τὰ εὐκτικά μὲν ἐνεργετικά
 (sic) εἰς ἣν καθάρων, προπερισπῶνται, τίθημι,
 τιθεῖμην τιθεῖο· τιθεῖην γὰρ τὸ εὐκτικόν. τὸ δὲ
 δυναίμην δύναιο προπαροξύτονον διὰ τὸ μὴ ἔχειν
 5δύνημι ἐν χρήσει, οὔτε δυνεῖην εὐκτικόν. προπε-
 ρισπῶνται δὲ καὶ τὰ τοῦ παρακειμένου, δεδοίμην
 δεδοῖο, πεποκῆμην πεποιοῖο (sic)⁸⁷). τὰ δὲ λοιπὰ
 πάντα δεύτερα πρόσωπα εἰς ὃ λήγοντα προπαρο-
 ξύνονται, τυπτοίμην τύπτοιο, λεγαίμην λέγοιο,
 10τυψοίμην τύψοιο.

Τὰ εἰς τὰ τρίτα τῶν εὐκτικῶν ὁμοτονεῖ τοῖς
 οἰκείοις δευτέροις, νοοῖο νοοῖτο, τύπτοιο τύ-
 πτοιο.

Τὰ εἰς τὸ τρίτα τῶν ὀριστικῶν ὑπερδισύλ-
 15λαβα ὄντα τότε προπερισπῶνται. ὅτε δὲ τὰ ἐαυ-
 τῶν δεύτερα περισπῶνται, ἐνοοῦ ἐνοεῖτο. ὅτε δὲ
 τὰ δεύτερα μὴ περισπᾶται, τὰ τρίτα προπαροξύ-
 νεται, ἐδέξω ἐδέξατο, ἐγένου ἐγένετο. ἦτο δὲ καὶ
 20ἦσο τὸ ἐκαθέξου, οὐ τὸ τρίτον ἦστο, πλεονασμῶ
 20τοῦ σ ἐκ τοῦ ἦτο, προπερισπῶνται.

Πᾶν μονοσύλλαβον προστακτικὸν μακροκατα-
 ληκτούμενον περισπᾶται, θλᾱ, κλᾱ, ζῆ̄, τῆ̄, ἀντί
 τοῦ δέξαι. βραχυκατάληκτον δὲ οὐκ ἐξύνεται, σπέ, σχέ,
 ἐς, ἀφ' οὗ τὸ ἄφες, δός, ὄφρες, τὸ φέρε.

25 Τὰ εἰς θι προστακτικὰ βαρύνονται, τύπηθι,
 δάρηθι, τύφθηθι καὶ τύφθητι, βῆθι, στήθι, ἰ-
 σθι τὸ γίνωσκε. τὸ βαθὶ οὐκ ἐξύτονον σεσημειώται.

ἰα. 87) πεποκῆσ.

Πάν προστακτικὸν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὁμοιοκατάληκτον τῷ οικείῳ ὀριστικῷ καὶ ὁμότονόν ἐστιν αὐτῷ, ἔτυπτε τύπτε, ἐνόει νόει, ἐβόα βόα, ἐτύπτου τύπτου. τὸ δὲ λαβοῦ καὶ πιθοῦ παρὰ ἀττικοῖς περισπᾶται. ἔτι καὶ ἔλθε, καὶ εἶπέ, καὶ εὐρέ, ὀξύνεται. 5 καὶ τὸ ἔλθε ὀξύνεται

Τὰ εἰς αἰ ὑπερδισύλλαβα προστακτικὰ προπαροξύνονται, ποιῆσαι, ἄσπασαι. τὸ δὲ λούσαι καὶ δέξαι καὶ κτῆσαι βαρύνονται ὡς δισύλλαβα.

Πάν ἀπαρέμφατον ἢ εἰς ὦ λήγει ἢ εἰς αἰ. 10
 Καὶ τὰ εἰς ὦ μακροκατάληκτα δύο ἔχει τόνους, ἢ γὰρ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. καὶ τὰ μὲν μονοσύλλαβα περισπῶνται, πλεῖν, ρεῖν, ζῆν, δρᾶν τὰ μέντοι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ἢ βαρύνεται ἢ περισπᾶται. βαρύνεται μὲν τὰ ἀπὸ βαρυντόνων 15
 χρόνων ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος, τύπτειν, τύψειν, ποιήσω ποιήσειν. τότε δὲ περισπᾶται, ὅτε καὶ τὰ ὀριστικὰ περισπῶνται, ποιῶ ποιεῖν, τυπῶ τυπεῖν, στελῶ στέλειν, χρυσῶ χρυσοῦν. una sectio

Τὰ δὲ εἰς ὦ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ἀκλιταῖο περισπῶνται, ὡσπερ καὶ τὰ περισπώμενα, δραμεῖν, φαγεῖν, πιεῖν, ἐλθεῖν. τὸ δὲ πέφνειν σεσημειῖται.

Τὰ δὲ εἰς αἰ λήγοντα ἀπαρέμφατα πάντα βαρύνεται, τύψαι, τυφθῆναι, τετύφθαι, τύπτεσθαι.

Πάν ῥῆμα ὀξύτονον ἐν τῇ συνθέσει ἀναδί- 25
 δωσι τὸν τόνον. καὶ εἰ μὲν δισύλλαβον εἶη τὸ ἀπλοῦν, τὸ σύνθετον προπαροξύνεται, φημι σύμφημι, ἐστὶ σύνεστι, εὐρέ ἐφευρε, τὸ γὰρ ἐφεῦρα ἐκ τοῦ εὐρε βαρυντόνου ἐγένετο, εἶπέ κάτειπε. εἶσο 27.

δὲ μονοσύλλαβον εἶη τὸ ἀπλοῦν, τὸ συνθέτων πα-
ροξύνεται, δὸς ἀπόδος, θεῖς ἐπίθες. σεσημείωται
τὸ προσὲς τὸ ἄφες. σχές ἐπίσches, σπές ἐνίσπες,
χρῆ ἀπόχη. τὸ γὰρ ἀποχρῆ ἀπὸ τοῦ χρῆ περι-
5απωμένου ἐγένετο.

Τὰ εἰς ᾧ μονοσύλλαβα ἐπὶ ἐνεστώτος μετὰ
προθέσεως συνθεθειμένα τὴν περισπωμένην φυλάτ-
τει καὶ ἐν τῇ συνθέσει, σμῶ περισμῶ, ἀθλῶ
συναθλῶ, κλῶ συγκλῶ. πρόσκειται ἐπὶ ἐνεστώτος
10διὰ τὸ σῶ παράσχω· τοῦτο γὰρ δὴ δευτέρου ἀο-
ρίστου ἐστὶ. πρόσκειται μετὰ προθέσεως διὰ τὸ
ἄζω τὸ ξηραίνω· τοῦτο γὰρ ἀπὸ τοῦ ἄ στερητι-
κοῦ μορίου καὶ τοῦ ζῶ.

Πᾶν ῥῆμα ὀριστικὸν εἰς ᾧ ὑπὲρ μίαν συλλα-
15βὴν ἐν τῇ συνθέσει φυλάττει τὸν αὐτὸν τόνον,
γράφω καταγράφω, βαίνω μεταβαίνω, φιλῶ κατα-
φιλῶ, λέγω ἀλέγω. τὸ δὲ χειρογραφῶ καὶ καλα-
μογλυφῶ καὶ ἀσθενῶ καὶ εὐσεβῶ καὶ ἀπειθῶ οὐ
φυλάττουσι τὸν τόνον· οὐ γὰρ ἀπὸ ῥημάτων συν-
20ετέθησαν.

Πᾶς παρφημένος ὀριστικὸς ἀπὸ φωνήεντος
ἀρχόμενος καὶ ἀπὸ φύσει μακρᾶς τὸν αὐτὸν φυ-
λάττει τόνον καὶ ἐν τῇ συνθέσει, εἶχον κατεῖχον,
ἦψα συνῆψα, εἶπον ἐξεῖπον, εὐρον ἐξεῦρον, πλήν
25τοῦ εἶξεν ὑπάειξεν, εἶκον ἐπέικον. τὸ δὲ οἶδα
σύνοιδα αἰολικόν· χαίρουσι γὰρ οἱ αἰολεῖς ἀνα-
βιβάζειν τοὺς τόνους, ὡς περ ἐπὶ τοῦ ἀτρειῆς (sic)
ἄτρευς. πρόσκειται ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα διὰ
τὸ σχές περίσches, κεῖτο κατέκειτο. πρόσκειται ἀ-
30πὸ φύσει μακρᾶς διὰ τὸ ἴξε ἔφιξε. πρόσκειται
ὀριστὸν διὰ τὸ εἶπέ ἔειπε, εὐρέ ἔφρευε.

Ἔτι πᾶσα συλλαβὴ περισπωμένη φύσει μακρά ἐστὶ, καὶ οὐ θίσει οὔτε βραχεῖα.

ἴδι

Ἔτι πᾶσα λέξις ὀξύτονος ἐν τῇ συνεπειᾷ κοιμίζει τὴν ὀξεῖαν εἰς τὴν βαρεῖαν χωρὶς τοῦ τίς, ὅπερ φυλάττει τὴν ὀξεῖαν, καὶ χωρὶς εἰ μήστιγ μὴ 5 ἐπιφέροίτο, ἢ ἐγκλιτικόν ἐστί.

ἴσα

Ἔτι πᾶσα λέξις μὴ περισπωμένη ἢ ὀξυνομένη βαρύνεται.

ἴσα

Ἔτι ἡ ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα συνερχόμεναι εἰς συναίρεσιν περισπωμένην ἀποτελοῦσι, χωρὶς εἰ μὴ ἰοτονικὸν κωλύσῃ παράγγελμα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδελφιδεῖος ἀδελφιδούς, καὶ θυγατριδέος θυγατρίδους· ταῦτα γὰρ συναιρεθέντα οὐκ ὀξεῖαν, ἀλλὰ περισπωμένην ἔσχον.

ἴσα

Ἔτι ἡ ὀξεῖα καὶ δύο βαρεῖαι εἰς ὀξεῖαν καὶ 5 βαρεῖαν συνέρχονται, διομήδεος διομήδους, χωρὶς εἰ μὴ ἰοτονικὸν κωλύσῃ παράγγελμα.

ἴσα

Ἔτι δασυνομένου φωνήεντος ἐπιφερομένου, τὸ προηγούμενον ψιλὸν τρέπεται εἰς τὸ ἀντίστοιχον δασύ, κατὰ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν. τὸ δὲ ἀνάπαλιν οὐ· εἰ μὴ κατὰ διάλεκτον τραπῆ· τὸ γὰρ ἀπέχεσθαι αἰολικόν ἐστί.

ἴσα

Περὶ συνθέτων ῥημάτων.

ἴσα περὶ

Πᾶν ῥῆμα ὀξυνόμενον ἐν τῇ συνθέσει ἀναδίδωσι τὸν τόνον. καὶ εἰ μὲν δισύλλαβον εἶη τὸ 5 ἀπλοῦν, τρίτην ἀπὸ τέλους ποιεῖ τὴν ὀξεῖαν ἐν τῇ συνθέσει· εἰ δὲ μονοσύλλαβον, πρὸ τέλους. τῶν μὲν οὖν δισυλλάβων καὶ ποιούντων τρίτην ἀπὸ τέλους τὴν ὀξεῖαν μαρτυρία τοιαύτη ἐστίν, φημι ἀπόφημι, εἰμι σύνειμι, ἐσμέν σύνεσμεν, εἰπέσο

κάτειπε, ἔλθε ἀπέλθε. τῶν μέντοι μονοσυλλάβων, θεῖς ἐπίθεες, δὸς ἀπόδος, σχέες ἐπίσχεες.

Τὰ εἰς ᾧ λήγοντα φυλακτικά εἰσι τοῦ αὐτοῦ τόνου ἐν τῇ συνθέσει, κλῶ κατακλῶ, ζῶ συζῶ.

5 Πᾶν ῥῆμα εἰς ᾧ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, εἴτ' ἐπ' ἄλλου χρόνου, ἐν τῇ συνθέσει τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, χωρὶς εἰ μὴ μέσον ὄνομα πίπτει, γράφω καταγράφω, βαίνω καταβαίνω.

Πᾶν εἰς μὴ ὑπερδυσύλλαβον προπαροξύνεται, 10 ὀμοριῶς καὶ τὰ ἀπὸ τούτων, τίθημι, τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, ἴστημι, ἴσταμαι, δίδωμι, δίδομαι, δίδοτε, δίδομαι, δίδοτε, δίδομεν, δίδοται.

Περὶ τόνου τῶν μετοχικῶν.

Πᾶσα μετοχὴ εἰς ᾧ ἢ ἐνεστῶτος ἐστὶ καὶ 15 παρατατικού, ἢ δευτέρου ἀορίστου, ἢ μέλλοντος. αἱ μὲν οὖν τοῦ ἐνεστῶτος καὶ μέλλοντος ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. καὶ τότε μὲν ἢ μετοχὴ βαρύνεται, ὅτε τὸ ῥῆμα βαρύνεται, τύπτων, ὅτε τύπτω, γράφω γράφων, γράψω γράψων, ποιήσω 20 ποιήσων. τότε δὲ περισπᾶται, ὅτε τὸ ῥῆμα περισπᾶται, ποιῶ ποιῶν, βοῶ βοῶν, τυπῶ τυπῶν.

Αἱ δὲ εἰς ᾧ τοῦ δευτέρου ἀορίστου ὀξύνονται, λαβῶν, τυπῶν, φαγῶν, πλὴν τοῦ πέφνων βαρυννομένου. τὸ δὲ ἐκὼν ἠκολούθησε τοῖς προει- 25 ρημένοις, ἀπὸ τοῦ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ.

Αἱ εἰς ᾧ τοῦ πρώτου ἀορίστου βαρύνονται, τύψας, ποιήσας, μεθ' ᾧν καὶ ἡ ἴσας ἀπὸ τοῦ ἴσημι.

Αἱ δὲ εἰς ὡς τῶν παρακειμένων ὀξύνονται, τετυφῶς, τετυκῶς, ἰσταῶς, βεβῶς.

Πᾶσα μετοχὴ εἰς σ λήγουσα ἀρσενικὴ μακροκατάληκτος ὀξύνεται, ὑπεσταλμένων τῶν μετοχῶν τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ, περὶ οὗ εἰκο-5
 μιν, τυφθεῖς, δαρεῖς, τυπεῖς, τιθειῖς, ἰσταῶς, σταῶς, φθαῶς, διδοῦς, πηγνύς, ὀλλύς, ὀμνός. πρόκειται μακροκατάληκτος διὰ τὰς εἰς μενος μετοχάς· αὐ-
 ται γὰρ πᾶσαι προπαροξύνονται, τυπτόμενος, τυ-
 ψόμενος, τυψάμενος, τυπούμενος, πλὴν τῶν τοῦτο
 παρακειμένου παροξυτονουμένων, τετυμμένος, πι-
 πεποημένος, εἰ μὴ καὶ αὐταὶ πάθωσι· τότε γὰρ
 ἀναβιβάζουσι καὶ αὐταὶ τὸν τόνον, μὴ οὔσαι ὑ-
 πὲρ τρεῖς συλλαβάς, ὄρκα, ὄρμαι, ὄρμενος²³),
 ἦδω, ἦσω, ἦσμαι, ἦσμενος καὶ ἄσμενος. πρόσκει-15 ἡόμενος
 ται ὑπὲρ τρεῖς συλλαβάς διὰ τὸ ἀναχῶ, ἀναχῆσω,
 ἡνάχημαί, ἀναχῆμενος.

Αἱ εἰς ἦ λήγουσαι θηλυκαὶ παροξύνονται, τυ-
 πτομένη, τετυμμένη.

Αἱ εἰς αἰ θηλυκαὶ προπαροξύνονται, ἢ προ-20
 περισπῶνται. καὶ προπερισπῶνται μὲν, ὅσαι ἀπὸ
 ὀξυτόνων εἰσὶν ἀρσενικῶν ἢ περισπωμένων, νοῶν
 νοοῦσα, εὐφρανῶν εὐφρανοῦσα, τυπεῖς τυπεῖσα,
 τετυφῶς τετυφῶσα. προπαροξύνονται δὲ, ὅσαι ἀπὸ
 βαρυτόνων εἰσὶν ἀρσενικῶν, λέγων λέγουσα, τυ-25
 ψων τυψουσα, ποιήσας ποιήσασα.

Αἱ οὐδέτεραι μετοχαὶ ὁμοτονοῦσι τοῖς ἰδίους
 ἀρσενικοῖς, ὁ τύπτων τὸ τύπτον, ὁ ποιῶν τὸ

ἰα. 83)-ὄρμενος.

ποιήσαν

ποιήσαν, ὁ λαβῶν καὶ λαβῶν, ὁ ποιήσας τὴ ποιή-
σον (sic), εἰ καὶ μὴ τὸν ἀγῶν δια τὸν κατόμα.

ἀναβιβάζουσι

τῆς

Ἄν συντιθέμεθα μετοχαὶ οὐκ ἀναβιβάζουσι
τὸν τόνον, ἐλθὼν ἀνελθῶν, βας ἀναβας, πατῶν
ἑπεριπατῶν, εἰ δὲ ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον, οὐκέτι
μέχουσι μετοχαί, ἀλλ' ὀνόματα γίνονται, τλας
ἄτλας, βας ἄβας, φας περιφας, χωρὶς τοῦ ἐκῶν
καὶ αἰκῶν.

Περὶ τένοιο ἀρθρῶν, ἐν τῶν νουμειῶν καὶ
10 πρῶτος προσόσω καὶ

Βιβλίον τῆς

Ἄν εὐθεῖαι καὶ κίκατται τῶν ἀρθρῶν αἰθ-
0 - αἰ, τοῖς, οὖς, ρονται, ὀ, τῶν, αἰ, τοῦο, ἦ, ἦν, τῆν, τὰ, αἰ.
αἰ γενικαὶ καὶ δοτικαὶ περισπῶνται, τοῦ, τῶ, τοῖν,
15 τῶν, τῆς, τῆ, τοῦ, τῶ, τῶν, ταῖς, τοῖς, καὶ
τὸ ὦ τῆς κλητικῆς περισπᾶται.

Περὶ τένοιο ἐν τῶν νουμειῶν

Ἄν πρωτότυποι ἀντωνυμιαὶ μὴ οὐσαι μόνο-
πρόσωποι, ἐνικαὶ μὲν οὐσαι οὐκ ἐξύνονται, ἐγῶ, σὺ,
20 ἐμοί, σοί, οἱ, ἐμέ, σέ, εἰ ὑπεσταλμένων τῶν
γενικῶν καὶ δοτικῶν τοῦ τρίτου προσώπου, αὐταὶ
γὰρ περισπῶνται, νῶν, νῶν κατὰ συναιρέσιν,
ὥσπερ καὶ τὸ σφῶν σφῶν, καὶ ⁸⁹⁾ τῆς περισπῶ-
μένης φυλαττομένης. καὶ πάλιν νῶι, σφῶι. αὐταὶ

(κα. 89) καὶ abest.

δὲ πάσχουσι ἀποκοπὴν καὶ ὀξύνονται, καὶ, σφω-
 τὸ γὰρ ἐν τοῖς θύκοις ὡ ἀποστρέφεται τὴν περι-
 στωμένην, διὸ τὰ καλῶς, τὸ σοφῶς. πρόσκειται
 ὑπεσταλμένων τῶν κατ' ἄρτον προσώπων, ἐπειδὴ
 αὐταὶ ὀξύνονται, σφωδ', σφῶϊν· πληθυντικαὶ δὲ αὐ- 5 *σφωδ' σφῶϊν*
 σαι περισπῶνται, ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφῆς, ἡμῶν, ὑ-
 μῶν, σφῶν, ἡμῶν, ὑμῶν, ἡμεῖς, ὑμεῖς. ἢ σφῆν ὀ-
 ξύνεται· συνεσταλμένον γὰρ ἔχει τὸ ἰ. τὴν σφῶς
 οἱ μὲν ὀξύνουσι, οἱ δὲ περισπῶσι.

Αἱ μακρόσωποι μονοσύλλαβοι μὲν οὐσαι 10
 ὀξύνονται, μιν καὶ νιν. ὑπὲρ μίαν δὲ συλλαβὴν
 οὐσαι καὶ μὴ ἔχουσαι τὴν δια ταῦ εἰπέτασιν
 βαρύνονται, οὔτος, ἐκείνος, ὁ δεῖκα, ὑπεσταλμέ-
 της, σῆς αἴτος, ὀξύνονται, καὶ τῆς ὁ δεῖκα περισπω-
 μένης. τὰ δὲ ἐπέτασιν πάσχοντα ὀξύνεται, σῶ- 15
 τος, ἐκείνος, ἄδ. μονοσύλωποι δὲ λέγονται
 ὡς μὴ ἔχουσαι δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα.

Αἱ παράγωγοι ἑπτασημῖαι, αἱ εἰς ἑθην μὲν
 οὐσαι βαρύνονται, ἐμέθεν, σέθεν, ἔθεν· αἱ δὲ
 διὰ τοῦ δαπος ἐμφερόμεναι ὀξύνονται, ἡμεδαπός, 20
 ὑμεδαπός.

Αἱ εἰς ὅς κτηνικαὶ ἀντωνυμῖαι διὰ τοῦ τερος
 μὲν ἐμφερόμεναι προπαροξύνονται, νωῖτερος, σφωδ' 25
 τερος, ὑμέτερος, ἡμέτερος, σφέτερος· μὴ διὰ
 τοῦ τερος δὲ ὀξύνονται, ἐμός, σός, εός.

Περὶ τὸν ὄνον τῶν προθέσεων.

Πᾶσα πρόθεσις ὀξύνεται δεσύλλαβος, ἀνά,
 κατὰ, διὰ, μετὰ, παρὰ, ἀντι, ἐπί, περὶ, ἀμφί,

κατα

ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπὲρ, εἰ μὴ κατὰ ἀναστραφὴν παρα-
 λειφθῶσι· τότε γὰρ βαρύνονται, οἷον, ἄστυ κα-
 τὰ (εἰς) ξανθοῖο. εἰσὶ δὲ προθέσεις δέκα καὶ ὀκτώ.
 τούτων αἱ μὲν ὀρθοτοπούμεναι δέκα, ἀνά, δια,
 ἄμφι, ἀντί, σὺν, ἐξ, εἰς, ἐν, πρὸς, πρό· ἐγγι-
 νόμεναι δὲ καὶ ἀναστραφόμεναι ὀκτώ, κατὰ, με-
 τὰ, παρὰ, περὶ, ἀπὸ, ἐπὶ, ὑπὸ, ὑπὲρ.

Αἱ ὀρθοτονοῦμεναι.

Ἡ ἀνά ὀρθοτονοῦμένη οἰκεία πτώσει αἰτια-
 τοτικῇ, ἀνά στρατόν. κατὰ δὲ ἄττικους καὶ ἰωνας
 δοτικῇ, χρυσέον ἀντὶ σκήπτρον, ἀντί σὺν.

Ἡ δια ὀρθοτονοῦμένη οἰκείαις πτώσει, γε-
 νικῇ καὶ αἰτιατικῇ, δια προράχων, διὰ δρυμὰ
 πικρά.

15 Ἡ ἄμφι ὀρθοτονοῦμένη οἰκείαις πτώσει, γε-
 νικῇ, δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἀντί ὀρθοτονοῦμένη οἰκεία πτώσει, γε-
 νικῇ.

Ἡ σὺν καὶ ἐν ὀρθοτονοῦμένη οἰκεία πτώ-
 σει, δοτικῇ.

Ἡ ἐξ καὶ ἐκ ὀρθοτονοῦμένη οἰκεία πτώσει,
 γενικῇ.

Ἡ εἰς καὶ εἰς ὀρθοτονοῦμένη οἰκεία πτώσει,
 αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ ἄττικῶς.

25 Ἡ πρὸς ὀρθοτονοῦμένη γενικῇ καὶ δοτικῇ
 καὶ αἰτιατικῇ.

Ἡ ἐν ὀρθοτονοῦμένη οἰκεία πτώσει, δοτικῇ,
 καὶ γενικῇ ἄττικῶς.

Ἡ πρό ὀρθοτονοῦμένη γενικῇ.

hoc ordine:

27.

28.

25.

26.

Αἱ δὲ ἐγκλιόμεναι καὶ ἀναστροφόμεναι εἶδῃ.

Ἡ κατὰ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστροφόμενη γενική καὶ αἰτιατική.

Ἡ μετὰ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστροφόμενη γενική, δοτική καὶ αἰτιατική. τὸ δὲ μετὰ σφίαιν⁵ μετὰ σφίαν ἀντι ἐν.

Ἡ παρὰ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστροφόμενη γενική, δοτική καὶ αἰτιατική. [

Ἡ ἐπὶ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστροφόμενη γενική.

Ἡ ὑπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστροφόμενη γενική, δοτική καὶ αἰτιατική⁹⁰).

Ἡ ὑπὲρ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστροφόμενη γενική καὶ αἰτιατική.

Τὸ περὶ τῆς συντάξεως αὐτῶν διεξοδικώτερον¹³ πανταχοῦ εἴρηται.

additum:
Ἡ περὶ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστροφόμενη γενική, 10 δοτική καὶ αἰτιατική. γενική καὶ δοτική καὶ αἰτιατική ὡν τάσσεται.

Περὶ τόνου τῶν ἐπιρρήματων καὶ συνδέσμων.

Βιβλίον 18.

Τὰ ἐπιρρήματα ἀπὸ πασῶν τῶν πτώσεων γίνονται.

20

Πᾶν δὲ μονοσύλλαβον ἐπιρρήμα ὀξύνεται, ἄψ, δάψ (sic) παρὰ τὸ δῆκω, ὄπερ καὶ ὄδαξ λέγεται, λάξ, πύξ, μίξ, καὶ ἀπριξ, χθές, δις, τρις, πρίν, μὴ τὸ θρηνητικόν, μᾶ, νῆ. τούτοις ὁμοίως ὀξύνεται.

(A. 90) ἡ ἀπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστροφόμενη γενική. ἡ ὑπὸ ἐγκλινομένη καὶ ἀναστροφόμενη γενική, δοτική καὶ αἰτιατική.

καὶ τὰ ἐπιτακτικὰ καὶ στέρητικὰ μόρια, ζ᾿, θα, δὺς, νὸ, νὲ, νῆ, ἐρί, ἀρί, ᾧ οὐδέποτε καθ' αὐτὰ λέγονται, ἀλλ' ἐν συνδέσει.

Τὰ ἔχοντα φύσει μακρὰν, μονοσύλλαβα ὄν-
 5τα, πῆ μὲν περισπᾶται, πῆ δὲ οὐδέποτε τὰ μὲν
 οὖν πνευματικὰ περισπῶνται, ποῦ, πῆ, ποῖ, πῶς.
 ἀντιδοτικὰ δὲ ταῦτα γινόμενα μεταβάλλει τὸν τό-
 νον, ὅπως, ὅπη, ὅποι, ἔπου. περισπᾶται δὲ καὶ
 ὅσα ἔχει δέχρονον ἐκτεταμένον, ᾶ, νῦν, γὰρ, κρῖ,
 10 οὐπότῃ ἐκτείνεται ὁπότε δὲ συστέλλεται, οὐδέπο-
 ται. τὸ δὲ αἰ' οὐδέποτε ὡς ἔχον τὸ 91) ι.

Τὰ μέντοι μονοσύλλαβα ἔχοντα τὸ ἦ μὴ προ-
 κειμένου τοῦ ἰ' οὐδέποτε, νῆ, πλήν, δῆν, ῆ, τὸ
 ἰσοδυναμοῦν τῷ ὤς. τὸ δὲ ῆ, ἔπου, περισπᾶ-
 15 ται 92).

Τὰ εἰς ὤς μέγα ἐπιρρήματα ἐπὶ τέλους ἔχον-
 τα τὸν τόνον περισπῶνται, ἀληθῶς, ἀψευδῶς. τὸ
 20 καθὼς καὶ ὤς, ἀντι οὕτως, οὐδέποτε.

Τὰ εἰς ὦ οὐδέποτε, ἰῶ, ἰῶ. τὸ δὲ τῆς κλη-
 25 τικῆς περισπᾶται, ᾧ.

Τὰ εἰς ὠν πάντα οὐδέπονται, ἐμποδῶν, ἐκ-
 ποδῶν, ἐκδεξιῶν, χρεῶν.

Τὰ εἰς ἠς διὰ τοῦ ἦ περισπῶνται, ἐξῆς, ἐφε-

91) τὸ abest.

92) περισπᾶται τὰ μέντοι ἔχοντα τὸ ὦ (sic) οὐδέποτε καὶ βα-
 ρύνεται, τῶς, ὡς. τὸ δὲ οὕτως παρεξέχεται. Quae sequuntur,
 hinc usque finem usque ad Sectionem, quae inscribitur Περὶ τόνου

των συνδέσεων.
 τῶν συνδέσεων. διὸ τὰ ἔς ὡς μέγα — Bloch.

ἔης, καθέης. τὰ δὲ διὰ τοῦ ε̄ ὀξύνεται, δέ, τρίς, τὰ χωρία.

Τῶν εἰς ἡ λήγοντων περισπῶνται ταῦτα, διπλή, ~~τριπλή~~, ἡσυχή, πέδη, πανταχῆ, ὡς ἀπὸ περισπωμένων γινόμενα, τὸ διπλῶς, πεδῶς. περι- ^{διπλῶς, τριπλῶς} σπᾶται καὶ τὸ ὁμαρτή, ἀμαρτή, κομῆ, πῆ, ^{πεδῶς, πανταχῶς} ἡ ^{ἀντὶ τοῦ ὄπου,} ὄπου, καὶ ἀντὶ τοῦ καθά. ὀξύνεται δὲ ταῦτα, ὠή, ἰωή, ^{δηλαδῆ ὀξύνεται} δηλαδῆ, ^{καὶ τὸ ἀκμήν,} ἀκμήν. ^{—, ἀπενδύα,}

Τὰ εἰς ῑ λήγοντα ὀξύνεται, ἀμῶδι, ^{—, ἀπενδύα,} δευρί. ^{καὶ δὲ} προπερισπῶνται δὲ ταῦτα, αὔθε, ἤχι, ἴφι. τοῖο ^{καὶ δὲ} ναϊχί ὀξύνεται.

Καὶ τὰ εἰς εἰ̄ δίφθογγον ὀξύνεται, χαμαί, ^{—, ἀπενδύα,} βαβαί. τὸ ἴθι, εἶθε καὶ αἶθε παροξύνεται. τὸ ^{καὶ δὲ} χαμαῖς δὲ περισπῶμενον εὔρον, ἀλλ' ἡ συνήθεια ^{Χαμαῖς} παροξύνει. ^{προπ:}

Τὰ εἰς οἰ̄ περισπῶνται, ἐνταυθοῖ, ^{—, ἀπενδύα,} ποῖ. οἶκος ^{—, ἀπενδύα,} δὲ παροξύνεται.

Τὰ εἰς οἰ̄ καὶ εἰς αἶ̄ σχετλιαστικά παραλόγως περισπῶνται, ὄττοτοῖ, εὔοι, παπαί, ἀταταί, πλὴν τοῦ αἶ, οὔαι, βαβαί. παροξύνεται δὲ τὸ οἶμοι, ὦμοι. ἡ δὲ συνήθεια ὀξύνει τὸ παπαί καὶ ἀταταί.

Τὰ εἰς εὔ̄ περισπῶνται, φεῦ, εὔ. ^{—, ἀπενδύα,}

Καὶ τὰ εἰς οῡ περισπῶνται, πανταχοῦ, ἀγ- ^{—, ἀπενδύα,} χοῦ, ὀμοῦ, αὐτανῶ πλὴν τοῦ ἰδου, ἰου, καὶ οἰ ^{—, ἀπενδύα,} τὸ ἀρνητικόν. τοῦτο καὶ ἐν τῇ συνήθειᾳ ὀξύνεται. ^{—, ἀπενδύα,}

Τὰ εἰς ὕ̄ ὀξύνεται, ἰθῦ, εὔθθ, μεσηγῶ, καὶ ^{—, ἀπενδύα,} τὸ εὔθῦς.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}$ οὔνεται, ὀδαξ, ἀπρίξ. καὶ τὰ εἰς
 —, ἀναφάντι. $\bar{\alpha}$, τριχθά, τετραχθά: καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα τὸ $\bar{\alpha}$,
 —, διαμπαξ. $\bar{\alpha}\psi$, μᾶψ, λάξ.

Τὰ δὲ διὰ τοῦ $\bar{\alpha}$ πρὸ μίας ἔχοντα τὴν τό-
 ζνον καὶ μακρᾷ παραληγόμενα προπερισπῶνται, ὡ-
 κα, ἦκα, αἶψα, οἶα ἀντι καθά. τὸ ἄμα παρο-
 ξύνει τὴν παραλήγουσαν, καὶ τὸ κάρτα διὰ τὸ
 θέσει μακρόν.

Τὰ εἰς $\alpha\rho$ περισπῶνται, ἀντῆμαρ, ἐντῆμαρ.
 10 Τὰ ἐρωτηματικά περισπῶνται, πῶς, ποῦ,
 ποῖ, πῆ. τὸ πῶποτε προπαροξύνεται, καὶ περι-
 σπᾶται. τὸ ἰνατι καὶ διατι καὶ ἐν τῇ συνεπείᾳ
 οὔνεται.

Περὶ τόνου τῶν συνδέσμων.

15 Πᾶς σύνδεσμος μονοσύλλαβος βραχυκατάλη-
 κτος οὔνεται, γὰρ, ἄρ, ρά, δέ, τέ, μὲν, κέν,
 ἄν, πέρ.

Οἱ εἰς $\bar{\alpha}$ σύνδεσμοι ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βα-
 ρύνονται, ἄρα, κάτα (εἰς), ὄφρα, ἴνα, ἔνεκα, οὐ-
 ζονεκα, δῆτα, πλὴν τοῦ ἀλλά.

Οἱ συμπλεκτικοὶ σύνδεσμοι οὔνονται, μὲν,
 δέ, τέ, καί, ἀλλά, ἡμὲν, ἠδέ, ἀτάρ, αὐτάρ, ὑ-
 πεσταλμένου τοῦ ἦτοι βαρυτόνου. οὗτος γὰρ οὐ
 μόνον συμπλεκτικός, ἀλλὰ καὶ διαζευκτικός.

25 Αἱ εἰς σ λήγοντες ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν βα-
 ρύνονται, ὅπως, ἔμπης, ὅμως, καίτοι.

Πᾶς σύνδεσμος παρεκκληρωματικός οὔνεται,
 χωρὶς εἰ μὴ δίφθογγον τὴν διὰ τοῦ $\bar{\upsilon}$ ἔχει, δῆ,

θῆν, νῦ, ἄρ, ῥά, τοί, γέ, πέρ, μήν. αὐ περι-
σπῶμενος ἔχων τὸ ὕ.

Οἱ αἰτιολογικοὶ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὄντες
βαρύνονται, ἔνεκα, ὄφρα, ὅτι, χάριν.

Οἱ μονοσύλλαβοι σύνδεσμοι ἔχοντες δίφθογ-5
γον τὴν διὰ τοῦ ἰ ὀξύνονται, τοί, καί, εἰ, ὅθεν
τὸ ἐπεὶ. ὁ δὲ οὖν περισπᾶται.

Ὁ ἢ σύνδεσμος καὶ ὀξύνεται καὶ περισπᾶται.
καὶ ἤνικα μὲν εὐρεθῆ διαπόρησις μετὰ διαζεύξεως,
τότε ὁ ἢ ἐν τῇ ἀρχῇ ὦν ὀξύνεται· ἐν δὲ τῷ μέ-10
σῳ περισπᾶται, ἢ δολιχῇ νῆσός ἐστιν, ἢ ἄρτεμις
ἰοχάιρα. ἤνικα δὲ εὐρεθῆ διαπόρησις ἄνευ δια-
ζεύξεως, τότε ὁ ἢ, εἴτε ἐν ἀρχῇ εἴτε ἐν μέσῳ εὐ-
ρεθῆ, περισπᾶται, ἢ τῷ ἀχιλλεῖ, ἢ τοῖς μυρμι-
δόσιν, ἀντὶ τούτῳ κακείνοις. 15

93) Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τόνων, διεξοδικῶς
μὲν, ἀλλ' οὐ τοσοῦτον· οὐ γὰρ ἄλλως κατ' ἐμέ,
οἶόν τ' ἦν συντεθεῖσθαι τῷ τὸ μῆκος τῆς ἠρωδια-
νοῦ πραγματείας ἐκφυγεῖν βουλομένῳ. νῦν δὲ πε-
ρὶ αἰτίας τῆς τῶν τόνων εὐρέσεως καὶ τῶν σχη-20
μάτων αὐτῶν διὰ βραχέων διαληψόμεθα· ἔτι δὲ
περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων.

93) Haec et quae sequuntur ad finem usque libri, omnia de-
sunt in Cod. 2605. Sed idem Codex tenet Grammaticam Theodo-
siii, quam excipit Arcadii Grammatica. Iam in illa Theodosiana, et
quidem quarta eius pagina, exstat Sectio statim sequens *Οἱ χρό-
νοι καὶ οἱ τόνοι κ. τ. λ.* unde excerptam scripturae divergentem
cum lectoribus communicabo.

94) Περὶ τῆς τῶν τόνων εὐρέσεως, καὶ τῶν σχημάτων αὐτῶν, καὶ περὶ χρόνων καὶ πνευμάτων.

Οἱ χρόνοι καὶ οἱ τόνοι καὶ τὰ πνεύματα, ἀριστοφάνους ἐκτυπώσαντος, γέγονε πρὸς τε διαστολήν 95) τῆς ἀμφιβόλου λέξεως, καὶ πρὸς τὸ μέλλον 96) τῆς φωνῆς συμπίσεως καὶ τὴν ἀφρονίαν, ὡς εἶν ἐπάδοιμεν φθεγγόμενοι. σκέψαι δ', ὡς ἔκαστον αὐτῶν φυσικῶς ἅμα καὶ οἰκειῶς, καθάπερ τὰ ὄργανα, ἐσχημάτισται καὶ ὠνόμασται ἐπειδὴ 10 καὶ ταῦτα ἐμελλε τῷ λόγῳ ὡςπερ ὄργανα εἶσεσθαι. εἴωρακε γὰρ καὶ τὴν μουσικὴν οὕτω τὸ μέλος καὶ τοὺς ἀριθμοὺς σημαινομένην 97), καὶ πῆ μὲν ἀνείσαν, πῆ δ' ἐπιτείνουσαν, καὶ τὸ μὲν βαρὺ, τὸ δὲ ὀξύ ὀνομάζουσαν. εἰ δὲ ποτε ἐπάδοιμεν, ἢ τέ- 15 λεον ἀποτείνοντες, ἢ πάλιν ἀνιέντες, τοῦτο σκληρὸν, τὸ δὲ 98) μαλακὸν ἐκάλει. κατὰ τοῦτο 99) καὶ ὁ Ἀριστοφάνης σημεία ἔθετο τῷ λόγῳ πρῶτὰ ταῦτα, ἵν' ἅμα συλλαβῆς καὶ λέξεως γενομένης κανὼν τις ἔποιτο, καὶ σημεῖον ὀρθότητος· ἔπειτα 20 τρίχα τεμῶν τὴν κίνησιν τῆς φωνῆς, τὸ μὲν εἰς

94) Leguntur ap. Villeison. p. 115. usque ad verba Τῶν χρόνων οἱ μὲν μακροὶ — τοῦ δὲ μακροῦ χρόνον ταῦτα.

95) Cod. 2605. in Grammat. Theodos. habet διάκρισιν pro διαστολήν.

96) Villeisonus p. 116. „forte μέλος.“

97) σημαινομένων.

98) καὶ pro τὸ δὲ.

99) οὕτω pro κατὰ ταῦτα.

χρόνους¹⁾, τὸ δὲ εἰς τόνους, τὸ δὲ εἰς αὐτὸ τὸ πνεῦμα. καὶ τοὺς μὲν χρόνους τοῖς (βυθμοῖς εἰ-
κασέ, τοὺς δὲ τόνους τοῖς τόνοις τῆς μουσικῆς.
καὶ σημεῖα ἔδοτο ἐφ' ἑκάστω καὶ ὀνόματα, τοῖς
μὲν χρόνοις τὸ βραχὺ καὶ τὸ μακρὸν ἐπωνομάσας,²⁾
καὶ σχήματα οἰκεία παρηγόρευτος, πῶ μὲν μακροῦ
τῆν εὐθεῖαν γραμμὴν καὶ ἀποτεταμμένην³⁾ - τῷ
δὲ βραχέϊ τῆν συνεστραμμένην καὶ ἐπιέχουσαν ὡς
περ' ἐκπετέρωθεν τῆν φωνὴν ἐσημασίωσατο⁴⁾.
τῶν δὲ τόνων τῆν μὲν αὐτὴν τείκουσαν καὶ εὐθεῖαν,⁵⁾
καὶ εἰς ὄξύ ἀπολήγουσαν, οἰκείαν τοῖς βέλτοι τοῖς
ἐπισημένους, ὀξεῖαν ἐπωνομάσας⁴⁾. τῆν δὲ ἐναν-
τίαν πᾶσιν βαρεῖαν ἠπειρή (sic)⁵⁾ ἔώρα τῆν ἔ-
ξω τοῦ μέλους λέξιν, οὐ κατὰ τὸ βαρὺ μέλος,
οὐδ' ἐν τῷ ὄξύ (sic) καταμένουσαν, ἀλλὰ καὶ τρί-
του τινὸς δευτέραν τόνου. τούτου δὴ τοῦ πρῶ-
του μόνου πρότερον ἐαυτῆς τῆς φωνῆς τῆν ὀνόμα-
σιν ἐσημασίωτο. Καὶ ἐπεὶ συνέβαινε ταῖς περιστά-
σεσιν λέξιν εὐθὺς ὑπὲρ ἀρχομένην τῆν φωνὴν
ὄξύ τε ἐπιχεῖν, κατατρέχειν δὲ εἰς εἰς τὸ βαρὺ
οὐδὲν, ἀλλ' ἢ μέξιν καὶ κρᾶσιν ἐξ ἀμφοῖν, τοῦ τε
ὄξεος καὶ τοῦ βαρέος, ἠησάμενος εἶναι τὸ περι-
σπᾶμενον, ὁμοίως αὐτῷ καὶ τὸ σχῆμα ἐπαίησατο.

1) χρό
1) τόνους (sic pro χρόνους).
2) ἀποτεταμμένην.
3) ἐσημασίωσατο abest.
4) ἐπωνομάσας.
5) βαρεῖαν. κάτω φερομένην ὡπερ ἐπὶ τῶν ὀργάνων ἔ-
πειρή.

εφορησάμενος γὰρ ἀλλήλαις τὰς εὐθείας ἐκατέρως
 τὴν τε τοῦ ὀξείου καὶ τὴν τοῦ βαρείου, ταύτην εἶ-
 ναι τὴν περιορισμένην ἔλεγεν, ὡδὲ πως αὐτὴν ἐξ
 ἀμφοῖν τοῖν τόνοις ἐξ ὧν ἐγένετο ὀξυβαρεῖαν
 ὀνομαζών. ἐπὶ δὲ ὁμοιότητα αὐτὸ τὸ σχῆμα τοῦ
 τόνου πρὸς τῶν γραμμάτων ἐμελλεν εἶναι τὸ Α, Λ
 δεδοικώς, μή τι ἄρα ἐν τῇ παραθέσει τῶν γραμ-
 μάτων παραμιγνύηται τὴν ἀνάγνωσιν, βραχὺ τι
 πὴν εὐθείαν τῶν γωνιῶν κλάσας, καὶ περιτεινας
 τοιαύτας ἐν ἡμικύκλιον, ἅμα τῷ σχήματι τῆς περι-
 σπώμενης καὶ τῷ νοήματι, ἐπὶ τὸ οἰκειότερόν τε
 καὶ εὐφωνότερον μετέβαλλεν ⁶⁾. ἀλλ' ἐκάστη πνεύ-
 ματι οὐκ ἀτέχνως οὐδ' ἀμούσως τὰ σημεῖα ἐπέ-
 δετο ⁷⁾· καθάπερ οἱ τοῖς αὐλοῖς τὰ τμήματα εὐ-
 15 ράμενοι, ἐπιφράττειν αὐτὰ καὶ ὑπανοίγειν ὅποτε
 βούλονται, κέρασι τισιν ἢ βόμβυξιν ὑφορκίους ⁸⁾
 ἐπετεχνάσαντο, ἄνω καὶ κάτω ⁹⁾, καὶ ἔνδον τε καὶ
 ἔξω στρέφοντες. ταῦτα οὕτως, κακείνοις ὡς περ
 κέρατα τὰ σημεῖα ἐποίησατο τῷ πνεύματι, ἐν τε
 20 σχῆμα ἐκατέρω σημηνάμενος. τοῦτο δὴ τὸ ἐν ὡς-
 περ αὐλῷ ἴοικός, ὅπερ ἔνδον καὶ ἔξω στρέφω
 ἐπιφράττειν τε καὶ ὑπανοίγειν τὸ πνεῦμα εἰδίδα-
 ξεν. ἐπιφράττειν μὲν γὰρ αὐτὸ καὶ ἐπέχειν, ἔ-
 25 ἤνικα ἐπιπνέοντες ἡμεῖς δασέως λέγειν ἀναγκαζό-
 μεθα.

6) ⁶⁾ abest.

7) σημεῖα ὅλα ἐπίθετο.

8) ὑφορκίαι.

9) ἄνω τε καὶ κάτω.

Ἐποίησατο δὲ καὶ τῇ πεπονηθείᾳ λέξει σημαία, τὰ τε συναλληλιμμένα ¹⁰⁾ ἡμῖν διακρίνοντα καὶ τὰ συγκαίμενα, καὶ τὰ λελυμένα, εἶλον τὴν τε ἀπάστροφον νῦν καλουμένην ἐπὶ τοῖς συναλληλιμμένοις τάξας, καὶ τὴν ὑποδιαστολὴν ἐπὶ ταῖς ἐπὶ ἀλλήλων λυομένοις, καὶ αὐτὴν ὑποτεινούσαν εὐθείαν τὰ συγκαίμενα, ἣν ὑπὲν αὐτὰς ὀνομάζομεν ἐπὶ τοῖς συμπεπληγμένοις. τὰ δὲ σχήματα τούτων σὺν τοῖς ἄλλοις μετ' ὀλίγα γραφθήσονται. ἀλλὰ καὶ τὰς στιγμὰς ¹¹⁾ σημαία εἶναι οὐ μόνον τῇ λέξει, καὶ ἀλλὰ δὴ καὶ τῷ λόγῳ ¹²⁾, διέταξεν ἀνάσεις καὶ ἐποχὰς τῷ πνεύματι καὶ τῇ φωνῇ παρεχόμενος, καὶ χώρας αὐταῖς καὶ δυνάμεις ὀρισμένας διέναιμεν, τρεῖς μὲν τὰς πρώτας καὶ κεραιωτάτας μόνον τῶν λέξιμον ἐπιτομῆς χάριν· τὰ δὲ αὐτῶν μέρη ἐν τρισὶ περιπεριόδῳ καὶ κώλων διείληπται, καὶ νικάνορε τῷ ἔρμειου ἐν τῷ περὶ καθόλου στιγμῆς γέγραπται ¹³⁾. τὴν μὲν ἀπαρτίζουσαν αἰετὴν διάφορον τελείαν στιχμῆν ὑπέθετο, ἣν καὶ τίθειαι ἄνω κατὰ τὴν κεφαλὴν ¹⁴⁾ τοῦ στοιχείου, τὸ κῦρος ὡςπερσοῦ ἔχουσαν τοῦ λόγου, καὶ βαρύνουσαν τὴν φωνήν. τὴν δὲ ὑπὸ τῇ βάσει, ἣν ¹⁵⁾ καὶ ὑποστιχμῆν κα-

10) συναλληλιμμένα.

11) τὰ δὲ σχήματα τούτων εἰδίσιον οὐ γράφω· ἀλλὰ καὶ τὰς στιγμὰς.

12) τοῦ λόγου.

13) τρεῖς μὲν τὰς πρώτας — γέγραπται absunt.

14) τὴν μὲν ἀπαρτίζουσαν αἰετὴν διάφορον ὑποθέμενος, τὴν στιχμῆν ἣν καὶ τίθειαι ἄνω κατὰ τὴν κεφαλὴν.

15) βάσει ταύτην ἦν.

λοῦμεν, οὐκ ἀπαρτίζουσι πρὶν τὴν δαΐμονα ὄρισην, κότεν δὲ τοῦ μέλλοντος εἰρησθαι ἀφάνει μὲν ἡ-
 ρεῖα τοῦ πνεύματος, τίς δὲ τὸ λείπον. ἕκαστος τοῦ
 λόγου πύραυλός ἐστι· τῆς δὲ ¹⁶⁾ μέσης καλοῦμεν ἀμφοτέ-
 ρωκα, οὐδὲ κατὰ τὴν μὲν ἀπαρτίζουσαν τὴν διάνοικον εἰ-
 παίσει· ἀναπαύουσα δὲ ἐκ κινήσεως τὸ πνεῦμα ἐπίσης
 τῆς φωνῆς χρησιμεύουσα, ἐπειδὴν ἡ ὁ λόγος πολλὸς καὶ
 μικρός. ἔστιται καὶ ταῖς τέσσασιν καὶ τοῖς πνεύμασι
 τετραγώνως παραπολεῖται τὴν λέξιν, τὸν μὲν ὄψον
 ποτόνοκα ἐκ ἀπάντη μέσης καθωρῶ τόνου ἄταξ ἐμ-
 φαίνεσθαι δαυμάτας· καὶ μετρημένως ἐπὶ τοῦ
 κέρματος τῆς λέξεως, ἄταξ καὶ κερμαῖοι τοῦ ὄψο-
 ματος ἢ παρα τὸ πέρασ, ἢ τρίτον ἀπὸ τοῦ πέρα-
 ματος· πόρρω γὰρ ταῦτα οὐ πρόσκειται, οὐδὲ ἀν-
 ἱερίμωτος ἐπὶ τὸ ὄνομα. ἄταξ δὲ αὐτὸς ἐστὶν αἰ-
 τὴν λέξιν ὁ τόπος, τῆς καὶ αὐτὸς περισπωμένης γίνε-
 ται. ἄμφω γὰρ αἶμα ἀδύνατον, ὅτι ἐκ τοῦ ὄψου
 καὶ τοῦ βαρέος ὁ περισπωμένος, ὡς περ εἰρηται,
 μέγαν φαίνεται δὲ καὶ οὗτος καὶ πολλὰ ἐπὶ τοῦ
 ποτέρου, ἐπιπόρρω δὲ ¹⁷⁾ εὐρεῖν ἀδύνατον.

Ὁ δὲ βαρὺς τόνος, ἄταξ καὶ ἀπλοῦς τις ἴσιν
 καὶ μικροτέρων ἔχων δύναμιν, ἀτάκτως καὶ ἀμέ-
 τρως περιέεισι τὴν λέξιν ἀπανταχῆ, καὶ πολλὰ (τις)
 καὶ ὅπη τύχοι ¹⁸⁾ φαινόμενος. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν
 πνευμάτων τὸ μὲν δαυ κατὰ τὴν ἀρχὴν αἰ φαί-
 νεται, καὶ μέσον ὀλιγάκις εἰσεγέμοιτο τὸ ὄνομα

16) δὲ abest.

17) δ' abest.

18) τύχη.

τὸ δὲ φίλον ¹⁹⁾ οἶα τε ἀφρον καὶ κεχυμένον ἀπο-
 ριζώσται ²⁰⁾ ἀπανταχῆ. καὶ οἱ χρόνοι δὲ καὶ
 τὰ σημεῖα τῶν παιδῶν τέτανται πως φυσικῶς.

Περὶ προσωδιῶν ²¹⁾.

Προσώδιαί εἰσι δέκα, ὀξεῖα, οἶον, θεός. βα-5
 ρεῖα, οἶον, παν. περισπωμένη, οἶον, πυρ-
 μακρά, οἶον, ἀρῆς. — βραχεῖα, οἶον, ἀρῆς.
 δασεῖα, οἶον, ἥλιος. ψιλῆ, οἶον, ἥλιος. ἀπο-
 στροφος, οἶον, ὡς ἔφατ. ὑφέν, οἶον, πασιμέ-
 λουσα. ὑποδιαστολή, οἶον, δία δ, (sic) οὐκ ἔχει 10
 κήδυμος ἔπρος. Διαιροῦνται δὲ αὐταὶ εἰς τέσσα-
 ρα, εἰς τόπους, εἰς χρόνους, εἰς πνεύματα καὶ εἰς
 παιδῶν.

Τόνοι μὲν τρεῖς, ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμέ-
 νη. χρόνοι δὲ δύο, μακρὰ, βραχεῖα. πνεύματα 15
 δὲ δύο, δασεῖα, ψιλῆ. πάδη δὲ τρία, ἀπόστρο-
 φος, ὑφέν, ὑποδιαστολή.

Ὀξύτονον ²²⁾ ὄνομα καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλους
 ἔχον ὀξεῖαν, οἶον, σοφός, καλός. παραξύτονον κα-
 λεῖται τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον ὀ- 20
 ξεῖαν, οἶον, φίλος, νέος. προπαραξύτονον ὄνομα
 καλεῖται τὸ πρὸ δύο συλλαβῶν τοῦ τέλους ἔχον

19) εἰ συγκρίοιτο τὸ ὄνομα δὲ φίλον (sic);

20) ἄν.

21) Περὶ προσωδιῶν absent.

22) Pro Τόνοι: μὲν τρεῖς — Ὀξύτονον leguntur breviora haec:
 Τόνοι: τρεῖς — χρόνοι: δύο — πνεύματα δύο — πάδη τρία
 Ὀξύτονον κ. τ. λ.

τὴν ὀξείαν, οἶον, φιλόσοφος, φιλάκαλος. περισπω-
 μένον. καλεῖται τὸ ἐπὶ τέλους ἔχον τὴν περισπω-
 μένην (sic), οἶον ²³⁾, δῆμος, κῆπος. πρὸ δύο οὐκ
 συλλαβῶν περισπωμένη οὐ τίθεται, οὔτε ὀξεία πρὸ
 5 τριῶν συλλαβῶν εὐρίσκεται. ἡ δὲ βαρεῖα τίθεται
 τὴν τελευταίαν τρέπων εἰς αὐτήν, ὅτε ὁ λόγος
 τρέχει στιγμὴν μὴ ἔχων, οἶον, καλὸς καὶ σοφὸς
 καὶ σεμνὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ εὐσεβὴς ἀνὴρ ἔμοι συν-
 10 δραμῶν διηλέχθη (sic). πᾶσα λέξις τούτου τοῦ λό-
 γου αὐτῆ καθ' αὐτὴν ὄξυνεται, ἀλλ' ἐν τῇ συν-
 δρομῇ τοῦ λόγου μεταβάλλεται εἰς βαρεῖαν· κυ-
 λινδροειδῆς γάρ ἐστι, καὶ δείκνυσιν, ὅτε στιγμὴν
 οὐκ ἔχει, καὶ δηλοῖ δια τῆς ἐπικλήσεως αὐτῆς, ὅτε
 15 συνδέεται ἔτι ὁ λόγος, συγκαπτομένης τῆς ἄνω λέ-
 ξεως τῇ μετ' αὐτήν. τίθεται καὶ ἐπὶ τέλους, οἶον,
 πᾶν, δῆ. ²⁴⁾

Π ε ρ ῖ χ ρ ὀ ν ω ν.

Τῶν χρόνων οἱ μὲν μακροὶ, οἱ δὲ βραχεῖς.
 καὶ μακρὸς χρόνος ἐστὶ φωνήεντος ἔκτασις· βρα-
 20 χυὸς δὲ τούναντιον, οὐ παραδείγματα πάντα τὰ βρα-
 χυκατάληκτα. τοῦ δὲ μακροῦ χρόνου ταῦτα. ²⁵⁾

23) οἶον ἤρακλῆς, σοφοκλῆς· προπερισπωμένον ὄνομα καλεῖ-
 ται τὸ πρὸ μιᾶς συλλαβῆς τοῦ τέλους ἔχον τὴν περισπωμένην,
 οἶον δῆμος.

24) ἐπὶ τέλους, οἶον, πᾶν, δῆ. Sequuntur:

Μακρὸς χρόνος ἐστὶ φωνήεντος ἔκτασις.

Ἄρθρα ἀρσενικά κ. τ. λ.

Omissi haec, quia prorsus differunt ab iis quae leguntur in reli-
 qua parte Apographi mei.

25) Hisce descriptis, Villoisonus p. 117. monet, conferendum
 esse Porphyrium περὶ τῆς προσφθίας a se editum pag. 103. seq.
 Anecd. Graec.

Πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον μακροκατάλητόν ἐστι φύσις ἢ θέσει, αἶον στῦξ, νῦξ, πᾶς, λῖς, κῖς, κάρ· πλὴν τοῦ τίς.

Πᾶν ἄρσενικὸν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λῆγον μακροκαταληκτεῖ, ἀλκμᾶν, παιᾶν, δελφίν,5 ἀκτῖν, ρῖν, σαλαμῖν, κάρ, ψάρ, μάρτυρ, φόρη· σεσημείωται τὸ μάκωρ, δάμαρ.

Τὰ εἰς ας ἄρσενικὰ βαρύτενα, εἴτε ὀνόματα, εἴτε μετοχαί, ἐκτείνονται, αἴας, θόας, αἰνείας, λέξας, ποιήσας. σεσημείωται τὸ μέγας καὶ τὸ λάας.10

Τὰ εἰς ας ὀξύτονα, εἰ μὲν εἶη ὀνόματα, συστέλλονται, εἰ δὲ μετοχαί, ἐκτείνονται, ἀρκᾶς, φυγᾶς, ἐθάς, κικράς, ἐστάς, πιμπράς. σεσημείωται τὸ ἐθάς καὶ ἀνδριάς, καὶ ὅσα παρὰ τὸ κέκραμαι, ἰσοκράς, ἐλικράς. 15

Τὰ διὰ τοῦ υνος δισύλλαβα ἐκτείνει τὸ ὕ, φρῦνος, τρῦνος, δῦννος. σεσημείωται τὸ πλῦνος.

Τὰ διὰ τοῦ υνος ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς, εἰ μὲν παραλήγει τὸ σ, συστέλλει τὸ ὕ, δεσπόσυνος, πῖσυνος, θάρσυνος· εἰ δὲ μὴ παραλήγει τῷ σ, ἐκ-20 τείνει τὸ ὕ, κίνδυνος, εὐθύνος, πάχυνος. διὸ καὶ τὸ βόθυνος ἀναλόγως ἐκτείνουσιν ἄττικοί.

Τὸ ἀνδρόγυνος, λάγυνος, καὶ τὰ ὅμοια ταῦ γυνή ἐπέειπασαν τὸν χρόνον. τὸ μόσυνος, φόρκυνος, πόλτυνος, τῶν εὐθειῶν συστελλομένων, ἐξέ-25 τειναν τὸ ὕ, ὡς ἠρωδιανός.

Τὰ εἰς υν θηλυκὰ δισύλλαβα ἐκτείνει τὸ ὕ, μῦνη, σφῦνη, πλὴν τοῦ γυνή. τὰ δὲ ὑπὲρ δύο συλλαβᾶς συστέλλει τὸ ὕ, διὰ τὸ συνη, κερδοσφ-

νη, θριδοσύνη (sic), ὑπερθημοσύνη. ἀλλὰ καὶ κερύνη, κερύνη, τακύνη. ἐκτείνουσι δὲ ἄττικοὶ τὸ τορύνη.

Τὰ διὰ τοῦ ὑνω ῥήματα ὑπερδισύλλαβα βαρύτερα ἐκτείνει τὸ ὕ, ὄτρυνω, μολύνω. ἄττικοὶ ἕδὲ βαρύνοντες τὸ ὕ, ἐκτείνουσιν αὐτό.

Πάν θηλυκὸν εἰς ᾧ λήγον, ὀξυνόμενον μὲν ἢ περισπώμενον, ἐκτείνει αὐτὸ, οἷον ἀθηναῖα, πυρκαϊᾶ, μναῖ. διὸ καὶ τὰ ἀργυραῖα, καὶ ἀργυραῖα (sic) ὅτε μὲν ἐκτείνεται ὀξυνόμενον παρῶσι, ὅτε δὲ λοβαρύνεται καὶ συστέλλει αὐτό.

Τὰ διὰ τοῦ ὑρα θηλυκὰ ἀμοιβῆν ποιοῦνται τοῦ τόνου· ἢ γὰρ ἐκτείνουσι τὸ ὕ καὶ συστέλλουσι τὸ ᾧ, καὶ προπαροξύνονται, ἄγυρα, κέρκυρα, ὄλυρα· ἢ ἐκτείνοντα τὸ ᾧ συστέλλει τὸ ὕ, καὶ ὑπροπαροξύνεται, ἔφυρα, πόρφυρα. σεσημειῶται τὸ κολλύρα τὰς δύο ἐκτεῖνον.

Τὰ εἰς ῥα μετ' ἐπιπλοῆς συμφώνου ἐκτείνει τὸ ᾧ, ἠλέκτρα, ποτίστρα, καλύπτρα, ἐνέδρα. σεσημειῶται τὸ τάναγρα καὶ σκολόπεδρα (sic).

20 Τὰ διὰ τοῦ αἰα παρώνυμα ἐκτείνει τὸ ᾧ, σεληναῖα, ἀμαξαῖα, ἀρχαῖα. γαῖα συνέσταται.

Τὰ εἰς ᾧ λήγοντα θηλυκὰ παρεσχηματισμένα ἀρσενικῶν ὁμόχρονον ἔχει τῷ τέλει τῆς γενικῆς τοῦ ἀρσενικοῦ τῷ ᾧ, ὀξέος ὀξεῖα, τάλανος τάλαινα, χαρίεντος χαρίεσσα. ῥόδιος δὲ ῥοδία, καὶ σάμιος σαμία. διὸ ἄττικοὶ ἱερέως λέγοντες ἱερεία ἐκτεταμένως λέγουσιν· ἀλλ' οὐκέτι πανδόχεια, βασίλεια. σεσημειῶται τὸ μία, καὶ τὸ δια γυναικῶν, τὸ ἰα, ἀπὸ τοῦ ἰος ἰου.

Τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ οὐδέποτε ἐκτεταμένῳ διχρόνῳ παραλήγεται, βράσσων, ἐλάσσων, θάσσων εσαημειῶται, ὅτι φύσει μακρᾷ παραλήγεται.

Τὰ διὰ τοῦ ἄριον ὑποκοριστικὰ συστέλλει τὸ $\bar{\alpha}$, ἰππᾶριον, πλοιάριον. 5

Τὰ διὰ τοῦ ἰνη ὑπὲρ τρεῖς συλλαβὰς ἐκτείνει τὸ $\bar{\iota}$, αἰητήνη, θριδακίνη, ἠρωϊνή. τὸ ἠλατίνη, μολυβδίνη, ὀνόματα πόλεων, συνέσταλται.

Τὰ διὰ τοῦ ὕνος ὑπὲρ δύο συλλαβὰς ὀξύτονα, παρὰ καιροῦ συντιθέμενα, συστέλλει τὸ $\bar{\iota}$, 10 ἔαρινός, ἵνκτερινός, θερινός. οἱ ποιηταὶ δὲ πολλάκις ἐκτείνουνσι.

Τὰ εἰς ὅς οὐδέτερα δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τοῦ τέλους τὸ $\bar{\alpha}$, συνεσταλμένον αὐτὸ ἔχει, δάος, φάος, χάος. πλὴν τοῦ φάρος, πάγος. 15

Τὰ εἰς σι λήγοντα μακρᾷ παραλήγει, ἰστᾶσι, κηρᾶσι. ποιηταὶ δὲ ἐνίοτε συστέλλουσι.

Τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἧς ὀξύτόνων, διὰ τοῦ $\bar{\epsilon}\alpha$ παροξύτονα, συστέλλει τὸ $\bar{\alpha}$, προπαροξύτονα δὲ ἐκτείνει, εὐσέβεια καὶ εὐσεβία, ἀμέλεια καὶ ἀμε- 20 λία, συνήθεια καὶ συνηθία. τὸ μέντοι ἀμαθία μόνον παροξύνεται καὶ διὰ βραχέος $\bar{\iota}$ γράφεται.

Αἱ εἰς αἰ λήγουσαι εὐθειᾶι πληθόντικαὶ ἐκτείνουσαι τυγχάνουσι τὸ $\bar{\alpha}$ τῶν αἰτιατικῶν, σκύ- 25 θαι, σκύθας, καλαί, καλᾶς.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ τοῦ $\bar{\beta}$ ἢ $\bar{\mu}$ συστέλλεται, ράβδος, λάβδακος, βλάβη, ἄμιλλα, ἀμύμων, ἄμα.

Τὸ $\bar{\iota}$ κατ' ἀρχὴν πρὸ τοῦ $\bar{\tau}$ συστέλλεται, ἴτις, 30 ἰτέα, ἰτρίον. ἰτώνιον καὶ ἰτιον ποιητικά.

Τὰ δια τοῦ $\bar{\alpha}\nu\omega$ ὑπὲρ $\delta\acute{\iota}\omega$ συλλαβὰς συστέλλει τὸ $\bar{\alpha}$, λιμπάνω, κινδάνω, λαμβάνω, πλὴν τοῦ $\bar{\iota}\kappa\acute{\alpha}\nu\omega$, κικάνω.

Τὰ εἰς $\bar{\iota}\varsigma$ καθαρὸν βαρύνονται εἴτε ἀρσενικὰ, δεῖτε θηλυκὰ, συστέλλει τὸ $\bar{\iota}$, ἔρις, θέτις, μῆνις, πάρις, ἔχις, ὄφις. τὸ ὄρνις, εὐκνήμις, καὶ τὰ ὅμοια σύνθετα ἐκτείνουσι ἀττικοί.

Τὰ εἰς $\bar{\epsilon}$ ὀξύτονα θηλυκὰ ἐκτείνει τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ μακρὰ παραλῆγει, κορωνίς, ψηφίς, βαλβίς, φαρκίς, γοάρωπις. δικαίως οὖν οἱ ἀττικοὶ τὸ ἐλπίς καὶ κάρις συστέλλουσι.

Τὰ εἰς $\bar{\rho}\omicron\varsigma$ καθαρὸν δισύλλαβα ἀρσενικὰ τῷ $\bar{\alpha}$ παραληγόμενα συστέλλει αὐτὸ, λάρος, γάρος, κάρος. ἀττικοὶ ἐκτείνουσι.

15 Τὰ εἰς $\bar{\mu}\omicron\varsigma$ καθαρὸν δισύλλαβα ἔχοντα τὸ $\bar{\upsilon}$ ἐκτείνουσι αὐτὸ, χυμὸς, θυμὸς.

Πᾶν δίχρονον ἐκ κράσεως ὃν ἐκτείνεται, θέτι, ἱρεὺς, ἱρηξ, οἱ νέκυς, οἱ βότρυς, ῥῦσθαι, εὐφυνᾶ, εὐκλεᾶ. τὸ μέντοι ὑπερδεᾶ δῆμον ἔχοντας, καὶ 20 δυσκλέα ἄργος ἰκέσθαι, καὶ νηλέα θυμὸν, οὐκ ἔστι κατὰ κρᾶσιν, ἀλλὰ κατὰ ἔνδειαν τοῦ ἐνὸς $\bar{\epsilon}$.

Καὶ περὶ τούτων ἄλλις νῦν δὲ περὶ πνευματων διαληφόμεθα.

Π ε ρ ἰ π ν ε υ μ ᾶ τ ω ν .

25 Πᾶσα πρόθεσις ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένη ψιλοῦται, πλὴν τῆς ὑπὸ καὶ ὑπὲρ, οἷον ἀντί, ἐπί, ἐμφί, ἀπὸ, ἐν, ἔξ.

Πᾶν φωνῆεν πρὸ τοῦ $\bar{\chi}$ ψιλοῦται, ἔχω, ἄχος,

ἤχω. τὸ γὰρ ἤχι δασύνεται, ὅτι κατ' ἐπέκτασιν
ἔστι τῆς χι.

Τὸ $\bar{\upsilon}$ πλεονάζον φιλοῖ τὰ πρὸ αὐτοῦ φωνήεν-
τα, ὄρος, οὔρος, ἔκηλος, εὐκηλος, ὄδος, δύδος, ἔα-
θε, εὐαθε. 5

Πᾶν φωνήεν εἰς ρ λήγον ἐπιφερομένου δασείος
φιλοῦται, ἄρχω, ἔρχομαι, ὄρχος, ὄρφανός. ἀττι-
κοὶ δὲ δασύθουσι τὰ εἰρητή, εἰρχθῆναι.

Πᾶν φωνήεν πρὸ δασείος καὶ τοῦ ρ φιλοῦται,
ὄφρως, ἀφρός, ὄφρα. τὸ ἄθρους, ὅτε ἐπιτατικόνια
ἔχει τὸ $\bar{\alpha}$, δασύνεται παρὰ ἀττικοῖς.

Τὸ $\bar{\alpha}$, $\bar{\iota}$, $\bar{\eta}$, $\bar{\omicron}$ πρὸ φωνήεντος ὄντα κατὰ διά-
στασιν φιλοῦται, ἀάπτους, ἀήσυλα, αἴσσω, ἰάπτω,
ἰατρός, ἡΐθεος, ἡετίων, ἡέλιος, ἔγω, εἰστός. σε-
σημείωται τὸ ἦμι, καὶ ὅσα γέγονε παρὰ τοῦ ἰε-
ρεὺς, ἰεραξ, ἰόμωρος. καὶ τὸ ἰάλλω ἀττικοὶ δα-
σύθουσι.

Τὸ στερητικὸν $\bar{\alpha}$ φιλοῦται, ἄφιλος, ἄοικος,
πλὴν τοῦ ἄλυσις, καὶ ἄδης.

Τὸ $\bar{\epsilon}$ κατὰ τοὺς παρωχημένους προσχόμενοντα
καὶ ἀποπίπτον φιλοῦται, ἔλεγον, λέγον, ἔστην,
σπῆν. τὸ δὲ εἰνδανε καὶ εἰθων αὐτὴν ἐκ κλίσεως,
ἀλλ' ἐκ πλεονασμοῦ.

Τὸ ἐν ἀντωνυμίαις $\bar{\epsilon}$ πρὸ συμφώνου φιλοῦ-
ται, ἐμοί, ἐκεῖνος, πλὴν τοῦ ἔθεν. 25

Πᾶν φωνήεν πρὸ τοῦ γ φιλοῦται, πλὴν τοῦ $\bar{\eta}$
καὶ $\bar{\upsilon}$, ἀγοράν, ἄγαν, ἀγύγιος, ἐγγύς. τὸ μέντοι
ἀγνός καὶ ἄγιος τοῦ $\bar{\alpha}$ ζω ῥήματος τὴν δασείαν
ἐφύλαξαν.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ τοῦ $\bar{\zeta}$ φιλοῦται ἐπὶ δὲ τοῦ σέβομαι δασύνεται, ἄζω.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ δασέως φιλοῦται. σεσημειῶται τὸ ἀφῆ, καὶ τὸ παρ' αὐτοῦ.

5 Πᾶν φωνῆεν, πλὴν τοῦ $\bar{\theta}$, ἐπαγομένων δύο δασέων, ἢ δασέος σὺν ἀμεταβόλῳ, φιλοῦται, ἴφθιμος, ἄφνω, ἰχθύς. σεσημειῶται τὸ ἴφθος.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ τοῦ $\bar{\kappa}$ φιλοῦται, ἀκοή, ἄκμων, ἀκόνη.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ τοῦ $\bar{\lambda}$ ἐνὸς ἢ δισσοῦ φιλοῦται, οἶον, 10 ἰαλλως. ὁμοίως καὶ τὸ $\bar{\iota}$, ἰλλάειν, καὶ τὸ $\bar{\omega}$, ὄλλος. σεσημειῶται τὸ ἔλλην, ἑλλάς.

Τὸ $\bar{\alpha}$ (sic) πρὸ τοῦ $\bar{\tau}$ φιλοῦται, ὄτρηρὸς, ἀτοτύζειν, ὄθλος, οὐ μάχεται τὸ ὅτε καὶ ὅτι δασυνόμενα.

Τὸ $\bar{\eta}$ ἐν τροχαϊκῇ λέξει, ἀμεταβόλου ἐπαγομένου, φιλοῦται, πλὴν τῶν παρὰ τοῦ ἦσω μέλλοντος, ἦμαρ, ἦνις, ἦρατο. ἦλος παρὰ τὸ ἦμι καὶ ἦσω.

Τὸ $\bar{\omicron}$ πρὸ τοῦ $\bar{\pi}$ φιλοῦται, εἰ μὴ τὸ $\bar{\lambda}$ ἐπάγοιτο, ὀπίσω. ὀπόσος, ὀποῖος, καὶ τὰ ὅμοια ὡς 20 ἀναφορικὰ δασύνεται.

Τὸ $\bar{\epsilon}$, ἐπιφερομένου τοῦ $\bar{\mu}$, ἢ κατὰ σύλληψιν, ἢ κατὰ διάστασιν, φιλοῦσθαι θέλει, ἔμπλην, ἔμπουσα.

Τὸ $\bar{\alpha}$, ἐπιφερομένου τοῦ $\bar{\nu}$, φιλοῦται, ἄνεμος. 25 τὸ ἀνύω ἀττικοὶ δασύνουσι.

Τὸ $\bar{\alpha}$, ἐπαγομένου τοῦ $\bar{\rho}$ μετὰ φωνήεντος, φιλοῦται, ἄραβος, ἀρετῆ, ἀριθμός. τὸ δὲ χεῖρα ἀραιὴν δασύνεται.

Τὸ $\bar{\alpha}$ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβαῖς λέξεσιν,

ἐπαγομένου τοῦ $\bar{\sigma}$ ἢ ἐνός ἢ διττοῦ, φιλοῦται, ἄσια, ἄστυ, ἀστράγαλος, ἀσάμινθος. τὸ ἄσσα, ὁ δηλαῖ τὸ ἄτιχα, δασύνεται.

Τὸ $\bar{\alpha}$ πρὸ τοῦ $\bar{\tau}$, ἐνός ἢ διττοῦ, φιλοῦται, πλὴν τοῦ ἄτε καὶ ἄτερος. 5

Τὸ $\bar{\alpha}$, $\bar{\iota}$, \bar{o} , ἐπαγομένου τοῦ $\bar{\psi}$, φιλοῦται, ἄψορρον, ἴψας (sic), ὀψέ. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄψω δασύνεται, ἄψα, ἄψις.

Τὸ $\bar{\epsilon}$ καὶ \bar{o} πρὸ δασέος φιλοῦται, ὄφει, ἔθνος, ἔφραος. 10

Τὸ \bar{o} πρὸ τοῦ $\bar{\nu}$ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι φιλοῦται, ὄνυξ, ὄναρ, ὄνομα.

Τὸ \bar{o} πρὸ τῶν διπλῶν φιλοῦται, ὄξος, ὀψέ, ὄζαινα.

Τὸ $\bar{\iota}$ πρὸ δασέος φιλοῦται, ἴφει, ἰχθῦς, ἰσχανόων. 15

Τὸ $\bar{\eta}$ πρὸ τοῦ $\bar{\lambda}$ φιλοῦται, ἠλίβατος, ἠλαιία, ἠλετόμηνος, πλὴν τοῦ ἠλιος.

Τὸ \bar{o} ἐπιφερομένου τοῦ $\bar{\rho}$ φιλοῦται, ὄρος, ὄρρυα, ὄρεῦς, ὄρέγω, ὄρέστης, πλὴν τοῦ ὄρω ὄρας, καὶ ὄρος, ἄρσενικόν, καὶ ὄρίζω. 20

Τὸ $\bar{\omega}$ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι φιλοῦται, εἰ μὴ τὸ $\bar{\mu}$ ἐπάγοιτο, οἶον, οἷστρος, οἶκος. τὸ οἶος ἀναφορικόν δασύνεται. τὸ οἶμος, οἶμῶ δασύνεται.

Ἡ $\bar{\alpha}\nu$ δίφθογγος φιλοῦται, αὔξω, αὔδω, αὔτος, αὔριον, πλὴν τοῦ αὔτη βαρύτονον, ἀπὸ τοῦ 25 οὔτος, καὶ αὔτος ἀντὶ τοῦ ἑαυτός.

Ἡ $\bar{\epsilon}\nu$ δίφθογγος φιλοῦται, οἶον, εὔλη, εὔλαι, οἰσκώληκες, εὔδια, εὔθειά, καὶ τὰ λοιπὰ, πλὴν τοῦ εὔδω τὸ καθεύδω, καὶ εὔω τὸ φλογίζω, καὶ εὔρω,

ἀφ' οὗ καὶ εὐρίσκω. καὶ εἶ ἀντὶ τοῦ ἑαυτοῦ, κατὰ κρᾶ-
σιν τοῦ ε̄ καὶ σ̄ εἰς τὴν εὐ δίφθογγον ὄμοιωσιν.

Ἡ εὐ δίφθογγος ψιλοῦται, οἶον, εἶδος, εἰκάσω,
εἴρων, καὶ τὰ λοιπὰ, πλην τοῦ εἴρηκτῆ, εἴλωσ, ὁ δοῦ-
σλος, καὶ εἰκὼς ὁ πέμπας, καὶ εἰλίξω τὸ συστρέφω,
καὶ εἰλόμην, καὶ εἶμα τὸ ἱμάτιον, καὶ εἰμένος ὁ ἐν-
δεδυμένος, καὶ εἶνα τὸ ἔνα, καὶ εἶποντο ἀντὶ τοῦ
ἠκολούθουν, καὶ εἶσεν ἀντὶ τοῦ ἐκάθησεν, εἰστήκει,
καὶ εἶως ἀντὶ τοῦ ἕως, καὶ εἶαντο, καὶ εἶλη ἡ θερμα-
190σία. σεσημειῖται καὶ τὸ εἰς ἀριθμητικόν.

Ἡ οὐ ἐν ταῖς ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν λέξεσι ψι-
λοῦται, οὐρανός, οὐλή, οὐρῶ. οὕτω δὲ ἢ οὕτως δα-
σύνεται.

Τὸ ὕ πάσης λέξεως ἄρχον δασύνεται πλην
150 τῶν αἰολικῶν.

Πᾶν ἄρθρον ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον δασύ-
νεται, ὄ, οὐ, ὦ. τὸ δὲ ὦ ψιλοῦται, οὐ γὰρ ἄρ-
θρον, ἀλλ' ἐπιρῆμα κλητικόν.

Πᾶσα ἀντωνυμία ἀποβαλλομένη τὸ σ̄ δασύ-
200 νεται, σὸς ὄς, σοῦ οὐ.

Τὸ ρ̄ ἀρχόμενον λέξεως δασύνεται, οἶον, ῥα-
νις, ῥάξ, πλην τοῦ ῥάρος καὶ ῥάριον.

Τὸ ρ̄, εἰάν δισσὸν γένηται ἐν μέσῃ λέξει, τὸ
μὲν πρῶτον ψιλοῦται, τὸ δὲ δεύτερον δασύνεται,
250 οἶον συρράπτω.

Τὸ ε̄ τῶν ἀριθμῶν δασύνεται, ἔν, ἕξ, ἑπτὰ,
καὶ τὰ λοιπὰ, πλην τοῦ ἐννέα καὶ ἐννεήκοντα. καὶ
καθόλου εἰπεῖν, πᾶς ἀριθμὸς ἀπὸ φωνήεντος ἀρ-
χόμενος δασύνεται.

Τ ἔ λ ο ς.

EDMVNDI HENRICI BARKERI
EPISTOLA CRITICA

A D

VIRVM CLARISSIMVM

IO. FR. BOISSONADIVM

SUPER

RARIORIBVS QVIBVSDAM GRAECAE LINGVAE
VOCIBVS, NONDVM IN LEXICA RELATIS.

E. H. BARKERVS
IO. FR. BOISSONADIO

S. P. D.

Cum ingenium tuum, acumen et doctrinam, Vir Summe et Amice, maximi semper fecerim, et ejusce rei argumentum aliquod exstare publice cuperem, judicavi pusillum hoc de rarioribus quibusdam vocabulis, quia nihil aliud ad manum erat, praeclaro nomini tuo inscribendum esse. Magnus sane est animi mei ardor ad praestandum aliquid, quo Spartam illam ornem. Quare oro te, mi Boissonadi, literarum vinculo, ut

ea, quae in Epistolam hanc coniecimus, diligenter, in lexicographorum gratiam, perpendas. Tu, quae tua est comitas, operam non gravaberis. Ignosces breviloquentiae; libere enim garrere nunc per longas occupationes non licet, quibus hoc momentum temporis scriptioni huic suffuratus sum.

I.

„*Colosseros* in Historia Augusta, ὁ κολοσσέρως, vir quidam grandis ut colossus, sed venustus et amabilis, ut Amor ipse. Sic per Ἀντέρως significatur, qui aeque venustus est ut Amor, contra Amorem pulcher. Idem vult et παιδέρωσ. Nec enim pueri amorem, aut τῶν παιδικῶν ἔρωτα designat, sed παῖδα ἔρωτα, puerum aeque amabilem et venustum, ut est Amor. At ἵππερος, ut ἵκτερος, τῆς ἵππικῆς ἔρωτα significat, ut in isto versu,

Τὸν ἵππερον κατέχεέ μου τῶν πραγμάτων.

Orpheus ὀπάλλιον παιδέρωτα appellatum canit, quod simile esset τερενόχορι παιδί. Ergo παιδέρωσ, παῖς ἔρωσ, puer Amori similis:

Φημι δέ τοι τέρπειν καὶ ὀπάλλιον οὐρανίονας,

Ἄγλαδὸν, ἱμεροῦ τέρενα χροά παιδὸς ἔχοντα.

Ubi notandum, quod Plinius opalum, ὀπάλλιον vocat ὑποκοριστικῶς. Alii opalum paederota cognominatam volunt propter eximiam gratiam, alii paederota privatam genus faciunt, et diversum ab opalo. Sane quidquid eximia aliqua gratia commendabatur, Graeci παιδέρωτα dixere. Sic acanthos herba, cujus insignis in operibus topiariis gratia, παιδέρωσ appellata est; et caerefolium. Plinius: „*Caerefolium, quod paederota Graeci vocant.*“ Unguenti genus *) ita etiam appel-

*) „Alexis in Comoedia *Ἰσοστασίω* (ap. Clem. Alex. p. 218. D. ed. Paris. 1641., Athen. XIII. p. 568.) meminit παιδέρωτος,

larunt. Hesych. παιδέρως· σφραγίδος ὄνομα, οἱ δὲ ἀλείμματος, οἱ δὲ μύρου. Hoc unguentum vel ἀλείμμα ex

quo ruborem buccarum conciliabant, quae expallido vultus erant candore. An praeter anchusam et fucum etiam παιδέρως ad eundem usum mulieribus usurpatus? Viri certe docti acanthum hic vertunt. *Acanthus* quidem παιδέρως cognominatus, sed nemo veterum tradit, vim ullam aut succum in acantho paederote esse rubore inficientem. [Fallitur Salmasius, si id, quod N. Heinsius scribit, verum sit. Heynius de Virg. Aen. I. 649.: *Et circumtextum croceo velamen acantho*: „*Croceum* quidem ejus (acanthi s. bractae ursinae) genus; nam vulgare est flore albo: saltem a semine luteo sic appellari eum croceum puto; quanquam hoc vestes tingi olim potuere, quod e Schol. MS. N. Heinsius ad Claudian. p. 180. b. notavit.“] *Caerifolium* etiam paederos Plinio; nec hic rutilando aptus. *Gemma opallium*, paederos, qui nec habet hic lotum. Hesych. etiam παιδέρως ἀλείμμα exponit: hoc est, quod quaerimus. Sed unguentum illud ex paederote herba compositum doctus medicus Itolorum voluit; sed si herba non inficit, unguentum ex ea factum non tinget. Ecce alius item doctus medicus, qui paederotis, h. e. acanthi succo candorem faciei quaeri tradit. Nam et Demetrium paederote faciem illevisse, ut candorem arcesseret. Nugae. In versu Alexidis, quae immodico candore pallescit, paederotem illinit captando rubori. Nec censendus Demetrius aliud in paederote quaesivisse. Unguentum hoc nomine appellarunt ex radice anchusae, aut ex radícula Syriaca, quae fucus dicebatur, compositum. Illud ἀλείμμα est ex fuce, ᾧ τινεὶ τὰς οὐχίας ὄφεις αἰ γυναικὲς χρίουσι.“ Salmasius in Solin. p. 808. Schweigh. ad Athen. XIII. 23. scribit: — „Παιδέρωτ' ἐντρέβεται, unguentum aliquod sic vocari satis constat: cf. auctores ab Hesychii interpretibus laudatos, et in his maxime Salmasium in Solin. p. 808. Latinos *acanthum* dixisse, quem Graeci παιδέρωτα, Dioscorides docuit. Quid sit tamen potissimum, e quo confici solitum sit illud pigmentum, non liquet.“ Sed ex herba ista non arguere possumus, quia, ut vidimus, quicquid eximia aliqua gratia commendabatur, Graeci παιδέρωτα vocant. Dioscoridis ver-

coloris gratia sic vocatum est. Ita enim vocarunt purpurissimum ex anchusa, vel radícula Syriaca, quae *φῦνος* dicebatur, quo genas colorabant mulieres. Alexis ap. Athen. XIII. *Λευκίχρωσ κλαν τίς ἐστὶ; παιδέρωτ ἐντοίβεται.* Genus amethysti *παιδέρωτα* etiam vocitarunt, quam alii *anterota*, alii *Veneris* gemmam dicebant. Locum afferam, ut corrigam, de generibus amethystorum. „Quintum ad viciniam crystalli descendit, albicante purpurae defectu: hoc amethysti, in quibus ex carbunculo in purpuram refulgeret leniter roseus nitor, ob gratiam speciei et coloris, dicti *ἀντίρωτες*, vel *παιδέρωτες*, vel *ἀφροδίτης λίθος.*“ In Indice MS. Pliniano verba ita restituenda: „*Amethystus, ejus genera quinque, sacerdon, sapenus, pharanitis, aphrodites sphragis, sive anteros, sive paederos.*“ De opalo scribit Plinius: „*Hanc gemmam propter eximiam gratiam plerique appellavere paederota. Sunt et qui privatum genus ejus faciunt, sangononque ab Indis vocari dicunt. Traduntur nasci et in Aegypto et in Arabia, et vilissimi in Ponto.*“ Ergo opalus in India nascitur, quem plerique ob gratiae venustatem *paederota* vocarunt. Quidam *paederota* privatum genus fecerunt, quem Indi *sagenon* vel *agenon* appellabant. Atque is *paederos* non solum in India, sed etiam Aegypto, Arabia et Ponto nascitur. De hoc *paederote* intelligit hic Solinus, cum di-

ba Salmasius p. 378. produxit, et addit: — „Hoc est alterum Plinii genus, (XXII. 22.) quod laeve esse dicit, h. e. sine spinis et aculeis, quod et *melamphyllum*, et *paederota* vocatum scribit: haec est urbana et topiaria *acanthus*, quae nascitur in hortis crepidines marginum pulvinorumque toros vestiens (ut ait Plinius). Hanc minime, ut apparet, novere herbarii illi, qui spinosam nobis tradunt brancam ursinam, quum *acanthus* illa veterum prorsus spinis careat.“

cit, paederotem et Arabicam ex Arabia sumi. Praeter opalum, quem paederota multi cognominant, est et suum genus, hujus nominis spectatione et merito dignum (ut Plinius refert). In paederote hi colores congruebant, crystalli perspicuitas, aëris viriditas caerulea, purpurae nitor, vini crocique fulgor. In opalo, quem et paederotem quadam decoris praerogativa plerique nuncupaverunt, carbunculi tenuior ignis, amethysti fulgens purpura, smaragdi virens mare, sulphuris ardens flamma, aut etiam ignis oleo accensi. Haec candidarum gemmarum dux et signifera, et post smaragdos primae dignitatis olim. At paederos altera, quae sui generis erat, ut non indigna hujus nominis spectatione, ita longe opalo inferior pretio, et auctoritate. Opalus in India tantum, paederos in Aegypto et Arabia, aliisque locis reperiebatur." Salsmasius in Solin. p. 598.

Lexicographi et grammatici errant et in re critica, cum de forma vocum *ἀντέρας*, *παιδέρας*, Lat. anteros, paederos (*κολοσσερας*, *colosseros* non habent), agunt, et in re philologica, cum de sensu earum vocum loquuntur. Accuratissimus est Salsmasius et in re critica, et philologica. H. Steph. Thes. Gr. L. III. p. 12. *παιδέρας* interpretatur „i. q. *παιδεραστής*, de paedicone, ut *παιδέρας* Ζεύς, quod Pollux (III. 7.) *πεναιχθαι* dicit ap. Teleclidem;“ male Hederici Lexicon, „Per jocum comice, quasi *παιδεραστής*, propter Ganymedem.“ Sed *Παιδέρας* Ζεύς fortasse est *παῖς ἔρας*, puer amori similis, aequè venustus et amabilis ut est amor, in qua voce allusio sit ad Jovis amores, quibus factus est quasi puer Amori similis. G. J. Vossius Etym. L. L.: „*Παιδέρας*, a *παῖς*, puer, et *ἔρας*, amor: proprie igitur *παῖς ἔρας*, puer Amor, vel Cupidinum aliquis: nihil venustius imaginunculis Amoris seu Cupidinis. Ab earum decore *κατὰ μεταφορὰν* vox tributa est mul-

tis, quae gratia multum valerent. Ἀντὶ εὐαρίστην vim habet, quam in ἀντίθεος, h. e. ἰσόθεος. Veneris gemma dicebatur ἀντίθεος, quia gratia et venustate certare possit cum amore.“ H. Stephanus non explicat, quare παιδέρος a quibusdam dicatur ἢ ἀκανθα (s. ὁ ἀκανθος), nec quare paederos dicatur genus unguenti, nec quare sic dicatur genus herbae Sicyone in uno tantum Veneris septo nascens; et omnino silet de opalo paederote, et de amethysto paederote. „Quercus faginea, σμίλαξ Ἀρκάδων, Theophr. H. Pl. III. 16.: haec forte est παιδέρος; Pausaniae II. 10: humilis, Sicyoni peculiaris, foliis subtus canis, minoribus quam Qu. Esculi: cf. Desfontaines in *Annal. Phys. Gall.* 38, 375, s.“ Sprengelii *Hist. Rei Herbariae* p. 104. Dioscoridis Appendix III. 17. περὶ ἀκάνθης: Οἱ δὲ, μέλαμφυλλον, οἱ δὲ, παιδέρωτα. Cf. Apul. de Herb. c. 104. Glossae Labbeanae habent: Παιδέρος· ἄνθος, flos, alium. „Cod. Germ. Flos albus; Reg. Flos alvum.“ Du-Cangius Castigatt. in utrumque Glossarium. Quid sibi velint ista verba, nescimus. M. Martinius id Cadmo Graeco-Phoenice pag. 102. conjicit, „ἀκανθος, flos alius,“ et addit, „Est acanthus sativus, quasi παιδων ἔρω.“ Pro unguenti genere παιδέρος usurpatur ab Aetiano V. H. IX. 9. de Demetrio, ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ καλῶ εἶναι εὐθερίζοντι τὴν τρίχα, καὶ ξανθίζομένῳ, καὶ ὑπαλειφομένῳ τὸ πρόσωπον παιδέρωτε, καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ ἐχρῆτο αἰλείμμασι, προσφιλοτιμούμενος τῇ θαυμάϊα, ubi Perizonius, „Pigmentum videtur fuisse e pulvere gemmae paederotis confectum, quo facies nimis alba et pallida reddebatur purpurea aut rosea.“ De eodem Demetrio Athen. XII. p. 542. παιδέρωτε τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμενος, καὶ τοῖς ἄλλοις αἰλείμμασιν ἐχρῆτων ἑαυτὸν. *) Παιδερωτίνος et ὀξυπαιδερωτίνος de ve-

*) Παιδέρος pro acanthi (vel saltem herbae) nomine occurrit in loco Demi Selli ap. Athen. XIV. p. 622. : Οἱ δὲ φαλλοφόροι προσωπίον μὲν οὐ λαμβάνουσι, προπόλιον δὲ ἐξ ἐρπύλλων

stibus usurpantur: hae voces sunt H. Steph. Thes. et lexicographis commendandae. Flav. Vopisc. in Aurel. c. 46. „Idem concessit, ut blatteas matronae tunicas haberent, et ceteras vestes, quum antea coloreas habuissent, et ut multum oxypaederotinas:“ „quasi multum fuerit, paederotinas eis fuisse concessas,“ ut bene intelligit Salmasius, qui addit: — „Paederotinus in vestibus color, non a paederote herba, sive caerefolio, sive acantho, sed a paederote gemma; nec enim herbae illae vim habent tingendi, aut ullum folio vel flore colorem praeferunt, cujus nomen aut similitudo in vestes transire meruerit. Acanthina quidem vestimenta ab acanthio herba fuisse nota veteribus, sed non a colore acanthii sic nominata: texebantur enim ex lanugine, qua folia acanthii sunt obducta, de qua Plinius L. XXIII. 12.: de his acanthinis vestibus locus Varronis ap. Servium sic est corrigendus: *Cum dempti sunt aculei, ex his implicitis mulieres multiplicem conficere vestem; hinc vestimenta acanthina appellata.* At Servius vestes in similitudinem acanthii ornatas et confectas accipit, et sic intelligit versum poetae (Aen. I. 649.), *Et circumtextum croceo velamen acantho;* quam bene, nos infra docebimus. *) Paederotinae igitur vestes, a

περιτιθέμενοι, και παιδέρωτας ἐπάνω τούτων ἐπιτίθενται, στέφανόν τε δασύν ἴων και κίττου. „Quid sit προβόλιον, nemo novit: perspecte Corayus: „An προβόλιον?“ nempe diminutivum nominis προβολή, quod significat *quicquid praetenditur, quo nos tegimus, praecingimus, aut munimus.*“ Schweighauserus. Lex. Rhetor. ap. Bekkeri Anecd. Gr. p. 290.: Προβόλιον· εἶδος δάφματος, ἃ χράνται οἱ κρηνοὶ ἀνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαι τοὺς ἔχοντας αὐτό. cf. H. Steph. Thes. T. I. p. 699. f. Hesych.: Προβόλιον· σιβύνη, ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς. Glossae Labbeanae: „Προβόλιον· lorica. O.“

*) Locus, ad quem refert Salmasius, occurrit p. 405. „Pollux:

paederote gemma, quam alio nomine opallium dixere: Hesych. παιδέρωσ· ἢ σφραγίς. Sic amethystinus color, ab amethysta gemma. Quemadmodum autem in purpura varii sunt colorum gradus, et luminis, ut verius dicam, differentiae, quae prout pressior saturiorque est, vel dilutior, ita nomina invenit, unde blatta et oxyblatta: sic in paederote gemma varii elucet colores. Est in his, inquit Plinius, carbunculi tenuior ignis; est amethysti fulgens purpura; est smaragdī vi-

Αἱ μὲν ἐν τοῖς χιτῶσι πορφυραὶ ῥάβδοι πορφυραὶ καλοῦνται: intellige virgas illas, quae in circuitum vestis eunt, ad oram infimam currentes, quas et ἀκάνθους appellarunt. Hesych. Ἄκανθος· περίγραμμα ὑφασμένον, καὶ ζωὸν, καὶ φωτὸν, καὶ πτηνόν. Hinc intelligitur illud Virgillii, *Et circumtextum croceo velamen acantho*. Acanthus enim ibi est purpura, quae circumit extremam vestis oram. Iterum Salmasius in Solin. p. 212. E. de eodem Virgillii versu. „Tunica est per extremitatem orae infimae limbum habens croceum, ad instar acanthi, flexibilis virgulti. Immo ἄκανθον Graeci etiam vocavere hujusmodi limbos vestium. Aliud acanthus, aliud ἀκάνθιον, a quo vestes acanthinae.“ De hoc sensu vocis ἀκανθος silet Schneid. H. Steph. in Thes. Indice nihil habet praeter Helychii locum. Bene scribit Forcellinus: „Neque vero e Varronis loco colligas, ap. Virg., ubi ait, *Circumtextum croceo velamen acantho*, intelligi debere vestem acanthii lanugine confectam; nam *acantho* dixit Virg., non *acanthio*; Servius autem, qui ad h. l. ea Varronis verba attulit, rem nihil eo pertinentem attulit.“ Isidorus Origg. XVII. 9. (ut Servius) scribit: „Acanthus, herba Aegyptia, semper frondens, spinis plena, flexili virgulto; in cujus imitatione arte vestis ornatur, quae *achantina* (acanthina) et *achantis* (acanthis) dicta.“ Sed rectius scribit Salmasius l. l., cujus verba praeterierunt Heynium et caeteros Virgillii interpretes, qui una mente per verba, *Circumtextum croceo velamen acantho*, intelligunt „vestem in similitudinem acanthi ornatam et confectam,“ non tunicam, per extremitatem orae infimae limbum (ἀκάνθον) habens croceum, ad instar acanthi, flexibilis virgulti.

rens mare, et cuncta pariter incredibili mixtura lucen-
 tia. Cum igitur ex paederotibus alii fuscioris coloris
 sint, alii dilutioris: meliorem illum esse colorem con-
 stat, secundum eundem Plinium, cuius color vini co-
 lore fuscatur, quam qui diluitur aqua. Atque hic erat,
 ad quem tingentium officinae dirigebant vota, cui et
oxypaederotinum videntur nomen fecisse. Non ma-
 gnum sane discrimen apparet fuisse inter amethysti-
 num, et oxypaederotinum. Quare non mirum est eum
 colorem, ut pretiosorem, et purpurae propiorem ra-
 rius fuisse matronis usurpatum. Nero, ut ex Suetonio
 didicimus, non solum Tyrii, sed etiam amethystini
 coloris usum privatis interdixerat. Ovidius tamen ame-
 thystinum inter pretii levioris colores enumerat, quem
 inter alios plures et viliores concedit mulieribus artis
 suae. Videntur ergo matronae in solatium ademptae
 purpurae vel conchyliatae vestis, aut, ut tum loque-
 bantur, blatteae, quae erat magni pretii, amethystinas
 et oxypaederotinas, quae proxime ad purpureas accede-
 rent, in usu habuisse. Idem tamen ad Solin. p. 808.
 F. a se ipso discedit: — „Ab illo unguento faci vel
 anchusae, roborandis mulierum generis idoneo, color pae-
 derotinus et oxypaederotinus in vestibus olim usitatus.
 A gemma paederote appellatum volui aliquando. Sed
 nunc malim a paederote colore vel purpurisso, quod
 generis indebant mulieres priscae.“

Quod ad nomen *ἀντίωσ* spectat, de eo H. Steph.
 Thes. I. 1226. contentus est dicere, „*Ἀντίωσ*, cupido,
 sive illi cupidini contrarius, de quo Cic.; item Deus ul-
 tor eorum, qui amantes spernunt, ex Pausan.“ Nihil
 habet de anterote, i. e. pulcherrimo amethysti genere,
 Veneris gemma. B. Faber in Thes. vocem non inseruit.
 „Anteros,“ ut ait Gesnerus, „Veneris et Martis filius,
 Cic. de N. D. III. 23.: potes autem et mutuuum amorem
 interpretari, et repugnantem amori, et similem vel vi-

carium adeo amorem,“ Thes. L. L. „Anteros,“ ut scribit Forcellinus, „Cupido tertius, ex Martē et Venere tertia natus ap. Cic. de N. D. III. 23. Dicitur est, quasi Cupido Cupidini contrarius, ab *ἀντι*, contra, et *ἔρω*, amor, cupido. Posset etiam exponi amori par, aut aeque venustus ac amor, quia praepositio *ἀντι* etiam instar significat. Alii interpretantur amorem, quo quis amantem se redamat: alii, ut est ap. Pausan. in Attic., ultorem eorum, qui amanti mutuo amore non respondent.“ „Diversum Amori Deum veteres Anterota nuncuparunt, ut est ap. M. Tullium de N. D. Ante Academiae ingressum Amoris excitatam fuisse aram a Charmo Atheniensium primo, Epigrammate adstipulante, Pausanias scribit. In civitate vero Anterotos viscebatur ara, quam *μετοίκων* dixerunt *ἀνάθημα*, i. e. inquilinis dicatam: quoniam Atheniensis Meles Timagoram peregrinum hominem amore ardentem aspernatus, ut se a petra in praecipit daret, imperavit. Quod quum is, ut qui in omnibus adolescenti obsequium vellet, animae etiam prodigus implesset largiter: tanta subiit Meletem poenitentia, ut ex eadem ad imum se mitteret: Unde factum, ut Anteros Timagorae *ἀλάστορα*, i. e. ultor, crederetur *τοῖς μετοίκαις νομίζεν*. In Eleorum gymnasio, ea parte, quae dicebatur *Μαλθα*, stabant Amoris et Anterotos Icones, sed *ἔρω* palmaceum tenebat ramum, quem auferre niteretur anteros. Athenienses namque et Elei Anterota agnoscunt, ut numen.“ Coel. Rhodig. Lecti. antiq. XVI. 25. Pollux III. 7.: *ἔρω*, *ἕμερος*, *πόθος*, *ἐπιθυμία*, *ἰνχῆ*, *ἀντίρω*, *ἀπ’ οὗ ἀντίρω*, *ἀπτερωστής*; *παρα δὲ Εὐπόλιδι καὶ ἀπτερωμένος*. Phavor. Lex. *ἀντίρω*: *ἀπτερωμένος*. Sensus, vocis in Suida a contextu apparet: *Ἀντίρω* ὁ καὶ *Ἀπολλώνιος*, *Ἀλεξανδρεὺς*, *γραμματικὸς*, *παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίῳ τοῦ κατὰ Γαίον βασιλευσάντος* (ἐφ’ οὗπερ καὶ *Ἡρακλίδης ὁ Παγκτὸς γέγονεν*), *ἀπτερωστής* δὲ ἦν *Ἀπώριος τοῦ Μόχθου* φέρονται αὐτοῦ βιβλία περὶ *γραμματικῆς* δύο. Καὶ ταῦτο

ὅτι τὸ ὑμνῶμενον ὄνομα ἀντίρωσ ἐν τοῖσδε τοῖς γενναίοις ἐσώθητο. Χαρίτων γὰρ καὶ Μελάμπρος εἰς ἔρωτα ἀλλήλων συνεπέσειη· καὶ ὁ μὲν Χαρίτων ἐρωτικῆς ἦν· Μελάμπρος δὲ τὴν ψυχὴν ὁ ἐρώμενος ἐς τὸν φίλον τὸν ἐνθεον ἀναπληθεῖς, ἰσότημον τὸ τοῦ πόθοι κέντρον ἐνεδεικνυτο. „De Anterote tradidit Pausan. L 50. p. 75. et Suid. in Ἀντίρωσ, cūjus articuli pars posterior ducta videtur ex Heraclide Pontico περὶ Ἐρωτικῶν, unde historiam de Charitōne et Melanippo derivavit Athen. XIII. p. 602., et Aelian. V. H. H. 4. Elide in Gymnasio Ἐρωτος et Ἀντίρωτος arae conspiciebāntur, teste Pausan. VI. 25. pag. 511. In Gemma ap. Lippert. nr. 833. Amor tristis humi sedet, Anterote an fugiente. Cf. Manso über verschiedene Gegenst. der Mythol. p. 577 seq. Diverso autem modo veteres de Anterote tradiderunt. Alii *mutuam* Amorem intelligunt, alii *contrariam*, qui Amorem resolvat. Vide Serv. ad Virg. Aen. IV. 520., et quae docte de eo monuit Huschkus in Anal. Cr. pag. 47. Cum Servio facit Epigramma nostrum, scriptum in Amorem, ab alio Amore vulneratum.“ Jacobsius ad Anthol. Gr. T. XII. p. 25. Cf. Eunapius p. 26. ed. P. Steph. 1610., ubi Boissonadius, ut ipse mihi significavit, haec duntaxat adnotavit p. 187.: „Vide quae de his numinibus adnotavit Jacobsius (l. c.). Themistiūs Or. 24. p. 504. & jucundam narrat de Erotis et Anterotis origine fabellam.“

Bene G. J. Vossius, supra laudatus, τῷ ἀντὶ in Ἀντίρωσ eam tribuit vim, quae in ἄντιθεος, h. e. ἰσόθεος, valet. „Ἀντιθεος Grammatici vett.“ ut ait J. F. F. ad Welleri Grammat. Gr. Spec. III. Part. post. p. 103., interpretantur fere nomine ἰσόθεος, ut Schol. Pindari Olymp. III. 62. et Homerus ipse pro eo usus est nomine θεός: vid. Odyss. α. 21. coll. v. 196. Sic nomen ἀντιθεοῦ, quod est Amazonum appositum, Il. γ. 189. & 186. Aristarchus explicavit vocabule ἰσάνθεοι: v. Hesych. v.

ἀντιάνειρος, quod interpretamentum Schol. min. ita repetiit, ut etiam aliud adjecerit: verba ejus sunt haec: *αἱ ἴσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἢ αἱ ἐναντιούμεναι ἀνδράσιν· ἔξ οὗ πολεμικαί.* Et *ἀντίστροφος* pro *ἰσόστροφος* legitur ap. Plat. Gorg. XIX. pag. 78., ita ut etiam cum dat. construatur: v. Fabricius ad S. Empiric. c. Mathem. 7. 6. p. 571. et Findéisen. Ind. Graecit. Gorg. h. v.: ut *ἀντίπαλον*, Suida auctore, non tantum τὸ ἐναντίον significavit, sed etiam τὸ ἰσόπαλον, et *ἰσόστροφον*. v. Spanh. ad Juliani Caess. p. 101. Heus. Proprie enim *ἀντίπαλος* est adversarius in lucta, colluctator deinde: omnino adversarius, hostis: tit ap. Xen. K. II. VI. 1. 10. v. Jungermannus ad Poll. I. 150. et Dorvill. ad Charit. p. 611. s. Amstel. Sic *ἀντάξιος*, par pretio, Herod. II. 148. Hesych. *Ἀντάξιον· ἴσον κατὰ τὴν ἀξίαν· ἀντίπροικα*, perquam vili, et tantum non nullo pretio, Xen. Ages. I. 18. *ἀντ' οὐδενός*, v. Pollux VII. 10. Hesych. *ἀντίπροικα· ἰσόπροικα*. Aristoph. Eq. 815. *ἀντιπεριζεῖν*, aequiparare: v. Eustath. ad Il. α. pag. 156. 10.: et *ἀντίδουλος* ap. Aesch. Choeph. 133. est, auctore Schol., *ἰσόδουλος*.“

Ibid. Fischerus: „*Ἀντίπαις*, Aesch. Eum. 58. Polyb. XV. 31. p. 424. t. 2. Excc. Virtut. 27. p. 99. t. 3. Plut. V. Dion. p. 221. t. 6. est pueraster, ut vocatur in Gloss. vett., h. e. puer pubes, qui puero impuberi opponitur.“ Eadem Glossae habent: „*Ἀντίπαις* juvenis.“ H. Steph. t. III. p. 13. C. scribit: „Quid valeat praepositio *ἀντι* in hoc nomine, grammatici non declarant.“ In v. *Ἀντίπαις* praepos. *ἀντι* eandem habet vim, quam in v. *ἀντίθεος*, quam Grammatici veteres semper interpretantur, ut vidimus, nomine *ἰσόθεος*. *Ἀντίπαις*, secundum etymologiam vocis, est i. q. *παιδί ἴσος*, adeoque stricte denotare videtur *eum, qui tantum non puer est*. Sed in sensu valde diverso ap. Graecos scriptores occurrit pro eo, *qui tantum pueritiam egressus est*. *Ἀντίπαις* i. e. *παῖς, qui pubertati jam proximus est*,

οὐπω πρόσηθος, *cujus genas prima lanugo nondum vestivit*: per facilem transitum pervenimus ad illum sensum, quem haec vox, teste Hesychio infra laudando, apud Atticos scriptores fert, a quibus pro *puero πρόσηθω*, sive *cujus genas prima lanugo jam vestivit*, ponitur. Postremo *καταχρηστικῶς* pro *juvene* usurpatur. Glossae Labbeanae: „*Ἀντίπαις*· pueraster, juvenis.“ Ad hos hujus vocis dissimiles sensus lexicographi et critici parum attendisse videntur, nec ullum scriptorem novimus, qui de hac re accurate monuit. Si igitur in voce explicanda nimii fuerimus, facile lector nobis veniam dabit. Hanc nostram opinionem de duplici hujus vocabuli sensu plane confirmant Grammaticorum veterum loca, quibus *ἀντίπαις* est nunc οὐπω πρόσηθος, ὁ ἐκβεβηκώς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, nunc πρόσηθος, ἀνδρόπαις, βούπαις, κάλληξ. Suidas et Phavorinus hunc duplicem sensum admittunt his verbis: *Ἀντίπαις*· ὁ ἐγγὺς ὦν τοῦ ἴουλος γενέσθαι, ὁ τὸν παῖγωνα ἐκφύων· ὁ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν πρόσηθον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν. In primario et proprio sensu a J. Polluce II. c. 2. usurpatur; *Παιδίον*, *παιδάριον*, *παιδίσκος*, *παῖς*, *κοῦρος*, *ἠέθεος*, οὐπω πρόσηθος, *ἀντίπαις*, *ὡς οἱ νέοι κωμικοὶ, καὶ παλλάκια εἶρηκε Πλάτων ὁ κωμικός*. (Fortasse J. Pollux novis Comicis vocem tribuit, quia veteres et *αἰτικώτατοι* Comici eam pro *puero πρόσηθω* usurparant.) In hoc primario sensu et Ulpianus Enarr. in Demosth. p. 191. A. (ap. Albertium ad Hesych. v.) vocem usurpat: ὁ ἄπαις· ὁ νέος ἔτι καὶ παῖς, ubi Hieron. Wolf. p. 258. B. (p. 631. Reisk.) recte conjicit, ὁ ἀντίπαις. In secundario sensu Hesych. scribit: *Παιδνός*· νεογνός, παῖς νέος, ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς τοῦ παιδὸς ἡλικίας, ὁ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καλούμενος ἀντίπαις: ut et Ammonius v. *Γέρον*: *Βρέφος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ γεννηθὲν εὐθέως· Παιδίον δὲ, τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθηνῶ· Παιδάριον δὲ, τὸ ἤδη περιπατοῦν, καὶ τῆς λέξεως ἀντερχόμενον· Παιδίσκος δ' ὁ ἐν τῇ ἐχομένῃ ἡλικίᾳ· Παῖς δ' ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων*

δυναμὸς εἶναι· τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν; οἱ μὲν Πάλληκα, οἱ δὲ Βούπαδα, οἱ δ' Ἀντίπαδα, οἱ δὲ Μελοφίησον καλοῦσιν· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα Ἐφῆβος. Eadem tradit ex Aristophane Grammatico Eustathius ad Π. Ν. p. 944. 18., notante Valcken. ad Ammon. p. 51. Ex his Ammonii et Eustathii locis apparet, ap. Suidam, cum dicit, ὁ Ἀριστοφάνης (ἀντίπαδα) τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαδα εἶπεν, per Aristophanem intelligendum esse Aristoph. grammaticum. De hoc secundario vocis sensu scribit Grammaticus S. Germ. ap. Bekk. Anecd. Gr. p. 407. Ἀντίπαις· ὁ πρόσηβος, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν. Ad duplicem vocis sensum referenda sunt, quae in Glossis Labbeanis legimus: Ἀντίπαις pueraster, juvenis. Pueraster i. e. αἰπῶ πρόσηβος: juvenis i. e. πρόσηβος, βούπαις, ἀνδρόπαις. Jam vero quaedam hujus vocabuli e Scriptoribus Graecis exempla afferemus. In sensu pueri προσήβου vox occurrit ap. Athen. XV. p. 679. A., ubi Sophocles Συμβαλνοῖς, Κἀντίπαδα καὶ γένει μέγαν. *) In hoc eodem sensu, sc. pro eo, qui pubertati jam proximus est, occurrit ap.

*) Sophoclis versus sunt: Οὔτοι γένειον ἄδε χρὴ διηλιφῆς Φοροῦντα, κἀντίπαιδα, καὶ γένει μέγαν, Γαστρός καλεῖσθαι παῖδα; τοῦ πατρὸς παρόν. Vertit Grotius: „Os te perunctum ferre nequaquam decet; Praesertim ephebum; genere tanto, filium Ventris vocari turpe, cum liceat patris.“ Optime vertisset, si non ephebum scripsisset; ἀντίπαιδα est ap. scriptores Atticos prosebum, non ephebum. Voces διηλιφῆς et ἀνπηλίφως (Schneid. habet ἀνπηλιφῆς) in Thes. G. L. non reperiuntur. Phrynichus Σοφ. προπαρ. p. 22. Bekk.: Ἀνπηλίφως ναῦς· ἢ μὴ ὀπαλημιμένη, αἱ δὲ νῆες ὑπαλειφονταί, ἐπιπιδὼν μέλλουσι καθέλεισθαι [τοῦ νεοκλεισθαι].

Notanda est Hesychii glossa: Ἀντικύων· ἀλώπηξ. Silent Hesychii interpretes. Praepos. ἀντι in ν. ἀντικύων eandem vim habere videtur, quam habet in ν. ἀντίπαις, et similitudinis notionem involvit, ut ἀντικύων, pro ἀλώπηξ, sit vulpes, quae canem sagacitate aliisque mentis dotibus refert.

Anton. Lib. Metam. Fab. XIII. p. 92. ed. Verheyk.: Τῆς δὲ πράξεως οὐπω διαβροηθείσης ἀδελφός ὁ τῆς Ἀσπαλίδος Ἀστυγίτης ἄμοσεν, ὅτι πρότερον τίσσαι τὸν τύραννον, ἢ τὸ σῶμα καθαιρήσει τὸ τῆς ἀδελφῆς· ἐνθὺς δὲ τάχιστα τὴν στολὴν τῆς Ἀσπαλίδος, καὶ κούφας παρὰ τὴν εὐώνυμον πλευρὰν τὸ ξίφος, ἔλαθε πρὸς τὴν ὄψιν ἀντίπαις ὦν. Si puer Astygites ad ἤβης μέτρον venisset, non latuisset. In eodem sensu sine dubio occurrit ap. Lucianum Amor. t. II. p. 398.: Σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας εἰς τοὺς ἐφήβους κριθεὶς, ubi minus recte de voce ipsa et praepos. ἀντί scribit J. F. Reitz.: „Ex ipsis, de quibus Lucianus hic loquitur, amoribus patet, non adeo pueritiam ipsam, sive primam intelligendam, sed initium adolescentiae, quod et ipsa praepos. ἀντί ostendit, quae permutationem quandam aetatis indicat.“ Melius et accuratius scripsit J. Jensus Lectt. Lucian. p. 89. „Quis proprie ἀντίπαις sit, non satis accurate ostendunt lexicographi, vel potius errant, dum ἀντίπαιδα exponunt (veluti Budaeus) *puberem*. Sed ἀντίπαις, quemadmodum ex isto Luciani loco patet, intelligendus est *etiamnum puer*. Ita nempe loquitur ibi Theomnestus aliquis: Σχεδὸν γὰρ ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας εἰς τοὺς ἐφήβους κριθεὶς, ἄλλαις ἐπ' ἄλλων ἐπιθυμίαις βουκιολοῦμαι: ubi liquido apparet, τὴν ἀντίπαιδα ἡλικίαν non esse, ut vertit Benedictus, *adolescenciam*, sed *aetatem plane puerilem*, quandoquidem Theomnestus ille ait, se, posteaquam excessisset ἐκ τῆς ἀντίπαιδος ἡλικίας, numeratum fuisse in ephebis, h. e. tum demum attigisse adolescentiam.“ In eodem sensu iterum eandem vocem usurpat idem Lucianus in Somnio, t. I. pag. 21.: Ταῦτα μέμνημαι ἰδῶν, ἀντίπαις, εἶς ὦν, ubi Hemsterh. vertit, *pueritiam tantum quod egressus*. Ergo Lucianus ἀντίπαιδα, s. πρόσσηβον, distinguit ab epheboi. In principio Somnii, pro voce ἀντίπαις, habemus: Ἄρτε μὲν ἐπεπαύμην εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν, ἤδη τὴν ἡλικίαν πρόσσηβος ὦν. Plane ἀντίπαις, et ἤδη τὴν ἡλικίαν

πρόσητος a Luciano de una eademque aetate usurpantur. Sed *πρόσητος* ap. Lucianum non est i. q. *ἔφητος*, quia Lucianus *ἀντίπαιδα* s. *πρόσητον* distinguit ab *ephebo*. Egregie falluntur, qui, ut J. F. Fischerus supra laudatus, et Albertius ad Hesych. v., *ἀντίπαιδα* de *pubere* tantum aetate intelligunt: sed et ii falluntur, qui, ut J. Jensius supra citatus, vocem de *impubere* tantum aetate usurpari putant. *Ἀντίπαις* est i. q. ὁ οὐπω *πρόσητος*: est quoque ap. Atticos scriptores veteres ὁ *πρόσητος*, sed nunquam est ὁ *ἔφητος*. Accurate J. Pollux l. c. οὐπω *πρόσητος*, *ἀντίπαις*, ὡς οἱ νέοι κωμικοὶ: *μετράκιον* ap. eundem non est *πρόσητος*, sed *ἔφητος*: *Μειράκιον*, inquit, *ἔφητος*, ἔστι ἐξ *ἐφήτων*. Errat ergo H. Steph. scribens Thes. t. I. p. 1446.: „*Πρόσητος*, adolescens, puber, qui pubertatem jam attigit.“ Plene et accurate dixit T. H. ad Luciani Somnium t. I. pag. 1. „Vocem, quia rarius occurrat, nudam nullaque auctoritate fultam destitunt Lexicographi: habent Xenophon K. II. 1. 4. 4. (ὥρα τοῦ *πρόσητου* γενέσθαι), Clearchus ap. Athen. XII. p. 548. B. *γυμνὴ παιδοκλή* *πρόσητος*: Dionys. Hal. A. R. II. p. 125, 41. *πρόσητος* *κοῦρος*, et *παῖδες* *πρόσητοι* τε καὶ τοῦ πομπεύειν ἔχοντες *ἡλικίαν*, VII. pag. 457, 47., quos *impuberes* in pompis solennibus Latini dicunt: Aelian. V. H. III. 32. *παῖς* ὡν οὐπω *πρόσητος*: Liban. t. II. p. 156. D. 263. de Juliano; ἤδη δὲ *πρόσητος* ἦν. Glossae: *Πρόσητος* *proximus pubertati*: formula loquendi ex Romano jure sumta, quales ibi multae: l. III. D. de Reg. Jur. et §. 18. Inst. de Obl. quae ex del. retinuit ergo Latinas voces Theophilus: hinc integrandae, quod et eruditiss. Schultingium fecisse video, Glossae Verb. Jur. *Πρόξυμς* *πούβερατι* ὁ ἔγγυς *ἐφηβότητος*: sic enim III vocabulo veteribus ignoto τὴν τοῦ *ἐφήτου* *ἡλικίαν*, vel τὴν *ἐφηβείαν* vocant: vicinum pubertati Servius etiam dixit ad Virg. Ecl. VIII. 39. quae ex antiquo Jurisconsulto videntur descripta.“ Glossae Labbeanae: *Ἐφηβότης* *pubertas*.

In Plutarcho vox ἀντίπαις latiore sensu sumitur: De Mulierum Virt. p. 261. (Ἀριστοδόμος) ἐπεκλήθη ὑπὸ τῶν βαρβάρων μαλακός, ὅπερ ἐστὶν ἀντίπαις, ὅτι μειράμιον ὦν πρωτάπαις μετὰ τῶν ἡλίμων ἐτι κομώντων, οὗς κορωνιστὰς, ὡς δοκεῖ, ἀπὸ τῆς κόμης ὠνόμαζον, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμοις ἐπιφανῆς ἦν καὶ λαμπρός. H. l. pro adolescente, *juvene*, *ephebo* usurpari videtur, sed nunquam sic occurrit apud optimos scriptores et Atticos.

Fallitur Valck. ad Ammon. p. 55. scribens: „Ap. Suidam Aristophanes τὸν πρῶσηθεν vocasse traditur ἀνδρόπαιδα: crediderim potius vim vocis ἀνδρόπαις a Suida minus perceptam, cujus nominis honore eos dignabantur, qui ante annos animum virilem gerebant. Ea de re notat E. Spanh. ad Callim. H. in C. 35. p. 688., quibus adde Schol. Pind. ad Pyth. Od. II. 121.“ Non modo ap. Suidam, sed, ut vidimus in locis supra laudatis, ap. Phavorinum et Grammaticum S. Germ. vox ἀντίπαις per ὁ ἀνδρόπαις exponitur. Fallitur quoque Valcken., cum dicit nominis ἀνδρόπαις honore eos tantum dignari, qui ante annos animum virilem gerebant. *Ἀνδρόπαις* est proprie ὁ ἤδη ἀνδρούμενος παῖς, ut Suidas explicat, deinde metaphoricè de pueris ante annos animum virilem gerentibus. E Graeco verbo expressisse illud suum Heinsio videtur Virgilius Aen. IX. 311. *Ante annos animumque gerens curamque virilem.* Hesych.: *Ἀνδρόπαις* ἀνδρούμενος ἤδη παῖς, ἢ ἀνδρὸς φράσησιν ἔχοντες, Σοφοκλῆς Τρωϊλῶ. H. Steph. Thes. T. I. p. 434. A. scribit: „*Ἀνδρόπαις*, ad virilem aetatem tendens, vel; puer virilem prudentiam prae se ferens: Hes. utramque ponit expositionem, Suidas priorem duntaxat: ego posteriorem malo: nisi ἀνδρούμενος accipiatur, potius pro eo, qui virilitatem quandam prae se ferat: affertur autem ex Sophocle.“ Sophoclis versum nobis servavit Schol.

Pind. Pyth. II. 121. Τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότης ἀπώλεσα, ubi sine dubio legendum est δεσπότην, et sic scribit doctiss. Blomf. ad Aeschyli Pers. 529. Quo sensu Sophocles τὸν ἀνδρόπαιδα δεσπότην dixerit in Troili Fragm., nobis incertum est. Sed ap. Aeschylum Pers. 529. vox usurpatur non de eo, qui ante annos animum virilem gerit, sed, proprio sensu ap. Atticos scriptores, de προσήβῳ, pubertati proximo, ut e sequentibus patet: Βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνήρ. Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων, Ὄρας φουούσης, ταρφῆς ἀντέλλουσα θοῖξ. Ab Aeschylo Parthenopaeus vocatur ἀνδρόπαις ἀνήρ, cujus genas prima lanugo jam vestiret, i. e. πρόσηβος, μονονούκ' ἴφηβος. Lex. S. Germ. ap. Bekk. Anecd. Gr. p. 407.: Ἀντίπαις· ὁ πρόσηβος, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ ὑπὲρ τὴν τοῦ παιδὸς ἡλικίαν. Suidas: Ἀντίπαις· ὁ ἐγγυὲς ὢν τοῦ ἴουλος γενέσθαι, ὃ τὸν πώγωνα ἐκφύων, ὃ δὲ Ἀριστοφάνης τὸν πρόσηβον καὶ ἀνδρόπαιδα εἶπεν. Quid sibi velit Aeschylus per voces ἀνδρόπαις ἀνήρ, ipse in sequenti versu explicat, Στείχει δ' ἴουλος ἄρτι διὰ παρηίδων, Ὄρας φουούσης. Bene ait Blomfieldius: „Parthenopaeus tertiam e decem Solonis aetatibus agebat: Τῆς τρίτης δὲ γένεον ἀεξομένων ἐπὶ γυίων λαχνοῦται, χροῖης ἀνθος ἀμειβομένης, Solon ap. Clem. Alex. Strom. VI. p. 814. 22.“ Quem Attici ἀντίπαιδα, s. ἀνδρόπαιδα, i. e. πρόσηβον, cujus genas lanugo prima vestivit, vocant, Latini eundem sub nomine *barbati pueri* intelligunt; ut nunc monstrabimus. Glossae Labbeanae: ἴουλος· ὃ χροῦς τῶν γενείων, lanugo. Si igitur ἴουλος sit i. q. lanugo, ut revera est, aetate, quam Latini per *lanuginem primam* intelligant, definita, perveniemus ad id, quod Attici scriptores per ἀντίπαιδα sibi velint, sive ἀνδρόπαιδα, cujus aetatis, ut scribit Aeschylus, proprium est ἴουλον στείχειν διὰ παρηίδων, ὠρας φουούσης. Juvenalis locus est memorabilis XIII. 54.: „Credebant hoc grande nefas et morte piandum, Si juvenis vetulo non adsurrexerat, et si Barbato cuicumque puer, licet

ipse videret Plura domi fraga, et majores glandis acer-
 vos: Tam venerabile erat praecedere quatuor annis,
 Primaque par adeo sacrae lanugo senectas." Ubi Ru-
 pertius adfert Dodwell, in Annal. Quintil. p. 79. et
 136. „Prima adolescentiae barbatae lanugo ab anno
 censebatur aetatis XVIII. eoque, ut videtur, expleto.
 Hoc nos docet h. l. Juven., quum barbatum suum, quem
 puero obponit, quatuor duntaxat annis puero majorem
 adnoscit, et prima tantummodo lanugine vestitum. Ita
 prima lanugo in annum XVIII. expletum convenerit,
 quum etiam pueritia in anno XIV. similiter expleto ter-
 minata fuerit. Inde barbatuli juvenes (Cic. ad Att. I.
 14.) adpellabantur ad illum usque annum, ut videtur,
 quo barbam primam radebant, aetatis scilicet XXI. Hanc
 pubertati plenae aetatem constituunt Icti, (Dig. l. I.
 tit. 7. l. 40. 1. l. XXXIV. tit. 1.) usque a temporibus
 Hadriani." Conf. E. H. Barkeri Dissert. de Pueritia,
 Adolescentia, et Juventute in Classical Journal, III.
 p. 472—83. Ergo per ἀνδρόπαιδα intelligendus est puer
 barbatus, s. prima tantummodo lanugine vestitus,
 XVIII annos expletos natus.

„*Ἀνδρόπαις ἀνήρ*, virilis puer, seu qui e puero vir
 strenuus primum evaserit, a Lycophrone vero *νέανδρος*
 dicitur, quem ibi Isaacius ad illum Aeschyli locum
 vult respexisse: *Μετέφρασε δὲ τὰ Αἰσχύλειαν· ὅτι γὰρ ἀν-
 δρόπαιδά φησιν Αἰσχύλος, οὗτος νέανδρον, ὡς μεταφράζων,
 λέγει.*" Spanhem. ad Callim. H. in C. γ, 35. pag. 688.
 Lycophronis locus est v. 1345. *Ἀλκῆ νέανδρος, εὐπρο-
 πείστατος γένους.* *) Scholia Tzetzae ad Lycophr. v. 731.

*) Vocem *νέανδρος* omisit H. Steph. Omisit quoque voces
τριακάτιοι, δεκάδρομοι (quod omisit Schneiderus) et *ἀπά-
 γελος, ἀνδρόβουλος*. Ananionius l. c. *Ἐν δὲ Κροῆῃ τοὺς
 ἐφήβους Τριακατίους καλοῦσιν.* Hesych. *Δεκάδρομοι· οἱ*

ὄρνιθόπαιδος· ὄρνιθοφουῶς· τὸ δὲ ὄρνιθόπαις, καὶ καλλί-
 παις, καὶ ἀνδρόπαις, καὶ τὰ ὅμοια, διπλῶς νοοῦνται· ἡ δὲ
 ἔξνοια ἐξελέγχει τὴν ἀλήθειαν· ὄρνιθόπαις γὰρ λέγεται καὶ
 ἡ ὄρνιθος παῖς, καὶ ἡ ὄρνιθοφουῆς παῖς, ὡς νοεῖται νῦν·
 καλλίπαις δὲ, ἡ καλῆς μητρὸς παῖς, καὶ ἡ καλῆ παῖς·

δέκα ἐν τοῖς ἀνδράσι ἐσηκότες ὑπὸ Κρητῶν. Valck. l. c.
 conjicit, οἱ δέκα ἐτη ἕ. τ. ἀ. ἡσηκότες. Albertius paulo
 aliter intelligit δέκα δρόμους, quod post δέκα supplendum
 e regula sua, utpote latens in v. δεκάδρομοι, et legit οἱ
 δέκα ἐν ἀνδράσι ἐσηκότες. Sed Albertio non displicet Ku-
 steri sententia. „Locus obscurus et sine dubio mutilus,
 qui sic forte supplendus est, οἱ δέκα δρόμων ἐν τοῖς ἀν-
 δράσι μετσηκότες, i. e. qui decies ad cursus publicos vi-
 rorum admissi sunt. Ad correctionem hanc mihi viam
 quasi monstravit Ammonius, qui v. γέρων scribit, ephēbos
 ap. Cretenses dictos fuisse ἀποδρόμους, διὰ τὸ μηδέπω τῶν
 κοινῶν δρόμων μετέχειν, i. e. quod nondum ad cursus com-
 munes admitterentur. Unde colligo, in Creta olim insti-
 tutos fuisse cursus publicos, ad quos non nisi viri, iique
 non omnes, sed certo tantum numero, certisque vicibus,
 admitterentur. Hos ergo cursus qui decies peregissent,
 videntur postea illis abstinuisse, unde nomen δεκάδρομοι.“
 Quod ad ἀπάγελος attinet, habet Hesych. Ἀπάγελος· ὁ μη-
 δέπω συναγλαζόμενος παῖς, ὁ μέχρι ἐτῶν ἑπτακαίδεκα, Κρη-
 τες. Quod ad ἀνδρόβουλος attinet, occurrit ap. Aeschylum
 Agam. 11. ᾧδε γὰρ κρατεῖν Γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐπιζῶ
 κέαρ: ubi Schol. A. Ἀνδρόβουλον· τὸ μείζονα ἢ κατὰ γυ-
 ναϊκὰ βουλευόμενον, γυναικίον· ἢ κατὰ ἀνδρὸς βουλευόμε-
 νον. Phrynichus Σοφ. προπαρ. p. 19: Ἀνδρόβουλος γυνή·
 ἡ ἀνδρὸς βουλευόμενα βουλευομένη, ἀνδρὸς δὲ τοῦ κατ' ἐκαι-
 νον λεγομένου. Rectissime intelligit Schütz.: „Ut Choeph.
 624. γυναικοβούλους μήτιδας φρεῶν [verbum γυναικόβουλος
 in Theis. G. L. non apparet] nemo aliter explicaverit quam
 per muliebria consilia, sic h. l. ἀνδρόβουλον κέαρ est vi-
 rilis animus, viriliter sapiens s. ferociens.“ In eodem sen-
 su vox occurrit in loco Damascii ap. Photium pag. 560.
 (quem laudavit Stanleius), ὑψηλόφρονα καὶ ἀνδρόβουλον
 εἰς οἰκονομίαν.

ἀνδρόπαις, ὁ ἀνδρείου παῖς, καὶ ὁ ἀνδρεῖος παῖς, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως· ἐλέγχεθ' δὲ τὸ πῶς χρῆ νοεῖν ταῦτα ἢ ἔννοια. Ἀνδρόπαις, pro ἀνδρείου παῖς usurpatum, non-dum vidi: de hac significatione tacent lexicographi. Ὀρνιθόπαις ab H. Steph. Thes. G. L. II. p. 1455. f. affertur ἀμαρτύρως: „Ὀρνιθόπαις, avis pullus, ripio.“ De ν. καλλίπαις sic H. Steph. Thes. III. p. 14. b.: „Καλλίπαις, cui pulchri sunt liberi, Basil.“ Occurrit ap. Aeschylum Agam. 771., Οἴκων γὰρ εὐθουδικῶν Καλλίπαις πότμος αἰεὶ, quod Stanleius vertit: „At in aedibus iusta colentibus pulchra perpetuo liberorum sors est.“ Sed de altera significatione vocis καλλίπαις, a Tzetzza notata (καλλίπαις ἢ καλῆς μητρὸς παῖς), silet H. Steph., necdum vidi hujus significationis exemplum.

Eodem sensu, quo ἀντίπαις et ἀνδρόπαις usurpabantur pro *barbato puero*, s. προσήβῳ, Graeci alio nomine βούπαιδα dicebant. Ordo aetatum ap. Ammonium v. Γέρων est: βρέφος, παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος, παῖς· τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν Πάλληκα, οἱ δὲ Βούπαιδα, οἱ δ' Ἀντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλοίεθρον καλοῦσιν· ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, Ἐσθβος. Eundem ordinem servat Eustath. ad II. N. p. 944. Βρέφος, παιδίον, παιδάριον, παιδίσκος, παῖς, ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πάλλαξ, καὶ βούπαις, καὶ ἀντίπαις, καὶ μελλέεθρος. Et Eustath. et Ammon. (ex emendat. Valck.) Aristophanem grammaticum de his rebus scribentem laudant. Glossae veteres βούπαιδα et ἀντίπαιδα de eodem aetatis gradu intelligunt: nam utrumque per idem vocabulum explicant. „Βούπαις, quod legitur ap. Alciphr. Ep. 62., est μέγας παῖς, puer adultior. Hesych. βούπαις· νέος μέγας, ἀφῆλιξ, μέγας παῖς ἢ ἰχθύς, scribe ἰσχυρός. Glossae veteres: *Catula-ster*: βούπαις, quae vox Dracontio restituenda, II. 191. „Non catula-ster agit puerilia, non puer audet Attrectare tener Martia tela manu:“ in editis legitur, *Non catula-stra gerit*: loquitur ibi de variis homi-

num pro distincta aetatis ratione studiis. Catulastri autem sunt pueri grandiores, qui incipiunt catulire, h. e. ad venerem incitari: inde et Catulli nomen." J. G. Graevius Lectt. Hesiod. c. XXIV. p. 122. Festus in v. Bulimum: „Grandes pueros bupaedas appellant," ubi Jos. Scaliger: „Βούπαιδα dicebant, quem Latini catulastrum: Gloss. Catulaster. Βούπαις: aliae Glossae, Catulester. pupa, pupula, πάλληξ. [Postremum hoc Graecae vocis originem patefacit; sicut enim a *catuliendo*, *catulaster*, ita ἀπὸ τοῦ πάλλειν, primum πάλλος, mox forma intensiva, πάλλαξ. Valcken. ad Ammon. p. 52.] *Catlastros* est vetus lectio ap. Vitruvium VHL 4." Cf. Turnebi Advers. XXIV. 7. Non satis accurate ad optimorum scriptorum usum habent eadem Glossae, „Βούπαιδες· puberes, P." Nam βούπαις proprie ap. Atticos scriptores est non ἔφηβος, sed πρόσφηβος. J. Pollux II. c. 2. περὶ μειρακίων scribit: Ἐπι μειρακίσιος, μειρακίλλων, καὶ βούπαις παρ' Εὐπόλιδι. Sed si Eupolis vocem βούπαις in sensu τοῦ μειρακίου usurpasset, hoc per poeticam licentiam fecisset, contra grammaticorum regulas, ideoque ex hoc loco non est arguendum de sensu vocis βούπαις latiore. Idem Ammonius, qui supra laudato loco aetates sic distinguit, παῖς, τὴν δ' ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν Πάλληνα, οἱ δὲ Βούπαιδα, οἱ δ' Ἀντίπαιδα, οἱ δὲ Μελλοέφηβον καλοῦσιν, ὁ δὲ μετὰ ταῦτα, Ἐφηβος, in alio loco scribit: Παῖς, ἀντίπαις, καὶ βούπαις διαφέρει· Παῖς μὲν γὰρ ἔστιν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ· Ἀντίπαις δὲ, ὁ ἐμβεβηκὸς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἤδη πρόσφηβος· Βούπαις δὲ ὁ μέγας παῖς? In primo loco βούπαιδα et ἀντίπαιδα de eodem aetatis gradu usurpari facit Ammonius; in secundo loco idem βούπαιδα et ἀντίπαιδα distinguit: erravit ergo Ammonius? Immo vero in hoc secundo loco accurate distinxisset βούπαις et ἀντίπαις, si ad proprium vocis ἀντίπαις sensum respexisset. Nam, ut diximus, ἀντίπαις est, Ἑλληνικῶς, εὐπω πρόσφηβος, Ἀτικῶς, πρόσφηβος, οὐπω ἔφηβος. Ad

Hellenicum vocis usum non respexisse, ex ipsius verbis patet, quae Atticum usum plane describunt: ἀντίπαις ὁ ἐκβεβηκώς τοῦ παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἤδη πρόσηβος. In hoc secundo loco non magni aestimanda est Ammonii opinio de differentia vocum ἀντίπαις et βούπαις, quae esse eadem supra monstravimus: nam, si, ut Ammonius scribit, βούπαις est ὁ μέγας παῖς, quid nos impedit, quominus ἀντίπαις et βούπαις de una eademque aetate intelligamus, cum idem Ammonius ipse ἀντίπαις definit ὁ ἤδη πρόσηβος? At βούπαις nihil aliud est, quam ὁ ἤδη πρόσηβος. Ergo ἀντίπαις, sive ὁ ἤδη πρόσηβος, est i. q. βούπαις, i. e. ὁ μέγας παῖς.

Fallitur H. Steph. T. III. p. 15. scribens: „Βούπαις, q. d. grandis puer (particula βου habente vim intendendi), vel qui jam grandi est pueritia: reddi potest, puer jam adultus, vel puer jam adultae pueritiae: exponitur etiam adolescentulus, necnon, adolescens.“ In nullo Attico scriptore vox βούπαις usurpatur pro „puero adulto;“ et in nullo scriptore pro „adolescentulo,“ sive „adolescente,“ praeter Plutarchum l. c. et Eupolidem, de quo J. Pollux supra laudatus: Μειρακίσκος, μειρακύλλιον, καὶ βούπαις παρ' Εὐπολίδι: ex hujus scriptoris usu, ut diximus, non est nimis exacte arguendum, utpote poeta poeticam licentiam usurpante, praesertim cum locus ipse integer ad nostra tempora non sit servatus. Voci apud Atticos scriptores hic tantum sensus inest, de quo supra disputavimus, βούπαις i. e. ἤδη πρόσηβος, οὐπω ἔφηβος. Sic Theophyl. in Epist., quem adduxit H. Steph., Ἄλλοι τῆς ἀκμῆς ἐπιβαίνουνσι, καὶ τὸ βουπαιδὲς εἶναι κεκλήρονται. Sic in Apollon. Rhod. I. 760. Ἐν καὶ Ἀπόλλων Φοῖβος ὕστερον ἐτέτυκτο, Βούπαις οὐπω πολλός: ubi Schol. MS. Βούπαις δὲ ἐστὶν ὁ μέγας μὲν παῖς, μήπω δὲ γεγραμὸς τέλειος ἀνήρ: iisdem fere verbis scribit Schol. vet., ut et Aristoph. Schol., quem H. Steph. laudavit.

Sed fortasse Eupolis alio sensu, quem minus recte percepit J. Pollux, βούπαιδα usurpavit pro exoleto, sive ἔξακμος, ὑπεράκμος, i. e. ὑπὲρ τὴν τοῦ προσήβου ἡλικίας, adeo ut J. Pollux facile per βούπαιδα in hoc sensu usurpatum intelligeret τὸν ἔφηβον, sive μειρακίσκον, vel μειρακύλλιον. Hic sensus vocis βούπαις, de quo silent H. Steph. et Schneid., apud Graecos posteriores praevaluisse videtur. Moer. Attic.: Βούπαις, Ἀττικῶς Ἐξακμος, Ἑλληνικῶς: ubi J. Pierson. „In genere *grandem puerum* notat; dein etiam pro *adolescentulo, pubere, exoleto*, sumi coepit. Philoxenus: Βούπαιδες ὀψιπύλαι. Pollux II. 9. μειρακίσκος, μειρακύλλιον, καὶ βούπαις παρ' Εὐπόλιδι. Glossae: Exoletus. ὑπεράκμος. Ap. Hesych. Καρόπαις, ἔπακμος παῖς: forte ἔξακμος. Hesych. Κάριον τὴν βούν, Κρήτες. [Pro καρόπαις Phavorin. habet καρνόπαις. Hesych. Κάρνος βόσκημα, πρόβατον. Albertius conjicit κευρόπαις, et refert ad Hesych. κοῦρος παῖς νέος. Sed καρνόπαις non est ejiciendum. Hesych. Καρός βόσκημα, ὥρα ἢ καιρός, ex emendat. Albertii.] Idem: Λαόπαις βούπαις, et Πάλληξ βούπαις, interpretatur. [Valck. ad Ammon. legit λάσπαις, uti λάστανρος. (Hesych. Λαίσπαις βούπαις, Λευκάδιον.) Ruhnk. Ep. crit. legit λαίσπαις. Hesych. Λαί ἐπὶ τῆς αἰσχροουρίας: probabiliter ergo λαίσπαις existimari possit i. q. βούπαις in malo sensu, i. e. ἔξακμος, exoletus.] Hinc adjectivum φιλοβούπαις callida junctura, ut cum Horatio loquar, compositum adhibuit Strato in Epigr. MS. (94.) Οὐδ' αὐτὴ σ' ἠλέξας ἀκοινώνητε, διδάσκει Ἐξ ἐτύμου φωνῆς φήμασιν ἐλκομένη Πᾶς φιλόπαις λέγεται, Διονύσιε, καὶ φιλοβούπαις. Πρὸς τοῦτ' ἀντιπεῖν μήτι πάλιν δύναται. Voce φιλοβούπαις alibi nusquam obvia augeri possunt Lexica, quam sic commode interpretaberis, amator exaletorum.“ Voce ἔξακμος, quam servavit Moer. Attic., carent H. Steph. Thes. et Schneid. Lex.

Est alius sensus vocis βούπαις, de quo H. Steph.

et Schneid. et omnes lexicographi, quos adhuc vidimus, nihil monent: Suidas, βούπαις· βουκόλος. Ergo βούπαις in hoc praegnantis sensu est i. q. παῖς ἐπὶ τῶν βοῶν, puer boum custos. An in Graeca lingua exstet ullum aliud vocabulum similiter formatum simili sensu, valde dubitamus.

E proprio sensu vocis βούπαις, i. e. ὁ μέγας παῖς, venit alius sensus, de quo H. Steph. et Schneid. nihil habent. Hesych. Βούπαις· ἰχθύς, piscis quidam magnus: ubi J. G. Graevius supra laudatus legit ἰσχυρός, et ita Masvicius, teste Albertio, sed, ut Kusterus vidit, male; locus enim vitio caret.

Est alius sensus vocis βούπαις, de quo H. Steph. „Βούπαις, bovis filius, bove natus; i. q. βουγενής supra: Αἰεὶ τοὺς βούπαισι περιστάζοιτο μέλισσαις Τύμβος Ἐπιτητεῖω λειβόμενος μέλιτι, quoniam e tauris apes, ex equis vespae nascuntur.“ Ergo βούπαις hoc sensu est i. q. βοὸς παῖς. H. Steph. refert ad Suidae glossam: Βούπαις· καὶ αἱ μέλισσαι, ὅτι βουγενεῖς εἰσιν, Αἰεὶ τοὺς βούπαισι περιστάζοιτο μέλισσαις Τύμβος, Ἐπιτητεῖω λειβόμενος μέλιτι. Ἴπποι γὰρ σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ μελισσῶν. Versus Αἰεὶ τοὺς βούπαισι est pars Epigrammatis in Sophoclem Anthol. Gr. Erycii 13. Alter versus, Ἴπποι γὰρ σφηκῶν, est „Nicandri in Theriacis (741.), qui legitur etiam Anthol. L. I. p. 126.,“ notante Kustero. Hesych. Βουγενεῶν· τῶν μελισσῶν· Καλλιμαχος, Ἀρμενα παρ Δαναῶν γῆς ἀπὸ βουγενῶν· καὶ ἡ μέλισσα βουγενής, ὅτι ἐκ βοείων ὀστέων γεννᾶται. Varro de R. R. II. 5.: „Novi majestatem boum, et ab his dici pleraque magna, ut βούσκον, βούπαιδα, βούλιμον, βοῶπιον, unam quoque bumammam — denique ex hoc putrefacto nasci dulcissimas apes, mellis matres, a quo eas Graeci βουγόνας appellant, et hinc Plautium locutum esse Latine.“ Ubi Jos. Scaliger: — „Non credo Graecis βουγόνας dictas, sed potius βου-

γενεῖς, et ita Varronem scripsisse: Callimachus, "Λαμ-
να παρ Δαναοῦ γῆς ἐπὶ βουγενέων. Quod autem βουγό-
νας scripserint, in causa puto fuisse id quod sequitur,
bugoniam, at ἡ βουγονία, recte, nempe ἡ τῶν βοῶν γο-
νή." Fallitur vir doctissimus. Graeci et βουγόνη, et
βουγενής, et βούγονος usurpasse videntur. Geoponic. XV.
2. Argum. περὶ μελισσῶν, καὶ πῶς ἂν ἐκ βοῶς γένοιτο, ὃ
καλεῖται βουγόνη: in eodem capite, 14. ὡςπερ δὲ αἱ βου-
γονεῖς μὴ καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ ζωογονοῦνται, ubi J. N. Ni-
clas. „De scriptura ambigitur. Varro quidem II. 5, 5.
Graeci βουγόνας appellant, sed ibi quoque vv. dd. βου-
γονεῖς emendant, quod tamen improbat Salmasius ad
Theocriti Fistulam v. 6. p. 297. ed. Cren. Interim hoc
in Varronis loco singulare est, quod βουγόνη dixit, cum
in ejusmodi nominibus terminatio *ος* sit communis;
nisi forte ipse scripserit βουγόνους, quod deinde in βου-
γόνας transierit. Nempe quae a γέγονα formantur nomi-
na, in *ος* desinunt sine exceptione. Ex γένος vero com-
posita in *ης* finiunt. Adeoque nomen aut βούγονος esse
debet, aut βουγενής: ut ἀρτιγενής et ἀρτιγονος, aliaque
quam plurima. Βούγονος ubi alias occurrat, nescio:
βουγενής contra frequens est, et apes βουγενεῖς dicuntur
cum a poetis, ut Callimacho ap. Hesych. aliisque, quos
ad Porphyr. Antr. Nymph. pag. 104. seq. laudavit Van
Goens, tum a Porphyrio l. l. c. 15. et c. 18. bis; et si
quae loca sunt alia, ut vix, aut omnino non dubitari
possit, quin hic quoque scribendum sit βουγενεῖς. Alio-
quin esse deberet βούγονος, aut βούγονα, si veri sunt
Codices Varroniani." Salmasius ad Theocriti Fistulam
v. 6.: — „Κούρας γηρυόνας: ita emendavimus, et scri-
ptorum, et excusorum codicum lectionem, γηρυόνας.
Γηρυόνα autem κούρα est Ἴχθω, quod de voce scilicet
nascatur. Hinc vocis filiam eam quidam dixit, quod
in syringem vel fistulam non possit convenire. Γηρυ-
γάρη, ut βουγάρη. Sic enim apīs appellatur ap. Varro-

nem: perperam vv. dd. ibi emendant βουγενεῖς. Βουγενεῖς quidem dicuntur μέλισσαι, sed et βουγόνοι non minus: nam βουγότος, et βουγόνη: γηρυγότος, γηρυγόνη: πηλογότος, πηλογόνη: et similia sexcenta.“ Schneiderus tamen in Lex. tantum βουγενής, quod sine ullo exemplo affert, agnoscit. De βούπαισι· μέλισσαις fere omnia occupavit Bochartus Hieroz. P. II. L. IV. c. 10. p. 502—4. „Concinunt multi poetae,“ inquit, „ut e Graecis in Antigono Philetas, is nempe, quem testatur Suidas Ptolemaei Secundi fuisse praeceptorem, et Elegias, atque Epigrammata scripsisse, Βουγενεῖς φάμενος προσέβησαν μακρὰ μέλισσαις, et ap. Varronem (R. R. III. 16.) Archelaus, cum apes vocat Βοὸς φθμμένης πεποτημένα τέκνα.“ Male Jos. Scaliger legit πεπλανημένα: Turnebus Advers. VIII. 8. πεποτημένα. Teste Albertio ad Hesych. in Epigr. MS. Stratonis (88.) βουποιήτος dicitur μέλισσα: recte ergo βοὸς πεποτημένα. Voce βουποιήτος carent H. Steph. Thes. et Schneid. Lex. Coel. Rhodiginus Lectt. Antiq. XXII. 3. sic scribit: „Apes βουγενεῖς dicuntur, et in generationem pergentes animae βουγενεῖς.“ Posterius illud ubi invenerit Coelius, nescimus, forte ex aliquo Graeco Patre depromptum. Vocem βουγονή, s. βουγονεῖα, omiserunt H. Steph. et Schneid. „Bugonia,“ ut scribit Gesnerus Thes. L. L., „apum ex bove generatio. Varro de R. R. II. 5. 5.: *Et hic Plautium locutum esse Latine, cum Hirrium praetorem renuntiatum Romam in Senatum scriptum habere, Sed bono animo es, non minus satisfaciam tibi, quam qui Bugoniam scripsit.* Locus difficilis, nec forte sincerus, quod disputationes hominum eruditorum docent. At hoc tamen intelligitur, bugoniam, βουγονίαν esse, fuisse quidem certe, carmen de illa apum ex bove generatione.“ Forcellinus in Lex. v. Bugonia, βουγονεῖα habet. Fallitur M. Martinus, cui in Lex. philolog. „scriptor videtur innui, qui supra fidem expectationi lectorum de βῶν γονῆ, i. e. boum generatione, satisfecerit.“ De

Varronis verbis bene scripsit Turnebus Advers. VIII. 8. Quod ad veterum opinionem de apum generatione e bove attinet, praeter Bochartum supra laudatum, cf. Cerda et Heynius ad Virg. Georg. IV. 281. Bentleius de Stultitia Atheismi Serm. IV. sic scribit: „Whereas it hath been the general tradition and belief that maggots and flies breed in putrefied carcases, and particularly bees come from oxen, and hornets from horses, and scorpions from crabfish, etc., all this is now found to be fable and mistake. That sagacious and learned Naturalist, Francisco Bedi (de Generatione Insectorum), made innumerable trials with the putrid flesh of all sorts of beasts and fowls, and fishes and serpents, with corrupted cheese, and herbs, and fruits, and even insects themselves; and he constantly found that all those kinds of putrefaction did only afford a nest and aliment for the eggs and young of those insects that he admitted to come there, but produced no animal of themselves by a spontaneous formation. For, when he suffered those things to putrefy in hermetically sealed glasses, and vessels close covered with paper; and not only so, lest the exclusion of the air might be supposed to hinder the experiment, but in vessels covered with fine lawn, so as to admit the air and keep out the insects; no living thing was ever produced there, though he exposed them to the action of the sun, in the warm climate of Florence, and in the kindest season of the year. Even flies crushed and corrupted, when inclosed in such vessels, did never procreate a new fly; though there, if in any case, one would have expected that success. And when the vessels were open, and the insects had free access to the aliment within them, he diligently observed, that no other species were produced, but of such as he saw go in and feed, and deposit their eggs there; which they would readily do in all putrefaction, even

In a mucilage of bruised spiders, where worms were soon hatch'd out of such eggs, and quickly changed into flies, of the same kind with their parents."

Empedocleum vocum *βουγενής* et *ἀνδροπρωτος* usum non notavit H. St. in Thesauro suo, ideoque Bentleyi locum afferemus: —

„It is likely that our Atheist may willingly renounce the doctrine of chance as a thing differing from nature, and may allow it to be the same thing, and that too no real and substantial agent, but only an abstract intellectual notion; but still he hath another expedient in reserve, which is a middle and safe way between the former rigorous mechanism and the extravagancies of fortuitous motion: viz. that at the beginning all things ('tis true) proceeded necessarily and fatally according to the mechanical powers and affections of matter: but nevertheless the several kinds of animals were not formed at the first trial and effort without one error or miscarriage; (as strict mechanism would suppose;) but there was an immense variety of ferments, and tumors, and excrescences of the soil, pregnant and big with foetus's of all imaginable shapes and structures of body (*βουγενῆ ἀνδροπρωτα*, Emped.): millions of which were utterly incapable of life and motion, being the *Molae*, as it were, and the abortions of Mother Earth: and many of those that had life and powers to preserve their own individuals, yet wanted the due means of propagation, and therefore could not transmit their species to the following ages; and that those few only, that we now find in being, did happen (for he cannot express it but by the characters of a chance) to have all the parts necessary not only for their own lives, but for the continuation of their kinds." *Dr. Bentley's fifth Sermon on Atheism* p. 154.

De his Empedocleis vocibus, *βουγενής* et *ἀνδρόπρωρος*, vide loca ab eruditissimo Sturzio laudata ad *Empedocleis Fragmenta* p. 368 — 77. Vox *κρόπρωρος*, qua carent H. Steph. Thes. et Schneideri Lex., occurrit ap. Scholia Platonicā p. 141., a Ruhnkenio edita, quae arietem illum, quo Phrixus et Helle dicuntur vecti esse, interpretantur *κρόπρωρον πλοῖον ὑπόχρυσον*.

J. Vossius Obs. ad Catull. pag. 98. sic scribit: — „Quam vero turpis visa fuerit Romanis *spongiae* appellatio, patet quoque e Seneca Controv. lib. III. in praefatione, cum Albutium reprehendit, qui in declamationibus: *Res dicebat omnium sordidissimas, acetum, pulegium, Damnam, philerotem, laternas, spongas*. Sic libri veteres, nec quidquam mutandum. *Acetum et pulegium*, res quidem pauperibus utilissimae, sed tamen vilissimae. Eadem est ratio *laternae*, qua soli pauperes et mendici utebantur. Sed et *Damna* vilissimi et turpia tantum oheuntis munia mancipii est nomen, ut ex Horatio et Martiale colligi potest. *Φιλέρω*s aequae ac *παιδέρως*, non lapidis nomen, sed unguenti ex anchusa, quo purpurissi loco genus puerorum juvenumque inungebant mangones. Omnium vero turpissima *spongia*, utpote qua obscensae partes detergebantur.“ Ubi J. Vossius illud de v. *φιλέρω*s invenerit, nescimus. Vox ipsa non exstat in Thes. G. L., nec in Hesych., nec in Polluce, nec in Labh. Gloss.: silent lexica Hofm., Fabri, Forcell., Gesn., M. Martin. et Vossii Etym. L. L.: ailet quoque Salmasius. Suidas habet: *Φιλέρω*s καὶ *Φιλέταιρος* ὀνόματα κύρια. Scottus in Appendice ad Thes. Gr. L. (et post eum Schneiderus) e Luciani Amor. T. II. p. 410. profert: *Παντί γε μὴν δένδρον περιπλέθην ὁ φιλέρω*s προσείρηκε κειτός, ubi de v. *φιλέρω*s silent interpretes. Sed ὁ *φιλέρω*s κειτός h. l. alio sensu dicitur. Ap. Meleagr. 64. ἡ *φιλέρω*s φαίνουσα σελήνη, vox proprio sensu usurpatur (Vox *φιλερώστρια*,

quae occurrat Philodem. XVII., effugit diligentiam H. Steph. et Schneiderl). Iterum ap. Meleagr. 66. *Ναὶ μὲν τὸν ἐσπλάκαμον Τιμοῦς φιλέρωτα κικιννον*: h. l. quoque pro unguenti genere non usurpatur. Ceterum vox *φιλέρω*s est rarissima, et lexicographis notanda; occurrit tantum in Meleagro, ubi bis legitur, in Luciano, et, ut videtur, in Senecae Controv. et ap. Nicandrum quoque in Oetaicis L. II. (Athen. VII. p. 285.), ubi proprio sensu sumitur: *Πομπίλος, ἴδ' ἐκστήσιν ἀθρομένους κελεύθους, Μηνύσας φιλέρωσι, καὶ ἄφθογγός περ αἰνῶν.*

Varrō de R. R. II. 5. § „Novi majestatem boum, et ab his dici pleraque magna; ut *βούσυνον, βούπαιδα, βούλιμον, βοῶπιν*, unam quoque *βωπαμματ.*“ H. Steph. in Thesauri Indice: „*Βούσυνα* Hesychio sunt τὰ μεγάλα σῦκα, fici bovis instar magnae.“ Apollonius Lex. Homer. v. *Βουγαίε*: *Βέλτιον δὲ ἀποδιδόναι τὸν ἐφ' ἑαυτὸν (ἐαυτῷ) μέγας γαυριῶντα· τὸ μὲν γὰρ βοῦ, ἦτοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἐπὶ τοῦ βούπαιδος, καὶ βουσυνίου.* Schneiderus hanc vocem praetermisit.

De v. *ιδέρω*s bene scripsit H. Steph. in Thesauri Indice. Zonaras, Hesych., Suid. et Phot.: *Ἰδέρω*s ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν. Hanc quoque vocem praetermisit Schneidertis.

Vocibus *βοτρυνόπαις* (Theocr. Epigr. 4., Philipp. 45. *Βοτρυνόπαιδα χάριν Βρομίου*), *μελλπαις* (*μελλπαιδες σιμβλσι* Strato Epigr. 88.), *οὐρανόπαις* (Orph. Hymn. in Matr. Deor. 13.), et *ταρταρόπαις* (Orph. Argon. 975. *Ταρταρόπαις Ἐκάτη*) caret H. Stephani Thesaurus.

In Alexidis versu ap. Athen. XIII. p. 568. pro *παιδέρω*t ἐντρίβεται Grotius p. 573. habet *παιδ. ἐντρίβεται*, notante Toupio Emendd. in Suid. III. p. 40. Sed omnino v. a est scriptura *ἐντρίβεται*. Schweigh. retinet ἐν-

τριβεται, sine ulla mentione Grotii, legentis ἐτριβεται. Graeci dicunt non tantum παιδέρατι, φύκει, ἀγχοῦση, ψιμνυθίω τὸ πρόσωπον ἐτριβεσθαι (ut Athen. XII. p. 525. de Iapygibus τὸ πρόσωπον ἐτριψάμενοι), sed etiam φύκος, παιδέρατα, ἀγχοῦσα, ψιμνυθίον τῷ προσώπῳ ἐτριβειν, ἐτριβεσθαι. Posterior constructio est fortasse recentioris Graecitatis, adeoque in Luciano frequenter occurrit. Lucianus D. D. T. I. p. 261. Καίτοι γε ἐχρῆν μὴδ' οὕτω πεκαλλωπισμένην παρεῖσαι, μὴδὲ τοσαῦτα ἐντετριμμένην χρώματα, καθάπερ ὡς ἀληθῶς ἐταῖρῶν τινα: De Conscr. Hist. T. II. p. 1). φύκιον ἐτριβοῖ καὶ ψιμνυθίον τῷ προσώπῳ: De Merc. condi. T. I. p. 692. φύκος ἐντετριμμένον, καὶ υπογεγραμμίσειν τοὺς ὀφθαλμούς: similiter Bis Accus. T. II. p. 850. Haec exempla Piersonus ad Moer. p. 167. produxit, sed non notavit Lucianeam verborum constructionem. Quod ad alteram formam attinet, sequentia exempla notavi. Aelianus V. H. XII. 1.: Διαπεποιτισμένην τὰ πρόσωπα ἐτριβεῖ καὶ φαρμάκοις, ubi Perizonius: — „Colores intelligit, quibus fucatur facies, et in nitorem redigitur: hinc facies ipsa dicitur ἐτριβεσθαι: vetus poeta ap. Athen. XIII. (p. 568.), παιδέρωτ' ἐτριβεται, fricatur paederote, sed et quae sic fucata est, dicitur ἐντετριμμένη ap. Aristoph. in Ἐυαλῆς. pag. 746.“ J. Pollux V. 16.: Τὸ πρόσωπον περιχρῆι, ἐπεντριβεῖ. (Voce ἐπεντριβειν caret Thes. G. L.: Schneiderus habet, sed nullum affert exemplum.) Hesychius: Ἀγχοῦσιζεται· ἐτριβεται ταῖς παρειαῖς, οἶονεὶ γονυκάρῳ. Salmasius in Solin. p. 809. rectissime legit τὰς παρειὰς, ut et Piersonus ad Moer. p. 167., Salmasiani tamen loci immemor. „Ἐτριβειν, infricare fucationem. Moeris, ἐτριβεσθαι· τὸ ὑπογράφεσθαι καὶ ψιμνυθοῦσθαι, Ἀττικῶς: cf. Thom. M. Markl. ad Max. Tyr. 55. p. 714. Xenoph. X. H. VIII. 1. 44. ὁ Κῆρος προσέτετο — καὶ ἐτριβεσθαι (oculos), ὡς εὐχραιότεροι ὄρωντο ἢ πεφύκασι: VIII. 8. 8. σπασμητὰς, οἱ ὑποχρῆουσι τε καὶ ἐτριβεσθαι αὐτούς: O. X. 2, ἐντετριμμένην πολλῶ ψιμνυθίῳ — πολλῇ δὲ ἐγχοῦσῃ.“ Stur-

zius Lex. Xenoph. Eadem vis est in v. ἐπιτίβασθαι. H. Steph. Thes. III. p. 1538. f. : „Ἐπιτίβω, infrico, s. affrico, ut ἐντίβω.“ Exemplum non attulit, sed res est certa. Phrynichus Σοφ. Προσαρ. p. 40. : Ἐπιτίβασθαι ἐπὶ γυναικῶν λέγεται χρωμένων ψιμμυθίω τῷ προσώπῳ, ἢ φύκει. Alciphro III. 11. p. 504. ed. Bergl. : Φύκει γὰρ, καὶ ψιμμυθίω, καὶ παιδέρωσι δαυσοποιοῦσι τὰς παρειὰς ὑπὲρ τοῦ δεινοῦς τῶν ζωγράφων. H. l., quod a lexicographis notandum est, distinguitur inter φύκος, ψιμμυθίω, et παιδέρωτα. Παιδέρωσι (ut ex Alexidis versu apparet), et ἄγχουσα, et φύκος ad genas rubore colorandas usurpabantur; sed ψιμμυθίω candidum efficiebat colorem. J. Pollux V. 16. τὸ πρόσωπον φύκει πυρραίνει, ψιμμυθίω λευκαίνει. Aristoph. Schol. in Lys. 46. ἡ ἄγχουσα· εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα ἐρυθρά· ἡ ἐρυθραίνουσι τὰ πρόσωπα αἱ γυναῖκες. Notandum est Philoxeni Glossas habere: Ἄγχουσα· εἶδος βοτάνης. *Ebulum, Vaccinium. Λέξεις ὀητορικαὶ* ap. Bekkerum Anecd. Gr. p. 258. : Ἐψιμμυθιάσθαι· προστετραφθαι τριμυατι λευκὰ τὸν χρῶτα ποιῶντε, ὡσπερ τὸ φύκος ξανθόν· ἐχρῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ξανθίξῃ· τῷ δὲ ψιμμυθίω εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λευκὸν ᾖ. H. Steph. agnoscit verb. ψιμμυθιάω (cujus exempla vide in notis ad Thom. M. p. 317.), sed non habet ψιμμυθῶω, ψιμμυθίζω. Moeris: Ἐπιτίβασθαι· τὸ ὑπογράφεσθαι καὶ ψιμμυθοῦσθαι Ἀττικῶς, ubi Piersonus: „Rarius ψιμμυθοῦσθαι, pro ψιμμυθιοῦσθαι; mutari non debet.“ Thom. M. p. 317. : Ἐπιτίβεται τὸ πρόσωπον, οὐ ψιμμυθοῦται: ubi Hemsterh.: „Eadem forma Moeris ψιμμυθοῦσθαι, quae e ψιμμυθος emanat: reperitur etiam, si fides scripturae vulgatae constant, in Libanio T. I. pag. 305, b. Τίσι τὸ πρόσωπον ἐπιψιμμυθίωτο; poterat alioquin levi negotio refingi ἐπιψιμ. vel ὑπεψιμμυθίωτο: sic veteres solent.“ Verb. ἐπιψιμμυθιάω, quod H. Steph. non agnoscit, Schneiderus e Libanii loco in Lexicon suum recepit. Ἐπιψιμμυθίωτο, quod Hemsterh. praefert, Lexica H. Steph. et Schneideri non agnoscunt. Addit Hem-

sterh.: — „Placuit et tertia forma *ψιμυθίζειν*, ut ostendit Clementis *ψιμυθισμός* Paed. II. p. 252. v. 26., et in Gloss. *ψιμυθιστής*, *ciussator*, s. potius *cerussator*.“
 H. Steph. in Thes. non habet *ψιμυθίζειν*, *ψιμυθιστής* (prius illud recepit Schneiderus, hoc praetermisit), *ψιμυθισμός*, et *ἐψιμυθισμένος*, quod formavit Schol. Aristoph. in Pluto v. 1065. Zonaras: *Ψιμυθίζω καλ-λαπίζω*.

II

Ἀντιπροσειπῆν, *resalutare*, ap. Theophr. Char. XV. 1. et J. Pollucem V. cap. 51.: *ἀντιξέρχεσθαι*, *contra profiscisci*, Xen. K. II. VI. 3. 6. Ἑλλην. VII. 2. 12.: *ἀντιδουλος*, i. q. *ισόδουλος*, auctore Schol. Aeschyli Choeph. 153., Plutarch. IX. 22. 4. ed. Reisk. (*Ἀντιδουλα καὶ πόων ἀνδέκτορα*, de *animalibus mansuetis, quae*, ut ait Reiskius, *hominibus in laboribus suscipiendis mutuam praestant operam*): ut et *ἀνδέκτορος*, et *ἐκδέκτορος* (*ἐκδέκτορα πόων* Plut. VI. 371. 6.): *ἀνθυπάρχειν*, *e contrario esse*, (quod Schneiderus omisit), Plutarch. X. 5. ult. *ὑπάρχοντι τῷ λογικῷ χρῆναι ἐδόκει τὸ ἄλογον ἀντικεῖσθαι καὶ ἀνθυπάρχειν*: *ἀντιβάδην* Plutarch. VII. 497. 14. ed. Reisk.: *ἀντικαλλωπίζεσθαι πρὸς τὴν πολυτέλειαν ἐντέλειᾳ*, Plut. VII. 601. 7. (verbum *ἀντικαλλωπίζειν* omisit Schneid.): *ἀντιλιτανεύειν*, *vicissim supplicare*, Plut. X. 596. 6. (Schneid. habet, sed sine auctoritate): *ἀντιπαρπέμπεσθαι τῇ μνήμῃ τῶν ἀπολελαυσμένων πρότερον ἡδονῶν*, Plut. X. 523. 10. ubi vid. Reisk. (omisit Schneid.): *ἀντιπεριηγεῖν*, *vicissim circumponere*, Plut. VIII. 2. 12. *τῆς ἀδολεσχίας ἀν ἐλάχιστος ἄψηται λόγος*, εὐθὺς *ἀντιπεριηγεῖ* (omisit Schneid.): *ἀντιφραξίς γῆς*, *cum terra impedit, quo minus luna a sole collustretur*, Plut. VI. 645. 8. notante Reiskio: haec omnia in H. Steph. Thes. non apparent. Verbis *ἀστραπηφόρος* ap. Anonymum in Notit. Mess. t. VI. p. 500. v. 27. et *ἀστραπηβόλος* ap. Eumath. VI. p. 197. et *ἀστραπηβολέω*, quod Eumathio III. p. 70. restituit, rem lexicographicam nuper ditavit eruditissimus Boissona-

dus ad Tiberium Rhet. p. 18. *Ἀστραπηφόρος* πῦρ ex Euripidis Bacch. 2. laudaverat Schneiderus in Lex. et ante eum D. Scottus in Append. Vocibus *ἀστραπηβόλος* et *ἀστραπηβολέω* caret Schneideri Lex.

In H. Steph. Thes. sequentia vocabula non invenias: *ἀστροπλήξ*, *ἀστραγαλλικός* (quod omisit Schneid.), *ἀστροποιεῖς*, *ἀστροβολίζω* (quod omisit Schneid.), *ἀστραπόπληκτος*, *ἄστριον* (quod omisit Schneid.), *ἀστρίτης*, vel *ἀστρεῖτης*, *ἀστροῖτης*, vel *ἀστρεῖώτης*, *ἀστροβόλος*, vel *ἀστρίλος*, *ἀστριακή*, *διακώδιον*, vel *διακώδιον* (quae omnia omisit Schneid.), *ἀστράρχη*: *ἀστροφητεῖα*, *σῶθις*, s. *σολεχὴν*, s. *σολεχύν*. (quae omisit Schneid.)

Exempla omnium harum vocum nunc afferemus. Glossae Labbeanae: „*Ἀστροπλήξ* siderosus. P.“ Geopon. X. 79. *Ἀστροπλήγα δένδρα μύρω ποτιζόμενα ἀναξήσει*, ubi Needh. „Haec vox *προπαροξύνεται*, ut ab acensativo distinguatur:“ V. 36. *τὰς ἀστροπλήγας γενομένης ἀμπέλους*, ubi Needh. „Bis in hoc cap. sic legend. censeo, refragant. licet Mss. pr. ed. *ἀστροπλήγους*.“ Schneid. habet sine auctoritate. Glossae Labbeanae: „*Ἀστραγαλλικός* taxillus, parra. P. *Τοῖς ἀστραγαλλικοῖς τοῦ χάριτος capitulariis*. P.“ Eadem Glossae: „*Ἀστροποιεῖς* coruscus.“ „*Ἀστροβολίζεσθαι* siderari. O. *Ἀστροβολιζόμενοι* siderati. O.“ Seneca Quaest. Nat. I. 15. „Ab his (fulgoribus) tecta videmus icta sine fulmine, quae *ἀστραπόπληκτα* Graeci vocant.“ Schneid. hanc vocem habet, sed silet de emendatione Salmasii. „Pro *ἀστροπλήκτα* legendum puto *σελαοπλήκτα*: profecto longe aliud fulgor, quae est *ἀστραπή*, et fulgor, quod est *σέλας*: atqui de eo fulgore ibi loquitur Seneca, quod Graeci *σέλας* appellant.“ In Solin. p. 799. C. „Plinius XXXVII. 59. „Similiter candida est, quae vocatur *astrion*, cryſtallo propinqua, in India nascentis, et in Pallenis littoribus, intus a centro ceu stella lucet fulgore. Lunae ple-

nae.“ Ita legendum, non *astrios*: nam ita vetus liber cum indice, *asteria*, *astrion*. [Isidorus Origg. XVI. 15. „*Astrion* ex India est, crystallo propinqua, in cuius centro stella lucet fulgore lunae plenae. Sumisit autem nomen, quod astris opposita, fulgorem rapit ac egerit.“] Et dicta *astrion*, quasi parvum *ἄστρον*, vel parvus *ἀστήρ*: nam Attici *ἄστρον* dicebant τοῦς ἀστέρας: Hesych. Ἄστρον Ἄστροι τοῦς ἀστέρας. Haec nominum vicinitas et similitudo *ἀστέριον* et *ἀστέριον* fecit, ut alter pro altero sumeretur.“ Salmasius in Solin. p. 531. F. Ἄστρον, i. q. astragalus, s. talus, Ingrass. Com. in Gal. de Ossibus p. 164, notante Castello Lex. Med. Quod ad *ἀστέριον*, vel *ἀστέριον* attinet, de h. v. scribit Forcellinus: „*Asterites*, genus basilisci, stellatam cutem habentis, qui quicquid viderit, arefacere, et occidere dicitur, Apulei. de Herbis c. 126.: est etiam gemma eadem, quae *asteria*, sp. Isid. Origg. XVI. 10., quam Martian. Capell. vocat *astriten*, l. l. pag. 19.“ Isidori locus est: „*Asterites* candida est: inclusam lucem continens, veluti stellam intus ambulantem, redditque solis candidantes radios, unde et nomen invenit.“ „Sequuntur ap. Plin. (XXXVII. 9.) duo nomina lapidum ab astris deductorum, *astroites*, et *astrobolon*. Quos libri non editi, sed scripti, *astrioten*, et *astolon* nominant: ita quoque est in indice libri primi, *astriotes*, *astolon*: in libro alio vetere scribitur *astrionem*; et supra correctum *astrionem*: inde est, quod alii ex suis citant *asterionem*: esset *ἀστέριον*, ut *ἀστέριον*, multis stellis, vel punctis stellantibus micans. Sed ex vetustissimi libri indice magis probo legi *astrioten*. Ἄστρον ab *ἄστρον*, sideratio, vel stellatio, unde *ἀστρονομία*, lapis, cui multas virtutes in magicis rebus attribuebat Zoroastres. Plinii de ea gemma locus sic constituendus: *Celebrant et astrioten, mirasque laudes ejus in magicis artibus Zoroastren cecinisse, qui circa eas diligentes sunt, produnt*: qui circa magicas artes

diligentes sunt. De *astolo* non ita proclive est statuere, unde nomen acceperit. *Astolon* Suidines dicit oculis piscium similem esse, et radiare candido in sole. Utrum a forma oculis piscium similem esse dicit, an a candore? Hoc potius. Sic candidissimam margaritam similem oculis piscium esse tradit Androstheneſ ap. Athenaeum de margaritis: *Καὶ ἔστιν ἡ μὲν χρυσοειδὴς σφόδρα, ὥστε μὴ ῥηθίως διαγινῶναι, ὅταν παρατεθῆ ἢ πρὸς τὸ χρυσίον, ἢ δὲ ἀργυροειδὴς, ἢ δὲ κλέως λευκὴ ὁμοία τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἰχθύων.* An hoc dicit, quae ad plenum candida est, instar habere oculi piscis, scilicet similiter rotundam esse? Sed illud verius. Puto scribendum *astolon*, pro *astolon*, idque pro *astrilon*: ab *ἄστρον*, *ἄστρῳλον*, parvum sidus: ut *ἄστρῳ*, *ἄστρῳλον*. Ab astris deductum esse hoc vocabulum patet ex aliis, quae ibi junctim memoravit, indidem derivatis." Salmasius in Solin. p. 555, D—G. Coel. Rhodig. Lectt. antiq. I. 15. scribit: „Asteriscos Graecis, sicut codia, est papaveris caput; unde insigne medicamentum vocari *diacodion* coepit, ac asteriace." Plin. XX. 18. de papaveria succo: „Postea usus ejus non improbatus est medicamento nobili, quod *diacodion* vocant." XX. 19. „Medicamento (hoc genus papaveris), quod *diacodion* et *asteriace* (ubi male legitur *arteriace*) vocatur, utilissimum." „*Diacodyon*, *διακωδιῶν*," ut scribitur in Lex. Med., „est confectio ex capitibus papaveris, cujus varias formulas veterum tradidit Gal. I. VII. de C. M. S. L. c. 2." Vocem *διακωδιῶν*, quam legas ap. Plinium XX. 18. et 19., etsi omisit H. Stephanus, tamen s. v. *κωδιῶν* „Medicamentum," inquit „τὸ διὰ κωδιῶν ap. medicos celebre. Forcellinus „*Diacodion*, *διὰ κωδιῶν*," inquit „h. e. per capita papaveris: ex duabus Gr. vocibus facta est una." „*Asteriace* a Celso V. 14. enumeratur inter ea medicamenta simplicia, quae carnem alunt, et ulcus implent: videtur autem intelligere ipsum asterem Samium, cui eandem vim tribuit Galen. de Compos.

Pharmac. secundum Loc. I. VII. c. 4.: vide etiam l. IX. de Simplic. Medicam. Facult. cap. de terra Samia. Idem. In voce ἀστράρχη, quam omisit H. Steph., (ut et Gesnerus Th. L. L.), Schneiderus Orpheum citat. "Αστράρχη, s. ἀστροάρχη, ap. Martian. Capell. VIII. p. 273. est Venus, h. e. astrorum princeps sic a Phoenicibus dicta, quae ab Afris Urania, s. Coelestis dicitur, notante Forcellino. Quod ad voc. ἀστρογοητεία attinet, „Cyrill. Alex. Homil. Paschali XIV. p. 195. astrologiam vocat φλοψευδῆ καὶ ἀργυροκάπηλον ἀστρογοητεία, mendacem et argenti illicem praestigiaticem astrologiam.“ J. C. Sueri Obs. sacr. Supplem. L. G. c. XIII. pag. 336. (Vocē ἀργυροκάπηλος caret Thes. G. L.; Schneid. Lex. habet sine exemplo.) H. Steph. t. I. p. 593. H. scribit: „Ἀστρόκυνος, canis sidereus, quem Aegyptii *solechyn* vocant, ut tradit Coel. Rhodig. (XVII. 27.), dicens inde Cynicum annum vocatum esse.“ Et vocem ἀστρόκυνος; et ἰσολεχὺν omisit Schneid. Coel. Rhodiginus locum Chalcidii in Timaeum Platonis §. CXXIV. ed. Fabric. in animo habuisse videtur: „Cum hanc eandem stellam ἀστρόκυνον quidam, Aegyptii vero ἰσολεχὺν vocent,“ ubi Lindenbrogius legit ἀστρόκυνα, Fabricius ἀστροκύνος. Cf. Jablonskium de Vocibus Aegyptiacis p. 522. et 586. ed. Te Wat. In Meursii editione est ἰσολεχὺν: vera lectio est σῶθις, et ἀστροκύνων. Sic legit Jos. Scaliger de Emend. Temp. l. IV. p. 247. ed. 1629. ubi affert Horapoll. l. 3. Ἰσοις δὲ παρ' αὐτοῖς ἐστὶν ἀστὴρ Αἰγυπτιστὶ καλούμενος Σῶθις, Ἑλληνιστὶ δὲ ἀστροκύνων, ὅς καὶ δοκεῖ βασιλεύειν τῶν λοιπῶν ἀστέρων, ὅτε μὲν μείζων, ὅτε δὲ ἥσσων ἀνατέλλων.

III.

Salmasius in Solin. p. 261. E. sic scribit: „Multus ap. veteres *laseris* usus in condimentis. Apicii Excerpta: *In brevi pigmentorum, quae in domo esse debent, ut condimentis nihil desit, statim recensent crocum, piper, zingiber, laser, folium, baccam murtae, costum, cartophyllum.* Et paulo infra: *De siccis hoc: laseris radices, menta, nepeta, salvia.* Et ap. eund. *Porcellus laseratus, lasere conditus, et haedus laseratus.* Graeci *σιλφιωτά* dicunt. Diog. Laert. in Vita Polemonis: *Ἦν οὖν ἀστεῖός τις, καὶ γενναῖος, παρητημένος, ἃ φησιν Ἀριστοφάνης περὶ Εὐριπίδου, ὄξωτά, καὶ σιλφιωτά.* Ita enim emendandus insigniter corruptus vulgo locus, qui sic legitur, *ὄξωτας καὶ σιλφιώτας.* Notum est, quam male senserit de stilo Euripidis Aristophanes, qui τὸ κομψολογικὸν καὶ λεπτολογικὸν ejus ubique pípulo differt. Austeritatem, gravitatemque Polemonis in sermonibus, καὶ ἐν τοῖς ἤθεσιν laudatam ab antiquis scribit, qui *ὄξωτά καὶ σιλφιωτά* fugiebat, et aversabatur, h. e. orationem fucatam, et jucundo sapore conditam, metaphora a ciborum condimentis sumpta. Scribit enim paulo post de eodem Polemone: *Οὐ γλύξις, οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.* Ita enim legendus hic versus. Austeritatem vini Pramnii commendant veteres. Perperam legitur *γαῦσις*. Veteres *γαῦξις*. Ex quo nos *γλύξις*. Hesych. *Γλύξις ὁ ἀντιμένος οἶνος, καὶ ἄτονος, ὃν ἐνίοι Ἀπαλότιμον, οἱ δὲ Γλεῦξιν κολουσι.* Sic scribendam. ἼΟξος in condimentis praecipuum locum

olim obtinebat. Unde ἄθος κατ' ἕξοχὴν *acetum* Graeci vocarunt. Τὸ σιλφίον quoque in his multi usus, et commendationis. Inde ὄξωτὰ et σιλφιωτὰ jungit, ut ap. alium ὄξος, σιλφίον. Idem Aristophanes in Avibus: Ἄλλ' ὑποκνῶσιν τυρῶν, ἔλαιον, Σιλφίον, ὄξος, καὶ τρίψαντες Κατάχυσμ' ἕτερον. Lynceus Samius Theophrasti ap. Athenaeum describens Ptolemaei convivium: Μήτρας τινὸς περιφερομένης ἐν ὄξει καὶ ὄπῳ. Ubi ὄξωτὴν et σιλφιωτὴν vulvam aceto, et lasere conditam intelligit, *laseratam et acetatam*. Apicius noster in porcelli laserati apparatione: *Misoes cuminum, paululum laser vivum, laseris radicem, suffundis acetum, addis nucleos pineos*. Vides in eodem pulpamento condiendo *silphium*, et *acetum* simul addi, ὄξωτὸν et σιλφιωτὸν simul fieri. Sic ὄξωτὰ, σιλφιωτὰ de stilo Euripidis dixerat Aristophanes, quod nimis concinnus et comtus esset. Simili translatione de simili loquendi genere dixit Petronius: *Sed mellitos verborum globulos, et omnia dicta factaque quasi papavere et sesamo sparsa*. Σησαμωτὰ καὶ μηκωνωτὰ: nam sesamum et papaver inter condimentaria semina ap. Apicium in Excerptis, quae habemus, numerantur. Recta igitur emendatio nostra Diogenis Laertii, quae et confirmatur versibus his Aristophanis ἐν τῷ Γῆρα: Ὄξωτὰ, σιλφιωτὰ, βολβός, τεύτλιον, Περίκομμα, θρίον, ἐγκέφαλος, ἄριγανον. Aristophanis locus ap. Pollicem VI. c. 10. invenitur. Voces *σησαμωτὰ* et *μηκωνωτὰ* Salmasius finxit ad Petronii sensum exprimendum: non exstant in H. Steph. Thes. vel Schneid. Lex. Voces ὄξωτός et σιλφιωτός H. Steph. omisit. Derivantur sic: ὄξος, ὄξω, ὄξωτός: σιλφίον, σιλφιώω, σιλφιωτός: verba ὄξωω et σιλφιώω lexica non agnoscunt: an recte omiserint, dubitamus. Voc. ἀπαλόστομον, quod, teste Hesychio l. l., significat i. q. γλύξες s. ἀνεμίμενος οἶνος καὶ ἄπνοος, male omiserunt H. Steph. et Schneid. Quod ad Polemonem attinet, Οὐ γλύξες, οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνος, bene scripsit Salmasius γλύξες, pro corrupto

γαῦσις, s. γαῦξις. Verba alio modo leguntur ap. Suid.: Ἐπόχυτος οἶνος ὁ γλυκὺς. Ἦν δὲ Πολέμων ὁ φιλόσοφος οὐ γλυκὺς, οὐδ' ἐπόχυτος, ἀλλὰ Πράμμιος: ubi Kusterus: „Haec ap. Laert. in Polemone, sub finem, non de Polemone, sed Sophocle Tragico dicuntur: ut Pearsonius ad oram libri sui recte notaverat.“ H. Steph. Thes. IV. p. 505. scribit: „Est ἐπόχυτος quidam οἶνος ap. Athen. I. (p. 31.) Τημαχίδας δὲ (inquit) ὁ Ῥόδιος ἐπόχυτον τινα οἶνον ἐν Ῥόδῳ καλεῖ, παραπλήσιον τῷ γλυκεῖ: Suidas quoque ἐπόχυτον οἶνον esse ait τὸν γλυκὺν, dulcem, afferens tamen locum, in quo aperte distinguitur inter γλυκὺς et ἐπόχυτος.“ Sed Salmasiana emendatio γλύξις (pro γαῦσις, s. γαῦξις,) quae e Suidae lectione γλυκὺς valde confirmatur, omnem solvit difficultatem. Is. Vossius ad Hesych.: Γαῦσις ἡδύς, γλυκὺς: „Redde Diog. Laertio in Polemone, Οὐ γαῦσις, οὐδ' ἐπόχυτος, ἀλλὰ πρᾶμμιος.“ Voc. γαῦσις praetermisit Schneiderus. Athen. post verba modo citata addit: Καὶ γλύξις δὲ οἶνος καλεῖται ὁ τὸ ἔψημα ἔχων. Inde scribit H. Steph. Thes. Ind.: „Γλύτρις vocatur οἶνος ὁ τὸ ἔψημα ἔχων, ὡς περὶ ἐνὶ σαρκὶ admixta est, teste Athen. L. I.“ Sed γλύτρις falsa est lectio. „Perperam γλύτρις Ed. Ven. et Bas.: tacite mutavit Casaub., recte vero: certe in γλύξις, quod ille edidit, consentiunt nostri libri.“ Schweigh. ad Athenaei loc. H. Steph. Thes. II. p. 1557, e. scribit: „Attici solum acetum ἡδυσματός nomine dignantur, ut Athen. testatur L. II. (p. 67.) his verbis: Τούτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων εἶδος καλοῦσι, atque eam fortassis ob rem Eury-naei (ut Orion ap. Etymolog. docet) ipsum appellant ἡδος, alii autem γλυκάδιον. Nic. vero Schol. vult ὄξος κατ' εὐφημισμὸν vocari γλυκάδιον, sicut χολήν, γλυκίαν, [γλυκὺν, fel, per antiphr. Plin. (XXVII. 10.) et Coel. Aurel. Chron. III. 1.“ Thes. T. I. p. 852. C. Vide Thes. Ind. v. γλυκία.], et εὐάδεα πίσσαν.“ Vox γλυκάδιον lexicographis est commendanda. H. Steph., qui sic obiter in v. ὄξος scripserat, in Indice tamen Thesauri omisit,

nec habet Schneid. Hesych.: Γακούδια ἡδύσματα. „Γακούδια pro γλυκίδια, vel γλυκίδια,“ Albertius. Γλυκίδια, et γλυκίδια sunt voces nihili: γλυκάδια scribere debuerat. Etym. M. p. 626, 56.: Οἱ δὲ Κυρηναῖοι τὸ ὄξος ἡδος κασι, καὶ ἄλλοι γλυκάδιον. Ὄρος. (Pro Ὄρος H. Steph. l. c. habet Ὄριον.) Ad Athenaei loc. scribit Schweigh. „In mendosum εἶδος et hic, et IX. 566. c. conjurarunt scripti editique, et ap. Poll. VI. 65. ubi de eodem nomine agitur, pariter εἶδος olim legebatur. Grammaticorum consensus dubitare nos non sivit, in v. εἶδος suo more hallucinatos esse nostros librarios, et pro η perperam ponentes: quare Casauboni conjecturam pro certa in contextum recepimus. Nam et ap. Pollucem veram scripturam meliores libri dederunt, eandemque Etymologus p. 626. extr. et Eustath. ad Od. α. p. 56, 10. sqq. veterum Grammaticorum, Ori, Aelii Dionysii, Pausaniae, testimoniis firman. Illud unum dubitari poterat, ἡδος aspero spiritu, an leni ἡδος esset scribendum, de quo jam inter ipsos veteres fuisse dissidium Eustath. docet. Ap. Pollucem ἡδος hodie receptum est; at optimus Codex MS. ἡδος habebat: cf. etiam Etymol. p. 420. med.“ Casaub. ad eund. loc.: „Non solum ἡδος pro aceto Attici, sed etiam ἄδος alii, mutato Aeolice spiritu, dixerunt. Hesych. Ἄδος παρὰ Δεινολόγω ὄξος.“ Sed bene monet Kusterus „hac significatione ἄδος scribendum est, quod Doricum est pro ἡδος.“ Hesychius vocem altera habet forma: Γάδος γάλα, ἄλλοι ὄξος: ubi idem Kusterus: „Γάδος (Aeolice) dictum est pro ἄδος, i. q. ἡδος, praeposito γ, ut paulo ante γάδουσαι, pro ἄδουσαι.“*)

*) Salmasio teste, γάδος pro γάδος occurrit. „Verissimum est gamma literam loco digammae multis vocibus praefigi solitam ap. Lacones et Aeoles, quod in plurimis dictionibus mihi observavi ap. Hesych., quorum pauca hic ponam ad exemplum, Γάδος ἄδος: Γάδος πλησμονή, ἄλλοι ὄξος.

Est aliud nomen, quod ὄξος ap. scriptores Gr. fert, de quo H. Steph. Thes. Ind.: „*Ἀδύθεμον* Hesychio ὄξος, *acetum*, forsam quia eo conditi cibi sunt suaviores, unde et ἡδός nominatur, et Dorice ἄδος: forsam etiam scribendum *ἀδύθυμον*, quasi animo seu cordi aliquid afferat iucunditatis et suavitatis.“ Probabiliter correxit Hemsterh. ap. Albert. *Ἀδύ· μέθυ*, ὄξος.

Ceterum fallitur Casaub., cum ad Athen. l. c. sic Hesychii glossam emendat. „Apponam illius verba sicut legi debent; nam in vulgatis exemplaribus corrupta sunt multis modis: *Ἡδος· ἡδονή, καὶ ὄφελος, καὶ ὄξος, οἱ δὲ ὀφέλημα, ἢ ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν, τινὲς δὲ ἡδονήν καὶ ὄξος.* Sic ista debent continuari; in editionibus perperam insertae sunt notulae duae: *ἡδ' ὄς, ἔφη ἐκεῖνος*, et *ἡδ' ὡς, κατὰ τοῦτο δέ, οὕτως.*“ Aeque falluntur Hesychii interpretes fere omnes, qui Hesychii glossas pro corruptis habent, quae, ut nobis videtur, sanissimae sunt: sic se habent loci in Albertina editione: *Ἡδος· ἡδονή, καὶ ὄφελος· καὶ, Ἡδ' ὄς, ἔφη ἐκεῖνος· καὶ ὄξος. Ἡδ' ὡς· κατὰ τοῦτο δέ, οὕτως· ὀφέλημα· ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν· τινὲς δέ, ἡδονήν, καὶ ὄξος.* Sanitatem prioris glossae abunde testantur Schol. Platon. p. 9.: *Ἡδ' ὄς· εἰάν μὲν ἢ δύο μέρη λόγου, ἔσται, ἔφη δὲ ὄς, τουτέστιν ἔφη δὲ οὗτος, οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει τὸ ἔφη· εἰάν δὲ ἢ ἓν μέρος λόγου, ἔσται φίλος, ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ ὄφελος, ὡς Λίγυηται, ἢ ὄξος, ὡς Χαλκιδεῖς, ᾧ πρὸς τὰ ἱερά χρῶνται· ταῦτα δὲ ἐπὶ παντὸς προσώπου, καὶ ἀριθμοῦ, ὡς*

[Per memoriae lapsum vir doctus vocem *κλησμονή*, quae ap. Hesych. v. *Ἄδος* exstat; ad glossam in v. *Γάδος*, ubi non apparet, adhibet: Hesychii ipsius verba sunt: *Γάδος· γάλοι (γάλα), ἄλλοι ὄξος.*] Idem plane quod *ἄδος*: sic enim in v. *Ἄδος*: *Ἄδος· κλησμονή, κόρες, ἄλλοι ὄξος.* Sic *γάδεσθαι· ἄδεσθαι*: supra habuimus *βάδεσθαι* pro eodem.“ Salmasius ad Consecr. Temp. in Ag. Hex. p. 48.

τὸ, ἸΩ τάν. Scilicet, quoniam ἦθος, e ratione scribendi, pro ἦθ' ὄς in MSS. facile a lectoribus accipi poterat, et versa vice ἦθ' ὄς pro ἦθος, Grammaticis veteribus haec monere de differentia harum vocum placebat. Quod ad alteram glossam attinet, hanc quoque sanissimam putamus. Hesychius non verba ἦθ' ὄς et ἦθος confudit, sed potius duo diversa sub una voce exposuit, ut paulo ante ἦθος et ἦθ' ὄς, ob eam causam, quam modo diximus, quod unum pro altero, e compendiosa scribendi ratione, in MSS. facile legi posset. Ante ὠφέλημα, et ἦθυσμα, e praecedentibus verbis ἦθ' ὄς, intelligendum est ἦθος. Aliter tamen sentit Schovius, (mecum sensurus, si locum Scholiastae Platonici vidisset) ad Cod. Hesychii Marcianum: — „Quamvis bene et sagaciter ἦθ' ὄς interseruerit, magnamque hac interpolatione lucem glossae adperserit, vix tamen credo, quod Lexicographus eadem hic poni voluerit. Nec, ut nobis, sic et antiquis ἦθος unitim exaratum pro ἦθ' ὄς obscurum erat: hi enim indistinctae vocum scripturae adeo adsueti erant, ut facile et prompte, prouti sensus ratio postulabat, ejusmodi vuculas et distinguerent, et copularent; accedit quoque, quod nobis lingua emortua sit. Si glossariorum commentatores constanter haec ob oculos haberent, minores ubique obscuritates atque defectus deprehenderent.“

Addit Casaub. „Ex superioribus verbis Hesychii colligas, etiam ἦθανην, quae vox idem significat atque ἦθος, usurpasse quosdam pro aceto: vix credidisssem, nisi venissent in mentem verba hujus τροπεζομήτορος VIII. (p. 357. F.), ubi de piscium condituris loquens, pisces saxatiles optimos esse scribit, τῇ ἦθανῇ (ἀπλωῶς) σκευασθέντας, h. e., ut nos interpretamur, simpliciter eum aceto paratos. Ex variis locis Gastronomiae Arcestrati liquido constat, hanc esse piscium ἀπλῆν σκευασίαν.“ Schweigh. alio modo locum intelligit. „Vel-

lem constaret etiam vocabulum *ἡδονή* eadem notione fuisse a nonnullis usurpatum: sic percommoda foret interpretatio hujus loci, quam in Animadv. ad II. 67. C. proposuerat Casaub., pisces saxatiles optimos esse, simpliciter cum aceto paratos. Sed quod ex Hesychio firmare suam interpretationem ille voluerat, recte quidem doctus Glossographi Editor monuit, id non dixisse Hesych. quod cum dicentem Casaubonus fecit. Velim vero docuisset nos idem vir doctissimum, quamam igitur potissimum notione h. l. vocem *ἡδονήν* accipere debeamus: quod mihi minime liquere profiteor. Vulgata quidem scripturam tuentur ambo nostri MSS. Videndum vero, ne fortasse verbum aliquod interciderit tale, quale *διαφέρει*, aut in eandem sententiam aliud. Sic *ἡδονήν* de suavitate et gratia cibi acciperem, (ut ap. Xenoph. *K. II. VIII. 2, 4.*) et verba ista, *τὰ δὲ περιϋία καὶ τῇ ἡδονῇ διαφέρει ἀπλῶς στυγασθέντα*, in hunc modum interpretarer: Saxatiles vero pisces etiam eo suaviores sunt in cibo, quo simpliciore ratione parati. Eadem notione voc. *ἡδονή* paulo post ap. eundem auctorem, e quo haec desumpta, occurrit p. 358. B. *ἄρσενα καὶ πρὸς ἡδονήν, καὶ πρὸς ἐνψυσίαν*, qui locus omnino cum hoc conferendus. Nota Albertii, ad quam refert vir doctissimus simul et sagacissimus, est haec. „Tanto viro hoc excidisse nollem: de Athenaei loco nihil dicam; sed Hesych. id his verbis monuisse non credo. Non enim indicare voluit Lexicographus, voc. *ἡδονήν* aequae ac *ἡδός*, *acetum*, notare, sed potius, v. *ἡδός* duo significare diversa, et *ἡδονήν*, *voluptatem*, et *ἄξος*, *acetum*: utramque supra vidimus: alioquin clarius scripisset, *τινὲς δὲ καὶ ἡδονήν, τὸ ἄξος*, aut simili ratione.“ Fallitur Albertius, cum dicit, Hesych., si hunc indicare voluisset sensum, clarius scripisset, *τινὲς δὲ καὶ ἡδονήν τὸ ἄξος*. Nam, si sic scripisset Hesych., non de voce *ἡδός*, *acetum*, de qua Hesych. revera loqui ipse confessus est Albertius, sed de voce *ἡδονή*, de qua h. l. non agitur, Hesych.

chius loqueretur. Hesychii ipsius verba sunt haec: 'Ἡδὲ ὡς κατὰ τοῦτο δέ, οὐτως, ἀφέλημα, ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν, τινές δὲ ἡδονῆς, καὶ ὄξος. Hesychii verba sine dubio indicant, ἡδός (quod in praecedentibus verbis ἡδὲ ὡς, quae cum voce ἡδός in MSS. saepe confundebantur, latet, et subintelligi debet) varios sibi vindicare sensus, sc. τὸ ἀφέλημα, τὸ ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν, et, ut nonnulli scribunt, esse i. q. ἡδονὴ καὶ ὄξος. Per vos. ἡδονὴν Casaub. intelligit i. q. ἡδός, acetum; Albertius intelligit ἡδός, voluptatem. Utranam igitur opinio est sequenda? Ea, quae maxime probabilis est. Qui verba Hesychii attente legit, Casauboni sententiam amplectetur; nam, dum verbum ἡδονὴν usurpabat Hesych., ante animum ei versari nomen acetii, manifestum est e positione verborum: ἡδυσμα, ἀπὸ τοῦ ἡδεῖν, τινές δέ, ἡδονὴν καὶ ὄξος: ἡδύσματος nomine Attici vocabant ὄξος. J. Pollux VI. 10. τὰ δὲ ἡδύσματα, ἔλαιον, ὄξος. Estne igitur credendum, Hesych. primum voc. ἡδός per ἡδυσμα, i. e. ὄξος, explicare; deinde per ἡδονὴν, i. e. voluptatem, tum ad ὄξος redire? Athen. II. p. 67. de aceto, τοῦτο μόνον Ἀτικοὶ τῶν ἡδύσματων ἡδός καλοῦσι. Si per ἡδονὴν Hesychius indicare voluisset voluptatem, de v. ἡδός non sic scripsisset, τινές δὲ ἡδονὴν καὶ ὄξος: nam non τινές, sed πάντες, in quibusdam Homeri locis, per ἡδός intelligunt i. q. ἡδονὴν, sive ὄφελος, ἀφέλημα, atque hinc Hesych. in glossa praecedenti: 'Ἡδός· ἡδονὴ καὶ ὄφελος. Quid mirum, Atticos quosdam ἡδονῆς nomine vocasse ὄξος, cum extra omnem controversiam est, eosdem per ἡδυσμα, ut et per ἡδός, intellexisse, κατ' ἐξοχὴν, ὄξος? 'Ἡδονὴ est i. q. ἡδός, teste Hesych., i. e. ἡδυσμα, i. e. ὄξος. Ut vidimus, nonnulli nomine γλυκασίου appellabant ὄξος. Quod ad Athenaei locum VIII. p. 357. attinet, Schweigh. ipse, qui Casauboni opinionem rejicit, eam per commodum huic loco sensum praebere confitetur, et certe Casauboni interpretatio est praefenda, quia nihil mutat, et in hoc sensu voci ἡδονῆν tribuendo analogiam sequitur,

cum Schweigh., sine vocis διαφέρει introductione, cui conjecturae nihil favent MSS., locum intelligere non possit. Postrema Casauboni verba Schweigh. praeterierunt: „Ex variis locis Gastronomiae Archestrai liquido constat, hanc esse piscium ἀπλῆν σκευασίαν,“ i. e. cum aceto, τῇ ἡδονῇ ἀπλῶς σκευασθέντα. Si hoc de Archestrai Gastronomia verum sit, mire eo confirmatur Casauboniana interpretatio Athenaei. Salmasius, cujus auctoritas magni a nobis est aestimanda, hunc voci ἡδονῆ sensum tribuit in loco, de quo silet Schweigh. Sic scribit ille ad Hesych. v. Ἀδύθεμον, teste Albertio: „Quidam εἶδος, ὄξος vocabant, alii ἡδος, alii ἡδονή.“

Notandum est voc. ἡδος, acetum, Cyrenaeos, referente Etym. M.; Chalcidenses, ut scribit Schol. Platon. p. 9.; et Atticos (ut ait Athen. II. p. 67. τοῦτο μόνον Ἀττικοὶ τῶν ἡδυσμάτων ἡδος καλοῦσι,) sibi vindicasse. Athenaei locum sic vertit H. Steph. l. c.: „Attici solum acetum ἡδύσματος nomine dignantur.“ Dalecampii versio est: „Hoc Attici quamvis solum sit, condimenti speciem esse autumant:“ male Dalec. per εἶδος speciem intelligit: ut vidimus, pro εἶδος legendum ἡδος, acetum. H. Steph. pervertit Athenaei sensum: verba sic sunt interpretanda: „Solum e condimentis acetum vocant εἶδος, s. ἡδος, Attici:“ sic recte ea vertit Casaub. Schneid. Lex. sic scribit de Athenaei loco VIII. p. 357.: „Ἠδονῆ, Essig. wie γλυκὺ, die Galle, vergl. ἡδος: Τὴ πετραῖα τῇ ἡδονῇ ἀπλῶς σκευασθέντα, Mnesitheus Athenaei p. 357. mit Essig bereitet?“

„Gaudeo a Dorica γάδειω, pro γηδέω,“ G. J. Vossius de Literarum Permutatione p. 1. Idem tamen p. 5. scribit, „Gaudeo ab antiquo gaveo, unde gavisus.“

De v. ἡδύσμα doctissime et accuratissime scripsit Salmasius ad Solin. p. 380., ubi bene egit de v. ἡδύς.

„Τὸ ἡδὺ ad gustum proprie refertur: hinc ἡδυσμα, τὸ ἄρτυμα, quidquid ἡδύνει τὴν γεῦσιν. Theophrastus de Odoribus: Μίγνυνται δὲ τὰ μὲν αὐτῆς τῆς ὀσμῆς ἕνεκα, καὶ πρὸς ταύτης τὴν αἰσθῆσιν, τὰ δ' ὡσπερ ἡδύνειω βουλόμενα τὴν γεῦσιν: ad gustum suaviorem faciendum, ad condimentum gustus. Paulo post addit idem, odorem veluti condimentum esse potus: ἀλλὰ συμβαίνει τῷ ὄντι, καθάπερ ἡδυσμα γίνεσθαι τῷ πόματι τὴν ὀσμῆν: nam et unguenta vinis addebantur, ad condienda ea. Idem: Μύρον καὶ τὰλλα εὖσσμα τοὺς οἶνους ἡδύνει. Igitur cum τὸ ἡδὺ proprie res sit ad gustum pertinens, ad odoratum etiam translata est: inde ἡδέεις ὀσμαι, suaves odores. Et ἡδύσματα, odores ipsi, qui unguentis addebantur, ut melius olerent. Et ἡδύνειν τὸ ἀρωματίζειν. Galenus Lex. Ἠδυντήν πίσσαν τὴν ἡρωματισμένην· ἔφεται δὲ ὕδατι καὶ ἀρώματι. Idem: Ἠδυντῶν στέαρ· τὸ ἐν ὕδατι καὶ ἀρώματι ἐψηθέν· καὶ τὰ ἀρώματα, καὶ ἡδύσματα: hinc ergo ἡδύσματα, odores illi, sive ἀρώματα, quae unguentis indi solebant post alia omnia, ut odorem gratiorem conciperent; potentiora quaeque ad hoc usurpabant; ut infirmiora, et leviora ad στήμων adhiberi consueverant.“ Hesych. Ἠδύς· γλυκύς. Voc. ἡδύς proprie de gustu usurpari, ut h. l. ostendit Salmasius, non notavit H. Steph., qui in v. scribit: „Ἠδύς, suavis, dulcis, jucundi saporis, item generaliter pro jucundus. extenditur ad multa, sicut Lat. suavis et jucundus.“

Pro aceti nomine ἀλίβας occurrit in Callimachi Fragm. 88. ap. Etym. M. p. 65, 50.: Σημαίνει δὲ καὶ ὄξος, οἷς παρὰ Καλλιμάχῳ: Ἐβηξαν οἶνον ἀλίβαντα πίνοντες. παρὰ τὸ μὴ λείβειν, ὃ μὴ λειβόμενος ἢ σπενδόμενος. „Pro οἶνον reponendum esse videatur οἶον, idque ipsorum grammaticorum auctoritate, Tussierunt, tanquam qui acetum bibunt. Si enim (ut Etymologus, Suidas, et Eustathius auctores sunt,) ἀλίβας est. ὄξος, οἶνον hic locum

habere nequit. Sed enim verò *ἀλβας* communiter significat νεκρὸν, *mortuum*, et pacè magistrorum crediderim in hoc ipso etiam loco nihil aliud notare: οἶνος ἀλβας, *vinum mortuum*, quae paraphrasis est *aceti*. Verte igitur, *Tusserunt vinum mortuum bibentes.*“ Bentleius. „Praeferam priorem summi viri conjecturam, quam aliquo modo confirmat Etym. Ms. Bibl. Reg., ubi hoc Fragmentum sic exhibetur: Ἔβηξαν οἱ ἀλβας τε πίνοντες. Ἀλβας simpliciter pro *aceto* dici, non dubium est. Orion Thebanus περὶ ἐτυμολογιῶν Ms. in Bibl. Reg.: Ἀλβας ὁ νεκρὸς, παρὰ τὸ λιβάδα καὶ ὑγρότητα μὴ ἔχειν ἔστι παρὰ Ἰππώνακτι καὶ ἐπὶ τοῦ ὄξους.“ Ruhnck.

Fallitur Bentleius, dicens: „Si, ut Etym. Suid. et Eustath. auctores sunt, ἀλβας est ὄξος, οἶνον hic locum habere nequit.“ Ἀλβας enim, quod Suidae est ὄξος, est quoque, teste eodem, *vini* genus. Suid. Τὸ ὄξος καὶ ἀλβας λέγεται, ἀπὸ τοῦ μὴ λείβεσθαι, ὅτι νεκρωμένος οἶνός ἐστι: eadem tradit v. ἀλβας et v. κῆρ. Cf. H. Steph. Thes. Ind. v. ἀλβας. Non est igitur sollicitanda lectio οἶνον. H. Steph. Thes. II. pag. 1357, a. sic scribit: — „Ὄξος, acetum, *vinum* quod coacuit: derivatum ab ὄξος, sic τάχος a ταχύς, πάχος a παχύς, ut tradit Etym., cui ὄξος est ὁ εἰς ὄξυ καταβληκῶς οἶνος, ἐπειδὴν τέμνη καὶ κεντρίχη (ὡς εἰπεῖν) τὴν γεῦσιν. Plutarch. Sym. 5. τὸ ὄξος οἴνου τινός ἐστι φύσις καὶ δύναμις.“

IV.

Vox *κάθαρσις* aliquando usurpatur pro purgatione i. e. cultura animi per philosophiam, quae, ut a veteribus philosophis definitum est, (vide Senecam Ep. 89.) nihil aliud est quam rerum divinarum et humanarum, quibus hae res continentur, scientia.

Eunapius in Vita Maximī p. 86. ed. 1568.: *Σὺ δὲ τούτων μηδὲν θαυμάσης, ὥσπερ οὐδὲ ἐγὼ, διὰ τοῦ λόγου κάθαρσιν, μέγα τε χρῆμα ὑπολαμβάνω, propterea quod ratio nos rectius imbuerit.*

Plut. in Libro, An Seni Resp. gerenda sit, c. 8.: *Οὐδὲ γὰρ ἡ τοῦ φρονεῖν ἕξις ὁμοίως παραμένει τοῖς μετέοις αὐτοῖς, ἀλλ' ὑπ' ἀργίας ἐξανειμένη καὶ ἀναλυομένη κατὰ μικρὸν, αἰεὶ τινα ποθεῖ φροντίδος μελέτην, τὸ λογικὸν καὶ πρακτικὸν ἐγχειροῦσης καὶ διακαθαίρουσης.*

λάμπει γὰρ ἐν χρεῖλαισιν ὥσπερ εὐπρεπὴς χαλκός.

Sic vox *ἀνακάθαρσις* exponitur a Maximo in Scholiis p. 48. allegorici et reconditi sensus anagogica explanatio: *Ἀνακαθάρσεις φησὶ τὰς ἐξηγητικὰς ἐρμηνείας, δι' ὧν καθαίρονται τῶν ἐν τοῖς λεγομένοις δοκούντων ἀτόπων τὰ σύμβολα. Conf. Budaeum Comment. Gr. L., H. Steph. Thes., et Suicerum Thes. Eccles.*

Ut apud Lat. scriptores philosophia est duplex, physica, quae „studeat omnium rerum divinarum at-

que humanarum vim, naturam, causasque nosse" (Cic. de Orat. I. 49.), et ethica, „animi medicina" (Cic. Tusc. 3, 6. c. 3.), „quae vitia radicitus extrahit" (Tusc. 2, 13. c. 5.), „ars vitae" (De Fin. 3, 4. c. 2.), „magistra virtutis" (Tusc. 4, 70.), „mater omnium benefactorum beneque dictorum" (de Clar. Orat. II. 322.), sic *κάθαρσις* ap. Graecos scriptores, quae nihil aliud est, ut diximus, quam animi cultura per philosophiam, aliquando, ut in Eunapii loco, referenda est ad physicam sapientiam, quae rerum naturam perscrutatur, aliquando autem ad ethicam, quae animum componit, affectus quasi purgans, imminuens, leniens, temperans, „ita ut ad *μεσότητα* quandam, i. e. mediocritatem restringantur: in mediocritate enim ista virtutem positam esse, „perturbationibusque adhibendum modum quandam, quem „ultra progredi non oporteat," ut loquitur Cic. Tusc. IV. 17., docebat Aristoteles, Ethic. Nicom. II. 5. p. 27. c." Matthiae Miscell. philolog. Vol. II. P. I. pap. 25. In hoc postremo sensu vox *κάθαρσις* usurpatur ap. Aristotelem Poet. c. 6.:

Ἔστιν οὖν τραγωδία μιμησις πράξεως ὑποδαλίας καὶ τελείας, μέγεθος ἔχουσης, ἠδυσμένῳ λόγῳ, χωρὶς ἐκάστου (sic Tyrwh. pro ἐκάστου) τῶν εἰδῶν ἐν τοῖς μορίοις, δρώντων καὶ οὐ δι' ἀπαγγελίας, ἀλλὰ δι' ἔλεου καὶ φόβου, περαινουσα τὴν τῶν τοιούτων παθημάτων κάθαρσιν.

Ad hunc insignem Aristotelis locum dubio procul respexit Jamblichus de Myst. sect. I. cap. 11. p. 22.:

Ἐχει δ' ἐτι ταῦτα καὶ ἄλλον λόγον τοιούτου· αἱ δυνάμεις τῶν ἀνθρωπίνων παθημάτων ἐν ἡμῖν, πάντῃ μὲν εἰργούμεται, καθίστανται σφοδρότεραι· εἰς ἐνέργειαν δέ, βραχεῖς καὶ ἄχρι τοῦ συμμετρου προαγόμεναι, χαίρονσι μετρίως, καὶ ἀποπληροῦνται, καὶ ἐντεῦθεν ἀποκαθαίρουμεναι, πειθοῦ καὶ οὐ πρὸς βίαν ἀποπαύονται· διὰ τοῦτο ἐν τε

κωμωδία καὶ τραγωδία ἀλλότρια πάθη θεωροῦντες, ἵστα-
 μεν τὰ οἰκεία πάθη, καὶ μετριοτέρως ἀπεργαζόμεθα, καὶ
 ἀποκαθαίρομεν· ἐν τε τοῖς ἱεροῖς, θεάμασι τισι καὶ ακου-
 σμασι τῶν αἰσχυρῶν, ἀπολυόμεθα τῆς ἐπὶ τῶν ἔργων ἀπ'
 αὐτῶν συμπεπιπλοῦσης βλάβης.

Nec Tyrwhittus, nec Twiningius, nec Lessingius,
 nec Hermannus, nec Matthiae (Miscell. philolog. Vol.
 II. P. I. p. 19—27., ubi optime disputavit de Aristote-
 lis loco) haec Jamblichi verba adduxit ad obscurissimam
 illam Aristotelis sententiam, quam luce clariorem fa-
 ciunt, illustrandam. Bene Galenus ad Jamblichum
 scripsit:

„Aristoteles de Poet. l. 5. ait Tragœdiam δὲ ἐλεῶ
 καὶ φόβον τὴν τῶν κοινῶν παθημάτων καθάρσει praes-
 tare. Meminit hujus καθάρσεως in Polit. IX. 7. et de
 ea ex professo egerat in tertio de Poëtice libro, qui per-
 iit. Sciendum autem Aristotelem et Jamblichum in
 his Platoni adversari, qui ideo Comoedias et Tragœ-
 dias rejecit, quia nimium incenderent in nobis τὸ πα-
 θητικόν, et nimium a simplicitate et morum stabilitate
 abducerent διὰ τὴν ποιηλίαν. Platoni favebat Epicurus.
 Proclus in Polit. p. 560. pugnam hanc inter Philosopho-
 rum principes animadvertit, et multis adversus Peripa-
 teticos velitatur. Tantaе litis idoneus judex audiatur
 Plut. de Audiendis Poëtis. Habet nonnihil, quod hęc
 spectet, Aristides quoque Quintilianus de Musica l. II.,
 et Julianus, Ἱεροῦμένος τις μήτε Ἀρχίλοχον ἀναγινωσκέτω
 etc. Ἀποκλινέτω καὶ τῆς παλαιῆς κωμωδίας ὅσα τῆς ἰδέας
 τοιαύτης. De purgatione agit Plotinus Ennead. I. 2. 5.“

„Sequitur tertia via, quae est philosophi. Huc per-
 tinent quae Platonicae rationis sectatores de gradibus
 tradunt, quibus anima paullatim pura divinaque reddi-
 tur. Scilicet ii ita distinguunt, ut inchoari illam per-

fectionem dicant καθάρσει, tanquam primo instituto. Hi succedere, tradunt, λύσιν sive ἀπαλλαγὴν, et cumulam denique addi per τελείωσιν (Jamblich. de Myster. Aegypt. V. 6. ibique Galeus p. 264.).“ Fr. Creuzerus ad Plotini Librum de Pulcritudine p. CVI. (Heidelbergae 1814. 8.) Iterum p. CXI: — „Versatur hic idem liber magnam partem in admonitionibus praeceptionibusque ad fugam earum rerum, quae sensus feriunt, inprimis quae vel sonorum dulcedine eos titillant, vel iisdem blandiuntur venustate mollitieque formarum. Est igitur hactenus mere purgatorius (καθάρσιος) hicce liber, panditque aditum ad philosophiam, ut quae et ipsa quodammodo pertineat ad καθάρσιν, sed nec minus tamen λύσιν perficiat atque adeo τελείωσιν.“ Iterum pag. 277. „De καθάρσει vid. Jambl. in libro de Anima ap. Stob. Ecl. p. 1056. seq. Heer.: Πλωτῖνος δὲ καὶ οἱ πλείστοι τῶν Πλατωνικῶν ἀπόθεσιν τῶν παθῶν — τὴν τελειωτικὴν καθάρσιν ὑπολαμβάνουσι. Gregor. Naz. Orat. stel. I. adv. Julian. p. 37. sq. Eton. describit sanctioris vitae studiosos homines: Ὁρᾶς — τοὺς διὰ τὴν νέκρωσιν μάκατάτους; τοὺς διὰ λύσιν Θεῶ συνημμένους; τοὺς ἔξω πόθου, καὶ μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀπαθοῦς ἔρωτος; ὧν — καὶ ἡ τοῦ νοῦ πρὸς Θεὸν ἐκδημία προαρπαζομένου, ὧν ἡ καθάρσις, καὶ ὧν τὸ καθαιρεσθαι, μηδὲν μέτρον εἰδότην ἀναβάσεως καὶ θεώσεως.“ Iterum p. 289.: — „Jamblichus de Myster. Aeg. X. 7. p. 178.: Ἀὐτὸ τὰγαθόν, τὸ μὲν θεῖον ἡγουῦνται τὸν προσηνοσύμενον *) θεόν· τὸ δ' ἀνθρώπινον, τὴν πρὸς αὐτὸν ἔνωσιν. **) — οὐδὲ περὶ συμ-

*) Lexica H. Stephani et Thesauri hoc verbum ignorant.

**) Voc. ἔνωσις, unio, H. Steph. Thes. I. p. 1159. et Schneiderus afferunt ἀμαρτύρωσ. De eo docte et plene, ut solet, Suicerus egit in Thes. Eccles. Bis occurrit in Jamblich. ibid. XII. 1. p. 23.

κρῶν αἱ θεουργοὶ *) τὸν θεῖον νοῦν ἐνεχλοῦσιν ἢ ἀλλὰ περὶ τῶν εἰς ψυχῆς κάθαρσιν καὶ ἀπόλυσιν καὶ σωτηρίαν ἀνηκόντων. *Extrema haud inepte conferas verbis Paullinī 1 Cor. I. 30., ubi ἁγιασμὸν Grammatici explicant κάθαρσιν.*"

Platonicae philosophiae sectatores hanc notionem de purgatione animae ipsiusque in mentem conversione e Platone ipso sumserunt: in Phaedone p. 186. ed. Forster. (p. 21. Wytt. p. 60. Heind.) legas haec, quae Plotinus de Pulcritudine p. 55. p. 40. a., notante Creuzero, respexit: *Τὸ δ' ἀληθές, τῷ ὄντι ἢ κάθαροίς τις τῶν τριούτων πάντων, καὶ ἡ σωφροσύνη, καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ ἀνδρεία. **)* καὶ κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοι τινες εἶναι, ἀλλὰ τῷ ὄντι πάλαι αἰνίττεσθαι, ὅτι ὅς ἂν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς ἄδου ἀφίκεται, ἐν βορβόρῳ κίεσται, ὁ δὲ κεκα-

*) Voc. θεουργός, οὗ, ὁ (Schneid. ὁ, ἡ) H. Steph. sic ἀμαρτύρως affert in Indice Thesauri: „Esse dicitur qui in sacris operatur.“ Frequens est Jamblichō de Myst. VI. c. 7. p. 148. Θεουργός (sacerdos) διὰ τὴν δύναμιν εἰς ἀποφύκτων συνθημάτων, οὐκέτι ὡς ἄνθρωπος, οὐδ' ὡς ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ χρώμενος ἐπιτάττει τοῖς κοσμικοῖς: V. c. 21. pag. 136. Μόνοι δὲ οἱ θεουργοὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν ἔργων περαθεύτες, ἀκριβῶς γινώσκουσι.

***) Clem. Alex. Paedag. III. c. 11.: *Κάλλος ἄριστον τὸ ψυχικόν· ὅταν ἡ κηκοσμημένη ψυχὴ ἀγαθῷ πνεύματι καὶ τοῖς ἐκ τούτου ἐμπνεομένη φαιδρώμασι, δικαιοσύνη, φρονησί, ἀνδρεία, σωφροσύνη, φιλαγαθία τε καὶ αἰδοί, ἧς οὐδὲν εὐανθέστερον χρώμα ἐώραται κείποτε.* Voces φιλαγαθία et φαιδρῶμα praetermisit H. Steph. Pro φαιδρῶμα Schneiderus in Lexico ex hoc loco habet φαιδρῶμα: „Φαιδρῶμα, τὸ, auch φαιδρῶμα, Putz, Zierde; eigentl. was glänzend macht, Clem. Alex.“ Wendleriana Hederici Editio (Lips. 1796.): „Φαιδρῶμα, αὐτός, τὸ, quicquid nitidum ornatumve facit, κόσμος, φαιδρῶματα σώματος καὶ ψυχῆς.“

Θαυμένους τε καὶ τετελευτημένους, ἐκεῖσιν ἀφικόμενος, μετὰ
θεῶν αἰκήσει.

Jamblichus de Myst. sect. I. c. 9. p. 18.: Ὡς τὰ μὲν
αἰθερίως, τὰ δὲ ἀερίως, τὰ δὲ ἐνυδρίως αὐτῶν μετέχειν.

Schneiderus de his tribus adverbis, αἰθερίως, ἀε-
ρίως, ἐνυδρίως, in Lexico suo praestantissimo altum egit
silentium. H. Stephanus ἀερίως et ἐνυδρίως praetermi-
sit, sed αἰθερίως ab eo in Indice Thesauri affertur ἀμαρ-
τύπως: — „Αἰθερίως, pure et munde instar τῶν αἰθε-
ρίων, quae terrenis sunt puriora: in Lexico meo veteri
ītīdem exponitur καθαρώς.“

„Plutarchus [de Is. et O. c. 12.] docet apud Aegy-
ptios festum Παμυλίων simile fuisse τοῖς Φαλληγορίοις
Graecorum. Sed horum sacrorum (an scelerum) aucto-
rem Graeci laudare possunt Apollinem suum, qui sci-
scitantibus Methymnaeis respondebat

— Μεθύμνης ναίταις πολὺ λωῖόν ἐσται,
Φαλλήγόν τιμῶσι Διονύσιου κάρηνον.

Conservavit oraculum istud Theodoretus, 10. ad Grae-
cos, e Porphyrio; quo loco idem Porphyrius disputa-
rat contra hujusmodi ritus, ut qui maxime officerent
animarum puritati.“ Galeus ad Jamblichum de Myst.
p. 195. Vocibus φαλλήγος et φαλληγορία caret H. Step-
hani Thesaurus.

Obiter moneo, voc. κριόπρωρος, cujus mentio facta
est in prima hujusce Epistolae sectione, ubi e Schol.
Platon. locum de Phrixo et Helle laudavi, occurrere et
ap. Schol. Apollon. R. I. 256., *Ἐνιοὶ δὲ φασιν, Φορξὸν ἐπὶ
κριόπρωρου σκάφους πλεῦσαι, notante Schaefero ad Apol-
lon. R. p. 29.

Idem Schaeferus ibidem p. 265. dicit: „Adverbium

ῥωμαλίως adde Lexicis e Themistio p. 249, d. Hard.^{ca}
 Vox reperitur ap. Suidam: Ῥωμαλίος ἰσχυρός· καὶ ῥω-
 μαλίως, ἰσχυρῶς, ἐπιρρήματικῶς. Photius: Ῥωμαλίως
 ἰσχυρῶς.

Suidas: Ῥωγαλίον· διερῥωγός, διεσχισμένον· — Κα-
 ρῶν· τὰ διὰ τοῦ αλιός ἀπὸ τριῶν παραγονται μερῶν. ἀπὸ
 ὀνόματος, ὡς δεῖμα, δειμαλίος. ἀπὸ ῥήματος, οἰδῶ, οἰ-
 δαλίος. ἀπὸ ἐπιρρήματος, ῥίμφα, ῥιμφαλίος. καὶ παρο-
 ξύονται. σεσημειῶται τὸ δαιδαλίος ὁ ποικίλος, καὶ κονισ-
 σάλιος. Ex his vocc. ῥιμφαλίος (Etym. M. pag. 135, 24.
 262, 7.) et οἰδαλίος praetermisit H. Steph. Etym. M. pag.
 262, 2.: Νήφω, νηφαλίος. De voc. νηφαλίος bene egit H.
 Steph. Thes. II. 1057., at νηφαλίος et νηφαλεότης non
 agnoscit. Schneiderus in Lex.: „Νηφαλίος, und νηφα-
 λεότης, ἢ, s. νηφάλιος.“ De forma νηφαλίος dubitavit
 Albertius, qui ad Hesych. v. νηφάλιος scribit: „Suid.
 Νηφαλίος· ὁ σώφρων· an νηφάλιος?“ Suidas: Νηφαλίος·
 ὁ σώφρων· καὶ νηφαλέα, θηλυκόν. Zonaras: Νηφάλιος· ὁ
 γρηγόρης. Νηφάλιος· ὁ σώφρων. Νηφαλίος· ἄγρυπνος,
 διαπρακτικός, ζῶν τῷ πνεύματι· ὁ Ἀπόστολος· νηφαλίον·
 σώφρονα, κόσμιον. Conf. Phavor. 1 Tim. III. 2. νηφαλίος
 per ε̄ scribitur etiam V. 11. et Tit. II. 2. Schleusnerus in
 Lex. N. T. νηφαλίος et νηφάλιος agnoscit. Theodoretus et
 Theophylactus, ut e Thes. Eccles. Suiceri apparet, ad
 haec Apostoli loca habent νηφάλιος. Glossae Labbeanae:
 Νηφαλίος· sobrius. Νηφαλεότης· sobrietas. Νηφάλιος·
 sobrius. O. Adv. νηφαλίως praetermisit H. Steph.; praeter-
 misit quoque Schneiderus. Aretaeus de Caus. et Sign.
 Morb. diut. I. 6. p. 32, 10.: ξυτελέσαι δύμῳ νηφαλίως.
 Glossae Labbeanae: Νηφαλίος· ὁ ἀπέχων οἴνου, ἀστε-
 πης, sobrius. Νηφαλαίος· sobrius. P. Voc. νηφαλίος
 Lexica H. Stephani et Schneideri ignorant. Suicerus
 in Thes. Eccles.: „Veteres Glossae, Sobrius, νηφαλίος.“
 Sed Glossae Labbeanae, et Lat. Gr. et Gr. Lat., habent
 νηφαλαίος. H. Steph. Thes. II. p. 1056, f.: „Νήψις, εως,

ἢ, *sobrietas*." Schneiderus quoque ἀμαρτύτως affert. Hesych.: Νήψεως· νουνεχείας. Pro νήψεως Is. Vossius legit νίψεως, quod habet Codex Hesychii Marcianus, teste Schow. Haec glossa, quae inter additamenta a librario ingesta numerari potest, pertinet ad Chrysostomi Homiliam contra Anomaeos T. VI. p. 425. a Suicero Thes. Eccles. v. νηφάλιος laudatam: Ἐπὶ τῶν πλεόντων, κἂν ἅπαντες καθεύδωσιν, ὁ δὲ κυβερνήτης ἐρηγορῶς ἢ μόνος, οὐδεὶς ἐστὶ κίνδυνος, τῆς νήψεως τῆς ἐκείνου καὶ τῆς τέχνης ἀντὶ πάντων ἀρκεύσεως τῷ πλοίῳ.

Codex Hesychii Marcianus, teste Schow.: [Νιφάλιος· εὐρηγόρος τὸν νοῦν.] „Νιφάλιος pro νηφάλιος: voc. εὐρηγόρος Lexica ignorant." Voc. εὐρηγόρος non agnoscit Schneiderus.

Voc. νουδέχεια praetermisit H. Steph. Thes.: Schneiderus in Lex. affert ἀμαρτύτως. Hesych.: Νίψεως· νουνεχείας. Zonaras: Νουνεχῆς· συνετός, φρόνιμος· καὶ Νουνεχεία.

V.

Salmasius in Solin. p. 684.: — „Congeneres sunt *aros* et *dracunculus*: Graeci vocant *δρακόντιον*: Theophrastus *δρακόντειον ἄρον*, i. e. *serpentinum arum*: Phasianus *), *δρακόντειον*, ὃ ἐνίοι ἄρον. Sic enim multa no-

*) „*Φαινίας*, sic h. l. Ms. A. ut fere constanter alibi, non *Φανίας*. Paulo post vero, ubi in eodem codice *Φανίας* scribitur sicut in editis, librarii incuria id admissum videtur. Ceterum et haec scriptura passim cum ap. Nostrum, tum ap. alios occurrit auctores.“ Schweigh. ad Athen. IX. 371.: Ἐπει δὲ ἄρον ἐμνημόνευσεν ὁ Νικανδρὸς, προσκοδοτέον ὅτι Φαινίας ἐν τῷ προειρημένῳ βιβλίῳ (Περὶ Φυτῶν) γράφει οὕτως Δρακόντιον, ὃ ἐνίοι ἄρον ἀρωνία. De voce ἀρωνία haud satis certum, quid statui debeat. Salmasius pro Δρακόντιον, quod edidit Schweigh., habet Δρακόντειον: nullam lectionis varietatem in Mss. notavit Schweigh. Notanda est vox προσκοδοτέον. Verbum προσκοπιδίδωμι; *insuper do, addo, item redde*, H. Steph. in Indice Thesauri habet, sed nec in Thesouro, nec in Schneideri Lexico ulla stabilitur auctoritate. Nom. προσκοδόσεις, de quo bene egit H. Steph., praetermisit Schneiderus. Zonaras: Προσαγωγικόν· προσκομιστικόν. Et προσαγωγικός, et προσκομιστικός Lexica H. Stephani et Schneideri ignorant. Ceterum „arum κολοκάσιον a Cypriis vocatum notat vetus auctor auctuarii ad Dioscoridem; Ἄρον τὰ καλούμενον παρὰ Σύροις λούφα, οἱ μὲν ἄλιμον, οἱ δὲ θύμον, οἱ δὲ δρακοντίαν, οἱ δὲ Κύπριοι καὶ κολοκάσιον λέγουσι. Et sane cum vox κολοκάσιον Graeca sit, idque significet quod diximus (parvam et curtam lacernam), omnibus plantis, quae latissima habent folia, ut arum, et nymphaea, et faba Aegyptia, po-

mina herbarum ab antiquis enuntiata παραγωγικῶς, recentiores υποκοριστικῶς extulerunt. Σμύρνειον veteribus, σμύρνον posterioribus Graecis: Κενταύρειον priscis, κενταύριον. Ita δρακόντειον ἄρον olim appellatum, i. e. *draccontium arum*, et absolute δρακόντειον, sequens aevum δρακόντιον dixit, unde Latinis *dracunculus*. Ita Plinio vocatur: nescio quare melius dixisset *draconteum*; nec enim κενταύριον *centauriscus* est, aut *parvus centaurus*, sed *centaureum*. Graeci recentiores δρακόντιον πῶς eam herbam dixere, unde infima Latinitas *draconteam herbam* etiam appellavit. Iterum Salmasius de Homonymiæ Hyles Iatricæ p. 195.: „Νυμφαίριον est υποκοριστικὸν ἀ νυμφαία, ut σκελλάριον*) ap. Aetium, parva σκέλλα. Vulgus Graeciae ejusmodi diminutivæ formæ vocabulis gaudebat, ex quibus pleraque Arabica efficta, ut *secancur* ab σκιγάριον, et similia, quae alibi observabimus.“

H. Steph. Thes. II. 475.: — „Κυάριον, fabula, ut Plautus forma diminutiva vocat [Stich. V. 4. 8. *Hoc convivium est nucibus, fabulis, **) ficulis.*] At *fabulum* Gellio [IV. 11. *Opinio vetus falsa occupavit et convulvit, Pythagoram philosophum non esitavisse ex ani-*

test impertiri.“ Salmastus in Solin. p. 632, g. Syriaca voce λούφα carent Lexica H. Steph. et Schneideri; quae nihil monent de hao vocis κολοκάσιον significatione ap. Cyprios.

*) Vox σκελλάριον Lexicis H. Steph. et Schneideri est ignota,

**) Bene Festus: „*Hilum* putant esse, quod grano fabae adhaeret, ex quo *nihil* et *nihilum*.“ Grammatici, qui negant, non satis attendisse videntur ad Plauti locum. Aul. V. 1. 9. Lyc. *Quid reperisti? Str. Non quod pueri claudunt In faba se reperisse*, i. e. ne existimes, rem nihili, puta vermiculum, quem Midam vocant, me reperisse. Quandoquidem *fabā ipsa* pro *re nihili* usurpatur, quid mirum, si *hilum*, minutum illud, quod grano fabae adhaeret, sumatur pro *minimo*?

malibus; item abstinuisse fabule, quæ κνᾶμον Græci appellant. Paulo post fabam appellat.] idem est quod faba, ut ex præcedentibus liquet. Eustathius scribit orientales populos suo tempore κνᾶμους vocasse κνᾶμια, diminutiva forma. Voc. κνᾶμων prætermisit Schneiderus.

Σπλαγχνίδιον. Hoc vocabulum, quod H. Steph. in Thesouro suo, ut et Scottus in Appendice, prætermisit, Schneiderus affert ἀμαρτύρας. Diphilus in Inscatiabilis ap. Athenaeum IX. 370.:

Ῥάφανος λιπαρά, σπλαγχνίδια πολλά, σαρκία.

Στηθύνιον. } Ephippus in Geryone ap. Athen. IX. 370.:
Σηπίδιον. }

*Πνίγειν τε παχέων ἀρνίων στηθύνια,
Τίλλειν τε φάττας καὶ κίχλας ὁμοῦ σπίνους,
Κοινῇ τε χραύειν τευθίσαν σηπίδια.*

Voc. στηθύνιον Schneiderus in Lexico affert ἀμαρτύρας. De eo H. Stephanus in Indice Thesauri sic scribit: — „Στηθύνιον, ου, τὸ, medium pectoris, q. d. pectusculum. v. l. ex Poll.: sed in iisdem est στηθίδιον pro pectusculo.“ J. Pollucis locus occurrit Lib. II, 4, 162.: Τῶν δὲ στηθῶν τὸ μέσον, στηθύνιον. Στηθύνιον est vera lectio, ut e Seberi, Kuhnii, et Jungermanni notis liquet. Casaubonus ad Athenaei locum: — „Στηθῆνιον ap. Pollucem per η in secunda syllaba, medium est pectoris: στηθίνιον in Etym. [p. 727, 23.: Στηθίνιον· ὑποκοριστικῶς μέρος τι τοῦ στηθός], perperam: ἀ στηθῆνια hic per υ recte, pectuscula agnina: frequens dictio ap. Septuaginta, ut [Exod. XXIX.] Levitici cap. VII. et VIII. ac X.“ Hesychius v. στηθός: Τὸ ὑπὸ τοὺς ποδῶν δακτύλους στηθῆνιον. De hac significatione tacent lexicographi. Schneiderus στηθίδιον affert ἀμαρτύρας, necdum ullum vocis istius exemplum vidi, Phrynichus Ecl.: Στηθύνιον ὀρνιδίου λέγουσι τινὲς οὐχ ὑγιᾶς: εἰ γὰρ χρηῖ ὑποκορι-

στικῶς λέγων, (λέγε) σπηθίδιον· ἐδ' οὐκ ἴσταν ὑποκοριστικῶν, πᾶθεν εἰρωμαίμασε καὶ τοῦτο τὰ κακὸν τῆ τῶν Ἑλλήνων φωνῇ; Bene monet Phavorinus, ut et Zonaras, σπηθύνιον et *medium pectoris*, et ὑποκοριστικὸν esse. In Ehippi versu esse ὑποκοριστικὸν, e sequentibus verbis liquet, ubi habemus σπηθία. „Triplex scriptura vocis, σπηθύνιον, σπηθίνιον, σπηθύνιον. Si sit diminutiva, σπηθίδιον sine dubio praestat: si non sit diminutiva, scriptura triplex potest esse bona, praecipue hic in ὄρνιθίῳ. Σπηθίσιον (sit a στήθος et ἰόνιον, pars pectoris, cui nervi adhaerent. Σπηθίνιον, a στήθος et ἦνιον, pars pectoris, quae alias partes pectoris ligat et fraenat. Σπηθύνιον a στήθος et ἰόνιον, pars pectoris, quae vomeris instar est: ἴνιος et ὕνιος scribitur: ad istam διατογραφίαν accederet σπηθύννιον, quod pro σπηθίνιον et σπηθύνιον est ap. Polucem in Libris quibusdam. Et hoc postremum praecipue pectus aviculae respiceret. Cogitandum: Phrynichus hic, ut vides, de diminutione dubitat, et istas suspiciones nobis suggerit. Articulus etiam a prima editione exulat.“ Pauw. Cf. Sturzium de Dialecto Maced. et Alex. p. 194.

Quod ad voc. σπηθίδιον attinet, H. Steph. in Ind. Thes., ut et Schneiderus, affert ἀμαρτύρωσ· „Diminutivum σπηθίδιον, *sepiola*, ex Aristot. Anim. V.“ Schneiderus σπηθιδάριον, et σπηθίον, quibus caret H. Stephani Thes., affert ἀμαρτύρωσ. De v. σπηθιδάριον vide Scottum in Appendice.

Τευθίδιον Lexica H. Stephani et Schneideri, et Scotti Appendix, ignorant. Athenaeus VI. p. 269. e Pherecrate in Persia:

Φυλλοροήσαι, καὶ τευθίδιος
Ἄπυλοις, πέλαις τ' ἀναθραστοῖς.

Ἦδυσμάτιον Lexica H. Stephani et Schneideri, et Scotti Appendix, ignorant. Athenaeus VI. p. 268. e Telectide in Amphictyonibus:

Ἰδυσματίας κατάπαστα.

Kάσιον Graecos usurpasse, ex etymologia vocabuli *κολοκάσιον* apparet. Quia Lexicographi de voce *κολοκάσια* s. *κολοκάσιον* nimis jejune, vel minus recte exponunt, idcirco nobis placet pauca loqui et de multiplici ejus sensu et de etymologia.

1. *Κολοκάσιον* proprie est *παργύς κασῆς*, i. e. *parva vestis coactilis*. Hinc

2. *Κολοκασία*, nomen Minervae, Athen. III. init. ἔστι δ' ἐν Σικυῶνι *Κολοκασίας Ἀθηνᾶς ἱερὸν*. „Quam vehementer errat, si quis putat ab Aegyptia colocasia hoc cognomentum invenisse: a curta ac succincta veste, qua amictum fuit ejus simulacrum, ita nominatam esse palam est.“ Salmasius in Solin. p. 679. Hoc monuit Palmerius Exercitt. in Auctt. Gr. pag. 488. seq., notante Schweigh. Cf. Coelii Rhodigini Lectt. Antiq. IX. 12.

3. Hinc *κολοκάσια* notat „folia fabae Aegyptiacae, quod exiguas lacernas amplitudine sua imitarentur,“ notante Salmasio in Solin. p. 679.

4. „Inde et *κολοκάσια* stirps tota [vel caulis] appellata est,“ notante Salmasio ibid. Ap. Martialem VIII. 33. *Lenta minus gracili crescunt colocasia filo*, colocasia sunt caulis ipse, ut ostendit Salmasius p. 680. „*Hanc e Nilo metunt, caule, cum coctus est, araneoso in mandendo* (Plin. XXI. 15.): notabis hic, non radicem mandi, sed caulem: radix ipsa in fundo Nili: caulis demetitur e Nilo ac caeditur, manditurque, non autem radix evellitur. Caulem quoque esitari solitum tradebat Claudius Julius in Phoeniticis: *κολοκάσιον μέντοι καλοῦσι τὴν ῥίζαν, τὸ δ' ὑπερπερικὸς κερῶριον ὄψιν ἠδεῖαν ἐδωθίμοις τε τὰς φλέβας παρέχον Αἰγυπτίοις*. Non dicit radicem, quae colocasium vocabatur, in cibos admissam ab Aegyptiis, sed ciborium edules venas ac fila prae-

buisse. *Κιβώριον* vocat caulem ipsum, et quicquid ex radice surgit, ac supereminet aquis.“

5. „Alii radicem ita nuncuparunt, quasi praecipuam partem plantae: ut *σιλαριον* Graeci radicem laserpitii proprie dixerunt, quum tota planta sic vocaretur.“ Salmasius *ibid.* Athen. III. init. *ρίζας δὲ λέγει Νικάνδρος, τὰ ὑπὲρ Ἀλεξανδρείων κολοκάσια καλούμενα.*

6. Usurpatur pro integra planta, ut ap. Plin. XXI. 15. „In Aegypto nobilissima est colocasia, quam cyaumon aliqui vocant.“

7. Salmasius colocasia in plurali accipit pro flore Aegyptiae fabae (Virg. Ecl. IV. 20. *Mistaque ridenti colocasia fundet acantho*), quasi *colocasia*, *ae*, et *colocasium* habeant diversas significaciones: haec, *planta ipsa*; illud, *flores*. Sed lexicographi Latini, sc. Faber, Forcellinus, et Gesnerus nullam distinctionem faciunt inter *colocasiam* et *colocasium*. In Virgilii loco certe intelliguntur flores. Nam colocasiae flores ad corollas a juvenibus expetebantur, ut Nicander ap. Athen. III. *Σπειρείας κύαμον Αιγύπτιον, ὄφρα θερείης Ἄνθεα μὲν στεφάνους ἀνύης.* „Flores colocasii,“ ut ait Salmasius ad Solin. p. 679., „non fuerunt in usu corollarum Alexandri Magni aetate; nam nullam eorum facit mentionem Theophrastus.“ Servius in loco Virgilii notat, „herbam colocasiam post devictam ab Augusto Aegyptum innotuisse et poetam dicendo, *fundet*, abundantiam floris ostendisse.“

„Radicem fabae Aegyptiae *colocasiam* vocatam passim memorant Graeci, sed quod notandum est, Theophrasto omnes recentiores. Dioscorides, *ρίζα δὲ ἔπεισι παχυτέρα καλάμου, βιβρωσικομένη ἐφθὴ τε καὶ ὠμῆ, κολοκάσια καλούμενη.* Nicander Dioscoride antiquior ejus meminerat. Athenaeus de faba Aegyptia, allatis Nicandri versibus, *ρίζας λέγει Νικάνδρος τὰ ὑπὲρ Ἀλεξανδρείων*

κολοκάσιαι καλούμενα. Versus ibidem subjicitur ex eodem auctore, Καὶ κνάμου λέψας κολοκάσιον ἐνταμίξας τε. Posterior igitur haec appellatio aetate Theophrasti, et a Graecis videtur Alexandrinis manasse. Nam ut idem Theophrastus meminit loti radicem κορσίον vocari, ita etiam radicis fabae Aegyptiae nomen minime tacuisset. Ergo vocabulum hoc Graecum, et a Graecis, qui in Alexandria habitabant post Alexandri tempora, prosum. Eleganter facta haec dictio propter magna et lata folia hujus plantae. Graecis κασῆς est *tapes*, vel *amphitapes*. Hesych. κασῆς· ἀμφιτάπης καὶ πιλωτά: Arcadius Grammaticus, Κασῆς· τὸ πιλωτὸν ἱμάτιον, περισπάται: ergo legendum κασῆς, aut κασῆς ap. Hesych. Pro *chlamyde equestri* etiam legitur ap. Xenoph. K. II. VIII. (3, 3.), χιτῶνας μὲν τουτουσι τοῖς τῶν δορυφόρων ἡγεμόσι, κασῆς δὲ τοὺς ἐφιππειοὺς τοῖς τῶν ἱππέων ἡγεμόσι δὸς — paulo post sequitur, νῦν γοῦν φέρω τῶδε δύο κασῆ, τὸν μὲν σοὶ, τὸν δὲ ἄλλω, et statim, ἐκ τούτου δὴ ὁ μὲν λαμβάνων τὸν κασῆν. Ubique sic scribendum, auctore Arcadio. Pollux κασῆς interpretatur ἐσθῆτας εἰλητάς [VII, 68. Κάσας δὲ ἱππικὸὺς Ξενοφῶν εἰρηκεν ἐν τῇ Παιδείᾳ· οἱ δ' εἰσὶν ἐσθῆτες εἰληταί]: an *πιλητάς* apud eum scribi debet? *Πιλητὸν* et *πιλωτὸν* Graecis idem. Vetustiores magis dixere *πιλητὸν* a *πιλεῖν*, quod est *condensare* et *cogere*; *coactilia* sic vocarunt, sive ex *coacta* lana vestes. *Πῖλος* quoque Graecis, i. e. pileus ex lana *coactili* densatus: unde *πίλος* Graece dictus ἀπὸ τοῦ πιλεῖν. Ergo et *κασῆς* similiter *lacerna equestris ex lanis coactis facta*. Fabae Aegyptiae folia Theophrastus vocavit *πίλους*, non tantum ab amplitudine, etsi hoc etiam, sed et a qualitate foliorum, quae carnosae sunt et *spissae*. Inde et *κολοκάσιαι* quoque posterioribus appellata ab eadem ratione. Nam *κασῆς vestis coactilis*. Ab illo Latinum haec *casa* de parvo tugurio. Ὁ κασῆς, haec casa, ut ὁ χάρτης, haec charta. Ita *togam* tam pro *tecto*, quam pro *veste*, qua corpus tegitur, dixere. [Non. Marc. ap. Gotho-

fredi Auctt. L. L.: „*Toga dicitur et tectum: Titinn. Gemina: Syrus cum scorto constituit ire, claves illico abstrudi jubeo, rusticae togae ne sit copia, id est tecti.*“] Sed et *casula* diminutivum *vestis cucullata* apud Latinitatis infimae auctores, ut Isidorum et alios. Ut inde liqueat, τὸ πρωτότυπον significare vestem, ab illo sc. Graeco κασῆς. Apud eosdem κάσος etiam dicebatur pro veste: Arcadius, τὸ δὲ κάσος ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ· ἔστι δὲ εἶδος τινὸς ἱματίου οὕτω κλινομένου: Hesych. κάσος· ἱμάτιον παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον. Inde compositum κολοκάσιον, quod significat parvum κασῆν, vel parvum κάσον, quasi κολὸν κάσιον. Nam κάσιον etiam diminutivum a κασῆς. Sic κολόκωμα [Aristoph. Equit.], μικρὸν κῆμα [ut Schol. explicat], quasi κολοβὸν κῆμα. Ita et καλόσταθμος, parvus σταθμός: Hesych. ἔπαυλιν ἔχουσαν καταβατὸν τὸν πύλων. Hinc elegantissime Alexandrini fabam Aegyptiam nuncuparunt κολοκάσιαν, quod ejus folia instar essent τῶν κολοκάσιων, i. e. parvorum tapetium, vel curtarum lacernarum, ab amplitudine sc. Theophrastus folia fabae Aegyptiae πῖλους vocat, et pileis Thessalicis comparat: παραφύεται δὲ φύλλα μεγάλα παρ' ἕκαστον τῶν κνῆμων, ὧν καὶ τὰ μεγέθη πῖλων Θεσσαλικῆ ἔοικε: et paulo post, συντριψάντι δὲ ἕκαστον τῶν κνῆμων, φανερόν ἐστι τὸ συνεστραμμένον, ἔξ οὗ γίνεται ἡ πῖλος. Eadem prorsus de causa Latini *personatam* vocavere *mantifolium*, ab amplitudine foliorum, quae cucurbitae foliis similia sunt: Apuleius in Herbario: *Itali persoñaciam, alii dardaniam, alii mantifolium*. Sic Hispani hodie *colócasium* vocant *mantum nostrae dominae*, propter amplitudinem foliorum ejus. *Mantifolium* idem prorsus quod κολοκάσιον. Nihil verius igitur quam κολοκάσια dicta esse folia fabae Aegyptiae, quod exiguas lacernas amplitudine sua imitarentur. Inde et κολοκάσια stirps tota appellata est. Alii radicem ita nuncuparunt, quasi praecipuam partem plantae. Ut *σίλφιον*: Graeci radicem laserpitii proprie

dixerunt, quum tota planta sic vocaretur.“ Salmasius in Solin. p. 678. Quod ad *casam* attinet, haec notavit G. J. Vossius Etym. L. L. in v. *Casa*: „Isidori etiam aetate ὑποκορηστικῶς *casulam* dixere, non tantum pro *parva casa*, s. *tuguriolo*, sed etiam pro *cucullatae vestis genere*: unde Vetus Vocabularium: *Casula etiam dicitur vulgo planeta presbyterorum, quod instar parvae casae totum hominem tegit.*“ M. Apostol. Lex. MS. Gr. Lat. ap. Alberti ad Hesych. habet, *Κάσας* genus vestis. Scribitur ab Hesychio *κάσας*, ut et a M. Apostol. Lex. MS. Phavorinus habet *κάσσας*, per duplex σ, ut J. Pollux VII, 68. Salmasius, ut vidimus, scribi iubet *κασᾶς*, aut *κασῆς*, et ait: „ὁ *κασῆς*, haec *casa*, ut ὁ *χάρτης*, haec *charta.*“ Auctorem affert Arcadium Grammaticum: *Κασῆς τὸ πλωτῶν ἱμάτιον, περισπᾶται.* H. Steph. Thes. Ind. scribit *κάσας*. Schneiderus agnoscit *κάσας*, *κασῆς*, *κασᾶς*. „Pro *mantela*, etiam hoc *mantelum*, et hoc *manтеле*, *mantelis* protulerunt. Eodem plane modo quo haec *γανσάρα*, hoc *gausarum*, et hoc *gausape* enuntiarunt, cum *hanc gausaram* solum dici debere ratio evinceret. Nam Graecum erat ὁ *γανσάκης*, Lat. haec *gausara*, ut ὁ *χάρτης*, haec *charta*, ὁ *κοχλίας*, haec *cochlea*, ὁ *ἑρμᾶς*, haec *herma.*“ Salmasius in Trebellium Pollionem p. 289. A *κασῆς* est *κάσος*, vel *κίσσος*. Idem Arcadius: *Τὸ δὲ κάσος, ἀπὸ τοῦ κάσος γίνεται, κατὰ πλεονασμὸν τοῦ σ' ἔστι δὲ εἶδος τινὸς ἱματίου οὕτω καλουμένου.* Vocem *κάσος*, vel *κίσσος* praetermisserunt H. Steph. et Schneid.

Praeter *κάσος*, vel *κασός*, Graeci *κασόν*, vel *κασσόν* usurparunt. Hesych. *κασσόν ἱμάτιον, παχὺ καὶ τραχὺ περιβόλαιον.* Voc. *κασσόν* agnoscit Schneid., sed H. Steph. praetermisit.

Diminutivum *κασίον* Graecos usurpasse, secundum

Salmasium, ex etymologia vocis *κολοκάσιον* apparet. Vox *κάσιον* nullum in H. Steph. Thes. et Schneid. Lex. invenit locum.

Infra dicit G. J. Vossius, neminem veterum *κασῆς* usurpasse praeter Xenophontem in Persicis. J. Toupius Emendd. in Hesych. T. IV. pag. 315. ex Agatharchide ap. Photium Biblioth. p. 1333. affert: *Στολὰς γὰρ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέθηκε πηλητὰς, ἕς οἱ κατὰ χροῖαν ἐπέιλην παρασχομένους κάσις, ὥστε πᾶν κρύπτειν τὸ σῶμα, πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν.* Quod bene notandum est; nam Agatharchides vocem *κασῆς* manifeste facit peregrinam.

Kuhnus ad Pollucem l. c. ab Hebr. *קס*, *tegit*, et G. J. Vossius Etym. L. L. ab eadem voce Hebraea derivat. „Nempe,“ scribit G. J. V., „qua ratione a *tegendo* dixere *togam*, ea *chlamydi* quoque ab Orientalis voce, quae *tegere* notet, nomen impositum sit: quod eo verisimilius, quia *κασῆς* pro *lacerna* nemo veterum dixerit praeter Xenophontem in Persicis, ut videri possit vox esse ab Oriente accepta.“ Et H. Stephanus Ind. Thes. scribit: „Forsitan est Persicum vocabulum.“ Notandum quoque est, voc. *κᾶς* ap. Cyprios fuisse i. q. *δέρμα*, auctore Hesychio, qui habet: *Κᾶς*· *Κύπριοι*, ἀντὶ τοῦ καὶ οἱ δὲ *δέρμα*. Voc. *κᾶς* omisit H. Steph., ut et Schneid. Forte ab eadem, e qua *κασῆς* derivatur, orientali origine illud *κᾶς* venit, quod quidam mutare volunt in *σπέρμα*, quia *καῶν* est *σπέρμα* in Wolf. Anecd. IV. 25. Albertius, qui nihil mutat, refert ad Hesych., ubi *κῶς* per *δέρμα* exponitur, et ad *κασσῦμα*, quod per idem verbum interpretatur. Certe *κασσῦμα* a Nic. Myrepto τὸ *δέρμα* dici notat H. Steph. Thes. Ind. Sed ab eodem fonte, e quo *κᾶς* ap. Cyprios et *κασῆς* fluxerant, *κασσῦμα* non manavit. *Κασσῶειν* s. *καττῦειν*, e quo venit *κασσῦμα* s. *καττῦμα*, et *κασσῶς* s.

κατῶς (quod praetermisit H. Steph.), non est derivandum e peregrina voce, sed ab antiquo verbo *εἶω*, *εἶω*, et praepos. *κατὰ*, id quod clare docet G. J. Vossius Etym. L. L. Ut Graeci dicebant *καμῦναι* pro *καταμῦναι*, sic *κασῦναι*, s. *κατῦναι* usurpabant pro *κατασῦναι*. Antitatticistes p. 103. Bekk.: *Καμῦναι οὐ φασὶ δεῖν λέγειν, ἀλλὰ καταμῦναι*. (Formam *καμῦναι* minus elegantem esse, ex hoc loco liquet: Salmasius pro barbaro habebat, sed bene ait Schaeferus ad Bosium de Ellipsis. Gr. p. 227. ed. Oxon.: „Forma *καμῦναι* cur barbara dicatur, me fa-
teor non intelligere:“ et Xenophontem *K. II. VIII. 3. 27.* scripsisse bene suspicatur *κᾶν καμῦνόν βάλῃς*: nam „certum est et doctis omnibus notum, plurima verba eum, quae *κοινὰ* vocant Grammatici, libenter usurpasse, posthabitis iis, quae Attici sibi vindicarent,“ notante Porsono Not. brev. in Xenoph. Anab. p. XLI. Conferendi sunt Bastius et Schaeferus ad Gregor. p. 586. ubi ex Orione affertur *ἀνακαμῦνῶ*, quo composito lexica caerent, et Sturzius de Dial. Alex. p. 175.) Hesychius: *Κέσκανα κασῦματα*. Voc. *κᾶσκανα*, quod praetermisit Schneiderus, ab eadem radice forte venit, e qua derivatur *κασία*, quod Hesychius exponit per *καθῆδρα*, et quod Steph. mutare vult in *κασέλα*. Voc. *κασία* praetermiserunt H. Steph. et Schneiderus.

In Agatharchidis loco, quem nemo praeter Toupium laudavit, notanda sunt verba, *στράξις αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέδωκε πιλῆταις, ἃς οἱ κατὰ χώραν ἐκέλην προσαγορεύουσι κασῶς*. J. Pollux VII. 68. ad Agatharchidis verba respexisse videtur: *Κασῶς δὲ ἵππικὸς Ξενοφῶν εἶρηκεν ἐν τῇ Παιδείᾳ· αἱ δ' εἰσὶν ἐσθῆτες εἰληται*. Pro *εἰληται* Salmasius l. c. legit *πιλῆται*, et rectissime legit, ut ex Agatharchidis verbis liquet. De hac emendatione nihil monent Pollucis Editores. Jungermannus pro *εἰληται*, quod vulgo editur, legit *εἰληται*, *convolubiles*, et Kuhnus *εἰληται*. Sturzius, quem Agatharchidis lo-

cus praeteriit, post Kuhnium, sic vocem explicat in Lexico Xenophonteo: — „Videtur fuisse vestis crassa et ampla, et equitantibus usitata, quae post usum iterum *convolvri* solebat, vel quae solebat in equo sterni.“ Fallitur Stürzius, dicens, „Salmasius et alii legi volunt *πιλωται*:“ Salmasius legit non *πιλωται*, sed *πιληται*, et addit, „*Πιλητιόν* et *πιλωτιόν* Graecis idem.“

„Vetus auctor Claudius Julius *ἐν Φοινικηκοῖς* sub nomine *κολοκάσιον dracontium arum* plane describit ap. Stephanum in v. *Ἀκη*, quo loco omnes libri scribunt *κολοσάσιον*, non *κολοκάσιον*. Fortasse scripserat *κολοσάσιον*, quod idem est ac *κολοκάσιον*. A latitudine foliorum hoc nomen invenit, unde et *mantifolium* Latinis appellata. *Σάγος* autem i. q. *κάσος*, *mantum*, vel *sagum*: sic *κολοσάσιον* et *κολοκάσιον* breve *μάντιον* significat, ut *κολοκάννοι*, breves *κάνναι*, quo nomine et *improceri homunciones* dicti sunt.“ Salmasius p. 924. H. Steph. vv. *σάσιον*, *κολοσάσιον* non agnoscit: sed Glossae Labbeanae: *Σάσιον*. *lodix*. „Multa de colocasia habet Abdollatiph in Compendio Memorabilium Aegypti pag. 16. sqq. ed. Tubing. 1789. Ex Cod. Ms. editum ante erat a Jos. White. Memorabilia ista scriptoris Arabici Germanice, notisque illustravit S. F. Günther Wahl a. 1790. In qua interpretatione agitur p. 65 — 75. Monet autem p. 66. esse vocem Aegyptiam antiquam compositam ex *cas*, convolvere, plicare, et *casch*, arundo, atque hoc nomine plantam optime sic appellari, uti patet ex ejus icone ap. Clusium Hist. Plant. rar. IV. 75. De ipsa re judicabunt botanici. Verum est, quod ait de vocabulis *col*, et *casch*, arundo: vide La Crozii Lex. p. 30, 53, 34.“ Guil. Te Waterus in Jablonskii Voces Aegyptiacas ap. Scriptores veteres (Jablonskii Opusc. T. I. Lugd. Bat. 1804. p. 115.).

Sed Salmasius de Homonymis Hyles Iatricae cap.

CXIV. p. 195. scribit: „Colocasia, (i. e. faba Aegyptia) hodie *culcas* vocatur ab Aegyptiis, nomine ducto ex illo Graeco *κολοκασία*. Radix est apud eos vulgatissima, foliis ari vel dracontaeae similis, vel etiam nymphaeae, ut inde constare possit, Graecos veteres ex loto Aegypti, colocasia, et alia exotica nescio qua planta fabricasse fabam illam Aegyptiam, cui folia nymphaeae proxima.“

Λιβάδιον. H. Steph. in Thes. et Schneiderus in Lex. afferunt *ἀμαρτύρωσ*. Albertius ad Hesych. h. v. e Gloss. Mss. in Lib. Sapient. citat haec: *Λειμών· ἀνθοφόρον πεδίου, ἤτοι λιβάδιον*. Hero ap. Salmasium in Solin. pag. 481. vocat *pratium λιβάδιον*. Haec vox ap. Graecos recentiores tantum reperitur.

VI

Sequentia vocabula frustra quaeras in H. Stephani Thesaurο, D. Scotti Appendice, et J. G. Schneideri Lexico:

Πρωτόμαχος. } Athenaeus IV. pag. 155.: — Ἔοικε δὲ
 Πυργομάχος. } πεποιεῖσθαι τὸ ὄνομα (μονομάχος) οὐκ ἐκ τοῦ μάχη, ἀλλ' ἐκ
 ῥήματος τοῦ μάχεσθαι μᾶλλον συγκεῖσθαι· ὅποτε γὰρ τὸ μά-
 χη συντιθέμενον τὸ τέλος εἰς ὃς τρέπει, ὡς ἐν τῷ σύμμαχος,
 Πρωτόμαχος, ἐπίμαχος, ἀντίμαχος, αἰλόμαχον γένος ἐκ Περ-
 σείως παρὰ Πινδάρου, τηνικαῦτα προπαροξύνεται· ὅποτε δὲ
 παροξύνεται, τὸ μάχεσθαι ῥήμα περιέχει· ὡς ἐν τῷ πυγμα-
 χος, ναυμάχος, Αὐτὸν σε πυλαμάχε πρώτων, παρὰ Στраси-
 χόρου, ὄπλομάχος, τειχομάχος, Πυργομάχος.

Χοίρακοι. } Athenaeus IV. pag. 175.: — Οὐκ
 Κυμινάνθαι. } ἄγνοῦ δὲ καὶ περὶ Δηλίων ἃ Ἀπολλόδορος ὁ Ἀθηναῖος εἴ-
 ρηκεν, ὅτι μαγειρῶν καὶ τραπεζοποιῶν παρείχοντο χρεῖας τοῖς
 παραγινόμενοις πρὸς τὰς ἱερουργίας· καὶ ὅτι ἦν αὐτοῖς ἀπὸ
 τῶν πράξεων ὀνόματα, Μαρῖς, καὶ Γογγύλος· ἐπειδὴ τὰς
 μάζας (φησὶν Ἀριστοφάνης) ἐν ταῖς θοῖναις δι' ἡμέρας τρίβοντες
 παρείχον, ὡσπερ γυναιξί, γογγύλας μεμαγμένας. Καλοῦνται δὲ
 καὶ μέχρι νῦν τινες αὐτῶν Χοίρακοι, καὶ Ἄμνοι, καὶ Ἀρτυ-
 σίλαοι, καὶ Σήσαμοι, καὶ Ἀρτυσίτραγοι, καὶ Νεωκόροι, καὶ
 Ἰχθυόλοιοι, τῶν δὲ γυναικῶν, Κυμινάνθαι· κοινῇ δὲ πάντες
 Ἐλευδύται, διὰ τὸ τοῖς ἔλλοις ὑποδύεσθαι, διακονοῦντες ἐν

ταῖς δοίταις. „Non (quod Casaubonus ait) eoquis suis Delios indidisse ista nomina, scribit ex Apollodoro Athenaeus, sed inter ipsos Delios frequentia illa nomina fuisse. Haud obscure significat nomen (ἀρτυσίλαος) eum, qui pro populo cibos condit vel parat. Ἀρτυσίτραγος autem, qui τραγήματα, i. e. bellaria, parat. Commode h. l. admonuit Villebrunius, plurima ex familiarum nominibus eis, quae inde a quartodecimo fere seculo ad hunc diem in Europae populis obtinent, similiter ab opificiis vel artibus, quas profitebantur earum progenitores, originem duxisse.“ Schweigh. Voce ἀρτυσίτραγος caret H. Stephani Thesaurus.

Κατάσκοπος. Epicharmus in Fabula Spe vel Pluto ap. Athenaeum VI. p. 236. a.

ἔγω δ' ὀλισθάζων τε καὶ κατάσκοπος.

„Κατάσκοπος tenui cum Grotio, vocabulum similiter compositum atque κατάσκοπος (Eurip. Phoen.) et id genus alia. Ὀλισθάζων, idem valens ac ὀλισθαίνων, a Casaubono cum Heringa accepi. Notaverat H. Steph. Thes. Ind.: „ὀλισθάζων affertur pro labens, sed ἀμαρτύριος.“ Hic puto fons fuerit, unde duxerit aliquis Lexicographus, Stephano superior.“ Schweigh. Vulgo editur ὀλισθαράζων τε: Grotius, ὀλισθανείων τε. Hoc verbum Schneiderus non agnoscit.

J. Toupius Emendd. in Suid. II. p. 358.: — „Longus Pastor. I. p. 3., Δρυμὸς ἦν καὶ λόχη κάτω βάτων, καὶ κίττος ἐπιπλανώμενος, καὶ πόα μαλθακή, καθ' ἧς ἔπειτο τὸ παιδίον. Ubi neminem non offendit illud κάτω. Scribendum proculdubio, κατάβατος, quae vox nova et elegantissima. Est autem λόχη κατάβατος, locus dimis et spinis obsitus. Eiusdem formae κατάβατος, et κατάδενδρος, κατάκισσος, et si quae alia. Eiusdem et κατάκομος, crinita, quam vocem usurpat [Eurip. Bacch. 1185. et] Pollux IV. 139.“ Doctissimus Schaeferus, in

sua Longi editione (Lips. 1805.), locum sic constituit, Δρυμὸς ἦν, καὶ λόχη βάτων, de Toupii conjectura nihil monens. *) Vocem κατάβατος non agnoscit Schneiderus. Voc. κατάκισσος non agnoscit H. Steph. Thes.: Schneiderus tamen agnoscit, et citat Anacr. 6. Κατακίσσοισι βρέμοντας Πλοκάμοις φέρουσα θύρσους. „Κατακίσσοισι conj. quidam ap. Steph., probb. Fabro, Metariorum, Pavo, quod recepere Flaid. Brunqu. Analectt. Arg. 1. 2. Deg. 1. 2. Holst. Brig.: et sic legit jam Salmas. Hyl. Iatr. p. 3. et Epp. I. 12. p. 29. κατακίσσοισι βρόντας Barn. Swart. p. 30. κατὰ κισσοῖσι βρόντας Lam. κατὰ κισσινῶσι βρέμοντας conj. Zeun. p. 9.“ Fischerus, qui recte legit κατὰ κισσοῖσι, et sic optime locum explicat:— „Κισσοὶ πλόκαμοι sunt *plexus*, *hederacei*, vel simpliciter *hedera*, quatenus plexa est: nam κισσὸς πλόκαμος dictum est pro κίσσινος πλόκαμος, ut γυνὴ μαζὸς, pro γυναικεῖος μαζὸς, ap. Homer. II, ω, 58., ubi v. Barnesius: et θύρσοι κισσοῖσι πλοκάμοις καταβρέμοντες est *virga*, *baculus*, *frondibus hederarum circumplexatus*, *hedera circumplexus*. Nam quia hedera vel levissime concussa sonitum edit, propterea θύρσοι dicuntur καταβρέμοντες, προήχοντες, ob verbum χορεύει. Nam qui saltat, is corpus motitat, atque adeo κισσοῦς πλοκάμος, ita ut sonitum edant. Hesych.: Βρέμι· ἠχῆ: add. Schol. Min. Hom. ad II. ξ, 396. Sic vero intelligitur, primam καταβρέμοντας elegantius verbum esse, quam βρόντας: deinde nullo modo legi posse κατακίσσοισι: nam κατάκισσος est *hedera tectus*, *hedera obductus* (v. Salmas. ad Solin. p. 620. et p. 826., et Hyl. Iatr. c. 3. p. 3. s.), non *hederaceus*, ut vertit Barnesius, et ante eum Faber. Sed θύρσοι βρόντες κατακίσσοισι πλοκάμοις nulli sunt.“ Κατάκισσος igitur, quod hoc unica auctoritate nititur, e

[*) Vix digna erat Toupii conjectura, quae commemoraretur. Delendum enim fuit adverbium, ut natum e vocabulo sequente. G. H. S.]

tertia Schneideriani Lexici editione, utpote vocabulum nihili, ejiciendum est. *)

Κατάλαμπος. Hesych.: *Κατάκαρπος*· πλούσιος. „Sic *κατείδωλος* urbs Athenarum ap. Luc. Act. (XVII. 16.), et *κατάλαμpron*, inf. in *αεραυγές*. et *κατάλογον* in *λαλιώτατον* (sed vide ibi), et *τόποι κατάδενδροι*, et homo *κατάσαρκος* dicitur *pinguis, carnosus*.“ Sopingius. Zach. II. 4. *Κατάκαρπος* κατοικήσεται Ἱερουσαλήμ ἀπὸ πλήθους ἀνθρώπων, vel, ut alii legunt, *κατακάρπως*. Glossae Mss. ap. Albertium ad Zach.: *Κατάκαρπος*· πλούσιος. Ms. Voss.: *Κατακάρπως*· πλουσιῶς, σὺν εὐθηνία πολλῇ, quo adverbio caret H. Stephani Thesaurus. (Obiter moneo, voc. *καταπάνειον*, quod Hesychio est *φίλτρον*, Schneiderum praetermississe.) Voc. *κατάμπελος*, ὁ, ἡ, quod in Schneideri Lexico affertur *ἀμαρτύρωσ*, in H. Steph. Thesauro non reperitur. Strabo Geogr. IV. p. 271, c. *χώραν δ' ἔχουσαν ἐλαιόφυτον μὲν, καὶ κατάμπελον*.

Φιλάγων. Machonis Comici Epitaphium ap. Athenaeum VI. p. 242, f.:

Τῷ κωμωδογράφῳ, κούφῃ κόνι, τὸν φιλάγωνα
μισσὸν ὑπὲρ τύμβου ζῶντι Μάχωνι φέροις·
οὐ γὰρ ἔχεις κηφῆνα πυλίμπλουτον, ἀλλ' ἄρα τέχνης
ἄξιον ἀρχαίης λειψανον ἀμφίεσαι.
τοῦτο δ' ὁ πρέσβυς ἐρεῖ· Κέρροπος πόλι, καὶ παρα
Νεῖλω

ἔστιν ὅτ' ἐν Μάουσαις θεομὺ πέφυκε φυτὸν.

Hoc „Epigramma ex Anthol. Gr. post Reiskium in Jensonianis pag. 166., inter Dioscoridis Epigrammata edidit Brunck. Analect. I. p. 501. num. 30., suisque Animad-

*) *Καταβόστρυχος*. „*Καταβόστρυχος*, Suidae ταῖς θριξὶ κεκαλυμμένος, crinium cincinnis obtectus,“ H. Steph. Thes. Ind. Vox occurrit ap. Eurip. Phoen. 146., ubi Schol., *Καταβόστρυχος*· πυκνοὺς καθειμένος βοστρόχους. Schneiderus in Lex. exemplum ex Aristaen. Ep. II. 19. attulit, Σὲ γὰρ τις νέος καταβόστρυχος ἐτι ἐν ἀπαλῇ τῇ ὑπῆνῃ κάλαι ποθεῖ.

versionibus illustravit Jacobs, Vol. II. P. I. p. 400, sq. Quod ap. Athenaeum ante nos editum legebatur, *φιλαιδόν*, id unde arripuerit primus Editor, nescio. Illud compertum habeo, in optimis nostris membranis id ipsum hic legi, *φιλάγωνα*, quod Vaticanus Anthologiae Codex unice agnoscit. „Multum in his verbis inest elegantiae. *Κηφῆνες* Graecis, ut Lat. *fuvi*, homines ignavi, et fruges consumere nati. *Παλίμπλυτον* proprie *vestmentum* dicitur *saepius politum et lotum a fullonibus*, ac proinde *nullius pretii*. Simillime *τρίβωνες* appellabant *senes effoetos et reipublicae inutilis*. Euripides Autolyco (ap. Athen. X. 415, d.) — „*Όταν δὲ προσπίσῃ γῆρας πικρὸν, Τρίβωνες ἐμβαλόντες οἴχοντες κρόκας.*“ Casaub. „Quibus opportune Jacobs hanc observationem adjecit. „Plagiarii vero (hos enim *κηφῆνας*, fucos, appellabat vetustas) veterum dicta et inventa quasi *recoquiunt*, et plerumque in pejus mutata pro suis venditant.“ Igitur vocabulum *παλίμπλυτον*, per enallagen quamdam, activa notione hic accipiendum.“ Schweigh. Voc. *παλίμπλυτος* ignorat H. Steph. Thes.

Ἀγκυλοκόμος. Arcestratus in Gastronomia ap. Athen. VII. p. 520.:

Μιλήτεν κόμη, Καρῶν πέλας ἀγκυλοκόμων.

„Quod vero *ἀγκυλοκόμος* Caras adpellat Poeta, id quo fundamento nisus *membris validos* interpretatus sit Dacampius, non exputo; quam tamen interpretationem non improbase Casaubonus videtur. Placuit vero doctissimus Dutheil, monens, in deteriorem magis, quam in honorificam quandam partem accipiendum videri illud epitheton. Sane quidem, vel ipsum illud vulgatissimum proverbium, *in Care faciendum periculum*, satis declarat, non nimis honorifice de Caribus vel sentite, vel loqui solitos ceteros Graecos. Quare, id quod verbum de verbo sonat, *curvipes* interpretatus sum.“ Schweigh.

Κιναρηφάγος. Jubae Epigramma in Tragoedum ap. Athen. VIII. p. 545, f.:

*Μή γε Λιοντήος τραγικοῦ κιναρηφάγου ἤθος
λεύσων, Τυμπύλης ἐς κακὸν ἦτορ ὄρα.
ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τιτων δὲ
γῆρυν χρυσοβόλοις οὐάσιν ἠγάσαστο.
νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγνηνα
χίρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενον.*

„Cum per se non satis placuit Casauboni ratio, vulgatum *κιναρηφάγον ἤχος* in τὸν ἀρείφατον ἦχον mutantis, tum quod longius, quam necesse esset, a librorum scriptura recederet. Sua se simplicitate commendabat Villebrunii emendatio (sive ipsius sit, sive ab Adamo accepta) *κιναρηφάγου* legentis, i. e. *cinararum voratoris, mangeur d'artichauts*, de quibus Columella de R. R. X. 235.

Hispidā ponatur cinara, quae dulcis Iaccho
Potanti veniat, nec Phoebō grata canenti.

Χρυσόβολοις ferendum putavi, passiva notione acceptum, *auribus, quae non nisi auro percellantur moveanturque*; sive *auribus, quae ob auri amorem ita adfectae sint, ut Midae aures, i. e. auribus asininis*. Nec tamen sperno Casauboni *χρυσόβοροις*: magis quidem hoc placet quam *χρυσόφοροις*, quod nuper Fiorillo proposuit in Obs. in Athen. p. 101. Schweigh. Cf. Jacobs ad Anthol. Gr. T. XIII. p. 782—4., qui utriusque conjecturae praeferendum censet Schneideri inventum, *χρυσολόβοις*, ut οὐάσα χρυσόλοβα aures sint inauribus ornatae. Jacobsius: „Pro *χαριζόμενος*, in qua lectione Codd. consentiunt, *χαριζόμενον* dedit Schweigh.: fieri tamen potuit, ut participium ad remotius substantivum referretur, ut est ap. Heliodor. I. 22. pag. 57. ed. Cor., *Λαίλαπες συμμιγείς καὶ πρηστίηρες τὴν θάλατταν καταιγίζουσαι*, et in aliis locis haud paucis.“ Fallitur vir

doctus; dedit enim Schweigh. non *χαριζόμενον*, sed *χαριζόμενον*. Totum hoc Epigramma obscurissimum in hunc modum restituendum esse censet Jacobsius:

*Μή με Λεοντήος τραγικοῦ κιναρρηφάγου ἦθος
 λεύσσω, Ἵψιπύλην ὡς κακὸν ἦτορ ἔλα.
 ἤμην γάρ ποτ' ἐγὼ Βάκχῳ φίλος, οὐδέ τι ν' ὠδε
 γῆρυν χρυσολόβοις οὖσι ν' ἠγάσατο
 νῦν δέ με χυτρόποδες κέραμοι καὶ ξηρὰ τάγνηνα
 χήρωσαν φωνῆς, γαστρὶ χαριζόμενοι.*

Nec χρυσοβόρος nec χρυσόλοβος agnoscunt Lexica H. Steph. et Schneideri.

Περιχανθής. Nicander in Georgicis ap. Athen. IX. p. 572, c.:

*Χεῖμασι ὄφρ' ἂν θμῶες ἄλις περιχανθία χύτρον
 πλήσαντες ῥοφίωσιν ἀεργίης.*

Περιχανθία χύτρον, satis patentem ollam, quod Casaub. mutare vult in *πολυχανθία χύτρον*, tenent ambo Schweigh. Codices: „*Πολυχανθής, multum capiens, valde capax, a χανθάνω,*“ H. Steph. Thes. Ind. Affertur ἀμαρτύρως in Lexico Schneideri. Exempla dedit Scottus in Appendice ad Thesaurum. Hesych.: *Πολυχανθία· πολλὰ χωροῦσαν.* „Forte e Theocr. Id. XIII. 46. *πολυχανθία κρωσσόν.* Schol. *πολυχώρητον.* Vide Pauw. ad Anacr. p. 239.“ Notanda est vox *πολυχώρητος*, quam non agnoscit H. Steph. Thes. Schneiderus in Lexico: „*Πολυχώρητος, ὁ, ἡ, vielfassend, Grammat.*“

Ἄνυβρισι.
Ἀναβασσαρίω. } Anacreon ap. Athenaeum X. p. 427, a.:

*τὰ μὲν δεκ' ἔγχεο
 ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
 κυάθου; ἄνυβρισι ὡς ἂν
 ἀδελῶς τ' ἀναβασσαρήσω.*

„Brunckius (suone ex ingenio, an alium ducem secu-

tus, nunc non vacat inquirere) duos postremos versiculos in hunc modum constituit:

κιάθοις, ὡς ἀνυβριστὶ
ἀναδείων βασσαρήσω.

Quae ut ingeniosa ratio est, sic et ad sensum percommoda (nec enim *furere* nunc vult poeta, sed *moderate bacchari*) ac perparum recedens a veteris scripturae vestigiis. Sed, quo pacto metrica ratio constaret eisdem versiculis, non vidi: nam, cum secundus pes necessario vel iambus vel tribrachys vel anapaestus esse debeat, in penultimo Brunckii versiculo trochaeus est, in ultimo spondeus. Quare, in eandem fere sententiam, aliam viam constituendorum verborum ingrediendam putavi; in qua nonnihil nos adjuvit veteris nostri Codicis scriptura, quae in hunc modum enotata est in excerptis lectionibus, ὡς ἀνυβριστωσαναδειτε βασσαρήσω. Qua ex scriptura videant docti, an certius aliquid aut probabilius erui possit, quam nobis licuit conjectare. "Schweigh. Fischerus edidit sic:

ὡς ἀνυβριστὶ
ἀναδείων βασσαρήσω.

H. Steph. in Thesouro nec βασσαρέω, nec ἀναβασσαρέω agnoscit. Schneiderus in Lexico: „Βασσαρέω, Anacr. 56, 6. s. v. a. βακχεύω.“ Adv. ἀνυβριστὶ, quod Lexica ignorant, praetermisit eruditissimus Blomfieldius ad Aeschyli Prom. V. 216., ubi hujusmodi adverbiorum exempla larga manu dedit, et quare ἀμοχθὶ et non ἀμοχθεὶ scripserit, paullo fusius explicavit. Nuper de hac quaestione bene scripsit doctissimus meus amicus, G. Dunbarus, Graecae Linguae Professor Edinensis, in *Class. Journ.* XXV. p. 74.

Ἄργολιστὶ,	} Ἄργολιστὶ Sophocles ap. Schol. Pindar. Isthm. VI. 86., a Blomfieldio l. c. laudatus.
Ἰουδαιστὶ,	
Ἰωνιστὶ.	

„De adverbii in στε addam locum Apollonii περὶ ἐπιρρήμάτων Ms.: Τὰ διὰ τοῦ στε ἐκφερόμενα (ἐπιρρήματα) ἄμεινον ἤγητόν ἀπὸ ῥημάτων παρήχθαι, ἢ καὶ συνυπάρχειν τὰ ῥήματα, καὶ ταῦτα πάντα εἰς ζῶ περατούμενα, καὶ καθὼς ἀπὸ μιᾶς συζυγίας τῶν ῥημάτων μία σχεδὸν καὶ ἡ συζυγία τῶν ἐπιρρήμάτων. εὐλογόν τε καὶ τὸ διηλλαγμένον τοῦ ἐπιρρήματος συνεδιλλάχθαι τῷ πρωτοτύπῳ. οὐ γὰρ πιθανόν παρα τὸ Ἑλλήν τὸ ἑλληνιστί, μᾶλλον δὲ παρα τὸ ἑλληνίζω. παρα γοῦν τὸ Θραξ (Cod. τῶ δραξ), πάλιν διάφορον κατὰ τὴν κατάληξιν ὄν, οὐκ ἂν τὸ αὐτὸ παρακολούθησιεν Θρακιστί, παρα δὲ τὸ Θρακίζω τῆς αὐτῆς πάλιν ἐχόμενον συζυγίας. οὕτως ἔχει παρα τὸ δωρίζω, δωριστί, καὶ αἰολιστί, βαρβαριστί, μηδιστί, συριστί, σκυθιστί, καὶ ἐπεὶ ἅπαξ τὸ ἰάζω συνεκδόπη ἐκ τοῦ ἰωνίζω, ἦν καὶ τὸ συνὸν ἐπιρῆμα συμμετελληφὸς τοῦ πάθους ἰαστί, καὶ σαφές ὅτι πάλιν τὸ ἰωνιστί τῷ ἰωνίζω παρέκειτο. Sic a πελοποννησίῳ derivatur πελοποννησιστί, et dorice πελοποννασιστί. Quae praeterea hujus adverbii formae ferantur, spurias esse, verissime judicavit Valck. ad Theocr. Adonias. p. 385.“ Bast. ad Gregor. p. 91. Valckenarius l. c. affert: „Συριστί et Ἰουδαιιστί leguntur Jesaias XXXVI. 11., rarius βοῖστί λαλεῖν ap. Porphyr. de Vita Pythag. p. 31.“ Ex his vocibus ab H. Stephano omisae sunt αἰολιστί, μηδιστί, συριστί, πελοποννησιστί, βοῖστί, σκυθιστί. Postremum illud occurrit in Sophoclis versu, quem ex Oenomaο affert Athenaeus IX. pag. 410, c.:

Σκυθιστί χειρόμακτρον ἐκκεκαρμένος.

Grammaticus ap. Hermannum de Emend. Gr. Gramm. p. 448., a Blomfieldio l. c. laudatus: Τὰ εἰς τι λήγοντα ἐπιρῆματα, εἰ γένοιτο ἀπὸ τῶν εἰς ζῶ ληγόντων ῥημάτων, ἢ ἀπὸ τῶν εἰς ὡς ἐπιρῆμάτων, συστέλλειν θέλει τὸ τι, Ἰαστί, Λιβυστί, Φρυγιστί, Δωριστί, Μεγαλωστί, Δημοιωστί, Ἰερωστί, Νεωστί. Τὰ μέντοι Ἀπνευστί, καὶ Ἀνωστί

σι, παρὰ τὸ ἄπνευστος καὶ ἀνώϊστος, τὰ δὲ (1. τε) ἀπὸ πτωτικῶν, οὕτως μὴκύνεται, ὡς ἔχει τὸ Ἀκονίτι, Ἀναμωτι, Πανθοινί, Ἀκροίτι. Ἔστι δὲ ὅτε ποιητικῇ ἀδείᾳ συνησταλμένον προφέρεται. Vocibus δημωσι, ἱερωσι, ut et πανομιλεῖ, ἀκρονυγί, caret H. Steph. Thes. Πανδημὲ πανομιλεῖ Aeschylus Sept. c. Theb. 502.: ἀκρονυγί Meleager Brunck. Anal. I. p. 10. H. Steph. Thes. Ind.: „Ab Αἴγυπτος est adverbium, quod qualitatem significat, Αἴγυπτισι, Aegyptiace, Aegyptiorum more.“ Fallitur vir doctus: Αἴγυπτισι derivandum est ab Αἴγυπτίζω, quod verbum Lexicographi praetermittere non debuerant.

Γαγγυτικός. „*Διαφορώτατοι σινδόνες*, pretiosissimae sindones e regione circa Gangem et quidem ex emporio ejusdem nominis cum flumine afferebantur, unde et *Gangeticae* fuere dictae; quamque exacte haec omnia usque in nostram aetatem iisdem locis sint propria, quilibet facile videbit, qui merces Indicas, in Angliam quotannis allatas ex oris Gangeticis inspicere voluerit. Arrianus in Periplus. p. 36. sequentia de emporio *Γάγγης* profert: *Δι' οὗ φέρεται τὸ τε μαλάβαθρον, καὶ ἡ Γαγγυτικὴ νάρδος, καὶ πιρικόν, καὶ σινδόνες αἱ διαφορώταται αἱ Γαγγυτικαὶ λεγόμεναι.*“ J. R. Forsterus de Byssos Antiquorum p. 88. Gulielmus Vincent, ὁ μακαρίτης, ad marginem mei exemplaris haec scripsit: „Muslins the best still made in Bengal and Masulipatan.“ Voc. *γαγγυτικός* praetermiserunt H. Steph. et Schneideri Lexica. H. Steph. Thes. Ind.: „*Γαγγυτικὴ νάρδος, Nardus Gangitis*, dicta a Gange fluvio, ap. quem nascitur, teste Dioscor. II. 6.“ Schneiderus: „*Γαγγυτικός, ου, ὄ, Γαγγυτικός, ιδος, ἡ.*“

Συριγγίτης,
Συριγγωτόμος. } *Συριγγίτης*, gemmae genus. Plinius XXVII. 10. „Syringites stipulae internodio similis, perpetua fistula cavatur.“ *Συριγγωτόμος*, a *σύριξ*, *fistula*,

et *τέμνω*, *seco*, est cultellus incidendis fistulis accommodatus. Veget. de Re Veterin. II. 27. Alii legunt, *syringotomium*.

Ἰσόβρουν. „Graeci recentiores *σαμψυχον* interpretantur *μαϊωράναν*, quae est major amaracus, ut marum, minor. Hoc flagrantioris et acutioris esse odoris credit Galenus, et sane est. Francam majoranam vulgo vocamus. *Ἰσόβρουν* Graece etiam dictum, quod multis ac minutis foliis tanquam *βρύον* amictum esset. Dioscorides: *Μάρον*, ἢ *ισόβρουν*. Sic legendum. Recentiores Graeci *ὄριγανίδα* nuncupant. Neophytus: *Μάρον*, οἱ δὲ *ὄριγανίδα*, πῶς φρυγανώδης.“ Salmasius de Homon. Hyl. Iatr. p. 12, e. Dioscoridis locus est in Lib. III. 49.: *Μάρον*, ἢ *ἰσόβριον*, πῶς γνώριμος, φρυγανώδης, ὁμοία τῷ ἀνθεὶ ὄριγάνῳ. „In quibusdam Codicibus hoc caput desideratur, ac Ruellius quoque Dioscoridis historiae accrevisse suspicatur. V. οἱ δὲ *ισόβρουν*, οἱ δὲ *ὄριγανίδα*. Marc. *σισύμβριον*.“ J. Saracenus.

Σινδόνιος. Etym. M. pag. 804, 25.: *Φάσσαν*· *σινδών*. *Φωσσανίων*· *λενοῦν* τι, ἤτοι *σινδόνιον*. J. Pollux VII. 75.: *Ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τῶν Σαπφουῶς μελῶν ἐστὶν εὐρεῖν, Ἀμφὶ λῆβροῖς λασίοις εὖ ἐπύκασε καὶ γαστὴν εἶναι ταῦτα σινδόνια ἐπεστραμμένα*. Voc. *σινδονίτης* in H. Stephani Thesauro affertur *ἀμαρτύτως*: occurrit ap. J. Poll. IV, 181. *τελαμῶνα σινδονίτην*, VII. 72. *εἴρηται δὲ πον καὶ τελαμῶνα σινδονίτης*. Voc. *σινδόνη* praetermisit H. Steph. Thes. Galeni Gloss. Hippocr.: *Λάσιον*· *σινδόνην*.

Voc. *μιλτωτός*, quod in Schneideri Lexico affertur *ἀμαρτύτως*, praetermisit H. Steph. Thes. Occurrit ap. Eustath. ad *Ὀδ. v.* p. 1885.: *Μύλλος*, ὅπερ ἐστὶ κύριον ὑποκριτοῦ τοῦ παλαιοῦ, ὃς *μιλτωτοῖς* φασὶ προσωπελοῖς ἐχρήσασατο. In Commentario ad Dionysium hoc vocabulo saepe utitur idem Eustathius.

Φελλίνιοι· ὄροβάκχαι. Hesych.: Ὀροβάκχη· βοτάνη τις· οἱ δὲ τῆς ροιᾶς τοὺς καρποὺς, οὓς ἔνιοι Κύντιους. Hesych.: Κύντιοι· τῆς ροιᾶς τὰ πρῶτα ἐξανθήματα. Quid sibi velit Hesychius per ὄροβάκχη, βοτάνη τις, liquido patet e glossa ad voc. ἀπαρίνη: Ἀπαρίνη· φυτᾶριόν τι, ἔνιοι δὲ ὄροβάκχην. Errant Kusterus, et G., et Albertius, qui reponunt hic ὄροβάκχη, illic ὄροβάκχη. In posteriore loco Codex Hesychii Marcianus recte habet ὄροβάκχην, et in altero loco, ut videtur, idem Codex exhibet ὄροβάκχη. Confundit Hesych., et post eum omnes fere hodierni critici, ὄροβάκχη, βοτάνη τις, de qua vide Galenum, Theophrastum VIII. 8. et Dioscor. II. 172., cum voce ὄροβάκχη seu potius ὄροβάκχος, τῆς ροιᾶς ὁ καρπός, ὃν ἔνιοι κύντιον. Nicander Ther. 867.:

Νηθὺν δὲ καὶ ἐμβρούθουσαν ἀνίης
 ἤμυνε καρπὸς ναὶ μὴν ἀρρήχου παλιούρου·
 σὺν καὶ ἀκανθοβόλος χαιτή, νεαλεῖς τ' ὄροβάκχο-
 σίδης ὃ ὑσγινόντας ἐπημύοντας ὀλόσχους
 αὐχενίους, ἵνυ λευκὰ περίξ ἐνερεῦθεται ἄνθη.

Sic vulgo editur hic corruptus et obscurus locus. Bentleius (vide Museum Crit. Cantab. IV. p. 457.) pro ἐμβρούθουσαν reponit ἐμβροίθουσαν: pro ἤμυνε καρπὸς ναὶ μὴν ἀρρήχου corrigit ἤμυνε καρπὸς μὲν ἐϋρρήχου: Codd. M. et R., teste Bandinio ed. Flor. 1764., exhibent, ἤμυνε καὶ καρπὸς ἐϋρρήχου: idem Bentleius comma pro colo post παλιούρου ponit, et pro ὄροβάκχοι legit ὄροδάμνοι, et ὑσγινόντας pro ὑσγινόντας. Omnia feliciter correxit praeter istud ὄροδάμνοι. Omnino enim vera est scriptura ὄροβάκχοι, post quod pro periodo pone comma. Gorraeus ad voc. ἀκανθοβόλος haec adnotavit: — „Quid intelligat Nicander, incertum est, maline punici, an vero τῆς ἀκάνθης simpliciter dictae. Nec certo similiter constat, quid otobanchos appellet, an eam herbam, quam ὄροβάκχην Dioscorides appellat, complexu suo cicor et ervum enecantem, cui tamen nemo veterum vim tribuit adversus

venena: an potius germina mali punicae, ut Scholiastes interpretatur, cujus sententiae videtur etiam Hesychius accedere, scribens *ὀροβάκην* a quibusdam *κύντων* appellari. Nec aliter locum interpretatur Eutecnus Sophista in Metaphrasi: *Και ο καρπὸς τοῦ παλιουρου ἀλλὰ τοῦ τραχέος νεωστὶ ἀνθουικὸς συν αὐτοῖς τῆς ροιᾶς τοῖς ἀνθεῖν καὶ αὐτοῖς τοῖς φύλλοις.* Vehementer ergo errant H. Steph. in Thes. Ind., interpretes Hesychii, et Maltbeius ad Morelli Thes. Prosod., qui in Nicandri loco pro *ὀροβάκῃ* legunt *ὀροβάγγῃ*. Toupius Emendd. in Hesych. T. IV. p. 82.: „*Ὀροβάκην*, scribitur et *ὀροβάκῃ*, Nicand. Ther. 869.— *νεαλεῖς τ' ὀροβάκῃ*, ubi Schol., *Οἱ δὲ ὀροβάκῃ σημαίνουσι καὶ τοὺς σκυτίνους ἀσκούς*: lege *κύντινους*: sed et vox *ἀσκούς* corrupta est: scribendum *κύντινους ροιᾶς*, vide Hesych. v. *Κύντινοι*. Vel forsā *κύντινους ἢ κόκκους*: sic idem Schol. infra v. 887. *Ἐχει δὲ κόκκους ἐρυθροὺς, ὁμοίους ροιᾶς.* Fallitur Toupius, legens *κύντινους ἢ κόκκους*: *κύντινος* enim est flos et primus partus mali punicae, at *κόκκος* est granum vel acinum mali punici. Vide H. Steph. Thes. Ind. v. *κύντινος*. Gloss. Iatr. Ms. ap. Tittmannum ad Zonarae Lex. p. CXIX.: *Κύντινος ροιᾶς· τὰ μικρὰ ροῖδια (ροῖδια), ὅταν ἀνθοῦσι: Βαλαύστια· τὰ μικρὰ ροῖδια, ὅτε ἀνθοῦσι.* Plin. XXIII. 6.: „In hoc ipso cytino flosculi sunt, antequam scilicet malum ipsum prodeat, erumpentes, quos Balaustium vocari diximus.“ Galenus: *Βαλαύστιον, ἀνθος ἀγρίας ροιᾶς, ὡς περ τῶν ἡμέρων ὁ κύντινος.* Nicandri Scholiastae locum intactum relinquo, quia hodie Nicandri editione cum Scholiis Graecis careo. *Ὀροβάκην* est vox nihili, e Lexicis ejicienda, utpote quae nusquam alibi occurrat quam ap. Hesychium *), qui, ut diximus, pessime confundit

*) Postea vocem illam alibi quoque reperi. Scilicet in Theophrasto Geoponicisque olim legerunt *ὀροβάκην*: sed male sic legi, satis docet quod Theophrastus vocem derivat ab

herbam, cui nomen ὀροβάγχη, cum mali puniceae fructu, cui nomen, non ὀροβάγχη, ut ipse scribit, sed ὀρόβακχος, τῆς ροιᾶς ἢ καρπός, ὃν ἔνιαι κύτινον λέγουσι.

Πολυκαίτιλος. Simonides ap. Etym. M. pag. 813, 8. Eustath. Od. T. p. 813, 8.:

*Ἐν' ἀηδόνες πολυκαίτιλοι χλωραύχενες
εἰαριναί.*

Conf. Schaeef, ad Dionys. Halic. p. 201.

Σκυθάριον. Theocr. Schol. II. 88.: Θάψος ἐστὶ ξύλον τι, ὃ καλεῖται Σκυθάριον, ἤγουν σκυθικὸν ξύλον, ὡς φησι καὶ Σαπφώ· τοῦτω δὲ τὰ ἔρια βήπτουσι, καὶ παραῦσαι μήλινα, καὶ τὰς τρίχας ξανθίζουσιν.

„Sed tandem tamen desino. Vale, vir eruditissime, et Epistolam verbosam, aut, si mavis, dissertationem, tibi inscriptam, aequi bonique consule.“
(Valck. Epist. ad Roeverum p. LXXX.)

Dabam Thetfordiae 12. Jun. MDCCCXVI.

ὄροβον ἄγγειν, quoniam ervo adnascens ipsum πρίγσι. In Dioscor. II. 172. ὀροβάγχη diserte legitur, librique manu scripti videntur in hac scriptura consentire, quandoquidem Saracenus tacet. *E litteris Barkeri ad G. Hermannum.*

INDICES

AD

A R C A D I U M

ET

E. H. B A R K E R I

EPISTOLAM CRITICAM.

Hos indices confecit a me rogatus Carol. Rudolph. Meyner, doctus iuuenis et industrius, cui etiam Indices ad Etymologicum Gudianum debentur.

G. H. S.

INDEX AD ARCADIVM.

A.

- ἄ φιλοῦται** 198 sq. 199 sq.
α στερητικὸν φιλοῦται 197, 18.
 — **ᾶ** 95, 5: 96, 9: 97, 24: 98, 9 sq. 99, 17 sq. 100, 5 sq. 118, 11: 194, 6 sq. — **ᾶ** fem. adject. 95, 11: — **ᾶ** neutr. plur. 183, 11: 187, 6.
 — **α** perf. 168, 14.
 — **ᾶ** conj. 184, 18. — **ᾷ** adv. 194, 2 sq.
ᾶ 182, 9.
ἄγων 10, not. 10.
ἄκτους 197, 13.
ἄκτος 80, 23.
ἄβαρης 27, 25.
ἄβας 178, 7.
ἄββας 21, 9.
ἄβη 104, 12.
ἄβλεπῶ 150, 19.
ἄβλήτα 129, 27. **ἄβλήτε** dual. 181, 8.
ἄβρων (ἄβρων) 14, 24.
ἄβυδηνός 65, 5.
ἄγαθός 49, 18. **ἄγαθή** 106, 7.
ἄγάθυρος 76, 9.
ἄγαν 197, 27.
ἄγανικαί 153, 9.
ἄγάννιρος 90, 9.
ἄγαπητός 82, 5.
ἄγάτονος 90, 9.
ἄγανός 37, 8: 45, 15. **ἄγανή** 108, 10.
ἄγγειον 121, 10.
ἄγγελή 109, 3.
ἄγγυλος 56, 16.
ἄγγέλη 108, 27.
ἄγενεῖς boeot. pro **ἀγενής** 92, 26.
ἀγενής 27, 21.
ἄγην 8, 19.
ἄγης 23, 22.
ἄγιος 197, 28. **ἄγια** 188, 14.
ἄγκρη 113, 19.
ἄγκυλος 57, 7. **ἄγκυλος** et **ἄγκύλων** 10, 25. **ἄγκυλή** 109, 19.
ἄγκυρα 101, 13.
ἄγκων 12, 12.
ἄγλαός 33, 14.
ἄγλαοφῶν 16, 2.
ἄγνός 62, 1: 197, 23.
ἄγνωμον 118, 7.
ἄγνωμοσύνη 112, 19.
ἄγνων 14, 7.
ἄγνωός 93, 20.
ἄγνωτος 82, 23.
ἄγοράν 197, 27.
ἄγορῶ 162, 17. ab **ἄγορᾶ** comp. pos. 89, 5.
 — **αγος** 47, 3.
ἄγαστός 83, 20.
ἄγριονόμος 61, 13.
ἄγρις 34, 1.
ἄγρίση 115, 13.
ἄγρός 73, 19.
ἄγρική 109, 19.
ἄγρωστis 35, 13.
ἄγυρα 194, 13.

- ἄγριος 34, 15.
 ἀγγέμαχος 89, 3: 90, 5.
 ἀγγέλιμος 90, 5.
 ἀγγουῦ 183, 24.
 ἀγγούριος 73, 10.
 ἄγω 151, 5. ἄγα et ἄγῶ 151,
 17. ab ἄγω comp. 88, 1.
 ἀγάγιμος 61, 10.
 ἀγών 10, 16: 18, 10.
 ἀγωνισῶ 164, 18.
 ἀγωνος 66, 8.
 ἀδάμας 22, 4.
 ἀδανες 32, 21.
 ἀδελφειός 45, 3.
 ἀδελφιδούς 93, 7: 175, 12.
 ἀδελφός 84, 25.
 ἀδῆν 8, 19: 9, 12.
 ἀδης 24, 2. ἄδης 197, 18.
 ἀδικος 52, 6.
 ἀδμητος 86, 15.
 ἀδμωλή 109, 21. •
 ἀδοξῶ 166, 4.
 ἄδος 47, 22.
 ἀδρήστη 115, 2.
 ἀδροτής 23. v. not.
 ἄδωνις, ἴδος 127, 20.
 ἀείδελος 55, 7.
 ἀείψως 93, 22.
 ἀέκων 178, 8.
 ἀέλλα 96, 20. dual. 181, 19. plur.
 ἄελλαι 132, 25. gen. ἀελλῶν,
 τῶν 135, 2. dat. ἀέλλαις, ταῖς
 137, 23.
 ἀέλην 8, 25.
 ἀέλις 31, 23.
 ἄζω 193, 2. ἄζω 174, 12.
 ἀζωνή 112, 26.
 ἀηθος 46, 12.
 ἀηθ 20, 6.
 ἀήσυλα 197, 13.
 ἀητος 82, 6.
 ἀθανασία 99, 7.
 ἀθαράβις 29, 16.
 ἀθέμιτος 87, 3.
 ἀθήλη 109, 5.
 ἀθηναῖα 96, 24: 101, 2: 194, 7.
 ἀθηναία 98, 7. ἀθηναῖον 120,
 25. ἀθηναῖος 43, 14. ἀθηναῖος
 43, 12. 18. ἀθήνη 111, 16.
 ἀδλητής 26, 17.
 ἄθρος 42, 16.
 —αθρος 49, 16.
 ἄθροαία 100, 9.
 ἄθροαντος 84, 10.
 ἄθροισμός 60, 21.
 ἄθροιστέος 33, 22.
 ἄθρους 197, 10.
 ἄθύρας 22, 14.
 ἄθως 42, 16: 87, 12.
 αἰ 132, 11: 183, 20.
 —αι 195, 23. —αι nom. plur.
 132, 23: 133, 3. —αι imperat.
 173, 7. —αι inf. 173, 10. 23.
 —αι adv. 183, 12. 18.
 —αια 97, 22: 98, 6: 194, 20.
 αἰάνκειον 121, 17.
 αἰακή 107, 2.
 αἶαν, ὦ 130, 24.
 αἰαντα, τόν 130, 7. αἰαντος, τοῦ
 127, 14. αἰαντες, οἱ 132, 19.
 αἰάντων, τῶν 133, 26: 135,
 30. αἰαντας, τοὺς 138, 11.
 αἰάντειος 45, 2.
 αἰάντιον 120, 18.
 αἶας 21, 1: 193, 9.
 αἰγή 105, 2.
 αἰγίδαλλος 54, 10.
 αἰγίλος 55, 21.
 αἰγίπαν 8, 9.
 αἰγίς 29, 19.
 αἰγῆ 107, 24.
 αἰγυκίος 42, 2.
 αἰγυκτος 83, 13.
 αἰδιος 39, 19: 41, 26.
 αἰδοίος 45, 10.
 αἰδρις 28, 17.
 αἰδρος 74, 25.
 αἰδώς 42, 24.
 αἰδώς 94, 11.
 αἰετός 81, 16.
 αἰζήν 8, 25.
 αἰζηός 39, 9.
 αἰητινη 195, 7.
 αἰδάλη 108, 23.
 αἰθε 183, 13.
 αἰθήρ 20, 6.
 αἰθιοπίς 33, 13.
 αἰθις 30, 1.
 αἰθός 49, 13.
 αἰθουσα 97, 16.
 αἰθρία 100, 6.
 αἰθνια 98, 3.

- ἀδων 11, 25.
 ἀδων 12, 10.
 αἶμα 118, 12.
 αἰμάαια 99, 9.
 αἰμύλος 56, 16.
 αἶμων 14, 3.
 — αἶμων 14, 3.
 αἰμωπός 67, 10.
 — αἶμα 95, 25.
 αἰνσίας 198, 9. αἰνείων dual.
 131, 27. αἰνείων, τῶν 134, 29.
 αἰνοπάτηρ 20, not. 26.
 αἶνος 64, 2. αἶνός 63, 22 : 64, 4.
 — αἶνος 63, 1.
 αἰνοτίταν 8, 9.
 αἰνώ 160, 26.
 — αἶνω 160, 25.
 αἶξ 125, 6.
 αἰολεσίαν 12, 21.
 αἰολίς 31, 23.
 αἰόλος 56, 6.
 — αἶον 120, 20 sq.
 — αἶος 37, 4 : 43, 11 sq.
 αἶκτος 82, 19.
 αἶρω 162, 22.
 — αἶρω 162, 20.
 — αἶς 92, 17 : 125, 20.
 αἶσα 97, 19.
 αἶσακος 51, 11.
 αἶσαμος 62, 25.
 αἶσθα 156, 11.
 αἶσσα 197, 13.
 αἶσνλος 56, 13. 17.
 αἶσγρός 74, 1.
 αἶσγύλος 56, 11.
 αἶσγύνη 112, 18.
 αἶσων 15, 13.
 αἶσωπος 67, 19.
 αἶται 133, 10. αἶτιος 41, 10.
 αἶτη 110, 19.
 αἶτνλος 56, 12.
 αἶτωλίς 31, 25. αἶτωλός 57, 18. 21.
 αἶψα 184, 6.
 αἶω 164, 13.
 — αἶω 163, 15.
 αἶων 17, 22.
 — αἶων 18, 11.
 ἄκαιρος 72, 13.
 ἄκαμος 86, 15.
 ἀκάλωνος 45, 17.
 ἀκαλήφη 115, 14.
 ἀκανθα 96, 15.
 ἀκανθίς 30, 4.
 ἄκαστος 83, 19.
 ἀκατεῖος 45, 7.
 ἀκάχημαι 170, 4. ἀκαχήμενος
 177, 17.
 ἀκασαμενός 64, 26.
 ἀκαστηρ 27, 7.
 ἀκηλίδωτος 82, 25.
 ἀκλανστος 84, 11.
 ἀκλειός 25, 13.
 ἀκλητος 82, 5.
 ἀκλινής 26. v. not.
 ἀκμήν 183, 8.
 ἀκμων 198, 8.
 ἀκωδων 11, 9.
 ἀκοή 103, 21 : 198, 8.
 ἀκοιτις 35, 28.
 ἀκόννη 112, 12 : 198, 8.
 — ἀκος 51, 13.
 ἀκουός 45, 14.
 ἀκουσον 169, 15.
 ἀκουτής 26, 19.
 ἀκουρών 14, 2.
 ἀκουβᾶς 21, 10.
 ἀκουρής 26, 2.
 ἀκουρής 83, 19. ἀκουρής 83, 20.
 ἀκουρόδιον 122, 7.
 ἀκουρος 74, 6.
 ἀκουρός 56, 11.
 ἀκταίαν 18, 13.
 ἀκτη 114, 23.
 ἀκτιν 193, 6. ἀκτιν et ἀκτις
 10, 3.
 ἀκνθος 49, 24.
 ἀκνρθω 156, 1.
 ἀκωνή 107, 21.
 ἀλαβάν 10, 11.
 ἀλαεκος 51, 15.
 ἀλαζών 11, 19.
 ἀλακος 51, 5.
 ἀλάλη 108, 23.
 ἀλάλημαι 170, 5.
 ἀλαλητός 82, 1.
 ἀλαός 38, 14.
 ἄλαστος 83, 19. 25.
 ἀλαω 164, 1.
 ἀλγεινός 65, 25.
 ἀλγω 151, 14, 26.

- ἄλδῃ 105, 18.
 ἄλδους 91, not. 27.
 ἄλδω 155, 19.
 ἀλέγῃ 105, 7.
 ἀλέγω 151, 12: 174, 17. ἀλεγῶ
 151, 15.
 ἀλείφας 21, 21.
 ἀλεκτροῦν 15, 26.
 ἀλεξάνδρεια 98, 1.
 ἀλέξω 166, 5.
 — αλεος 88, 24.
 ἄλευρον 123, 14.
 ἄλη 108, 5. ἀλή 108, 5.
 — ἀλη 108, 21.
 ἀληθές 117, 7. ἀληθές adv. at-
 tic. ib. ἀληθώς 182, 17.
 ἀλήθω 156, 4.
 ἀλής 25, 8.
 ἄθω 157, 4.
 ἀλαρτος 83, 4.
 ἀλλαστος 83, 25.
 ἀλίμενος 87, 1.
 ἀλλκλος 42, 12.
 ἀλακίος 43, 2. 22.
 ἀλκή 106, 26.
 ἀλκμος 61, 10.
 ἀλκίνοος 85, 24. ἀλκίνοος 93, 9.
 ἀλκμαίος 43, 22.
 ἀλκμάν 8, 7: 193, 5.
 ἀλκῶ 152, 26.
 ἀλλά 184, 20. 22.
 ἀλλαγμός 58, 4.
 ἀλλᾶς 22, 3.
 ἀλλοδαπός 67, 8.
 ἀλλοθίος 45, 10.
 ἀλλοιωῶ et ἀλλοίω 165, 7.
 — αλλος 54, 3.
 ἀλλοτρία 95, 16.
 ἄλλως 198, 10.
 ἄλμη 104, 4: 110, 2.
 ἄλμος 59, 8.
 ἀλμωρίς 34, 14.
 ἀλμωρός 72, 7.
 ἀλοιφή 115, 14.
 — αλος 54, 17. sq.
 ἀλουργίς 29, 22.
 ἄλπις 83, 12.
 ἀλύβη 104, 3.
 ἀλύδοιμος 61, 23.
 ἀλυσίς 165, 24.
 ἀλυκᾶς 52, 11.
 ἄλυσ 91, 10.
 ἄλυσαις 197, 19.
 ἄλυω 165, 19.
 ἀλφειός 44, 21.
 ἀλφειοτής 26, 8.
 ἄλφικον 123, 25.
 ἄλφος 84, 18.
 ἀλωπεκή 107, 5.
 ἀλοπήξ 19, 4.
 ἀλωπός 67, 23.
 ἄλως 94, 10.
 ἀλωτός 82, not. 17.
 ἀλωγή 115, 25.
 ἄμα 184, 6: 195, 27.
 ἀμαθία 195, 21.
 ἀμαλλοδετήρ 20, 10.
 ἀμαξα 96, 12.
 ἀμαξία 194, 21.
 ἀμαξιτός 82, 11.
 ἀμαξίς 83, 1.
 ἀμαξωνίς 32, 24.
 ἀμάρακος 51, 4.
 ἀμάραντος 83, 5.
 ἀμαρτή 183, 6.
 ἀμαρτωλός 57, 21.
 ἀμάτηρ 19, 22.
 ἀμανρός 163, 8. ἀμανρός 72, 24.
 ἄμβων 10, 10.
 ἀμέλω 151, 12. 26. ab ἀμέλω
 comp. 87, 27.
 ἀμέλεια et ἀμελία 195, 20.
 ἀμελητός 83, 12.
 ἀμελκτός 83, not. 18.
 ἀμελῶ 153, 20.
 — ἀμη 110, 4.
 ἄμηρον 123, 13.
 ἀμητος et ἀμητός 81, 27.
 ἀμιλλα 195, 27. ἀμιλλα 96, 20.
 ἀμισθί 183, 9.
 ἄμμος 59, 8. 18.
 ἄμμυκος 52, 10.
 ἀμνίον 119, 29. ἀμνός 62, 16.
 ἄμπελος 55, 2.
 ἀμοιβή 104, 9. 14.
 ἀμοιρῶ 162, 19.
 ἀμολγή 105, 13. ἀμολγός 47,
 16: 87, 23. ἀμολγος 47, 17.
 ἀμόρη 105, 12.
 ἄμοργις 29, 23.
 ἀμός 59, 19.
 — αμος 59, 17: 60, 12. sq.

- ἀμπελών 13, 3.
 ἀμυγδαλή 103, 7: 108, 24.
 ἀμυγδαλιά 99, 20.
 ἀμυδάν 11, 13.
 ἀμυμόνη 102, 7.
 ἀμύμων 13, 18: 195, 27.
 ἀμυννάτω 155, 24.
 ἄμυσος 78, 5.
 ἀμυραφῶ 150, 8.
 ἀμυρήλη 109, 5.
 ἀμφί 179, 28: 180, 15: 196, 23.
 ἀμφίβολος 88, 18, 21.
 ἀμφικτυών 15, 26.
 ἀμφικύκη 102, 11.
 ἀμφίπολος 88, 24.
 ἀμφιρότη 102, 10.
 ἀμφιρότη 114, 7.
 ἀμφιρύτων 15, 25.
 ἀμφίων 17, 19: 18, 6.
 ἄμφρων 14, 7.
 ἀμφοῖν 152, 6.
 ἀμφοτεράν, τῶν 185, 16.
 ἄμφω 181, 24.
 ἀν 124, 22: 184, 17.
 — αν 8, 4 sq.
 ἀνά 179, 27: 180, 9.
 ἀναβαλλίς 31, 18.
 ἀναβάς 178, 4.
 ἀναβολή 102, 27.
 ἀνάγω 151, 6.
 ἀναδέσμη 108, 3.
 ἀναίματος et ἀναίμων 10, 25. ἀν-
 αίμων 14, 4.
 ἀνακινδύμετος 82, 24.
 ἀνακρέων 17, 7.
 ἀνακτορόν 123, 3.
 ἀνανδρος 74, 24.
 ἀνάντης, neutr. ἀναττεῖ 118, 2.
 ἀναξ 18, 21.
 ἀναπαυλα 96, 21.
 ἀνάπλευς, neutr. ἀνάπλευν 116,
 23.
 ἀναπος 67, 13.
 ἀναραση 108, 2.
 ἀνατολή 102, 27: 109, 14.
 ἀναυρος 72, 22.
 ἀνάση 115, 17.
 ἀνδάν 196, 2.
 ἀνδειρον 123, 13.
 ἀνδρας, τοὺς 138, 22. ἀνδρά-
 σιν 183, 4.
 ἀνδριάς 21, 3: 198, 4.
 ἀνδροῖν dual. 132, 11.
 ἀνδρόγυτος 193, 23.
 ἀνδρομος 61, 12.
 ἀνδρόπαις 92, 19.
 ἀνδρος 78, 21. ἀνδρός, τοῦ 128, 3,
 14. plur. ἀνδρῶν, τῶν 133, 24.
 ἀνδρων 15, 4: 18, 10.
 ἀνελθάν 178, 4.
 ἀνεμος 61, 3: 198, 24.
 ἀνετος et ανετός 81, 13.
 ἀνη 110, 26.
 — ανη 110, 25, 27.
 ἀνήκοος 90, 12.
 ἀνηρ 20, 6, 11.
 — ανης 26, 4.
 ἀνθης 24, 5.
 ἀνδροκίων 12, 19.
 ἀνδρήνη 111, 16.
 ἀνδρακος 67, 21. dual. ἀνδρά-
 κω 181, 20.
 ἀνθῶ 157, 3.
 ἀνία 99, 2.
 ἀνίβηρ 20, 2.
 ἀνικος 51, 24.
 — ανις 32, 19.
 ἀνιῶ 164, 29.
 ἀννα 96, 23.
 ἀννίβηρ 20, not. 25.
 ἀνορεξία 99, 4.
 ἀνορος 71, 28.
 — ανος 63, 8: 64, 10sq.
 ἀνταῖος 42, 2.
 ἀντηρ 19, 23.
 — αντης 117, 23.
 ἀντί 179, 23: 180, 17: 196, 26.
 ἀντιγόνη 112, 11.
 ἀντιόπη 113, 13.
 ἀντίος 40, 21: 41, 27.
 ἀντιοχίς 36, 11.
 ἀντίπατρος 87, 2.
 ἀντισάφη 113, 19.
 ἀντίσκληξ 19, 7.
 ἀντιφέρρης 26, 6.
 ἀντιφῶν 16, 2.
 ἀντίχειρ 20, 17.
 ἀντλώ 158, 25.
 ἀντρών 14, 25: 15, 4.
 ἀνυδρος 74, 24.
 ἀνυτος 82, 18.
 ἀνύτω 157, 11.

- ἀνώ 198, 25.
 ἄνω pro ἀνώ 159, 24.
 — ἀνω 161, 17: 196, 1.
 ἀλίγη 112, 3.
 ἀλιόχρεως 94, 5. neutr. ἀλιό-
 χρεων 116, 22.
 ἀξιφος 87, 16.
 ἀξιῶ 164, 17.
 ἀξυλος 56, 25.
 ἀξων 14, 16.
 ἀοιδῆ 105, 19. ἀοιδος 48, 18.
 ἀοιδός 48, 19.
 ἀοιδῶ 155, 12.
 ἀοικος 197, 18.
 ἀοχος 90, 14.
 ἀπαις 92, 19.
 ἀπαράγραφος 90, 24.
 ἀπας, neutr. ἀπαν 116, 25.
 ἀπάτη 113, 27.
 ἀπατηλός 53, 16.
 ἀπαντος 84, 10.
 ἀπειδῶ 156, 19: 174, 18.
 ἀπειλή 109, 10.
 ἀπειλῶ 158, 19.
 ἀπειρος et ἀπειρων 10, 25.
 ἀπειθε 176, 1.
 ἀπεπτῶ 150, 19.
 ἀπεψία 99, 4.
 ἀπιδανός 64, 18.
 ἀπλόος 42, 11.
 ἀπλῶ 158, 25.
 ἀπό 180, 1: 196, 28.
 ἀπόδος 174, 2: 176, 2.
 ἀπολαύω 163, 22.
 ἀπόλλων 18, 2.
 ἀπολλωνιος 89, 23.
 ἀποφθῶξ 19, 11.
 ἀπορῶ 162, 18.
 ἀπόφημι 175, 30.
 ἀπόρη et ἀπορηῆ 174, 4.
 ἀπρίξ 181, 23: 184, 1.
 ἀπτήν 8, 19.
 ἀπτως 93, 20.
 ἀπτωτος 82, 23.
 ἀπύθμενος 87, 1.
 ἀπύργατος 82, 24.
 ἀπυῦς 92, 14.
 ἀπωρ 19, 16.
 ἄρ 184, 16: 185, 1.
 — ἀρ 19, 14: 184, 9.
 ἄρα 184, 19.
 ἄραβος 46, 6: 198, 27.
 ἄραϊος 44, 5.
 ἄραξος 66, 11.
 ἄραως 93, 16.
 ἄρανος 45, 18.
 ἀράφη 115, 17.
 ἄραφ 94, 12.
 ἀραυθῶν 12, 5.
 ἀραγεννός 63, 4.
 ἀραγτος 81, 13.
 ἀραγης 23, 21.
 ἀραγός 46, 21.
 ἀραγουρα 97, 4. 10.
 ἀραγγνος 63, 2.
 ἀραγγῶ 194, 8. ἀραγγυῦς, ἄ
 95, 12.
 ἀραγγίς 34, 14.
 ἀραγγος 72, 5. ἀραγγῶ 163, 5.
 ἀραγγος 84, 24.
 ἀραγῶ 151, 27.
 ἀραδμός 58, 10.
 ἀραδω 155, 19.
 ἀραδουσα 97, 16.
 ἀραειά 98, 24. ἀραειῶ 164, 15.
 ἀραεῖα 152, 29.
 ἀραεῖων 18, 8.
 ἀραετή 114, 3: 198, 27.
 ἀραετος 81, 13.
 ἄραεις 93, 5.
 ἀραηγός 47, 16.
 ἀραηγα 150, 28: 152, 5.
 ἀραηγῶν 10, 23.
 ἀραηγη 111, 16.
 ἄραης 25, 5.
 — ἀραης 26, 9.
 ἀραήτη 113, 28.
 ἀραητος 81, 24.
 ἀραθρον 123, 9.
 ἀραί 182, 2.
 ἀραιδῶν 11, 15.
 ἀραίξηλος 86, 10.
 ἀραιδινός 65, 10.
 ἀραιδμός 193, 27.
 — ἀραιον 195, 4.
 ἀραιστερές 71, 5.
 ἀραιστος 80, 19: 83, 27.
 ἀραιστοφάνης 26, 4.
 ἀραιστων 15, 19.
 ἀρακάς 22, 24: 198, 12. ἀρακάς
 21, 1.
 ἀρακιος, ἀρακισα 77, 17.

- ἄρκιτος 82, 10.
 ἄρκος 50, 9.
 ἄρτος 80, 8.
 ἀρκτούρος 73, 10.
 ἀρκῶ 152, 25.
 ἀρματροχία 100, 4.
 ἀρμόδιος 39, 20.
 ἀρνεῖος 44, 22.
 ἄρονῶ 159, 14.
 ἄροπος 67, 13.
 ἄρορα 97, 4. 10. ἄρουραῖος
 43, 13.
 ἀρπαγή et ἀρπαγή 102, 7.
 ἀρπαλος 54, 19.
 ἀρπασος 76, 21.
 ἀρπη 113, 7.
 ἀρπησσα 96, 7.
 ἀρπυία 93, 3.
 ἀρπυ.ω 165, 24.
 ἀρῥαράν 10, 12.
 ἀρῥήν 9, 6. 25.
 ἀρῥήτος 82, 5.
 ἄρσεν 118, 10.
 ἄρσός 76, 5.
 ἄρταμος 60, 23.
 ἀρτεμᾶς 22, 6.
 ἀρτεμᾶς, ἧς 25, 15.
 ἀρτεμῖς 32, 3.
 ἀρτεμῶν 13, 26.
 ἀρτηκός 52, 15.
 ἀρτικός 51, 19.
 ἀρτόκαλις 31, 26: 35, 23. ἀρ-
 τοπάλιον 120, 19.
 ἄρτος 79, 12.
 ἀρτύω 165, 19.
 ἀρῦπη 113, 14.
 ἀρχαία 194, 21. ἀρχαῖα 43, 1.
 ἀρχεραμιστής 28, 2.
 ἀρχεστής 27, 8.
 ἀρχή 115, 24.
 ἀρχήν 8, 14.
 ἀρχηος 39, 10.
 ἀρχίς 21, 7.
 ἀρχιατρός 86, 19.
 ἀρχιλοστής 28, 3.
 ἀρχιποίμην 9, 19.
 ἀρχός 85, 3.
 ἀρχύτης 27, 4.
 ἀρχω 154, 2. 10: 197, 7.
 ἄρω 162, 6.
 ἀρωπίς 196, 10.
 — ας 20, 24: 22, 17 sq. 116,
 24: 125, 14. — ας neutr. 23,
 3. — ας ex eas 25, 15. — ας
 particip. 176, 26. — ας nomi-
 num prosodia 193, 8 sq.
 ἀσακός 51, 4.
 ἀσαμίνθος 199, 2.
 ἀσβόλη 109, 13. ἀσβολος 56, 5.
 ἀσδος 48, 5.
 ἀσεβῶ 149, 16.
 ἀσθενῶ 159, 27: 174, 18.
 ἀσία 98, 20: 199, 1.
 ἄσις 34, 24.
 ἀσιάλωπος 84, 24.
 ἀσιάλων 17, 4.
 ἀσιάτειος 44, 24.
 ἀσκέρα 101, 5.
 ἀσκη 106, 25.
 ἀσκητός 82, 4.
 ἀσκληπιός 40, 25.
 ἀσκός 50, 15.
 ἀσκιῶ 153, 2. ab ἀσκιῶ comp.
 88, 3.
 ἄσμενος 177, 15.
 ἄσπαλω 162, 22.
 ἀσπαλία 99, 21.
 ἀσπασσαι 173, 8.
 ἀσπασίδος 40, 19: 41, 13.
 ἀσπετος 81, 20.
 ἀσπιδῶν 11, 13.
 ἀσπίς 33, 11: 36, 16.
 ἄσσα 199, 2.
 ἀσσάλων 17, 5.
 ἀσσάμων 13, 20.
 ἄσση 113, 22.
 ἀσσός 76, 12.
 ἀστακός 51; 8.
 ἀσταπίς 36, 8.
 ἀστῆιος 87, 7.
 ἀστῆρις 34, 9. 12.
 ἀστεροπή 102, 20: 113, 15.
 ἀστεροπος 67, 13.
 ἀστήρ 19, 23: 20, 4.
 ἀστοργος 86, 15.
 ἀστράβη 104, 9.
 ἀστράγαλος 199, 2.
 ἀστραπή 113, 15.
 ἀστρασιν, τοῖς 138, 7.
 ἀστράτευτος 84, 5.
 ἄστυ 118, 24: 199, 2.
 ἀσφαλτος 83, 4.
 ἀσφαξ 13, 24.

- ἀσφόδαλος et ἀσφοδαλός 55, 3.
 ἄσχετος 81, 20.
 ἀσχιώρος 72, 15.
 ἄσκατω 158, 7.
 ἄστω 184, 22.
 ἀτάρβησις 36, 12.
 ἀτάρκη 107, 1.
 ἀταρτηρός 71, 15.
 ἀτασθαλία 99, 19.
 ἀταταί 183, 22. ἀταταί 183, 19.
 ἄτα 199, 5.
 ἀταρταίς 36, 18.
 ἄταρος 199, 5.
 ἄτη 113, 27.
 — ατης 26, 22.
 ἀτθίς 29, 25.
 ἄτλας 178, 7.
 ἀτμήν 8, 19.
 ἀτμός 58, 20.
 ἄτολμος 89, 15.
 ἄτομος 89, 15.
 — ατος 80, 25.
 ἀτρακίτις 82, 11.
 ἀτρακός 67, 15.
 ἀτράφαξος 92, 8.
 ἀτρείδης 25, 20. plur. ἀτρείδαι
 182, 26. gen. ἀτρείδων 184,
 29. ἀτρείδαις aeol. pro ἀτρεί-
 δης 92, 18.
 ἀτρείων 17, 25.
 ἀτρεμῶ 159, 5.
 ἄτρωτος 82, 23.
 ἀτταγᾶς 21, 14.
 ἀτταγῆν 9, 12. 15: 21, 15.
 ἀττελάβος 46, 7.
 ἀττήν 9, 12.
 ἄτυμνος 62, 24.
 αυ φιλοῦται 199, 24.
 αυ 185, 1.
 αὔαινος 64, 2.
 αὔγης ex αὔγεις 23, 25.
 αὔδη 105, 20.
 αὔδηεν 117, 4.
 αὔδω 155, 15: 199, 24.
 αὔθαδης, neutr. αὔθαδες 117,
 25.
 αὔθεντις 35, 23.
 αὔθι 183, 10.
 αὔλαξ 18, 22.
 αὔλειος 39, 1.
 αὔληστρίς 33, 22.
 ἀνλήτρημα 95, 15.
 ἀνλίς 31, 1. ανλίς 31, 2.
 ανλός 58, 7.
 — ανλος 58, 6.
 ανλω 158, 18.
 ανλων 12, 24.
 ανξη 113, 1.
 ανξω 166, 4: 199, 24. ανξω
 166, 4.
 ανος 37, 8.
 — ανος 37, 7.
 ανριον 199, 24.
 — ανς 98, 1.
 αντάρ 184, 22.
 αντάρκης, neutr. ανταρεις 117,
 25. αντάρκων, των 136, 23.
 αντη 199, 24.
 αντή 114, 10.
 αντήμαρ 184, 9.
 αυτοδίδακτος 90, 9.
 αντόμαχος 90, 9.
 αντός 199, 24. αντοσ 183, 25.
 αντω έμοι 144, 8. αντον έμε
 144, 8. αντος 199, 26.
 αντοσφαγής 27, 13.
 αντουργός 37, 19.
 αντόφορβος 88, 4.
 αντόχθων 17, 16.
 αντώρης, neutr. αντώρες 117,
 19.
 ανημός 58, 13.
 ανηω 153, 15.
 ανφανρός 72, 24.
 ανφες 172, 24.
 ανφεται 114, 2.
 ανφή 115, 5. ανφή 198, 4.
 ανφθός 49, 13.
 ανφίλος 197, 18.
 ανφλοισμός 61, 21.
 ανφνω 198, 7.
 ανφορβος 88, 5.
 ανφορος 88, 11.
 ανφορω 162, 17.
 ανφραστος 83, 25.
 ανφροδίτη 114, 8.
 ανφρός 197, 10.
 ανφρων 15, 3.
 ανφυσγετός 81, 19.
 ανφύων, των 135, 3.
 ανφωγος 66, 8: 87, 8.
 ανχαιός 43, 19.

ἀχάριτος 87, 8.
 ἀχειλός 42, 24.
 ἀχιλλεύς, ἕως 127, 17. ἀχιλλεύ,
 ὁ 130, 25.
 ἀχίτων 17, 16.
 ἀχνη 110, 18.
 ἀχος 196, 28.
 ἀχρεῖος 87, 6. ἀχρεῖος 87, 7.
 ἀχρεῖον 116, 17. ἀχρεῖων att.
 116, 17. ἀχρεῖῶ 164, 15.
 ἀχυρον 123, 6.
 ἀχυρός 72, 5.
 ἀχυρων 15, 11.
 ἀχω et ἀχουμαι 154, 9.
 — ἀχω 154, 13.
 ἀχωρ 20, 21.
 ἀψ 181, 21: 184, 3.
 ἀψα 199, 8.
 ἀψευδῶς 132, 17.
 ἀψίς 32, 27: 36, 16: 199, 3.
 ἀψίς 29, 11.
 ἀψυρόρον 199, 7.
 ἀψυρτος 83, 4.
 ἀψυρος 72, 10.
 — αων 17, 26: 18, 7.

B.

βαβαί 183, 18. 20.
 βαβυλών 13, 4: 17, 4.
 βαβῶ 149, 13.
 βάγαρος 76, 8.
 βάζω 157, 16.
 βαδί 172, 27.
 βαθμός 58, 18.
 βαθυλεμιών 17, 15.
 βαθυφείτης 27, 2.
 βαίτη 114, 18.
 βαίτηκη 107, 10.
 βάικη 115, 23. βάικων, τῶν
 185, 19.
 βάικιος 41, 29.
 βακχίλος 56, 23.
 βακχω 154, 11.
 βαλακειον 121, 13.
 βαλβίς 196, 9.
 βάλις 30, 26.
 βάλλας 21, 27.
 βαλλήν 9, 1. 5.
 βάλλις 30, 14.

βάλλω 153, 2. a: βάλλω, compar.
 82, 18.
 βαμβυλίος 41, 6.
 βάνυσος 76, 21.
 βάρβαρος 70, 12.
 βάρβιτος 82, 10.
 βάρινη 106, 25.
 βαρύης 23, 8.
 βαρύτερος, α 95, 9.
 βάς 125, 17.
 — βασ 21, 9.
 βάσι, τοῖς 137, 25.
 βασιλεύς 98, 22. βασίλεια 95, 19:
 194, 27. βασίλις 31, 22. βα-
 σιλεύς 93, 4.
 βατή 113, 23. βατός 78, 26. βά-
 τος 78, 22.
 βάτραχος 85, 6.
 βανυκίς 31, 10.
 βαφή 115, 5.
 βέβαιος 44, 3. βεβαιῶ 163, 19.
 βεβουρία 100, 9.
 βεβός 177, 2.
 βελόνη 112, 12.
 βέλος 85, 15.
 βέλτερος 70, 21: 71, 3.
 βενδῖς 36, 18.
 βέροβη 104, 21.
 βερονίκη 102, 13.
 βεσσός 76, 12.
 — βη 103, 30: 104, 7 sq.
 βῆθη 172, 26.
 βῆλος 52, 29. βῆλός 53, 3.
 βῆμα 118, 12.
 — βῆς 23, 13.
 βῆσος 75, not. 94.
 βιβάζω 157, 16.
 βίβας 21, 9.
 βιβλίδιον 120, 13. βιβλίον 119,
 20. βιβλιογράφος 90, 24. βί-
 βλος 53, 26.
 βιβρωσκω 152, 23.
 βιβῶ 149, 14.
 βιλιάς 22, 3.
 βίλλος 53, 21.
 βίος 37, 24. βίος 37, 24.
 βίωτος 82, 15. βιωτή 114, 3.
 — βις 29, 13.
 βισανθη 106, 6.
 βιω 164, 24.

βουδός 49, 10.
 βύνη 112, 15.
 βύνητος 81, 24.
 βύστος 79, 20.
 βῶ conj. 166, 24. βῶ 149, 4.
 — βῶ 149, 8.
 βωμός 60, 5.
 — βων 10, 8. 11.
 βῶξ 125, 8.
 βῶρος 69, 10.
 βῶς 126, 23.

Γ.

γάγγανῶ 161, 24.
 γάγγος 46, v. not.
 γαῖα 97, 23: 194, 21.
 γαῖδος 75, 19.
 γαλακτικός 52, 5.
 γαλατοκόρας 21, 5.
 γαλή 108, 7: 108, 6.
 γαλήνιος 45, 3.
 γαλήνη 111, 17.
 γάλλος 53, 15.
 γαμήλη 109, 5.
 γάμος 59, 18. γαμῶ 159, 8.
 γαμουλκός 87, 23.
 γαμφός 85, 11.
 γαρ 184, 16.
 γάρφαρον 122, 29.
 γάρως 196, 13.
 — γας 21, 11.
 γαστήρ 19, 27.
 γάστρα 101, 26.
 γέ 185, 1. enclit. 189, 14: 144, 23.
 γεγραπός 85, 17.
 γείνω 160, 11.
 γειτονία 99, 18. γείτων 16, 23.
 γείως 21, 25.
 γέλαω 164, 2.
 γέλιος 29, 21.
 γελόιος 45, 10.
 γελῶμαι 170, 8.
 γέλων 12, 24.
 γελωνός 66, 7.
 γέλως 93, 17.
 γέμα 159, 3.
 γένειον 121, 5.
 γέννα 96, 23.
 γένυς 92, 8.

γέρας 23, 3.
 γέργις 29, 20.
 γερμηνη 111, 17.
 γέρων 15, 9.
 γέφυρα 97, 11.
 γεφυρώση 114, 13.
 γεώδης, neutr. γεῶδες 117, 16.
 γεωμετρῶ 163, 12.
 — γη 104, 18 sq. 105, 4 sq.
 γήθρον 121, 22.
 γηθαῖ 156, 6.
 γήϊος 40, 24.
 γήν 130, 19.
 γηραιός 44, 5.
 γήρας 23, 3.
 γηροκόμος 87, 10.
 γήρως 92, 3.
 γηρων 15, 26.
 γηρῶ 162, 5.
 — γης 23, 16.
 γίγατον 123, 25.
 γίγας 21, 12.
 γινώσκω 152, 29.
 — γισ 29, 13.
 γιάξ 121, 5.
 γλαφκίος 44, 15.
 γλάνκη 106, 11.
 γλανκός 50, 6. 23.
 γλαντός 64, 6.
 γλαυραῖ 101, 14.
 γλήνη 111, 13.
 γλίσχος 74, 2.
 γλίχω 153, 15. γλίχων 16, 6. 15.
 γλοιός 87, 12.
 γλουτός 73, 11.
 γλυκερά 101, 6.
 γλυφή 115, 11. γλυφίς 86, 3.
 γλυφῶ 150, 7.
 γλώς 126, 25.
 γλώσσα 97, 20.
 γλωσσός 76, 14.
 γνής 126, 14.
 γνωσιμαχῶ 154, 19.
 γνώσις 29, 10.
 γόσος 88, 14.
 γογγύλη 109, 17. γόγγυλος 56, 25.
 γογγυδός 78, 2.
 γοργός 73, 17.
 γορός 71, 8.
 γοίτος 78, 9.

- γόμος 59, 23.
 γονή 112, 8.
 γόνθος 49, 5.
 γόνυ 118, 24.
 γονύπετος 81, 20.
 γόος 38, 3.
 γοργίαι 21, 7.
 γοργος 46, 16. γοργός 46, 17.
 21.
 γοργών 16, 14.
 γόρτυν 10, 6.
 — γος 46, 14. 19: 47. 7 sq.
 γούνα, αν 137, 16.
 γουῶ 165, 2.
 γραδής 24, 2.
 γραικός 50, 6.
 γραίος 37, 6.
 γραμματική 107, 12.
 γραμμή 110, 3.
 γραμμός 59, 7.
 γραός 124, 14.
 γραύν, τήν 180, 19. γραύς 93,
 2: 125, 15. 19.
 γραφεῖον 121, 10.
 γραφή 115, 6. γράφη 170, 13.
 γράφω 148, 13: 150, 7. a γρά-
 φω comp. 90, 23. γράφω
 176, 19.
 γραφασών, τῶν 135, 15.
 γραφον 169, 19. γράφω 166, 9.
 γεῦς 126, 3.
 γρημικός 51, 24.
 γρόνθος 49, 5.
 γεῦ 182, 9.
 γευτός 63, 25.
 γευτός 67, 5. γευτῶ 149, 26.
 γύγη 105, 1. γύγης 23, 20.
 γυῖα 165, 25.
 γυμνασίαρχος 90, 19.
 γυμνός 62, 22.
 γυναῖκα, τήν 180, 5. γυναίκοις,
 τῆς 128, 3. dual. γυναῖκε 131,
 8. plur. γυναῖκες 132, 19. γυ-
 ναικῶν, τῶν 136, 1. γυναίκας,
 τὰς 133, 19.
 γυναικίος 45, 6.
 γυναικῶν 12, 20.
 γυνή 112, 16: 193, 23. γύνη
 103, 24.
 γύνης 25, 9.
 γύντων 123, 22.
 γυργαθός 49, 19.
- γύφος 85, 9.
 γυψῶ 166, 3.
 — γω 150, 20 sq. 151, 3 sq. 152,
 3.
 — γων 10, 13 sq.
- Δ.
- δά 182, 1.
 δαγκάνω 161, 23.
 δάδον, τῶν 134, 3. 17.
 δάηρ 20, 11.
 δάης 23, 8.
 δάδωννος 63, 2.
 δαιδαλέος 39, 3. δαίδαλος 54,
 19.
 δαιδῖον 119, 12: 120, 14.
 δαίμων 14, 3.
 — δαιος 43, 16.
 δαῖρος 69, 17.
 δαῖς 92, 20: 125, 20.
 δαίτη 114, 18.
 δαιτρός 74, 15.
 δαῖω 163, 17.
 δάκνω 161, 10.
 δάκνω 118, 24.
 δάκτυλος 56, 24.
 δαμαλις 31, 10.
 δαμαλος 54, 24.
 δάμαρ 19, 15: 193, 7.
 δαμασκός 52, 15.
 δαμασος 76, 21.
 δαμῆν 9, 21.
 δαμήτος 81, 24.
 δαμοίτης 26, 21.
 δαμῶ 159, 3.
 δανάη 103, 10.
 δαναῖδων et δαναῖδων, τῶν,
 136, 12.
 δαναός 38, 14.
 δάνειον 121, 5.
 δάξ 181, 22.
 δαός 36, 24: 195, 14.
 δαπάνη 111, 1. δαπανῆ 161,
 26.
 δάπεδον 122, 14.
 — δαπος 67, 7: 179, 20.
 δαρδανεύς 44, 24.
 δάρδανος 64, 20.
 δαρεικός 52, 1. δαρειός 44, 22.
 δαρειός 44, 17.

- δαρεις 177, 6.
 δαρηθι 172, 26.
 δαριτος 82, 10.
 δαρμακων 12, 19.
 δαρως 69, 3.
 δαρω conj. 167, 18.
 δας 125, 16.
 — δας 21, 16.
 δασαλιος 41, 2.
 δασμος 58, 24.
 δατυα 100, 21.
 δαυλις 30, 23.
 δαυλος 53, 7.
 δαυνις 32, 16.
 δαφνη 110, 19. δαφνηεις 92,
 22. δαφνηεσσα 96, 5.
 δαφνης 25, 18.
 δαφνιτος 65, 11.
 δαφνιων 14, 9.
 δαω 164, 1.
 δε 184, 16, 22.
 δεδαλιος 39, 3.
 δεδοιμην, οιο 172, 6.
 δεϊα 98, 18.
 δεϊκα 152, 12.
 δεϊλαιος 43, 24.
 δεϊλανδρος 74, 24.
 δεϊλη 108, 18. δεϊλος 52, 27;
 53, 18.
 δεϊμαλη 108, 23.
 δεϊμος 60, v. not.
 δεϊνος 63, 22.
 δεϊνω 160, 11.
 δεϊκας 22, 10.
 δεϊκατος 42, 19.
 δεϊκος 58, 16.
 δεϊλεα 124, 1.
 δεϊλις 30, 13.
 δεϊλτος 79, 13.
 δεϊλωτων 123, 26.
 δεϊλων 193, 5. δεϊφλις 36, 6.
 δεϊφλις et δεϊφλις 10, 2.
 δεϊφρονιως 64, 3.
 δεϊμος 23, 4.
 δεϊμνιον 119, 27.
 δεϊμος 159, 3.
 δεϊνδρα 133, 17.
 δεϊνδρεον 119, 1.
 δεϊξα 173, 9.
 δεϊξαμενη 111, 9.
 δεϊξιός 41, 15.
 δεϊπας 23, 4.
 δεϊρη 113, 20.
 δεϊριον 119, 23.
 δεϊρετος 81, 10.
 δεϊρω 152, 9.
 δεϊρω 162, 13.
 δεϊσμη 109, 25.
 δεϊσμιος 40, 17.
 δεϊσμος 58, 24.
 δεϊμοφορεν dor. p. δεϊμοφορεϊν
 148, 17.
 δεϊποσυντες 193, 19.
 δεϊποτης 24, 8. δεϊποεις 24, 9;
 35, 26.
 δεϊτη 20, 10.
 δεϊτη 103, 11.
 δεϊφρι 183, 9.
 δεϊφτερος 70, 22.
 δεϊφω 163, 23.
 δεϊχω 154, 5.
 δεϊω 164, 6. δεϊω 164, 10.
 δεϊη 184, 28.
 — δεϊη 105, 15 sq.
 δεϊιανειρα 97, 5.
 δεϊιος 40, 24.
 δεϊιτος 82, 10.
 δεϊιφοβος 38, 7.
 δεϊιτων 18, 6.
 δεϊικω 152, 21.
 δεϊιλαδη 133, 8.
 δεϊιλη 108, 19.
 δεϊιλικός 51, 13.
 δεϊιλος 52, 29.
 δεϊιλω 158, 18.
 δεϊιμαρετη 114, 1.
 δεϊιμητηρ 19, 26.
 δεϊιμος 59, 16: 60, 11. δεϊιμος
 59, 16.
 δεϊιμοσθενης 27, 18. δεϊιμοσθε-
 νων, των 136, 20.
 δεϊιμοφων 16, 3.
 δεϊιη 182, 13.
 δεϊιητος 82, not. 16. δεϊιητας
 82, 12.
 δεϊιω 164, 27.
 δεϊις 126, 14. δεϊις 126, 9.
 — δεϊις 24, 1.
 δεϊιτα 184, 20.
 δεϊια 179, 28: 180, 12.
 δεϊια 194, 28.
 δεϊιαγω 151, 6.
 δεϊιαιτα 96, 16.
 δεϊιαως 92, 14.

- διασῶ 153, 2.
 διασφάζ 13, 22.
 διατί 184, 12.
 διαυλος 57, 25.
 διβραχυς 92, 7.
 διδασκαλεῖον 121, 18;
 διδασκαλία 99, 19.
 διδαχή 115, 25.
 διδάχῃ 154, 20.
 διδῶ 164, 19.
 διδοίμην 169, 2.
 δίδωμαι 170, 1, 15.
 διδούς 177, 7.
 δίδυμος 51, 16. διδύμων 14, 1.
 δίδωμαι 171, 6. δίδωμι, ως,
 ως 168, 6. δίδωμι et δίδο-
 μαι 176, 11.
 διελός 55, 4.
 διετής 27, 23.
 δίκαια 133, 14. δίκαιαν 120, 22.
 δικαιοσφύτης 28, 5.
 δικαιολόγος 89, 19.
 δικαιοῦ 163, 18.
 δικάνα 161, 21.
 δίκη 106, 18.
 δίκτη 114, 24.
 δίμνητος 65, 8: 87, 2.
 δινάμνητη 111, 21.
 δίνη 111, 23.
 δίνος 63, 22.
 διογέντης 27, 18.
 διοίμην, οἶο 171, 23, 25.
 διομήδεα 129, 28.
 — διαν 120, 12.
 διόνυσος 78, 2.
 δίος 87, 21.
 — διος 89, 15.
 διοσχορεῖον 121, 18.
 δικάνη 20, 11.
 δικλή 183, 3.
 δικλος 42, 11. δικλοῦς 96, 7;
 25, 18.
 δικλοῦ 158, 25.
 δικρη 9, 25.
 δίκυρος 72, 4.
 δίκυρη 106, 24.
 δίς 181, 23: 183, 1. δίς, εὐς
 125, 2.
 δίκος 50, 15.
 δικάω 153, 2.
 δικάς 76, 13.
 δικάστρα 101, 6.
 δίκυλος 85, 25.
 δίφορος 88, 11: 90, 21.
 δίψα 150, 8.
 δίχουσασια 99, 7.
 δίψα 96, 12. δίψα 166, 3.
 δίσκ et δίσκ 164, 22.
 διαγωγός 58, 5.
 διακάθω 155, 24. διακάω 152,
 26.
 διάκρυμος 87, 16.
 διαφής 26, 13.
 δμάων, τῶν 134, 4, 14.
 δνεύς 126, 1.
 δοθήν 9, 15.
 δοιός 87, 11.
 δοκή 106, 16.
 δοκῶ 152, 25.
 δόλιχος et δολιχός 85, 6. δολι-
 χη et δολιχη 115, 27, 23.
 δολικῶν 12, 24.
 δόμητος 20, 3.
 δονῶ 160, 2.
 δόξα 96, 11.
 δοξικητος 86, 15.
 δόφιλλος 54, 14.
 δόρυς 67, 4.
 δόρυ 118, 24.
 δορυκχητη 102, 11.
 δορυφόρος 83, 10.
 δός 148, 19: 172, 24.
 — δος 47, 20 sq. 48, 1 sq.
 δοτίς 35, 3.
 δουλεία 98, 22.
 δουλειος 44, 15.
 δούλη 108, 16.
 δουλίς 30, 23.
 δούλος 53, 12. plur. δούλοι, αν
 157, 1.
 δουλοῦ 158, 7: 160, 3.
 δουλοσύνη 112, 18.
 δούπων 14, 19.
 δούριες 44, 16.
 δούς 126, 6.
 δούσι, τοῖς 137, 26.
 δρακaina 95, 23. δράκων 12,
 10.
 δραμεῖν 173, 21. δραμα conj.
 167, 19.
 δράν 173, 13.
 δράξ 125, 4.
 δράξων 14, 17.
 δράκων 14, 19.

δρακόντων 128, 20.
 δριόν 119, 6.
 δραγής 23, 23.
 δρακίτη 114, 18.
 δραμύ 110, 10. δρόμος 59, 24.
 δρασερός 71, 8.
 δρόσος 75, 4.
 δρῶς dual. 151, 16.
 δραμῶς 60, v. not.
 δρῶν 180, 19.
 δρασοκίς 33, 14.
 δρασοφ 94, 16.
 δρῶς 92, 16: 126, 17.
 δραφαντός 83, 15.
 δραῶν, τῶν 134, 22.
 δρῶ 149, 4.
 δρῶς 22, 24.
 δρῶ 103, 23.
 δρασίμην, αἰο 172, 4. δρῶ
 160, 18. δρῶμαι 171, 7.
 δρῶ 181, 24. δρῶν et δρῶν
 132, 7.
 δρῶς 182, 2.
 δρῶσεως 94, 1.
 δρασημοσ 42, 8.
 δρασιλέα 196, 20.
 δρασιμή 109, 26.
 δρῶμορφος 89, 23.
 δρῶστηνος 65, 8: 89, 24.
 δρῶτος 80, 3.
 δρασιδῆος 25, 23. δρασιδῶν, τῶν
 156, 21.
 δρῶ 165, 15. δρῶ 165, 13.
 δρῶ conj. 166, 24.
 — δρῶ 154, 22 sq. 155, 1 sq.
 δρασιδῶν 112, 25. δρασιδῶν et δρῶ
 δρῶν, τῶν 129, 23.
 — δρῶν 11, 1 sq.]
 δρασιδῶν 8, 7.
 δρασιγῆτος 82, 4.
 δρῶρον 122, 25. δρῶρος 69, 10.
 δρῶς 127, 1.
 δρῶτος 78, 14.

E.

ε δρασιδῶνται 260, 28. ψιλῶνται
 199, 9.
 ε 143, 4: 178, 20.
 εἶρα, ος 124, 1: 128, 19.
 εἶραμῶς 195, 1.
 εἶραίς 84, 7.

εἶραμῶς 42, 19: 61, 12.
 εἶραίς 197, 27.
 εἶραῶ 165, 21.
 εἶραγῶσαι 169, 1.
 εἶραφ 162, 27.
 εἶραφ 171, 16. εἶραφ 172, 18.
 εἶραίς 81, 8.
 εἶραρος 70, 19.
 εἶραρῶν, τοῖς 138, 7. εἶραρῶν
 123, 26.
 εἶραφῶς 54, 23.
 εἶραμῶν 13, 13.
 εἶραφ 169, 1.
 εἶραίς 41, 5.
 εἶραφῶ 171, 15.
 εἶραφ 163, 13.
 εἶραφ 178, 19.
 εἶραφ, ης, η 169, 23.
 εἶραφῶν 169, 1.
 εἶραφ 172, 18.
 εἶραφ 92, 9.
 εἶραφ 171, 13.
 εἶραφ 163, 18.
 εἶραφ 154, 28. εἶραφ 154, 26.
 εἶραφ 105, 20.
 εἶραίς 41, 5.
 εἶραφ 197, 22.
 εἶραφ 198, 13, 14.
 εἶραφ 25, 25.
 εἶραφ 179, 19: 197, 25.
 — εἶραφ 179, 18.
 εἶραφ 199, 9.
 εἶραφ 14, 2.
 εἶραφ 155, 27.
 — εἶραφ 155, 27.
 — εἶραφ 200, 3.
 εἶραφ 185, 6. εἶραφ orthoton. 142, 11.
 — εἶραφ 95, 18: 195, 18.
 εἶραφ 111, 9.
 εἶραφ 200, 9.
 εἶραφ 169, 12. εἶραφ conj. 167,
 10.
 εἶραφ 200, 3.
 εἶραφ 48, 19.
 εἶραφ 183, 13.
 εἶραφ 200, 3.
 εἶραφ 55, 8.
 εἶραφ 122, 3.
 εἶραφ 42, 19: 84, 3.
 εἶραφ 152, 12, 21.
 εἶραφ 200, 5.

- ελλαπίνη 112, 2.
 ελλείος 38, 18.
 ελλη 200, 9. ελλη 108, 18.
 — ελλη 108, 7.
 ειλίζω 200, 5.
 ειλόμεν 200, 6.
 ειλως 98, 18: 200, 5.
 είμα 200, 6. ειμένος 200, 6.
 είμαι 170, 8.
 είμαι 189, 9: 142, 11: 148, 20:
 168, 7.
 είνα 200, 7.
 — είνος 65, 24.
 είνω 161, 5.
 είον 119, 7.
 — ειον 121, 1 sq.
 — ειος 37, 16: 44, 6 sq. 45, 1.
 εἰπέ 143, 20: 173, 5.
 εἶπον pro εἰπέ 169, 18.
 εἶποντο 200, 7.
 εἶπω conj, 167, 8.
 εἶρ 20, 19.
 — εἶρ 20, 15.
 εἶργω 151, 11. 25.
 εἶρσιωση 112, 25.
 εἶρην 9, 18. εἶρην 9, 25.
 εἶρηναῖος 43, 13.
 εἶρητή 114, 22: 197, 8: 200, 4.
 εἶρηθῆναι 197, 8.
 εἶρω 162, 26.
 — εἶρω 162, 25.
 εἶρων 200, 4.
 εἶς 180, 23.
 εἶς 200, 10.
 — εἶρ 92, 21: 125, 22.
 εἶσεν 200, 8.
 εἶσι 139, 23: 148, 23.
 εἶσην 9, 5.
 εἶστηκει 200, 8.
 — εἶτης 27, 1.
 εἶχον 169, 7, 12.
 εἶως 200, 9.
 εἶκ 180, 21.
 εἶάβη 104, 9.
 εἶάεργος 87, 21.
 εἶάλη 108, 22.
 εἶαστος 70, 27.
 εἶάτερος 70, 27.
 εἶάτη 113, 27.
 εἶατόμβοιον 122, 7.
 εἶατοντάγειρ 20, 17.
 εἶάτων 15, 20.
 εἶδεξιών 182, 22.
 εἶκείνος 179, 13: 197, 25. εἶκει-
 νοσί 179, 16.
 εἶκείσο 171, 13.
 εἶλεκτός 86, 17.
 εἶκοντής 25, 26.
 — εἶκος 51, 15.
 εἶκποδιών 182, 22.
 εἶτελή 109, 3.
 εἶτην 9, 9.
 εἶτῶρεος 39, 6.
 εἶτος 80, 11. εἶτός 80, 12. εἶτος
 80, 10.
 εἶτωρ 20, 21. plur. εἶτορες 132,
 18.
 εἶκρός 72, 8.
 εἶκων 178, 7.
 εἶάβιον 171, 16.
 εἶλαιον 120, 21.
 εἶλαιων 17, 3.
 εἶλάσσω 195, 2.
 εἶλάτειρ 20, 17.
 εἶλάτη 113, 27.
 εἶλατήρ 19, 21.
 εἶλατος 80, 23. εἶλατός 81, 4.
 εἶλώνω 161, 3.
 εἶλαρηβολιών 18, 9.
 εἶλαφίς 36, 8.
 εἶλαφόνησος 77, 7.
 εἶλαφος 84, 23.
 εἶλάχεια 95, 24. εἶλαχός 91, 22.
 εἶλωρ 124, 1.
 εἶλεάξειρ 20, 17.
 εἶλεάτης 26, 24.
 εἶλεγείον 121, 13.
 εἶλεγον 197, 21. εἶλέγου 171, 17.
 εἶλεγος 47, 11.
 εἶλέγω 154, 6.
 εἶλέγων 10, 19.
 εἶλένη 101, 2.
 εἶλέος 38, 19. εἶλέος 38, 18. εἶλέος
 118, 26.
 εἶλευθεραί 101, 8.
 εἶλευθήρ 20, 3.
 εἶλευσένιος 40, 1.
 εἶλεφαντουργός 87, 19.
 — εἶλη 108, 26.
 εἶλθῆ 148, 20: 173, 5. εἶλθῆν
 173, 22.
 εἶλλη 107, 9.

- ἑλικράς 193, 15.
 ἑλικτός 83, 12.
 ἑλικών 12, 20.
 ἑλικωφ 94, 27.
 ἑλίξας, α 21, 21.
 ἑλίσσα 157, 23.
 ἑλικτός 80, 7.
 ἑλικῶ 152, 15. ἑλικῶ 152, 11. ab
 ἑλικῶ comp. 87, 27.
 ἑλλάς 198, 11.
 ἑλλεθανός 64, 17.
 ἑλλερον 123, 1.
 ἑλλη 108, 1.
 ἑλλην 9, 3. 6. 18: 193, 11.
 ἑλλησποντος 85, 24. ἑλλησποντίς
 85, 23.
 — ελος 55, 1 sq.
 ἑλουρος 72, 27.
 ἑλπίς 83, 11: 196, 10.
 ἑλπωρά 101, 22.
 ἑλωμος 61, 16.
 ἑλω 158, 13.
 ἑμβροθής 27, 25.
 ἑμέ 143, 23: 178, 20.
 ἑμέθεν 179, 19.
 ἑμετος 81, 12.
 ἑμοί 143, 27: 178, 20: 197, 25.
 ἑμοῦ 143, 26.
 ἑμπαμος 60, 23.
 ἑμπης 184, 26.
 ἑμπίς 33, 12.
 ἑμπλην 198, 22.
 ἑμποδών 132, 21.
 ἑμπουσα 97, 18: 193, 22.
 ἑμῶ 159, 5.
 ἐν 180, 27: 196, 23.
 ἐν 200, 26.
 — εν 117, 1: 118, 9.
 ἐναντίος 86, 7. ἐναντία 133, 13.
 plur. ἐναντία 133, 7.
 ἐνδάπιος 40, 12.
 ἐνδυμίαν 13, 4.
 ἐνδυτόν 123, 26.
 ἐνέδρα 194, 18.
 ἐνεκα 184, 19: 185, 4.
 ἐνέτω 152, 14.
 ἐνέχυρον 123, 7.
 ἐνη 111, 4.
 — ενη 111, 7.
 ἐνιαυτός 84, 11.
 ἐνικοῦ 171, 29.
 ἐνικῆ 113, 15.
 ἐνίκα 150, 16.
 — ενis 32, 23.
 ἐνίσκεις 174, 3.
 ἐννατος 42, 19.
 ἐννέα 200, 27.
 ἐννεήκοντα 200, 27.
 ἐννήμαρ 184, 9.
 ἐνοεῖτο 172, 16.
 ἐνοιδος 48, 18.
 ἐνόουν 169, 1.
 ἐνοπή 113, 15.
 ἐνος 63, 15.
 — ενος 66, 1.
 ἐνοσίχθων 12, 5.
 ἐνταυθοῖ 183, 16.
 ἐντερον 123, 1.
 ἐντολή 109, 14.
 ἐνόπιος 40, 12.
 ἐνόγη, ης, η 169, 22.
 ἐνόδος 74, 24.
 ἐνώ 159, 26.
 ἐξ 180, 21: 196, 23.
 ἐξ 200, 26.
 — εξ 19, 1.
 ἐξαετός 117, 8.
 ἐξαουστή 19, 22.
 ἐξαύτη 19, 22.
 ἐξεῖπε 174, 31. ἐξεῖπον 174, 34.
 ἐξεύρον 174, 24.
 ἐξῆς 182, 23.
 ἐξικρών 14, 26: 15, 5.
 ἐξis 82, 26.
 ἐξώλης 27, 10. neutr. ἐξώλης
 117, 20.
 ἐορτή 115, 2.
 ἐός 38, 4.
 — εος 38, 1, 21.
 ἐπαίρω 162, 22.
 ἐπακονός 45, 15: 90, 12.
 ἐπακτρίς 33, 22.
 ἐπαίσιδος 86, 25.
 ἐπάρονος 72, 26.
 ἐπαφος 84, 24.
 ἐπέ 185, 7.
 ἐπειός 44, 22, 27.
 ἐπεσβόλος 88, 14.
 ἐπηλις 31, 12. ἐπηλις 91, 19.
 ἐπί 179, 28: 181, 9: 196, 27.
 ἐπιγοννίς 32, 16.
 ἐπίδαμνος 62, 25.
 ἐπίδαμος 72, 22.

- ἐπίεικον 174, 25.
 ἐπίθετος 174, 2: 176, 2.
 ἐπίκουρος 72, 26.
 ἐπικουρά 162, 18: 163, 8.
 ἐπίλεκτος 86, 17.
 ἐπιπόλαιος 43, 3. 26.
 ἐπισκευή 103, 13.
 ἐπίσκοπος 88, 27.
 ἐπιστώμαι 171, 9.
 ἐπίσχυς 174, 3: 176, 2.
 ἐπιτολή 103, 1.
 ἐπιφλοίσκου 152, 30.
 ἐποίησα 163, 16. ἐποίησά 171,
 15.
 ἐποίησθ 171, 19.
 ἐπιτά 200, 26.
 ἐπιπαρόδης 25, 25.
 ἐπιπρόδος 86, 26.
 ἐπίπυμος 87, 16.
 ἐραστής 63, 4.
 ἐραστός 80, 23. ἐραστός 30, 24.
 ἐρατός 81, 4.
 ἐρατά 116, 2.
 ἐρατή 110, 27.
 ἐρατής 26, 16.
 ἐργον 122, 15. ab ἔργον comp.
 27, 22.
 ἔρδα 155, 10.
 ἐραβεννός 63, 5.
 ἐρέθια 156, 1.
 ἐρείδω et ἐρείδομαι 156, 5.
 ἐρέϊκω 149, 25.
 ἐρεμβός 46, 11.
 ἐρεμνός 62, 26.
 ἔρετος 76, 25.
 ἐρετριᾶ pro ἐρετριᾶ 130, 8.
 ἐρετύω 152, 5.
 ἐρευνῶ 161, 2.
 ἐρημος 61, 6. ἐρήμος 61, 7, dual.
 ἐρημοί 132, 4.
 ἐρί 132, 2.
 ἐρίβαλλος 54, 9.
 ἐρίγδονκος 86, 11.
 ἐρίγδνη 112, 11.
 ἐρίγων 10, 20.
 ἐρίηρ 20, 7.
 ἐρίδος 49, 24.
 ἐρίκη 107, 14.
 ἐρίκω 152, 13.
 ἐρίμκος 90, 13.
 ἐριμῶλη 109, v. not.
 ἐρίωνός 92, 9.
 ἐριωνός 65, 13.
 ἔριον 119, 13.
 ἔρις 196, 5.
 — ερις 34, 8 seq.
 ἐρίφη 115, 13.
 ἐριφυλή 102, 13.
 ἐριών 12, 13.
 ἐριμῶλος et ἔριμῶλος 43, 3.
 ἐριμῶς 22, 5.
 ἐριμηνία 98, 21.
 ἐριμής 25, 11.
 ἐριμικρῶν 14, 26: 15, 5.
 ἐριμύκων 8, 9.
 ἔριμων 13, 8.
 — εριος 63, 6.
 — ερος 70, 24: 71, 6.
 ἐριπτόν 123, 26.
 ἐριπτόνας 22, 9.
 ἔριπος 91, 10.
 ἔριση 9, 27.
 ἐρη 8, 25.
 ἐρηδριῶ 164, 18.
 ἔρηδρος 74, 23. ἔρηδρος 74,
 22.
 ἐρηκη 107, 19.
 ἐρύμανθος 49, 23.
 ἐρυμνός 62, 27.
 ἔρυμος 61, 17. ἔρυμῶς 60, 1.
 ἐρυμῶλη 109, 22.
 ἐρυσιγίαιος 43, 13. 20.
 ἔρυτος 82, 13.
 ἐρύλιος 41, 30.
 ἔρυω 154, 6. ἔρυομαι 197, 7.
 ἐρύω 162, 13.
 ἐρυδιός 41, 5. ἐρυδιός 42, 2.
 ἐρυή 103, 29.
 ἔρυς 93, 18.
 ἐρυτύλος 57, 9.
 ἔς 130, 23.
 ἔς 172, 24.
 — ες 117, 5: 132, 17.
 ἔσβιλος 56, 1.
 ἐσθής 23, 9.
 ἐσθία 164, 13.
 ἐσθιός 54, 1.
 ἐσθήν 3, 24.
 ἐσθί 142, 18: 148, 21.
 ἔστος 76, 14.
 ἐστάς 193, 15.
 ἐστέ 143, 23.
 ἐστην 197, 21.

—εσθης 27, 6.
 ἐστί enclit. 189, 9. 28. ἐστίς
 148, 21. ἐστί tonos retracto
 147, 26. sic ἐστί 142, 14.
 ἐστών 148, 23.
 ἐστορησος 51, 18.
 ἐστών 169, 2.
 ἐστοάς 177, 2.
 ἐστον 169, 13.
 ἐσταιρέϊος 45, 6.
 ἐσταιρέϊς 29, 4.
 ἐσταιρέϊος 72, 18.
 ἐσταιροῖα 165, 8.
 ἐσταιροῦ 162, 23.
 ἐστρός 38, 22.
 ἐστρος 70, 27.
 ἐτῆσιων, τῶν 184, 30.
 ἐτίδισσο 171, 12.
 ἐτοιμος 61, 22. ἐτοιμός ibid.
 ab ἐτος: comp. 27, 22.
 —ετος 81, 17.
 ἐτος 61, 16.
 ἐτυκέτην 169, 2. ἐτυκον, ες, ε
 169, 28.
 ἐτυφα, ες, ε 168, 16: 169, 23.
 εὔ 188, 23.
 εὔ 200, 1.
 —εὔ adν, 188, 23.
 εὔαδς 197, 5.
 εὔαιων 18, 13.
 εὔάκτων 10, 4.
 εὔβουκόος 51, 21.
 εὔγενεῖς boeot. p. εὔγενής 92,
 26.
 εὔγενής 27, 21: 127, 17.
 εὔγενής 32, 24.
 εὔδημος 61, v, not.
 εὔδία 199, 28.
 εὔδω 199, 29.
 εὔελπις 28, 23.
 εὔεργός 89, 13.
 —εὔη 108, 11.
 εὔήθηθ 27, 15.
 εὔηρος 68, 4.
 εὔθεια 199, 23.
 εὔθύ 188, 23.
 εὔθνος 198, 21.
 εὔκαιρος 72, 18.
 εὔκηλος 55, 13: 197, 4.
 εὔκλεῖα 196, 19. εὔκλεής 25, 13.
 εὔκρημις 196, 6.

εὔκολος 56, 5.
 εὔλαβής 27, 12.
 εὔλη 108, 14: 199, 27.
 εὔμαρις 34, 4.
 εὔμενής 27, 21. εὔμενής 32, 24.
 εὔμηκης, neut. εὔμηκες 117,
 22.
 εὔμολκος 89, 12.
 εὔνη 111, 5.
 εὔνις 32, 17.
 εὔνοια 98, 2.
 εὔνον 116, 20.
 εὔξεινος 65, 26.
 εὔοῖ 183, 19.
 εὔπαις 92, 19.
 εὔπατριδης 25, 24.
 εὔπλοος 93, 9.
 εὔποροῦ 162, 13.
 εὔπραξίαι 138, 9.
 εὔρε 148, 30: 173, 6.
 εὔρείτης 27, 2.
 εὔρετής 26, 17.
 εὔρημα 118, 13.
 εὔρικίδης 25, 20.
 εὔρικος 67, 14.
 εὔρίσκω 200, 1.
 εὔρον 169, 11.
 εὔρος 69, 25.
 εὔροτος 82, 15.
 εὔροποκος 89, 23. 27.
 εὔρόφυλος 57, 10.
 εὔρωστωλος 57, 14.
 εὔρω 199, 29. εὔρω 163, 8.
 εὔρωος 93, 15.
 εὔρωφ 94, 24.
 εὔς 126, 1.
 —εὔς 93, 4: 125, 26.
 εὔσεβεια et εὔσεβια 195, 20.
 εὔσεβής 27, 12. εὔσεβής 117, 6.
 εὔσεβῶν, τῶν 136, 21.
 εὔσεβῶ 149, 16: 174, 18.
 εὔσκιος 87, 5.
 εὔσταθῶ 155, 25.
 εὔστεφανος 85, 22.
 εὔτακτῶ 153, 7.
 εὔτοκος 89, 12.
 εὔτονος 89, 12.
 εὔτροάκιος 55, 8.
 εὔτυχής 27, 21.
 εὔφαρέτρος 22, 18.
 εὔφημος 61, 8.
 εὔφρατων 18, 12.

εὐφρανοῦσα 177, 28.
 εὐφρονή 102, 6.
 ευρυά 196, 18.
 εὐχαρις 28, 18.
 εὐχην 8, 15.
 εὐχῶ 154, 5.
 εὐχολή 109, 21.
 εὐω 199, 29.
 εὐώδης 25, 22. neutr. εὐώδες
 117, 16.
 εὐωδιός 39, 20.
 ἐφεξής 183, 1.
 ἐφεσος 76, 25: 199, 10.
 ἐφεστιας 87, 5.
 ἐφευρε 173, 29: 174, 31. ἐφευρε
 173, 29.
 ἔφηρος 46, 12.
 ἔφησθα 168, 21.
 ἔφθος 198, 7.
 ἔφιζε 174, 30.
 ἔφοιτα 168, 18.
 ἔφουρα 194, 15. ἐφύρα 97, 7:
 101, 12.
 ἔχμος 61, 2.
 ἐχένης 39, 13.
 ἔχετος 81, 10.
 ἐχθρός 74, 1.
 ἐχυνή 112, 3.
 ἐχίνος 65, 15, 21.
 ἔχισ 196, 6.
 ἐχίων 18, 6.
 ἐχρῆν 169, 2.
 ἐχυρός 72, 8.
 ἔχω 154, 5: 196, 23.
 — εφ 94, 16.
 ἔψην 8, 25.
 ἔψητός 81, 27.
 ἔψιός 41, 15.
 ἔψω (ἔψα) 166, 5.
 ἔω 164, 8.
 ἔωλος 57, 21.
 ἔωρων 197, 22.
 ἔως 94, 11.
 ἔωσφόρος 83, 10.

Z.

ζά 182, 1.
 ζάγκλη 107, 23.
 ζαής 23, 12: 25, 3.
 ζάητος 19, 24.
 ζάθεος 89, 24.

ζάλη 108, 5.
 ζάκλιτος 89, 24.
 ζας 125, 17.
 — ζας 21, 20.
 ζάφελος 55, 10.
 ζαχρός 24, 21.
 ζεα 98, 15.
 ζεύγλη 107, 24.
 ζευγνώ 165, 20.
 ζεύγος 48, 2.
 ζεύς 125, 26.
 ζή 172, 22.
 ζήθος 49, 1.
 ζήλος 53, 4.
 ζηλώ 158, 18.
 ζημία 100, 1.
 ζήν 173, 13. ζήν 124, 23.
 ζηνάς 21, 19: 22, 10.
 ζητώ 157, 7.
 — ζος 43, 21.
 ζυγόν 122, 19.
 ζω 149, 1.
 — ζω 157, 12.
 ζωγραφώ 150, 11.
 ζωή 103, 29.
 ζωίλος 55, 21.
 ζωμός 60, 5.
 — ζων 11, 16.
 ζώνη 112, 20.
 ζών 122, 2.
 ζωός 38, 9.
 ζωρός 69, 13.
 ζως 127, 1.
 ζωώ 165, 27.

H.

ἡ φιλοῦται 198, 14: 199, 16.
 ἡ 182, 13: 185, 8.
 ἡ 185, 11, 14.
 ἡ 182, 14: 183, 6.
 — η 102, 4 sq. 103, 6 sq. 104,
 5. — ἡ adv. 183, 3.
 ἡβη 104, 16.
 ἡγεμόνη 102, 6.
 ἡγερός 83, 9.
 ἡγήμων 13, 14.
 ἡγώ 150, 22: 151, 19.
 ἡδανός 64, 17.
 ἡδέ 184, 22.

- ἡδονή 112, 18.
 ἡδύς 91, 14.
 ἡδω et ἡδομαι 154, 23.
 ἡέλιος 197, 14.
 ἡελίων 197, 14.
 ἡθεῖος 44, 9.
 — ἡθω 156, 3.
 ἡίδεος 197, 14.
 — ἡιον 120, 10.
 ἡκα adv. 184, 6.
 ἡκα 152, 26.
 ἡλατίνη 195, 7.
 ἡλείος 44, 8.
 ἡλεκταίον 120, 27.
 ἡλέκτρα 194, 18.
 ἡλεκτρούων 15, 25.
 ἡλη 198, 10.
 — ἡλη 109, 4.
 ἡλθον 169, 11.
 ἡλιάδων et ἡλιαδῶν, τῶν 186, 11.
 ἡλιαιά 199, 16.
 ἡλίβατος 199, 16.
 ἡλίος 52, 6.
 ἡλιος 199, 17.
 ἡλις 31, 1.
 ἡλιτόμηνος 199, 17.
 ἡλος 58, 4 : 198, 16.
 — ἡλος 55, 12, 15.
 ἡμαδίων 18, 4.
 ἡμαρ 198, 16.
 ἡμάς 179, 7. ἡμας 139, 17.
 ἡμεδαπός 67, 8 : 179, 20.
 ἡμεῖς 179, 6.
 ἡμῆν 184, 22.
 ἡμέρα 101, 5. ἡμέραι 133, 8.
 at ἡμεραι 133, 8.
 ἡμέτερος 179, 24.
 ἡμῖν 179, 7. ἡμιν 143, 14 : 145,
 7.
 ἡμισυς 91, 15, 21. ἡμίσεια 95,
 21.
 ἡμῶν 179, 6. ἡμῶν 139, 17 :
 143, 14 : 145, 6.
 ἡν 169, 2.
 — ἡν 8, 12 sq. 9, 1 sq. 10, 1.
 — ἡνη 111, 11 sq.
 ἡνίοχος 90, 14.
 ἡνιοχῶ 154, 19.
 ἡνις 198, 16.
 — ἡνος 63, 17.
 — ἡξ 19, 3 sq.
 ἡός 38, 10.
 — ἡος 38, 10.
 — ἡρ 19, 19 sq. 20, 1 sq.
 ἡρα 100, 25. ἡρά 97, 1.
 ἡραϊον 120, 21.
 ἡρακλειον 121, 17.
 ἡρακλέης, ἡς 25, 15. ἡρακλῆς
 130, 11.
 ἡράς 22, 15.
 ἡρατο 198, 16.
 — ἡρης 26, 11 : 117, 11.
 ἡρος f. ex ἕρος 68, 4 : 123,
 19.
 — ἡρος 65, 1 : 68, 3 sq. 71, 9.
 ἡρωίνη 195, 7.
 ἡρων 122, 8. ἡρώος 42, 24.
 ἡρωος 93, 12.
 ἡς 126, 9.
 — ἡς 23, 6 : 24, 5 sq. 25, 1 sq.
 26, 6 : 27, 11 sq. 28, 1 : 126, 7
 sq. 132, 23.
 ἡσθα 168, 23.
 ἡσμενος 177, 15.
 ἡσο 171, 13.
 ἡσῶ 157, 25.
 ἡστο 172, 19.
 ἡσυχῆ 183, 4.
 ἡτοι 184, 23.
 ἡύς 91, 14.
 ἡφαιστῆρον 121, 18.
 ἡφαιστῆρων 17, 25.
 ἡφαιστος 33, 19.
 ἡχη 115, 20.
 ἡχι 183, 10 : 197, 1.
 ἡχῶ 197, 1. ἡχῶ 153, 22.
 — ἡψ 94, 21.
 ἡψα 168, 17.
 — ἡων 11, 21.
 ἡώς 94, 11.
 Θ.
 — θα 168, 20 sq.
 θαδᾶς 21, 18.
 θαλαμῖος 40, 13.
 θαλαμος 60, 14.
 θαλάσσα 97, 15.
 θαλάσσιος 40, 12.

- θαλασσά 157, 24.
 θαλασσιός 40, 20.
 θαλής 25, 11.
 θαλίω 149, 24.
 θαλπωρά 101, 22.
 θαλλω 158, 2.
 θαμβος 45, 23.
 θαμνος 62, 15.
 θαμνρίς 34, 15.
 θάνατος 80, 23.
 θάπτω 150, 16.
 θαρσαλέος 39, 1.
 θάρσος 76, 3.
 θάρσυνος 198, 20.
 θάς 125, 16.
 θάσων 195, 2.
 θαύω 163, 22.
 θεά et θεά 98, 11.
 θεανώ 116, 2.
 θεατής 26, 24.
 θεατός 81, 7.
 θεϊός 37, 17.
 θελεμός 61, 3.
 θέλω 158, 12, 20.
 θεμέλιος 41, 3.
 θεναί 111, 5.
 θεόδωρος 72, 10.
 θέομος 61, 12.
 θέός 33, 4.
 θεοφανής et θεοφανής 26, 5.
 θεοφιλής 27, 13.
 θερακαινίς 29, 4: 32, 16.
 θερινός 65, 13: 195, 11.
 θέρμα 96, 18.
 θέρμασσα 97, 14.
 θέρσην 9, 27.
 θεροόλη 109, 13.
 θής 148, 19.
 θεσμός 58, 24.
 θεσπεία et θεσπειαί 98, 2.
 θέσις 33, 10.
 θεσσαλία 99, 20.
 θεσσαλός 54, 20.
 θέτι 196, 17. θέτις 196, 5.
 θετός 79, 1.
 θεΰν 130, 20.
 θέω 164, 7. θεώ et θεώματ 164,
 8.
 θεωρίς 34, 7. θεωρός 72, 13.
 — θη 106, 1 sq.
 θηβαίος 43, 18.
 θηβανίς 32, 22.
 θήβη 104, 16. θήβης 23, 14.
 θηγανη 110, 27.
 θηγω 150, 21: 152, 1.
 θηλαίος 43, 23.
 θήλεια 95, 21.
 θηλή 108, 11.
 θηλυκός 52, 11.
 θήλυς 91, 16.
 θήν 144, 28: 185, 1. θήν 189, 14.
 θήρ 125, 10.
 θήρας 22, not: 29.
 θήρειος 44, 7.
 θηριγκός 50, 10.
 θηρίον 119, 19.
 θηροαία 98, 3.
 θήρων 15, 9.
 θησαυρός 72, 23.
 θήσθη 104, 3.
 θήσσα 96, 3.
 — θι 172, 25.
 θυγή 103, 23.
 — θις 29, 24: 30, 3.
 θιά 172, 22.
 θιλυμός 59, 3.
 θιώ 149, 4.
 θόας 21, 1: 198, 9. θοάντων,
 τών 135, 30.
 θοή et θόη 103, 19.
 θοίνη 112, 6. θοινώ 161, 2.
 θόλος 52, 18.
 θορυβώ 149, 16.
 — θος 48, 24: 49, 3 sq.
 θουκυδίδης 25, 21.
 θούλη 103, 16.
 θούρος 70, 4.
 θράσος 75, 3.
 θράσων 15, 13.
 θρακτός 30, 7.
 θρηϊνίος 40, 9.
 θρηνώ 160, 6.
 θριά 98, 15.
 θριδακίνη 112, 3: 195, 7.
 θριδοσώνη 194, 1.
 θρίος 37, 21.
 θρόνιδν 119, 9.
 θρός 33, 3.
 θροώ 165, 2.
 θρουαλλίς 31, 19.
 θυγάτηρ 19, 26. dual. θυγατέρε
 131, 9. θυγάτρα, τήν 130, 5.
 θυγατρός, τής 133, 3. θυγα-

- τῶν, τῶν 186, 1. θύγατρος, *ιάκτω* 197, 18.
 τὰς 188, 19. *ιάτων* 15, 14.
 θυγατριδοῦς 98, 7: 175, 12. *ιάτος* 81, 7.
 θυέλλα, τὰ 181, 19. *ιάτρειή* 107, 11.
 θυεσσός 76, 25. *ιάτρος* 197, 14.
 θυέστης 27, 7. *ιάχω* 154, 14. 20.
 θυηλή 109, 6. *ἴη* 20, 2.
 θυῆς 23, 10: 25, 7. *ἴβυκος* 52, 10.
 θυία 97, 23. *ἴγκρος* 74, 6.
 θυῖσκη 107, 16. *ἴδας* 21, 17.
 θύλακος 51, 11. *ἴδε et ἴδέ* 149, 1;
 θυλακοτρόφι 19, 12. *ἴδη* 105, 21.
 θυλλίς 80, 12. *ἴδιος* 89, 19.
 θυμάλγες 117, 13. *ἴδνω* 161, 10.
 θυμῆρης 26, 12. θυμῆρες 117, 12. *ἴδον* 169, 13.
 θυμοίτης 26, 21. *ἴδου* 183, 25.
 θυμός 59, 27: 63, 25: 196, 16. *ἴδρω* 163, 12.
 θυμός 59, 28. *ἴδρως* 93, 16.
 θυμῶ et θυμοῦμαι 159, 8. *ἴερεία* 95, 19. *ἴερεία* 194, 26.
 θύννος 193, 17. θύννος 63, 2. *ἴερόστυλος* 90, 19.
 θύννα 160, 18. *ἴερόσπις* 86, 9.
 θυόσκος 42, 7. *ἴκος* 48, 21.
 θύρας 22, 13. *ἴημι* 197, 15.
 θυσάος 76, 12. *ἴημος* 61, 7.
 θύα 165, 16. θυῶ 165, 13. *ἴδακη* 107, 1.
 — θῶ 155, 16 sq. 157, 1. — θῶ *ἴδακος* 51, 4.
 imperat. 166, 18 sq. *ἴδη* 183, 13.
 θωή 108, 29. *ἴδω* 183, 28.
 θωμός 60, 5. *ἴκανός* 64, 22.
 — θων 11, 22: 12, 1. *ἴκάνω* 196, 3.
 θῶνος, gen. 128, 20. *ἴκασία* 99, 7.
 θῶον 124, 24. — *ἴκη* 107, 13.
 θωρακεῖον 121, 13. *ἴκμενος* 64, 23.
 θώραξ 18, 21. *ἴκνω et ἴκνούμαι* 161, 9.
 θῶς 126, 22. — *ἴκος* 52, 4.
 θῶων, τῶν 134, 3. *ἴκριον* 119, 18.
 I. *ἴκτις* 85, 6.
 ἰ φιλοῦται 199, 6 sq. *ἴλεος* 21, 26.
 ἰ 178, 20. *ἴλεός* 38, v. not.
 — ἰ 118, 17 sq. 183, 9. — *ἴλη* 199, 7.
 ἰα 128, 8: 194, 29. *ἴλιακός* 51, 14.
 — ἰα 98, 19: 99, 1 sq. *ἴλιās* 21, 26.
 ἰακή 106, 19. *ἴλιον* 119, 23.
 ἰακή 115, 23. *ἴλισός* 97, 16.
 ἰάλλω 197, 16. *ἴλλειν* 198, 10.
 ἰάλμενος 64, 27. *ἴλλω* 19, 17.
 ἰαμβος 46, 6. *ἴλλωριος* 40, 10.
 ἰαμβύλος 57, 10. *ἴλλωρίς* 34, 14.
 ἰαμενός 64, 26. *ἴλος* 52, 22. *ἴλος* 52, 23.
 ἰάν 8, 6. — *ἴλος* 55, 18. 25.
 ἰάνθη 106, 6. *ἴμας* 21, 3. *ἴμας* 22, 7.

- ἰμερός 88, 9.
 ἰμονία 99, 15.
 — ἰμος 61, 9.
 ἰνα 184, 19.
 ἰνάρος 94, 8.
 ἰνατί 184, 12.
 ἰνδαλμός 59, 3.
 ἰνδός 48, 10.
 — ἰνη 195, 6.
 — ἰνος 63, 21; 68, 9 sq.
 ἰνυκος 52, 11.
 — ἰξ 19, 1.
 ἰξάλος 54, 19.
 ἰξυώ 163, 23.
 ἰξός 66, 13.
 ἰξός 92, 9. ἰξός 92, 14.
 ἰον 119, 6.
 — ἰον 119, 8 sq. 120, 1 sq.
 — ἰονιος 39, 22.
 ἰορδανος 64, 20.
 ἰος 37, 24.
 — ἰος 37, 23; 40, 11 sq. 41, 9
 sq. 42, 1.
 ἰού 183, 25.
 ἰουδαία 98, 7. ἰουδαίος 48, 16.
 ἰουλίς 31, 25.
 ἰουλος 57, 26.
 ἰουστίνα 96, 25.
 ἰπος 66, 18, 21.
 ἰπκαλεκτροών 17, 10.
 ἰπκάριον 195, 5.
 ἰπκάρχιος 45, 3.
 ἰπκιατρός 86, 19.
 ἰπποβοσκῶ 153, 3.
 ἰπποβονκόλος 86, 6.
 ἰπποδαμος 88, 6.
 ἰπποθών 12, 6.
 ἰπποκόμος 87, 9.
 ἰπποκων 12, 16; 16, 9.
 ἰππομάχος 87, 9.
 ἰπποπόλος 83, 23.
 ἰπποτροφός 84, 27.
 ἰπποφορβός 46, 12; 88, 3.
 ἰππών 14, 20; 18, 10.
 ἰπτω 150, 15.
 ἰπώ 149, 29.
 ἰρενός 196, 18.
 ἰρηξ 196, 18.
 ἰρός 68, 14. ἰρος 68, 12.
 ἰς 125, 1.
 — ἰς 23, 13 sq. 29, 3 sq. 35, 24;
 86, 14; 125, 1; 196, 4 sq.
 ἰσας 176, 27.
 ἰσθι 177, 27.
 ἰσθμιον 119, 23.
 ἰσθμός 58, 13.
 ἰσόδαρος 72, 10.
 ἰσοκράς 198, 15.
 ἰσος 75, 4, 10.
 ἰσταμαι 170, 1.
 ἰστάς 177, 6.
 ἰστάσι 195, 16.
 ἰστημι et ἰσταμαι 176, 11.
 ἰστίον 120, 8.
 ἰστοριογράφος 90, 23.
 ἰστορῶ 162, 18.
 ἰστός 79, 18.
 ἰστρος 74, 14.
 ἰστυλος 57, 3.
 ἰσταῖμαι 171, 6.
 ἰστών 15, 20.
 ἰσχανόων 199, 13.
 ἰσχίον 120, 8.
 ἰσχνός 62, 7.
 ἰσχνρός 95, 6.
 ἰσχω 153, 28; 154, 11.
 ἰσώ 157, 29.
 ἰταλικός 52, 5.
 ἰταλός 54, 24.
 ἰταμός 60, 15.
 ἰτέα 98, 11; 195, 29.
 — ἰτης 27, 1 sq.
 ἰτιον 195, 29.
 ἰτις 195, 23.
 ἰτριον 119, 23. ἰτρίον 195, 29.
 ἰττέρειος 44, 23.
 ἰτύκη 107, 19.
 ἰτυμών 14, 2.
 ἰτων 16, 19.
 ἰτώνιον 195, 29.
 ἰφι 188, 10.
 ἰφιάνασσα 97, 14.
 ἰφθιμος 198, 6.
 ἰφιος 41, 26.
 ἰφισ 199, 15. ἰφισ 29, 5.
 ἰθός 91, 11; 199, 15. oxyt.
 ἰθός 198, 7.
 ἰθυνῶ 165, 21.
 ἰχωρ 20, 22.
 ἰψ 126, 19.
 — ἰψ 94, 18.

ἔφας 199, 7.
 ἰώ 182, 19.
 ἰω et ἰώμαι 164, 28.
 ἰωή 183, 8.
 ἰωκάστη 115, 2.
 ἰωκή 107, 21.
 ἰωλός 51, 19.
 ἰών 16, 19.
 — ἰων 18, 3.
 ἰωνιά 99, 14.
 ἰωρός 72, 14.
 ἰωφ 94, 23: 95, 2.

Κ.

κάβελις 81, 19.
 κάβης 23, 14.
 κάβησος 77, 4.
 καδμίλος 56, 2.
 κάδμος 58, 11.
 κάδος 47, 23.
 καθεξής 183, 1.
 κάθημαι 170, 8.
 κάθως 182, 18.
 καί 184, 22: 185, 5. καὶ ἴσταν
 142, 16.
 καίλιος 51, 24.
 καινός 64, 4.
 καιρός 69, 17.
 καίτοι 184, 26.
 κάκη 106, 18, 23.
 κάκηθός 49, 25.
 κατοδαίμων 14, 4.
 κατοήθης 27, 15, 20. neut. κα-
 κήθης 117, 23. plur. κατοή-
 θων, τῶν 186, 24.
 κακούργος 87, 20.
 κακουργαί 151, 28.
 κάκτος 80, 9.
 κακῶ 152, 25.
 κάκων 18, 1.
 καλάθη 106, 6.
 κάλαθος 49, 18.
 καλαί 195, 25. κλαῖν, ταῖν
 132, 2.
 καλάμη 110, 6.
 καλαμῖς 32, 2.
 κάλαμος 60, 14.
 καλαμυλῦφῶ 174, 18.
 καλαμών 13, 18.
 καλλαβίς 29, 15.

καλλιακός 51, 5.
 καλλιόπη 118, 18.
 κάλλιστος 80, 19: 83, 27. καλ-
 λίστων, τοῖν 182, 4.
 κάλλιχθος 92, 6.
 κάλλω 158, 2.
 κάλος, ἡ 95, 7. καλοί, ὧν 137,
 4. κάλοισ, τοῖς 137, 22. κα-
 λούς, τοῦς 158, 11.
 κάλις 33, 10.
 καλύβη 104, 8.
 καλύθνος 62, 3.
 καλυθῶν 11, 18.
 καλύκη 107, 18.
 καλύπτρα 194, 18.
 καληρός 85, 12.
 καλώ, τῶ 131, 20. καλώ 158,
 18.
 καμασσην 8, 24.
 καμασσηνή 111, 20.
 κάμειρος 71, 21.
 κάμικος 52, 2.
 κάμνω 161, 14.
 κάμνη 113, 8. κάμη 115, 9.
 κάμπος 66, 21.
 κάμπτειν 19, 21.
 κάμπτος 79, not. 8.
 κάμπυλος 56, 17.
 κάμπτος 79, 20.
 κάμων 14, 13.
 κανά 137, 14.
 καννάβις 29, 17.
 κάπηλις 31, 12.
 καννός 62, 18.
 καππαδοξ 19, 2.
 κάππαρις 34, 4.
 κάπρος 74, 8.
 καπυρός 72, 7.
 κάψ 125, 10: 193, 8, 6.
 κάραβος 46, 7. καραβός 87, 10.
 καραξός 66, 14.
 καρατόμος 51, 13: 91, 4.
 καρβάν 8, 10.
 καρδιά 100, 1.
 κάρη 118, 14. καρή 113, 20:
 118, 15.
 κάρηθτος 77, not. 98.
 κάρις 196, 11.
 καρκαίρω 162, 21.
 καρκίνος 65, 15.
 καρων 14, 8.
 κάρως 67, 27: 196, 15.

- καρπός 66, 23.
 καρποφορῶ 162, 18.
 κάρτα 184, 7.
 καρτός 79, 14.
 καρύα 100, 20.
 κάρυκος 52, 10.
 κάρση 115, 7.
 κάρσης 24, 12. κάρσης *ibid.*
 κάρσμος 58, 26.
 κάρσος 75, 3.
 κασσίτερος 71, 4.
 κασσός 76, 16.
 καστραῖον 120, 28.
 καστωλός 57, 15.
 καστωρ 20, 21.
 κατά 181, 1. κἀτά 184, 19.
 καταβάθω 176, 8.
 καταγράφω 174, 16: 176, 3.
 καταγω 151, 6.
 κατάκειμαι 170, 3.
 κατακλιῶ 176, 4.
 κατάμορφος 71, 25.
 κατάντης, neutr. κἀτάντης 118,
 1.
 καταπύγων 10, 23.
 κατασκευή 103, 13.
 κατάσκοπος 83, 27.
 καταφιῶ 174, 16.
 κἀταίκε 173, 30: 176, 1.
 κατὰιχον 169, 3: 174, 25.
 κατέκειτο 174, 29.
 κατήγορος 71, 25.
 κἀτῆλος 55, 14.
 κἀττος 80, 14.
 κανθός 48, 3.
 κανλός 58, 7.
 καννός 64, 6.
 κανῶρος 69, 21.
 κανσταιρής 71, 22.
 κανυῶ 153, 16.
 κἀρα, αρσθ 128, 18.
 κέβης 23, 14.
 κεδνός 62, 1.
 κερδός 34, 1.
 κείμαι 170, 3.
 κείος 37, 17.
 κείρω 162, 27.
 κελήγω 151, 1.
 κέλω 158, 27.
 κερροπίς 33, 14.
 κελαινώξ 63, 5.
 κελαινώ 160, 27.
 κελαινώξ 94, 27.
 κελαινωπός 67, 10.
 κελεικός 52, 1.
 κέλειος 34, 9.
 κελή 107, 26.
 κελήν 9, 2.
 κέλω 158, 12. 27.
 κέλωρ 19, 16.
 κέν 144, 28: 184, 16.
 κενοδοξῶ 166, 4.
 κενός 53, 15.
 κένταυρος 72, 22.
 κέντρον 123, 9.
 κεραιμεικός 52, 1.
 κεραιμής 32, 3.
 κέραμος 60, 13.
 κέραμων 13, 19. κέραμων 13,
 19.
 κεραισός 76, 22.
 κεραιστής 35, 19.
 κεραια 157, 17.
 κεραινώος 64, 8.
 κέρβερος 70, 13.
 κερβήν 9, 9.
 κερδιστός 72, 17.
 κερδοσύνη 193, 29.
 κερδῶ 155, 10.
 κερμιδᾶς 21, 19.
 κερπίς 30, 7.
 κέρκος 50, 9.
 κέρκουρος 73, 12.
 κέρκυρα 19, 17.
 κέρκυρα 97, 11: 101, 13: 194,
 13.
 κέρτομος 61, 12.
 κερῶ 163, 11.
 κερωσός 78, 4.
 κερωτή 114, 14.
 κερτός 80, 1.
 κέρη 103, 11.
 κέρθω 156, 15.
 κεφάλαιον 120, 26.
 κεφαλή 108, 23.
 κεφάλων 13, 2.
 κεφελός 53, 10.
 κέως 94, 10.
 — κη 106, 3 sq. 167, 4 sq.
 κηδεμών 14, 2.
 κηδεστής 27, 7.
 κήδω et κήδωμαι 154, 23.
 κηλειος 44, 3.
 κηλη 103, 9.

- κῆλον 122, 17.
 κημός 59, 14.
 κηπος 66, 19.
 κηπουρός 70, 5: 73, 6: 86, 12.
 κῆρ 125, 10. κῆρ. 125, 12. κῆρ
 129, 2.
 κηρός 68, 5.
 κηρούκειον 121, 14.
 κηρύλος 56, 11.
 κηρυξ 19, 2.
 κηρῶ 162, 5.
 κητειός 44, 22.
 κητερος 70, 22.
 κητωεις 92, 22.
 κηφῆν 8, 15.
 κηφίς 36, 6.
 κηφισιά 99, 11.
 κηφισός 77, 16.
 κιάθω 155, 23.
 κιάλλος 54, 4.
 κιβῆς 23, 15.
 κιδαιρώνιος 89, 23.
 κίδαρις 34, 4.
 κιδαρφθῶ 156, 14.
 κιδών 11, 26.
 κικία 164, 19.
 κικλήσκω 152, 30.
 κίκων 12, 10. et not. 14.
 κικιλία 98, 20. κικίλιος 40, 9.
 κίμαλος 57, 14.
 κινάδων 11, 9.
 κιναιδος 43, 19.
 κιναιδων 12, 5.
 κινδαμός 60, 24.
 κινδαφός 85, 12.
 κινδυλος 56, 24.
 κινδυνός 66, 2: 193, 21.
 κινιφ 94, 20.
 κιννάβαρι 118, 19.
 κίνσος 75, 11.
 κίρκαιον 120, 22.
 κίρκη 106, 24.
 κικρῶ 159, 13.
 κίς 193, 3.
 — κίς 90, 7.
 κισσής 24, 13.
 κισσός 76, 4. 13.
 κισσῶ 157, 25.
 κισσών 15, 14.
 κίστη 114, 24.
 κιστίς 35, 16.
 κισροβαστάξ 13, 24.
 κιστός 80, 15.
 κισάνω 196, 3.
 κισία 164, 13.
 κισράς 193, 13. κισράσι 195,
 17.
 κισῶ 153, 27.
 κίσων 13, 5.
 κισῶ 172, 22.
 κισαγγή 104, 20.
 κισαγοῦρος 73, 10.
 κισαδῖ f. 129, 14.
 κισαζομεναί 111, 9.
 κισαία 163, 17.
 κισαμυός 92, 14.
 κισαυσός 92, 14.
 κισίης 23, 8.
 κισιδιον 119, 12: 120, 14.
 κισίον f. pro κισίδα. 130, 20.
 κισινός 63, 22.
 κισίς 92, 24: 125, 23.
 κισιτός 78, 10.
 a κισός compos. 25, 12.
 κισπίτις 35, 6.
 κισπτοργγής 27, 23.
 κισαναί 112, 26.
 κισῆρος 68, 6.
 κισῆτος 78, 14.
 κισβανος 64, 12.
 κισμαξ 18, 22.
 κισλήν 111, 23. κισλῶν, τῶν
 135, 2.
 κισλῶ 160, 15.
 κιστός 78, 26.
 κισλιόν 121, 24. κισλιός 37, 12:
 45, 11.
 κισλιός 40, 1.
 κισλῶ 160, 2.
 κισλῶδων 11, 5.
 κισλῦμενος 64, 23.
 κισλυτιός 40, 21: 41, 20.
 κισλυτός 19, 8.
 κισλυτότοξος 87, 16.
 κισλῶ 149, 4.
 κισλῶθω 116, 1. κισλῶθω 156, 13.
 κισλῶθός 38, 3.
 κισλωπῶ 149, 27.
 κισλωφ 149, 28.
 κισλάφ 126, 13.
 κισῆθω 156, 4.
 κισῆμη 110, 14.
 κισῆμής 36, 16.
 κισῆμύς 59, 15.
 21 *

- κνίδη 105, 25.
 κνίψ 126, 20.
 κνώ 149, 4.
 κνώδων 11, 5.
 κνωσός 75, 7.
 κώδρος 73, 21.
 κωία 100, 17.
 κωίβη 104, 13.
 κωίδος 47, 23.
 κωίλος 55, 22.
 κωιμῶ et κωιμῶματ 159, 10.
 κωιειον 121, 5.
 κωινός 64, 3.
 κωινῶ 160, 16: 161, 2.
 κωινωνός 66, 7.
 κωινωνῶ 160, 7.
 κωίος 37, 14.
 κωίτη 114, 17... a κωίτη comp.
 35, 27.
 κωιτών 15, 20: 16, 22.
 κώκος 50, 9.
 κώκη 116, 23.
 κώλαινος 64, 2.
 κωλακία 98, 22.
 κώλαφος 84, 24.
 κωλέος 38, 18.
 κωλλύρα 194, 16.
 κωλοβός 46, 11.
 κωλοβῶ 149, 22.
 κωλόκυνθα 96, 15.
 κωλοκυνθίς 30, 4.
 κωλοσός 77, 20.
 κωλοστροφός 83, 8.
 κωλοφών 16, 3.
 κώλος 67, 4.
 κωλυμβῶ 149, 17.
 κωλυμός 61, 17.
 κωλχίς 36, 11.
 κώλχος 34, 29.
 κωλωός 42, 25.
 κώμαρος 70, 9.
 κώμη 104, 3.
 κώμη 110, 11.
 κωμιδή 105, 26. κωμιδή 133, 6.
 κώμιμι 118, 18.
 κώμπατος 76, 21.
 κώμπος et κωμπος 67, 2.
 κωμφός 85, 10.
 κωμῶ 159, 8.
 κωνδός 48, 11.
 κώγειον 121, 5.
 κωνιορός 83, 7.
 κώνις 32, 8. κωνίς 32, 7.
 κωνισάλειος 39, 3. κωνισάλειος
 35, 4.
 κωνία 164, 27.
 κωντός 79, 13.
 κωκετός 81, 19.
 κωκίς 33, 4.
 κωκιῶ 164, 17.
 κώπος 67, 4.
 κωπρία 100, 6.
 κώπρος 74, 8.
 κωπρῶ 163, 12.
 κωκῶ 149, 29.
 κώραβος 46, 6.
 κωρακίος 65, 15.
 κωρδύλη 109, 17.
 κωρδύλην 9, 15..
 κώρη 113, 19.
 κωρκορρηγή 105, 6.
 κώρος 68, 21.
 κώρη 113, 22.
 κώρσος 76, 2.
 κωρσβαυτείον 121, 19.
 κωρσδαλλίς 31, 18.
 κωρσδαλλός 54, 11.
 κωρσδων 11, 19.
 κωρσδαίβλος 86, 4.
 κωρσκή 194, 1.
 κωρσφαίος 43, 2.
 κωρσφή 115, 11.
 κωρσφῶ 150, 10.
 κωρσνή 112, 25.
 κωρσνίς 196, 9.
 κώρστος 66, 9.
 — κωρ 50, 3 sq. 51, 6 sq.
 κωσμητός 82, 5.
 κώσμος 58, 27.
 κωσμῶ 159, 9.
 κώστος 79, 21.
 κώττος 30, 14.
 κωτύλη 109, 17.
 κωτῶ 157, 8.
 κώμουλος 57, 26.
 κωύρος 70, 4. plur. κωρσων et
 κωρσων, τῶν 133, 21.
 κωύρα, σν 137, 9. + masc. κωύ-
 ροι, ων 137, 1.
 κωύφος 84, 21.
 κωυφοτής 23, vid. hot.
 κωχλία 132, 24. κωχλίαι, τῶς
 138, 12.

- κόχλος 53, 26: 84, 29.
 κράγος 47, 5. κραγός 47, 4.
 κράδης 80, 2.
 κραιπνός 62, 6.
 κράμβη 104, 4.
 κρώς 125, 17.
 κραταιός 44, 5.
 κραταπαλλός 54, 10.
 κρατινός 65, 21.
 κρατύλες 57, 4.
 κράτων 15, 17. κράτων, τῶν
 134, 8. 15.
 κραυγή 104, 29. κραυγή 105, 1.
 κραύτη 114, 17.
 κρείον 119, 6.
 κρεισσῶ 157, 25.
 κρεμῶ 159, 4.
 κρεμών 13, 11.
 κρέων 18, 1.
 κρημός 59, 12.
 κρηπίς 36, 16.
 κρης 126, 13. κρης 126, 9.
 κρησσα 96, 8.
 κρητη 113, 27.
 κρητῶν, τῶν 134, 11.
 κρι 182, 9.
 κριθῆ 106, 3.
 κριθῆνος 65, v. not.
 κριθμός 58, 14.
 κριθῶτη 114, 13.
 κριμνᾶ 161, 15.
 κρινίς 32, 10.
 κρινον 169, 18.
 κρινῶ 160, 14.
 κριός 37, 22.
 — κρις 83, 18.
 κρισις 34, 22.
 κρισος 75, 11.
 κριτης 24, 6.
 κριτός 78, 26.
 κριτωπος 67, 19.
 κριῶ 164, 28.
 κροθίς 80, 1.
 κροῖσμος 58, 26.
 κροκη 106, 17. 24.
 κροκύλος 56, 11.
 κροσιθης 25, 20.
 κροσίων 17, 25.
 κροταφίς 36, 8.
 κρόταφος 84, 23.
 κροτῶ 157, 7.
 κροτῶν 16, 24.
 κρουνίον 120, 4.
 κρουνός 64, 7.
 κρουσμός 59, 1.
 κρυμός 59, 27.
 κρύσταλλος 54, 4.
 κρυφός 84, 17.
 κρώα 100, 23.
 κρώς 126, 25.
 κρώσσός 75, 7.
 κτείνω 160, 11.
 κτείς 92, 23: 125, 23.
 κτένιον 119, 9.
 κτενῶ 166, 11.
 κτησαι 173, 9.
 κτητειός 44, 10.
 κτυκῶ 150, 1.
 — κτω 153, 5.
 κύαθος 49, 17.
 κύαμος 60, 14.
 κυαμοτραῶς 19, 11.
 κυανεδν, τῶν 135, 16.
 κυαξάρης 26, 9.
 κύβηλις 31, 12.
 κυβίος 42, 3.
 κυγκλίς 30, 12.
 κηδιστος 80, 19.
 κύνθος 53, 11: 62, 3.
 κυδοιμός 61, 21.
 κυδρός 73, 22.
 κύης 25, 8. κύης 23, 10: 25, 7.
 κύνθος 62, 13.
 κύνθος 49, 1.
 κύκλος 50, 19: 53, 26.
 κυκλῶ 158, 20.
 κύκλωφ 94, 23: 95, 1.
 κύλλας 21, 27.
 κυλλή 108, 1.
 κύλλος 56, 23. κυλλός 53, 16.
 κυλλῶ 158, 3.
 κύμβη 104, 3.
 κυνώγη 102, 13.
 κυνηγετις 35, 26.
 κυνηγός 83, 2.
 κυνηγῶ 150, 27.
 κύννα 96, 22.
 κύννος 63, 2.
 κυνόσουρα 97, 10.
 κύντερος 70, v. not. et 71, 2.
 κυνῶ 159, 19.
 κυπαρισσός 77, 11.
 κύπριος 41, 19.
 κύπρις 33, 25.

κύκρος 74, 8.
 κύκλλος 54, 14.
 κύριος 40, 17: 41, 18.
 κυρκανῶ 161, 26.
 κύρος 69, 6.
 κυρτίς 85, 10.
 κυρτος 79, 14.
 κυρῶ 163, 5.
 κύφος 84, 18. κυφός 84, 20.
 κυψέλη 108, 27.
 κυψέλις 81, 22.
 κύφελος 55, 3.
 κύω 165, 17. κυῶ att. 165, 14.
 —κω 152, 7 sq.
 κωρήλη 109, 5.
 κωβός 46, 4.
 κώδαλος 54, 18.
 κώδιον 120, 13.
 κωδύα 100, 20.
 κώδων 11, 4.
 κῶλον 122, 16.
 κωλυτής 27, 4.
 κωλύω 165, 20.
 κωλυῶ 165, 27.
 κωμοπλήξ 19, 6.
 κῶμος 60, 6.
 κωμφός 86, 23.
 κωμφῶ 155, 14.
 —κων 12, 8 sq.
 κῶνός 63, 27.
 κωνσταντίνα 96, 25.
 κῶνων 14, 12.
 κῶος 38, 7.
 κῶπη 113, 4.
 κῶς 126, 25.
 κωφός 84, 20.

Λ.

—λα 96, 19.
 λάας 23, 1: 193, 10.
 λάβδακος 195, 27.
 λάβε 148, 26.
 λάβησθα 168, 21.
 λαβόν, τό 118, 4: 178, 1.
 λαβοῦ 173, 4.
 λαβρόνθος 49, 23.
 λάβω 149, 18. λαβῶ 149, 17.
 λαβῶν 176, 23.
 λαγαρός 70, 17.
 λάγνος 62, 2.
 λάγος 47, 9.
 λάγων 10, 20. λαγών 16, 14.
 λαγώς 42, 26.
 λαγυνος 193, 23.
 λαγώς 94, 5.
 λάδος 47, 22.
 λάξω 157, 16.
 λαίλαψ 94, 12.
 λαίμος 60, 11.
 λαίος 37, 5.
 —λαίος 43, 23.
 λαιστρυγών 10, 22.
 λαίτος 78, 10.
 λαίτερα 101, 6.
 λαίεργα 96, 13.
 λάκκος 50, 9.
 λάκμος 58, 16.
 λακτίς 85, 6.
 λάκων 12, 10.
 λαλάγη 105, 7.
 λαλητός 81, 27.
 λαλιός 41, 8.
 λάλος 52, 18.
 λάμβδακος 51, 8.
 λαμβάνω 161, 22: 196, 2.
 λαμπη 113, 8.
 λάμπος et λαμπός 66, 22.
 λάμπουρος 78, 11.
 λάμπρος et λαμπρός 71, 9.
 λαμπρότατος 80, 18.
 λάμπα 149, 24.
 λάμπων 14, 19.
 λάξ 181, 22: 184, 3.
 λαόδοκος 88, 7.
 λαοκῶν 12, 17.
 λαός 86, 24. λάος 87, 2. λάος
 ex λάος 128, 17.
 λαοσσός 42, 7.
 λακηρός 71, 15.
 λάπιθος 49, 23.
 λαρδός 92, 14.
 λαρινός 65, 23.
 λάρισος, λάρισα 77, 17.
 λάρος 67, 27: 196, 13. λαρός
 68, 1.
 λᾶς 125, 17.
 —λας 21, 24.
 λατινος 65, 22.
 λάτμος 58, 19.
 λάτος 78, 22.
 λαιφεντός 83, 6.

- λαχανόπωλις 86, 1.
 λάχης 24, 6.
 λαχίτων, τῶν 183, 26: 185, 80.
 λάχνη 110, 18.
 λαχῆς 24, 21.
 λαχνίτος 82, 11.
 λαων, τῶν 184, 4.
 λαυνίς 32, 17.
 λέβης, ἦτος 23, 14: 127, 15.
 λεγέω 166, 18.
 λεγολίμην, οἷο 172, 9.
 λέγομαι 170, 1.
 λέγουσα 177, 25.
 λέγω 151, 11. 12. a λέγω c. 89,
 18.
 λεία 98, 17.
 λείβα 149, 12.
 λείως 37, 17.
 λειπόπατρι 116, 12: 118, 22.
 λείπω 149, 24.
 λείχω 153, 15.
 λεικάνη 111, 2.
 λεικανίσκη 107, 15.
 λεκτόν 123, 20.
 λείκθος 49, 18. 23.
 λέλεξ 19, 2.
 λελέθω 166, 19.
 λέξ 125, 5.
 λέξας 193, 10.
 λέξις 32, 26.
 λέξον 169, 18.
 λέξω 166, 9. λέξω fut. dor. 166,
 14.
 — λειν 118, 26.
 λειντή 103, 7.
 λειντινος 65, 22.
 λειντομαχος 89, 2.
 λειντομύρηξ 19, 9.
 — λειος 38, 16.
 λειπαστή 115, 3.
 λειπίς 33, 4.
 λειρός 74, 10.
 λειπρον 121, 22.
 λείρη 110, 22.
 λείβος 45, 22.
 λείρη 115, 23.
 λειύθω 156, 15.
 λειύκασπις 23, 23.
 λειυκός 50, 6. 23.
 λειυκότης 23, 8.
 λειυκόφως 93, 23.
 λειύκτος 74, 14.
 λειυρός 69, 25.
 λείων 18, 1.
 λείως 94, 4.
 — λη 107, 22 sq. 108, 3 sq.
 λήγω 150, 21: 152, 1.
 ληδη 105, 20.
 ληθεδών 11, 14.
 ληθώρα 101, 21.
 ληιον 120, 10.
 ληιστής 24, 7.
 ληιστός 83, 23.
 ληκω 151, 22.
 ληνός 63, 20.
 ληός 86, 24.
 ληρος 63, 10.
 ληστής 24, 8.
 ληφθω conj. 167, 13.
 ληχω 153, 21.
 λίβανος 64, 13.
 λίβανω 162, 1.
 λίβος 45, 22.
 λίβση 103, 23.
 λίβυκός 52, 11.
 λίβυρη 105, 12.
 λίβυσις 35, 19.
 λίγεια 95, 23.
 λίγειν 20, 17.
 λυγήρης 25, 4.
 λυγαόιδος 86, 23.
 λίγνη 19, 18.
 λυγρός 72, 7.
 λίε, τω 131, 16.
 λιθακός 51, 7.
 λιθινος 65, 11.
 λιθόβολος et λιθοβόλος 88, 19.
 λιλαία et λιλαίωμα 163, 17.
 λιλύβαιον 120, 26.
 λιμένα, τόν 129, 23. λιμένε, τω
 131, 8. λιμήν 9, 21.
 λιμπάνα 161, 22: 196, 2.
 λιν 130, 19.
 λινδος 48, 9.
 — λιος 41, 1.
 λιπαξος 66, 11.
 λιπαρός 70, 17.
 λιρός 63, 14.
 λίσ 125, 2: 193, 2.
 — λισ 30, 9 sq. 31, 3 sq.
 λισός 75, 12.
 λισσή 113, 23.
 λιτανεύω 163, 23.

λιτή 114, 8.
 λιτός 79, 5.
 λιτώ et λίταμαι 157, 10.
 λίγνος 62, 7.
 λιγνοῦχος 90, 15.
 λίψ 126, 19.
 λίω 164, 27.
 — λλας 21, 27.
 — λλις 31, 16.
 — λλος 53, 14 sq. 54, 12.
 — λλω 158, 1.
 λοβός 46, 1.
 λογιότης 28, 8.
 λογιστής 35, 19.
 λόγος 47, 1.
 λογη et λογη 115, 24.
 λοτρών 123, 10.
 λοβή 104, 13.
 λοιγός 47, 8.
 λοιμός 60, 10.
 λοιμός 67, 5.
 λοισθός 49, 14.
 λόκη 106, 23.
 λοκρίς 83, 20.
 λοκρός 74, 5.
 λομεντός 83, 6.
 λοξίαις 21, 7.
 λοξός 66, 14.
 — λος 52, 16 sq. 53, 1 sq.
 λουσών 15, 14.
 λούρος 70, 4.
 λούσαι 173, 8.
 λουσιά 99, 11.
 λουσός 75, 16.
 λουτρα 183, 17.
 λουτρών 123, 10.
 λουτρών 14, 25: 15, 4.
 λοχω 153, 27.
 λογγός 73, 18.
 λύη 103, 23.
 λύης 23, 11.
 λυκαβησσός 77, 4.
 λυκαμνος 62, 25.
 λυκανβίς 29, 15.
 λυκανθη 106, 6.
 λυκαννίς 32, 24.
 λυκνεις 44, 26.
 λύκη 106, 18.
 λυκία 98, 20.
 λυκοδργος 87, 22.
 λυκώρης 26, 13.

λύμη 110, 14.
 λύπη 113, 4. 17.
 λυκρός 74, 10.
 λυκώ 150, 1.
 λυράοιδος 86, 25.
 λυρίς 29, 5.
 λυρνησσός 77, 4.
 λυρφοός 86, 26.
 λυσιθρως 93, 26.
 λύσις 34, 21.
 λυσσώ 157, 26.
 λυτός 79, 8.
 λυτρῶ et λυτροῦμαι 163, 13.
 λυχνειον 121, 6.
 λυω 165, 16.
 — λω 158, 5 sq.
 λώβη 104, 17.
 λωβῶ 149, 20.
 λώιος 40, 25.
 — λων 12, 23: 13, 1.
 λῶος 38, 8.
 λῶστος 80, 2.
 λωτός 78, 15.

M.

μά 181, 24.
 — μα 96, 17.
 μάγειρος 71, 21.
 μάγίς 29, 19.
 μάγνης 24, 26.
 μάγος 47, 5.
 μάθητής 26, 17.
 μάθῶ 155, 26: 156, 24.
 μάθων 11, 24.
 — μαι 169, 27: 170, 21.
 μαία 97, 23.
 μαίμακος 51, 12.
 μαινίς 32, 16.
 μαινῶ 160, 25.
 μαίος 37, 6.
 — μαιος 43, 6.
 μαιῶ 163, 20.
 μακαιρα 96, 2.
 μακαρ 19, 15: 193, 7.
 μακάριος 40, 9.
 μακκῶ 165, 2.
 μάκρης 33, 13.
 μακρός 74, 4.

μάκρων 14, 24: 15, 3.
 μαλάχη 115, 26.
 μαλεός 38, 13.
 μάληκος 51, 19.
 μαλθακός 51, 8.
 μάλθη 106, 2.
 μάλις 30, 26.
 μαλλός 53, 17, 20.
 μάλορβεις 30, 24.
 μαμερτίνος 65, 22.
 μάμις 30, 26.
 μανδαρός 87, 11.
 μανθάνω 161, 22.
 μάντις 28, 15. μάντες, τῶ 131,
 12.
 μαραθῆν 9, 15.
 μαραθαῖν 12, 5.
 μαραθαίνιος 39, 23.
 μάργος 46, 22.
 μάροδος 48, 9.
 μαρῖλη 109, 8.
 μάριελλος 54, 14.
 μαρμαίρω 162, 21.
 μάριμαρος 70, 13.
 μαρμαρυγή 105, 6.
 μάροπησος 77, 5.
 μάριτις 193, 6.
 μάριτρος 72, 4.
 μαρτροῶ 163, 5.
 μαρτανθίνος 66, 3.
 —μας 22, 4.
 μάσθλης 24, 25.
 μασσῶ 157, 29.
 μαστήγη 115, 28.
 μαστίω 164, 20.
 μαστός 79, 18: 80, 1.
 μασγάλη 108, 22.
 μάταιος 44, 2.
 ματαιῶ 163, 21.
 μάτιον 19, 17.
 μανδός 43, 3.
 μαῦρος 69, 22.
 μάχαιρα 97, 5.
 μάχαιων 18, 7.
 μάχη 15, 21.
 α μάχομαι comp. 89, 1.
 μάχω et μάχομαι 154, 9. μάχῶ
 154, 10.
 μάφ 126, 19: 184, 3.
 μέ enclit. 139, 8: 142, 26.
 μέγα 116, 12.

μεγακίτης, neutr. μεγάκητες
 117, 28.
 μέγαλος 54, 25.
 μεγαρίς 34, 7.
 μέγαρον 122, 29. μέγαρος 76,
 8.
 μέγας 21, 12: 23, 1: 193, 10.
 μέγης 23, 20.
 μέγιτος 81, 9.
 μέγων 10, 16.
 μέθης 24, 2.
 μέθω 154, 23. μεθῶ 154, 27.
 μέθω 118, 24.
 μεθονπλήξ 19, 6.
 μέθυσσος 78, 2.
 μεθώνη 112, 25.
 μειδιῶ 164, 17.
 μείζων 11, 18.
 μέλιον 119, 13.
 μέϊος 37, 17.
 μέϊρω 162, 26.
 μέϊς 125, 22.
 μεϊῶ 164, 13.
 μέλαινα 95, 27. μελαινας, τῶ
 135, 12.
 μελαινός 64, 8.
 μέλανθος 50, 1.
 μελάντερος 71, 3.
 μελάνουρος 72, 27.
 μελάνοφρος 91, 19.
 μελανῶ 162, 2.
 μελάνων, τῶν 135, 12.
 μελάνωπος 67, 20.
 μέλας 21, 25: 116, 26.
 μελείρη 9, 19.
 μελέτη 114, 3.
 μέλητος 81, 24.
 μέλι 118, 13.
 μέλισσος 77, 12.
 μελίτη 114, 7.
 μελιτητή 111, 20.
 μέλιω 149, 24: 158, 28.
 μέλω 158, 28.
 μελωδός 86, 22.
 μενωῖμαι 170, 25.
 μένων 14, 7.
 μέμφεις 36, 5.
 μεμφίδιος 89, 19.
 μῆν 184, 16, 21.
 μένδη 105, 18.
 μενελάσις, τοῖς 137, 22.
 μένετος et μενέτος 81, 10, 11.

- μενοίτης 26, 21.
 — μενος 64, 23: 177, 8.
 μενοῦδης 30, 5.
 μένω 159, 29.
 μεριστός 33, 23.
 μέρω 94, 16.
 μέστος 81, 3.
 μεσηγύ 183, 28.
 μέσθλης 24, 25.
 μέσος 75, 4. μεσός 75, 12.
 μέσση 133, 22. μεσσή 113, 24.
 μεσσηγη 111, 17.
 μεστός 80, 1.
 μετά 179, 23: 181, 4.
 μεταβαίνω 174, 16.
 μεταβολή 102, 27.
 μεταλείω 45, 6.
 μεταλλῶ 158, 4.
 μετέωρος 72, 15.
 μετρία 95, 15.
 μετρώ 163, 11.
 — μη 109, 24: 110, 1 sq.
 μήθειος 44, 11.
 μηθείων, τοῖς 138, 2.
 μηθεῶν 17, 3.
 μηδική 107, 10.
 μηθός 47, 27: 48, 2.
 μηκῶνω 160, 19.
 μήκων 16, 15.
 μήλειος 44, 7.
 μήλη 108, 9.
 μήλις 30, 23.
 μήλον 122, 17.
 μήλος 52, 29.
 μηλών 13, 3.
 μηλωτή 114, 14.
 μήν 124, 23: 185, 1.
 — μην 9, 20.
 μήνα, τόν 130, 15.
 μηνᾶ 96, 24.
 μηνᾶς 23, 9.
 μήνις 32, 13: 196, 5.
 μηνία 164, 27.
 μηνός 128, 14.
 μηριόνης 26, v. not.
 μήρον 122, 25.
 μής 126, 9.
 μητέρες, αἰ 132, 19. μήτηρ 19,
 26.
 μητῶ 164, 27.
 μήτρα 101, 25.
 μητρῶς 21, 18: 22, 14.
 μητρός, τῆς 123, 3.
 μητρῶν 98, 4.
 μητρῶν 122, 3.
 μητρως 93, 13.
 μηχανῶ 162, 1.
 μηχειλή 111, 2.
 — μι 163, 3 sq. 176, 3.
 μία 194, 28. μῖα, μῖας 123, 3.
 μιαινω 160, 25.
 μιαιφόνος 91, 3.
 μιανεις 29, 11.
 μίδη 105, 21.
 μίθαικος 51, 20.
 μικρός 74, 4.
 μίλτος 79, 13.
 μιμαίων 18, 5.
 μιμηλός 55, 16.
 μίμνα 161, 14.
 μιμῶ et μιμοῦμαι 159, 9.
 μίν 143, 4. 22: 179, 11.
 μίνθα 96, 15.
 μίνθρος 74, 23.
 μινύθω 156, 7.
 μίνως 93, 13.
 μίξ 181, 23.
 — μισ 32, 1.
 μισαλήθης 27, 15.
 μισθιος 40, 16.
 μισθῶ 156, 18.
 μισοδανειστής 23, 3.
 μίτιλος 55, 23.
 μιτυληνη 111, 20.
 μνᾶ 194, 8.
 μνάμμος 59, 9.
 μναρός 68, 1.
 μνεία 93, 15.
 μνήμη 110, 14.
 μνημηῖον 120, 11.
 μνήσος 75, not. 94.
 μνήστεις 35, 15.
 μνίον 119, 5.
 — μνος 62, 15.
 μνώτη 112, 21.
 μογγιλίαιος 89, 9.
 μογής 23, 23.
 μόγος 47, 1.
 μογῶ 151, 22.
 μόθος 49, 9.
 μοί 139, 8: 142, 26.
 μοιδῶ 121, 24.

- μοῖος 87, 14.
 μοῖρα 96, 27.
 μοιχαλῖς 81, 19.
 μοιχός 85, 8.
 μοῖς 86, 18.
 μοῖση 118, 9.
 μολοβρός 74, 22.
 μολοσσός 77, 21.
 μόσος 76, 2.
 μολυβδίνη 195, 8.
 μόλυβδος 48, 15.
 μολωνάι 112, v. not.
 μομφή 115, 20.
 μοναχος 85, 7.
 μονή 112, 8.
 μόνια 99, 13.
 μονιός 40, 2.
 μόνοικος 51, 21.
 μονομάχος 89, 2.
 μοναφ 94, 26.
 μόρρης 28, 21.
 μορμύρα 168, 2.
 μόρως 68, 20.
 μόρως 76, 8.
 μόρφνος 62, 8.
 —μος 58, 8 sq. 59, 5 sq. 60,
 9: 61, 1 sq. 196, 15.
 μόσχος 84, 29.
 μου 139, 7: 142, 26.
 μουλιος 41, 29.
 μουσα 97, 19. μουσαι, αἱ 182,
 25. μουσῶν, τῶν 185, 2.
 μουσική 107, 11.
 μόχθηρος 71, 16.
 μοχλός 54, 1.
 μοχωνάι 112, 27.
 μόφος 85, 9.
 μύ 181, 24.
 μυθῶν 11, 7.
 μύδιον 120, 15.
 μύε, τῶ 181, 16.
 μυελός 55, 6.
 μυής 25, 7.
 μῦθος 48, 25: 52, 23.
 μυθῶ 156, 19.
 μυία 97, 23.
 μυκή 106, 12.
 μύκνθος 49, 24.
 μύλιος 41, 19.
 μύλλος 53, 15.
 μυλαίη 12, 25.
 μῦν 180, 19.
 μυνδός 48, 11.
 μύνη 112, 15: 198, 23.
 μύνης 24, 20.
 μύνητος 77, 6.
 μυρική 107, v. not.
 μυριόνης 26, 1.
 μυρίος 41, 21.
 μύρη 107, 9.
 μύρηξ 19, 4.
 μύρον 122, 22.
 μυρσίνη 112, 2.
 μύρως 76, 8.
 μύρτον 128, 22.
 μύρτος 79, 12.
 μῦς 91, 12: 92, 16: 126, 16.
 μύσκελλος 54, 13.
 μύσκος 50, 15.
 μυστίλη 109, 9.
 μυχός 85, 2.
 μύω 165, 16. μύω εἰ μυσ 165,
 14.
 μῦων, τῶν 134, 21.
 μυωτός 82, not. 17.
 μύωφ 94, 27.
 —μω 158, 29: 159, 7.
 μῶθων 11, 23.
 μωλοτός 82, 15.
 μῶλωφ 94, 23.
 μῶμος 60, 7.
 —μων 13, 5 sq.
 μῶρος 69, 13. μωρός 69, 13.
 μωρίων 17, 25.
 N.
 —ν 124, 21: 173, 10. 20.
 —να 96, 22.
 ναίης 23, 8.
 ναῖσος 75, 18.
 ναίχι 188, 11.
 ναῖω 163, 16.
 νάνος 68, 13.
 ναξιουργής 27, 23.
 ναός 86, 23.
 νάπη 113, 4.
 νάπυ 118, 25.
 νάρδος 48, 9.
 νάρκη 106, 25.
 νάρμισσος 77, 11.
 ναρκαῶ 152, 25.

- *νας* 22, 8.
νασσῆν 8, 24.
ναύαρχος 90, 2.
ναυηγός 90, 3.
ναύκληρος 90, 2.
ναῦλος 58, 8.
ναύλοχος 90, 2.
ναῦν 180, 19.
ναῦος 37, 7.
ναύπακτος 83, 14.
ναυπηγός 88, 2: 90, 2.
ναῦς 93, 3: 125, 19. *ναῦς* (νεῦς)
 126, 2.
ναυτίλος 55, 20.
ναυχήν 8, 15.
νά 132, 2.
νεᾶνις 32, 20.
νεανίσκος 52, 14.
νάετος 81, 4.
νεβρίς 34, 1.
νεβρός 73, 14.
νέδη 105, 25.
νέηλος 91, 19.
νεῖλος 52, 26.
νεῖμον 169, 17.
νειός 37, 17.
νεκροβαστάξ 18, 24.
νεκρός 73, 14: 74, 4.
νέκως, οἱ 196, 18.
νέμω et *νεμῶ* 159, 2.
νευόημαι 170, 7.
νεογίλλος 54, 15.
νέος 38, 3.
νεοσσός 77, 20.
νεοττίς 35, 13.
νέπως 93, 18.
νέρον 15, 9.
νεστόρεος 39, 6.
νέστωρ 20, 20.
νέστος 79, 20.
νεῦρον 122, 26.
νευρός 69, 26.
νεφρός 73, 15.
νεῶ 164, 9.
νέων 18, 1. *νεῶν* 18, 1.
νεώρης, neutr. *νεῶρες* 117, 18.
νέωρος 72, 15.
νεώς 94, 4.
νή 181, 24: 182, 2. 13.
 — *νη* 110, 17 sq. 111, 3 sq. 112,
 1 sq.
νηδύς 92, 10.
- νήιον* 120, 10.
νηλέα 196, 20.
νημερτής 23, 10.
νηός 36, 23.
 — *νης* 24, 15.
νησίς 34, 23.
νήσος 75, not. 94.
νηφάλειος 39, 1.
νηφω 150, 7.
νήχω 153, 20.
 — *νια* 99, 12.
νίδος 48, 2.
νίκη 106, 11.
νικαμεθα 168, 25.
νίν 179, 11.
νίνις 32, 13.
νίνος 68, 21.
νιόβη 104, 8.
νιοβίς 29, 15.
 — *νιον* 119, 24.
 — *νιος* 39, 24.
 — *νις* 32, 5 sq.
νίτρον 123, 10.
νιφετός 81, 15.
νίφ 126, 20.
 — *ννος* 68, 1.
νό 182, 2.
νόει 173, 3.
νόςρος 71, 8.
νόσω 164, 7.
νόησον 169, 15.
νόησω 166, 10.
νόθος 49, 9.
νοκτίς 35, 7.
νομή 104, 6.
νομλουρος 73, 1.
νοοίμην, οἶο, οἶο 171, 24:
 172, 12.
νόος 38, 3.
νοοῦσα 177, 23.
 — *νος* 61, 25: 62, 4 sq. 64, 5.
νόστος 79, 21.
νόσφιος 41, 26.
νοσῶ 157, 29.
νοτίς 35, 8.
νοῶ 165, 2. *νοῶμαι* 170, 22.
νύ 185, 1. *νῦ* 139, 13.
νυγίην 169, 1.
νυγμός 53, 4.
νυγῶ conj. 167, 16.

νυκτερινός 195, 11.
 νυκτερίς 34, 9. 12.
 νυμφίδιος 89, 20.
 νύμφιος et νυμφίος 41, 22.
 νύμφιοι, αν 137, 2.
 νῦν 182, 9.
 νύξ 193, 2.
 νύξος 37, 25.
 νύσσα 97, 21.
 νύω 179, 1.
 —νω 159, 11 sq. 160, 1 sq.
 161, 1 sq.
 νωθρός 78, 27.
 νωί 178, 24. νωίω 143, 3: 178,
 22.
 νωίτερος 179, 23.
 νωίω 178, 22.
 —νωω 14, 5 sq.

Ξ:

—Ξ 18, 18: 125, 4: 184, 1.
 Ξάνδη 106, 3.
 Ξανθός 49, 6. 13.
 Ξεινοδοκος 88, 7.
 Ξένος 22, 9.
 Ξενίων 11, 21.
 Ξενία 99, 2.
 Ξένος 63, 15.
 Ξενοφών 16, 2. 9: 17, 24.
 Ξενώ 159, 27.
 Ξενών 14, 14.
 Ξέρξης 24, 12.
 Ξέω 194, 6.
 —ξη 113, 1.
 Ξηρος 68, 10.
 —ξίς 32, 25.
 Ξιφήρης, neutr. Ξιφήρης 117,
 13.
 —ξος 66, 11.
 Ξουθος 49, 1.
 Ξύλα, τα 133, 16.
 Ξύλινος 65, 11.
 Ξύν 180, 19.
 Ξυνός 63, 25.
 Ξυνώ 160, 20.
 Ξυρά, αν, τά 137, 13.
 Ξυρόν 122, 22. Ξυρός 69, 8.
 Ξυρώ 163, 5.
 Ξυστός 79, 18: 80, 1.

Ξύω 165, 17.
 —ξω 166, 3 sq.
 —ξων 14, 15.

Ο.

Ο φιλοῦται 198, 12 sq. 199, 6 sq.
 Οα 100, 12.
 —οα 100, 11.
 Οβελός 55, 5.
 Οβολός 56, 7.
 Οβολοστατήρ 20, 10.
 Ογδοάτος 81, 3.
 Ογδοος 42, 16: 48, 5.
 Ογκυλος 56, 12.
 Ογμος 58, 6.
 —ογος 47, 1.
 Οδάξ 181, 22: 184, 1.
 Οδλ 179, 16.
 Οδός 47, 23. 25.
 Οδός 93, 8.
 Οδόννη 112, 18.
 Οδωνώ 160, 21.
 Οδύρω et οδύρομαι 163, 2.
 Οζαυα 199, 14.
 Οζόλης 26, 1.
 Οθλος 198, 13.
 Οθόννη 112, 12.
 οθ 143, 4: 178, 20.
 —οι plural. 132, 20: 137, 3.
 —οι adverb. 133, 16 sq.
 Οια 100, 12.
 Οία 100, 17. Οία 184, 6.
 —οια 100, 15.
 Οίδα 168, 17: οιδασθα 168, 21.
 Οιδάτω 161, 23.
 Οιδίππος 93, 10.
 Οιδώ 155, 12.
 Οίξος 92, 9.
 Οικέτης 26, 16.
 Οικία 100, 1.
 Οίκιοι 138, 16.
 Οικονόμος 85, 25: 91, 4.
 Οίκιος 199, 2.
 Οικοσκενή 103, 13.
 Οικονρός 70, 5: 73, 5: 86, 11.
 Οικονρωί 163, 8.
 Οικτείρω 162, 27.
 Οίκτος 80, 7.

- οἰκτροῦς 74, 15.
 οἰμοί 183, 21.
 οἶμος 60, 11. οἶμος 199, 23.
 οἶμῶ 159, 10. οἶμῶ 199, 23.
 οἶμωγή 105, 7.
 — οἶν dual. 132, 3 sq.
 οἶνότη 103, 20.
 οἶνος 64, 2.
 — οἶνος 64, 1.
 οἶνῶ 161, 2.
 οἶνωπός 67, 18.
 οἶνωπός 75, 1.
 οἶος 199, 23.
 οἶός 37, 14.
 — οἶος 37, 9: 45, 8.
 οἶπωτή 114, 14.
 οἶρών 15, 10.
 οἶς 28, 15.
 οἶς 125, 25.
 — οἶς 125, 25.
 οἶσιά 99, 11.
 οἶστος 83, 21: 197, 14.
 οἶστρος 74, 14: 199, 22.
 — οἶτης 26, 20.
 οἶτος 78, 9.
 οἶγαλία 99, 19.
 οἶζήν 8, 24.
 οἶῶ 165, 7. οἶῶ 197, 14. οἶῶ
 et οἶομαι 165, 8.
 οἶωνοπόλος 88, 24.
 οἶωνός 66, 7.
 οἶωνοσκόπος 88, 26.
 οἶνος 62, 10. 13.
 — οἶος 51, 17.
 οἶταλλος 54, 4.
 οἶβλος 45, 22. οἶβός 45, 24.
 οἶέω 152, 13.
 — οἶη 109, 12.
 — οἶης 26, 1.
 οἶλγη 105, 12.
 οἶλγηρος, neutr. οἶλγηρος 117,
 12.
 οἶλγαρος 72, 15.
 οἶλίτων 11, 18.
 οἶλοθηρός 71, 15.
 οἶλοθος 50, 1.
 οἶλοση 118, 19.
 οἶλή 106, 25.
 οἶλός 177, 7.
 ex ὀλλω campos. 27, 2.
 οἰμειός 44, 16.
 οἶξ 125, 6.
 οἶλοληγή 105, 7.
 οἶλος 42, 21.
 οἶλός 52, 18.
 — οἶλος 56, 4.
 οἶλοφύρω et οἶλοφύρομαι 163, 6.
 οἶλυμπος 67, 13.
 οἶλυθος 50, 1.
 οἶλυρα 194, 13.
 οἶμοδῶ 156, 4.
 οἶμαργος 47, 18.
 οἶμαρτή 183, 6.
 οἶμήρειος 45, 2.
 οἶμηρος 71, 11. plur. οἶμηροι
 132, 21: 137, 2. dual. οἶμη-
 ρω 131, 20.
 οἶμιλος 56, 1.
 οἶμῶ 154, 19.
 οἶμνός 177, 7.
 οἶμνῶ 165, 20.
 οἶμόγατος 93, 2.
 οἶμοίος 45, 10.
 οἶμογλή 107, 25.
 — οἶμος 61, 11.
 οἶμόσυνος 66, 4.
 οἶμοῦ 183, 25.
 οἶμφαλός 54, 20.
 οἶμφή 115, 10.
 οἶμως 184, 26.
 — οἶν 118, 3: 119, 4: 120, 16:
 121, 20 sq. 122, 4 sq. 169,
 14.
 οἶναρ 19, 15: 199, 12.
 οἶνειαρ 124, 1.
 οἶνειον 121, 5.
 οἶνειρος 71, 21.
 — οἶνη 112, 9.
 — οἶνης 26, 1.
 οἶνθος 49, 15.
 οἶνίς 32, 7.
 οἶνομα 199, 12.
 οἶνομαστός 83, 23.
 οἶνωξ 199, 12.
 οἶνῶ 160, 2.
 οἶτάλη 102, 19.
 οἶτεία 194, 24.
 οἶτίς 33, 2.
 οἶξος 199, 13.
 οἶξῶ 100, 20.

- ἄβλος 56, 25.
 ἄξός, ἔος 127, 16.
 — οος 38, 1: 42, 4 sq.
 ἄπατρος f. ex ὁμόπατρος 129,
 11.
 ἄπη 182, 7.
 ἄπικῶ 150, 3.
 — οπισ 33, 13.
 ἄπισθεν f. 129, 10.
 ἄπισω 198, 19.
 ἄπλή 107, 25.
 ἄπλος 58, 25.
 ἄπνια 95, 17.
 ἄποι 182, 7.
 ἄποιος 198, 19.
 ἄπον 182, 7.
 ἄπυλλος 54, 15.
 ἄπυα et ἄπυῶ 150, 17.
 ἄπῶρα 100, 25.
 ἄπως 182, 7: 184, 26.
 ἄργή 104, 20.
 ἄργυια 98, 3.
 ἄργω 151, 12: 199, 19.
 ἄργετός 33, 13.
 ἄρξεταις aeol. 92, 13.
 ἄρξεταιρος 71, 3.
 ἄρξεταις 27, 6: 199, 19. ἄρξ-
 σῶν, τῶν 134, 23.
 ἄρξός 199, 19.
 ἄρῆος 39, 11.
 ἄρῶ 157, 3.
 ἄρῶνις 32, 13.
 ἄρῶνιος 41, 13.
 ἄρῶω 199, 20.
 ἄρῶω 161, 6.
 ἄρῶνη 111, 1.
 ἄρῶος 50, 9.
 ἄρῶαδός 49, 19.
 ἄρῶαδός 64, 23. ἄρῶαδός 177,
 14.
 ἄρῶη 110, 3.
 ἄρῶιος 44, 17.
 ἄρῶιον 119, 1.
 ἄρῶισοκόπος 38, 26.
 ἄρῶνις 196, 6.
 ἄρῶντος 82, 19.
 ἄρῶνῶ 165, 20.
 ἄρῶος 63, 22: 199, 18. ἄρῶος
 199, 20.
 ἄρῶος 63, 22.
 ἄρῶνμα 118, 13.
 ἄρῶνμαδός 43, 15.
 ἄρῶνμα 199, 19.
 ἄρῶνη 103, 23.
 ἄρῶνός 64, 22: 197, 7.
 ἄρῶνῆ 115, 20.
 ἄρῶνῆ 8, 15.
 ἄρῶνῆ 110, 19.
 ἄρῶνος 84, 16.
 ἄρῶνός 94, 5.
 ἄρῶνμος 60, 23.
 ἄρῶνιστής 26, 8.
 ἄρῶνός 197, 7.
 ἄρῶνῶ 153, 27.
 ἄρῶν 199, 19.
 ἄρῶνός 67, 19.
 ἄρῶ 200, 20.
 — ος 36, 21: 37, 19: 38, 11:
 39, 8: 42, 22 sq. 45, 13: 63,
 16: 76, 19: 85, 14 sq. 87, 4
 sq. 93, 11: 123, 13: 196, 13.
 ἄρῶνις 34, 13.
 ἄρῶος 75, 5.
 ἄρῶνιον 119, 13.
 ἄρῶνῆ 9, 5.
 ἄρῶν, ὦν 137, 14.
 ἄρῶν, ἔων 137, 16.
 ἄρῶνιον 119, 2.
 ἄρῶνολόγος 85, 25.
 ἄρῶνιον 119, 1.
 ἄρῶνός 92, 11.
 ἄρῶ 198, 13.
 ἄρῶ 185, 4: 198, 13.
 ἄρῶνῆ 198, 12.
 ἄρῶνῆ 198, 12.
 ἄρῶνῆ 194, 4.
 ἄρῶνῆ 183, 19.
 ἄρῶν φιλοῦται 200, 11.
 ἄρῶ 183, 25.
 — ον adverb. 133, 24.
 ἄρῶν 183, 20.
 ἄρῶνῆ, τῶν 134, 6.
 ἄρῶνός 47, 26: 197, 4.
 ἄρῶν 19, 15.
 ἄρῶν ἔστιν 142, 15.
 ἄρῶνός 60, 19.
 ἄρῶνῆ 108, 14: 200, 12. ἄρῶνῆ
 108, 14.
 ἄρῶνός 53, 12. ἄρῶνός 53, 3.
 ἄρῶν 158, 7.
 ἄρῶν 185, 7.
 ἄρῶν 184, 19.

οὐρά 97, 1.
 οὐρανός 64, 13: 200, 12.
 οὐρός 70, 2: 197, 4. οὐρός
 70, 2.
 οὐρώ 200, 12.
 οὐς 126, 5.
 — ους 93, 6: 126, 4.
 οὐτιδανός 64, 17.
 οὐτίς 35, 3.
 οὐτος 179, 13.
 — ουτος 84, 7.
 οὐτοσί 179, 15.
 οὐτω 200, 12.
 ὀφειλέτης 26, 16.
 ὀφειλή 109, 10.
 ὀφείλω 158, 21.
 ὀφθαλμός 59, 2.
 ὄφις 23, 14: 196, 6: 199, 9.
 ὄφλιω 158, 26.
 ὄφρα 184, 19: 185, 4: 197, 10.
 ὄφρες 172, 24.
 ὄφρως 197, 10. ὄφρως 92, 11.
 ὄχθων, fem: ὄχθων, τῶν 136,
 19.
 ὄχλος 53, 26.
 ὄχρως 72, 7.
 — οφ 94, 5.
 ὄψε 199, 7, 13.
 ὄψειω 164, 13.
 ὄψιμος 61, 10.
 ὄψιος 41, 25.
 ὄψιπργος 90, 5.

II.

πάγαιμος 31, 20.
 πάγετος 81, 14.
 πάγη 104, 24.
 πάγος 195, 15.
 πάγρος 73, 17.
 παιάν 8, 6: 193, 5.
 παιγιων 119, 27: 120, 3.
 παιδαγωγῶ 152, 6.
 παιδας, τούς 138, 22.
 παιδεία 98, 22.
 παιδεῖος 44, 18.
 παιδιά 98, 23.
 παιδιόν 119, 12: 120, 14.
 παιδίσκος 52, 14. παιδίσκων, et
 fem. παιδισκῶν, τῶν 135, 26.

παιδων, τοῖν 132, 13.
 παιδοπίκας 22, 18.
 παιδός 128, 14.
 παιδοτριψ 94, 19.
 παιδων, τῶν 134, 2, 24.
 παιήων 11, 21.
 παῖος 37, 6.
 παῖς 92, 19: 125, 20: 130, 11.
 παῖς 28, 15.
 παῖσί, τοῖς 138, 1.
 παῖσός 75, 16.
 παιτέτις 35, 12.
 παιτός 78, 12.
 παῖω 163, 16.
 παῖθος 85, 15.
 πακᾶγη 105, 3.
 πακκηγήνη 111, 21:
 πακτωλίς 31, 25.
 παλαιός 43, 27. at παλαιός n.
 pr. 43, 28.
 παλαιστή 115, 3.
 παλαιστηνή 111, 20.
 παλαιστρίς 33, 22.
 παλαιώ 163, 17. παλαιῶ 163,
 19.
 παλαιός 30, v. not.
 παλάμη 110, 6.
 παῖη 108, 4.
 πάλιος 39, 10.
 παλικός 52, 3.
 παλίνβολος 90, 8.
 παλίνποτος 90, 8.
 παλίνουρος 72, 27.
 παλιουρος 73, 1.
 παλμός 59, 3.
 πάλος 52, 18.
 παλτόν 123, 23.
 πάμμυθος 56, v. not.
 παμμυλος 56, 1.
 παμπούμιλος 86, 8.
 παμφανῶ 162, 3.
 πᾶν 124, 22.
 πανάλολος 86, 4.
 πάνδαρος 70, 9.
 πανδόχεια 194, 27.
 πανδοκίειον 121, 13.
 πανδώρα 101, 23.
 πανθαλίς 31, 7.
 πάνθηρ 20, 13.
 πάννηγλις 28, 21: 36, 11.
 πάνος 33, 10.
 πανούργος 37, 30.

- πανελλήνος 65, 7.
 παντάγης 26, 10.
 πανταχῆ 183, 4. πανταχοῦ 185, 24.
 παντοκύνη 102, 19.
 πάντοιν dual. 132, 12.
 παντοῖος 45, 10.
 πάντων, τῶν 154, 2.
 πάνω 160, 7.
 πανώλης 27, 9. neutr. πανώλης, 117, 20.
 παός 36, 28.
 πακαί 183, 21. πακαῖ 183, 19.
 πάκυρος 71, 28.
 πάρα 125, 10.
 παρά 179, 23: 181, 7.
 παρακαταθήκη 103, 5.
 παρῶκοιτις 35, 28.
 παράκτος 88, 13.
 παρῶσχη 174, 10.
 παραψήχη et παραψυχή 108, 1.
 πάρη 104, 21.
 παρειά 98, 23.
 πάρεργος 87, 22.
 παραδενσίκη 107, 16.
 παρθος 49, 15.
 πάρις 196, 6.
 παρνασός 76, 24.
 πάρη 110, 23.
 πάρος 67, 28.
 πάρονος 72, 4.
 πᾶς, πᾶ 125, 17. πᾶς 125, 13: 193, 2. πᾶσι, τοῖς 137, 23: 138, 1.
 πάσσω 157, 22.
 παστίλη 109, 7.
 πάσχω 154, 10.
 πατάγη 105, 9.
 πάταγος 47, 11.
 πάτερις 34, 9.
 πατέριος 63, 7.
 πατήρ 20, 12.
 πάτμος 58, 19.
 πάτος 73, 24.
 πατράδιον, τοῖς 138, 3.
 πατροκτόνος 91, 4.
 πατρός 128, 3. 14.
 πατρώϊος 40, 25.
 πατρώος 42, 24. πατρώός 42, 26.
 πάτρωος 93, 13.
 πατώ 157, 7.
 παῦλος 53, 8.
 παυρίδιος 39, 20.
 παυσωλή 109, 21.
 παύτων 15, 21.
 παφλαγών 10, 22.
 πάφος 54, 15.
 παχί, παχί α παχός 129, 4.
 παχής 24, 6.
 παχη 110, 18.
 πάχυνος 66, 2: 193, 21.
 παχών 16, 7.
 πέδη 105, 25.
 πέξα 96, 11. πεξή 183, 4.
 πεζός 48, 23.
 πείδραντος 45, 17.
 πείδω 156, 18.
 πεινάω 164, 2. πεινῶ 160, 12.
 πείνη 111, 24.
 πείπω 152, 10.
 πείρα 96, 27.
 πειρεῖα pro πειρεῖα 130, 9.
 περιθίδους 93, 9.
 πειρῶ 162, 27.
 πείσα 97, 20.
 πέκτω 152, 10: 153, 6.
 πέκω 152, 10.
 πέλαγος 85, 15.
 πελανός 64, 13.
 πελαργός 47, 16.
 πελεθροβαψ 94, 13.
 πελεκάν 8, 7. πελεκᾶς 21, 1.
 πέλεκυς 91, 21.
 πελεκῶ 152, 15.
 πέλετος 81, 10.
 πελιός 41, 3.
 πελλᾶς 22, 2.
 πέλλη 103, 1.
 πελοπόννησος 77, 3.
 πέλωψ 94, 16.
 πέλω 158, 12.
 πέμπελος 55, 3.
 πέμπτος 80, 9. πεμπτός 80, 10.
 πέμπω 149, 24.
 πένης 24, 20.
 πενία 99, 2. 13.
 πενθίλος 55, 21.
 πενταέτηρος 71, 12.
 πενταλίς 31, 8.
 πενητησιός 84, 2.
 πέπειρος 71, 21.
 πέπερι 118, 19.
 πεπλήγω 151, 1.

- ἀέπλος 53, 26.
 πεποιήμα 163, 16. πεποιητός 85,
 17.
 πεποιήμαι 170, 7. 15. πεποιη-
 μένος 177, 11.
 ἀεποιήμην, οἶο 172, 7.
 πεποιήσο 171, 13.
 πεποιῶμαι 170, 24.
 πεπών 14, 20. πεπών 14, 21.
 πέφ 139, 14: 184, 17: 185, 1.
 περαιῶ 163, 20.
 περατής 26, 24.
 περατός 81, 7.
 πέργαμος 60, 23.
 περγάντιον 120, 18.
 περγασσῆ 113, 24.
 πέφδεξ 19, 2.
 πέφδω 157, 4. πέφδω 157, 8.
 πέφ 179, 23: 181, 55.
 περῖαλλος 54, 9.
 περῖβόλιον 120, 26.
 περῖβολος 88, 13.
 περῖεργος 87, 21.
 περικεφαλαία 98, 8.
 περικλυτός 88, 16: 90, 6.
 περικπατών 178, 5.
 περῖσκελῖς 28, 21.
 περῖσμοῦ 174, 3.
 περῖσσοῦ 77, 12.
 περῖστερά 101, 7.
 περῖσσοῦ 122, 10.
 περῖσσοῦ 174, 29.
 περῖσσοῦ 178, 7.
 περῖσσοῦ 114, 13.
 περῖσσοῦ 82, not. 17.
 περῖσσοῦ 112, 12.
 περῖσσοῦ 9, 16.
 περῖσσοῦ 70, 13.
 περῖσσοῦ 29, 15.
 περῖσσοῦ 9, 27.
 περῖσσοῦ, τοῖν 131, 27.
 περῖσσοῦ 36, 2.
 περῖσσοῦ 162, 11.
 περῖσσοῦ 101, 26.
 περῖσσοῦ 24, 26.
 περῖσσοῦ 25, 22.
 πέτρων, at fem. πετρῶν, τῶν
 135, 19.
 πέτω et πέταμαι 157, 10.
 πέφδω 156, 15.
 πέφκη 106, 11.
 πευκῶν 12, 11.
- πέφνειν 173, 22.
 πέφνος 62, 13.
 πέφνων 176, 23.
 πέφ 182, 6: 183, 6: 184, 11. πέφ
 μέν — πέφ δέ 132, 5.
 πέφ 144, 21.
 — πέφ 113, 2 sq.
 πέφνος 177, 7.
 a πέφνω compos. 83, 1.
 πέφνης 24, 26.
 πέφω 154, 23: 155, 15:
 πέφω 156, 5.
 πέφων 11, 24.
 πέφκη 114, 22.
 πέφκῖς 85, 7.
 πέφλαμῖς 92, 2.
 πέφλειδης 25, 20.
 πέφλεῦς 98, 5. πέφλεῦσι, τοῖς 188, 1.
 πέφλιος 52, 7.
 πέφλος 53, 8.
 πέφλειός 44, 22.
 πέφός 36, 23.
 πέφς 126, 9.
 πέφλος 54, 24.
 πέφότης 27, 4.
 πέφιν 173, 22.
 πέφω 157, 17.
 πέφη 20, 3.
 πέφανός 64, 14. 22.
 πέφηκος 51, 19.
 πέφου 173, 4.
 πέφων 11, 26.
 πέφός 74, 4.
 πέφω 159, 13.
 πέφλος 52, 23.
 πέφλη 109, 2.
 πέφλω 158, 25.
 πέφρος 193, 13.
 πέφρω 163, 12.
 πέφναις 30, 8.
 πέφκος 51, 3.
 πέφδαρος 70, 8.
 πέφδος 43, 9.
 πέφος 63, 21.
 πέφνη 114, 16. πέφνός 82, 20.
 πέφω 160, 15.
 πέφος 37, 21.
 πέφτω 150, 4.
 πέφω 150, 3.
 πέφην 9, 25.
 πέφρος 42, 16.
 πέφρος 63, 12.

- τις 33, 3 sq.
 κίσαυρος 72, 22.
 κίσος 75, 4. 11.
 κίσσα 97, 20.
 κίσσα 157, 23.
 κίστις 35, 15.
 κιστός 80, 1.
 κίσυρος 193, 19.
 κισυρούσα 97, 17.
 κίσυρον 123, 6.
 κίτυς 92, 3.
 κλαδικός 87, 11.
 κλάκος 50, 19.
 κλάκη 108, 5: 110, 26.
 κλάνης 24, 20.
 κλάνος 63, 12.
 κλανώ 159, 20.
 κλάξ 125, 4.
 κλάσσω 157, 22.
 κλαστός 79, 18.
 κλατάγω 151, 5.
 κλατάια 98, 1.
 κλαταιών 14, 13.
 κλαταιμών 18, 19.
 κλατάριος 80, 20.
 κλάτη 118, 26.
 κλατός 79, 13.
 κλατόνω 160, 19.
 κλατών 15, 18: 17, 23.
 κλείν 173, 13.
 κλείος 37, 17.
 κλείστος 80, 2.
 κλεκτός 80, 6.
 κλέκτρον 123, 9.
 κλέκω 152, 10.
 κλέξω 166, 9.
 κλευρά 97, 2.
 κλευρόν 122, 27.
 κλεύρος 69, 25.
 κλευρών 15, 11: 16, 19.
 κλέω 164, 7.
 κληγή 104, 29.
 κληγης 25, 4.
 κληδίς 29, 25.
 κληδύς 92, 2.
 κληδύω 165, 19.
 κληθω 156, 5.
 κληθώρα 101, 21.
 κλημύρω 163, 2/
 κλην 182, 13.
 κληννείος 44, 10.
 κληρης, neutr. κληρες 117, 14
- κληρω 162, 5.
 κλησίος 40, 20: 41, 14. κλη-
 σίοι 132, 22.
 κλησημονή 112, 13.
 κληνδοβάφ 94, 13.
 κλοιάριον 120, 19: 195, 5.
 κλοιών 121, 25.
 κλοκαμίς 32, 2.
 κλόκαμος 60, 13.
 κλοκή 106, 16.
 κλόος 83, 3.
 κλοῦς 126, 5.
 κλούτος 78, 9.
 κλούτων 15, 18: 16, 23.
 κλύρος 193, 17. κλυρός 63, 26.
 κλύνω 160, 19. κλυνώ 166, 11.
 κλυτός 41, 20.
 κλυτός 79, 1.
 κλώς 126, 22.
 κλωτός 78, 17.
 κλώω 165, 27.
 κνωή 103, 20.
 κωδαγωγῶ 163, v. not.
 κωδαυρω 163, 12.
 κωδάρης, neutr. κώδαρης 117,
 26.
 κωδηγῶ 160, 26.
 κωδης 24, 3: 25, 11.
 κώδιον 119, 9.
 κωθέν 139, 12: 144, 23.
 κωδή 106, 4.
 κωθί 139, 12: 144, 25.
 κώθος 49, 9.
 κωθῶ 156, 23.
 κωί 139, 14: 132, 6: 133, 16:
 184, 11.
 κωία 100, 16.
 κωιέν 173, 13.
 κωιέντω 166, 13.
 κωιέν dor. pro κωιέν 148, 17.
 κωιένω 164, 7.
 κωιή 170, 20.
 κωιήμα 113, 14. κωιήματα, τὰ
 137, 17.
 κωιήσαι 173, 8.
 κωιήσας 176, 27: 193, 10. κωιή-
 σασα 177, 26.
 κωιήσειν 173, 17.
 κωιήεις 29, 9: 84, 21.
 κωιήσω 166, 9. κωιήσω fut. dor.
 166, 13.
 κωιήσων 176, 20.

- ποιητής 26, 18. ποιηταῖν, τοῖν
 152, 1.
 ποικίλλω 158, 2.
 ποιμήν 9, 19, 22.
 ποιμνιον 119, 27: 120, 3.
 ποινή 112, 7.
 ποιοίμην, οἶο 171, 25.
 ποιοίμι, οἷς, οἷ 168, 9, 12.
 ποιος 37, 12.
 ποιότης 28, 8.
 ποιούμαι 170, 3.
 ποιούν, τό 178, 1.
 ποιῶ 148, 14: 165, 7: 167, 6.
 ποιῶν 176, 21.
 ποκή 106, 16.
 πόκος 50, 19.
 πόκτος 80, 9.
 πόλεε, τά 131, 13.
 πολέμιος 40, 16.
 πόλεμος 61, 2.
 πολέμων 14, 1.
 πολιά 100, 3.
 πόλις 33, 10.
 πολίτης 27, 2.
 πωλίτης 35, 27.
 πολλοστός 84, 1.
 πόλυν 10, 6.
 πόλυνος 193, 24.
 πόλυνος 21, 10.
 πολύγνωτος 82, 25.
 πολυδάηρ 20, 11.
 πολυδακνός 91, 19.
 πολυδευκῆς 27, 13. at πολυδευ-
 κῆς n. propr. 27, 14.
 πολυεργός 87, 21.
 πολυκαρπός 89, 8.
 πολυκάστη 102, 14.
 πολυμητις 28, 17.
 πολυμορφός 87, 8.
 πολύνηος 39, 13.
 πολύνους 93, 9.
 πολυπάται f. per metapl. 129,
 9.
 πολυπάτηρ 20, 12.
 πολυσκερῶν 16, 8.
 πολυστροφός 89, 8.
 πολυφίλος 89, 8.
 πολυωπός 67, 10.
 πολυφός 84, 19.
 πολῶ 153, 19.
 πόμπη 113, 11. πομπή 113,
 10.
 πομπός 67, 5.
 πόνηρος 71, 16.
 πορτοπόρος 89, 26.
 πορῶ 160, 2.
 πορθημῖον 121, 9.
 πορνειον 121, 6.
 πορνοβοσκός 87, 25.
 πορῶ 159, 14.
 πόρων, at fem. πορῶν, τῶν
 135, 18.
 πόρκις 33, 10.
 πόρτις 35, 3.
 πόρφυρα 194, 15. πορφύρα 97,
 7: 101, 12.
 πορφυρίς 34, 14.
 πορφυροβάφος 84, 26.
 —κος 66, 16 sq. 67, 11.
 ποσειδάων 18, 7.
 ποσειδεῶν 18, 9.
 ποσειδῶν 16, 10.
 πόσος 75, 4.
 κόστος 80, 4.
 ποτάμιος 40, 16.
 ποταμός 60, 15.
 ποταμῶν 13, 20.
 ποτέ 139, 11: 144, 22.
 πότερος 70, 26.
 ποτής 28, 9.
 ποτίστρα 194, 18.
 πότμος 58, 19.
 πόντια 95, 16.
 πότης 78, 23. ποτός 78, 24.
 ποῦ 182, 6: 184, 10.
 πούς 126, 6.
 ποῶ 165, 2.
 πραισός 75, 16.
 πραιτέος 33, 22.
 πραιξίς 29, 10.
 πραιξων 14, 17.
 πραιός 36, 25.
 πραιπίς 33, 4.
 πραισιά 99, 9.
 πραισβος 91, 16.
 πραισβότης 27, 3.
 πραιθῶ 156, 5.
 πραιήμος 59, 12.
 πραιήτης 25, 3.
 πραιαμίδων et πραιαμίδων, τῶν
 unde 136, 13.
 πραιαμῖς 29, 1.
 πραιαμος 60, 14.
 πραιν 181, 23.

- πρίων 18, 5.
 πρό 1° 29.
 προάγων 10, 20.
 προβαλλός 54, 6.
 πρόβασι, τοῖς metapl. 188, 6.
 πρόβατον 123, 24.
 προβατών 15, 21.
 προβλής 24, 23.
 πρόβολος 88, 14, 21.
 προδωσία 99, 5.
 προές 174, 3.
 προδυρών 15, 10: 17, 14.
 προικόνησος 77, 7.
 προίξ 125, 6.
 προίτη 114, 17.
 προίτος 78, 9.
 προκοιτών 17, 14.
 πρόκρις 33, 18.
 πρόμαχος 89, 3.
 πρόνοια 98, 3.
 προπετής 26, 19.
 προπονητής 35, 22.
 προπυλών 17, 14.
 πρόσ 180, 25.
 προσάντης, neutr. πρόσαντες
 118, 1.
 προσκηνῶ 159, 19.
 προστάσι 99, 9.
 προστόφον 122, 10.
 πρότερος 70, 27.
 πρόσφραν 14, 24: 15, 3.
 προώλης 27, 10.
 πρόβλις 30, 19.
 προμνησίος 40, 20.
 προτανεῖος 45, 6.
 προωξός 48, 23.
 προώλος 55, 21.
 προώμιος 61, 10.
 προώιος 41, 25.
 προώνος 63, 27.
 προώρα 101, 17.
 πρώτος et πρώτος 78, 18.
 πρωτόπλοος 42, 12.
 πρωτοτόκος 91, 5.
 πταῖα 163, 16.
 πτελέα 98, 11.
 πτερά, ὄν, τὰ 187, 13.
 πτέρην 110, 22.
 πτερόν 123, 2.
 πτερω 162, 12.
 πτηνός 63, 19.
 πτισσάνη 111, 1.
 πτολεμαῖος 43, 8.
 πρόφθος 49, 5.
 προφθῶ 157, 3.
 πρόφος 68, 19.
 πτύον 121, 21.
 πτύρω 163, 1.
 πτύχιον 119, 9.
 — πτω 150, 13.
 πτώων 122, 2.
 πτωχός 85, 3.
 πυγμαῖος 43, 7.
 πυγμή 109, 26.
 πύδης 24, 2.
 πύδνος 62, 3.
 πύελος 55, 2.
 πυθαγόρας 22, 14.
 πυθαγορικός 52, 5.
 πυθᾶς 21, 19.
 πυθμῆν 9, 9.
 πυθῶν 11, 25: 16, 19.
 πυκνός 62, 6.
 πυκνῶ 161, 9.
 πυλής 25, 11.
 πύλιος 41, 19.
 πύλλις 30, 18.
 πυλωρός 72, 14.
 πύματος 81, 3.
 πύξ 181, 23.
 πυξίς 33, 1.
 πύξος 66, 12.
 πύον 121, 21.
 πύρ 124, 19: 125, 12.
 πυρά 97, 1. πύρα, τὰ 183, 19.
 πυραμῖς 32, 2.
 πύραμος 60, 18.
 πύραυτος 64, 3.
 πύργος 46, 16.
 πύργων 10, 15.
 πυρετός 81, 19.
 πύριμος 65, 11.
 πυριπλεγέθων, ὄντος 12, 4.
 πυρκαϊά 194, 8.
 πυρόν 122, 22.
 πυρός 69, 7.
 πυρόδος et πυρόδος 74, 18.
 πυρσός 76, 4.
 πυρω 163, 5.
 — πω 149, 21.
 πωλω 158, 19. a πωλω comp.
 35, 27: 38, 22.
 — πων 14, 18.

πάροισι 184, 11.
 παῖς 182, 6: 184, 10. παῖς 144,
 21.
 παῖσι 118, 24.

P.

—ρ δασύνεται 200, 21.
 —ρ 128, 28: 125, 9.
ρά 184, 16: 185, 1.
 —ρα 96, 1 sq. 97, 3 sq. 101,
 3 sq.
ράβδος 48, 5: 195, 26.
ραβδόσχος 90, 15.
ραδάμανθης 91, 21.
ραιβός 46, 4.
ραίνω 160, 25.
ραίω 163, 16.
ράμνος 52, 15.
ρανίς 32, 6: 36, 16: 200, 22.
ράξ 200, 22.
ράριον 200, 22.
ράρος 200, 22.
ράστος 80, 2.
 —ρας 22, 12.
ραφή 115, 5.
ραφίς 36, 3.
ράχης 36, 12.
ράα 98, 11.
ράγκω 152, 9.
ραῖθρον 123, 9.
ραῖν 173, 13.
ράω 164, 7.
 —ρη 118, 18.
ρηγίνος 65, 23.
ρηγιον 119, 23.
ρηλίδιος 41, 26.
ρήν 124, 23.
 —ρην 9, 23, 26.
ρήνη 111, 12.
ρήνος 63, 18.
 —ρης 24, 15.
ρήσος 75, not. 94.
ρήσιος 38, 22.
ρητός 78, 17.
ρήτρα 101, 26.
ρήτωρ 19, 16.
ρηγεδανός 64, 18.
ρηηλός 55, 14.
ρηγός 151, 14: 152, 2.
ρία 96, 11.
ρίω 157, 19.
ρίζων 11, 18.
ρίν 193, 6.
ρίνη 111, 24.
ρίσθων 11, 25.
ρίσσι 160, 15.
ρίσιν 119, 5.
ρίπτω, att. ρίπτω 150, 15.
ρίς 125, 1.
 —ρις 33, 16 sq. 34, 3 sq.
ρίτος 79, 4.
ρίά 100, 14.
ρίσθης 24, 4.
ρίδια 194, 25.
ρίδιος 39, 18. ρίδιων, τῶν
 135, 6.
ρίδον 122, 15.
ρίδοσιά 99, 13.
ρίδοσσα 97, 17.
ρίογμός 58, 6.
ρίσιος 48, 21.
ρίσιω 157, 19.
ρίσμος 59, 24.
 —ρον. 122, 20 sq. 125, 3 sq.
ρίος 38, 3.
ρίση 113, 15.
 —ρος 67, 26: 68, 11: 69, 4 sq.
 70, 7 sq. 71, 19 sq. 72, 1 sq.
 73, 4 sq. 74, 3 sq. 196, 12.
ρίους 126, 5.
 —ρή — 200, 25.
 —ρήός 74, 17.
ρήγίς 35, 10.
ρήης 23, 9.
ρήθμιος 40, 16.
ρήμός 61, 17.
ρήπος 66, 18.
ρήσι 150, 1.
ρήσθαι 196, 18.
ρήσιον 123, 16.
ρήσιός 79, 8.
ρήσιος 30, 14.
 —ρω 162, 4 sq. 163, 7 sq.
ρωμαίος 43, 8, 18.
ρωίμος 60, 7.
ρωύλος 56, 11.
 —ρων 14, 22: 15, 1 sq.

δάρος 66, 18.
δάρω 150, 12.

Σ.

—s 177, 3.

—σα 96, 3: 97, 19.

σαβίνα 96, 25.

σαβύκη 107, 18.

σαγγής 23, 21.

σαγγός 46, 22.

σαγή 104, 25.

σαγρός 46, 18.

σαθρός 73, 27.

σαλάγων 10, 20.

σαλακίων 12, 21.

σαλαμίν 193, 6. σαλαμίν et σα-

λαμίν 10, 2.

σαλαμίνιος 40, 1.

σάλη 108, 5.

σαλικῶ 152, 25.

σαλμών 13, 8.

σάλος 52, 18.

σαίλη 113, 8.

σάλπις 33, 9.

σαμβάχη 115, 28.

σάμη 110, 6.

σαμία 194, 26.

σάνη 110, 26.

σαός 32, 7.

σάος 37, 24.

σάπερ 20, 16.

σαπρός 74, 10.

σαπρωῖ 116, 2.

σάραβος 46, 7.

σαρδάν 11, 7.

σαρκῶ 152, 25.

σάρξ 125, 5.

σάρος 67, 28.

σατυρίσκος 52, 14.

σατυρόφηρ 20, 13.

σαυλος 58, 8.

σαυρόν 123, 2.

σαυρός 69, 21.

σάυω 163, 23.

σαῶ 164, 1.

σβεννώ 165, 20.

σβ 148, 3: 173, 20.

σέβαρις 34, 4.

σέβας, τδ 28, 4.

σέθω 179, 19.

σειρά 97, 1.

σειώ 164, 12.

σέλη 104, 21.

σεληναία 98, 7: 194, 21.

σελς 30, 18.

σεμέλη 108, 27.

σεμίραμις 32, 3.

σεμς 32, 4.

σεμνάτος 80, 19.

σερχίος 41, 30.

σευθής 24, 6.

σέων, τών 134, 5.

—ση 113, 21.

σηνός 50, 5.

σημείον 121, 10.

σημήιον 120, 11.

σηπία 100, 1.

σηπεδών 11, 15.

σήρ 125, 10.

σής 126, 13.

σησαμίς 32, 2.

σητῶν, τῶν 134, 10.

σθένελος 55, 2.

σθενής 24, 21.

σθενῶ 159, 27.

—σθα 156, 9.

—σι 195, 16.

—σια 99, 6.

σιβύλλα 96, 20.

σίγειον 121, 2.

σιγή 104, 29.

σιγηλός 55, 16.

σίγη 107, 24.

σιγῶ 151, 14.

σίδη 105, 25.

σίδηρος 71, 11.

σιδάν 11, 5: 16, 19.

σιδών 11, 25.

σικανός 64, 14.

σικελός 55, 10.

σικυών 15, 25: 17, 4.

σίλλος 53, 20.

σίλπιον 120, 9.

σιμνός 62, 22.

σίνδος 43, 9.

σινδών 11, 7.

σίσηπι 118, 19.

σίνω 160, 15. σινῶ 159, 20.

σίνων 14, 12.

σινώπη 113, 14.

σίον 119, 6.

- σιος 40, 18.
 σικελήν 9, 2.
 σιρός 68, 14.
 —σις 34, 19.
 εισαρη 110, 7.
 σίσαιμος 60, 19.
 σίστοος 42, 15.
 σιστός 79, 18.
 σίτος 79, 4.
 σίτταρον 122, 14.
 σίφη 115, 18.
 σίφνος 62, 18.
 σιωπή 118, 15.
 σκαίος 87, 5. σκαίος 87, 5.
 σκαίρος 69, 17.
 σκάπτω 150, 14.
 σκάμμη 110, 2.
 σκαμάνδρος 75, 1.
 σκάφη et σκαφή 115, 6.
 σκάπη 118, 4.
 σκενή 103, 12.
 σκευοτήρη 94, 19.
 σκήση 111, 12. σκηνή 111, 12.
 σκηνώ 160, 6.
 σκιαδμός 58, 10.
 σκιδνάθ 161, 10.
 σκιορόν 128, 4.
 σκίρος 68, 12.
 σκληρός 68, 10.
 σκλιός 87, 11.
 σκολιός 41, 4.
 σκολόπεδρα 194, 19.
 σκολόπενδρα 97, 5: 104, 27.
 σκοπιά 100, 2.
 σκοπός 67, 4.
 a σκοπῶ composit. 88, 25.
 σκορπίος 42, 8.
 —σκος 52, 18.
 σκοτεινός 65, 25.
 σκοτίας 40, 21.
 σκύνθαι 195, 24.
 σκύνθης 24, 5.
 σκύνθις 86, 1.
 σκυλάκη 107, 1.
 σκύλλα 96, 20.
 σκυμνίον 119, 29.
 σκύμνος 62, 21.
 σκύρος 69, 7.
 σκυτοτάμος 91, 3.
 σκυφίος 41, 20.
 —σκω 152, 28.
 σκώληξ 19, 4.
 σκώληψ 94, 21.
 σκώπτω 150, 16.
 σμαραγδος 48, 16.
 σμαραγῶ 151, 19.
 σμαραγῶ 151, 5.
 σμειλή 108, 19.
 σμερδαλέος 89, 1.
 σμηλίον 119, 21.
 σμήνω 153, 20, 28.
 σμίνθος 49, 6.
 σμοιός 87, 11.
 σμώνη 112, 21.
 σοβῶ 149, 20.
 σοί 143, 3: 178, 20.
 σόλοικος 51, 20.
 σόλυμος 61, 17.
 σορός 69, 1.
 —σος 78, 3 sq. 77, 1 sq.
 σοῦ 143, 3.
 σούλων 16, 24.
 σοφά, ὧν 137, 9.
 σόφιλλος 54, 14.
 σοφοί, ὧν 137, 4. σοφοῖς, τοῖς.
 137, 22.
 σόφος 84, 15. σοφός 84, 16, 20:
 95, 6.
 σοφῶ 150, 10.
 σπάθη 106, 8.
 σπαίρω 162, 21.
 σπάνις 32, 8.
 σπάρτη 114, 24.
 σπαρτιάτης 26, 23.
 σπαρτός 79, 14.
 σπαρτωλός 57, 16.
 σπασμός 58, 25.
 σπέ 172, 23.
 σπείρον 122, 25.
 σπείρω 152, 5: 162, 27.
 σπένδα 155, 9.
 σπερχειός 44, 17, 21.
 σπέρω 154, 5.
 σπέρων 16, 5.
 σπερῶ 166, 11.
 σπιδαμή 110, 7.
 σπινθήρ 20, 6.
 σπλεκά 152, 16.
 σπόγγος 46, 16.
 σποδός 47, 23.
 σποδῶ 155, 12.
 σποκδειός 44, 17.

- σπονδή 105, 17.
 σπονδία 100, 2.
 σπόρος 68, 19.
 σπονδή 105, 20.
 — σα 97, 12.
 — σος 76, 10: 77, 9: 78, 1 sq.
 — σω 157, 21.
 στάζω 157, 17.
 σταθμός 58, 18.
 σταδμύχος 90, 15.
 σταίς 92, 20: 125, 20.
 στάλειρος 71, 22.
 στάς 177, 6.
 στάσι, τοίς 137, 25.
 στατήρ 19, 21: 20, 10.
 σταυρός 69, 22.
 σταφιδῶ 155, 8.
 σταφύλη et σταφυλή 109, 17.
 στάφυλος 57, 5.
 στεγανός 64, 21.
 στέγη 104, 24.
 στεγνός 62, 1.
 στέγω 151, 22.
 στείρω 149, 12.
 στείρων 10, 9.
 στειρεᾶ pro στειρεᾶ 130, 9.
 στελεῖν 173, 19.
 στενάχω 154, 18. 20.
 στενός 63, 16.
 στενώ 159, 28.
 στενωπός 67, 22: 87, 1.
 στέργω 151, 25.
 στερόπη et στερωπή 115, 18.
 στερός 74, 17.
 στερώ 162, 12.
 στεφαναῖον 120, 27.
 στεφανίς 32, 20.
 στέφανος 64, 12.
 στεφανῶ 165, 4.
 στεφανῶ 162, 1.
 στήβη 104, 16.
 στήδι 172, 26.
 στήλη 103, 9.
 στήρ 125, 12.
 στηρεᾶ 100, 7.
 στησαμένος 64, 25.
 στίξ 125, 6.
 — στις 35, 14 sq.
 στιφρός 74, 1.
 στίχω 153, 14.
 στοᾶ 100, 18.
 στοιά 100, 18.
 στοιβή 104, 14.
 στοιχείον 121, 10.
 στόμα 118, 12.
 στόμαχος 85, 6.
 στοναχή 115, 25.
 στοναχῶ 154, 18.
 στοργή 104, 20.
 — στος 79, 16: 80, 18: 83, 18
 sq.
 στραβός 46, 3.
 στραβων 10, 10.
 στρατευτός 84, 5.
 στρατηγίς 29, 22.
 στρατηγός 88, 2.
 στρατηγῶ 150, 27.
 στρατός et στρατός 78, 24.
 στρατῶ 157, 7.
 στραφίς 36, 3.
 στραβελός 55, 10.
 στραβίλος 54, 1.
 στραβίλος et στραβίλος 55, 27.
 στραγγίλος 52, 24: 56, 16.
 στρουθός 49, 2.
 στρυφῶ 150, 12.
 στρυφός 62, 7.
 στυντός 62, 1.
 στυγῶ 151, 18. 22.
 στύλος 52, 24.
 στυμνός 62, 22.
 στυξ 193, 2.
 στυφός 84, 17.
 στῶ 149, 4: 166, 24.
 στωμόλος 56, 15.
 σῶ 178, 19.
 συγγνώμη 108, 5.
 συγκλῶ 174, 9.
 σῦν, τῶ 181, 16.
 συζῶ 176, 4.
 συκαλλίς 31, 18.
 συκία 98, 12.
 συκή 103, 7.
 σύκον 122, 16.
 σύμη 110, 14.
 σύμμαχος 89, 3.
 συμμαχῶ 154, 18.
 σύμπας, neutr. σύμπαν 116, 25.
 σύμφημι 173, 28.
 σῦν 130, 19.
 σῦν, acc. 130, 19.
 συνάγη 103, 5.
 συναθλῶ 174, 9.

σύνδεσμος 59, 1.
 σύνδουλος 86, 10.
 σύνεμι 175, 30.
 συνεργός 88, 17.
 σύνεσμεν 175, 30.
 σύνεστι 173, 29.
 συνήγορος 71, 26: 89, 6.
 συνήθεια et συνηθία 195, 21.
 συνήθης 27, 20.
 συνήθων, τῶν 136, 24.
 συνήφα 168, 17: 174, 24.
 συνθήκη 103, 4.
 σύνουδα 174, 26.
 σύνοφρος 92, 6.
 συράκουσα 97, 18:
 σύρος 69, 5.
 σύρφακτω 200, 25.
 σύρτις 85, 9.
 συρφετός 81, 19.
 σύς 91, 12: 92, 16: 126, 17.
 σύσειρος 71, 22.
 συῶν, τῶν 134, 22.
 σφαγή 104, 23.
 σφαγίς 29, 19.
 σφαίρα 96, 27.
 σφαιρός 69, 16.
 σφαιρωῖ 162, 23.
 σφᾶς 143, 18. σφᾶς et ἑφᾶς
 179, 8.
 σφῆας 141, 2.
 σφῆις 179, 6.
 σφενδόνη 112, 11.
 σφῆς 143, 19.
 σφέτερος 179, 24.
 σφηνῶ 152, 26.
 σφηνῶ 160, 6.
 σφητιόν 119, 4.
 σφίγγω 151, 26.
 σφίς 143, 18: 179, 7.
 σφόνδυλος 56, 24.
 σφύνη 193, 23.
 σφύρα 96, 27.
 σφυρόν 122, 22.
 σφύρω 163, 1.
 σφῶς 143, 9.
 σφῶϊ 178, 24. σφῶϊ 179, 5.
 σφῶϊν 143, 8. 10: 178, 23.
 σφῶϊν 179, 5.
 σφῶϊτερος 179, 23.
 σφῶν 143, 17: 179, 7.
 σφαιρών 15, 10.
 σφῆ 172, 23.

σχεδία 100, 1.
 σχεδῖος 39, 18. σχεδῖος 41, 27.
 σχέθω 155, 27: 156, 24.
 σχές 143, 19.
 σχῖνος 63, 22.
 σχοίμην, οἶο 171, 23.
 σχοίλιον 120, 4.
 σχοῖνος 64, 2.
 σχῶ 166, 24.
 — σα 157, 27: 166, 9.
 σωζομένος 64, 26.
 σωκος 50, 4.
 σωλλην 9, 2.
 — σων 15, 12.
 σῶος 38, 7.
 σωρός 69, 11.
 σῶς 126, 25.
 σωακτη 111, 1.
 σώτειρα 96, 2.
 σωτήριος 40, 10.
 σωτήριχος 85, 6.
 σωφρον 118, 6.
 σωφρόνη 102, 6.
 σωφάτης 26, 10.
 σωω 165, 27.

T.

τάβκος 54, 27.
 ταγαίν 16, 14.
 τακύνη 194, 2.
 τάλαινα 95, 27: 194, 25. τα-
 λαινῶν, τῶν 185, 14.
 τάλαντιος 40, 20.
 τάλαντων, τῶν 135, 13.
 τάλας, neutr. τάλαν 116, 26.
 τάλις 30, 25.
 τάμιδις 30, 5.
 τάμος 59, 18.
 τάναγρα 101, 27: 194, 19.
 τάνος 63, 9.
 τανυήκης, neutr. τανυήκης 117, 24.
 τανταλῖς 29, 1: 31, 7.
 τάνταλος 54, 18.
 ταξιαρχος 87, 8.
 τας 37, 1.
 ταπεινός 65, 26.
 ταπεινῶ 161, 7.
 παραχή 115, 25.
 τάρβος 45, 24.
 τάρταρος 70, 12.

- ταρτησός 77, 8.
 — τατος 80, 17.
 ταυός 48, 22.
 ταυός 50, 4.
 τάφος 84, 15.
 ταχία 95, 23. ταχίαι 138, 6.
 ταχίαι 138, 12.
 τάχιστος 83, 26.
 ταχύνω 160, 29.
 ταχος 91, 14: 127, 16.
 ταχυτής 23, 9.
 τάφος 85, 9.
 ταών 16, 10: 94, 6.
 ταώς 37, v. not.
 τέ 139, 13. 23: 144, 23: 146,
 8: 184, 16. 22.
 τέγγις 29, 21.
 τεγιστής 26, 23.
 τεθρατολόγος 89, 20.
 τέλμα 160, 10.
 τέλωα 162, 26.
 τέλμα, τώ 131, 12.
 τέλιχος, τό 85, 15.
 τέκτων 10, 6.
 τέκω 152, 10.
 τελαμών 13, 17.
 τέλειος 38, 20: 44, 26.
 τέλειω 164, 13. τελειώ 164, 14.
 τέλειος 38, 20: 39, 6.
 τελεσφόρος 38, 9.
 τελετή 114, 3.
 τελευτή 114, 19.
 τέλειω 164, 7.
 τέλλην 9, 1, 5.
 τέλλος 53, 15.
 τελμισσός 77, 13.
 τελχίν et τελχίς 10, not. 9.
 τελώ 158, 14.
 τεμνίτης 27, 2.
 τεμνος 62, 21.
 τεμνω 161, 14.
 τέμω 159, 3.
 τένω 159, 28.
 τεράμων 13, 21.
 τέρεν 118, 10.
 τερονοῦθις 36, 5.
 — τερος 70, 20: 71, 1: 179, 23.
 τεροπνός 62, 7.
 τεροπλή 109, 21.
 τέροπην 9, 27.
 τέτατος 81, 3.
 τετραγωνος 66, 3.
 τετραπήγης 27, 26.
 τετραός 22, 15. τετραός 22, 15.
 τετραράληρος 71, 12.
 τετραφόρος 90, 22.
 τετραχθά 134, 2.
 τετυμμένος 177, 11.
 τετύκω 167, 9.
 τέτυφα, ας, ε 163, 15: 169, 23.
 τετύφθαι 173, 24.
 τετυφός 85, 16.
 τετυφία 177, 24.
 τετύφω 167, 9.
 τετυφός 177, 2.
 τεύκρης 33, 17.
 τευκρός et τεύκρος 74, 5.
 τευχιστής 26, 7.
 τεύχω 154, 6. τευχά 153, 14:
 154, 6.
 τέχνη 110, 18.
 τεχνής 24, 21: 25, 13.
 τεχνήσσα 96, 6.
 τεχνώ et τεχνώμαι 161, 9.
 τέως 94, 10.
 τή 172, 22.
 — τη 113, 25 sq. 114, 6 sq.
 τηκεδών 11, 14.
 τήκω 152, 21.
 τηλεθώ 156, 2.
 τήλεμος 61, 2.
 τηλικούτος 84, 7.
 τήλις 30, 24.
 τηλουρός 73, 6.
 τήνος 63, 18.
 τήρος 68, 4.
 τηρω 162, 5.
 τήρων 15, 9.
 — της 26, 7 sq. 27, 22: 28, 7.
 τιθειμην, ειο 172, 3.
 τιθεις 177, 6.
 τιθειμαι, σαι 170, 15.
 τιθθη 106, 2.
 τιθθημι, ης, ησι 163, 5. τιθθημα
 et τιθθημαι 176, 10.
 τιθίς 29, 25.
 τιθώ 156, 23: 167, 5.
 τιθώμαι 171, 5.
 τίκω 153, 6.
 τίλλω 153, 2.
 τιλμός 59, 2.
 τιλώ 166, 11.
 τίμαιος 43, 10.
 τίμη 110, 16. τιμή 110, 15.

- τιμῆς 25, 18.
 τίμοι, *ων* 137, 2.
 τίμων 13, 8.
 τιμώριαι 133, 10.
 τιμωρῶ 162, 6.
 τιναγμός 58, 4.
 τινάσσω 157, 23.
 τίνα 159, 20.
 τίνων, *των* 134, 2. 14.
 τίος 37, 24.
 —τιος 40, 13.
 τίφος 68, 12.
 τίς 193, 3. τίς 125, 2: 139, 4:
 141, 27: 146, 3.
 —τις 84, 25: 85, 5 sq.
 τιτάν 3, 7.
 τιτανίς 32, 20.
 τιτωάσκω 152, 29.
 τίτυλος 57, 8.
 τίφος 85, 9.
 τίω 164, 23.
 τιμήγω 150, 22: 152, 1.
 —το 172, 11 sq.
 τοί 139, 14. τοί 144, 23: 185,
 1. 6.
 τοίος 37, 12.
 τοιοῦτος 84, 7.
 τοιχωρῆχος 91, 4.
 τοικετός 81, 19.
 τόκος 50, 20.
 τόλμα 96, 18.
 τόλμας 22, 4.
 τόλμη 110, 2.
 τολύπη 102, 19.
 τομή 110, 11.
 τόμος 59, 24. τομός 59, 25.
 —τον 123, 15 sq.
 τοξέρω 163, 23.
 τοξόται 132, 25.
 τοξοτών, *ων* 134, 23.
 τάπος 67, 3.
 τορνευτός 84, 4.
 τορνατός 82, *not.* 17.
 τορύννη 194, 2.
 —τος 78, 6 sq. 79, 3 sq. 80, 5
 sq. 81, 8 sq. 82, 3 sq. 83, 1
 sq. 84, 9 sq.
 τόςος 75, 5.
 τοσοῦτος 84, 8.
 τοτίς 36, 13.
 τεψ̄ pro τινός 142, 3.
 τοδός 48, 22.
 τραγωδός 86, 21.
 τραγωδῶ 155, 14.
 τραζω 157, 17.
 τραλλίς 30, 12.
 τραμπίς 33, 9.
 τραπεζῶ 157, 13.
 τραυλός 58, 12.
 τραφή 115, 7.
 τραχηλος 55, 13.
 τρέμα 159, 2. 3.
 τρέχω 154, 1. 4.
 τρηγω 153, 20.
 —τρια 95, 14.
 τρεινωδ 160, 27.
 τριακοστός 42, 20: 84, 2.
 τριάκων 12, 21.
 τριάς 21, 8: 22, 24.
 τριβαλλός 54, 5.
 τριβήν 9, 12.
 τριβλιον 119, 19.
 τριβω 149, 12.
 τριβων 10, 9.
 τριέτες 117, 8.
 τριέτηρος 71, 12.
 τριετής 27, 23.
 τριήρης 26, 12.
 τριήρων 16, *not.* 22. τριηρών,
 των 136, 22.
 τρίμηνος 65, 8: 87, 2.
 τριμός 59, 8.
 τριοττίς 35, 12.
 τριπήρης 27, 26.
 τρικλή 183, 4.
 τρικλός 42, 11.
 τρικλοῦς 93, 7.
 τρικλώ 158, 25.
 τρικλος 90, 21.
 τρίς 181, 23: 183, 1.
 τρισσός 76, 13.
 τρίτατος 81, 3.
 τριτής 26, 19.
 τρίτος 79, 4.
 τρίτων 16, 23.
 τρίφορος 90, 21.
 τριχθα 184, 2.
 τριχίν et τριχίς 9, 27.
 τροία 100, 16.
 τρόμος 59, 23.
 τρόκαιον et τροκαίον 120, 22.
 τροπή 104, 5: 113, 5.
 τροπήλις 81, 14.

τροπίς 38, v. not.
 τροπός et τροπός 67, 2.
 τροφή 104, 6: 115, 10.
 τροφι 118, 20.
 τροχιά 100, 8.
 τροχός 42, 8.
 τροχός 84, 29. τροχός 85, 1.
 τροχῶ 153, 13.
 τροχη 104, 24.
 τροχῆτος et τροχητός 81, 25.
 τροχῶ 151, 13. 22.
 τροχῶν 16, 14.
 τρῦνος 198, 17.
 τρυκῶ 150, 1.
 τρυφερός 71, 8.
 τρυφῶ 150, 10.
 τρύχω 158, 15.
 τρύχων 16, 5.
 τρώγη 107, 25.
 τρώγω 152, 1.
 τρακμός 58, 17.
 τρώς 126, 22.
 τρωσί, τοῖς 137, 26.
 τρώσαν, τῶν 184, 1. 13.
 — τρος 80, 13.
 τυδεύς 93, 5.
 τυμῶν 14, 1.
 τυνδαρίς 29, 2.
 τυπεῖν 173, 19.
 τυπεῖς 92, 23: 177, 6. τυπεῖσα
 177, 23.
 τυπηθῆι 172, 25.
 τυποιμι 168, 9.
 τυπούμενος 177, 10.
 τυπτε 173, 3.
 τυπτεσθαι 173, 24.
 τυπτέσθω 166, 19.
 τυπη 170, 8.
 τυπτοίμην, οἷο 172, 9. τυπτοῖο
 172, 13.
 τυπτοιμι, οἷς, οἱ 168, 9. 12.
 τυπτόμεθα 168, 25.
 τυπτομενος 177, 9.
 τυπτον, τό 177, 23. τυπτοῦτα
 183, 14.
 τυπτουςαι 183, 5.
 τυπτω 148, 14. τυπτω et τυ-
 πτῶ 150, 17.
 τυπτωμαι 170, 26.
 τυπτων 176, 18.
 τυπῶ 167, 4.
 τυπωμαι 170, 26.

τυπῶν 176, 21. τυπῶν 176, 23.
 τύραννος 68, 3.
 τυρβη 104, 2.
 τύριος 41, 19.
 τυρούκισψ 94, 17.
 τύρος 69, 5. τυρός 69, 1. 8.
 τυρσητός 65, 6.
 τυτθός 49, 7. 13.
 τυφθεῖς 92, 23: 177, 6.
 τυφθηθῆι et τυφθητῆι 172, 26.
 τυφθῶ 167, 8. 13.
 τυφλός 53, 27.
 τυφλάψ 94, 27.
 τυφῶν 16, 10: 94, 6.
 τύχη 115, 21.
 τυχηρός 71, 15.
 τυχίος 41, 20.
 τύχω 153, 14.
 τύψαι 173, 24.
 τύψας 176, 27.
 τυψάμενος 177, 10.
 τύψειν 173, 16.
 τυψόμενος 177, 9.
 τυψον 169, 18.
 τυψουσα 177, 26.
 τυψω 166, 9.
 τῶ pro τινί 142, 3.
 — τω 157, 6: 166, 18.
 — των 15, 16: 16, 21.

T.

— ὅ 118, 23: 183, 23.
 τββρις 33, 25.
 τγρός 78, 18.
 τδελφίς 36, 12.
 τδρα 101, 25.
 τδρηλός 55, 17.
 τδρία 100, 6.
 τδωρ 124, 1.
 τετός 81, 15.
 — ηη 103, 27.
 τήνιος 40, 24.
 — ὅθω 156, 7.
 — νια 97, 22.
 τλάσιν, τοῖς 133, 4.
 — νκος 52, 3.
 τλαγμός 58, 5.
 τλαίος 48, 23.

ἕλακτῶ 158, 8.
 ἕλας 21, 25.
 — *υλη* 109, 16.
 ἕλις 31, 1.
 ἕλιωρός 72, 13.
 ἕλλος 53, 15.
 ἕλοκουρός 73, 2.
 — *υλος* 56, 9 sq. 57, 1 sq.
 ἕμᾶς 179, 7.
 ἕμεδακός 179, 21.
 ἕμεις 179, 6.
 ἕμέτερος 179, 24.
 ἕμην 9, 21.
 ἕμιν 179, 7.
 ἕμνάσιδος 86, 24.
 ἕμνος 62, 21.
 ἕμνωδός 86, 25.
 — *υμος* 59, 26: 61, 15.
 ἕμῶν 179, 6.
 — *υν* 10, 5.
 ἕνις 32, 9.
 — *υνος* 63, 24: 193, 16 sq. 195, 9.
 ἕνω 160, 20.
 — *υνω* 194, 3.
 — *υξ* 19, 1.
 ἕοβοσικός 87, 25.
 ἕπανδρος 74, 25.
 ἕπαρ 124, 1.
 ἕπατος 80, 23.
 ἕπερ 180, 1: 181, 13: 196, 26.
 ἕπεράσιδος 86, 24.
 ἕπέρβολος 88, 13.
 ἕπερδεῖα 196, 19.
 ἕπερδεδιῶς 93, 16.
 ἕπερθημοσύνη 194, 1.
 ἕπερίων 17, 19.
 ἕπήκοος 90, 11.
 ἕπνος 62, 13.
 ἕπνω 161, 9.
 ἕπό 180, 1: 181, 11: 196, 26.
 ἕποδηματογράφος 84, 26.
 ἕποδμῶς 93, 23.
 ἕποδος 47, 26.
 ἕποειξεν 174, 25.
 ἕποκριτής 23, 5.
 ἕπουλος 57, 26.
 ἕπουργός 88, 17.
 — *υρ* 19, 17.
 — *υρα* 194, 11.

— *υρις* 34, 13.
 ἕρβος 74, 19.
 — *υρω* 162, 29.
 ἕς 126, 17.
 — *υς* 91, 9 sq. 92, 5 sq. 126, 16.
 ἕσμίνη 112, 3. ἕσμίνη, *εῤ*, et ἕσμινι 129, 22.
 ἕσπληξ 19, 7.
 ἕσσακός 51, 11.
 ἕσσος 76, 13.
 ἕστερος 70, 22.
 ἕφαντός 83, 9.
 — *υφ* 94, 20.
 ἕψᾶς 21, 22.
 ἕψηλός 55, 17.
 ἕψος 85, 15.
 — *υω* 165, 11 sq.
 — *υων* 15, 22.

Θ.

φαγᾶς 21, 12.
 φαγεῖν 173, 21.
 φαγόν 118, 4.
 φαγός 47, 4.
 φαγρός 73, 17.
 φαγω 152, 1: 167, 8.
 φαγών 167, 23.
 φαίδουσα 97, 16.
 φαίθω 156, 1.
 φαίδων, οντος 12, 4.
 φαεινός 65, 25.
 φαίσιος 40, 9.
 φαίσιξ 18, 21.
 φαίδρος et φαίδρός 73, 21.
 φαίδτων 11, 4.
 φαίτω 160, 24.
 φαίστος 79, 19.
 φαίη 106, 20.
 φάκος 50, 21. φακός 50, 20.
 φαλακρός 74, 21.
 φαλέρονος 63, 7.
 φάληρος 71, 12.
 φάλιος 41, 4.
 φαλλός 53, 20.
 φάλλω 158, 2.
 φάλος 52, 18.
 φαλώρα 101, 21.

- φαμέν 148, 25.
 φαμενός 64, 26.
 φανης 24, 20. φανής 24, 22.
 φανός et φανός 63, 10.
 φάνσις 29, 10.
 φάος 191, 15.
 φάργως 94, 8.
 φαρέτρα 101, 26.
 φαρις 196, 9.
 φαρμακίς 51, 10.
 φαρμακίς 80, 8.
 φαρμακός 51, 9.
 φάρος 67, 28: 195, 15.
 φάρσαλος 54, 27.
 φασηλός 31, 15.
 φασίν 148, 25.
 φάσκωλος 57, 14.
 φατέ 143, 25.
 φατειός 44, 28.
 φάτνη 110, 19.
 φατόν 148, 25. φατός 79, 1.
 φατρία 100, 6.
 φαυλος 53, 9. 11.
 φαυσίνα 96, 25.
 φάω 163, 27.
 φάων 18, 1.
 φείδω et φείδομαι 155, 4.
 φειδωλός 57, 20.
 φείδων 11, 5.
 φέρβω 149, 12. a φέρβω com-
 pros. 88, 3.
 φερνή 110, 23.
 φέρνιον 119, 23.
 φέρτερος 70, 21.
 φέρω 162, 13. a φέρω compros.
 88, 9.
 φεύ 183, 23.
 — φη 115, 4 sq.
 φήγιος 65, 11.
 φηγός 47, 8.
 φήλος 52, 30.
 φήμη 110, 14.
 φημί 139, 8: 142, 7: 143, 20:
 168, 6.
 φήμος 59, 12.
 φηνη 111, 12.
 φήρος et φηρός 63, 18.
 φήρον 122, 26.
 φηρός 68, 6.
 φής 142, 3: 148, 24.
 φήσθα 168, 22.
 φησί 143, 24.
 φθάντων, τῶν 134, 6.
 φθάνω 159, 22.
 φθάς 125, 17: 177, 7.
 φθειρ 20, 19: 125, 11.
 φθειρῶ 162, 26.
 φθερῶ 166, 11.
 φθενός 126, 1.
 φθία 98, 17.
 φθινόπωρον 123, 14.
 φθινόθω 156, 7.
 φθίνω 159, 22.
 φθίος 37, 21.
 φθογγή 104, 20.
 φθογγής 23, 24.
 φθόη 103, 17.
 φθοῖς 125, 26.
 φθονῶ 160, 2.
 φθόρος 68, 20.
 φθίγαιος 54, 24.
 φικιβορέας 22, 20.
 φίκις 30, v. not.
 φίλα, φν 137, 8.
 φιλαθήμειος 86, 13.
 φίλαικος 51, 20.
 φιλαλέξανδρος 85, 21.
 φιλαλήθης 27, 14: 28, 4.
 φίλανδρος 74, 25.
 φίλανθρωπος 85, 22.
 φιλαπελλής 28, 4.
 φιλέλλην 9, 18.
 φίλημα 127, 21. φίλήματα 133,
 19.
 φίλημων 13, 14.
 φίλησόν 169, 15.
 φίλια 99, 2.
 φίλιατρος 86, 13.
 φίλικος 51, 24.
 φίλινος 65, 21.
 φιλοαλειπτῶ 150, 19.
 φιλόγεως 94, 1.
 φιλοδοξῶ 166, 4.
 φιλόκοιβος 46, 13.
 φιλόλογος 89, 17. 20.
 φιλομαθῶ 155, 25.
 φιλομακεδῶν 17, 10.
 φιλόμουσος 87, 6.
 φιλοξενοφῶν 17, 9.
 φιλοπελιᾶς 22, 20.
 φιλόπολις 23, 13.
 φιλόπονος 89, 17.
 φιλορῶμαίος 42, 9: 86, 13.
 φίλος 95, 7.

φωνίς 32, 14.
 φωνῶ 160, 6.
 φαξίνος 65, 15.
 φωξός 66, 14.
 φώρ 125, 11.
 φωριαμός 60, 20.
 φῶς 124, 19: 127, 3.
 φῶτα, τόν 130, 15. φῶτα, τὰ
 133, 20.
 φῶτας, τούς 138, 20. 22.
 φωτί, τῷ 129, 1.
 φωτοῖν et φώτοι, τοῖν 132, 11.
 φωτός 123, 14. φωτῶν, τῶν
 133, 24.

X.

χαλαρός 70, 16.
 χαλδαῖος 43, 17.
 χαλεόν 118, 26.
 χαλεπός 67, 6.
 χαλινόν 122, 19. χαλινός 65, 18.
 χαλινῶ 161, 6.
 χάλκεος 39, 6.
 χάλκη 106, 27.
 χαλκήρης 26, 11.
 χαλκίς 30, 3.
 χαλκοκράς 21, 5: 22, 18.
 χαλκός 50, 10.
 χαλκοῦν 116, 20.
 χαλκονστραῖον 120, 27.
 χάλκων 12, 10. χαλκῶν 12, 11.
 χαλύψ 94, 20.
 χαλῶ 153, 18.
 χαμᾶξ 133, 14.
 χαμαί 133, 12.
 χαμαιλίαν 17, 8.
 χαμαισφῶληξ 19, 9.
 χάος 195, 15.
 χάρακτος 74, 23.
 χαρακτός 88, 12.
 χαρακῶν 12, 18.
 χαρανδριός 42, 2.
 χαρίεσσα 194, 25. χαρίεσσαί 133,
 5.
 χάριν 185, 4.
 χαρίτων 15, 20.
 χάρη 110, 2.
 χαρναβῶν 10, 12.
 χάρρηπος 67, 14.
 χαρτίον 119, 14.

χάση 109, 26.
 χαῦνος 64, 8.
 χαυνῶ 161, 2.
 χειμερινός 65, 13.
 χεῖρ 20, 18: 125, 11.
 χεῖρίς 33, 17.
 χειρογραφῶ 174, 17.
 χειροῖν, ταῖν 132, 13.
 χεῖρῶ 162, 28.
 χειρῶν, τῶν 133, 25.
 χελιδῶν 11, 13.
 χελιδωνιά 99, 15.
 χέλυς 92, 3.
 χελώνη 112, 25.
 χερνήσσα 96, 7.
 χερνιβον 122, 13.
 χερνιψ 94, 19.
 χεροῖν, ταῖν 132, 13.
 χερσύνησος 77, 7.
 χερσύνησος 77, not. 1.
 χέρσος 76, 3.
 χερσύνη 194, 2.
 —χη 115, 19 sq.
 χηλή 108, 10.
 χήν 124, 23.
 χηναλωπηξ 19, 8.
 χήρειος 44, 7.
 χηροβοσκός 87, 26.
 χηνῶν, τῶν 133, 24.
 χήρων, at χηρῶν, τῶν 135, 20.
 χθές 131, 25.
 χθιζός 48, 23.
 χιαμός 60, 20.
 χιλιόναυς 93, 1.
 χιλός 52, 24.
 χίμαιρα 97, 5.
 χίος 37, 21.
 —χίς 36, 10.
 χίτων 15, 19. at χιτών ibid.
 χιτωνή 102, 5.
 χιών 16, 13.
 χλαῖνα 96, 23.
 χλαμύς 92, 1.
 χλανίς 32, 7.
 χλεῦη 103, 11.
 χλιαρός 70, 17.
 χλιδή 105, 27.
 χλιδός 47, 23.
 χλόη 103, 17.
 χλοννίος 121, 2.
 χλοννης 24, 20.

- χιούνης 32, 18.
 χιούνων, τῶν 134, 30.
 χλωρίος 40, 13.
 χλώρος 69, 10. χλωρός 69, 12.
 χνᾶς 125, 16.
 χόανος 64, 13.
 χοή 103, 13.
 χοίρειος 44, 16.
 χολή 103, 21.
 χούδη 105, 17.
 χουδρός 73, 23.
 χορδαπός 85, 12.
 χορδή 145, 17.
 χορός 62, 24.
 χόρτος 79, 12.
 —χος 34, 23: 85, 5.
 χραϊσμοῦ 159, 9.
 χράω 163, 27.
 χρειά 98, 15. χρεία 98, 16.
 χρεμύλος 57, 4.
 χρεών 182, 22.
 χρή 143, 19.
 χρήσταν, τῶν 134, 30.
 χριμένη 111, 8.
 χροία 100, 12. χροιά 100, 13.
 χρόα 100, 13.
 χρούς 126, 5.
 χρουσάκτιν 10, 4.
 χρούσιος 41, 16.
 χρούσιος 39, 7.
 χρουσέρως 93, 26.
 χρουσήρης 26, 11.
 χρούσης 24, 12.
 χρουσίς 34, 23.
 χρουσόθειμις 32, 3.
 χρουσσί 132, 22.
 χρουσσίμι 163, 9.
 χρουσός 75, 13.
 χρουσούμεθα 162, 25.
 χρουσούν 116, 20: 173, 19.
 χρουσοῦς, ἡ 95, 13.
 χρουσώ 165, 4.
 χρουσῶ 167, 6.
 χρουσωτός 82, not. 17.
 χυδαίος 43, 17: 44, 2.
 χυλός 52, 24.
 χυμός 59, 27: 196, 16.
 χυτός 79, 7.
 χύτρος 74, 14.
 —χω 153, 10 sq. 154, 3 sq.
 —χων 16, 4.
- ζῶρα 100, 25: 101, 17.
 ζωρίς 183, 1.
- Ϝ.
- ψ 94, 12: 126, 18.
 ψαλίς 30, 18.
 ψαλμός 59, 2.
 ψαλτής 24, 7.
 ψάλτρια 95, 15.
 ψάμαθος 49, 17.
 ψάμμος 59, 9.
 ψάρ 193, 6.
 ψαρός 68, 2.
 ψάω 163, 22.
 ψαφαρός 70, 17.
 ψέγω 151, 11.
 ψεδνή 110, 20.
 ψένυρις 34, 18.
 ψευδής 24, 3: 25, 3.
 ψεύδω et ψεύδομαι 155, 5.
 ψηλαπῶ 150, 11.
 ψητακός 51, 3.
 ψηφίς 196, 9.
 ψηφῶ 150, 11.
 ψιχός 52, 25.
 ψίω 164, 26.
 ψογερός 71, 8.
 ψόγος 47, 2.
 ψόθος 49, 9.
 ψοθούκη 107, 6.
 ψοθῶα 100, 23.
 ψόραψ 94, 13.
 —ψος 85, 3 sq.
 ψύη 103, 25.
 ψύλλα 96, 20.
 ψύλλος 53, 16. 23.
 ψύξις 32, 26.
 ψυχή 115, 20.
 ψυχρός 73, 27.
 ψύχω 153, 14.
 —ψω 166, 3 sq.
 ψωμός 60, 5.
 ψωρα 101, 17.
- Ω.
- ὠ 132, 20: 200, 17.
 —ῶ 116, 1: 149, 3: 163, 22 sq.
 164, 4 sq. 165, 1 sq. 166,
 11: 167, 12: 174, 6 sq.

- ἄα 100, 28.
 ἄγγιν 9, 42.
 ἄγγυιος 197, 27.
 ἄδειον 121, 20.
 ἄδῆ 105, 19.
 — ἄδης 25, 22: 117, 15.
 ἄῆ 183, 8.
 — ἄη 108, 29.
 ἄθω 156, 18, 25.
 ἄθων 11, 23.
 ἄκα 184, 5.
 ἄκαενίς 82, 20.
 ἄκέρη 111, 8.
 ἄκη 106, 13.
 ἄκρυμάτος 89, 28.
 ἄκρυμορος 89, 25.
 ἄκρυπέτη 102, 13: 114, 1.
 ἄκρύπορος 89, 26.
 ἄκός 91, 15.
 ἄκυτόκειον 121, 15.
 ἄλένη 111, 8.
 — ἄλη 109, 20.
 ἄλλην 9, 2.
 ἄλλος 198, 10.
 — ἄλος 57, 11 sq.
 ἄμοι 188, 21.
 ἄμοπλάτη 113, 27.
 — ἄμος 60, 3.
 — ἄν 16, 12 sq. 17, 1 sq. 133,
 24: 176, 14 sq. 182, 21: 195,
 1.
 ἄνῆ 112, 22.
 — ἄνη 112, 20 sq.
 ἄνητός 82, 5.
 ἄνιον 120, 4.
 — ἄνιος 89, v. not.
 — ἄνις 82, 23.
 ἄνος 68, 27.
 — ἄνος 63, 27: 66, 6.
 ἄνοτός 82, 15.
 ἄνω 160, 6.
 — ἄξ 19, 10.
 ἄόν 122, 2.
 — ἄφ 19, 16: 20, 20.
 ἄρα 101, 17.
 — ἄρης 26, 18: 117, 18.
 — ἄρος 72, 9.
 ἄρω 162, 5.
 ἄς 182, 13.
 ἄς 124, 19. ἄς 127, 4.
 — ἄς 93, 14 sq. 94, 3 sq. 116,
 21: 126, 21: 127, 3: 177, 1:
 182, 16.
 ἄτα, τὰ 133, 19.
 ἄτειλή 109, 9.
 ἄτιον 119, 14.
 ἄτις 35, 3.
 ἄτος 78, 15.
 ἄφελιμος 61, 10.
 ἄφελω 153, 20.
 — ἄψ 94, 22.

I N D E X

AUCTORUM IN EPISTOLA CRITICA CITATORUM, EXPLICATORUM ET EMENDATORUM.

A.

Aelianus 209. 214. 219. 235.
Aeschylus 215. 221. 223 in not.
et 224. 232.
Alciphro 224. 236.
Alexis 205 in not. 207. 234.
Ammonius 216. 224.
Anacreon 277. 281.
Androsthene 241.
Antiatticistes 272.
Antoninus 213.
Apollonius Rhodius 226.
Apollonius Sophista 234.
Apuleius 240.
Arcadius Gramm. 263.
Arctaeus 260.
Archestratus 279.
Aristarchus 214.
Aristophanes 215. 244.
Aristoteles 255. 256. 265.
Arrianus 284.
Athenaeus 209. 214. 217. 235.
245. 250. 251. 265. 266. 275. 283.

C.

Callimachus 252.
Celsus 241.
Cicero 212. 213. 255.
Clearchus 219.

D.

Diogenes Laertius 243.
Dionysius Halicarn. 219.
Dioscorides 285. 236.
Diphilus 264.
Dracontius 224.

E.

Ephippus 264.
Epicharmus 276.
Etymologicon Magnum 246.
252. 260. 264. 235. Etymolo-
gicon Lingu. Lat. 208.
Eumathius 238.
Eunapius 214. 254.
Euripides 276.
Eustathius 215. 217. 224. 285.
288.

G.

Gellius 263.
Glossae Labbeanæ 209. 210.
239. 260. Glossae Philoxeni
236.

H.

Herodotus 215.

INDEX AUCTOR. AD EPISTOL. CRITIC. 551

Hesychius 206. 220. 223 in not.
247 sq.
Homerus 206. 214.

I.

Iamblichus 257. 258. 259.
Isidorus 211. 240.
Iuba 280.

L.

Lexicon Rhetor. 210, in not.
Λέξικον ῥητορικόν 236.
Libanius 219. 236.
Longus 276.
Lucianus 218. 233. 234. 235.
Lycophron 222.

M.

Macho Comicus 278.
Martianus 242.
Meleager 233. 234.
Moeris Atticista 227. 236.

N.

Nicander 228. 234. 267. 281.
286.

O.

Orion Thebanus 253.
Orpheus 205. 234.

P.

Pausanias 209. 213. 214.
Παυσανίας 262, in not. Phanias
262.
Phavorinus 213. 216.
Philoxenus 227. 236.
Photius 223, in not. 260.
Phrynichus 223, in not. 236.
264.
Pindari Schol. 214.
Plato 215.
Plautus 263.
Plinius 205. 207. 210. 241. 284.
287.

Plotinus 256.
Plutarchus 215. 220. 238. 253.
254. 256. 259.
Pollux 213. 215. 216. 219. 225.
227. 235. 236. 233. 250. 263.
270. 272. 285.
Polybius 215.
Porphyrius 229.

S.

Scholia Aeschyli 238.
Scholia Apollonii 259.
Scholia Pindari 214. 220.
Scholia Platonis 247.
Scholia Tzetzae 222.
Seneca 233. 234. 239. 254.
Simonides 288.
Sophocles 221.
Strabo 278.
Strato 227. 230. 234
Suidas 216. 260.

T.

Themistius 214.
Theocritus 234. 281.
Theophrastus 209. 233. 252.
286.
Thomas Magister 236.

U.

Ulpianus 216.

V.

Varro 223. 229. 230. 234.
Virgilius 211. 220. 267.
Vitruvius 225.

X

Xenophon 215. 219. 235. 238.
249. 263. 272.

Z.

Zonaras 261. 262.

INDEX GRAECUS

AD EPISTOLAM CRITICAM,

4.

- ἀγκυρα** 236.
 *ἀγκυλώσιος 279.
ἄδος Dor. p. ἦδος 246, 247.
 *ἀδύθεμον 247.
 *ἀερίως 259.
αἰγυπτιστί 284.
 *αἰθερίως 259.
αιολιστί 233.
ἀκάνθιον et acanthus differunt 211.
ἄκανθος 209. ἄκανθοι in versibus 211.
ἀκανθοβόλος 236.
ἀκρονυχί 284.
ἄλβας 252, 253.
ἀναβασσαρέω 281, 282.
ἀνάδημα μετοίκων 213.
ἀνακάθαρσις 254.
 *ἀνακαμύσω 271.
ἀνδέκτορος 238.
ἀνδρόβουλος 222, in not.
ἀνδρόπαις 220, 224, ἀνδρόπαις ἀνήρ 222.
ἀνδρόπρωρος 232, 233.
 *ἀνδυπάρχειν 238.
ἀντάξις 215.
ἀντεξέρεσθαι 238.
ἀντίρως 205, 212. ἀντίρως 207. Ἀντίρως arae 214.
ἀντί instar 213. quam vim habeat in compositione 209, 214, 215.
ἀντιάνειμαι quo sensu ap. Homer. 214,

ἀντιβάδην 233.
ἀντίδουλος 215, 238.
 *ἀντικαλλοπίζειν et ἀντικαλλοπίζεισθαι 238.
ἀντικύων 216, in not.
ἀντιλιτάνευειν 238.
ἀντίπαις 215, 216, 220.
ἀντίπαλον quid valeat 215. ἀντίπαλος proprie, quid 215.
 *ἀντιπαρραπέμπεσθαι 238.
 *ἀντιπεριηχέειν 238.
ἀντίπροικα 215.
ἀντιπροσειπέειν 233.
ἀντίστροφος pro ἰσοστροφος 215.
ἀντιφερίζειν 215.
ἀντίφραξις 238.
ἀνυβριεστί 231.
ἀνυπλήρωτος 216, in not.
ἀπάγελος 222, in not.
 *ἀπαλόστομος 244.
ἀργολιστί 232.
ἀργυροκαπηλος 242.
ἀργιγενής et ἀργιγενεος 239.
ἀργυρίλαος 276.
ἀργυρίστρατος 276.
ἀρωνία 262, in not.
 *ἀστερικαίη 239.
 *ἀστερίτης 239.
ἄστρο, τὰ 240.
 *ἀστραβολίτικα 239.
 *ἀστραγαλίσκος 239.
 *ἀστραπηβολέα 233.
 *ἀστραπηβόλος 233.
 ἀστραπηφόρος 238, 239.

ἀστρακοειδής 239.
 ἀστρακόπληκτος 239.
 ἀστράρη 239. 242.
 ἀστρεία 240.
 *ἀστρειώτης 239.
 *ἀστριων 239.
 ἀστρίων et ἀστρίων *confusa*
 240.
 *ἀστρίτης 239.
 ἀστροείρη 242.
 *ἀστροβόλον 239.
 ἀστρογοητεία 239. 242.
 *ἀστροίτης 239.
 *ἀστροένκος 242.
 ἀστρούων 242.
 ἀστρακλήξ 239.
 *ἄστριον 239. 241.
 ἄστριον 241.
 Ἀφροδίτης λίθοι 207.

B.

βάδος pro γάδος 246.
 βασσαρίω 232.
 βοιστί 233.
 βοτηνοίαις 234.
 βόνηνης 229. 232. 233. *Plur.*
 βονγενεῖς 229. βονγενεῖς μέ-
 λισσαι 230.
 *βουγονία 230.
 βονγόη 229. *Plur.* βούγοναι
 228. 229.
 βονγονία 229.
 *βουγονίη 230.
 βούγονος 229. *Plur.* βούγονοι
 229. βούγοναι μέλισσαι 230.
 βούπαιδες μέλισσαι 230.
 βούπαις 224. 226. 227. *vario*
sensu 228. *ap. Atticos quid*
 225.
 *βουπόλητος μέλισσα 230.
 βούφυκον 228. βούφυκα 234.

Γ.

*γαγγατικός 234.
 γάδεσθαι pro ἄδεσθαι 246.
 γάδες *Dor.* pro γηδέα 251.
 γάδος *Aeol.* pro ἄδος 246.
 *γανός 245.
 γανασάτης, ὁ 270.

α γένος *corrupta* 229.
 Γηρυγόνα 229.
 γηρυγόνας et γηρυγόνη 230.
 *γλυκάδιον 245.
 γλύξις 243.
 γλύτεις (*haud proba vox*) 245.
 γυνή μαζας pro γυναικίος μα-
 ζός 277.

Δ.

*δεκάδρομοι 222, *in not.*
 δημιωσί 234.
 *διακώδιον 239.
 *διακωδύων 239.
 διηλιωής 216, *in not.*
 δῖος Homero quo sensu 214.
 δρακόντειον pro δρακόντιον 262,
in not.
 δρακόντειος ἄρος 263.
 δρακοντία πῶα 263.
 δρακόντιες et δρακόντειος 263.
 δρακόντιον 262.

Ε.

ἐπδέκτορος 233.
 ἐντρέβειν et ἐντρέβεσθαι dupli-
 cem structuram admitt. 235.
 *ἐνδριώας 259.
 ἔνωσις 257, *in not.*
 *ἔξακμος 227.
 ἐπεντρέβειν 235.
 ἐπιτρέβεσθαι 236.
 ἐπιφιμμηθῶς 236.
 ἔρμας, ὁ, herma 270.
 *ἔρωτος arae, ubi 214.
 *εὐγεγήγορος 261.
 ἐφιμμηθισμένος 237.

Z.

Zεύς παιδέρας 208.

H.

ἡδονή quid 249. 250.
 ἡδος 247. 251. ἡδος 244. 245.
 ἡδος et ἡδος 246.
 ἡδύνειν 252.
 ἡδύς 251 sq.

ἡδυσμα 251. 252. ἡδέσματα 252.
 *ἡδυσμάτιον 265.
 ἡίδυρος 216.

Θ.

Θεουργός 258, in not.

I.

*Ιδέρως 234.
 Ιερωσί 234.
 Ικτερος 205.
 Ιουδαίιστι 232. 233.
 Ίππερος quid valeat 205.
 Ισόβηθον 235.
 Ιωνιστί 232.

K.

κάδαρις 254. 255. 256. 257.
 κάλλιπαις 224.
 καμύειν pro καταμύειν 272.
 *κάς vox Cypriaca 271.
 κάσα; 270. κασάς 268. 270. pro
 lacerna 271.
 *κασεία 272.
 κασῆς 268. 270.
 κάσιον 266. 270.
 *κάσκανα 272.
 κασόν 270.
 *κάσος 269. 270.
 κάσσας 270.
 κασσόν 270.
 *κάσσος 270.
 κασσύνειν pro κατασσύνειν 271. 272.
 κάσσυμα 271.
 κασσύς 271.
 *κατάβατος 276.
 καταβόστρυχος 278, in not.
 καταβρομένοις 277.
 κατάδεινδρος 276. 278.
 *κατακάνιον 278.
 κατάκαραπος 278.
 κατάκισσος 276. 277.
 κατάκομος 276.
 κατάλαμπος 278.
 *κατάλαμπροο 278.
 κατάμπελος 278.
 κατάσαρκος 278.
 κατάσκοτος 276.

κατείδωλος 278.
 κατύνειν 271.
 κάττυμα 271.
 καττός 272.
 καῦον 271.
 κενταύρειον et πενταύρειον 263.
 κηφῆνης, fuci, 279.
 κιβώριον 267.
 κιναρηφόρος 230.
 κισσός pro κίσσινος 277. κισσοί
 πλόκαμοι 277.
 κόκκος 237.
 κολοκάννοι 273.
 κολοκάσιον 262, in not. 263, in
 not. 266. 269. κολοκάσια 266.
 268. 269. κολοκασία 266.
 κολόπημα 269.
 κολοσάγιον 273.
 κολοσάειον 273.
 *κολοσσέρος 205.
 κολόσταθμος 269.
 κόρος 216.
 κοχλίας, ὁ, cochlea 270.
 *κοριόπρωρος 233. 259.
 *κρύμιον 263.
 κρυμάνθαι 275.
 κύτινος 237.

A.

λάοκαις 227.
 λασπαις 227.
 λάστανρος 227.
 λιβάδιον 274.
 λίθοι Αφροδίτης 207.
 *λοῦφα 263, in not.

M.

Μαλθῶ Eleorium gymnasii pars
 213.
 μέλιπαις 234.
 μετοίκων ἀνάθημα 213.
 μηδιστί 233.
 *μηκωνοτά et σηματοτά 244.
 μιλωτάς 235.

N.

νιάνδρος 222.
 νηφάλαμος 260.

νηφαλέος 260.
 νηφαλεότης 260.
 *νηφαλέως 260.
 νηφάλιος 260.
 νήφεις, εως 260.
 νηφάλιος 261.
 νουνέχεια 261.
 νυμφαίαριον 263.

O.

οιδάλεος 260.
 ολισθάζω 276.
 — ονος quae 229.
 ὄξος 247. 253. in condimentis
 243.
 *ὄξω 244.
 *ὄξυπαιδεράτινος 209.
 ὄξωτά 243. ὄξωτά et σιλφιωτά
 244.
 ὀπάλλιος 205.
 ὀρνιθόπαις 224.
 ὀροβάκχη et ὀροβάκχη confusa
 286.
 ὀροβάκχη vox nihili 287.
 οὐρανόπαις 234.

II.

παιδέρας quid valeat 205. pro
 unguento 209. pro acantho
 209, in not. παιδέρας amethysti
 genus 207. παιδέρας
 Zeus 208. παιδέρας, ἄκανθα
 dictus 209. differt a ψιμ-
 μύθιον 236.
 παιδέρατες dicti, qui 207.
 *παιδεράτινος 209.
 παλιμπλυτος 279.
 πάλλαξ 225.
 πάλλος 225.
 Παμυλιων festum 259.
 παναμελεί 284.
 πελοποννησιασί 283.
 περιχαρδής 231.
 πηλογόνος et πηλογόνη 230.
 πῆλος 263.
 πηλῶτον et πλωτόν eadem 263.
 πολυκατίλος 288.
 πολυχανδής 281.
 πολυχώρητας 281.

Πράμιος οἶνος 243.
 προβόλιον 210, in not.
 προεκνοούμενον 257.
 προπόλιον 210, in not.
 *προσαγωγικός 262, in not.
 προςαποδίδομι 262, in not.
 *προςαπόδοσις 262, in not.
 προςαποδοτέον 262, in not.
 πρόσηρος 219. 220.
 *προςκομιστικός 262, in not.
 πρωτόμαχος 275.
 πυργομάχος 275.

P.

πιμφαλέος 260.
 *πιμαλέως 260.

Σ.

σάγιον 273.
 σάγος 273.
 σέλας et αστραπή diversa 239.
 σηπιδάριον 265.
 σηπίδιον 265.
 σηπίον 265.
 *σησαμωτά et μηκωνοτά 244.
 σίλφιον 244. 267. 269.
 σιλφίω 244.
 σιλφιωτά 243. σιλφιωτά et ὄξω-
 τά 244.
 σινδόνη 285.
 σινδόνιος 285.
 σινδονίτης 285.
 σιγκάριον 263.
 *σιλλάριον 263.
 σκυθάριον 288.
 σκυθιστί 283.
 σμίλαξ Ἀρκάδων 209.
 σμύρκειον et σμύρκειον 263.
 σολεχην 239. 242.
 σολεχύν 239.
 σπιαγγυίδιον 264.
 στηθηνιον 264. 265.
 στηθίδιον 264.
 στηθίνιον 265.
 στηθύνιον 264. 265.
 — σι 283.
 συριγγίτης 284.
 συριγγοτόμος 284.
 σφριστί 283.

356 INDEX GRAECUS AD EPISTOL. CRITIC.

σώθεις 239. 242.

T.

καρταρόπαις 234.

*τευθίδιον 265.

τρίβωνες 279.

T.

ἕνεις et ἕνεις 265.

*ὑπεψιμμυθίωτο 236.

ὑπόχυτος 243. υπόχυτος οἶνος
245.

Φ.

φαιδρμα 258, in not.

φαιδρσμα 258, in not.

φαλληνός 259.

Φαλληφόρια 259.

φιλαγαθία 252, in not.

φιλάγων 278.

*φιλεράστρια 233.

*φιλέρωσ 233.

*φιλοβούπαις 227.

φῦκος 217, differt a ψιμμύθιον
et παιδέρωσ 236.

X.

χάρτης, ὁ, charta 270.

χοίρακοι 275.

χρυσόβολος 280.

*χρυσοβόρος 231.

*χρυσόλοβος 231.

Ψ.

ψιμμύθιον a φῦκος et παιδέρωσ
differt 236.

ψιμμυθιόω 236.

ψιμμυθισμός 237.

ψιμμυθίζω 236. 237.

ψιμμυθισμός 237.

*ψιμμυθιστής 237.

ψιμμυθόω 236.

INDEX LATINUS

AD EPISTOLAM CRITICAM.

A.

acanthina vestimenta 210.
acanthus 206. 211. *κατιφας*
Graecis dicta 205.
acetum 233.
agenon 207.
amethysti genera 207. amethystinus color 211. amethystinus et oxypaederotinus haud multum differunt 212.
anchusa 207.
anteros 207. 212. Anterotos ara 213. Anterotes Icones 213.
Aphrodites sphragis 207.
aros 262.
asteriace 241.
asterites 240.
astolon 241.
Atheniensium numen Anteros 213.

C.

caerrefolium 205. 206.
casa 268.
casula 268.
catulaster 224. 225.
Catulli nomen 225.
colocasia 267. 274.
colosseros 205.

D.

Dama 233.

diacodion 241.
dracontea herba 263.
dracunculus 262.

E.

ebulum 236.
Eleorum gymnasium exornatum quo 213. eorum numen Anteros 213.

F.

faginea quercus 209.

G.

Gangeticae 234.
gaudeo 251.
gausapa, gausapum, gausape 270.
gemma Veneris 207. *αυριφας*
cur dicta 209.
gemma opallium 206.
genae fucatae 207.

L.

laser 243.
laseratus 243.
laterna 233.

M.

mantele, martelum 270.
 mantifolium 269. 273.
 melamphyllus 207, in not.
 Meles Atheniensis 213.

O.

opallium gemma 206.
 opalus 205. a paederote an dif-
 ferat 205. opali patria 207.
 203.
 oxypaederotinus 210. 212.

P.

paederos ab opalo an differat
 205. paederotis patria 203.
 paederotinus 210.
 pharanitis 207.
 porcellus laseratus 243.
 pulegium 233.
 purpurissum 207.

Q.

quercus faginea 209.

S.

sacodion 207.
 sagenon 207.
 sangelos 207.
 sapenus 207.
 secancur, v. arab. 263.
 solechyn 242.
 spongia 233.
 Syriaca radícula 207.
 syringotomium 235.

T.

toga 268. 269.

V.

vaccinium 236.
 Veneris gemma 207. 209. Ve-
 nus *Ἀσράαρη* 242.
 vestimenta acanthina 210.

L I P S I A E

IMPRESSIT BENEDICTVS GOTTHILF TEVBNER.

**Sumtibus Gerh. Fleischeri bibliopolae Lipsiensis
hi quoque libri prodierunt:**

Apollonii Rhodii Argonautica. Ex recens. et cum notis R. F. P. Brunckii. Edit. nova auct. et correctior. Accedunt scholia graec. ex Cod. biblioth. Parisinae nunc primum evulgata. 2 Vol. 8 mai. 1810 et 1812.

Charta impress. 6 thlr.

Charta script. 7 thlr. 12 gr.

Aristophanis Comoedia Plutus. Adiecta sunt scholia vetusta. Recognovit ad veteres membranas, variis lect. ac notis instruxit et Scholiastas locupletavit Tiber. Hemsterhuis. Edit. nova emend. et append. notarum aucta. 8 mai. 1811.

Charta impress. 3 thlr. 8 gr.

Charta script. 4 thlr. 16 gr.

Aristotelis ars poetica, cum commentariis Godofr. Hermanni. 8 mai. 1802.

Charta impress. 1 thlr. 12 gr.

Charta script. 1 thlr. 20 gr.

Ciceronis, M. T., de Officiis libri tres. Recensuit et Scholiasti Jacobi Facciolati suisque animadversionibus instruxit A. G. Gernhard. 8 mai. 1811.

Charta impress. 2 thlr. 4 gr.

Charta script. 2 thlr. 12 gr.

Euripidis Tragoediae, edit. R. Porson. Tom. I. Editio in Germania altera correctior et auctior indicibusque locupletiss. instructa. 8 maj. 1807.

Charta impress. 2 thlr. 12 gr.

— **Hercules furens.** Recensuit God. Hermannus. 8. 1810. 12 gr.

— **Supplices.** Recensuit God. Hermannus. 8. 1812. 12 gr.

— **Tragoediae.** Ad optim. librorum fidem recens. et brev. notis instrux. Aug. Seidler. Vol. I. Troades. Vol. II. Electra. Vol. III. Iphigenia in Tauris. 8. 1812—1813. 2 thlr.

Gerhardii, E., Lectiones Apollonianae. 8 mai. 1816. 1 thlr. 8 gr.

Gronovii, J. Fr., in S. Papinii Statii Silvarum libr. V. Diatribe. Nova editio ab ipso auctore curata. Accedunt Emerici Crucei Antidiatribe, Gronovii Elenchus Antidiatribes et Crucei Muscarium. Edidit et annotationes adiecit Ferd. Handius. 2 Vol. 8 mai. 1812.

Charta impress. 5 thlr.

Charta script. 6 thlr.

- Hermanni, G., *Observationes criticae in quosdam locos Aeschyli et Euripidis.* 8 mai. 1798. 13 gr.
- de emendanda ratione Graecae Grammaticae Libri I. et II. Vol. I. Accedunt Herodiani aliorumque libelli nunc primum editi. 8 mai. 1801.
 Charta impress. 2 thlr.
 Charta script. 2 thlr. 8 gr.
- Poppo, E. F., *Observationes criticae in Thucydidem.* 8 mai. 1815. 1 thlr. 16 gr.
- Sophoclis Tragoediae septem ac deperditarum fragmenta. Emendavit, varietatem lectionis, Scholia notasque tum aliorum tum suas adiecit C. G. A. Erfurd. Accedit Lexicon Sophocleum et Index verborum locupletissimus. Vol. I—VI. 8 mai. 1802—1811.
 Charta impress. 14 thlr. 16 gr.
 Charta script. 17 thlr. 20 gr.
- Tragoediae. Ad optimorum librorum fidem iterum recensuit et brevibus notis instruxit C. G. A. Erfurd. Vol. I—IV. 8. 1808—1819. 2 thlr. 20 gr.
- Anonymi Oeconomica, quae vulgo Aristotelis falso ferebantur. E libris scriptis et versione antiqua emend. et enarravit I. G. Schneider, Saxo. 8. 1815. 12 gr.
- Plauti, M. Acci, *Trinummus, recensuit et praefatus est God. Hermannus.* 8 mai. 1800. 13 gr.
- Plutarchi *Agesilaus et Xenophontis Encomium Agesilai.* In scholarum usum edidit, notis et indice instruxit D. C. G. Baumgarten-Crusius. 8 mai. 1812. 16 gr.
- Persius, *Aulus Flaccus. Uebersetzt u. mit Anmerk. begl. von Franz Passow.* 11 Bd. gr. 8. 1809. 2 thlr.
- *Textum recensuit F. Passow.* 8 mai. 1809. 6 gr.
- Musäos. *Urschrift, Uebersetzung, Einleitung u. kritische Anmerkungen von Fr. Passow.* 8. 1810. 1 thlr.
- Johannes Secundus *Küsse. Aus dem Lat. übers. mit beige-drucktem Original von Fr. Passow.* gr. 8. 1807. 10 gr.
- Seidler, Aug., *de Versibus dochmiacis Tragicorum graecorum.* 2 Vol. 8 mai. 1811 et 1812. 2 thlr. 8 gr.
- Ruhnkenii, David, Lud. Casp. Valckenaerii et aliorum ad Ioh. Aug. Ernesti *Epistolae.* Accedunt D. Ruhnkenij *Observationes in Callimachum, L. C. Valckenaerii Adnotationes in Thomae Mag. Eclogas et Ioh. Aug. Ernesti Acroasis inedita. Ex Autographis edidit Ioh. Aug. Henr. Tittmann.* 8 mai. 1812. 1 thlr. 8 gr.

Flüschke, M. J. G., das lateinische Verbum nach einer noch wenig bekannten, vollständigen, ganz naturgemässen u. sehr fasslichen Ordnung der Temporum ausgearbeitet u. in 14 Tabellen für den Elementarunterricht in der latein. Sprache systematisch dargestellt. Fol. 1814. 16 gr.

Ciceronis, M. Tullii, Opera omnia, deperditorumque librorum fragmenta. Textum accurate recognovit, potiorein lectionis diversitatem adnotavit, indices rerum et verborum copiosissimos adiecit Chr. Godofr. Schütz. Vol. I—XIX. P. I. 8. 1817—1819. 19 thlr. 8 gr.

— Oratio Philippica secunda, übersetzt und mit einem nach Handschriften berichtigten Texte von M. G. G. Wernsdorf. gr. 8. 1815. 20 gr.

Valkenaerii, Lud. Casp., Opuscula philologica, critica, oratoria, nunc primum conjunctim edita. Accedunt indices. T. I. et II. 8 mai. 1808 et 1809.

Charta impress. 3 thlr. 8 gr.

Charta script. 4 thlr.

Aeschylus Agamemnon metrisch übersetzt von Wilh. von Humboldt. 4. 1816. 1 thlr.

Suetonii, C. Tranq., Opera, textu ad praestantissimas editiones recognito, continuo commentario illustravit, clavem Suetonianam adiecit Detlev Carol. Guhl. Baumgarten-Crusius. Vol. I—III. 8 mai. 1816—1818.

Charta impress. 9 thlr. 12 gr.

Charta script. 11 thlr.

Propertii, Sex. Aurelii, Carmina emendavit ad codicum fidem et annotavit Carolus Lachmannus. 8 mai. 1816. 2 thlr. 8 gr.

Nicandri Colophonii Theriaca, id est de bestiarum venenis eorumque remediis carmen, cum Scholiis graecis auctoribus, Eutecni metaphrasi graeca, editoris latina et carminum perditorum fragmentis, ad librorum scriptorum fidem recensuit, emendavit et brev annotatione illustravit J. G. Schneider, Saxo. 8 mai. 1816.

Charta impress. 3 thlr.

Charta script. 5 thlr. 16 gr.

Tibulli, Albi, Carmina ex recensione et cum animadversionibus Immanuelis G. Huschkii. Accedit Specimen Editionis Venetae A. MCCCCLXXII. aeri incisum. 2 Tomi. 8 mai. 1819. 5 thlr.

Tibulli, Albi, Elegia decima libri primi. Annotationem adiecit G. Klindworth. 4. 1818. 12 gr.

Juvenalis, Dec. Jun., Satyren im Versmaasse des Originals u. mit erklär. Anmerkungen von Otto v. Haugwitz. 3. 1818. 2 thlr.

- Gnomici poetae graeci. Ad optimorum exemplarium fidem emendavit R. F. P. Brunck. Editio nova correctae notisque et indicibus aucta. 8. 1817. 1 thlr. 16 gr.
- Hefmanni, God., Elementa doctrinae metricae. 8 mai. 1816. 3 thlr. 12 gr.
- Epitome doctrinae metricae. In usum scholarum. 8 mai. 1818. 1 thlr. 16 gr.
- Ciceronis, M. T., Cato maior seu de senectute, et Paradoxa, recensuit et scholiis Iac. Facciolati suisque animadversionibus instruxit A. G. Gernhard. 8 mai. 1818.
- Charta impress. 1 thlr. 16 gr.
- Charta script. 2 thlr.
- Hermann, Gottfr., über das Wesen u. die Behandlung der Mythologie, ein Brief an Hrn. Hofrath Creuzer. 8. 1819. 20 gr.
- Lucani, M. Annaei, Pharsalia cum notis Hug. Grotii et Rich. Bentleyi, accesserunt variae lectt. aliquot codd. sunt primum collatorum et Ezrae de Clercq van Jever selectarum obs. in Lucanum specimina. Ex recens. Weberi. 2 Voll. 8 mai. 1820.
- Thiersch, Fr., griechische Grammatik vorzüglich des homerischen Dialekts. 2te viel vermehrte und gänzlich umgearbeitete Auflage. gr. 8. 1818. 1 thlr. 12 gr.
- griechische Grammatik zum Gebrauch für Anfänger. Zweite vermehrte und verbesserte Ausgabe. gr. 8. 1819. 18 gr.
- Tryphiodori Excidium Ilii, cum Jac. Merrickii et Godofr. Henr. Schaeferi annotationibus integris, aliorum selectis, suisque maximam partem crit. et grammaticis edidit Fr. Aug. Wernicke. 8 maj. 1819. 3 thlr. 12 gr.

JUN 5 1917

